

دیوانی

خانانے

منتدی اقرأ الثقافی
www.iqra.ahlamontada.com

پیدا چوونہ وہی

ئیدریس عومەر مه حموود

کۆکردنه وه و لیکۆئینه وهی

کاروان عوسمان خهیات (رئیبین)

بۆدابهزاندنی چۆرهما کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای دانیوود کتایهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی ، عربي ، فارسي)

دیوانسەر

خان قوباد

کۆکردنهوه و لیکۆلینهوهی
کاروان عوسمان خهبات (رتبین)

پیداچوونهوهی
نیدریسی عومەر مههموود

٢٠١٦

سرشناسه	عنوان و نام پدیدآور
عنوان خانای قوبادی / کوگردنه‌وه و لیکولینه‌وه‌ی کاروان عوسمان خه‌یات (ریبین): پیناچوونه‌وه‌ی ئیدریس عومهر مه‌حموود.	
مشخصات نشر	سنندج: شوان، ۱۳۹۴.
مشخصات ظاهری	۵۶۰ ص.
شابک	۹۷۸-۶۰۰-۵۹۴۱۶-۰۰۷
وضعیت فهرست نویسی:	فیفا
یادداشت	کردی.
موضوع	خانای قبادی، قرن ۱۲ق -- نقد و تفسیر
موضوع	شعر کردی -- قرن ۱۲ق. -- تاریخ و نقد
شناسه افزوده	محمود، ادريس عمر، ۱۹۸۴ - م.
رده بندی کنگره	۱۳۹۴ ۲۳ع۲۴۳۱/۳۲۵۶PIR
رده بندی دیویی	۹/۲۱۶۸

نشر شوان

ناسنامه‌ی کتیب

ناوی کتیب: دیوانی خانای قوبادی
 کوگردنه‌وه و لیکولینه‌وه‌ی: کاروان عوسمان خه‌یات (ریبین)
 پیناچوونه‌وه‌ی: ئیدریس عومهر مه‌حموود
 به‌رگ: شاریکللام
 تایپ و نه‌خه‌سازی: کاروان عوسمان خه‌یات (ریبین)
 پیناچوونه‌وه‌ی رتئوس: جووتیار نهریمان
 وئنه‌ی رویه‌رگ: به‌دیج باباجان
 تیراژ: ۲۰۰۰ دانه
 نرخ: ۱۲۰۰۰ دیناری عێراقی
 نرخ: ۳۰۰۰۰ تومان
 چاپ: به‌کام ۲۰۱۶

ژماره‌ی سپاردن: له به‌رتیوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان ژماره‌ی سپاردن (۱۱۱۰) ی سالی (۲۰۱۶) ی پیندراوه
 صافی له‌چاپدانه‌وه‌ی پارێزراوه بۆ چاپخانه‌ی (شوان) له شاری سنه و کاک صالح سلیمان سه‌رژکه‌ژی قوبادی و کاک جه‌صالی کوپی.

بلاوکار: ئێران، سنه، شه‌قامی شوه‌ده‌دا، کتیبفرۆشی نیشتمان، ته‌له‌فون:

+۹۸۸۷ ۳۳ ۱۷ ۵۵ ۲۱۰

+۹۸۸۷ ۳۳ ۱۷ ۲۱ ۱۱۵

پیشکشہ بہ :

دایک و باوک و خوشک و براگانم:

هاوسوز و خوشهویستم:

هاودهنگ و هاورنیانم:

نہوانہی نہ پیناوی وشہی کوردیدا خوینی خویان بہ خشی:

گہل و نیشتمانم:

نہو خوشهویستانہی وشہی خوشهویستی کوردییان نہ لام خوشهویستتر کردووه.

ناوهرۆك

- ۱۱ سوپاس و پىترانين
- ۱۲ كورتكاره كان
- ۱۵ پيشه كى
- ۱۹ خاناي قوبادى له نيوان پىيامى سياسى و پىيامى كولتورىدا
- ۷۳ ژياننامى خاناي قوبادى
- ۷۳ ناوى خاناي قوبادى
- ۸۰ خانان له چ هۆزىك بووه؟
- ۸۷ ره چه له كى خاناي قوبادى
- ۹۱ سالى له دايكجونى خانان
- ۹۷ نازناوى شيعرى خانان
- ۹۹ هۆزى قوبادى و ناوى قوبادى
- ۱۰۲ بهر هه مه كانى خانان
- ۱۰۶ هه ندىك تاييه تمه ندى خانان
- ۱۱۱ مه زههههه و نه ندىشه خانان
- ۱۲۲ نايان خانان ته كفىر كرا، يان له بهر كيشى مولك و ماز به ندى كراوه؟
- ۱۳۴ خانان و جوگرافىاي دهسته لانتى
- ۱۳۸ خانان و ميژوو
- ۱۴۸ خو شه ويسته كهى خانان
- ۱۵۱ هارپىكانى خانان
- ۱۵۷ كوچى درايى خاناي قوبادى
- ۱۵۹ گوږى خانان و ته ختى خاناي قوبادى
- ۱۶۱ لايه نه شيعرى به كانى خاناي قوبادى
- ۱۶۱ شيعرى نايىنى
- ۱۶۴ شيعرى دلدارى

- ۱۶۷..... شیعی نیشتمانی
- ۱۶۹..... چیزکه شیعر
- ۱۸۰..... خانای و تهرجیع بهند
- ۱۸۹..... نامهی شیعی
- ۱۹۲..... خانای و پیری
- ۱۹۶..... خانای و زمانی فارسی
- ۱۹۹..... خانای و زمانی عهره‌بی
- ۲۰۱..... کاریگری شاعیرانی فارس له‌سهر خانای قویادی
- ۲۰۳..... کاریگری شیعی عهره‌بی له‌سهر خانای قویادی
- ۲۰۵..... کاریگری شاعیرانی کوردی پیش خانای له‌سهر خانای قویادی
- ۲۱۰..... کاریگری خانای له‌سهر شاعیرانی کورد له‌ دوا‌ی خزی
- ۲۱۴..... پایهی شاعیری خانای له‌نار ته‌ده‌بی کوردیدا
- ۲۱۷..... هژنراوه نایینییه کان**
- ۲۱۷..... نهر هدی بلند مان
- ۲۲۴..... میعراجنامه
- ۲۳۵..... وه‌لال نمبۆ
- ۲۴۴..... زورننارم به‌سته‌ن
- ۲۴۶..... تۆتی من تشاء
- ۲۵۵..... گوناکاری ویم
- ۲۵۷..... چهند دیر له سه‌لواتنامه
- ۲۵۸..... سه‌بید سالار
- ۲۶۴..... دل‌جه غهم خه‌سته‌م
- ۲۶۷..... سانعی کاران
- ۲۷۱..... هژنراوه دل‌داریه کان**
- ۲۷۱..... زوله‌بخام ناره
- ۲۷۴..... زوله‌بخام کۆدا

۲۷۵.....	نیاز و خانه.....
۲۸۱.....	نازك نازیه‌روهر.....
۲۸۵.....	به‌ئێ دەرد عیشق.....
۲۸۶.....	شیرین شەمی نەو.....
۲۹۳.....	شیرین شەه‌وه.....
۲۹۴.....	میرزام خال له‌یل.....
۲۹۶.....	شیرین مۆنیرەن.....
۲۹۷.....	شیرین سەهمناک.....
۲۹۹.....	شیرین تەلەتەین.....
۳۰۴.....	شیرین شەر جوورەن.....
۳۰۶.....	شیرین نەشەد بۆ.....
۳۰۹.....	زوخار جە جەرگم.....
۳۱۰.....	جەمینت نازەنین.....
۳۱۱.....	بەهار تەنیای تاک.....
۳۱۳.....	شیرێکی ناتەواری خانای قوبادی.....
۳۱۵.....	نامە شیرێبەگان.....
۳۱۵.....	نامە زۆڤەینا.....
۳۱۷.....	وەلامی خانای.....
۳۱۸.....	وەلامی میرزا شەفیعی کولیاپی.....
۳۱۸.....	خانای دژ وە تەنگ.....
۳۱۹.....	نامە خانای بۆ میرزا شەفیعی.....
۳۱۹.....	پەدی سەندی سائم.....
۳۲۹.....	دیسان وەلامی میرزا شەفیعی بۆ خانای قوبادی.....
۳۲۹.....	دیسان وەلامی خانای بۆ میرزا شەفیعی.....
۳۳۲.....	شیرێ میرزا شەفیعی بۆ خانای.....

- ۳۳۸..... وهلامی خانای بز میرزا شفیع
- ۳۴۳..... دهرویشیمانان (میرزا شفیع)
- ۳۵۰..... وهلامی خانای بز میرزا شفیع
- ۳۵۰..... میرزام یه چیشدن
- ۳۶۰..... تدرجیع بهندهگان
- ۳۶۰..... گومرای سدرنگون
- ۳۶۹..... دنیا صدککاره
- ۳۸۷..... هدی یاران نیان
- ۳۹۱..... دن بییهن سرشار
- ۳۹۴..... حدوت تدرجیع بهند
- ۳۹۴..... بهندی یه کم
- ۳۹۷..... بهندی دووم
- ۳۹۹..... بهندی سیهم
- ۴۰۱..... بهندی چوارم
- ۴۰۴..... بهندی پنجهم
- ۴۰۶..... بهندی شهشم
- ۴۰۸..... بهندی حدوتهم
- ۴۱۱..... هژتراه همدچهندهگان
- ۴۱۱..... بای شهسان ریشدن
- ۴۲۰..... عهدوللا تهرزن
- ۴۲۲..... دهلیل داخی من
- ۴۲۳..... شهوی وهخت بز
- ۴۲۵..... نهوسوهیل دهستور
- ۴۲۸..... هدر من خدمبارم
- ۴۳۰..... خانای و مدحرووسی

۴۳۱.....	خانای قویادی و مەحرۆمی و هەتسەنگاندنی مەولەوی
۴۳۲.....	هەتسەنگاندنی مەولەوی.....
۴۳۳.....	بەشی عەرەبی.....
۴۳۳.....	عزیز الغفار.....
۴۳۷.....	یا أرنلی الألباب.....
۴۳۹.....	بەشی فارسی.....
۴۳۹.....	خانا در جواب صائب.....
۴۴۱.....	خمس محمد خانا جوانروی.....
۴۴۱.....	فرد خانا.....
۴۴۵.....	فەرھەنگۆك.....
۴۸۷.....	وینەى دەستنۆس و بەلگەنامە كان.....
۵۵۳.....	سوپاس و پیتزانین.....
۵۵۵.....	سەرچارەگان.....
۵۵۵.....	کتیب:.....
۵۵۸.....	کەشکۆل (دەستنۆس):.....
۵۵۹.....	گۆڤار و رۆژنامە كان:.....

سوپاس و پیزانین

سوپاس و پیزانینی تاییه تیمان بۆ کاک سالخ سلیمان، سه رۆکهۆزی قوبادییه کان و نهوه کانی، به تاییه تی کاک جه مالی کوری، له دوای نهوهی "به شیک له دیوانی خانای قوبادی" که وته بهردهستی خوینه ران، نهه پیاوه ههمیشه له رووی ماددی و مدعنه وییه وه له خه می خانادا بووه و هاوکاریی پرۆسه که ی کردووه. له هه ر جینگه یه کدا وشه یه ک، به لگه و کاغه زیک ی له سه ر قوبادییه کان و خانا و نهوه کانی بهرچاو که وتبیت، به دهستی خسته وه و نوسخه یه کی بۆمان نار دووه. سوپاسی تاییه تی ده که م و هیوادارم خوی گه وه نمونه یان زیاد بکات.

کورتکراوه‌کان

لهم دیوانه‌ی خانای قوبادیدا هه‌نگاونیک په‌یره و کراوه، ته‌ویش لیکدان و به‌راورد کردنی چهند شیعریکه له چهند سه‌رچاوه‌یه کی جیاوازا، بۆیه به‌پیتویستم زانیوه که ناوه‌کان کورت بکه‌مه‌ره و ناوی که سه‌کان یان سه‌رچاوه‌که به کورتکراوه‌یی بنوسم، ته‌و سه‌رچاوانه‌یش بریتین له‌مانه‌ی خواره‌وه:

کورتکراوه‌که‌ی	ناوی نووسه‌ریان سه‌رچاوه
مع	موحه‌مه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی
شع	که‌شکۆلی شیخ عه‌بدولمۆمین
گۆل	گۆلزاری کوردستان
مونا	مناجاته‌های جاویدان ادب کردی
هره	که‌شکۆلی هه‌رده‌وێل کاکه‌یی
هه‌ور	مامۆستا عوسمان هه‌ورامی
کم	مامۆستا که‌مال نووری مه‌عرووف
مپ	موحه‌مه‌د په‌شید ته‌مینتی - پاوه
نج	نه‌جه‌دین مه‌لا
بر و هر	تیبراهیم باجه‌لان و هه‌رده‌وێل کاکه‌یی
مح	حاجی میرزا موحه‌مه‌دی سه‌قه‌تی
ژی	پۆژنامه‌ی ژین
حد	حه‌دیقه‌ی سۆلتانی

موجھ گمەد سابیری	سابیری
خوسرەو و شیرین	شین
حە کیم مەلا سالتح	حک
عەزیز تورکمانکەندی - بۆکان	عز

پیشه‌کی

ئه‌گه‌ر چاویک به میژووی ئه‌ده‌بی کوردیدا بخشینین و به چاویکی بیلایه‌نانه و بی میلیگه‌رایه له زمان و ئه‌ده‌بیاتی کوردی بروانین، هه‌ر وه‌کو چۆن یه‌کین له رۆژه‌لاتناسه‌کان ده‌لیت: کورد هه‌موو شاعیرن. بروام وایه ئه‌مه زۆر له پاستیه‌وه نزیکه، چونکه پاراوی وشه‌ی کوردی و ئه‌و ئاواز و موسیقا و کیش و سه‌روا و برگانه‌ی له وشه‌ی کوردیدا به سه‌رجه‌م شیوه‌زاره‌کانه‌وه ده‌بینریت، له که‌م زماندا هه‌یه، هه‌ر بۆیه خانای قوبادی ده‌لیت:

پاسته‌ن مه‌واچان فارسی شه‌که‌ره‌ن

کوردی جه‌ فارسی به‌ل شیرینته‌ره‌ن

ئه‌وه زۆر پاسته‌ زمانی فارسی زۆر شیرینه و خاوه‌نی وشه‌گه‌لی زۆر جوان و ناسکه، شیعری به‌رز و شیرین به‌و زمانه‌ نووسراو، به‌لام ئه‌وه‌ی خانا هه‌ستی پێ کردووه ئه‌وه بووه، زمانی کوردی به‌ گشتی له‌ رووی ئاواز و فۆنه‌تیک و لایه‌نه‌کانی زمانه‌وه هه‌رچۆنیک لیبی بروانیت و بته‌ویت کشی بینیت، وه‌کو هه‌ویریکی به‌پیتز وایه و هه‌ر جوژه شیرینی و نانیکت بویت ده‌توانیت لیبی دروست بکه‌یت.

له‌ سالانی هه‌فتادا کاتیک خوسه‌رو و شیرینی خانای قوبادی له‌ قه‌باره‌یه‌کی گه‌وره‌دا که‌وته به‌ر دیده‌ی خوینه‌ران، چهند نووساریکی ئه‌و کاته له‌وانه مامۆستا هیمن موکریانی بابه‌تیان له‌سه‌ر نووسی و بلاویان کرده‌وه ئه‌مه زیاتر بووه هۆی ناساندنی خانا و دوابه‌دوای ئه‌وه، تاکوته‌را هۆنراوه و داستانه‌کانی خانا ده‌رده‌که‌وتن و له‌ رۆژنامه و گو‌فاره‌کانی ئه‌و ده‌مه‌دا بلاو ده‌کرانه‌وه. ناگری ئه‌وه‌یش له‌بیر بکه‌ین که‌ پیتز ئه‌وان که‌سانی وه‌کو پیره‌مبیرد، گیوی موکریانی و حوسین و حوزنی، هه‌روه‌ها رۆژنامه‌ی کوردستانی سالانی شه‌ست،

تاکوته را بابه تیان له باره وه نووسیوه، به لām زیاتر له نیوهی دووه می سالانی حه فتا به دواوه زیاتر ناوی خانا که وته ناوانه وه.

لییره دا ده مه ویت ئه وه بلیم پرش و بلاویی شیعه کانی خانا و بینازی دیوانه که ی، وای له من کرد که هه ولئی کوکردنه وهی ته وای هونراوه کانی بدهم و کاتیکی زوری بو ته رخان بکه م، له هه مان کاتیشدا هه ندیک له دزستانم چند جاریک ئه وه یان پی راگه یانده وم که کارکردن له سهر ئه م شاعیره به هه ر شیویه که بیت سه خته و ماوه یه کی دوور و دریز و کاتیکی زوری ده ویت، به لām بی گویدانه ئه و ماندوو بوونه و ئه و ماوه زوره ی پیوه ی سه رقان بووم، توانیومه ئه غمامیک به ده ست به ینم، که جیی دلخوشیی هه موو لایه ک بیت. ئه م دیوانه پیشتر به ناوی "به شیک له دیوانی خانای قوبادی" بلاو کرایه وه. له بهر ئه وهی هه ندیک هه له و که موکورتیی تیدابوو، هه روه ها چندین به لگه نامه و شیعی تری خانا هه ن له دیوانه که دا نه بوون. دوا ی ئه وهی به ده ستان گه یشتن، به هه ول و ته قه لای ئه و دلسو زانه ی له خه می دیوانه که دا بوون، به باشمان زانی جاریکی تر دیوانی خانا به شیویه کی ریکوبیک بلاو بکه ینه وه.

کارکردن له م دیوانه دا به چند به ش و شیویه که بووه و هه ر به شیکیش تاییه تمه ندیی خوی هه یه:

جگه له وهی هه موو ئه و به لگه نامه و ده ستنوس و که شکۆل و لاپه ره تاکوته رایانه ی له ملا و له ولا ده ستان که وتوه، هه ندیک سه رچاوه ی زاره کی و نووسراویشمان به ده ست هیئاوه که له جیگا و کاتی خویدا سوودیان لی وه رگیراوه.

له م دیوانه دا بو راستکردنه وهی ناوی خانا و ژیاننامه که ی، سوود له سه رجه م ئه و نووسین و وتراوانه وه رگیراوه که ده ستان که وتوون، هه ر یه که یان له جیگه ی خویدا به ئامازه وه خراوه ته روو. هه ر له سه ره تاوه ته وای که شکۆل و ده ستنوسه کان ناوی کورته کراوه یان بو دانراوه. ناوی خانایش له م دیوانه دا به پشتبه ستن به که شکۆل و

بدلگه نامه کانی سهرده می ژیانی خۆی و دواى خۆی پشت راست کراوه ته وه و پروون کراوه ته وه که خانا ناوی چیبیه و کورپی کیبیه و له چ هۆزیکه. خانا له چهند شوپنیکدا به جوانی له سهر ناسناوی خۆی و بنه ماله و هاوړپى و مه عشوق و کاره کانی خۆی دوواوه، ههر هه موو ئه وانه بۆ ساخکردنه وه لایه نه شاراوه کان که لکیان لى وهرگیراوه، هه ندیک جاریش بۆ ژیاننامه ی شاعیر گه راوینه ته وه بۆ داستانه شیعریه کانی خانا خۆی و له ویدا هه ندیک زانیاریی به که لکمان وهرگرتوه.

ههر له م دیوانه دا باسی هاوړپیکانی خانا و مه عشوق و بهرهمه کانی خانا خراوه ته پروو، جگه له وه یش باسی ته کفرکردنی خانا، مه زه بی خانا و به ند کردنی شی کراوه و هه موو ئه وانه به بدلگه وه خراونه ته پروو.

ئه و دهستنوس و شیعرانه ی دهستان که وتوون، هه موویان به راورد کراون و له په راوێزدا خراونه ته پروو، هه لبه ته هه ندیک هۆنراوه هه ن ته نها یه ک نوسخه مان لییان دهست که وتوه، ئه و نوسخانه یش یان ناته واو بوون، یان نووسه ره وه کانیان کۆلکه خوینه وار بوون، بۆیه له هه ندیک جیگادا برگه زیاد کراوه یان که م کراوه، یاخود له نگى له چهند نیوه به یتیکدا به پروونی دیاره. ئیمه ناچار بووین ئه و شیعرانه به بی دهستکاری له دیوانه که دا چاپیان بکه ین. دهستکارینه کردنیان ته نها له بهر ئه وه بووه که ته نیا یه ک نوسخه مان له بهر دهست بووه. هه ندیک جار ئه و کیشانه ریگه ی ئه وه یان تیدا بووه به ئاسانی چاره سهر بکرین، ئیمه یش به پیتی توانای خۆمان گرفته که مان چاره سهر کردووه، هه ندیک کات چهند نوسخه یه کمان له بهر دهست بووه، به لام به هه موویانه وه هۆنراوه یه کی بیگه موکورتیی لى دهرنه هاتوه. بۆ ئه م جۆره یان ده بی چاره پروانی نوسخه ی تر بکه ین تا ئه و کیشانه چاره سهر بکرین.

خانا وه کو شاعیریکی لیھاتوو یه کیکه لهو شاعیرانهی تیلنیشان و وه رگیاو و تیھه لکیشی زۆر به کار هیئاوه، نیمهیش بۆ ده رختنی نهو لایه نانه په راویژیکی زۆرمان داناوه.

خانا جگه له شیعی کوردی، شیعی عه رهبی و فارسیشی ههیه، نهو شیعه عه رهبی و فارسییانهیش وه کو به شیک له دیوانه که هیئراون. کاریکی تر له م دیوانه دا کاری فرههنگۆکه، تیایدا ههولمان داوه به شیک لهو وشانهی دیوانی خانای ده ربهیتن و مانایان لیک بدهینهوه، له گه ل نهوهیشدا نهوه زوون کراوه تهوه که وشه که سه ر به چ زمانیکه، پیویسته نهوهیش بجهینه روو که له هه ندیک جیگه دا دوو نیشانه دانراوه بۆ نهو وشانهی هاوبه شن.

له کۆتاییشدا وینهی به شیک لهو ده ستنوو و به لگه نامانه خراوه نه ته روو، ههروهها نهو سه رچاوانهیش که سوودیان لی بینراوه، هه موویان خراوه ته روو. هیوادارم نهو ههول و ماندوبوونهی له م دیوانه دا دراوه، جیگای بایه خ بیته و نرخهی نهوهی هه بیته له ئاست که سیکی وه کو خانای قوبادیدا بیته که خاوه نی نهو هه موو شاکاره گه وره یه یه. بهو هیوایهی له داهاتوودا کاری گه وره تر بۆ نه م شاعیره گه وره یه نه نجام بدهین و نهو بدرهه مهیش له ناو زمان و نه ده بیاتی کوردیدا جیگای خۆی بگریته و وه کو سه رچاوه یه کی باوه رپیئکراوه سوودی لی وه ربگریته. له کۆتاییدا ده لیم له که موکورتیمان ببورن، بهو هیوایهی له داهاتوودا قه ره بووی هه ر که مه تر خه مییه ک بکه مه وه که له م دیوانه دا هه بیته و به رچا و بکه ویت.

کاروان عوسمان خه یات (رئیس)

تاران / ۲۰۱۵-۱۲-۵

خانای قوبادی

له نیوان په‌یامی سیاسی و په‌یامی کولتووریدا^۱

ماموستا جعفر

بهره‌می زور و بایه‌خپیدانی که‌م

خانای قوبادی، یه‌کینکه له شاعیره گه‌وره‌کانی گه‌لی کوردستان که له سه‌دهی هه‌ژده‌یه‌می زاینیدا ژیاوه. ته‌و ته‌گه‌رچی له‌ناو شاعیره کلاسیکیه‌کاندا، پرپه‌ره‌مترین شاعیر و وه‌رگیت‌ر و نووسه‌ره‌وه‌ی "شیرین و خوسره‌و"^(۱) و "یوسف و زلیخا"^(۲) و "له‌یلا و مه‌جنوون"^(۳) و "سولتان ئیبراهیم و نۆش ئافه‌رین"^(۴) و... هتده، به‌لام مه‌خابن زانیاریی ئیمه، ده‌رباره‌ی ژیان و سه‌رده‌م و به‌سه‌ره‌هات و شیوه‌ی بیرکردنه‌وه و جیهان‌بینیی ته‌م شاعیره مه‌زنه، هه‌ر زور که‌م و په‌رشوبلاو و نازانستییه. هه‌ر بۆ نمونه: ئیمه ته‌نانه‌ت سالی له‌دایکبوون و کوچی دواویی نازانین، هه‌ر هه‌ر به‌ دلنیا‌یه‌وه ته‌وه‌ش نازانین ئایا ژنی هیناوه، یان په‌به‌ن و بی‌خیزان و مال و بال بووه.

ئیمه ته‌گه‌ر ده‌رباره‌ی میژووی ژیان و سه‌رده‌می شاعیر، هیچ به‌لگه و دۆکۆمینتیکی ته‌وتۆمان به‌ ده‌سته‌وه نه‌بیته که راسته‌وه‌ی تیشک بجه‌نه سه‌ر هه‌ندیک لاپه‌ره‌ی نه‌زانراوی ژیان و به‌سه‌ره‌هاتی ته‌و، ته‌وه ده‌بی پی‌گایه‌کی تر بدۆزینه‌وه و سه‌رله‌نوئ کی‌ومالی کتیب‌خانه گشتی و تاییه‌ته‌کانی تاراز و کرماشان و سنه بکه‌ین و هه‌ر سه‌رنج و تییینییه‌ک له‌سه‌ر "خانا" یان یه‌کین هاو‌پنیکانی تۆمار کرابوو، ته‌وه کۆبکریته‌وه. سه‌رچاوه‌یه‌کی تری زانیاری له‌سه‌ر بیر جیهان‌بینیی "خانا" به‌ره‌مه‌مه ته‌ده‌یییه‌کانی خۆیه‌تی که زانیاری و ئاماژه‌ی په‌رشوبلاو و راسته‌وخۆ و ناراسته‌وخۆی تیدا کۆکراوه‌ته‌وه. ته‌و کاتی‌ک

^۱. ته‌م بابه‌ته‌ی به‌ریز ماموستا جعفر له‌به‌ر ته‌وه‌ی بابه‌تیکی گرنگ و به‌بایه‌خ بوو، دوا‌ی پرسورا به‌ به‌ریزبان، ریگه‌ی پیداین وه‌کو پیشه‌کیی ته‌م کتیبه‌ بلاوی بکه‌ینه‌وه. (ئاماده‌کار)

شاکاره کانی نیزامیی وەرگیتراوه، له زۆر شویندا پەراوێژنکی بۆ خۆی جی هیشتووه و به مافی خۆی زانیوه له ههگبهی رۆژگاری خۆیهوه، چەند بەیتیک بهۆنیتهوه و له گهڵ شیعره کانی شاعیری مهزنی گه نجهدا تیکهه لکیشی بکات.

چەند مانگیک له مهو پيش، نووسهري چالاك و لاو، كاروان عوسمان خهيات (رېبين)^(ه) به شیک له دیوانی "خانای قوبادی"ی بلاوکردهوه و ئەم کاره‌ی کاکه رېبين سهره‌پای ماندوو بوونی زۆر و دۆزینه‌وه‌ی چەندین شیعری بلاونه‌کراوه‌ی شاعیر، به‌لام هیشتا بابته‌که تیر نه‌بووه و پرسیاره بنچینه‌ییه‌کان وه‌لام نه‌دراونه‌ته‌وه. کاک رېبين و کاک رېبینه‌کانی تر، تا هه‌ولتیکى باشتر و به‌رفراوانتر و قوولتر نه‌دهن بۆ بلاوکرده‌وه‌ی به‌شه بلاونه‌کراوه‌کانی تری دیوانی شاعیر، ئیمه به‌ ده‌وری ته‌وه‌ره‌کانی گومان و دلنیا نه‌بوونه‌وه هه‌ر گیت ده‌خۆین.

گریمان نووسه‌ر و لیکۆلیارانى نه‌مڕۆ و سه‌ه‌ی له‌ گه‌شتی گه‌ران و پشکیندا به‌ناو مه‌لۆ و شارا و خه‌رمانی به‌ره‌مه‌کانیدا به‌خت یاریان نه‌بوو و هیچی نوێیان چنگ نه‌که‌وت، ئایا ده‌بێ هه‌روا ده‌سته‌وه‌نه‌ژنۆ به‌ دیار پرسیاره بزیه‌کانه‌وه دانیشن و چاوه‌پروانی بارانی په‌جمه‌ت بکه‌ن؟

بینگومان ئیمه‌ شانه‌شانی گه‌ران و پشکین و هه‌لکۆلین، هه‌لگه‌ران و داگه‌ران، ده‌بێ سه‌دان جارى تر تیکسته بلاوکراره‌کان بخۆنینه‌وه و نیتوان دیره‌ نه‌نووسراوه‌کان به‌ پرونی بیین و بزاین شاعیر له‌ قوولایی ده‌وه، له‌ رینگه‌ی به‌کاره‌ینانی "ره‌مز" و "ناماژه" و "میتافه" وه‌ چۆن ویستویه‌تی په‌یامی خۆیمان پێ بگه‌یه‌نیت؟

شیرین و خوسره‌و

به‌شیک له‌ نووسه‌ر و میژوونوس و لیکۆلیاران پێیان باشه‌ له‌ گه‌شته‌وه بۆ پشک برۆن، به‌شیکى تریان پێیان باشه‌ له‌ پشکه‌وه بۆ گه‌شت برۆن. راسته‌ تا ئیستا سن به‌ره‌مه‌ی وەرگیتراو و رۆمانه‌ شیعریک و به‌شیک له‌ دیوانی "خانای قوبادی" بلاوکراره‌ته‌وه به‌لام به‌خت یار نه‌بووه به‌شیکى تر له‌ کاره‌کانی، رینگه‌ی خۆیان بۆ دونیای چاپ و بلاو بوونه‌وه

بدوژنه وه، به لآم کارکردن له سهر "گشت" و همموو بهرهمه کان بهو ئاسانی و ساده بیه نییه، چونکه هدر همموو بهرهم و کار و ژیاننامه ی شاعیرمان له بهرده ستدا نییه و ئیمه هیشتا له سهره تای پرژوی دؤزینه وه و بلاوکردنه وه ی کاره ئه ده بیه کانی شاعیرین.

ئیمه له بهر کوّمه ئیک "هو" و ته کنیکی کار و نووسین دهریاره ی شیوازی بیرکردنه وه و تیگه یشتن و ئاستی روونا کبیری و جیهانی شاعیر، یه کیک له بهرهمه کانی شاعیرمان وه کو نمونه هه لئبارد، ئه ویش رۆمانه شیعی "شیرین و خوسره" ه. ئه م کاره سالی نووسینی توّمار کراوه و چهند جاریک بلاو کراوه ته وه و ژماره یه ک ده ستنووسی له کتیبخانه کانی کوردستان و ئیران و ته وروپا ده ست ده که ویت.

رهنه له چار کاره کانی تری "خانا" دا که مترین ده ستکاری کرایت له لایه ن ناسیخه کانه وه، ئه وه ش لایه نیکی پزّه تیف و دلنیا که ره وه یه تا ئه و رۆژی کوّنترین تیگستی شاعیرمان ده ست ده که ویت.

سالی نووسینی رۆمانه شیعی بیه که

راسته زانیاری له سهر ژیاننامه ی شاعیر ده گمن و کرین و قاقره و به هدر لایه کدا پهل بهاو ئیریت، هیچ پووش و په لاشیک له ده مه داسی لیکو لیار گیرنا بیت، به لآم سهر لاپه ره کانی "شیرین و خوسره" لیوانلیوه له زانیاری له سهر شاعیر و شیوه ی بیرکردنه وه و تیگه یشتنی ئه و. هدر بو نمونه: خانای قوبادی له سهر هه مان پیچکه ی شاعیرانی کلاسیک سال و مانگی نووسینه وه "شیرین و خوسره" ی به شیعر نووسیوه:

ئهو پۆ که خامه ی عدن بهر شه مامه
وهش بۆ که رد جه موشک ئینشای ته ی نامه
تـــه ئریخ هيجرت (ختم المرسلین)
موتیع دیوان شـــه رح شـــه رح و دین

بۆی دروشمه بی (ذی حجه الحرام)

ههزار و پهنجا و یه کسه د و سی تهمام

شاعیر به نووسینی سالی وهرگیران، یان نووسینه وهی "شیرین و خوسره" به کوردی که سالی (۱۱۵۳) کۆچی یاداشت کردوه، ته مهش به گوپری رۆژمیره کانی "گرینقیل" به رانبه سالی (۱۷۴۰ز) ده وهستیت. تۆمارکردنی ته م ساله گرنگیه کی یه کجار زۆری ههیه بۆ تیگه یشتنی سهردهم و ژیاننامه و ههلویتستی شاعیر و کۆده شاراوه کانی ناو شیعره کانی. ته م زانیارییه ده کۆرت وه کو ته لقه یه کی ناوهندی دهستی پیوه بگیریته و بۆ بهراورد و بهراورد کاری سوودی لی وهرگیریته. تیمه له به شه جیا جیا کانی ته م نووسینه دا بۆ سه م ته م خاله ده گه ریینه وه که شاعیر له ناو "شیرین و خوسره" دا جیگه ی کردۆته وه.

نیزامیی گه نجهوی

تیمه ته گه ر بانه ویت، به جوانی له "خانای قوبادی" تی بگهین، ده بی پیشتر به کورتی له سه م هه کیم نیزامیی گه نجهوی (۵۳۰-۶۰۸ك) به رانبه ر (۱۱۳۵-۱۲۱۱ز) چهند دیریک بنوسین و بزاین ته م شاعیره مهزنه که کاریگه ریی له سه م ته ده بی تورکی و عه ره بی و هیندی و ته لمانی و کوردی و... هتد زۆر بووه، چهند کاریگه ریی له سه م خانای قوبادی هه بووه؟

بیگومان کاریگه ریی نیزامیی گه نجهوی^(۶) له سه م زۆریه ی شاعیره کورده کان قوول و فراوان بووه، هه ر که سیک شیعری ته همه دی خانی، نالی، مه ولهوی و حاجی قادری کۆیی بخوینیتته وه، راده ی ته و کاریگه ریه به زهقی و زۆیی ده بینیت.

له ته ده بی فارسیدا هه کیم نیزامیی گه نجهوی خاوه نی (خمسه، نظامی گنجوی) یه که شاکاره کانی بریتین له (مخزن الأسرار، لیلی و مجنون، خسرو و شیرین، هفت پیکر، اسکندر

نامە). ديارە ھەر شاكارىك لە شاكارەكانى نىزامى دەيان كىتەب و لىكۆلىنەوھيان لەسەر نووسراوھ و بۆ زۆر زمانى زىندووى ئەم جىھانە وەرگىردراون و كارىيان لەسەر كراوھ. نىزامى، ئەگەرچى شاكارەكانى لەسەر خواستى ئەم شاو ئەو مىر ھۆنىوھتەوھ و پاداھتى بەنرخى پىشكەش كراوھ، بەلام شاكارەكانى لە زۆر شويتندا بانگەشەن بۆ دادپەرورەى و تازادى و سەربەستى و تا رادەيەك بانگەشە بۆ رۆشنگەرى و ئاوەزگەرايى و راشناليزم، دەكەن.

يەككى وەكو محەمەد سەعید ئەردوبادى (۱۸۷۲-۱۹۵۲) كە نووسەرى پۆمانى (خاتون گنجە)^(۷) يە و لەژىر ئەم ناوئىشانە سەرەكسىدە ناوئىشانى دووھم نووسراوھ (زندگى نظامى گنجوى) كە ژياننامەى نىزامى وەكو پۆمان تىدا نووسراوھ.

پۆماننووس ھەولتى داوھ بۆ سەردەمى نىزامى بمان گىرپتەوھ و رۆوداوەكان لە رۆانگەيەكى سىياسى و ئايدىۆلۆجىيەوھ بختە بەرچاو. نووسەر، بۆ چىنىنى تانوپۆى پۆمانەكە، پىشتى بە شىعر و ژياننامەى شاعىر بەستوھ و پالەوان و كەسايەتتى ناو پۆمانەكە ھەمان ئەو كەسايەتسىانەن كە ھاوچەرخى نىزامى بوون. پەنگە يەككە لە پەخنەكانى من لە كارە مەزنەكەى ئەردوبادى ئەوھ بىت كە نەيتوانىوھ بىلايەنى و سەربەخۆسى ئايدىۆلۆجىيى خۆى بپارىزىت. ئەو لە ھەندىك بىرگەدا بە خۆى و تىپروانىنى ئايدىۆلۆجىيى كۆمۆنىستىيى رۆوسى- تازەربايجانىيەوھ بۆ دەربار و كووچە و كۆلاتەكانى گەنجە گەراوھتەوھ و سەدەى دوانزەيەم و سەدەى بىستەمى لى تىكەلاوبوھ و دروشم و تىگەيشتن و چوارچىوھ ئايدىۆلۆجىيەكانى سەدەى بىستەمى بۆ بن ئاسمانى سەدەى دوانزەيەم گواستۆتەوھ. شاعىرى گەورەى جىھانى، لەسەر حەز و ئارەزووى كادىرىكى پارتى كۆمۆنىست، داس و چەكوش دەخاتە سەرشان و داكۆكى لە مافى مرۆڤ و چەوساوەكانى ئاران و گەنجە و بردە دەكات.

محمد سەعید ئەردووبادی ھەر لەبەر ئەوەی خۆی یەکیك بوو، لە کادیرەکانی پارٹی کۆمۆنیستی روسی (لقی ئازەربایجان) کاتیک شۆرشى ئۆکتۆبەر (۱۹۱۷) بەرپا کراوە تەمەنى نزیكەى (۴۵) ساڵ بوو. سالى (۱۹۴۶-۱۹۴۸) ئەم رۆمانە مێژووییەى نووسیووە. واتە پاش جەنگى جیهانىی دووم و تیکشکانى بەرەى فاشیزم. لە لووتکەى پەرەسەندنى ستالینیزم و سىحرى ئایدیۆلۆجیای کۆمۆنیستی- ستالینیدا ئەم کارە نووسراوە. ئەم زەمینە و ھەلومەرجە سیاسى و کولتورییە، ھانى ئەردووبادى داوہ نىزامى گەنجەوى وەکو پىشەنگى خەباتى چىنايەتى وینا بکات و لە ھەندیک بەشى رۆمانە کەدا نىزامى داھىنەرى (بىرى نەتەوہى، ئازەرىچىتى و تورکچىتى) یە. شانەشانى مەھەستى گەنجەوى بە زمانى ئازەرى شىعريان نووسیووە و لایەنگرى ئەوہ بوون فەرھەنگى ئازەرى بپوژىنریتەوہ و قۆناخى پاشکۆبونى کولتورى و نووسین و خویندەوہ بە زمانى فارسى و عەرەبى بەرەو کۆتایى بەرن و سەردەمىكى نوى کولتورى ئازەرى پەرە پى بدریت. ئەگەر ئەمە پەيام و بىرى گەنجەوى بوويت، یان لەسەر بنەماى سىحرى خوسرەو و شىرىن و (لىلى و مجنون) و (یوسف و زلیخا) و... ھتد ناوى رۆشیتى دەبى خانای قوبادى لەژىر کارىگەرى کام پەيام و ھەلویت و بىر و تىگەیشتن دەستى داپیتە کارى وەرگىران و نووسینەوى ھەموو، یان بەشیک لە شاکارەکانى نىزامى؟ بە داخوہ ئەوہى تا ئىستا چاپ کراوہ و بلاو کراوہ تەوہ تەنیا "شىرىن و خوسرەو، لەیلا و مەجنوون و یوسف و زلیخا" یە و ئىمە نازانین تاخو ئەو شاکارەکانى تری نىزامى وەرگىراوہ؟ یان تەنیا ھەر ئەم سى شاکارەى وەرگىراوہ و ھىچى تر. ئەم سى بەرھەمەى "خانا" بە داخوہ بە شىوہیەكى زانستى و بى کەموکورتى بلاو نەکراوہ تەوہ تا ئىمە بتوانین ھەلسەنگاندنى بابەتى بۆ کارەکان بکەین و لە گەل کارەکانى نىزامیدا بەراوردیان بکەین و بپروباوەر و تىگەیشتنى ئەو دەستىشان بکەین.

ھەر بۆ نمونە، ھەر شاکارىكى نىزامى لە سەر بنەماى (۲۵-۳۰) دەستنووسى سەدەى ھەوتەم تا دوانزەھەمى کۆچى ساخ کراوہ تەوہ. کەچى کارەکانى "خانای قوبادى" لە سەر

بنه‌مای یهك دوو ده‌ستونوسی سه‌دهی نۆزده‌یه‌م و بیسته‌م ساخ كراونه‌ته‌وه و چاپ كراون. مامۆستا عه‌مه‌دی مه‌لا كه‌ریم ئه‌وه‌ی بۆ گیترا‌مه‌وه: "پاش بلا‌وبونه‌وه‌ی "شیرین و خوسره‌و" پینچ ده‌ستونوسی "شیرین و خوسره‌و" م پی گه‌یشت، به‌لام نهم په‌رژایه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌راوردیان بکه‌م و کاریان له‌سه‌ر بکه‌م" من پرسیری ئه‌وه‌م لی کرد: "ئه‌ی ئه‌م پینچ ده‌ستونوسه‌ چییان لی به‌سه‌ر هات؟" ئه‌و گوتی: "نازاه‌م! باوه‌ر که‌م هه‌مووی فه‌وتان!"^(۸)

نیزامیی گه‌ نجه‌وی و خانای قوبادی

فروسمان به‌ به‌ره‌می شاعیرێك، یان نوسه‌ریکه‌وه‌ به‌ره‌می ریکه‌وت نیسه‌ و کوتوپر سه‌ره‌لنادات، به‌لكو به‌ره‌می پرۆسه‌ی په‌روه‌ده‌ و فیتربون و ژینگه‌ی کولتوری و ناسنامه‌ و ته‌زموون و خۆناسین و خۆناساندنه‌. ئیمه‌ هه‌ر له‌خۆمانه‌وه‌ شیعره‌کانی شاملوو، یان گویته‌ ناخوینینه‌وه‌ و شه‌یدای نایین. هه‌ر له‌خۆمانه‌وه‌ ده‌ست ناده‌ینه‌ دیوانی گۆران یان رۆمانیکی حسین عارف. ته‌نانه‌ت له‌ بواری فه‌لسه‌فه‌ و بیر و په‌خنه‌ی ئه‌ده‌ببیشه‌دا، خویندنه‌وه‌ی به‌ره‌می هه‌ر نوسه‌ریك هۆکاره‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌، هه‌ر که‌سه‌ ده‌یه‌ویت خۆی بدۆزیتته‌وه‌ و له‌ خۆی تی‌ بگات. پیاویکی سۆفی ته‌گه‌ر فارسی باش بزانیته‌، به‌ شیعره‌کانی مه‌ولانا جه‌لاله‌دینی رۆمی سه‌رمه‌ست ده‌بیته‌ و خۆی له‌بیر ده‌چیتته‌وه‌. مامه‌ سۆفی په‌نگه‌ له‌ شیعره‌کانی "نه‌زار قه‌بانی" یان "په‌نج سه‌نگاوی" هیچ چیرێکی ئه‌وتۆ وه‌رنه‌گریت.

له‌ ده‌وروبه‌ری ساڵی (۱۷۴۰ز) خانای قوبادی ده‌ستی داوه‌ته‌ وه‌رگیترا‌ن یان به‌ کوردیکردنی داستانه‌کانی نیزامیی گه‌نجه‌وی که‌ تا ئیستا شیرین و خه‌سه‌وه‌، یوسف و زلیخا و له‌یلا و مه‌جنوون به‌ چاپ گه‌یه‌ندراون. ئه‌وسا وه‌کو ئه‌م‌رۆ نه‌بووه‌، له‌سه‌ر داوای دامه‌زراوه‌یه‌کی فه‌ره‌هنگی، یان سیاسی زنجیره‌یه‌ك کاری ئه‌ده‌بی یان سیاسی وه‌رگیترا‌درا. ئیمه‌ نازانین "خانا" له‌ کوێ ژیاوه‌ و په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ ده‌سته‌لاتی سیاسی ئه‌و ناوچه‌یه‌دا چۆن بووه‌؟ ئایا ده‌سته‌لاتی سیاسی کوردی پتویستی به‌ وه‌رگیترا‌نی شاکاره‌کانی نیزامی

بووه؟ یان (خان خانان) خۆی ههزی لهوه بووه شان بداته بهر ئهركیکی فه رههنگیی گرنه
و گهوره؟

پراسته له نیوان سهردهمی نیزامیی گه نهجوی و سهردهمی خانای قوبادیدا شهش سهدهی
په بهق ههیه و ههردووکیان له یهك جیا ده کاتهوه، و پیرای ئه و جیاوازییهش، شاعیری گهورهی
کورده ئه وهنده شهیدای ته زمون و به ره مه کانی شاعیری گهورهی گه نه بووه، کاتیکی زۆری
بۆ وه رگێران و کارکردن له سه ر شاکاره کانی ئه و ته رخان کردوه.

ئه زموونی خانی و خانای قوبادی

بۆ ئه وهی له ئه زموونی نووسینی پۆمانی شیعی، یان چیرۆکی شیعی به باشی تی
بگه یین و به تاییه تی ئه زموونی ئه جمه دی خانی له نووسینی "مه م و زین" دا، ده بی بۆ
میتۆد و ریتبازی "نیزامیی گه نه جوی" بگه ریتنه وه.

ئه و له نووسینی شاکاریکی وه کو خوسره و و شیرین سوودی له شانامه ی فیردهوسی
(۹۳۵-۱۰۱۵ز) وه رگرتوه، ئه و به "حکیم" ناوی ده بات:

حکیمی کاین حکایت شرح کرده است
حدیث عشق از ایشان طرح کرده است
چو در شست او فتادش زندگانی
خدنگ افتادش از شست جوانی (ص ۳۲)

فیردهوسی به کورتی ئاماژه ی بۆ چیرۆکی خوسره و و شیرین ده کات، له کاتی کدا ته مه نی
شهست سال بووه و قوناخی که فوکولی لاییتی تیپه پاندروه. ئه م ئاماژه یه له پووی
ده روونییه وه زۆر گرنه، چونکه نیزامی له ته مه نی چل و شهش سالی دا و پاش مردنی
"تافاق"ی هاوسه ری، سالی (۵۷۶ك) به رانه ر (۱۱۸۰ز) پۆمانه شیعییه که ی خوسره و
شیرینی نووسیوه.

له‌وه ده‌چیت نیزامی ته‌نیا بیژکه‌ی خوسره‌و و شیرینی له فیرده‌وسی وەر‌گرتییت، به‌لام بۆ خۆی ته‌کنیکی د‌ارشتنی نویی د‌اهیناییت. واته له د‌ه‌وربه‌ری گه‌نجه و ناران و بردع داستان و ئەفسانه و به‌یت و بالۆره باو بووییت و ئەم له پیر و به سال‌اچ‌وانی شاره‌که‌ی و که‌سوکاری، چه‌ندین جاری بیستییت و له‌به‌ری کردییت و له سۆنگه‌ی خویندنه‌وه‌ی شانامه‌دا بایه‌خ و گرنگیی بۆ د‌ه‌رکه‌وتییت:

بیاضش در گزارش نیست معروف
 که در بردع سوادش بود موقوف
 ز تاریخ کهنسالان آن بوم
 مرا این گنج نامه گشت معلوم
 کهنسالان این کشور که هستند
 مرا بر شقه این شغل بستند (ص ۳۱)

ئەم سۆی به‌یته‌ی سه‌ره‌وه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئەوه‌ی داستانه‌که، وه‌کو به‌شیک له میتیۆلۆجیای ئەو ناوچه‌یه هه‌بووه و ئەم، سه‌رله‌نوی بۆ په‌یامی خۆی به‌کاریه‌یناوه و له چوارچێوه‌یه‌کی نویدا د‌ایرشتووته‌وه. ئەمه هه‌مان نه‌و میتۆده‌یه که ئەحمه‌دی خانای له "مه‌م و زین"^(۹) دا په‌یره‌وی کردووه. پێش ئەحمه‌دی خانای، بیگومان به‌یتی "مه‌م و زین" و "مه‌می ئالان" له زۆر ناوچه‌ی کوردستاندا باو بووه. نه‌وه بۆ نه‌وه، ده‌ماو‌ده‌م بۆ یه‌کتریان گێراوه‌ته‌وه و شه‌وانی دوور و درێژی زستانیان پێ به‌سه‌ر بردووه و به‌های ئەخلاقیی لێ وەرگیراوه و ته‌رکیکی په‌روه‌رده‌ییی گێراوه. دیاره خانای شاکاره‌کانی نیزامییی به‌ جوانی خویندۆته‌وه و تیگه‌یشتووه، به‌لام نه‌یویستووه کوتومت لاسایی بکاته‌وه و شوین پێی هه‌لبگریت و له سیبه‌ری شای شاعیرانی ئییراندا، ده‌نگ و په‌نگی خۆی بز بکات و هیچی

بۆ نەمییەتەوه. بیگومان ئەو دەیتوانی خوسرەو و شیرین وەکو خانای وەرگیپریت، یان دووبارە بینوو سیپتەوه. خانای کەسێک نەبوو دلی، بە داھینانیکی بچوک ناو بخواتەوه.

ئەو بە قوولئی کارەکانی نیزامیی خۆیندۆتەوه و شارەزایی تەواوی لە تەکنیکی دارپشتنەوهی داستان و ئەفسانە و بەیت و میتیۆلۆجیادا پەیدا کردووه. پاشان "خانای" ئامرازێ چیرۆکی شیعری تەنیا بۆ چیرۆکە کەمی خۆی بە کار نەھیناوه، بە لکو بۆ ئامانجیکی سیاسی و فیکری و ئەخلاقی. یە کێک زۆر شارەزای "خوسرەو و شیرین"ی نیزامی و "مەم و زین"ی خانای نەبیەت، نازانیەت دوو م لەژێر کاریگەریی یە کەمدا نووسراوه، چونکە لە لایە کەوه داستانیکی کوردی (مەم و زین یان مەمی ئالان)^(۱۰) کراو تە بنەمای شاکارە کە، لە لایە کی ترەوه سەر دەمی سیاسی خانای، هەر زۆر لە ناو چیرۆکە شیعرییە کەدا پەنگی داو تەوه.

خانای قوبادی قوتابخانە یە کی جیاواز و رێچکە یە کی تاییە تی هە لێژاردووه. ئەو شوینپی خانایی هە ل نە گرتووه و دیارە مە بەستی بووه زۆر بە ی شاکارە کانی نیزامی وەرگیپریت و هەر ئە و نە دە ی بۆ بمییەتەوه کە وەرگیپریت بەیت کە کارە کانی نیزامیی کورداندووه و بە گوێرە ی تیگە یشتن و دەستە لاتی خۆی، دەستکاری تیگە کانی کردووه و لە چیژ و تارە زووی خۆینەری کوردی ئاشنای کردووه.

پاستە ئەو بە وەرگیپر دادە نریت، بە لām ئەم سەد لە سەد خۆی بە دەقە کانهوه گری نە داوه. لە هە ندیک بەرگە دا، دووسەد بەیتی کردۆتە دە بەیت، لە بەرگە ی تردا دوو بەیت کراو تە جوارسەد بەیت. سەرە پای ئە مەش، گیانی کوردهواری و بە تاییە تی هە ورامانی سە دە ی (۱۸) ی پیۆه دیارە و ئە مەش جوړیکی ترە لە هونەری وەرگیپران.

دیاردە ی خۆ ناسین و پیناسە ی بیری نە تە وه یی

لای بە شیک لە نووسەر و میژوونووسانی کورد، پە چا و کردن و بە دیکردنی جوړیک لە جوړە کانی سۆز بۆ گەل و نیشتمان، یان شانازیکردن بە نیشتمان و سەرورە ییە کانی میر و

گه وره پیاوړه وه، یان شانازی کردن به رده سنایه تی و جوانی زمانی کوردییه وه، هدر به کسه ر لای ته وان به کسانه به چه کهره کردن و رسکانی "بیری نه ته وه یی". دیاره هدر که سیئک ده توانیئت به ئاره زوی دلی خوی پیوهر و پیناسه بو ناسیونالیزم بدوژیته وه و میژوویه کی ده سترکرد بو بیری نه ته وه یی کوردی دروست بکات. به لام ئایا نه و پیناسه و پیوهره له گه ل "کاتیگوری" و پیوهر و پیناسه ی ناوړنده نه کادیمی و زانستییه کانی رۆژتاوادا ده گوځیئت؟

نهم پرسیاره ولامه که ی ئاسانه و پیویست به وه ناکات رپسه که ی ئه وان بگریته وه به خوری و مرؤف ده توانیئت خوی له سه رنیشه پپاریزیئت. له نیوان نویسینی مهم و زین - که سالی هزار و شهست و یه کی کوچی، به رانبهر (۱۶۹۴ز)ی له سه ر نو سراوه - و شیرین و خوسره - که سالی هزار و سهد و په نجا و سیی کوچی به رانبهر (۱۷۴۰ز)ی له سه ر نو سراوه - که متر له نیو سده، له دایکبوونی نهم دوو به ره مه له یه ک جیا ده کاته وه. نه همه دی خانای هدر وه کو له پیشه کیی مهم و زیندا دهرده که ویئت، مرؤقیکی شاره زا و به ئه زمون و خاوه ن بیروبوچوون بووه. نزیکیه تی ئه وه له ده زگای ده سته لات و به رپوه به رایه تی و فرمانه وایه تی میرنشینی بایه زیده وه، بای ئه وه یارمه تی داوه جیگه و شوینی کوردستان له سه ر نه خشه ی مملانیی زله یزه کانی ئه وه سه رده مه به روونی بیینیئت و چاره سه ر بو کیشه ی کوردان پیشنیاز بکات.^(۱۱)

ئیمه له بهر نه وه ی زانیاریی وردمان له سه ر ژبانی سیاسی و پله ی کومه لایه تی و تابووریی خانای قوبادی زور که مه، بویه ناتوانین به ئاسانی راقه کاری بو مؤتیقه کانی نهم شیعه دی خواره وه بکه یین:

راسته ن مراچان: فارسی شه که رهن،

کوردی جه فارسی به ل شیرینتهرن

په‌ی چیش نه‌ ده‌وران نه‌ی دنیای به‌دکیش
 مه‌حظوظنه‌ن هه‌رک‌ه‌س به‌ زوبان ویش؟...
 مه‌علومنه‌ن هه‌رک‌ه‌س به‌ هه‌ر زوبانی،
 بو‌اچۆ نه‌ظمی جه‌ هه‌ر مه‌کانی،
 وینه‌ی عروسان زییای موشک چین،
 بکه‌رۆش جه‌ حوسن عیبارت شیرین،
 خاریج جه‌ مه‌عنی نه‌بۆ مه‌ضمونش،
 کریابۆ چون شیعر (جامی) مه‌وزوونش،
 جه‌ لای خیره‌دمه‌ند دلپه‌سه‌ند مبه‌ۆ
 شیرینه‌تر جه‌ شه‌هد شیرای قه‌ند مبه‌ۆ
 جه‌ عه‌رصه‌ی دنیای دوون به‌د فه‌ر جام،
 به‌ ده‌ستوور نه‌ظم (نیظامی) ته‌مام،
 به‌ له‌فظ کوردی، کوردستان ته‌مام
 پیش بووان مه‌حظوظ، باقی (والسلام)....

کاک‌ه‌کیمی مه‌لا سالح ته‌م شیعه‌ی به‌ کرمانجیی خواروو کردۆته‌ په‌خشان. نیمه‌ به‌بی

ده‌ستکاری ته‌م کۆپله‌یه‌ ده‌خه‌ینه‌ به‌رچاوی خوینه‌ری نازیز. واتاکه‌ی:

"راسته‌ ده‌لێن زمانی فارسی شه‌کره‌، به‌لام کوردی له‌ فارسی شیرته‌، بۆچی؟ چونکه‌ له‌
 ده‌ورانی ته‌م دنیا هیچ و پووجه‌دا هه‌ر که‌س به‌زمانی خۆی شاد و به‌ختیاره‌. دیاره‌ هه‌ر
 که‌س به‌ هه‌ر زمانی و له‌ هه‌ر شوێنیک بی هۆنراوه‌یه‌ک بلن، وه‌کو بووکه‌ جوانه‌
 بو‌نخۆشه‌کانی ولاتی چین، عیبارته‌که‌ی به‌شیه‌یه‌کی شیرین برازینیته‌وه‌ و ناوه‌رۆکه‌کی بی
 واتا نه‌بیته‌ و وه‌کو شیعه‌کانی مه‌ولانا (جامی) ریکوپیتک و کیشدار بن، لای خه‌لکی ژیر
 و هه‌زرفان نه‌چه‌سه‌یی به‌ دلوه‌ به‌شیه‌یه‌یه‌ک که‌ له‌ شیلدی شه‌کر شیرین تر ده‌بی، له‌ گۆره‌پانی

دنیای هیچی بهد نه‌جامدا له‌سهر شینوازی شیعری (نیظامی) به واژه‌ی کوردی هه‌موو کوردستان هم کاره‌م ته‌واو کرد تا‌کو پیتی دلشاد بن و ئیتر سلوو" (۱۲)

له‌م شیعرانه‌دا جگه له‌وه‌ی له‌سه‌ره‌تاوه پله و پایه، قورسایی و کیش به‌زمانی کوردی ده‌دات، له‌کو‌تاییشدا نه‌وه ده‌درکینیی که له‌کاره‌که‌یدا شوینییی (نظامی)‌ی هه‌ل گرتوو. خانای به‌زه‌قی شانازی به‌زمانی کوردییی‌هه‌ ده‌کات و پیتی وایه کوردی له‌فارسی شیرینتره. "له‌به‌ر چی له‌ده‌ورانی هم دونیای به‌دکیشه، هه‌ر که‌سیک به‌زمانی خو‌ی به‌خته‌وره؟..." که‌واته تینگه‌یشتنی خانای قوبادی بو‌بایه‌خ و کارینگه‌ری زمان، سنووری زمانه‌وانی و به‌راورد له‌نیوان زمانه‌کاندا تی ده‌په‌رینییت. زمان لای نه‌و ئامرازیکه، له‌هه‌ر سه‌رده‌میکدا پی‌ت، هه‌ر که‌سیک له‌گه‌ل زمانه‌که‌ی خو‌یدا خو‌ی به‌به‌خته‌وره ده‌زانییت. نه‌و به‌زیاده‌روویی له‌شانازی خو‌هه‌لکیشان، گیانی خو‌به‌زلزانین و لووتبه‌رزیی فارسه‌کان تی ده‌په‌رینییت که‌بیان وایه: "فارسی شه‌کره"، زمانه‌کانی تر له‌چاو فارسیدا هیچ نین. نه‌و ده‌لیت: نه‌وه راسته که‌ده‌لین "فارسی شه‌کره"، لای من کوردی له‌فارسی شیرینتره. ته‌مه‌سه‌ی که‌سیک نییه فارسیی نه‌زانییت، یان تو‌زیک فارسیی زانیییت. نه‌و فارسیی هه‌ر زور به‌باشی زانیوه، ئینجا له‌فارسیی‌هه‌ چه‌ندین شاکاری وهرگه‌پراوه و ویستوو‌یه‌تی له‌رینگه‌ی وهرگه‌پراوه‌هه‌ فهره‌ه‌نگی کورد فراوانتر بکات.

هم له‌رینگه‌ی به‌کوردینوسین خو‌ی له‌فارسی جیا ده‌کاتوه و جه‌خت له‌سه‌ر زمانی خو‌ی ده‌کات که‌له‌فارسی شیرینتره، به‌لام بو‌چی شاعیر له‌نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی (۱۸)‌ی زاینیدا، سه‌رنجی بو‌لای زمان و کولتور ده‌چیت نه‌ک بو‌ئامرازه‌کانی مملاتیی سیاسی؟ له‌وه‌ده‌چیت خانای قوبادی له‌م قوناخه‌ی ته‌مه‌نیدا پله‌یه‌کی ئیداری، یان وه‌زیفی بریارده‌ر و گرنگی به‌ده‌سته‌وه‌نه‌بو‌ییت. راده‌ی ئاگایی کولتوری و شانازیکردن به‌زمانه‌وه، ده‌توانییت وه‌کو به‌لگه‌یه‌ک سه‌یر بکریت که‌شاعیر کو‌مه‌لینک په‌یوه‌ندی و رایه‌لی له‌گه‌ل

جیهانی سیاسه‌تدا هه‌بوو. پله‌ویایه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری،^(۱۳) یارمه‌تی داوه‌ له‌وه‌ تی بکات‌ ئه‌و کورده‌ و به‌ زمانی کوردی ده‌ده‌ویت و ده‌نووسیت و ئه‌م زمانه‌ هیچی له‌ زمانه‌کانی تر که‌متر نییه‌.

به‌لام شاعیری گه‌وره‌ بوچی له‌ جیهانی سیاسه‌ت خۆی نه‌بان ده‌کات و نایه‌ویت تیگه‌یشتن و تیروانیسی سیاسی خۆی دا‌پریژیت و دا‌کۆکی لی بکات؟ خانای پله‌ و پینگه‌یه‌کی راویژکاری و دیپلۆماسی و مۆنۆپۆلی سه‌رجه‌م کاروباری نووسین و (مراسلات) به‌ ده‌سته‌وه‌ بووه‌ و له‌چاو زۆربه‌ی شاعیرانی پیش‌خۆی و پاش‌خۆی پینگه‌ی ئابووری به‌هیزی هه‌بووه‌.^(۱۴) ئاست و ئاگایی سیاسی "خانای" زۆر به‌رز بووه‌، به‌لام ئه‌و نه‌یویستوه‌ په‌یامیکی سیاسی راسته‌وخۆی هه‌ییت و ده‌ری بریت. ته‌نیا جه‌ختی له‌سه‌ر لایه‌نی فره‌هنگی و نه‌ده‌بی کردوه‌. ئه‌م کۆپله‌یه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی شاعیر چهند ئاگای له‌ نه‌ده‌بی گه‌لانی تر بووه‌ و زانیویه‌تی چۆن هه‌ریه‌که‌ شانازی به‌ زمانه‌که‌ی خۆیه‌وه‌ ده‌کات.

که‌وابی، ئیمه‌ ده‌بی له‌ داها‌تودا به‌ دوا‌ی ئه‌وه‌دا بگه‌رین کار و پیشه‌ی خانای قوبادی چی بووه‌؟ ئه‌گه‌ر ئه‌و شاعیریکی روونا‌کبیر و خوینده‌وار بووه‌، ده‌یتوانی شیعی خۆی بنووسیت و له‌سه‌ر یاره‌ چاومه‌ست و نه‌گرجه‌ خاوه‌کان دیوانیک بنووسیت، به‌لام ئه‌م شاعیریکی روونا‌کبیری خاوه‌ن په‌یامیکی گه‌وره‌ و خه‌ونیکی مه‌زن و پرۆژه‌یه‌کی کولتووری قول بووه‌. مرۆڤ ئه‌گه‌ر شتیک نه‌ییت، هه‌ر له‌خۆه‌ په‌لاماری به‌ردیکی زل نادات. من ته‌نانه‌ت مه‌سه‌له‌ی گرتنه‌که‌ی بۆ جیهانی سیاسه‌ت ده‌گیرمه‌وه‌ نه‌ک بیروپا و باوه‌ری دینی که‌ دواتر له‌سه‌ری ده‌دویم.

قوبادی شیعه‌که‌ی به‌ (لفظ)ی کوردی و بۆ هه‌موو کوردستان نووسیوه‌، بۆئه‌وه‌ی ئه‌وان به‌ نووسینه‌ کوردیه‌کان به‌خته‌وه‌ر بن. شاعیر، سه‌رجه‌م ولاتی کوردستانی له‌به‌رچاو گرتوه‌ نه‌ک ناوچه‌یه‌کی دیاریکراو. هه‌ر وه‌کو چۆن شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی له‌ شه‌ره‌فنامه‌دا، له‌ گۆشه‌نیگایه‌کی کوردستانیه‌وه‌ میژووی خوینده‌ته‌وه‌ و به‌ مووکیش داوه‌ تیکچرژاوه‌کانی

میټووی کوردی خستوټه سهر یهك، قوبادیش زمانی کوردی دهکاته پیټور و پینما و بنه‌مای په یامی کولتوریی خوی که ناراسته‌ی سهرانسهری کوردستانی دهکات.

سهره‌رای ته‌وه‌ی ټهو خوی به شاعیریکی خاودن په یام داناوه، هه‌ست ده‌کریت که شاعیر به ده‌ست هه‌لومه‌رجی ژیانوه نالاندوویه‌تی: "په‌ی چی‌ش نه ده‌وران ټهی دنیای به‌دکیش؟...". ټهو ده‌ورانه‌ی ټهو تیی که‌وتووه، به به‌دپه‌فتار (به‌دکیش) وه‌سفی ده‌کات که هه‌ست ده‌کریت ټهم به‌یته، هه‌ر به زوره‌ملی ټاخنراوته ناو کوبله‌کوه و په‌یوه‌ندی به بابه‌ته‌کوه نییه. که‌واته له ناخوه برووسکه‌یه‌ک به‌بی ناگایی و ویستی شاعیر، خوی سه‌پاندوه و قه‌له‌مه‌که‌ی ناچار کردوه بنوسیت.

شاعیریک ماوه‌یه‌ک له زینداندان بویت و له به‌یته جیاجیاکاندا سکالای خوی به‌رز کردیته‌وه: "جه عه‌رصه‌ی دنیای دوون به‌دغه‌رجام" لیته‌شدا سهرله‌نوی ټهم دونیایه، به ټاخرشه‌ر (به‌دغه‌رجام) داده‌نیت و ټهمه‌ش هه‌ر برووسکه‌یه‌کی تری ده‌روونی و لابه‌لایه، په‌یوه‌ندی به کرۆکی بابه‌ته‌کوه نییه. که‌واته شاعیر شانه‌شانی په‌یامی کولتوریی خوی، ویستویه‌تی بورکانی نه‌فرت به‌سهر هه‌لومه‌رجی سیاسیدا ببارینیت، چونکه به تاره‌زووی دل‌ی ټهو نه‌بووه. ټیدی ټهو په‌یامی سیاسی خوی له دوو تزی په‌یامه کولتوریه‌کانی خوی ده‌شاریتته‌وه.

په‌یام و هه‌ستی ټیتنۆ- ناسیونالیستی خانای قوبادی له‌چاو سهرده‌م و شاعیرانی سهره‌تای سه‌ده‌ی (۱۹) هه‌ر زور پیشکه‌وتووه و قه‌لمبازیکی گه‌وره‌یه. ټیمه ده‌بی بیروبو‌چوونی قوبادی له‌گه‌ل سهره‌نگ ټه‌لماس خاندان^(۱۵) به‌راورد بکه‌ین.

سهره‌نگ ټه‌لماس خان و خانای قوبادی و میرزا شه‌فیعی کولیایی هاوچه‌رخ بوون و به شیعیر نامه‌یان بو یه‌کتر په‌وانه کردوه. سهره‌نگ ټه‌لماس خان، له سوپای نادرشادا

(۱۶۸۸-۱۷۴۷ز) سهره‌نگ بووه و به‌شداریی له زۆریه‌ی حه‌مله عه‌سکه‌رییه‌کانی ئه‌ودا کردووه و پاش کوژرانی نادرشا، سهره‌نگ ته‌لماس خان "نادرنامه" (۱۶) ده‌نووسیته.

نه‌زمین ژه نه‌به‌رد نادر یاد که‌ریم

پۆهش ژه لاکوهی له حه‌د شاد که‌ریم (۱۷)

بیگومان ته‌لماس خان زانیویه‌تی کورد هه‌یه و ناوی به‌به و بلباس و باجه‌لان و

کوردانی قووچان ده‌هینیت، به‌لام سهرزمان و بنزمانی هه‌ر "ئیران" ه.

ژنده‌ش شادیلخ و فه‌تخ شیران

که‌ردش چرخان نه ملک ئیران (۱۸)

جگه له گیانی "ئیرانچیتی" و ته‌رخانکردنی کتیبتیک بۆ یادی شه‌ر و شه‌ره‌کانی

شایه‌کی کوژراو هه‌ندی جار دزیوترین دیمه‌ن که دیمه‌نی ئه‌نقالکردنی به‌شیک له کوردانه،

به‌ته‌وبه‌ری خوتین ساردییه‌وه به‌شیر ده‌هۆنیته‌وه:

شیران ئیران دل نه قه‌هر قین

پشیان نه زه‌هار ده‌ست وه تیغ کین

وهو ته‌ور ژه زه‌هار که‌ردشان ده‌مار

سه‌ر نه‌بان سه‌ر لار له بان لار

ده‌مای قه‌تل قین داوه‌ی دارگه‌ب

ده‌ست که‌ردن وه دیل وه ورده و ته‌سیر

جۆجۆ جۆش خوون خیتیا ژه لافاو

مالا سه‌رو له‌ش چوین لاف هالاو

ئیرانی ژه قین قه‌سه‌سه‌م ژه یۆردن

توخم زی هه‌ییات ژه به‌ر نه‌کردن

شیرین مه هوشان شوخ باجه لان
 لولوزاده شور تورک ته پر دلان
 وه خش والاپوش گوژین نه کولان
 له رزان له رزانان زهرین زهنگولان^(۱۹)

نهم کوپله یه تابلویه که، شاعیر هونه رمند بوایه فلچهی به دهسته وه دهگرت و نه و دیمه نه سامناکه ی دهخته سهر تابلویه ک سویای میرنشینی باجه لان به رانبهر هیرش و په لاماری سویای نادرشا، توشی شکان و ههرس و دژانندن ده بیته. سهدان کهس به دلیل دهگریته و به نهوپه ری درندایه تی ده کوژرین و له که لله ی سهر قه لا دروست ده کریته و لاشه ی له سهر که له که ده کریته. خوین وه کو جوگا هه ل ده ستیته. لایه نیکی تری تابلوکه که له کاتی نه نفاله کاندایه دوباره بوته وه: کیژه نازداره کانی باجه لان راده ستی نه فسر و سهر بازی سویای سهر که توو ده کریته و چریکه و ناله یان ده گاته عهرشی ره همان.

موتیف

مه به ست له وشه ی موتیف (motive) نه و هوکار و پالنه ر و هانده ریه که راسته وخو، یان ناراسته خو ده بنه هو ی نه وه ی که سیته، یان گروپیک کرده وه یه که نه نجام بدن، یان تیکستیته، یان کاریکی هونه ری به رهم به یتنن. له جیهانی پرژه لاتی کوندا، له سونگه ی نه بونی داموده زگای چاپ و بازاری کتیب، نووسین له سیبه ری دامه زراوه کانی دهسته لاتی سیاسی و ثابینیدا سهری هه لداوه و گه شه ی کردوه.

ده ولته و دامه زراوه کانی پیوستیان به پیشه سازی و هونه ری نووسین هه بووه بو نه وه ی کاروباری ده ولته به باشی به پرپوه بجیته و دهسته لاتنار ناوی له میژودا بمینیتته وه و کرده وه کانی نه مرییان پی ببه خشریته. نووسر له سهر نه وه خو ی راده هینا که ده بی پسرور

بیئت و خۆی بۆ کاری نووسینی میژوو (بۆ نمونه) تهرخان بکات. ژمارهیهکی زۆر کهم له خۆیندهواران توانیویانه لهم پیشهیهدا سهرکهتوو بن و تهرکهکانیان به باشی نهنجام بدن. کهسیکی وهکو شهرهفخانی بهدلیسی،^(۲۰) له فیترگهی شاهانهی تایبهدت به سازاده و زارۆله و نهوهکانی شا توهماسبی سهفهویدا فیتری خۆیندن و نووسین بووه. ماوهیهکی یهکجار دوور و درێژ سهرقالی خۆیندنهوهی کتیبهکانی میژوو بووه و زۆر له کاتی خۆی بۆ میژووی کورد تهرخان کردوو و زانیارییهکی زۆری لهسهر شانشین و میرنشینه کوردهکان کۆکردۆتهوه. کاتیکی بریار دههات شهرهفنامه بنوسیئت، دهزانیئت به دهستیکی دوو کالهک ههئناگیریت، میرایهتی و نووسینی میژوو له یهک کاتدا پیکهوه ناکریت. نووسینی شاکاریکی به گرنگتر دهزانیئت تا خۆ تهرخانکردن بۆ بهرپوهبردنی کاروباری میرنشینی بهدلیس. ههر بۆ ئهوهی له کارهکهیدا سهرکهوتوو بیئت و هیچ شتیکی ههوادای بیرکردنهوهی نهپچریتیئت، دهست له فهرمانهوایهتی و دهستهلات دهکیشیتهوه، خۆی بۆ نووسینی شاکارهکی تهرخان دهکات. بینگومان شهرهفخان مۆتیقی خۆی ههبووه له نووسینی ئهم شاکارهدا و ویستویهتی به سولتانی عوسمانی رابگهیهنیئت که میرنشینه کوردهکان چهند جیاواز و ناکۆک و ناتهبان، ههرهموویان یهکیکن و له باکوورهه تا باشوور، له رۆژههلاتهوه بۆ رۆژئاوا، له گهورههه تا بچووک، کۆن و نوویان سهیری دهمی بنهمالهی "رۆژکی" دهکن.^(۲۱)

یهکیکی وهکو مهکیافیلی- ههرچهند ئهو له نووسهرانی رۆژئاوایه، قسهی ئیمه لهسهر مۆتیقهه و بهم نمونهیه مهبهستی روون دهکهینهوه- ههروا بهبی هۆکار کتیبی میری نهنووسیوه. دیاره مهبهستی ئهوه بووه بالادهستی خۆی له بواری زانیاریی سیاسی و تهزمونی میژووی و کاری دیبلۆماسیدا بنوینیئت و بهرهمهیک لهم بارهیهوه بخاته بهردهست یهکیکی له میرهکانی ئیتالیا. گومان لهوهدا نییه که ئهو ویستویهتی لهسهر لاپههکانی کتیبیکدا توانا و هیز و کهسایهتی خۆی بهسهلمیتیئت که ئهو شایانی

پشتگوښخستن و په راوټزخستن و دوورخستن هه نییه و میریکي سهرکه وتوو، پیویستی به ناموژگاری و نه زمونی که سایه تییه کی کارامه و لیزان و شاره زای وه کو نه وه بو نه وهی سهری سووک بکات.^(۲۲)

له سهر لاپه ره کانی شیرین و خوسره ودا، به ناسانی نه وه ده خوینریتته وه که خانای قوبادی په یامیکي سیاسی روونی هه بووه و ناراسته ی میریکي کوردی کردوه که دیاره زمانی په سمی دهریاری نه و میرایه تییه شیوه ی گورانی بووه. کیسه که نه وه یه خانای قوبادی وه کو نیزامی گه نجه وی مؤتیقی نووسینه که ی نه نووسیوه و ناوی نه و میره شی نه هیتاره که شاکاره که ی پیشکه ش کراوه. با نیمه هه نگار به هه نگار دوا ی زنجیره ی بیرکردنه وه ی شاعیر بکه وین و بزاین دهمان گه یه نیتته کوئ؟

کاتیک خانای بریاری وهرگیړانی خوسره و شیرینی نیزامی گه نجه وی ددهات، شاعیریکي بالاده ست و به توانا بووه و له جیهانی شاعردا خاوه ن دنگ و سده نگ و په نگ بووه، نه گینا نه وه هه سته ی له لا دروست نه ده بووه که "له و دیوی په رده ی نه سرار" وه سرووشیکي بو په وانه کراوه که شاکاره که ی نیزامی بو سهر زمانی کوردی وهرگیړیت. ههر ناماژه کردن بو سرووش نیشانه ی نه وه یه شاعیر چند گینا میهنایه تی و شانازیکردنی هه بووه و چون سهیری خوئی کردوه؟ سرووش له مرۆقه وه په وانه ی مرۆف ناکریت، یان له میریکه وه په وانه ی شاعیریک ناکریت:

ناگا جه وه ختن مینای صومعه دم
جه جام خورشید رهوشن بی چون چه م
جه په رده ی نه سرار لامه کان ماوا
سرووشن به ی طور به گوشم یاوا(ل ۱۵)

واته: شایهك یان میریک داوای نهجامدانی نهم کارهی له شاعیری گه وره مان نه کردوه، به لکو له و دیوی په ردهی نه سراره وه له کاتی به ره به یاندا، له پر سرووشیکی ره وانه کراوه و له سونگهی سرووشیکه وه شاعیر ناچاری وه رگی پان بووه. به هه مان شیوه، په ردهی نه سرار له لایه ن مروقه وه دهستی به سهدا نه گراوه و له دهره وهی بازنه ی دهسته لاتی نه وه. په ردهی نه سرار نه و شوینه یه که دهستی که سی پی ناگات. له ویوه سرووش بو خاوه نپه یامیک ره وانه کراوه:

واتن: هه ی شوهرای خوش نهظم و شیوه
 جانشین قهیس په ی له یلا لیوه
 پیش مه بو چون نهظم نیظامیی دورسهنج
 به له فظ شیرین، به بن لاره و له نج
 جه وه صف فهداد شیرین و په رویتز
 باوهری به ره قص خامدی عه نبر بیتز
 (۱۶ل)

داوای سرووشه که دیاریکراو بووه و ناراسته ی شاعیری "خوش نهظم و شیوه" کراوه که دیاره له سه رده می خویدا ناوبانگی به شیعی دلداری رژیستوه و شهیدای "له یلا" یهك بووه. باری دهروویی نهم قوناخه له ژبانی شاعیر، له گه ل ناوه رۆکی هه وه سبازی و دیمه نی نیرۆتیکیی رۆمانه شیعی خوسره و شیرین ده گونجیت که په یوه ندیی به سه رده می تییرانی پیش نیسلامه وه هه یه.

قوبادی پاش نه وه ی سرووشه که ی^(۲۳) پی ده گات و ده زانیت له نیو ده یان شاعیری گه وره دا، نه و له "په رده ی نه سرار" وه په یامی بو دیت، ئیدی نه و به ئه رکی سه رشانی خوی زانیوه شاکاره که ی نیزامی وه رگی پیت و پیشکه شی کتیبخانه ی دانا و گه وره پیساوانی کوردستانی بکات، نه وانه ش به که سانی خاوه ن عدقل و دین ناو ده بات:

ویندی نیظامی صدیقهل دهر زهینم
 به سورمهی دانش پړوشهن کهر عهینم
 تاکهی مآجهرای شیرین و خهسرهو
 سدنکگتاشیی فهرهاد، سهرگوزهشت نهو
 باورهرون وه نهظم خاستهر جه گهوههر
 به رهش خامدی شوخ بز عهنبهر
 جه لای عاقلان صاحب عهقل و دین
 دانآ بزورگان کوردستان زهین (۱۴)

خانای قوبادی ناونیشانیکی زانراوی له بهرچاو بووه، به لام به دیاریکراوی ناوی کهسی نه هیناوه. ناوی کهسیکی نه نویسیوه که نهو چاوه روانی نهوی لی بکات به گهرمی پیشوازی لی بکات و نامیزی بز بکاتهوه. مرژی خواهنه پیام نه وندهی چاوی له ژندهری په یامه که و "پردهی نه سرار" و ره زامه ندیی هزر و ویزدانی خوینه تی، یدک له دهی نه وهش بیری لای دهستکه وتی مادی و بهرزه ونندی تاییهت و دهستکه وت و قازانج نییه. تامانجه کهی تا راده یدک به لیلی ده مینیتته وه:

خاطرت جهم بز جه وهه ریی لالسهنج
 دانای دورشناس، گه نجووری کوی گهنج
 ههر کس ویندی تز گه وههر بارشن
 دانآ و بزورگان خه ریدارشن

ستایشیکی زوری خوئی دهکات و خوئی به "دانای دورشناس" ناو دهبات و پینی وایه، یان سرووشی پشت پردهی نه سرار به گوئی تهویدا داوه که ههر کهسیک وهکو نهو "باری

گهوهدر" بیت، ئەوه کهسانی دانا و گهوره به دلتیاییهوه کپیری کالاکهی ئەون، چونکه ئەوان بههای گهوهدرهکهی ئەو دوزانن و زۆر پهروۆش و چاوهروانن.

له شیرین و خوسهودا، تهگهچیی ناوی هیچ میر و پاشا و گهورهپیاویک نههاتوه، بهلام له پشت گهردهلوولی رهوانبیتژی و تهپوتۆزی گپرانهوهی رووداوهکاندا، چهمکی "والی" و چهمکی "ویلایهت" بهدی دهکریت که ئاماژهیهکی ناراستهوخۆیه بو والیی ئەردهلان. ههچهند ئەو زمانه لوپرستانیش والیی ههبووه، دووهمیان تهگهریکی لاوازه، چونکه خانای له سنووری دهستهلاتی ئەردهلان و باجهلاندا ژیاوه. سهردهمی نووسینی شیرین و خوسهرو پهنگه سهردهمی هوکمرانیی "سوحان ویردی خانای ئەردهلان"^(۲۴) بیت که پینج جار دهستهلاتی له دهست دهکراره. دوور نییه تهمهش هۆیهک له هۆیهکان بیت که شاعیر به لایه کدا خۆی ساخ نهکردیتهوه، یان والی لهناو جهنجالی وهرگرتنی دهستهلات و شهروشوپردا بووه و کاتی ئەوهی نهبووه پیشوازی له شاعیری گهورهی ناوچهی ئەردهلان بکات و شاکارهکهی بخۆینیتهوه و له خۆیی نزیک بکاتهوه. دهستهلاتی والی لهو کاتهدا، لهنیو لهپی میردهزمهی رووداوهکاندا سهمای کردوه.

شاعیر تهگه له دلی خۆیدا، بیری له دهستهلاتیکی کوردی کردیتهوه، ئەوه ئەو دهستهلاته، ئەو رۆژه، چارهنووسیکی نادیار چاوهروانی کردوه. ناکۆکی ناوخۆ و دهستیوردانی دهرهکی، سهرحهمی میرنشینهکهی له رۆخی ههلهوشاندنهوه و ههلهتهکاندن و ژیروژوور بوون نزیکتر کردۆتهوه. خانای دهنوسیت:

بهتێ جه خانای عهطارید خامه
 مونشی وهصف زولف عهنبهر شهمامه
 به سهمع شهریف بشنهو هیکایهت
 نهر قهصدش خێرهن والیی ویلایهت

به جای گول زه مین ماوه رڼ گوهه ر
 سەنگ مېز به لال، خاکش به عه نېه ر
 نهر والی بیه دل شه راره تپیشه ن
 به دچینس، به دکار، دوور جه نه ندیشه ن
 وه لگه ی مه مله کات که ی مه عمور مېز
 نه یه نی و راحت جه خه لقی دوور مه مېز
 ۲۸۴+۲۸۳ل

له م پینج به یته ی سه ره وه دا نه وه دهرده که ویت که شاعیر پیاوینکی سه ربزوی
 خاوه نهه لویست و چاونه ترس و بویر بووه، نه ک به رانه به ده ستلآت سه رکز و چاوبه ره وژیر
 بوویت.

نه و پیتی وا بووه: نه گهر والی فه رمانه وایه کی دادپه روه ر و مرؤقینکی باش بیت، نه وه
 له بری گول، گوهه ر له سه ر زه ویه که ی ده پرویت و به ردی ولاته که ی ده بیته لال (لعل) و
 خاکیشی ده بیته عه نېه ر، به لام نه گهر والی به دکار بیت و خاوه ن بیر و نه ندیشه نه بیت،
 میرنشینه که ی تاوه دانی به خویه وه نایینیت و خه لکیش لینی بېزار ده بیت.

دادپه روه ریی کومه لایه تی

لایه نینکی گرنکی تیگه یشتن و پینداگرتن و داواکاری قوبادی، جه ختکردنه وه یه له سه ر
 عه دل و داد و راست و په وان ناموژگاری ده ستلآتدارانی کردوه که ده بی دادپه روه ر بن و
 ریگه نه دهن زولم و زور بکریت. نه و له سه ر شانوی پروداوی نیوان خوسره و دپه اتیه کان
 بو سه رده می ده ستلآتی هورمز و شازاده ی جینشین ده مان گیریته وه و وه سفی ده ستدریژی
 په کینک له پیاوه کانی خوسره و ده کات که هه لسوکه وتینکی نا دادپه روه رانه و سه مکارانه

به‌رانبه‌ر گوندن‌شینه‌کان ده‌کات. شاعیر پرووداوه‌که زه‌ق ده‌کاته‌وه و پئی له‌سه‌ر کی‌شه‌ی داد‌په‌روه‌ری و سته‌م و زۆرداری داد‌ه‌گریت:

ئه‌سه‌سپش کشتزار موسلمانان وهرد
 غولامش قوۆره‌ی دیهقان به‌ جه‌ور به‌رد
 ئه‌هر ظوئمی وه‌ی طور بینگانان مه‌که‌رد
 شه‌ه‌نشا یانه‌ش به‌ غاره‌ت مه‌به‌رد
 به‌ئێ هه‌ی جه‌م قه‌در فه‌ره‌یدوونیی شان
 به‌دوورن جه‌ عه‌دل نه‌وه‌ی نه‌وشیروان
 هورمز ئید شنه‌فت ده‌روونش جو‌شا
 جه‌ رووی عه‌دل و داد خیشمش خرۆشا
 (۳۰ل)

شاعیر ده‌رباره‌ی پرووداویك ده‌دویت که دوور نییه به‌ره‌می خه‌یال‌سازی خۆی بی‌ت، له چرکه‌یه‌کدا که خوسره‌و مه‌ست و بی‌تاگا ده‌بی‌ت، غولامی‌کی ئه‌سپه‌که‌ی به‌ره‌للا ده‌کاته‌ ناو کشتوکالی جووتیاران، نه‌وانیش سکالای خۆیان ده‌به‌نه‌ لای هورمز که ناداد‌په‌روه‌ری و زولمی‌کی گه‌وره‌ له‌ لایه‌ن غولامی‌کی شازاده‌ی جین‌شینه‌وه له‌وان کراوه. شا سزایه‌کی زۆر قورس بۆ کوره‌که‌ی خۆی ده‌ب‌پ‌یته‌وه و گوی ناداته‌ ئه‌وه‌ی که تاوانبار کوره‌که‌ی خۆیه‌تی و زولمی‌کراو جووتیاریکی بی‌پشت و په‌نایه‌:

فه‌رزه‌ندی وینه‌ی خه‌سه‌ره‌و فه‌رزه‌نه
 بکه‌ریش وه‌ په‌نه‌ند سه‌رکۆنه‌ی تانه
 جه‌ لای سه‌ه‌لاطین سکهنده‌رنه‌ژاد
 هه‌ر به‌ی طور مبه‌ر ره‌ویه‌ی عه‌دل و داد
 (۳۱ل)

گیږانه‌وهی نهم پروداوهی نیوان خه‌سره و باوکی، نه‌وه‌ندهی په‌یوه‌ندیی به رۆژگاری خاناه هه‌یه، ره‌نگه که‌متر په‌یوه‌ندیی به سه‌رده‌می چیرۆکه‌که‌ی خه‌سره و هورمه‌زه هه‌ییت. له‌وانه‌یه ئه‌رکی شاعیر نه‌وه نه‌بوویت سه‌رنجی خه‌لک بۆ سته‌م و زۆرداری و نادا‌په‌روه‌ریی نه‌و سه‌رده‌مه‌ی خۆی راکیشاییت و نه‌فسانه‌که‌ی بۆ مه‌به‌ستیک‌ی سیاسی شاره‌وه به‌کار هیناییت:

جه لای سه‌لاطین سکه‌نده‌رنه‌ژاد
 هه‌ر به‌ی طه‌ور مه‌بۆ ره‌ویه‌ی عه‌دۆ و داد
 مه‌علوم بۆ جه لای بزورگان ده‌ور
 هه‌ر که‌س عه‌دۆ بۆ چون هورمه‌ز به‌ی طه‌ور
 به‌رگوزیده‌ی ذات هه‌ی نه‌که‌به‌رن
 مه‌حفوو‌ظله‌ن جه نار ئه‌ر سه‌هه‌ کافه‌رن
 خانا بۆ وه‌سه‌ن زوبه‌اندرازی
 کۆن نه‌و صاحیب عه‌دۆ تۆ پێش بنازی (ل ۳۱)

دوابه‌یتی نهم کۆپله‌یه‌ی سه‌ره‌وه، کۆکی په‌یامی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی شاعیره. نه‌و له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌ده‌ویت و پێی ده‌لیت:

"به‌سه زماندریژی! ئینجا پرسیارێک له‌ خۆی ده‌کات: "نه‌و که‌سه دادپه‌ره‌وه‌ره له‌ کۆپیه که تۆ پێی بنازیت؟" کاک موحه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم له‌ زۆر شویندا هیمای پرسیار و نیشانه‌ی سه‌رسوورمانی داناوه و خاله‌به‌ندیی رێکوپێکی کردووه که‌چی پاش نامرازی پرسیار (کۆن؟) نیشانه‌ی پرسیار فهرامۆش کردووه. نهم پرسیاره هه‌روا له‌ خۆپایی نه‌کراوه. شاعیر ویستویه‌تی نه‌وه بدرکینیت که‌سیکی له‌ به‌رچاودا نییه شانازی پێوه بکات، بۆ ناتوانیت

شانازی به که سایه تی، یان سەر کرده که یه وه بکات؟ ئەو لە سەر نه خشه ی سیاسیی کوردستان که سیکی دادپەروری (صاحب عەدڵ) بەرچاو ناکه ویت شایانی شانازی پێوه کردن بیت. چەند بەیتیک پێشتر، بەم شیوه یه شاعیر ناماژە ی بۆ گەرە پیاوانی سەر دەمی خۆی کردووه:

مەعلووم بۆ جە لای بزورگان دەور

هەر کەس عادڵ بۆ چون هورمز بە ی طهور

ئە گەر دادپەرور بن وه کو هورمز خوا له ناگر ده یان پارێزیت، ئە گەر سەد جار کافریش بن. گرنگ دادپەرور یه لای شاعیر، نه ک بره و هیتان به دین و تیمان. لای خواش ههروایه، هەر که سیکی دادپەرور بیت وه کو هورمز له ناگری دۆزه خ پارێزراو ده بیت. ئەو لیژەدا بانگه شه بۆ دادپەروری کۆمه لایه تی ده کات و داوای له گەرە پیاوانی سەر دەم کردووه له شه قاصه رتی دادپەروری لانه دن. له م خالدها خانا له گه ل ئە حمەدی خانیدا یه ک ده گریته وه که ههردووکیان بانگه شه یان بۆ دادپەروری کردووه.

زۆر پێویسته له کۆتایی ئەم بره گه یه دا ناماژە یه کی خیرا و ته مومژاوی له بهرچاو بگرین که بۆ خوینەری ئە مرۆی کورد تینگه یشتنی ئاسان نییه:

ئەر چون نه سیمی مه که نان پۆسم

هه رتا زینده نان هه ر تۆنی دۆسم

بۆ ئەم به یته، به یتیکی داخراوه و تینگه یشتنی ئاسان نییه؟

خانا خۆی ده خاته جینگه ی "نه سیمی" یه وه، یان له ناو پیستی ئەودا خۆی ده دۆزیته وه. با ئیمه پێشه کی بزاین نه سیمی کییه؟

عیما د ئە لدینی نه سیمی (١٣٦٩-١٤١٧ز) یه کینکه له شاعیره سوفیه گه وره کان و به عه ربی و فارسی و تورکی شیعی هه یه. به یه کیکی له پێشهوا ناسراوه کانی ریبازی "حروفیه" داده نریت. سالی (١٤١٧ز) له شاری حه له ب، له سەر فه توای پیاوه ئایینییه کانی

شام هر به زیندوویه تی پیستی ده گروون و پاشان پارچه پارچه دی ده کهن. نیمه نه گهر زانیمان "حروفیه کان" پیتیاژیکې شوړشگیتې بوون و دژی دهسته لاتی سیاسی و تاینی سهرده می خوین بوون و بو دادپه روه ریبی کومه لایه تی خدباتیان کردوه، نه و جا دهرده که ویت خانای قوبادیش له کام سهنگه ردا بووه و بو نه و نه ده له سهر عدل و دادپه روه ریبی کومه لایه تی جهخت ده کات؟

دهستکراوه و دهستنووقاو

خانای قوبادی شانبه شانې بانگه شه بو دادپه روه ریبی و عدل و گه وره یی، داوای کردوه که فهرانه روا ده بی به خشنده و دهستکراوه بیت:

به لئی هر که سی صاحب نه ندیشنه
 عالی هیمه تنه، سه خاوت پیشنه
 نهر دهر کارت نه سهد بو نه نجات
 چون به عضی بزورگ مه نشور بو نامت
 با به سه خاو مدیل، به به خشش خوت بو
 کافه ی خاص و عام هدر دوعاگوت بو
 نه ماندهت فهرضنه، خه سیس گومراه
 مه واندهش بزورگ نهر مبو به شاه
 پدی چیش؟ که خه سیس چه م تنگ چون گورگن
 چه م تنگ خه سیس جه کو بزورگن؟
 حهق پدی تید به خشان به تو مال و گه نج
 به دی، به خشی بی لار و بی لهنه نج

خۆ ویت مزانی گه‌نج و مال ته‌مام
 به‌جا ممانز ئاخر سه‌ره‌نجه‌م
 قارون که ته‌پل گه‌نجش مه‌ژهنیا
 غه‌یر جه ئاه سه‌رد چیش به‌رد جه دنیا؟
 سا تزیچ چۆن خه‌سه‌رو جام جه‌مشید جه‌م
 مه‌رتبه‌به‌ی شاهیش زه‌پره نه‌بیی که‌م
 (٤٤٤ل)

دوابه‌یت ناراسته‌ی فه‌رمانه‌وه‌ی سه‌رده‌م کراوه "ساتۆش وه‌کو خه‌سه‌رو" مه‌به‌ستی که‌سانی ناو چیره‌که شیعریه‌که نییه، به‌لکو که‌سانی ناو کۆمه‌لی ته‌وکاته‌یه که هارچه‌رخ‌ی خانا بوون. نامۆژگاریی ئه‌م به کورتیه‌که‌ی ته‌وه‌یه که بیاری ده‌ستنووقاو ناتوانیت گه‌وره بیئت.

په‌یوایه بیاری رۆژ و چرووک ته‌گه‌ر بوو به "شا"ش ناتوانیت گه‌وره بیئت. واته: ئه‌و گه‌وره‌ی به په‌له‌وپایه و پۆستی سیاسیه‌وه گری نادات. گه‌وره‌ی ده‌سته‌لاتداریک به ده‌ستکراوه‌ی و به‌خشنده‌ی و ده‌ستو‌لباشیه‌وه گری ده‌دات. دیاره خانا له‌گه‌ل ده‌سته‌لاتداریکی سووک و چرووک و ده‌ستنووقاودا هه‌ر زۆر بیزار بووه، بۆیه ته‌وه‌نده زووخوا‌ی هه‌ل رشتوووه.

شاعیر زۆر جار له تیکسته‌که دوور ده‌که‌ویتته‌وه، هه‌ر بۆ ته‌وه‌ی پی له‌سه‌ر دادپه‌روه‌ری و کۆتاییه‌ینان به زۆلم و زۆر و چه‌وسانه‌وه دابگریت. ته‌و له بره‌گه‌یه‌کدا به‌م شیوه‌یه له‌سه‌ر خوسه‌رو ده‌دویت:

ویلایه‌ت به‌عه‌دل ته‌مام مه‌عموور که‌رد
 جه‌مه‌ظلموومان ظوالم دوور که‌رد

وهختی جه رای عهدل په ویی سهروری

خه لاص بی جه شوغل رایه تپه روهی (ل ۱۵۴)

له شیعری کلاسیکی کوردیدا رهنګه خانا تاکه که سیک بیت که دهسته واژهی "رایه تپه روهی" به کارهینا بیت و بړوا ناکه م پیش نهو، یا پاش نهو، نه م چه مکه به کارهینا بیت، چونکه فه رمانه وای روزه لاتی دووسه د و حفتا و دوو سال پیش ته مړو، نه دیتوانیوه دهسته لاتدار بیت و په عیه تپه روهی بیت. ته ناندت شاعیر و نووسه ره کانیش له سره نه م دهسته واژهیه هیچ هه لوهسته یه کیان نه کردووه، به سهرزاره کی و شیوهی شاراه و بیچ و پدنا، ناماژه بو نه م دهسته واژهیه نه کراوه.

که واندهی دستکاری

هه ر شاره زایه کی زمانی فارسی و کوردی، له نیتوان (خسرو و شیرین) ی نیزامی گه نجه وی و شیرین و خه سره وی خانای قوبادیدا به راوردیکی په خنه گرانه بکات، هه ر یه کسه ر ده گاته نهو بروایه ی شاعیری گه وره ی کورد نه و په ری مافی نازادی و سهره سستی، به خوی به خشویه دستکاری شاکاری یه که م بکات. نهو به گویره ی تیگه یشتن و ناستی پرونا کبیری و گوزانکاری و رچی سهرده م، دیکوری دهره و و ناوه وی رومانه شیعریه که ی گوزیوه و له چیژ و ناره زووی خوینه ری کوردی سهرده می خوی نزیکی کردوته وه. زوریش گوئی نه داووته بنه ما و پیتساکانی زانستی وه رگیران.

نهو له بهر گه وه بو بهرگ، ده دستکاری شاکاره که ی نیزامی کردووه و ته نیا رچ و تان و پوی سهره کیی چیژکه شیعریه که ی هیشتوته وه. ناویشانی به ره مه که ی نیزامی (خسرو و شیرین) ه که چی خانا ریگه ی به خوی داوه، ناویشانه که ش بو "شیرین و خسرو" بگوریت. خانا خوی نه وه مان بو پروون ناکاته وه له بهر چی خوی به وه رگیرانی به یت به به یتی خوسره و شیرین نه به ستوته وه. نهو چون بوی لوا بیت و به ده سستی وه هات بیت، به میزاج و

تیگه‌یشتن و ئارەزوی خۆی گێڕانەوه‌ی چیرۆکه‌ی شیعرییە‌که‌ی کورداندووه. ئە‌گەر من لە‌بری
نیزامی بوومایه و چاوم بە‌ کارە‌که‌ی خانای کە‌وتبایه، بە‌ رە‌سمی ئارە‌زایی خۆ‌مم لە‌ رێ‌گه‌ی
ئامرازە‌کانی میدیا‌وه راده‌گه‌یاندا.

راده‌ی دە‌ستکاری لە‌ پانتایی و ئە‌مسەر و ئە‌وسە‌ری وەر‌گێ‌ڕانە‌که‌، بە‌ شی‌وه‌یه‌که‌، بە‌ دوو
دێ‌ر و سێ‌ دێ‌ر بە‌رجه‌سته ناکرێ‌ت. تە‌نیا پاش خۆ‌یندە‌وه‌ی ده‌قه فارسییه‌که‌، قه‌واره و
شی‌وه‌ی گۆ‌ڕانکارییه‌که‌ ده‌رده‌که‌وێ‌ت. ئە‌گەر ئە‌م‌رۆ‌ که‌سێ‌ک‌ه‌ی خانای سەر‌له‌نوێ‌
و‌ه‌ر‌ب‌گێ‌ڕێ‌ت، رە‌نگه‌ که‌م که‌سی فارسیزان بە‌ د‌ل‌نیاییه‌وه‌ بتوانی‌ت، سەر‌ه‌دا‌وه‌کان بخاته‌وه
سە‌ریه‌ک‌ و ئە‌و راستییە‌ بدۆ‌زێ‌ته‌وه‌ که‌ ئە‌مه‌ شا‌کاره‌که‌ی نیزامییە‌ و کرا‌وته‌ کوردی، پاشان
یه‌ کێ‌ک‌ لە‌ کوردییە‌وه‌، سەر‌له‌نوێ‌ بۆ فارسی وە‌ری گێ‌ڕا‌وه. خانای پ‌ت‌ر بایه‌خی بە‌ چیرۆ‌که‌که‌ دا‌وه
و هەر‌چی لایه‌نی ر‌ه‌وانبێ‌ژی و ده‌رپ‌رینه‌ لە‌ قالبی (په‌ند) و (حکمه‌) (حیکه‌میات) که‌م‌تر
جینگای سە‌رنج و بایه‌خی ئە‌و بو‌وه.

١. ئایا خانای که‌سێ‌ک‌ بو‌وه زۆ‌ر چاک‌ خۆی ناسیبی‌ت و له‌ توانا و به‌هره‌مە‌ندی خۆی تێ‌
گه‌یشتی‌ت و شانازی به‌ خۆیه‌وه‌ کردی‌ت؟ ئایا ئە‌و به‌ شی‌وه‌ی ر‌استه‌وخۆ و ئاشکرا
شانازی به‌ توانای د‌ر‌شتن و ر‌ه‌وانبێ‌ژی خۆیه‌وه‌ کردو‌وه، یان به‌ شی‌وه‌ی شار‌وه و
ناراسته‌وخۆ، هه‌ستی خۆی ده‌رپ‌رێ‌وه؟

له‌ چه‌ندین به‌یتدا ئە‌و خۆی به‌ شانازییه‌وه‌، نی‌وی خۆی بردو‌وه و خۆی به‌ شاعیری
"دورشناس" ناساندو‌وه:

ئەر‌ صاحب‌ عه‌قلی، پ‌ر شو‌عوور و هۆ‌ش

بۆ‌ وه‌عظ (خانای) ب‌گێ‌رێ‌ نه‌گۆ‌ش (٤٤٨)

یه‌ کێ‌ک‌ له‌ شی‌وه‌کانی شانازی‌کردن ئە‌وه‌یه‌ شاعیر لە‌بری ئە‌وه‌ی چا‌وه‌روانی ئە‌وه‌ بی‌ت
خه‌لک‌ ستایشی ب‌که‌ن و سە‌رسورمانی خۆیان ده‌رپ‌رن، نه‌ک ئە‌و خۆی خۆی په‌سه‌ند ب‌کات و
به‌ شان و با‌لی خۆیدا هه‌ل‌ب‌دات. نیزامیی گه‌نج‌ه‌وی دوو سێ‌ جارێ‌ک‌ له‌ شا‌کاری (خسرو و

شیرین) دا نیتوی خوی بردووه. به لآم خانانزیکه ی (۲۰) جار به ستایشه وه نیتوی نيزامی
بردووه:

وینسه ی (نيزامی) صدیقل دهر زهینم
به سورمه ی دانش روشن کهر عهینم

(عزیز القدرای) نهو چون (نيزامی)
په رسؤ ته تریخ نه ی نسامه ی نامی
(أفضل الشعراء) نسادیره ی نامی
صاحب خه مسه، په عنی (نيزامی)

بیست جار ناوهینانی نيزامی، له وانه یه بیگپینه وه بو نه وه ی نيزامی خاوه ن شاکاری
خوسره و شیرینه! وهرگپ به گویره ی میتؤد و ته کنیکی خوی، گپزانه وه که ده داته پال
نيزامی. نه وه پتویستی وهرگپزانه شاعیری ناچار کردووه ناوی خاوه ن شاکاره که بهینیت،
به لآم هو ی چیه خانانزیکه ی (۲۰) جار ناوی خویشی دهینیت؟

تایا نه مه کاری ریکه وت و چرکه ی بیتاگایه، یان کاریگه ری و رهنگدانه وه ی
"بنهؤش" ه و نیتوی خوی بیست جار له پال نیتوی نيزامیدا نویسوه؟ بنهؤش کاریگه ری و
رهنگدانه وه ی خوی هیه و قوبادی رهنکه هدر تاگای له وه نه بویت که (۲۰) جار نیتوی
نيزامی هیناوه و ده بی بیست جار نیتوی خویشی بهینیت! نیمه له سه رده می کومپوتهر و
تیله کومونیکاسیؤندا قهت بیر له وه ناکهینه وه که چند جار نیتوی که سیکمان هیناوه ده بی
نه ونده ش ناوی خومان بهینین، به لآم "بنهؤش" هندنیک جار، کاری نه وتو به رهم دهینیت
که به خه یالی که سدا نایهت.

شاعیری گه وری کورد به لایه وه ئاسان نه بووه که به راشکاوی نه وه بنوسیت: "که من هیچم له نیزامی گه نجه وی که متر نییه و من شاعیری مه زنی ولاتی خۆم" به لام نه و زانیویه تی نیزامی نیزامییه و نابیی راست و په وان و به بی پیچ و په نا خۆی به هاوشان و هاوقه له می شاعیری گه وری گه نجه بزانیته، چونکه نه وه له سه ری هه ر زۆر گران ده وه ستیته. نه وه ته رازووی نه قل و هۆش و ئاوه زی مرۆقه که له بهرده م تیر و تواخی کۆمه ل نابیی شوولی لی هه ل بریته. به لام حوکم و پیوه ری بنهۆش زۆر جیاوازه و که نال و فۆرمی ده برپینش هه ر زۆر جیاوازه.

شاعیر کاتیک دهستی داوه ته قه لده م و جله وی بۆ نه سپی خه یال شل کردوه، ناگای له خو په ی بارانی هۆینه وه و چوارنالی نه سپه که ی نه ماوه. هه ر یه کسه ر چۆته بهرگی شاعیری گه نجه وه و بیابووه "شیله هیچی له بیله که متر نییه" به لایه وه زه حمه ت بووه به رانه ر گه وریه یی نیزامی خۆی یه کجار بچووک بکاته وه. بۆیه نه م یه کسانیه له ناوه ینان، جوړیکه له راگرتنی پارسه نگی دهروونی له چرکه یه کی نا ناگاییدا له نیوان دوو لووتکه دا، با شاعیری به ناوبانگی کورد له سه ر ئاستی جیهاندا هیچ دهنگ و په نگی نه ییت، نه وه هۆکاری تری هه یه که یه کیکیان نه بوونی ده ولته تی کوردیه.

قوبادی له چهند به ییتکیدا خۆی له گه ل "جامی" دا به راورد ده کات، نه مه ش به لگه یه له سه ر نه وه ی چهند خۆی به شاعیریکی گرنگ دانه:

بشۆ به فامدا (خانای) جامی طور

کام زه ر به فت پۆش بی نه پووی عه ره سه ی ده ور، ل ۲۷۹

۲. نیزامی له خوسره و شیریندا ئامازه ی بۆ ناوی گه لانی جیا جیا کردوه و هه ر

یه که ش بۆ مه به ستیک وه کو ناوی کورد، تورک، ئه بخاز، ئه رمه ن... هتد.

خانای قوبادی له شیرین و خوسره ودا، سه ره رای دووباره کردنه وه ی نه و ناوانه ی شاعیری

گه وری گه نجه که له ناو شاکاره که یدا جیگای کردوونه ته وه، له سۆنگه ی نه و ناوه ینانه وه

زانیارییه کی زوری له سدر خوی و ده وروبه ره که ی رادهستی نیمه کردوه، ناوی چندین ولاتی تری هیتاوه. من بۆم ریک نه کهوت لیستیک بۆ ناوه کان بکه م و ناوه کان یهک به یهک بژمیتم و مهبهستی نهو پروون بکه موه که بۆ شاعیر نه وهنده جار ناوی "پروس" و "پروسی" ی هیتاوه؟

به رسم شاهان فهرنگی و پروسی

بکه رۆم به عقد نیکاح عوروسی، ل ۴۳۶

نهم بهیته پاشتر له بۆنه یه کی جیاواز و له چوارچیتویه کی تر دا دوباره کراوه ته وه:

جه میصری و چینی و سوقلابی په پند

جه مهنسوج هیند دیبای دل په سهند

باوهرۆ به رسم شاهان پروسی

بکه رۆم به عقد نیکاح عوروسی، ل ۵۱۱

نیمه نه گهر زانیمان مهبهست له "په رند" ناو ریشمه و مهبهست له "دیبا" جوړه قوماشیکی ناو ریشمی په نگاوره ننگه، نهو کاته ده زانین، له سه ره تای سده ی (۱۸ز) دهنگ و باس، یان کالای دل په سندی ولاتی جیا جیا گه یشتوته کوردستان. "مهنسوج هیند" ناماژه یه کی تره بۆ فرۆشتن و خستنه پرووی به ره می پیشه سازی ئینگلیزی- هیندی له بازاره کانی کوردستاندا.

نهم بابه ته له به شی تری شیرین و خه سره ودا به شیویه کی تر دوباره کراوه ته وه، مهبهست سه ره تا کانی تیشکدانه وهی شوږشی پیشه سازییه.

نهو نزیکه ی (۲۰) جار وشه ی "فهرنگ" دوباره ده کاته وه. نه مه خوی له خویدا نیشانه ی نه وه یه که شاعیر چهنه فروسمای دهنگوباسی "فهرنگ" ی پیش شوږشی فهرنسا (۱۷۸۹ز) بووه. ههر چهنه مهبهست له فهرنگ و فهرنگستان ته نیا "فهرنسا"

(France) نیسه و فەرەنگ زاراوەیەك بووه هەموو ئۆرۆپای ئەو سەردەمەى گرتۆتەو. ئە
 پرووی میژوووییهوه کاتێك "فرانك"ەكان بە سەرۆكایەتى كارلی گەوره، دەولەتى "فرانك"یان
 دامەزراند، زۆربەى ولاتانى ئۆرۆپای لەخۆ گرتبوو.
 لەم بیست جارەدا كە نیوى "فەرەنگ" هاتوو، هەندێك جارى بو ڕاگرتنى كیش و سەروا
 بووه، بەلام ویرای ئەوێش مەبەستىكى تری لە پشتهوه بووه:

جە دئیای نەفییس کارخانەى فەرەنگ

کیتشا پیتشکەشش بە صد هەزار رەنگ، ل ۱۶۸

ئەبرۆش چۆن کەمان کارخانەى فەرەنگ

نەگۆش تا بەگۆش کیتشابى پەى چەنگ، ل ۶۳۳

هۆرداشت لیپاسان رەنگین رەنگ رەنگ

هەم پارچەى زەریاف خولاصەى فەرەنگ، ل ۷۵۰

ها وختەن بە چرب قولنگەى سەنگیى

بەتیشەى دەسکار ئوستای فەرەنگیى، ل ۳۹۸

ئەم چوار نمونەى بەلگەن لەسەر ئەوێ خانایانى و ئاگاداریى زۆرى لەسەر بەشێك
 لە پێشەسازیى رۆژئاوایى هەبووه كە دوور نیسه گەشتبیتتە شارەكانى ئێران و كوردستان.
 من برۆا ناکەم كارتێكردن و فروسمان تەنیا لە رینگەى خۆیندەوێ كتیب و نامیلکە و
 قسەى ناو دیوێخان و بازار و دووكان و قەیسەرى بوویت، بەلام ئەم هەموو دەست داگرتن و
 جەختکردنە لەسەر وشەى فەرەنگ هەر دەبێ بنەمایەكى مادى هەبوویت و خانای بە چاوى
 خۆى لەناو بازارەكانى ئێران و كوردستاندا كالاى جۆراوجۆرى ئۆروپى بێنییت و شەیدای
 جۆرایەتى و جوانى و رێكویى كالاكان بوویت. هەر دەبیست ئەو سەرسوورمان و
 فروسمانە وای لە شاعیری گەورەى كوردستان كرییت پرسیارناژنى بازارگەنەكانى كرییت.
 دەربارەى "کارخانەى فەرەنگ" و "زەریاف خولاصەى فەرەنگ" و "دەسکار ئوستای

فهره نگی " و ههر هه موو زانیاریسه کانی به نه وپه رپ په رۆشی و بایه خه وه له دلدا چه سپیبت.

بینگومان نیزامی (۱۱۳۵-۱۲۱۱ز) له ماوهی تهمه نیدا به شیک له میژووی پۆم و یونانی زانیوه و دهنگوباسی شه رپ خاچه رستانی بیستوه و به رهنگاری و هیرشی سه لآحه دینی نه یوویی به رگوئ که وتوه، به لآم نه و شتیکی نه وتوی له سه ر "فهره نگی" و "کارخانهی فهره نگی" له خوسره و شیریندا نه نووسیوه. نه وهی خانا له "شیرین و خوسره" دا ده ربارهی "فهره نگی" ده ری برپوه، ته نیا حز و نارزه ووی خوی بووه و به ره می بیرکردنه وه و لیکدانه وهی خوی بووه ده ربارهی فهره نگی.

من لیږده دا نامه ویت په کیکی وه کو خانا بکه مه پیشه نگی مؤدیرنه و رۆشنگریی کوردی، به لآم نه وهی له م به ره مه می نه ودا به رچاو ده که ویت، نابج هه روا به لایدا تیپه رین و به وردی سه رنجی بوچوون و تیگه یشتنی شاعیر نه ده یین. بینگومان قسه کانی من ده بی له گه ل تیپینی و بیروای ماموستا موحه مه دی مه لا که ریم گری بدریت که خانا ناماژهی بو پیوه ندی و شیوهی داوا و خستنه پرووی بازار ده کات.

۳. نیزامی هه ر زور به وردی ناگاداری هه نده سه ی نه خشه سازی و تانویوی شاکاری خوسره و شیرین بووه. نه و به باشی ناگاداری بیروبوچوون و سه رده می که سایه تی و پالنه وانه کانی نار چیۆکه شیعییه که بووه. نه و زانیویه چیۆکی شیرین و فه رهاد و خه سه وه ده گه رینه وه بو پیش ئیسلام و له دوا به شه کانی چیۆکه که ئیسلام به سه ریان ده کاته وه.

خانای قوبادی له زه مانیکدا ژیاوه که تاینی ئیسلام له کوردستاندا ره گ و ریشه ی خوی پتر دا کوتاوه. شاعیر له بهر هه ر هۆیه ک بوویت، به لایه وه ته سه م بووه پابه ندی ده قه فارسییه که بیټ و را ده ی ده ستکاری له سنووریکی ته سکدا به یلیتته وه. دیاره سوژ و

تینگه یشتنی نایینی خوی به سهر دارشتن و قالبی بیناسازی فیکریی چیژکه که زال کردوه.

به رهنج به ردهش نهر تۆ نه زانی
دوورن جه پهوییه رای موسلمانی، ۳۱۸ل

نهمه قسهی فهرهاده که ناراستهی خهسره و کراوه. نه گهر نهم داستانه پیش نیسلام پروی دابیت، چون فهرهاده له فهرهنگی نیسلامهوه نهم رستهیه به نهماندهت وهرده گریت؟

راهیبان به به رهم تاداب تهورا
وهندشان صیغهی نیکاحش پهی شا
شا وینهی نهمسیم تا پهنهش یاوا
غونچهی نهمشکفتهش ده رلاد شکاوا
دیش جه به کارهت نهم شوخ دئدار
دهستمال رهنگین کرد چون لالهی وهار، ۴۶۹ل

له ههردوو کارهکهی نیزامی و خانادا، میژروی ژیانی شه کر نهمسفههانی زانراوه که له بازاری له شفریشیدا کاری کردوه. نهمهی خانای دای رشتوه، هیچ په یوه ندیه کی نهوتوی به کارهکهی نیزامیهوه نیبه. پاشان که خهسره و سهردانی شیرین دهکات، نینجا دیمه نیکی رۆمانسیمان پیشکەش دهکات:

چه نیی چه نند مینای بلور بن گهرد
گشت پر شهراب چون یاقوت زهره، ۵۰۲ل

نهم جوړه له بهیه کگه یشتن و شهراب تیکردنه که ژن و پیاریک پیکهوه پهرداخ به دهستهوه بگرن و... هتد، له نهمده بیاتی نهمرۆی ولاته موسولمانه کاندای که متر بهرچار ده که ویت، چ جای ههشتسه د سال، یان دووسه د و شهست و دوو سال پیش نیستا.

چەمکی دەولەت

نیزامیی گەنجەوی له چەند شویتنیکی شاکاری خوسرەو و شیریندا، ناماژەیی بۆ چەمکی دەولەت کردووە و بیروپرای خۆی لەسەر ئەو دامەزراوە سیاسییە دەربرپووە. بیگومان ئەو چەمکی دەولەتی لە گەڵ چەمکی سەتم و سەتمکاریدا گری داوە کە بە عەرەبی (لازم و ملزوم) یان پێ دەگووتریت، واتە ئەمیان بەبێ ئەوی تر نابیت. ئەم چەمکەش لای ئەو بنەمایەکی گرنگە لە چەمکی "دادپەرەری" و "دادپەرەری کۆمەڵایەتی" کە شاعیر لە شیعەرەکانیدا زۆر جەختی لەسەر کردووە. دیارە نیزامی ویستوویەتی تیگە یشتنی خۆی لەسەر دادپەرەری روون بکاتەو، بۆیە لە بەیتێکدا "سەتم" ی وەکو پێچەوانەی چەمکی "رێبازی دەولەت" داناو لە رەواوەتی و نارەواوەتی پێ بەخشین و شەرعییەت پێدان و لە دەستدانی شەرعییەت وینا بکات:

سەتم در مەزھب دولت روا نیست

کە دولت با سەتمکار آشنا نیست، ص ۱۶۲

بەدیتەکی حەکیمی نیزامی کە پێش نزیکەیی هەشتەد ساڵ نووسراوە، دەتوانریت ئەمڕۆ بە کرۆکی چەمکی دەولەتی قانون و دەولەتی سۆسیال دابنریت. شاعیر سەتم لە مەزھەبی دەولەتدا بە رەوا دانانیت. واتە: ئەگەر دەولەت سەتم و زۆلم و زۆر و زەبروژەنگی بە کار هینا، رەواوەتی خۆی لە دەست دەدات. دەولەت لە گەڵ سەتمکاردا ناشا نییە واتە ئەوانەیی سەتمکاری دەکەن دەبێ لەناو دامەزراوەکانی دەولەتدا پاک بکرینەو، چونکە دامەزراوەی دەولەت لە گەڵ سەتمکاردا ناشا نییە و لە گەڵ یەکترا ناگونجین. سەیر ئەو یە تیۆرییە مۆدێرنەکانی دەولەت، بە تاییەتی ئەوانەیی سەر بە قوتابخانە و رێبازی مارکسیزم پێیان وایە دەولەت نامرازی چەوساندەوێ چینیکی بە دەست چینیکی ترەو. دەولەت و نامرازی کانی زەبروژەنگی ئاشکرا و شاراو، داکۆکی لە قازانج و بەرژەوندیی

چینیك ده كه ن دژی چینیکی تر. به شیک له تیوریسیۆنه کانی دهولت له رۆژگاری نه مێردا پێیان وایه دهولت دامه زراوهیه کی هاوبهش و ناوکۆیی هه موو چین و توێژه کانی کۆمه له و دهیه ویت ناشتی کۆمه لایه تی جیگیر بیت و بپاریزیت و هه ریه که له ریگهی دامه زراوه کانی دهولته وه هه ول ببات به رژه وه ندییه چینه یه تییه کانی به دی به ییت. خانای قوبادی له چهند شوینیکی شیرین و خه سه ر ودا، ناماژه ی بۆ چه مکی دهولت کردوه که شایانی سه رنج و لیکدانه وه و رامانه:

هیچ کهس جهی دنیای ناشفته ی پر شۆر
دامان دهولت نه گرتنه به زۆر
دهولت نه به زۆر نه به کردارهن
دهولت هه ر به داد په روه ردگارهن، ۲۹۸

ئه م دوو به یته له لایه که وه ده نگدانه وه و وه رگی پانی شیعه ره که ی نیزامی گه نجه وین:
"کهس نه یوانیوه له م دونه یاهه دا دامینی دهولت به زه بروزه نگه دهسته بهر بکات" له به یتی دووه مدا، به راسته وخۆ چه مکی "داد" که "داد په روه ردگار" ده کاته مه رجی دهولته تداری.
کهواته هه ر که سیک بیه ویت جله وی دهولت به دهسته وه بگریت و هوکمداری بکات، ده بی "به داد په روه ردگار" ئیداره ی ولات بگریته دهست، نه ک به زۆم و زۆر و ناداد په روه ری و ویستی خۆی سه یینیت.

خانا که زۆر پابه ندی وه رگی پانی هه رفی نه بووه و که وانیه کی فراوانی ئازادی وه رگی پانی به خۆی داوه، له مه سه له ی "چه مکی دهولت" دا، ئه و به هه ر هۆیه که وه بوویت، تیگه یشتن و لیکدانه وه ی خۆی خستۆته روو. دیاره نیزامی، ده رباره ی "دهولت" به شیوه یه کی چروپ و روون بۆ چوونی خۆی دارشتوه، که چی خانا ده رباره ی "دهولت" لایه نی ره وان بیژی و وینه ی شیعه ری و موسیقای وشه کانی زاتر کردوه. شاعیر له زمانی خوسره وه وه که بۆ جاری دووم تاجی شایه تی له سه ر ده نیت و هه ر بیری لای شیرین ده بیت و به م شیوه یه ده رباره ی چه مکی

"دهولت" و چه مکی "بی دهولت" یان که سیک که خرایسته دهره وهی بازنه ی دهسته لاته وه، به شیوهی مهنه لوج دهوویت. شاعیر به گویره ی ستایل و شینواری دارشتمنی تاییه تی خوی، به کسهر بۆ بن ناسمانی خه یال و فه نتازیا ده داته شه قه ی بال:

خۆ بێ دهولت نیت دیوانه ی که م فام
جه عهرسه ی دوران نه یایوی به کام
په ی چیش؟ بێ دهولت دایم خوار مېۆ
دزستش ئهر سه ده ن لیش بیزار مېۆ
ئیسه تۆ شوکر دهولت پامته ن
کام په وانیهی دور به کامته ن، ل ۲۶۵

ئهم مهنه لوجه که خانای له زمانه ی خه سره وه وه دایر شتووه، په یوه ندییه کی ئه وتۆی به دارشتمنه که ی نیزامیه وه نییه، ته نیا له به شیک له هیله سه ره کییه کانیدا نه ییت. نیزامی ناماژه ی بۆ چه مکی (دولت) و چه مکی (بی دولت) کردووه، به لام به مه به ست و لیکدانه وه یه کی زۆر جیاواز. پاش به راورد کردنی کۆپله کانی هه ردوو شاعیر، ده رگای تیروانین و تیگه یشتنی هه ردوولا پوون ده بیته وه:

چو دولت هست بخت آرام گه یرد
ز دولت باتو جانان جام گه یرد
سر از دولت کشیدن سروری نیست
که با دولت کسی را داوری نیست
کس از بی دولتی کامی نییابد
به از دولت فلک نامی نیابد، ص ۱۴۸

لیڤه‌دا نیزامی، بوونی ده‌ولت به مدرجی نه‌وه ده‌زانیت که به‌خت جینگیر ده‌بیت و ناکه‌ویتته ناو له‌پی میڤرده‌زمه‌ی گۆرانکاری پوژگاروه. ده‌سته‌لگرتن له ده‌ولت به سه‌روه‌ی دانانیت و لای نه‌و سه‌روه‌ی نه‌ویه شا ده‌ولته‌ته‌که‌ی خۆی پاریزگاری بکات. شا ده‌ولته‌تی به‌ده‌سته‌وه بوو، ده‌توانیت ریسای دادپه‌روه‌ی به باشی جیبه‌جی بکات. که‌سیک ده‌ولته‌تی نه‌بیت، به ئامانجی خۆی ناگات... هتد.

خانا له گۆشه‌نیگای کۆمه‌لی کوردی نه‌و سه‌رده‌مه‌وه، سه‌یری چه‌مکی "ده‌ولت"ی کردوه که ده‌توانیت به دوو دیودا بخوینریتته‌وه:

أ- ده‌ولت: دامه‌زراوه‌یه‌کی سیاسی- به‌په‌رینه‌بردن و ریکخستنی کاروباری تابوری و فره‌ه‌نگیه.

ب- ده‌ولت: مبه‌ست له ده‌ولت له کورده‌واریدا سه‌ر و سامانی دارایی و ده‌ست پدیشتنی تابوری که‌سیکه.

ده‌ولته‌مه‌ند: له (دولت مند) بیك هینراوه، واته: که‌سیک که ده‌ولته‌تی هه‌بیت ده‌سه‌لاتی دارایی گه‌وره‌ی هه‌بیت، له‌چار نه‌وانه‌ی نیبانه، یان که‌میان هه‌یه. نه‌و کاتیک ده‌نووسیت:

په‌ی چیش؟ بی ده‌ولت دايم خوار مېڤ

دۆستش ئه‌ر سه‌ده‌ن لیش بېزار مېڤ

"هۆی چیه‌؟ هه‌ر که‌سیک "بی ده‌ولت" بیت کاروباری هه‌میشه خوار ده‌رده‌چیت، نه‌گه‌ر سه‌د دۆستیشی هه‌بیت، هه‌مووی لئی بېزار ده‌بن؟". هه‌ردوو مبه‌سته‌که‌ی له یه‌ک کاتدا بیکاهه:

که‌سیک گه‌ر ده‌ولته‌تی نه‌بیت، کاره‌کانی خوار ده‌بیت، له هه‌لدیریکه‌وه راده‌ستی هه‌لدیریکه‌ی تر ده‌کریت. له کیشه‌یه‌ک ده‌رباز بوو، سه‌د کیشه‌ی تر چاره‌پوانی ده‌که‌ن.

به هه مان شیوه، مروقی بیّ ده ولته و هه ژار و به له نگاز و بیسه روسامان، هه ر پوژیکي به سالیکی ده روات و هیچ نامانجیکي نایه ته دی. شاعیری گه وره ی کورد، نه ورهنده له ته زمونی ژیاندا ده ولته مند بووه، زانیویه تی نازاری بیده ولته تی چند زوره.

شیرین، پالنه وانیکي نه فسانه یی یان سیمبولی دایکسالاری

دایکسالاری سیستمیکي ریکخستن و په یوه ندی کومه لایه تییه که له نیتوان جیهانی نه فسانه و خه یال و راستیدا، له میژوی کونی زوره ی گهلاندا، شوینه وار و دهنگدانه وه و په نگدانه وه ی هه یه. له سه رده می نه مروشدا، له سه ر پو به ری هه ندیک دورگه ی چکوله ی دوری ناو ئوقیانوس و نیمچه دورگه ی هیندستان و دارستان و چهنه گه له کانی نه فریقا و له ناو هه ندیک هوزی هوونانی چین، نه م جوړه ریکخستنه کومه لایه تییه هیشتا هه ر ماوه و پاریزگاری لی کراوه.

نه م شیویه له ده ستلآت و فه رمانه وایه تی و ریکخستنی کومه لایه تی، بریتیه له پاره نکردنی ده ستلآتی سیاسی و نابوری و فه رهنگی له لایه ن ژنه وه. له چوارچیوه ی نه م ده ستلآته دا، پیاو هیچ ده ستلآت و مافیکی نه وتوی نییه، ته نیا نه و دوره نه بیته که ژن به وردی پیناسه ی کردوه و دیاری کردوه. رینگه نادریت پیاو له سنوری به رته سکی نه و جغه داخراوه ا پی بترازی نیته.^(۲۵)

پاش قوناخی دایکسالاری که به لاتینی (مه تریارخات - Matriarchat) ی پیّ ده گوتریته، قوناخی باوکسالاری که به لاتینی (په تریارخات - Patriarchat) ی پیّ ده گوتریته، ده ست پیّ ده کات. راسته ژن و پیاو، هاوژین و هاوژیوار و ته واوکه ری یه کترن، به لام له هه ر قوناخی کدا، لایه نیک ده ستلآتی قورخ کردوه و لایه نه که ی تری بیبه ش و بیبه ری کردوه. بیگومان له نیتوان نه م دوو قوناخ و فورمه دا، له ده ستلآت و ریکخستنی کومه لایه تی، ناکوکی و زورانبازی و مملاتن هه بووه. ژن به هه ز و تاره زوی خوی

دهسته لاتی رادهستی پیاو نه کردووه و تا دوا تنۆك و دوا چركه خهباتی خۆی کردووه و خهباتی خۆی هەر دهکات. به لگهش ئهوهیه له چهند شوینیکی جیهاندا، پاشماوی کۆمهلی دایکسالاری، له سهر رووبهریکی بهرتهسکیش بیته، دهسته لاتی خۆی پاراستووه. له شوینه کانی تری جیهاندا، ژنان به ئهوپهری توانای خۆیانوه خهبات دهکهن له پیناوی ئهوهی هاوتایی و هاوسهنگی و یه کسانی له نیتوان ژن و پیاودا هه بیته.

نوسهر و لیکۆلیاره ئیرانی، رووسی، ئه له مانای، فهره نسی، ئینگلیزی و تورکه کان، سه دان کتیب و لیکۆلینه وه یان له سهر ژیان و شاکاره کانی نیزامیی گه خهوی بلاو کردۆته وه. ئیپۆسی خوسره و شیرین پشکی شیریی له لیکۆلینه وه و لیتۆیزینه وه بهرکه وتووه و سه رنجی زۆر نوسهر و میژوونوسی بو لای خۆی پاکیشاوه. ناسراوترین که سایه تیه کی ئه کادیمی له سهر کاره کانی نیزامییان نووسی بیته (عبدالحسین زرین کوب،^(٢٦) د. بهروز پروتیان،^(٢٧) ... هتدن) که ههر یه که یان کتیبیکی شیکردنه وهی بو کاره کانی نیزامی تهرخان کردووه و توانیویانه به شدارییه کی گه وره له روونکردنه وهی لایه نه شاراوو نه زانراوه کانی بهرهمه کانی شاعیری به ناوبانگی گه خه بکه ن و شیکارییه کی قول بو چیرۆکه شیعرییه کان بلاو بکه نه وه.

زۆربهی نوسهران، به زهرینکوب و سهروه تیان و وه حید دهستگردییه وه، به شیوه یه کی سه ره کی چاویان له سهر شیکردنه وهی زمانه وانای و بهراوردی ئه ده بی و سه رچاوه ئه ده بی و میژووییه کۆنه کان بووه. ئه م جوړه لیکدانه وه و راقه کاری و شیکردنه وه یه، سه ره پای بایه خ و گرنگی، ئه گه ر لایه نی پشتبه ستن به تیۆزییه کانی سۆسیۆلۆژیا و سایکۆلۆژیا و ئیتنۆلۆگیا و ئه نترۆپۆلۆگیا ی لی ده هاویژریت، هه ندیک جار مه به ست به دهسته وه نادات. ئیمه ههر بو نمونه که سایه تیبی شیرین ده خه یه بن تیشکی شیکردنه وهی ئیتنۆلۆگی: نیزامی، هه رچه ند ئه و به شاعیریکی گه وره داده نریت، به لام ئه و وه کو رژه مانوس و هونه رمه ندیک له سهر کاره کته ری شیرین کاری کردووه. به گویره ی شاعر و دارشتنی شیعری ئه و بو که سایه تیبی

شیرین زانیاریه کی زورمان پیشککش ده کات، دهرباره ی بنه ماله و جینگه و پله و پایه ی نه و له ولاتی نهمه ندا. نه و شازاده ی جینشینه و پاش مردنی پووری نه و جینگه ی شازن ده گریته وه.

نیزامی له زاری پیر و به تهمهن و به سالآچواندا، له سرده می مندالی و هه رزه کاریدا، په رنگه ده یان جار داستانی خوسره و شیرینی بیستییت و نه و درامایه به قولی کاری تیکردییت، نه و هه ش وای کردییت که شاعیری گه وری گه نجه، له گه ل هه لکشانی ته مهن به ره و سهره وه، به به رده و امی هوگری پاله وان و پروداوه تراژیدییه کانی ناو داستانه که بووییت. نه و فرو سماوی چیرۆکه که بووه، به بی نه و ی به خوی بزانییت که دهرباره ی به سهرهات و جیهان و دهسته لاتی ژنیک ده نو سییت که له سرده میکی پیشووتردا، دهسته لاتی هه بووه و نه و جوړه دهسته لاته، له روژه لاتی ناوه راستدا، له سهر نه خشه ی سراوه ته وه و شوین و شوینه واری به ره به ره نه ماوه. له بری دهسته لاتی ژن، دهسته لاتی پیاو گه شه ی کردووه و خوی سه پاندووه. پیوستی کار و دارشتن و بینای ته لاری دراما، شاعیری گه وری گه نجه ی ناچار کردووه به ناسانی دهستی له به روکی نه فسانه نه سلویه که نه بیته وه و به شیک، له میژووی دایکسالاری بو ناو شاکاره که ی خوی بگوژیته وه. پیوستی ناچاری کردووه، تیشک بخاته سهر که سایه تی و دهسته لات و هیزی (مهین بانو) ی پووری شیرین ههر بو نه و ی شیرینمان پی بناسییت که شازاده ی جینشینه و پاش مهرگی پووری، عدرش و تاج و دهسته لات بو برازاکه ی ده مینیتته وه. نه و به م شیویه ی خواره وه دهسته لاتی (مهین بانو) پی ناسه ده کات:

زنی فرمانده است از نسك شاهان

شده جوش سپاهش تا سپاهان

همه اقلیم اران تا به ارمن

مقرر گشته بر فرمان آن زن

نـدارد هیچ مرزی بی خراجی
 همه دارد مگر تفتی و تـاجی
 هزارش قلعه بر کوه بلند است
 خزینه‌اش را خدا داند که چند است
 ز جنس چارپا چندان که خواهی
 بـه افزونی فزون از مرغ و ماهی
 نـدارد شوی و دارد کامرانی
 به شادی می گذارد زندگانی، ص ۴۵

لهم برگه‌ی‌دا نیزامی دهرباره‌ی دور و چالاک‌ی و سنووری ده‌سته‌لات و هیژی ژنیک
 ده‌دویت که له نه‌وی شاهانه و به هزاران قه‌لای قایمی له‌سهر کیوه‌کاندا هه‌یه. قه‌له‌م‌روی
 ده‌سته‌لاتی نه‌و له نه‌رمه‌نه‌وه، تا ده‌گاته ناران و سوپایه‌کی به‌هیژی هه‌یه... هتد. نه‌و پی‌مان
 نالیت: ناوی باوکی چیه و سه‌روه‌ری و قاره‌مانی و میژووی چی بووه؟ نه‌و رازه‌شمان بو
 نادرکینیت که له کیوه تاج و عهرشی بو ماوه‌ته‌وه؟ له‌ناو باره‌گا و ده‌ست و پی‌ونه‌ند و
 ده‌وروبه‌ری (مهین بانو)‌دا، پاشان شیرینی برزای، پی‌او به‌دی ناکریت و ناوی هیچ پی‌او‌یک
 به‌رچاوان ناکه‌ویت. هۆک‌ش نه‌ویه، شاعیری گه‌وره نه‌فسانه‌که‌ی به‌و شیوه‌یه بیستوه و
 به‌لایه‌وه نه‌سته‌م بووه ده‌ستکاری سترکتور و ناوه‌رژکی رووداوه‌کان بکات.
 نایا نه‌و دایکسالاریه‌ی شاعیری گه‌وره‌ی گه‌نجه له‌سه‌ری ده‌نوسیت، پایته‌خته‌که‌ی
 شارنیک بووه، یان گوندیکی مه‌زن بووه؟ نیزامی باسی قه‌لا ده‌کات که ژماره‌یان هه‌زاره،
 به‌لام باسی ته‌لار و کۆشک ناکات! نه‌و دهرباره‌ی شایه‌ک ده‌دویت که ههر وه‌رزیک هه‌واریان
 له ناچه‌یه‌کدا خستوه:

به فصل گل به موقان است جایش
 که تا سرسبز باشد خالک پایش

بـه تـابـسـتـان شـود بـرکـوه اـرمن
 خـرامـد گـل بـه گـل خـرمن بـه خـرمن
 بـه هـنـگـام خـزان آید بـه اـبخـاز
 کـنـد دـر جـسـتن غـجـیر پـرواز
 زـمـسـتـانـش بـه بـردع مـیل چـهـاـسـت
 کـه بـردع رـا هـوای گـرمـسـیر اـسـت
 شـده جـوش سـپـاهـش تـا سـپـاهـان
 مـقـرر گـشـته بـر فـرـمـاـن آن زـن
 هـمـه دـارد مـگـر تـحـتی و تـسـاجـی
 خـزینـهـاش رـا خـدا دـاند کـه چـند اـسـت
 بـه اـفـزونی فـزون از مـرغ و مـاهـی
 بـه شـادی مـی کـذارـد زـنـدگـانی، ص ۴۶

ئەم وەسفە بۆ شانیشینیکی ڕه‌وند که هەر وەرزیڤک بۆ شویتینیک هۆز کوچ ده‌کات، شه‌قلی
 هاوبه‌شه له نیوان زۆربه‌ی ئەو کۆمه‌لانه‌دا که به دایکسالاری پیناسه ده‌کرین.
 پاش کوچی دوایی (مهین بانو) شازاده‌ی جینشین (شیرین) تاجی شایه‌تی پی
 ده‌سپێردریت، شای نوێ ئەوه‌نده بیری لای خۆشه‌ویستی و دل‌دارییه، یه‌ک له هه‌زاری ئەوه‌ش
 بیری لای ده‌سته‌لات و حوکمداری نییه. ئەوکاته‌ی شازاده‌ی جینشین، وینه‌ی خه‌سره‌و
 ده‌بینیت، چاره‌پروان ناکات خه‌سره‌و ڕوو بکاته ئهرمه‌نستان. سواری "شه‌بدیز" ده‌بیت و
 به‌ره‌و مه‌داین ده‌داته شه‌قه‌ی بال. ئەمه‌ش نیشانه‌یه‌کی تری کۆمه‌لی دایکسالارییه که ژن
 به‌ دوای پیاو‌دا ده‌گه‌ریت و ده‌وری پۆزه‌تیف و چالاک ده‌گیریت.

خهسرهو به پایتهخت و پراویژکار و قهسر و تهلار و باله‌خانهوه که بروای به فرهژنی^(۲۸) هدییه و بیری لای خوشی و لهزت و ههوه‌سبازییه، سمبۆلی باوکسالارییه. شیرین سیمبۆلی دوا دهسته‌لاتی دایکسالارییه که تۆقره‌ی له‌به‌ر هه‌لگیراوه و ناتوانیت دریژه به دهسته‌لاتی دایکسالاری بدات. ئه‌و به په‌یوه‌ندی به شایه‌کی باوکسالاره‌وه رازی ده‌بیت که به به‌رچاوی ئه‌وه‌وه، دووجار ژن ده‌هینیت و ئه‌م به ناشیرنترین شینوه په‌راویژ ده‌خات و هه‌ر نایه‌ویت به لای خانوه‌که‌ی ئه‌ودا تیپه‌ریت.

بیگومان شیرین هه‌لوتیستی خۆی هه‌دییه و پووبه‌رووی ده‌سته‌لاتی په‌تریارخاتی ده‌بیته‌وه. خانای کورپی رۆژگاری خۆی بووه. ته‌نانه‌ت کاتیک ده‌قه‌کانی وه‌رگیراوه، ئیجازه‌ی به خۆی داوه هه‌ویره‌که به‌گویره‌ی دلّی خۆی بشیلیت و به‌جۆریک گونک بیریت له‌گه‌ل رۆحی سه‌رده‌می خۆیدا بگوئیت. ئه‌و که‌سایه‌تی (مه‌ین بانو)ی به‌م شینوه‌یه‌ی خواره‌وه دارشته‌وه:

جه نهل شاهان نه‌علای قه‌دیمهن
 وینه‌ی نه‌سکه‌نده‌ر سوپاش عه‌ظیمهن، ل ۴۱
 به‌س که‌ بی‌ه‌ده‌ن گه‌نج و نه‌سباهش
 نه‌یمز نه‌ه‌ ضبط ده‌فته‌ر جیسه‌باهش
 جه‌ه‌ جینه‌س چاره‌یت جه‌ مورغ و ماهتی
 جه‌م که‌ه‌رده‌ن ته‌مام جه‌ گه‌نج شاهیی
 شوش نیهن نه‌ما به‌ کامه‌رانیی
 مویسه‌اره‌ ده‌وران نه‌ه‌ی دنیای فانیی
 فه‌صل تابوستان کۆی نه‌رمهن جاشهن
 لاله‌ه و شه‌قاییق گشت فه‌رش پاشهن
 وه‌قت نه‌ه‌و به‌هار وینه‌ی ده‌سته‌ی گوڵ
 نه‌ه‌ه‌ موڵک موغمان مگیرۆ مه‌نزل

واده ی نـــــــــــــو سووویل پښه پښی پښان
 نـــــــــــــه خش نوخته ی خـــــــــــــال سدر په نجه ی خهزان
 چون شـــــــــــــاب از شوخ توند تیز پـــــــــــــه روز
 پـــــــــــــه ی نـــــــــــــه خچیتر به سۆز مدیق به ئیجاز
 زمستان (بـــــــــــــه رده ع) چون هه واش گهرمن
 فراوان وهـــــــــــــه ن، نـــــــــــــه سیمش نـــــــــــــه رمن
 چون ئـــــــــــــاهوی موشکین مه بهر ی ساوا
 شوخ شوخ مـــــــــــــهست مـــــــــــــهست مشو به و ماوا
 چون تـــــــــــــه تار شوخ که مهند نه پیلدن
 به ی دهستور چار فصل نه گهشت و گیلدن، ل ٤١ - ٤٣

له سه رده می خانادا گهرمیان و کویتستان و خیل بهر و خوار و خیل بهر و ژورور ئاسایی
 بووه. په ننگه ژنی نه و تووی ناسیبیت که سهرخیل و ده مرستی تایه فیه که بووبن و ناو و
 ناوبانگیان به چه پ و راستدا رژیشتبیت. نه زمونی خانای وهرگیتر، له گه ل نه زمون و
 زانیاری نیزامیدا زور جیاوازه، بویه له وهرگیتراندا خه یالی بو بوونی کومه لیکي
 دایکسالاری نه چووه و ههر پیی و ابووه (مهین بانو) بیوه ژنیکه له بیوه ژنه کان.

١. وار پیش نیهن هیچ کهس نه جای

ل ٤٣

به لئی تهو دارو یه که برازایی

له شوینیکي تر ده لیت:

٢. (شیرین) وهلی عهد (مهین بانو) دن

ل ٤٧

چون مهین بانو نه ویچ بن شوهن

ئەم وینایە سنووری کۆمەڵی کوردستانی سەدەیی هەڤدەهەم و هەژدەهەم تی ناپەرینیت. لە نمونەیی (ژ-۱) پیتی وایە: هەر لەبەر ئەوەی (مەهین بانو) هیچ نیرینەیک نییە جیگەیی بگریتەوه، بۆیە بازەکه بە سەری شیرینەوه نیشتۆتەوه. ئەگەر نیرینەیک هەبوا، بێگومان نیرینەکه جیگەیی دەگرتهوه.

لە نمونەیی (ژ-۲)دا، شاعیر پیتی وایە: مەهین بانوو و شیرین هەردووکیان بێوهژنن، یان بێشووون. گومان لەوهدا نییە، لە قوناخی یەکهەمی ئەفسانەیی خوسرەو و شیریندا، بایەخ بە دەوری "مێرد، شوو، نیرینە، پیاو..." نەدراوه. شوو لە نەریتی ئەو سەردەمەدا نەزانراوه و بەهایەکی قانونی، یان کۆمەڵایەتی نەبووه و ئەو کۆمەڵە، لە هەندیک پووهوه، لە کۆمەڵی هەنگ دەچیت. شازن ناسراوه و شا هیچ جیگەییکی ئەوتۆی لە سیستیمەکه‌دا نییە. لە کۆپلەیکەکی تردا که لای نیرینە بەرچاوا ناکه‌وێت و لای خانای زەق کراوه‌تەوه، وەسفیکە دەستەیی پارێزگاری شیرینە که ژمارەیان (۷۰) پەرەستارە و قەسیدەکه‌ی نالیمان بێر دەهینیتەوه: "ئەم طاقە مومتازە هەموو خاصەیی شاهن"

نالی سوپایەکی نیرینەیی بینووه و بەم شیوێه وەسفی کردووه. خانای بە خەیاڵ وینای دەستەیک ژنی جەنگاوه‌ری کردووه:

چۆن هەلقەیی زنجیر زولف دەستەشەن
 هەفتاد پەرەستار که‌مەر بەستەشەن
 دەستەیی زولفاناش گشت بۆ عەنبەرەن
 هەر یەک جە یەکی شۆخ و شەنگ تەرەن
 شیرینەن چون قەند پێزی پازشان
 خونریژەن دايم غەمزەیی نازشان
 مکه‌ران بەخەصم نەپێزی عەرسەیی جەنگ
 بە هەرسەیی خونریژ دەور دنیا تەنگ

ماچی بالاشان جه نور سروشتهن
 نهوان چون خوژی، (نهرمدن) به دهشتهن
 (شیرین) وه لیبی عهده (مههین بانو)هن
 چون مههین بانو نهویچ بن شو، ل ۴۷

کورتی لیکۆئینهوه

ئهم نووسینه ته نیا یهك بهرهمی خانای قوبادی کردۆته ئامانجی لیکۆئینهوه و لیتۆئینهوه، ئه ویش رۆمانه شیعی شیرین و خهسره وه که له بنه مادا شاکاریکی نیزامی گه نجهوییه و به فارسی نووسراوه. ئهم بهرهمه (۱۷۴۰ز) نووسراوه و چهند جارێک له ئیران و عیراق چاپ کراوه.

خهسرو و شیرینی نیزامی گه نجهوی، سهدان لیکۆئینهوه و لیکدانه وهی له سه ر نووسراوه، بهلام شیرین و خهسره و هه ر زۆر به که می له سه ری نووسراوه.

ئهم نووسینه له لایه که وه به راوردیکه له نیتوان شاکاری ره سه ن و وه رگێرانه کوردیه که ی. وه رگێپی کوردی هیله سه ره کییه کانی تانوپۆی رۆمانه شیعییه که ی له به رچاو گرتوه و کاره که ی نیزامی تا سه ر ئیسک کورداندوه. خویشی له زۆر شوینی شیرین و خوسره ودا، بۆچوون و بیروپای خوینی تییه لکیشی بهرهمه که ی نیزامی کردوه. ههروه کو چۆن نیزامی کاریگه ری خوژی له سه ر شاعیرانی کوردی وه کو "نالی، حاجی قادری کوژی، نه جمه دی خانای و..." هه بووه. بیگومان خانای قوبادیش کاریگه ری خوژی له سه ر شاعیرانی گۆرانی زمان هه بووه (بۆ نمونه: مه وله وی) که ئهم بابته شایانی لیکدانه وه و شیکاری و له سه ر نووسینه.

داستانی شیرین و خهسره له بنه په تدا پره له کۆد و سیمبۆل و په یام. تا ئیستا که س نه و راستیه ی نه نووسیوه که شیرین سیمبۆلی کۆمه لئی دایکسالارییه. نه و سه ره پای

ئامۆژگارییه کانی پووری، یه کینکی وه کو خهسره و که شایه کی ئه و سهرده مهی ئیران بووه و سیمبۆلی باوکسالاری و دهسته لاتی پیاوسالاری و فره ژنی و هه وه سبازییه، دلی خۆی پادهستی ده کات و چاره نووسی خۆی به کورسیی دهسته لاتی ئه وه وه گریّ ده دات. له گه لّ ئه وه شدا، به رهنگاریی خۆی ده کات و بواریک بۆ خۆی ده دزیتته وه که له گه لّ فه ره هادا دلّداری بکات و په پوولهی خۆشه ویستی و عیشق ره وانهی یه کتر ده که ن. ئه مه خۆی له خۆیدا، به شیوه یه کی نه در کینراو، ئه ماژیه بۆ کولتووری فره پیاوی که له سهرده مهی دایکسالاریدا باو بووه.

خانای قوبادی یه کینکه له شاعیره کلاسیکییه گه وره کان که به داخه وه تا ئیستا بایه خینکی ئه وتۆی پیّ نه دراوه و له زانکۆکانی کوردستان هه ولّ نه داروه نامه ی دکتۆرا و کاری زانستی گرنگ له سه ر ئه م شاعیره گه وره یه پیشکەش بکریّت.

ژبدهر و سهرنج و تبیینی

۱. خانای قوبادی، شیرین و خوسرهو، محمدی مهلا کهریم ساغی کردۆتوه و فرههنگی بز ږیکهستوه و پتیشه کیی بز نووسیوه، چاپخانه ی کۆری زانیاریی کورد - بهغدا ۱۹۷۵.
 - هر بوتهوهی پهراویزی ئه نووسینه زۆر قه به دهرنه چیت، من له دوی هر بهیتکی شیرین و خوسرهو ته نیا ژماره ی لاپه ره کهم داناره و نامازه نه کراوه بز ناوی نووسه ر و به ره مه که ی. ده رباره ی خوسرهو و شیرینی نیزامی به هه مان شتوه ته نیا ژماره ی لاپه ره له کۆتایی به یته که دا داناره.
 ۲. خانای قوبادی، یوسف و زولینخا، بوورژانه وه و لیکدانه وهی: حه کیم مهلا سالج، له بلاوکراوه کانی کۆری زانیاریی کوردستان، هه ولتیر ۲۰۰۵.
 ۳. خانای قوبادی، له یلا و مه جنوون، ساغکردنه وه و ناماده کردنی: غه فار ئیبراهیمی، بنکه ی ژین، سلیمانی ۲۰۱۱.
 ۴. خانای قوبادی، سولتان ئیبراهیم و نوش نافه رین، کۆکردنه وه و دارشته نه وهی: حه مه ره شی نه مینی، چاپخانه ی ناراس، هه ولتیر ۲۰۱۱.
 ۵. خانای قوبادی، به شیک له دیوانی خانای قوبادی، ناماده کردن و لیکۆلینه وهی: کاروان عوسمان خه یات (ږیبین) له بلاوکراوه کانی کۆمه له ی ږوونا کبیری و کۆمه لایه تیبی که رکوک، که رکوک ۲۰۱۲.
 ۶. حکیم نظامی گنجه ای، کلیات نظامی، تصحیح و شرح: وحید دستگردی، انتشارات طلایه، جلد اول، چاپ اول، تهران ۱۳۸۳ ه. ش.
 ۷. محمد سعید اردوبادی، خاتون گنجه، زندگی نظامی گنجوی، ترجمه: غلامرضا طباطبایی مجد، ج ۱، ۱، چ ۱، زرین، تهران ۱۳۸۰ ش. ق.
 ۸. دانیشتنیک له گه ل مامۆستا حه مه دی مهلا کهریم، سلیمانی ۲۷/۱۰/۲۰۱۲.
 ۹. نه حه دی خانی، مه م و زین، راقه و شرۆقه: په رویز جیهانی، سپریتز، دهۆک ۲۰۰۷ ل ۲۲.
 ۱۰. ئۆسکارمان، تحفه ی مظفریه، پتیشه کی و ساخکردنه وه و هیتانه سه ر ږتنووسی کوردی: هیتن موکریانی، به شی یه که م و دروه م، به غدا ۱۹۷۵ ل ۳۳۴-۳۷۲.
- هه روه ها ږوانه:
- مامۆستا جه عفه ر (فازیل کهریم نه حه د) من ږوام به دیوکراسی کوردی نییه، له بلاوکراوه کانی مه کته بی ږیر و هۆشیاری، سلیمانی، ۲۰۰۵ ل ۸۵.

Ahmedê Xanî. Cap Erkam. Stenbol ۲۰۰۴ L ۲۱۷.

۱۲. حکیم مهلا صالح (سەرچاوهی پیتشوو).
۱۳. نیتسه تنیا شیعریکی خانامان به دهستهویه که ناراسته‌ی دهره‌وی زیندان کراوه و له‌سەر هه‌لومه‌رجی زیندان ده‌دویت و ناساژه بۆ نه‌وه ده‌کات، پیاویکی خاوه‌ن پله‌وپایه و جینگه و رینگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی بووه.
۱۴. مامۆستا جه‌عفر، میژووی بی‌ی کوردی، چاپخانه‌ی هه‌مدی سلیمانی - ۲۰۰۹ ل ۱۵۵.
۱۵. سه‌ره‌نگ نه‌لماس خان، میزا نه‌لماس خان، نه‌لماس خان که‌نوله، نه‌لماس خان که‌له‌وێ ناوی یه‌ک که‌سن و نوسه‌رانی کورد، له‌به‌ر هۆی جیا‌جیا هه‌ر یه‌که‌ ناوی نه‌لماس خانیان به‌ شێوه‌یه‌ک نویسه‌وه.
۱۶. میزا نه‌لماس خانی که‌له‌وێ، نادرنامه، به‌ رینووسی کوردی باوی نه‌مڕۆ نویسه‌وه و فه‌ره‌نگۆک بۆ دانانی: شوکۆر مسته‌فا، بلا‌رکۆر نه‌وه‌ی ئاراس ژ ۳۳، هه‌ولێر ۲۰۰۰.
۱۷. میزا نه‌لماس خانی که‌له‌وێ (س. پ) ل ۱۶.
۱۸. میزا نه‌لماس خانی که‌له‌وێ (س. پ) ل ۵۳.
۱۹. میزا نه‌لماس خانی که‌له‌وێ (س. پ) ل ۱۲۲.
۲۰. شرفخان بن شمس‌الدین بدلیسی، شرفنامه، تاریخ مفصل کردستان، به‌ اهتمام: ولادیمیر و لییامینوف زرنوف، افست از روی چاپ بطبریوخ ۱۸۶۲م (ناشر، اساطیر، چاپ دنیا) تهران ۱۳۷۷ ه. ش ص ۴۳۷.
۲۱. مامۆستا جه‌عفر (میژووی بی‌ی کوردی) (س. پ) ل ۱۵۷-۲۲۲.
- üb. Von Friedrich von ۲۲. Machiavelli. Niccolò. Der Fürst. InseL Verlag
Oppeh - Bronikowski Frankfurt am Main ۲۰۰۱ S. ۱۴۹.ff.
۲۳. سه‌یر نه‌ویه فه‌رده‌وسی له‌ شانامه‌دا سه‌رووشیک په‌وانه‌ی ده‌کریت و نه‌وه ده‌بیتته هۆی نه‌وه‌ی کاره‌که‌ی ده‌قیقی ته‌واو بکات.
۲۴. مسته‌وه‌ی ارده‌لان، تاریخ الاکراد، چاپخانه‌ی ئاراس، چاپ اول، ارپیل ۲۰۰۵.
۲۵. Vgl. Bebel. August. Die Frau und der Sozialismus Berlin _ Bonn ۱۹۸۵ ۴۵ff
۲۶. دکتۆر عبده‌الحسین زرین کوب، پیر گنجه - در جستجوی ناکجا آباد، درباره‌ زندگی، آثار و اندیشه‌ نظامی، چاپ: مه‌ارت، چ ۸ تهران ۱۳۸۹.
۲۷. دکتۆر به‌روز شورتیان، اندیشه‌های نظامی گنجه‌ای انتشارات آیدن، چاپ اول، تبری ۱۳۸۲ ه. ش ص ۹۲.
۲۸. سه‌یر نه‌ویه که‌ خوسه‌ره‌ په‌رویتز که‌ یه‌کیک بووه له‌ شای ساسانییه‌کان و ماوه‌ی (۳۸) ساڵ فه‌رمانه‌واپه‌تیی کردوه و له‌ ساڵی (۶۲۸ز) کۆزواوه، گه‌وره‌ترین هه‌ره‌سه‌رای هه‌بووه. میژوونووسی به‌ناوبانگی میژووی نیرانی

کۆن (حسن پیرنیا) پتی وایه خوسرهو سځ ههزار ژنی هه بووه و چهن دین ههزار که نیزهک له دهرباری نه ودا ژباړن و شیرین یه کینک له ژنه کانی بووه:

پروانه: حسن پیرنیا، تاریخ کامل ایران، چاپ چهارم، تهران ۱۳۹۱ ص ۲۰۶.

ژیاننامه‌ی خانای قوبادی

ناوی خانای قوبادی

ئوه روونه که به‌شیک له شاعیران به‌هۆی ئه‌وه‌ی له لایه‌ن خانوادده و نه‌وه‌کانیانه‌وه، یان به‌هۆی باری ناله‌باری ناوچه‌که‌وه، به‌ره‌هم و میژووی ژیان و ناو و ناویشانیان له ئه‌ده‌بیاتی کوردیدا ون بووه، یان ناوی ته‌واویان له میژوودا روون نییه، یان ته‌نها به‌ره‌هم و نازناوی شیعیان دیاره. خانای قوبادیش یه‌کیکه له‌وه‌ شاعیره‌ گه‌ورانه‌ی کورد که خاوه‌نی به‌ره‌همیکی زۆره له شیعر و وه‌رگێران و له‌ناو میژووی ئه‌ده‌بیاتی کوردیدا جینگه‌ی به‌رز و دیاری هه‌یه. سه‌باره‌ت به‌ ناوی ته‌واوی له پێش‌شودا ته‌نها به‌ خانا ناوی براوه و توێژه‌ران له‌وه زیاتر شتیکی روونیان له به‌رده‌ستدا نه‌بووه.

هه‌ندیک له ئه‌دیبان و نووسه‌رانی کۆنی کورد ناوی خانایان به‌ موحه‌مه‌د هه‌یناوه، به‌لام به‌بێ به‌لگه و سه‌رچاوه‌یه‌کی روون ئه‌و ناوه‌یان به‌کار هه‌یناوه. لی‌ره‌دا هه‌ول دده‌م به‌پیتی ئه‌و سه‌رچاوه و به‌لگانه‌ی به‌رده‌ستم ئه‌وه روون و راست بکه‌مه‌وه.

به‌گژاده‌کانی جوانرۆ ده‌لێن: به‌پیتی تۆره‌مه‌نامه، ناوی خانا، خانله‌رخان، یان خانله‌ر به‌دیگی بووه. له‌باره‌ی ئه‌م موحه‌مه‌د ناوه‌وه به‌ ته‌له‌فۆن و ته‌یه‌کم له مامۆستا ئیبراهیمی غه‌ففاری سارۆ وه‌رگرت،^۱ ئه‌ویش وتی: من له هه‌ندیک که‌سی پیری هۆزی قوبادی و

^۱ رۆژی یه‌ك شه‌مه، رێکه‌وتی ۳۰-۱۰-۲۰۱۱، کات: ۱۲:۴۵ پاش نیوه‌رۆ ئه‌و و توێژه ته‌له‌فۆنییه ئه‌نجام دراوه. ئه‌گه‌رچی قسه‌ی زاره‌کی له لی‌کۆلینه‌وه‌ی زانستی دا که‌لکی نییه، به‌لام له‌به‌ر نه‌بوونی سه‌رچاوه‌ی پیتیست له‌وه‌ باره‌وه، به‌ بروای من پیتیست ده‌کات سوودی لی‌ وه‌رگیرین، چونکه‌ چه‌ندین قسه و باس له سه‌ر ژبانی خانا هه‌یه، ته‌نها قسه‌ی زاره‌کی و ده‌ماوده‌من، منیش لی‌ره‌دا بو لی‌کۆلینه‌وه‌که سوودم له‌وه‌ و ته‌ و باسانه وه‌رگرتوه و هه‌ندیکیم راست کردونه‌ته‌وه، هه‌ندیکیشی به‌ گومانه‌وه مارن و کاریان له سه‌ر ده‌کریت و ده‌یان خه‌مه به‌ر لی‌کۆلینه‌وه.

باوه جانییه کام بیستوهه که خانا ناوی موحه محمد بووه. غه فقاری ساړویی نه وه شی وت: که چند که سیک هه ن به ناوی موحه محمد خان. به لام نهم بیستوهه که سیک هه بوویت به ناوی موحه محمد خاناه، به تایبه تی له و کاته دا که ده می خانای قوبادی بوویت. له ناو توره مه و به لگه و ده ستنوسه کانی به رده ستی منیشدا به چندین شیوه باسی نهم بنه ماله یه کراوه، به شیوه یه ک توره مه و خانه واده ی نهم شاعیره تیک دراوه و تیکه ل کراوه، نه گهر به وردی لپی ورد نه بیسته وه، نه و ده که ویته هه له ی گه وره وه.

من لیږدها نه وه ی جینگه ی باس بیټ له سهر ناوی خانا و نه وه ی ناماژه ی به و لایه نه کرد بیټ ده یخه مه پرو:

یه کیک له و به لگه نامانه ی که له ریکه وتی (۲۹-۵-۱۳۴۱ ک. ه). نووسراوه و واژوو و موری چندین که سی له سهره، به م شیوه یه هاتوه:

"کورانی جه نابی خوالیخو شیبو سه یید نه حمده ی دوهم بریتین له: ۱- به ریز موئمن به گ کوری خوالیخو شیبو سه یید نه حمده. ۲- به ریز هه میر خان به گ کوری سه یید نه حمده. ۳- به ریز یارحوسین به گ کوری سه یید نه حمده. ۴- به ریز خانلر به گ کوری سه یید نه حمده له میثرووی ۱۳۱۷ له سهرده می خوالیخو شیبو (علی حضرت) ای کوچکردوو تا نیستا قه باله ی کورانی به ریزی ناوبراو سه یید نه حمده دانیشتری قوبادی له سالی ۱۳۰۱ به ریز مه نسور ناغای که یخوسره ی کوری موحه محمد خان و... میرزا مورادی کوری کویخا عه بدوللا و عه زیزی کوری مه هدی و میرزا مورادی کوری عه بدولقادر و غه فووری کوری نه عزم، له و میثرووی سهره وده تا نیستا نووسینی قه باله ی مولکدار تیبیان له مندالانی سه یید نه حمده وهرگرتوه..."

له کوتاییی نهم قه باله یه دا نه مه ش هاتوه:

"چندین که س له لاپه رهی وهرگیراو، به لام به م شیوه یه ی خواره وه عیسا به گ کوری سه یید نه حمده به گ، روسته م به گی کوری سه یید نه حمده به گ، خانه به گ برای

سه‌بیید نه‌حمده، شوره به‌گ برای سه‌بیید نه‌حمده و میرزا به‌گ کوری سه‌بیید
نه‌حمده".

له به‌لگه‌یه کی مولکداریی تردا که له سالی (۱۱۳۰ ک. ه.) نووسراوه، به‌م شیوه‌یه
باس له‌م خانه‌واده‌یه ده‌کات:

"بۆیه ئەم نووسراوه شه‌رعییهمان نووسی، چونکه عه‌زیزوللا خانای کوری
خوالینخۆشبوو سه‌یفوللا خانای جه‌لیلوه‌ندی و موتیعولنیسلام هاروونی کوری
سلیمان یه‌هوودی، دانیشتوی شاری کرمانشاهان، هه‌ردوو لایان له‌ حاله‌تی
ته‌ندروستی باشدان و ئەم کاره‌یان به‌ په‌زامه‌ندی ته‌واوی هه‌ردوو لایان کردووه.
عه‌زیزوللا خانای جه‌لیلوه‌ند، پینج دانگ له‌ شه‌ش دانگی مولکی "نه‌هه‌رتاب" که
به‌ میرات بو‌ ئەو ماوه‌ته‌وه و هاروون یه‌ک دانگی وه‌رگرتووه، به‌فروشیته‌ به‌ جه‌نابی
سه‌عه‌ده‌ت قروون هه‌مه‌رخان بینگی کوری سه‌بیید نه‌حمده بینگی حاجی جوانرۆیی
ئیناخێ ته‌سل و به‌و نرخه‌ی که دیاری کراوه له‌ لایه‌ن "حه‌ل و فه‌سل" هه‌وه. که بری
(۶۰۰) قرانی پاره‌ی کاربینکراوی ئەو کاته‌ی ئیران بووه...".

هه‌روه‌ها له‌ به‌لگه‌یه‌کی کۆتردا که له‌ سالی (۱۱۰۲ ک. ه.) نووسراوه، به‌ شایه‌د و مۆر
و ناماده‌بوونی چه‌ندین که‌سه له‌و دانیشته‌ندا و گفتوگۆی تیروته‌سه‌ل، ئەو مولکه‌ به‌
بنه‌ماله‌ی قوبادیه‌کان ده‌فروشن. ئەم مولکه‌ دوا‌ی که‌مه‌تر له‌ سالیگ گه‌رتی تی ده‌که‌ویت،
به‌ ناماده‌بوونی که‌سانی پینشو و پشت‌پاستکردنه‌وه‌ی به‌لگه‌ی پینشو و به‌لگه‌یه‌کی تر له‌به‌ر
رۆشنایی به‌لگه‌ی پینشو به‌ ئالوگۆرپیکی زۆر که‌م له‌ناوی که‌سه‌کان و هه‌ردوو به‌لگه‌ که‌
دووباره‌ سالی (۱۱۰۳) ی له‌سه‌ر ده‌نووسنه‌وه.

له‌م به‌لگه‌یه‌دا ئەوه هاتووه که‌:

"رۆسته‌م به‌گی یه‌که‌م کوری سه‌بیید نه‌حمده به‌گی یه‌که‌م ئیناخێ ته‌سل که‌
ناسراوه... هه‌مووی به‌ ته‌واوته‌ی و که‌مالی هه‌ر چوار لا که‌ ناسراوه له‌ پاڵ (شاب

الاجل) ئەمیر خان کورێ موحمەد و ئوغڵو بەگ، ئەو نووسراوە قەبوول بکەن...
 دواى تێپەرپوونی چەند کاتژمێرێک، داواکارییەکی تازە... ئەمیر خان بەگی ناوبراو
 لە رۆستەم خان نووسراویکی وەرگرت. رۆستەم بەگ بە مۆلەتی تازە لە وەرگرتنی
 ئەو و ئەمیر خان بەگ وەرگرتووە، بە فەرمانی سولحی شەرعیی و هەموو
 مەرجیکی بێ کەموکوری و ناشکراپوونی...".

یەکیکی تر لەو دەستنووسانەی دەبی باسی لێوە بکەین کەشکوڵێکە لەلای مامۆستا
 موحمەد عەلی قەرەداغی لە شاری سلێمانی و بە کەشکوڵێ مەولانا حەمزە^۲ ناسراوە. دواى
 ئەوەی کەشکوڵەکەم دی و لیکۆلینەوێهەکم لەبارەوێ کرد، هەندێک وەرەکاریم لەم
 دەستنووسەدا بۆ دەرکەوت کە جێگەى بايەخ بوون و پێوستیان بە وردبوونەو و
 لیتووتیڤینەو هەیه. هەر لەناو ئەو کەشکوڵەدا بە چەند شیوەیەکی ناوی خانا و شیعر
 نازناوی خانا هاتووە.

مەولانا حەمزە خاوەنی کەشکوڵەکەیه. نووسەر تاكو سالی (۱۱۱۰ - ۱۱۳۸ ك.م.) لە
 ژياندا بوو. ئەم دەستنووسە لە سەر دەمی ژيانى خانادا نووسراوەتەو، بەلام لە شاری

^۲ بووژاندنەوێ مێژووی زانایانی کورد لە ریگەى دەستخەکانیانەو، محەمەد عەلی قەرەداغی، بەرگی سێم،
 چاپی یەكەم، ۲۰۰۰، لا (۳۶۳-۳۷۷).

تێبینی: هەر لەناو ئەو دەستنووسەدا پارچە کاغەزێکی باریکمان دۆزییەو و بینیمان شیعرێکی فارسیی خانایە و
 لەم دیوانەدا بەرچاو دەرکەوت. هەرەها لە لاپەرە (۲۵۷)ی هەمان سەرچاوەدا باسیکی دیی دەستخەتەکە هەیه و
 منیش ئەم زانیاریانەى لى وەرەگرم. لەو کتیبەى مامۆستا باسی دەستخەتێک و دانراویکی دیی کراوە بە ناوی
 (زواهر اللغة) کە گوايه هەمان موحمەد خان یا خانا نووسیویەتیبەو. بە پروای بەندە ئەو نووسینی خانا خۆی
 نییە، دەکرێ دووبارەنووسی کردبیتەو، واتە نوسخەیهکی لەبەر گرتۆتەو. بە بۆچوونێک بەپیتی دوریی نارچەیی،
 شیوەزاری گۆرانی و کرمایجیی ژوروو زۆر لە یەكەوێ دورن و ناشگونجی خانا ئەو شیوەزاری زانیبیت. دەکریت
 کەسێکی تر بۆی نووسیبتەو و ناوی خانای لە سەر نووسیبت. کەسێک کە وەکو کاتیبی خانا بووبیت، یان
 شتیکی لەو شیوەیه. هەرچەندە مامۆستا قەرەداغی خۆشی ناماژەى بەرە کردووە کە ئەو کتیبە سەرەمانیێک
 بلامبوو و چەندین نوسخەى لەبەر گیراوەتەو، ئەمەش نوسخەیهکە لەوانەى کە لە بەری نووسراوەتەو.

که رکوکدا. ئەو کاتە خانای تەمەنی لە (۴۰) سالاندا بوو. لە چەند جینگە یە کدا ناوی خانای هیناوه، لەسەر پارچە شیعریک نووسیویەتی: (مخمس محمد خان جوانروی)، هەر وهه‌ها لە شوینیکی تردا نووسیویەتی: (خانای جوانرودی). مامۆستا قەرەداغی لە چەند جینگە یە کی کتیبەکانی تردا هۆنراوی خانای بلاو کردووه‌ته‌وه. لە سەرته‌ای هۆنراوه‌کاندا نووسراوه: قازی خانای^۲. هەر له‌و سەرچاوانه‌ی مامۆستادا شیعریکی تر به‌ ناوی (من کلام محمد خان قبادی) بلاو کراوه‌ته‌وه. جگه له‌و به‌لگانه‌ی سەر وهه که خستمانه روو، دوابه‌دوای چاپی یه‌که‌می به‌شیک له‌ دیوانی خانای، چەند ده‌ست‌نووسیکی ترم ده‌ست‌که‌وت که له‌ یه‌کێک له‌ کتیب‌خانه‌کانی شاری به‌رلیندا پارێزراره. چەند پارچە شیعریکی بلاو کراوه و بلاونه‌کراوه‌ی خانایان تیدا بوو.

له‌ناو ئەو ده‌ست‌نووسانه‌دا به‌م شێوه‌یه‌ چاومان به‌ ناوی خانای ده‌که‌وێت: (میرزا محمد خان جاف)، (محمد خان قبادی). ناوی یه‌که‌م که به‌ (میرزا محمد خان جاف) هاتووه، ده‌کریت (میرزا موحه‌مه‌د خان، یان جان جاف) بێت. ناوی دووه‌میش روونه. یه‌کیکی تر له‌و به‌لگه‌نامه‌ ده‌گه‌نانه‌ی له‌م دوا‌یانه‌دا له‌ لایه‌ن کاک موئینی یه‌زدانبه‌خشه‌وه به‌ ده‌ستمان گه‌یشتووه، به‌لگه‌یه‌که له‌ ریکه‌وتی (ریبع‌الاول ۱۱۳۴) دا نووسراوه. له‌م به‌لگه‌یه‌دا به‌م شێوه‌یه‌ باس له‌ ناوی خانای کراوه:

(و بعد از جریان ماجری طلب شاهدان از ملا داود کرد عن حضور رستم بگ
دیوان بگی امارت پناه معظم‌ الیه قاضی و قر محمد خان قبادی و لطیف آقا
ولدی صوفی مصطفی و فقه صالح ولدی ملا الیاس کوره‌ای و ملا میرزا ولدی ملا
محمود معاذی الاصل فی الحال صوفی شاه علی دودستانی حاضر گردانید اداء
شهاده نمود و گفت مظلمه‌ی روز قیامت به‌ گردن ما باشد...).

^۲ هه‌مان سەرچاوه‌ی پیشوو، به‌رگی چواره‌م، چاپی یه‌که‌م، ۲۰۰۲، لا (۳۲۲-۳۲۵).

- دوا به لگه و به لگه یهك كه حاشاهه لئه گره، له ناو هۆنراوه كانی خانای خۆیدا به ناوی "خانه، خانای، خانای قوبادی، خانای قوبادی، خانای خان قوباد..." ناوی هاتوو. لهو به لگانهی سهروه دا زۆر لایه نی شاراهه مان له ژبانی خانای بۆ پروون ده بیتهوه، له وانه:
- ۱- بۆمان پروون ده بیتهوه كه ناوی خانای بهم شیوانه هاتوو: "موحه محمد خان قوبادی، خانای قوبادی، خانای قوبادی، موحه محمد خان جوانپوودی و خانای جوانپوودی، خانای خان قوبادی و محمد خان قوبادی"، له كۆتایی شیعره كانی ناوی خانای هاتوو.
 - ۲- تهواو ئه وه مان بۆ ئاشكرا ده بیته كه خانای له هیچ ده ستنوسینكدا به ناوی خانلهر و یا كه سینکی تر ناوی نه هاتوو، له ناو زۆربهی زۆری شیعره كان و ئه و به لگانهدا كه هینامانه وه و نوسخه ی كۆنن، ناوی خانای به شیوه كانی خالی (یهك) ناوی هاتوو.
 - ۳- خانای كۆری قوباد به گگی جافی جوانپوویه.
 - ۴- له ناو قوبادیه كاندای چهندین ئه میر خان به گ و سه یید ئه جمده به گ و رۆسته م به گ و موحه محمد هه ن.
 - ۵- ئه وه یشمان بۆ پروون ده بیتهوه كه نه وه كانی سه یید ئه جمده چهندن و كین.
 - ۶- قوباد به گ چهند نه وه ی هه بووه.
 - ۷- جگه له وهش ئه وه مان بۆ پروون ده بیتهوه ئه میر خانای یه كه م كۆریكی به ناوی موحه محمد وه هه بووه، نه وه ی موحه محمد به گ كه "ئه میر"ه، كاری فرۆشتن و سه ندنی مولکی كرده وه و به لگه به ناوییه وه هاتوو.
 - ۸- ئه م زه ویه یانه له چ سال و سه رده میكدا كۆرداوان، له كۆی كۆرداوان، سنوره كان له كۆیه ده ست پێ ده كه ن و تا كۆین، هه روه ها به چهند كۆرداوان؟
 - ۹- به ماوه یه كی كه م له دوا ی كۆینی زه ویه یه كان، كیشه و گیر و گرفته كان ده ستی پێ كرده وه، ئه گه رچی پێشتریش كیشه له سه ر ئه و زه ویه یانه هه بووه.

۱۰- له ماوه‌ی یهك سالددا ئه‌و به‌لگه‌ی مولگه‌ی په‌سه‌ند كراوه به ناماده‌بوونی هه‌موو ئه‌و كه‌سانه‌ی پيشوو، مۆر و ناوی كه‌سانی پيشووی تيدا هينراوه، به‌لگه‌ی پيشووش دووباره سالی له‌سه‌ر نووسراوه و ناماژه‌ی پي دراوه و كيشه‌كانيان چاره‌سه‌ر كردوو.

۱۱- ئەم كيشه و گيروگرفته له پيش خانا و له كاتی خانا و له دواي خانای قوباديه‌وه هه‌تا ئيستاش به‌رده‌وامه.

۱۲- له‌ناو نه‌وه‌ی قوباديه‌كاندا كرين و فرۆشتن به‌و مولكانه‌وه كراوه.

له سه‌روهه چهند خالتيكمان خسته روو له‌وه‌ی كه له‌سه‌رده‌می پيش خانا و كاتی خانا و دواي خانايشدا، ناوی خانا و برا و سرازا و مام و باوك و..ی خانا، زانیاریسه‌كان چۆن نووسراون و چۆن گواستراونه‌ته‌وه، هه‌ر يه‌كه‌يان له جينگه‌ی خۆی و به‌شی خۆياندا سووديان لی وهرده‌گرين.

ئه‌وه‌ی له‌م به‌شه‌دا سوودی لی وهرده‌گرين ئه‌وه‌یه كه له چەندین نوسخه‌دا ئه‌وه‌مان بۆ دووپات ده‌کاتوه كه ناوی خانا به: "خانه‌ی قوبادی، خانای قوبادی، موحه‌مه‌د خان، قازی خانا، خانه، موحه‌مه‌د خان جوانپۆیی، خانای جوانپۆیی و موحه‌مه‌د خان قوبادی" هاتوو و ئه‌و ناوانه هه‌مان خانای قوباديه و ناوی راسته‌قینه‌ی خانایشمان بۆ روون ده‌بیتته‌وه كه خانا ناوی راستی و ته‌واوی موحه‌مه‌د بووه.

خانا له چ هۆزیک بووه؟

پیش ئەوی باس له باوکی خانای بکه و بلیم خانای کورپی کیتییه؟ دەبی ئەوه راست بکه مەوه که خانای سەر به چ هۆزیک بووه؟ چونکه لهو رینگه یهوه ده گه یهوه خالییک بو راستکردنهوهی میژووی ژیاخی خانای و رچه له کی بنه ماله ی خانای قوبادی.

له ناره سەرچاوه کانی میژووی ئەده بی کوردیدا ئەوه هاتوه که خانای له هۆزی باجه لانه کانی ناوچهی سهریپلی زه هار بووه. هه ندیکی تریش ده لێن: له هۆزی قوبادی جانی جوانرۆ بووه. هه ر یه کیک له وانه به شیوه و شیوازیک باس له سهر هۆزی خانای ده کهن. هینانی ئەو وتانهش هیچ به لگه یه کی باوه رپینکراوی له گه لدا نییه، بۆیه ده بی به وردی قسه له سهر ئەوه بکه ین و بگه ین به خالیکی باوه رپینکراو.

له چاپی یه که می ئەم دیوانه دا ئەوه مان خسته روو که خانای قوبادی له هۆزی قوبادی بووه و هه ندیک به لگه ی شیعی و نووسینمان هینایه وه، به لام لیژده زۆر به وردتر و به لگه زیاتره وه ئەوه روون ده که یه وه.

به رپیزان سه ید تاهیری هاشمی و موحه مده عه لی سولتانی له دوو کتیبی (حه دیکه ی سولتانی، جلد اول، ص ۲۱۷ و مناجاته ی جاویدان ادب کوردی ص ۷۸) دا، خانای قوبادی به کوربه زای قوباد به گی حاکمی ده رنه و له عه شیره تی باجه لانه کان ده زانن. به ریوایه ت له شه رده فخانای به دلیسییه وه - که تاماره به به رگ و لاپه رده ی نه کراوه -.

کاک سه ید فاتیح هاشمی برازای خوالیخو شبوو سه ید تاهیری هاشمی له کتیبی (هفت بند، مشتمل بر سه هفت بند از خانای قوبادی و سید وجیه الدین هاشمی و سید طاهر هاشمی) دا ده لیت: "خانای له بنه تۆله ی قوباد به یگی حاکمی ده رنه ی سهر به باوه جانییه"، نیت نانوسیت خانای قوباد به یگی حاکمی ده رنه له عه شیره تی باجه لانه یانه؟ هه روه ها غه ففاری سارویی له مه قاله که ی خویدا و که دواتر له داستانی له یل و مه جنوونه که ی خانادا هیناویه تی، ده لیت: "خانای قوبادی فه یله سووفی ناوداری کورد له سالی (۱۰۸۳)

له جوانرۆدا له دایک بووه و له سالی (۱۱۶۸) هه‌ر له جوانرۆدا کۆچی کردووه...".
 کهسانیکیش سه‌ر به عه‌شیره‌تی باوه‌جانی ده‌لێن: "خانای قوبادی که‌له شاعیری ناو‌داری
 کورد خه‌لکی ده‌رئه یا ده‌رئی شار بووه که ده‌که‌وێته رۆژه‌لاتی باوه‌جانیه‌وه...".

مامۆستا موحه‌مه‌د ره‌شیدی ته‌مینی شاعیر و لیکۆله‌ری پاوه‌یی ده‌لێت: "خانا یه‌کێکه
 له به‌گزاده جافه‌کانی هۆزی قوبادی که له ناوچه‌ی جوانرۆ تا نزدیکه‌ی سه‌رپێلی زه‌هاو
 نیشته‌جی بوون...". به‌رێز مامۆستا محیدین سألحی له کتیبی (سه‌رود بادیه، ل ۱۲۳) دا
 ده‌لێت: "خانا له ۱۰۸۵ی مانگیدا له ناوچه‌ی جوانرۆدا له‌دایک بووه و رۆژنیک له خزمه‌تیدا
 بووم، ده‌یگوت چه‌ند جار له مه‌ر خانای قوبادیه‌وه له‌گه‌ڵ سه‌ید تاهیری هاشیدا قسه‌م
 کردووه، به‌رێزیان به‌لگه‌یه‌ک که نیشانده‌ری باجه‌لانیبوونی خانا بیته‌ نه‌یان بووه، ته‌نیا له
 رووی مه‌زه‌نده و گومانه‌وه دواوه...".

هه‌روه‌ها مامۆستا موحه‌مه‌د سألح ئیبراهیمی (شه‌پۆل) له کتیبه‌که‌یدا (زانایانی
 کورد)^۴ ده‌لێت: "خانای قوبادی له هۆزی پاشاکانی باجه‌لانه و نه‌وه‌ی قوباد به‌گی حاکمی
 ده‌رئی و ده‌ره‌ته‌نگه‌...". دواتر شیخ حامید له دیوانه‌که‌یدا سه‌باره‌ت به‌ هۆزی خانا ده‌لێت:
 "خانای قوبادی پاشا له عه‌شیره‌تی گۆزانه"^۵.

هه‌روه‌ها ده‌ستنوسیکی سه‌ید تاهیری هاشمی هه‌یه که له‌سه‌ری نووسراوه (گولزاری
 ته‌ده‌ب). ته‌م ده‌ستنوسه‌ وینه‌یه‌کی له‌به‌رگه‌راوی خودی مامۆستایه‌ و هه‌ندیک شوینی
 به‌باشی ناخوینرێته‌وه، ته‌م نووسینه‌ تایبه‌ته‌ به‌ ژیان و به‌ره‌می خانای قوبادی.
 ده‌ستنوسه‌که‌ ته‌و وتار و نووسینه‌ی هاشمیه‌ که له رادیۆی کوردیی کرماشان به‌ زمانی

^۴ زانایانی کورد: محمه‌د سألح ئیبراهیمی (شه‌پۆل)، چاپخانه‌ی سه‌قز (عه‌مه‌دی) - لا (۱۰۴).

^۵ یادی شاعیرانی کورد: هۆنراوه‌ی حاجی شیخ حامد حیسامی - چاپی یه‌که‌م، ۱۳۸۲ی هه‌تاری، چاپخانه‌ی
 رۆسته‌م خای-تاران، لا (۷۵).

کوریدی، به ناوی "هوارگهی دلان" دوه ناماده و پیشکشی کردووه. له بنه ماله‌ی نووسهرم وەرگرتووه.

هاشمی نووسیویه‌تی: "خانای قوبادی له نه‌ته‌وه‌ی قوباد به‌گی کوری عومهر به‌گی کوری سوهراب به‌گه. قوباد به‌گ و بارک و پیری حاکمی دهره‌ته‌نگ بوون...". لیڤره‌دا ده‌توانین نه‌وه‌ش بلیین: له‌ناو تۆره‌مه‌ی قوبادی و باجه‌لانه‌کاندا ناوی قوباد به‌گ هه‌یه. خالیکی تر که گرنگه باسی لیتوه بکریت نه‌ویه، خانا به‌ خاین باسی باجه‌لانه‌کان ده‌کات. نه‌مه‌ش خالیکی گرنگه و ده‌بی له‌سه‌ری بوه‌ستین.

له‌ کۆی نه‌وه‌ موو وتار و سه‌رچاوانه‌ی خستمانه‌ روو، هه‌یچ یه‌ کیتک له‌وانه به‌لگه‌یه‌کیان نه‌خستۆته‌ روو. هه‌موو راکان رای تاکه‌که‌سین. خانای قوبادی له‌ناو شیعره‌کانی خۆیدا به‌چهندین شیوه‌ باسی له‌ هۆزه‌که‌ی خۆی کردووه. هه‌ر بۆیه‌ باشترین به‌لگه‌ که‌ نه‌وه‌مان بۆ یه‌کلایی بکاته‌وه، به‌لگه‌کانی بنه‌ماله‌ی قوبادیه‌کانه‌ و له‌ سه‌رده‌می خانادا نووسراونه‌ته‌وه، وه‌کو له‌ باسی ناوی خانادا چهند لایه‌نیکی ژبانی خانامان له‌چهند خالیکدا نیشان دا و ناماژه‌مان پێ کرد که‌ هه‌ر یه‌که‌یان له‌ جیگه‌ی خۆیدا ده‌خه‌ینه‌ روو.

له‌ خالی (۱ و ۳) دا نه‌وه‌مان پێ ده‌لیت که‌ خانا له‌ نه‌وه‌ی قوباد به‌گی جافی جوانپۆیه. له‌چهند خالیکی تریشدا نه‌وه‌مان بۆ روون ده‌بیته‌وه و له‌ قوبادییوونی خانا دلنیامان ده‌کاته‌وه، بۆ نمونه‌ نه‌وه‌ روون ده‌بیته‌وه که‌ له‌ناو قوبادیه‌کاندا چهندین نه‌میر خان به‌گ و سه‌یید نه‌حمه‌د به‌گ و پۆسته‌م به‌گ هه‌ن. نه‌وه‌یشمان بۆ روون ده‌بیته‌وه که‌ نه‌وه‌کانی سه‌یید نه‌حمه‌د چهندین و کین، هه‌روه‌ها نه‌وه‌ی که‌ خودی سه‌یید نه‌حمه‌د برای خانایه. خالیکی گرنگتر نه‌ویه که‌ قوباد به‌گ چهند نه‌وه‌ی هه‌بووه. نه‌م خاله‌ که‌ له‌ناو به‌لگه‌ی مولکداریی قوبادیه‌کاندا هاتووه، پالپشتی قوبادییوونی خانامان بۆ ده‌کاته‌وه. کرینی نه‌و مولکانه‌ش که‌ کسراون و ناوی مولکه‌کانیش روون و ناشکران و له‌ ناوچه‌کانی ژیر ده‌سته‌لاتی

قوبادیدان. له سه‌رووی ئەمانه‌شوه له‌ناو شیعره‌کانی خانای قوبادیدا چەند بە‌لگه‌یه‌ک هه‌یه
پشتراستی هه‌موو ئەو بە‌لگانه‌مان بۆ ده‌کاته‌وه. له شیعری "بای شه‌مال ریشهن" دا خانای
ده‌ئیت:

ئێستا من ده‌ستاخ کۆته‌ل پاوانام
بێ جەد خاین باجه‌لاتانم
به‌ پۆژ بێخورد و به‌ شه‌و بێخاوم
دیل بێتاوان، پاشای زه‌هاوم

له‌م چەند به‌یتەدا گومانیک له‌ زیهنی خۆینه‌ردا دروست ده‌ییت که‌ خانای له‌ باجه‌لاته‌کان
نه‌بوویت، هه‌ر به‌ییتی ئەو بە‌لگه‌ و سه‌رچاوه‌ و به‌یتە شیعریانه‌ی خانای، هه‌روه‌ها له‌م دوو
به‌یتەدا ئەوه‌مان بۆ پوون ده‌ییت‌وه که‌ خانای له‌لای باجه‌لاته‌کان گیراوه، وه‌کو خۆی ده‌ئیت: من
ئێستا دیلیکی ده‌ست و پێی به‌سته‌ و بێتاوانم و له‌لای باجه‌لاته‌کان به‌بێ هۆ گیراوم، بێ هۆ
به‌ خاین دانراوم. جگه‌ له‌وه‌یش، خانای له‌ به‌ندیخانه‌ی باجه‌لاته‌کاندا له‌ ژیانیکێ ژۆر ناخۆشدا
بووه‌.

له‌م چەند دیڤه‌ی خواره‌ویشدا ئەو جیاوازییه‌ی خانای له‌ باجه‌لاتیبه‌وونی و به‌ قوبادیبه‌وونی
ناشکرا ده‌ییت:

ئێه‌ی بادی! شه‌مال فره‌ زه‌لیم
وێه‌ی عاره‌بان، به‌ تو ده‌خیم
عه‌زه‌ی جه‌سته‌ و حال ئیمه‌ و ئه‌سیران
به‌ره‌ په‌ی ئوتاق به‌ گزاده‌ی میران

خانا ده‌لئیت: بای شه‌مال! ئه‌و عه‌رز و حاله‌ی ئیمه‌ی ئه‌سیر به‌ره بو لای به‌گزاده و میره‌کان. له‌م شوینه‌دا سه‌رکرده‌ی باجه‌لانه‌کان به‌ پاشا به‌ناوبانگن، به‌لام سه‌رکرده‌ی جافه‌کان به‌ به‌گزاده. له‌م به‌یته‌دا باشتر ئه‌وه‌مان بو ئاشکرا ده‌کات و ده‌لئیت:

باچه به‌و جاهیلان قه‌وم و قارداشم
ئو چاپوک سوار، له‌ مه‌یدان باشم...

خانا له‌م به‌یته‌دا قه‌وم و براده‌رانی خویمان بو ده‌ستنیشان ده‌کات، هه‌روه‌ها هه‌وز و تیره‌که‌یشی له‌ باجه‌لانه‌کان جیا ده‌کاته‌وه.

له‌ نوسخه‌که‌ی به‌رلینیشدا به‌ ناوی "موحه‌مه‌د خان قوبادی" و له‌ که‌شکوژی مه‌ولانا هه‌مه‌زه‌دا به‌ "موحه‌مه‌د خانی جوانرۆیی و خانای جوانرۆدی" ناوی هاتوه‌وه. ئه‌مانه‌ به‌لگه‌ن بو سه‌لمانندی ئه‌وه‌ی که‌ "خانای قوبادی" خه‌لکی جوانرۆ بووه و له‌ هه‌وزی قوبادییه‌کان بووه. هه‌روه‌ها خودی شاعیریش له‌ چهند به‌یتیکی تردا ده‌لئیت:

قوباد قوچاغ کۆی نه‌ه‌وسوارم
ت‌ه‌رح جه‌بله‌کیش باغچه و هه‌سارم

لێره‌دا وشه‌ی "قوباد" به‌ سی شێوه‌ لیک ده‌دریته‌وه:

یه‌ که‌م: تیره‌ی قوبادی جافی جوانرۆیی.

دووهم: ناوی باوکی خانای قوبادی، واته‌: خانا کوپی قوباد.

سێهه‌م: واته‌ که‌سی زۆر زیره‌ک و دلێر.

خانا لێره‌دا زۆر به‌ ده‌سته‌نگینی کاری کردوه و جوانکارییه‌کی بێئینه‌ی کردوه. وای له‌ خوینه‌ری خۆی کردوه تێرامینی له‌و وشه‌یه و به‌ چهندین شێوه‌ وشه‌که‌ لیک بداته‌وه. لایه‌نی (تبادر، ابهام، حُسن طَلَب و جمع و تفریق...) له‌م به‌یته‌دا هه‌یه و چهند لایه‌نیکی جوانکاری به‌سه‌ردا جێبه‌جێ ده‌کریت. خانا له‌ جێگه‌یه‌کی تردا ده‌لئیت:

قوباد و قوچاغ، قهدیم سالان بيم

بابوی به گزادان که مه‌رلاان بيم

لهم به‌یته‌یشدا خانای لایه‌نیکی تری جوانکاری (جمع و تفریق)ی به‌کار هیئاوه. هه‌ردوو وشه‌ی "قوباد و قوچاغ"ی کۆکردوه‌ته‌وه. قوباد هه‌ر وه‌کو به‌یتی بیئشوو چهند مانایه‌کی هه‌یه. جگه‌ له‌ دوو به‌یته‌ی سه‌روهه‌ که‌ خراڤه‌ روو، جاریکی تر خانای له‌ داستانی سولتان ئیبراهیم و نۆش ئافهرین دا ده‌لیت:

گۆش ده‌ن به‌ داستان خانای خان قوباد

وه‌ی دنیای بی‌ پۆ، هه‌رگیز نه‌بۆن شاد

مونشیی دیوان ده‌فته‌رخانه‌ی عشق

هیجرانکیش ده‌ور، شیخ سه‌نعان مه‌شق

لیژده‌ا خانای زۆر به‌ پرونی و جوانی پله‌ و پایه‌ و هۆزه‌که‌ی خزی ده‌ستنیشان ده‌کات. له‌ نیوه‌به‌یتی یه‌که‌می ئه‌و دوو به‌یته‌ی سه‌روهه‌ که‌ به‌ نمونه‌ هیئرانه‌وه، خانای ده‌لیت: گوی بگرن له‌ داستانی که‌ خانای خانای قوبادییه‌کان بۆتان باس ده‌کات. هه‌روه‌ها له‌ کۆتاییی داستانی یوسف و زوله‌یخاکه‌یشدا ده‌لیت:

به‌ی ته‌ور به‌یان که‌رد خانای خان قوباد

په‌ری هه‌مه‌ران به‌مانۆره‌ ییاد

ئه‌نجامی ئه‌م توژیینه‌وه‌یه‌ ئه‌وه‌مان بۆ ده‌ده‌خات که‌ خانای له‌ هۆزی قوبادییه‌کانی جافی جوانرۆ بووه‌ و له‌ هۆزی باجه‌لان نه‌بووه، چونکه‌ خانای له‌ شیعی "بای شه‌مال ریشه‌ن" دا ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌کات که‌ له‌ نه‌وه‌ی کتیبه‌. ئه‌گه‌ر خانای کوری قوباد به‌گی باجه‌لان بیست، ئه‌وا

قوباد به گی باجه لآن کورپی عومدر به گی کورپی سوهراب به گی باجه لانه.^۶ قوباد به گی قوبادیه کانیش کورپی نه میر خانای کورپی سه یید نه حمده دی گه وره ی جافه. که ریم به گی کورپی فه تاح به گی جافیش له کتیبی "ته تر یخی جاف" دا لاپه ره ۱۲۴ ده لیت:

"نم چند تایفه یه له جافه کانی ئیران جوئی بوونه وه و هاتونه ته شاره زور و خاکی بابان که داخلی عیراقه و تایفه کانی جاف که له ئیران ماونه ته وه نه صدیه که نه ینووسم: قوبادی، باوه جانی، ئیمامی، یه ناخی، قادر میره یسی، تایشه یی، کویک، نیرژی، ده رویشی، وه له دبه گی، ده له ژیری، کوکوی، زهردوی، عه لی ناخه یی، پدلی، تاوگوزی، دوووی، کویره کیی".

خانای قوبادیش ده لیت:

نه وه ی نه میرخان، به چه ی بیباکم

بی فورش، بی بالین، ئوفتاده ی خاکم

وه کو بو مان روون ده بیته وه که خانا له هۆزی قوبادیه کانه و کورپی قوباد به گ و له نه وه ی نه میر خانه. له به شه کانی تر دا به لگه ی تر هه ن که سه لیتنه ری نه م وتانه ن.

^۶ نیتلی باجه لآن له سه فهویه کانه وه تا کو تایی قاجاره کان، مه زاهر باجه لآن- و. ف: جه لیل مورادی و کاروان عوسمان خدیات (ریین)، چاپخانه ی گهنج، سلیمان، ۲۰۱۴، لا (۴۶-۴۸).

ره‌چه‌له‌کی خانای قوبادی

له باسی ناوی خانادا ته‌وه‌مان بۆ پروون بووه‌وه که خانای ناوی موحه‌مه‌د بووه. له به‌شی دووه‌میشدا ته‌وه‌ش سه‌لیئرا که خانای له هۆزی قوبادیی جافی جوانرۆ بووه. دواتر ته‌وه‌شمان بۆ پروون بووه‌وه که خانای کورپی قوباد به‌گی نه‌وه‌ی ته‌میر خانه. هه‌روه‌ها ته‌وه‌شمان وت که تۆره‌مه‌ی ته‌م بنه‌ماله‌یه تیک دراوه. لی‌ره‌دا ئاوپ له‌و خاله‌ دده‌ینه‌وه که له‌ناو ته‌و شه‌جهرانه‌ی به‌رده‌ستمان به‌ چه‌ندین شیوه تۆره‌مه‌ی ته‌م بنه‌ماله‌یه هاتوه.

موحه‌مه‌د عه‌لی سولتانی له کتیبی "جوگرافیای تاریخی و... کرماشان" دا له لاپه‌ره ۱۹۵د به‌م شیوه‌یه تۆره‌مه‌نامه‌ی قوبادییه‌کانی هیناره: "قوباد به‌گ کورپی ته‌میر خان به‌گی کورپی سه‌یید نه‌حمه‌د به‌گه. قوباد به‌گ پینج کورپی هه‌یه: ئوغلۆ به‌گ، شاه وه‌یس ناغا، یوسف ناغا، عه‌لی ناغا و مصور ناغا". وا هه‌ست ده‌که‌م ناوی پینجه‌م مه‌نسور ناغا ییت!

هه‌روه‌ها له‌سه‌ر داوای یه‌کیک له قوبادییه‌کان سه‌یید تاهیری هاشمی تۆره‌مه‌یه‌کی نووسیوه و به‌م شیوه‌یه ده‌ست پی‌ ده‌کات:

"سی شمه‌مه ۱۷-۹ی مانگی ره‌یبعولئاخری سالی ۱۲۸۷ی کۆچی مانگی، به‌رانبه‌ر به‌ سیشه‌مه‌ی مانگی خوردا‌ی ۱۳۴۶ی کۆچی هه‌تاوی که ناغای دانیشتی گوندی تایشه‌یی زه‌هاو له به‌رواری ناوبرادا چووبوه لای ناغای سه‌یید تاهیری هاشمی و داوای تۆمارکردنی سه‌رجه‌له‌ی خۆی و سه‌رله‌به‌ری به‌گزاده‌کانی قوبادیی کردوه.

به‌نده سه‌یید سه‌ه‌سن کورپی سه‌یید وه‌لی سه‌یید موسته‌فا، به‌پیتی نه‌وه‌ی ته‌م سه‌رجه‌له‌ی باپیرانه ده‌بیته سه‌رجه‌له‌ی پیروزی به‌گزاده‌کانی قوبادی، من له به‌گزاده‌کانی قوبادیم، له نه‌وه‌کانی کورپی ته‌میر خان، بۆیه حه‌زم کرد ته‌م سه‌رجه‌له‌یه بنووسمه‌وه. ته‌م ماله له کورانی سه‌یید نه‌حمه‌د به‌گی گه‌وره‌ن و ده‌بیته باپیره‌گه‌وره‌ی ته‌واوی به‌گزاده‌کانی قوبادی و باوه‌جانی. سه‌یید نه‌حمه‌د به‌گی گه‌وره ده‌بیته باپیره

گه وره‌ی ته‌واوی به‌گزاده‌کانی جافی جوانرۆ که ده‌که‌نه به‌گزاده‌کانی قوبادی و باباجانیی جوانرۆ و وه‌له‌د به‌گی. به‌ناوبانگترین کورپی سهدید نه‌حمده‌به‌گی گه‌وره سۆ کورن: رۆسته‌م به‌گ، ده‌کاته باپیره‌ی ته‌واوی به‌گزاده و بریکاره‌کانی جوانرۆ، نه‌میر خان، ده‌بیته باپیره‌ی قوبادی و باباجانی و وه‌له‌د به‌گیش ده‌کاته باپیره‌ی به‌گزاده‌کانی وه‌له‌د به‌گی.

سهدید حه‌سه‌ن کورپی سهدید وه‌لی کورپی سهدید موسته‌فای کورپی سهدید حوسینی کورپی سهدید ته‌میوری کورپی سهدید زه‌کی خانای کورپی سهدید شۆره به‌گی کورپی سهدید قوباد به‌گی کورپی سهدید نه‌میر خانای کورپی سهدید نه‌حمده به‌گی گه‌وره‌ی کورپی سهدید عه‌لی کورپی سهدید ئیناخ‌ی کورپی سهدید ناهم نه‌ناعم".

له‌ناو نه‌و به‌لنگانه‌ی که له کاک جه‌مالی کورپی سالحی کورپی سوله‌یانی قوبادیم وەرگرتوه، نه‌م به‌لنگه دوا‌ی (۲۸-۲۹) سال له به‌لنگه‌ی مولکی نه‌میر خانای کورپی موحه‌مه‌دی نه‌میر خانای یه‌که‌م نووسراوه، واته سالی (۱۱۳۰) نووسراوه. له‌م به‌لنگه‌ی‌یشدا هه‌ندیك لایه‌نی گرنگی ترمان بۆ روون ده‌بیته‌وه.

له کۆی نه‌و به‌لنگه و نووسین و شیعر و تۆمارانه‌ی به‌رده‌ستمان نه‌وه‌مان بۆ روون ده‌بیته‌وه که تۆره‌مه‌ی قوبادییه‌کان به‌م شیوه‌یه‌یه:

ئیناقی نه‌سل، کورپکی هه‌بووه به‌ ناوی سهدید عه‌لی، سهدید عه‌لییش چهند کورپکی هه‌بووه، له‌وانه: موسته‌فا به‌گ، موحه‌مه‌د و سهدید نه‌حمده به‌گی یه‌که‌می جاف.

سهدید نه‌حمده به‌گیش نه‌م نه‌وانه‌ی هه‌بووه: رۆسته‌م به‌گی یه‌که‌م (رۆسته‌م به‌گی)، وه‌لید به‌گ (وه‌له‌د به‌گ)، نه‌حمده به‌گی سه‌غیر (دووه‌م، شه‌میرانییه‌کان)، نه‌میر خانای یه‌که‌م (نه‌میرییه‌کان)، خالید ئاغ‌ا، مه‌نووچه‌هر (مه‌نووچه‌هرییه‌کان) و قوباد به‌گی یه‌که‌م.

رۆسته‌م به‌گی یه‌که‌م: دوو کورپی نه‌م پیاوه دیارن و ناویان: که‌بخوسره و سولتان و نه‌حمده سولتان. نه‌وه‌کانی که‌بخوسره و سولتان بریتین له: به‌هرام به‌گ و عه‌بدو‌للا به‌گی وه‌کیل.

نەوەكانى ئەمىر خان برىتېن لە: موخەممەد و قوباد بەگى دووم. نەوەى خالد ئاغا، ئەمىر خانە، نەوەى ئەمىر خان موخەممەدە. نەوەكانى مەنوچەھر برىتېن لە: ئەمىن خان بەگ و مىرزا بەگ. نەوەكانى قوباد بەگى يەكەم برىتېن لە: خان پاشا و ئەحمەد. قوباد بەگى دووم: نەوەكانى ئەم قوباد بەگە برىتېن لە: يوسىف ئاغا، مەنسور ئاغا، ئۆغلو بەگ، عدلى ئاغا، شاوھىس ئاغا، شۆرە بەگ، موخەممەد (خانای قوبادى) و ئەحمەد بەگ.

نەوەكانى يوسىف ئاغا برىتېن لە: ئۆغلو بەگى دووم و موخەممەد. نەوەكانى ئۆغلو بەگ ئەمانەن: ئىسماعىل و سلىمان. نەوەى موخەممەد شەھىبۇللا خان (نيزامولنەيالە) يە. نەوەكانى ئەحمەد بەگى كورې قوباد بەگىش برىتېن لەمانە: موئىن بەگ، يار حوسىن بەگ (پارەچىن)، خانلەر بەگ، ئەمىر خان، عىسا بەگ، رۆستەم بەگ، مىرزا بەگ و بۆران بەگ.

لە نەوەكانى سەيىد ئەحمەد بەگى يەكەمى جافدا چەند ھۆزىك دروست بوون، لەوانە: رۆستەم بەگى، وەلەد بەگى، شەمىرانى، ئەمىرى، خالد ئاغابى (ناوى ئەم ھۆزەم بە دروستى دەست نەكەوتووه) و مەنوچەھرى.

ھۆزى قوبادى لە ئەمىر خانىيەو دروست بووه و لە قوبادىيەكانىشەو چەند تىرەيەك دروست بوون.

لېرەدا ئەوھەمان بۆ روون دەيىتەو كە خاناناوى موخەممەدە و كورې قوباد بەگى يەكەمى كورې ئەمىر خانى يەكەمى كورې سەيىد ئەحمەد بەگى يەكەمى جافى كورې سەيىد عدلى يەكەمى كورې ئىناقى ئەسلى يەكەمى كورې سەيىد ناھم ئەناعمە.

پینویسته ئەوەیش پروون بکەینەوه کە بۆ لە گەڵ هەندی ناودا یە کەم و دوو هەمان داناوە.
 وەکو ئەمیر خانای یە کەم و سەبید ئەحمەدی یە کەم. ئەو بە هۆی ئەوەوە دانراوە چونکە لەناو
 ئەم بنەمالەیدا چەند ناویک هەن زۆر دووبارە بوونەتەوه، بۆیە ژمارەمان لە گەڵیاندا داناوە.
 خانای قوبادییش دەلیت:

نەوێ ئەمیرخان، بە چەدی ییباکم
 بی فەرش، بی بالین، ئوفتادە ی خاکم

سالى له دايكبوونى خانانا

سه بارهت به سالى له دايكبوونى خانای قوبادى راي جياواز ههيه، ههريه كيك له توپره رانيش به شيويهك باس له خانانا دهكهن. بو ئهم مهبهسته ههنديك لهو سالانه دههينين و دواتر به پيى ههنديك به لگه و بهيتى شيعرى خانای قوبادى كه له نار شيعره كانيدا به دهستان هيناه، راي خويمان له سه ر سالى له دايكبوونى خانانا دهخهينه روو.

ههريهك له كتيبي گولزاري كوردستان، سديق بوژه كه يي له كتيبي ميژروي ويژي كوردى، له ناميلكه يه كي چاپي كوندا، به گزاده كانى جوانرۆ و شيخ حاميد له ديوانه كه يدا سالى له دايكبوونى خانانا به سالى (۱۰۸۳ ك. م.) له قه له م ده دن.

به ريز ماموستا مهلا محيدين سالحى له كتيبي (سرود باديه) لا (۱۲۳) دا ده لئيت: خانانا سالى (۱۰۸۵ ك. م.) له ناوچه ي جوانرۆ دا له دايك بووه. ماموستا سه جاديش سالى له دايكبوونى خانانا به (۱۷۰۰ م = ۱۱۱۱ يا ۱۱۱۲ ك. م.) ده زانئيت. ههريهك له سيد تاهيري هاشمي و موحه مه د عه لي سولتاني له دوو كتيبي (حديقه ي سلطاني، ج ۱، ص ۲۱۷) و (مناجاتهاي جاويدان ادب كوردى ص ۷۸)، مارف خه زنه دار له بهرگي دووه مسي ميژروي ته ده بي كورديه كه ي، لا ۷۳ دا و ماموستا موحه مه د سالح ئيبراهيمي (شه پۆل) له كتيبي زاناياني كورد، لا ۱۰۴ دا ده لئين: خانانا سالى (۱۱۱۶ ك. م.) له دايك بووه.

حه كيمي مهلا سالحيش سالى له دايكبوونى خانانا به (۱۱۳۳ ك. م. = ۱۶۶۷ ز.). ده زانئيت، به لام سالى (۱۱۳۳ ك. م. = ۱۷۲۰ يا ۱۷۲۱ ز.) و ئه و ساله زانئيه به رانه ر به ساله كوچيه كه هه له يه.

سه بارهت به سالى له دايكبوونى خانانا له شيعرى "په ي سه نه ي سالم" دا ئاماژه يهك بو ساليك ههيه، ئه گه ر ليكي به دهينه وه ده مان گه يه نيته خاليك كه تا راده يهك له لاي من دلخوشكه ر و جيى بروايه. خانانا له سه ره تاي ئه و شيعره دا ده لئيت:

پدی سەنەى سائىم، پدی سەنەى سائىم
 ديام وه تاريخ پدی سەنەى سائىم
 پەنجاً و چوار بيم هەرس وه سائىم
 پىرى وه بى دەنگ بى وه زهوائىم

بەلام بۆرەكەيى لە بەرگى يەكەمى ميژووى ويژەى كوردى (لا ٤٣٥)دا، كاتيك باسى
 ميرزا شەفيعى كوليايى دەكات، دەلييت: ميرزا شەفيع سالى (١١٦٩ك.م.) لەدايك بووه.
 خانا نامە گۆرپنەوى لەگەڵ ميرزا شەفيعى كوليايدا هەبووه، ئەوى لە بەر دەستدایە لە
 چەند نامەيەكى شيعرى و وەلامەكەى زياترە. گومانيش لەوەدا نيبە نيوان ئەم دوو شاعيرە
 ئەوەندە پتەو و پر زانيارى و خوش بووه، تەنها لەم دوو- سى نامە شيعرييەدا نەووستاوه.
 ئەم نامە گۆرپنەويە لە نيوان دوو شاعيرى هاوتەمەندا، جيگەى سەرسوورمانە و ئەو دوو
 سالى بۆ ژيانى ئەم دوو شاعيرە لەلای هەندىك لە نووسەرەنەو دانراوه، هەلەيه و جيگەى
 پرسيارە.

ئەگەر وا داتين خان سالى (١٠٨٣ك.م.) لەدايك بووه و ميرزا شەفيع سالى (١١٦٩ك.
 م.) لەدايك بووه، دەبييت خانا تەمەنى (٨٦) سالى بووييت و ميرزا شەفيع سالىك يا تازە
 لەدايكبوو بووييت و نامە گۆرپنەويە لە نيواناندا هەبووييت. روون و ئاشكرايه كە ئەو
 ميژووه نووسراوانە هەلەن.

ئەگەر وا داتين خان سالى (١١١١ يا ١١١٦ك.م.) لەدايك بووه، ديسانەو هەردوو
 سالى كە هەلەيه. ئەو سالانەى بۆ خانا و ميرزا شەفيع دانراون و بەپيى ئەو شيعرانەى لە
 نيوان ئەم دوو شاعيرەدا هەيه، پەنجەى گومان دەخەنە سەر ئەو سالانەى كە بۆيان دانراوه.
 هەر ئەو سالانەشى كە بۆ كۆچى دوايى خانا دانراوه و ئەو سالى بۆ لەدايكبوونى ميرزا
 شەفيع دانراوه جيگەى گومانن، چونكە بە يەك ناخۆن و جياوازيى زۆر لەو نيوانەدا هەيه.

ئاخر چۆن ده كرىت كه سيك تازه هاتبيته دناوه له گهژ كه سيكدا له كوتايي ژيانيدا بيست
نامه گۆرينه ويان له نيواندا هه بووييت؟

بۆره كه يي له كتيبه كهيدا شيعري "په ي سده ي سالم" به م شيويه ده هيئييت:

يه سه د و شه سته ن هه ره س وه سالم

په ي وه بي دهنگ بي وه زه والتم

ئهم به يته نه گه رچي ده ستكاري پيوه دياره و نيشانه ي (!؟) ي له سه ره، رام وايه ئهم
تا كه ده ستكاري كراوه. به پيئي ئهم به يته ده بي خانا هۆنراوه كه ي سالي (۱۱۶۰) نووسيبييت،
كه واته ئه و سائه چهنده كه خاناي تييدا له دا يك بووه؟ له م شيعره دا نازانرييت كه ي خانا
له دا يك بووه. ته نها به وه ي بليين (۱۱۶۰-۶۰=۱۱۰۰) ئه وه ناسه لييت كه له و سائه دا خانا
له دا يك بووه. سه باره ت به وه ي كه گو مانم له و به يته ي لاي سديق بۆره كه يي هه يه،
هۆكاره كه ي ئه وه يه كه بۆره كه يي له كتيبه كهيدا زۆر هه له ي كردووه و زۆر شتي تي كه ل
كردووه. به شيويه كه كه هه ر كه س ده بخويينيته وه ده كه ويته گو مانه وه. هه ر لي ره دا ئه وه مان بو
ده رده كه وي ت خانا سالي (۱۰۹۸) له دا يك بووييت. له ناو ئه و شيعره نه ي به رده ستماندا ميرزا
شه فيع و خانا سه ري زمان و بني زمانيان باس باسي پيرتييه.

خانا چون تو پير، تو پير چون خانا

هه ر دوو خاك په ي پيران دانا

خانا له م شيعره دا به سي ئاماژه ي گرينگ يه كلايمان ئه كاته وه له سه ر ئه وه ي بليين خانا

سالي چهنده له دا يك بووه. خانا له سه ره تاي شيعره كه دا ده لييت:

په ي سده ي سالم، په ي سده ي سالم

ديام وه تاريخ په ي سده ي سالم

په نجا و چوار بیم هه رس وه مالم

پیری وه بی دنگ بی وه زوالم

له جینگه یه کی تر دا خانا ده لیت:

قامه ت ریک و راست وه سهر نهی ره وان

پیری چه فتی کورد وه ک چه فتی که وان

نهم به یتهش ناماژی پیریتی خانای تیدایه و سالمان بۆ ده ستیشان ده کات. خانا وینه یه که ده کی شیت، وینه یه که له قامه ت و بالای خوی ده کی شیت و نیشانه ی سالمان بۆ ده خاته روو. وای بۆ ده چم خانا ناوه های گو تیت: قامه تم ریکه، واته: (۱۰۰)، راست: واته: (۱۰۰)، پیری لاری کرده وه وه کو چه فتی که وان: ده کاته ژماره (۵۰)، واته وه کو نه و دار و لاستیکه ی که وان که کاتیک راده کی شرت و وه کو ژماره پینجی لی دیت، کاتیکیش تیره که له ناوه راستی داده نییت وه کو ژماره چواری لی دیت و ده کاته ژماره (۴)، یان هه ندیک که وان هه یه خوی وه کو ژماره (۴) وه هایه، نه مه بۆ چوونی منه، یان ده کریت به بی تیره که قامه تی وه کو ژماره دووی لی هاتیت، واته به شیوه ی هیلالی.

له نیوه دیری دواتریشدا ده لیت "قه واغم"، مه بهستی له خری و شیوه گو ییه که وه کو پینج وه هایه. نه مهش به لگه یه کی دییه بۆ دلنیا بونه وه له تمه نی خانا که بریتییه له سالی (۱۱۵۲) و له سه ره وهش تمه نی خوی به په نجا و چوار داناه. له م چند به یته دا دوو خالمان بۆ روون ده بیته وه:

۱- سالی (۱۱۵۲).

۲- خانا دلنیا ییمان پی دده دات به وه ی که سالی (۱۱۵۲) نامه که ی نویسه.

کاتیک باس له پیری ده کات و وینه که ده کی شیت، وشه ی "قه واغم" ده هیتیت، هه ره وه ها دلنیا یی له پیری و شیوه ی لاشه ی له شیوه ی ژماره (۵۲) و چه مانه وه وه کو نه و دوو ژماره یه. له به یته کی تر دا خانا ده لیت:

پیر و کفته‌کار، قامدت قه‌واغم

شهریک مدینه‌ت، ره‌فیق ناخم

نهم به‌یته ده‌توانین زۆر شتی لیّ به‌ده‌ست به‌یتین، خانا ته‌واو په‌شیو و بی‌حاله به‌ده‌ست پیریوه. ناماژش ده‌کات به‌وی که جه‌سته‌ی چبی به‌سهر هاتووه، نه‌ودی زۆر گرنگه له‌م به‌یته‌دا وشه‌ی "قه‌واغم"ه.

وشه‌ی "قه‌واغم" له‌م به‌یته‌دا نه‌گه‌رچی له‌ده‌ستنوسه‌که‌دا به‌ "قه‌واخم" هاتووه، له‌ لای (حد)یش به‌همان شیوه هاتووه و له (مع)دا نه‌هاتووه. به‌لام له راستیدا ده‌بیئت "قه‌واغم" بیئت. له‌ تاوازه‌که‌شیدا هیچ له‌نگییه‌ک دروست نابییت و جوانکارییه‌که‌ش جوانتر ده‌رده‌که‌ویت، جگه له‌وانه‌ش که باسماں کرد، سالی هۆنراوه‌که‌مان بۆ ده‌خاته‌ پروو. نهم وشه‌یه به‌یپی ریزبه‌ندیی پیته‌کانی ئه‌لف و بیّ (حروفی نه‌بجهد) نهم وشه‌یه به‌م شیوه‌یه لیّک ده‌دریته‌وه:

$$ق ۱۰۰ + ه ۵ + و ۶ + ۱۱ + غ ۱۰۰۰ + م ۴۰ = ۱۱۵۲$$

له‌م به‌یته‌دا چند شتی‌کمان بۆ روون ده‌بیته‌وه:

- ۱- سالی نووسینه‌وه‌ی شیعه‌که‌که‌ سالی (۱۱۵۲)ی کۆچییه.
- ۲- نامه‌که‌ بۆ میرزا شه‌فیعی کولیایی نووسراوه.
- ۳- له‌و سانه‌دا خانا پیر بووه.
- ۴- سالی له‌دایکبوونی خانای قوبادیمان به‌هارکاری نهم به‌یته‌ی سه‌روه بۆ روون ده‌بیته‌وه. خانا له‌ سالی (۱۱۵۲)دا نهم شیعه‌دی بۆ میرزا شه‌فیعی کولیایی نووسیوه. هه‌روه‌ها له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ده‌لیت: من ته‌مه‌نم (۵۴) ساله، جگه له‌وه‌ش وشه‌ی "قه‌واغم" ده‌کاته‌ سالی

(۱۱۵۲)، بهم پییه سالی (۱۱۵۲-۵۴=۱۰۹۸) ی کۆچی دهکات. کهواته خانای قوبادی له سالی (۱۰۹۸) ی کۆچییدا له دایک بووه.

به پیی ئه و سی به یته ی له هۆنراوه که دا هاتوو و شیمان کردنه وه، پروام وایه که خانا له سالی (۱۱۵۲) ئه و نامه یه ی بو میرزا شه فیعی کولیایی نووسیوه و ته مه نی (۵۴) سال بووه. ههروه ها له سالی (۱۰۹۸) ی کۆچیش له دایک بووه. هه تا ده رکه وتنی زانیاریی نوی له سه ر سالی له دایکبوونی خانای قوبادی، من ئه م وتانه م لی ره دا جیگی ره ده که م.

نازناوی شیعریی خانای

یه کیټک لهو بابته فارسیبانه‌ی له قوناغی یه که می زانکۆمدا خویندمه‌وه، بابته‌تیکی موحه‌مه‌د ره‌زای که دکه‌نی بوو به ناویشانی (نقش ایدئولوژیک نسخه بدل ها). ئەم بابته زۆر باس له‌سه‌ر ئەو گۆرانکاریبانه ده‌کات له‌ناو ده‌ستنوس و که‌شکۆله‌کاندا که کاتبان چ گۆرانکاریبه‌ک ده‌کهن. هۆکار و فکر و مه‌زه‌ب و شتی زۆر باس ده‌کات که کاریگه‌ریبان له‌سه‌ر کاتبان و نووسه‌ران هه‌بووه و هه‌یه. نووسه‌ر زۆر به وردی لهو بابته ورد ده‌بیته‌وه و تاماژه به لایه‌نه‌کانی ده‌کات.

بۆیه لیڤه‌دا ئەوه‌م خسته‌ روو، چونکه ناوی خاناش به هه‌ر جوړ و شیوه‌یه‌ک بوویت، له کات و سه‌رده‌می خۆیدا یان دوا‌ی خۆی، له ده‌ستنوسه‌کاندا به چه‌ندین شیوه‌ ناوی هاتوه و باسی کراوه. هۆنراوه‌کانی نووسراونه‌ته‌وه. له لایه‌ن هه‌ندیټک که‌سیشه‌وه شیعه‌کانی تیټکه‌ن کراون. هه‌روه‌کو چۆن له باسی ناوی خانای قوبادیدا ئەوه‌مان خسته‌ روو که هه‌ندیټک له کاتبان و نووسه‌رانی که‌شکۆل و به‌یازه‌کان ناوی خانایان به‌م شیوه‌یه‌ نووسیوه: "خانای قوبادی، خانه‌ی قوبادی، خانای، خانه، موحه‌مه‌د خان قوبادی و موحه‌مه‌د خان جوان‌پۆیی و..."، خودی خاناش له‌ناو شیعه‌کانیدا به "خانه، خانای، خانه‌ی قوبادی، خانای قوبادی و خانای خان قوباد و..." ناوی خۆی به‌کار بردوه.

تا‌کو ئیستا به‌و شیوانه‌ی سه‌روه‌ه ناوی خانای له‌ناو هۆنراوه و ده‌ستنوسه‌ کۆنه‌کاندا به‌کار براوه و هاتوه. پێ ده‌چیت هه‌ر به‌م شیوه و شیوازه‌ش به‌کاری بردیت، یان له ژیر نازناوی تریشدا شتی هه‌بیټ. ئەمه‌ ته‌نها گومانه و هیچی تر، به‌لام خودی خانای له‌ناو ئەم دیوانه‌دا به ناوی "خانه، خانای، خانه‌ی قوبادی، خانای قوبادی و خانای قوبادی" ناوی خۆی به‌کار هیناوه. له‌م به‌یته‌دا ناوی خۆی به‌م شیوه‌یه‌ ده‌هینیت:

وه په نجه پړی و وه نامورادی

نه یاوا وه کام (خانای قوبادی)

له جینگه یه کی تر دا خانای ده نیت:

(خانای) یی خزمهت غه زاندهی نو دا

زنجیره یی زولف، سزام وه تو دا

له هندیك شیعریشدا خانای نارای خو یی به (خانای و خانای قوبادی) ده هینیت:

یه (خانای) واتهن به دل زویری

هاناشهن جه دهس ماجه رای پیری

هۆزی قوبادی و ناوی قوبادی

هۆزی قوبادی یه کینکه له هۆزهکانی گهلی کورد و له کات و سهردهمی خۆیدا جێدهستیان له میژووی هۆزایهتی و سیاسی و کۆمه‌لایهتی و ئابووری و سه‌رجه‌م بواره جیا‌جیا‌کانی تر‌دا هه‌بووه و رۆلی خۆیان تێدا بینیه.

ئه‌م هۆزه ئه‌گه‌رچی میژووی دروستبوونیان زۆر کۆن نییه، به‌لام له‌و ماوه‌یه‌ی دروست بوون، توانیویانه کۆله‌که‌یه‌ک بن له‌ بواره جیا‌جیا‌کانی ژبانی عه‌شایه‌ری و سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری و کشتوکالی له‌ ته‌واوی ناوچه‌کانی کوردستان و به‌ تایبه‌تی له‌و سنووره‌ جوگرافیه‌ی خۆیاندا جی‌گه‌یربوون، په‌ره‌ی پێ‌ بدن و رۆلی کاریه‌گره‌ بینن. که‌م که‌میش په‌ل بۆ جی‌گا‌کانی تر به‌‌ه‌و‌یژن. بۆ زانینی میژووی ئه‌م هۆزه ده‌کری پیرسین که‌ی و چۆن په‌یدا بوون؟ سه‌ر به‌ چ تیره‌یه‌کن؟ ناوی هۆزه‌که‌ش له‌ چیه‌وه هاتوه‌؟

له‌ چه‌ندین کتیبدا به‌ زمانی فارسی و کوردی باس له‌م هۆزه‌ کراوه. نووسه‌رانی میژری قوبادیه‌کان هه‌ر یه‌که‌و به‌پێی ته‌و‌نوسراو و باسانه‌ی که‌ که‌وتونه‌ته‌ به‌ر‌دی‌یان، یان چۆن بۆیان گه‌رداوه‌ته‌وه، هه‌ر به‌و شێوه‌یه‌ یان به‌ زیاتره‌وه، یان به‌پێی بیر و بۆ‌چوونی خۆیان قسه‌یان له‌سه‌ر کردوه و ئاو‌ریان لێ داونه‌ته‌وه.

یه‌ کینکه‌ له‌و نووسه‌رانه‌ی باسی قوبادیه‌کانی کردوه (فخر‌الکتاب)ه. ئاماده‌کاری کتیبه‌که‌ له‌ لاپه‌ژه‌ (۹۸)دا سه‌باره‌ت به‌ قوبادیه‌کان ده‌لێت:

"ئێستا نزیکه‌ی دووسه‌د خه‌زان و هه‌زار که‌ستیک ده‌بن، له‌ وه‌چه‌ی کاکه‌ جان ناویکن که‌ خۆی به‌ تۆره‌مه‌ی خالیدی کورپی وه‌لید ده‌زانیت و به‌ دووره‌په‌ریزی و له‌خوداترسی ناوی ده‌رکردوه و گوایه‌ له‌ ئه‌سلی عه‌ره‌به‌وه هاتوه. هۆزه‌که‌ تۆره‌مه‌ی قوباد ناویکن که‌ عه‌سکه‌ری کاکه‌ جانی ناوبراو بووه و به‌هۆی ئه‌وه‌وه به‌

قوبادی ناسراون. سەرۆکی ھۆزەگە و چەند ھۆزی خێوەتنشینى تر لە ناوچەى
جوانرۆ، ئیستا حەیب بەگىگە کە پىشتەر باسى لىوہ کرا...".
سەید تاهىرى ھاشمىش لەو تۆرەمەيەى کە بۆ يەگىتک لە نەوہکانى ھۆزى قوبادىيى
نووسىوہ، کاتىک باس لەسەر قوبادىيەکان دەکات، دەلىت:

"... من لە بەگزاہەکانى قوبادىم، لە نەوہکانى ئەمىر خان، بۆيە حەزم کرد ئەم
سەرجەلەيە بنوسمەوہ. ئەم مائە لە کورانى سەيد ئەحمەد بەگى گەورەن کە
دەبىتتە باپەرگەورەى تەواوى بەگزاہەکانى قوبادى و باباجانى. سەيد ئەحمەد بەگى
گەرە دەبىتتە باپەرگەورەى تەواوى بەگزاہەکانى جافى جوانرۆ کە دەکنە
بەگزاہەکانى قوبادى و باباجانى و وەلەد بەگى. بەناوبانگترین کورانى سەيد
ئەحمەد بەگى گەرە سى کورن: رۆستەم بەگ، دەکاتە باپىرى تەواوى بەگزاہە و
برىکارەکانى جوانرۆ، ئەمىر خان، دەبىتتە باپەرەى قوبادى و باباجانى و وەلەد
بەگى، وەلەد بەگى، دەبىتتە باپىرى بەگزاہەکانى وەلەد بەگى...".

ھۆزى قوبادىيەکان بەپىي ئەو تۆرەمەيەى پىشەوہ کە خستمانە روو. قوباد بەگ کورى
ئەمىر خانى يە کەمى کورى سەيد ئەحمەد بەگى يە کەمى کورى سەيد ئەلى کورى
ئىناخە.

ئەمىر خان ئەم کورانەى ھەبوو: موخەمەد و قوباد بەگى دووہم.
وشەى قوباد لە ناوى قوباد بەگى دووہمى کورى ئەمىر خان بەگى يە کەم، کورى سەيد
ئەحمەد بەگى جافوہ ھاتووہ.

لە سەيد ئەحمەد بەگى جافوہ چەند ھۆزىگ جىابوونەتەرە.

۱- وەلەو (وەلەد) بەگى.

۲- رۆستەم بەگى.

۳- مەنووچەھرى.

۴- ئەمىرى.

۵- شہ میرانی.

۶- خالد ناغایی.

له ئه میرخانیشہوہ ہۆزی قوبادی جیا دہیئتہوہ، له قوبادیشہوہ چند تیرہیہ کی تر
دروست بوون.

له چندین بہ لگہ و تۆرہ مہ و سہرچاہی تردا باسیان له ہۆزی قوبادی کردوہ. روون و
ناشکرایہ قوبادیہ کان له نہوہی ئه میر خانی یہ کہ من.

بهره‌مه‌کانی خانای

خانای یه‌کیکه له‌و شاعیرانه‌ی که‌ خاوه‌نی بهره‌میکی زۆره. له‌بهر ئه‌وه‌ی که‌س خه‌مخۆر و پارێزهری بهره‌مه‌کانی نه‌بووه، زۆربه‌ی نووسراوه‌کانی به‌ په‌رشوبلاوی له‌نیو به‌یاز و که‌شکۆل و ده‌ستنوسه‌کانی کتیبخانه‌ تاییه‌تی و هوکومییه‌کانی ناوخۆ و ده‌ره‌وه‌دا ماوه‌ته‌وه. هه‌ندیکی پارێزراوه و هه‌ندیکی تریشان فه‌وتاون.

ئه‌وه‌ی تا‌کو ئیستا روون و ئاشکرایه له‌سه‌ر بهره‌مه‌کانی خانای قوبادی، ئه‌وه‌یه‌ که‌ شاعیر خاوه‌نی چه‌ندین شا‌کار و دیوانی سه‌ربه‌خۆی خۆیه‌تی. دیوانی شاعیر هیشتا دیوانیکی رێک و پێک و له‌ هه‌له و که‌موکورتی به‌ده‌ر نییه.

هۆکاری ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌ ده‌گه‌رپه‌ته‌وه که‌ هۆنراوه‌کانی خانای تا‌کو ئیستا له‌ ده‌فته‌ر و که‌شکۆلیکی تاییه‌تیدا نه‌نووسراون و نه‌بیینراون. ئه‌وه‌شی که‌ له‌ به‌رده‌ستدایه هه‌موو بهره‌مه‌کانی ئه‌م شاعیره نییه. هه‌ندیک جار ئه‌وه‌شی که‌ له‌ به‌رده‌ستدایه، به‌ چه‌ندین نوسخه‌ی جۆراوجۆره‌وه نه‌توانراوه شیعیکی بی‌ که‌موکورتی ب‌خاته به‌ر ده‌ست.

له‌بهر ئه‌وه‌ی به‌شێک له‌ هۆنراوه‌کان له‌سه‌ر زار بووه و ده‌ماوده‌م وه‌رگیاوه، هه‌له و شیواوی ئاواز و بر‌گه و کیش و نووسینی تیدا رووی داوه. ئه‌م ده‌ماوده‌م‌کردن و ده‌سته‌ده‌سته‌کردن و له‌ناوچوونه‌ی هۆنراوه‌کانی شاعیر، وای کردوه شیعیکی یا داستانیکی به‌ یه‌ک نوسخه یا چه‌ندین نوسخه با‌وه‌ر نه‌کریت و نه‌توانریت شیعیکی تا راده‌یه‌ک دوور له‌ هه‌له و ناسازی ئاواز و کیش و سه‌روا ب‌خه‌رپه‌ته به‌ر دیدی خوینه‌ری شیعی خانای. هه‌ر بۆیه هه‌ندی هۆنراوه به‌ ناته‌واوی و له‌نگی له‌م دیوانه‌دا به‌رچاو ده‌که‌ویت.

وای بۆ ده‌چم خانای ته‌نها خاوه‌نی چه‌ند داستانیکی نه‌بوویت، خاوه‌نی چه‌ندین داستان و کورته‌ چیرۆک و به‌ره‌مه‌می ناوازه‌ بیست، چونکه‌ خانای سه‌لیقه‌ی داستانونوسی و نامه‌ی شیعی له‌ شیوه‌ی داستانونوسیدا زۆر به‌هێز بووه. خاوه‌نی بیر و هه‌زریکی جوان و سه‌لیقه‌یه‌کی ناسک بووه. بۆیه لێره‌دا باسی هه‌ندیکی نوسخه و شیعرم هه‌ینایه ئاراوه، چونکه

لهم دیوانه‌دا چند هۆنراوه‌یه‌ک هه‌یه له شیوه‌ی داستان و کورته چیۆك و داستانی کورت. ئەم جۆره‌ش سه‌لیقه‌یه‌کی وردی ده‌وێت. تیڤگه‌یشتن لهم جۆره چیۆكانه به‌وه ده‌ییت که خۆینه‌ر خۆی خاوه‌نی زانیاریی زۆر بیټ. ناوی ئەو که‌سانه‌ی ده‌هینریت ده‌بی پێشووتر زانیاریی له‌سه‌ریان هه‌بوویټ.

سه‌باره‌ت به‌و به‌رهمانه‌ی خانا که تاكو ئیستا له به‌رده‌ستدان، بریتین له ئەمانه‌ی لای

خواره‌وه:

۱- به‌شیک له دیوانی شیعرى خانا، له ئاماده‌کردن و لیكۆلینه‌وه‌ی کاروان عوسمان خه‌یات (پێبین)، چاپی یه‌که‌می ئەم به‌شه له زنجیره‌ی بلاوکراره‌کانی کۆمه‌له‌ی رووناکبیری و کۆمه‌لایه‌تیى که‌رکوک، سالی (۲۰۱۲) چاپ و بلاو کراره‌ته‌وه.

۲- خوسره‌و و شیرین، ئەم به‌رهمه‌ چه‌ند جارێک چاپ و بلاو کراره‌ته‌وه. یه‌که‌مین جار موحه‌مه‌دی مه‌لاعه‌بدولکه‌رمی موده‌پیس له سالی (۱۹۷۵) دا بلاوی کرده‌وه. ئەم به‌رهمه‌ له بلاوکراره‌کانی کۆری زانیاریی کرده‌، زنجیره‌ی ژيانده‌وه‌ی که‌له‌پووری ئەده‌بیی کورد- ژماره (۲) بووه. ئاماده‌کار چه‌ند نوسخه‌یه‌کی به‌راورد کرده‌وه و په‌راویزی بو‌ نووسیوه. دواتر سدیق بو‌ره‌که‌یی له‌به‌ر رو‌شنیایی دوو ده‌ستنوس که یه‌کیکیان له سالی (۱۲۷۸ و ۱۳۶۱ک). ئەم به‌رهمه‌ی به‌راورد کرده‌وه، چاپی یه‌که‌می له به‌هاری سالی (۱۳۶۹ک. ه). بلاو کردۆته‌وه.

دوابه‌دوای بلاوبوونه‌وه‌ی ئەم به‌رهمه‌، چه‌ندین ده‌ستنوسی تر ده‌رکه‌وتون. ئاماده‌کاریی ئەم دیوانه، تا ئیستا نزیکه‌ی (۷) ده‌ستنوسی دیوانه‌که‌ی ده‌ست که‌وتوه. هه‌ر یه‌که‌یان له سه‌رده‌م و کاتی جیاوازا نووسراوه. ئەم ده‌ستنوسانه له سالی (۱۲۹۸، ۱۳۱۹، ۱۳۳۴ک). دا نووسران. له داها‌توودا ئەم به‌رهمه‌ش هه‌مووی به‌راورد ده‌که‌ین و بلاوی ده‌که‌ینه‌وه.

۳- له یلا و مه جنوون، ئەم بەرھەمە له سالی (۲۰۱۱) غەففار ئیبراھی له بنکە ی ژین چاپی کردووه. ئەم بەرھەمە ئەگەرچی بەراوردیکی وردی بو کراوه، بەلام له هەلە بەدەر نییە، چونکە نامادە کار نۆفل و مه جنوونە کە ی میرزا شە فیعی کولیایی بە بەشیک له له یلا و مه جنوونە کە ی خانای زانیو و تیکە ئی کردوون. بەمەش خۆی ددانی پیندا دەنیست بەهۆی ئەووه چەند نۆسخە یە کە ی بەراورد کردووه، ژمارە ی بەیتە کان زیادیان کردووه. بەندە ئەو دەستنووسانە ی له بەر دەستدایە کە نامادە کار کە ئکی لی وەرگرتوون، جگە لەو هەش چەند نۆسخە یە کە ی نۆفل و مه جنوونی میرزا شە فیعیمان له بەر دەستدایە. ئەم دوو بەرھەمە جیاوازن له یە کتر.

۴- سولتان ئیبراھیم و نۆش ئافە رین، ئەم بەرھەمە له لایەن مامۆستا موحمەد رەشیدی ئەمینیی پاو ییەو ئەمادە ی چاپ کراوه، دەزگای ئاراس له هەولیر سالی (۲۰۱۱) چاپی کردووه. نامادە کار چەند نۆسخە یە کە ی بەر دەستدایە بووه. یە کیک له کاتبە کانی ئەو دەستنووسانە له هەندیک جیگادا ئەگەر توانیبیتی ناوی خانای بگۆریت، ئەوا ناوی خۆی له جیگە ی خانادا داناو، لەو جیگە شە ی خانای زۆر بە وردی ناوی خۆی نووسیوه، نە ی تانیو ی بیان گۆریت. بەم شێو یە بو مان دەردە کە ویت بوچی خانای قوبادی ئەو ئەندە نازناوی شیعیری خۆی له داستان و شیعەرە کانییدا دووبارە کردووه تەو، تا له فەوتان و دەستکاریکردن بیان پارێزیت.

۵- یوسف و زولە یخا، ئەم بەرھەمە مامۆستا حە کیم مە لا سالی (۲۰۰۶) نامادە ی کردووه، کۆری زانیاری کوردستان بە ژمارە (۱۷) له زنجیرە ی کتیبە کانی خۆیدا له هەولیر چاپی کردووه. ئەو نۆسخە یە ی نامادە کار سوودی لی بینیوه، لەم دواییانە دا بەندە نۆسخە یە کە ی دەستنووسە کە ی له شاری سە قز دەست کە وتووه.

۶- شیرین و فەرھاد، حە کیم مە لا سالی دە لیت کۆیی نۆسخە یە کە ی ئەم بەرھەمە مە له بەر دەستدایە. تا کو ئیستا چاپ نە کراوه.

۷- ئەسكەندەر نامە، ئەم بەرھەمە تا ئىستا نوسخەى بەردەست نەكەوتووه. غەفقار ئىبراھىمى ئەوہى پىمان گوت كە نوسخەى كى نەفىسى ئەم بەرھەمەى لەلای مەلایەك دیوہ لە رۆژھەلاتى كوردستان، ھەر چەند ھەولتى داوہ كە بە ھەرچەند و چۆنىك بىت بەدەستى بەینىت، بەلام نەیتوانیوہ.

بەشك لە بەرھەمەكانى خانای قوبادى چاپ و بلاو كراونەتەوہ، ھەندىكیان تاكو ئىستا نوسخەیان لە بەردەستدا نییە. دەكرىت بەرھەمەكانى خانا زۆر لەمە زیاتر بن. ھەندىك لەمانە روون و ئاشكران و نوسخەیان لە بەردەستدا ھەیە و چاپ كراون.

هەندیک تاییه تمەندیی خانای

هەموو شاعیریك له هۆنراوه کانیدا کۆمهڵیک تاییه تمەندیی خۆی هەیه. له شیعره کانی خاناشدا کۆمهڵیک تاییه تمەندی دەبینریت. لێرهدا هەندیک لهو تاییه تمەندیانهی شاعیر دهخه مه روو.

خانای له ناو هۆنراوه و کورتە چیرۆک و وه‌رگێڕانه کانیدا، هەندیک تاییه تمەندی و مۆری له شیعره کانی داوه تا به روونی دهرکه‌ون و باشت‌ر بناسرێنه‌وه. هەندیک جار ئەو تاییه تمەندی و مۆر و په‌راویزانهی خانای وای کردووه ئەگەر له سه‌ره‌تاوه نه‌زانی ئەم هۆنراوه‌یه هی خانایه، پاش که‌میك له خۆیندنه‌وهی هۆنراوه‌که یان داستانه‌که زۆر به دیقه‌ته‌وه بۆت دهرکه‌وێت که شیعره‌که هی کێیه.

هەندیک جاریش له کۆتایی هۆنراوه‌که یا داستانه‌که‌دا بۆت روون ده‌ییته‌وه که شیعره‌که هی خانای قوبادییه. هەندیک جاریش شاعیر له سه‌ره‌تا و له کۆتایی داستانه‌کانیدا چه‌ند جارێک ناوی خۆی و مۆری خۆی له شیعره‌که داوه، ئەمه‌ش له‌به‌ر پاراستن و نه‌فه‌وتانیه‌تی. لێره‌دا چه‌ند به‌لگه‌یه‌ک له‌سه‌ر تاییه تمەندی و مۆری شیعریی خانای ده‌خه‌ینه روو. خانای له هۆنراوه‌یه‌که‌دا ده‌لیت:

وه‌ ره‌غه‌ڕۆیی و وه‌ نامورادی

نه‌یاوا ره‌ کام خانای قوبادی

ئه‌وه‌شمان گوت که خانای هەندیک جار چه‌ند جارێک ناوی خۆی له شیعره‌کانیدا ده‌ییت.

له شیعریی په‌ی سه‌نه‌ی سالم دا خانای دوو جار ناوی خۆی ده‌ییت و ده‌لیت:

خانای فکرت که‌ر، ئەه‌ی خه‌یال خامه‌ن

(مَلِكِ الْمَوْتِ) ئامان کارت ته‌مامه‌ن

یه خانای واته‌ن به‌ دل زه‌ویری

هاناشه‌ن جه‌ ده‌س ماجه‌رای په‌ری

ئەم خاسیته له‌لای هەندیک شاعیر بەدی دە‌کریت، جگە له‌وه‌ش ناوه‌ینانی شاعیر له
 کۆتایی شیعردا، پرسیایەك بووه له پرسیا‌کانی شیعری سوکلاسیک. یه‌کیکی تر له
 خاسیته‌کانی شیعری خانا ئە‌وه‌یه که له‌ناو شیعره‌کانیدا هەندیک جار ساڵ و هەندیک جار
 ئە‌و لایەنه‌ی ویستوو‌یه‌تی ناوی به‌یئیت به‌ پرونی باسی کردووه.

عه‌رزە‌ی جه‌سته و حال ئی‌مه و ئە‌سه‌ران
 به‌ره‌ پە‌ی ئۆ‌تاق، به‌‌گ‌زاده‌ی میران
 گل‌ه‌یی و شکات، فره و نا‌پیار
 شه‌رح من و تۆ، مه‌قسوودی زه‌هار
 ما‌جه‌رای پیریم، سکە‌ی سپیدیم
 مه‌علوم بی جه‌ لای خانە‌ی په‌شیدیم

یان له‌ جی‌گه‌یه‌کی تر‌دا ده‌ئیت:

شه‌‌فی‌ع شیفته، برای ه‌ام‌ف‌ه‌ردم
 گۆش دەر وه‌ مو‌ف‌اد خاتیمه‌ی د‌ه‌ردم
 ه‌دی‌فه‌ن پە‌ی تۆ چون زی فه‌زڵ فه‌زڵان
 ه‌د‌زین بۆ جه‌ ده‌س به‌‌ع‌زێ به‌‌ده‌سه‌لان
 خانا چون تۆ پیر، تۆ پیر چون خانا
 ه‌ه‌ر دوو خ‌اک پای پیران دانا

خانا له‌ هەندیک له‌ نامه‌‌کانیدا که بۆ میرزا شه‌‌فی‌عی کولیا‌یی ناردووه، زۆر به‌ پرونی

باس له‌وه‌ ده‌‌کات که پیری نیشانه‌یه‌کی جوانه و ده‌‌بێ شانه‌‌زی پێوه بکه‌‌ین:

مه‌‌ه‌زام جه‌ پیری، مه‌‌ه‌زام جه‌ پیری
 پە‌ی چیش سکا‌لات به‌‌رزه‌ن جه‌ پیری

نىسبەت زولمەت دای بەنام پىرى
 ئەعلا موقامەن، موقام پىرى
 ھەر چەند كە پایەى پىرى زەحمەتەن
 ئەمانەت بەخشى مايدى رەحمەتەن
 بە قەول بەدان، ھەرزەى زەمانە
 خاترت خەمەن، ئىت مەدان تانە
 ۋەى تەرە ئەدووى جە زولم پىرى
 مېزام تۆ زانا و ساحب تەدبىرى
 ساحب فام و فەزلى، دانا و ھوشيارى
 بە عەقلى و ئەدەب، جە عام ديارى

لەم شىعەرى خانادا ئەوەمان بۆ روون دەيىتتەۋە چۆن شانازى بە پىرىيەۋە دەكات و بە
 مېرزا شەفيعيش دەيىت: تۆش شانازى بەۋەۋە بگە، چونكە ھەر لە ئادەمەۋە ھەتا خاتەم و
 بە پىار چاكان و زالم و زۆردارە كانىشەۋە پىر بوون و بەو قۇناغەدا تىپەر بوون. لەلای خوا
 پلە و پایەى ئەم تەمەنە بەرزە.

ئەگەرچى يەككى ئە تايىبە تەندىيە كانى خانە ئەۋەيە كە لە ھەندىك ھۆنراۋەيدا
 خۆشكاندەرە و بىنەفسى بەدى دەكرىت، بەلام لە ھەندىك جىنگايشدا بە جوانىيە كانى پىشتى
 ئەو خۆشكاندەنەوانە شانازى دەكات بۆ ئەۋەى بگاتە مەقامىكى بەرزتر.

ھەر مەن بەندەى تۆم، ھەر مەن بەندەى تۆم
 خوا مەزانۆ ھەر مەن بەندەى تۆم
 داغدار بە داغماى مودام ژەندەى تۆم
 غولام قەدىم بە زەر سەندەى تۆم

یان له جینگه یه کی تر دا ده لیت:

زوننارم بههستن، زوننارم بههستن
جهو ساوه پهی تو زوننارم بههستن
شیشهی نام و نهنگ ته قوام شکههستن
ته عزام جه بادهی مهیل تو مهستن

تهم خو شکاندنه و یه یه کی که له تاییه تمه ندییه کانی شیعی خانای قویادی. له گه له
ته وه شدا له هه ندیک جینگادا خانا خوی به گه وره و دهسته لاتدار ده زانیت و خوی نیشان
ده دات. وه کو له شیعی "بای شه مال ریشه ن" دا تهو خو به گه وره زانین و دهسته لاتداریتیه
ده بینریت و شانازی پیوه ده کات:

قویاد و قوچاغ، قه دیمسالن بیم
بابوی بهه گزاران که مه رالان بیم
میرزای خاتونان، شوخ شیرین بیم
کاکه ی کناچان، زولف عه نبرین بیم
ساحیب ئوتاق، نه قره با و پشتم
ده ستگیر ده ستدار، به گلهران گشتم
عیل بهگی و رهشید، میر جافانم
په روره ی سای چین، زولف کلانم
بهور بهالادهس، بان شیرانم
نه سامیده ی ولات روم و تیرانم

تهم شانازیانه به شیکیان له شیعی "په ی سهنه ی سالم" یشدا ده بینریت. له هه ندیک
شیعی تری خانادا به شیه یه کی تر بهرچاو ده کون، وه کو له هونراوهی "وه لال نه بو، حهوت

تهرجیع بهند'ه که یدا. تاییه تمه ندییه کانی خانای قوبادی نه گهرچی هه ندیکه زۆر تاییه تن به خودی ریبازی شیعریهی خانا و رهوته شیعریهی که ی، هه ندیکه شی له شیعر و رهوتی شاعیرانی پیش خانادا باو بوون. دوا ی خانای قوبادیش نه م رهوته زیاتر پهره ی سه ندووه و زۆر به دی ده کریت. له کۆی به رهه مه کانیدا تاییه تمه ندیهی زۆر جوانتریش ده بینریت. لییه دا ته نها چهند دانه یه کی که عمان خستۆته روو.

مذهبه‌ب و ئه‌ندیشه‌ی خانانا

به باشم زانی لی‌رده‌ا هه‌ندیك قسه له‌سه‌ر فیکر و ئه‌ندیشه و ئاین و مه‌زه‌به‌ی خانانا بکه‌م. سه‌ره‌تا ده‌مه‌وێت هه‌ندیك له‌ وته و رای نووسه‌ران و ئه‌دیبان له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ب و ئاینی خانانا لی‌رده‌ا بجه‌مه‌ روو.

تویژه‌ریکی ئیرانی به‌ ناوی هه‌سه‌ن ئه‌نساری قومی، تویژینه‌وه‌یه‌کی سه‌باره‌ت به‌ مه‌زه‌به‌ی فیرده‌وسی شاعیری فارس کردووه، له‌و تویژینه‌وه‌یه‌دا ده‌لیت:

"باشترین ریگه‌ بۆ روونکردنه‌وه‌ی مه‌زه‌به‌ی فیرده‌وسی، خویندنه‌وه‌یه‌کی ورد و قووله‌ بۆ پێشه‌کیی شانامه‌ و دووباره‌ پینداچوونه‌یه‌کی میژوویی ده‌رباره‌ی فیرده‌وسی...".

هه‌روه‌ها ده‌لیت:

"له‌م نیوه‌نده‌دا ده‌بی به‌ وردیه‌وه‌ ته‌ماشای گیرانه‌وه‌ی ئه‌فسانه‌یی و گیرانه‌وه‌ی میژوویی جیاواز بکه‌ین...".

له‌ سه‌ر زاری دکتۆر شه‌فیعی که‌دکه‌نیی هه‌ندیك خالی تریش ده‌هینیته‌وه‌ و لی‌رده‌ا باسیان ده‌کات و ده‌لیت:

(در زمان فردوسی البته هم تشیع زیدی و هم تشیع امامی و هم مذهب اسماعیلی در خراسان و شهرهای مهم آن چون نیشابور حضور و ظهور داشته‌اند. اما بی تردید آنچه مسلم است برای تعلق مذهبی فردوسی به هر یک از این سه مذهب شیعی نیاز به قرائن قوی داریم. از میان این سه مذهب، تشیع امامی البته در عصر فردوسی در خراسان حضور کم رنگتری داشته است و ارتباط عقاید امامیه خراسان با امامیه قم و بغداد در دوران فردوسی تاکنون به درستی مورد مطالعه قرار نگرفته است.)

درست است که یکی از احتمالات قوی درباره کسی که از سوی مخالفان سنی (به معنای عام کلمه سنی که شامل حنفیان و کرامیان و دیگر مذاهب سنی می‌شود) در آن دوران به "رفض" و "اعتزال" متهم می‌شود، می‌تواند مذهب امامی باشد، اما باید به این نکته هم توجه داشت که معلوم نیست که اتهام زندگان و بدخواهان فردوسی چه تصویر و معنایی از "رفض" در سر داشته‌اند و نیز از "اعتزال". سنیان گاه در آثارشان حتی سنیان متمایل به اهل بیت و کسانی که نوعی تشیع را در محبت اهل بیت معتقد بوده‌اند، صرفاً برای اتهام زنی رافضی خوانده‌اند. نگاهی به کتاب لسان المیزان ابن حجر عسقلانی مؤید چنین نظری است. گاه راویانی متهم به رفض شده‌اند که در جای خود روایاتی هم در مناقب مشایخ سنیان روایت می‌کرده‌اند...

له کؤتاییدا ده لیت:

(از نقطه نظر بحث از "وصی" قابل استناد است، به فرض اینکه زیدی بودن او را چنانکه استاد مهدوی ادعا کرده‌اند، منتفی سازد، همچنان این نکته را از دایره امکان خارج نمی‌کند که فردوسی اسماعیلی مذهب بوده است، چرا که تشیع امامی و اسماعیلی در اصل موضوع امامت و وصایت و "وصی" دقیقاً همفکر بوده‌اند و اختلافات آنان درباره امامت به مسائلی فراتر از اصل بحث پذیرش "وصی" مربوط بوده است).^۶

تویژه ریگی تری ئیرانی به ناوی ئه حمده مهدهوی دامه‌غانی، له بابه‌ته که‌یدا کاتیک باس له مه‌زه‌بی فیرده‌وسی ده‌کات، چند نمونه‌یه‌کی کۆن و باوهر پیکراو که باس له‌سه‌ر وشه‌ی (وصی) ده‌کات، به به‌لگه ده‌هینیتته‌وه. ئه‌مه‌یان کردووه‌ته بنه‌مایه‌ک بو ئه‌وه‌ی بیسه‌لمینن فیرده‌وسی شیعه بووه. سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که فیرده‌وسی شیعه بووه هیچ که‌سینک له‌وانه‌ی که باسی مه‌زه‌بی فیرده‌وسییان کردووه، ئه‌وه‌یان نه‌سه‌لماندووه که فیرده‌وسی له‌سه‌ر

^۶ نکته‌ای درباره مذهب فردوسی: حسن انصاری قمی، پایگاه اطلاع رسانی حلقه کتابان.

چ مدزههینک بووه و هدر یه کیکیشیان به مدزههینکی له قه‌له‌م داوه. له کو‌تاییشدا تو‌یژه‌ر
 نه‌م چند و ته‌یه ده‌خاته روو:

(همه‌ی خوانندگان فاضل نام کتاب مشهور شیخ عبدالجلیل رازی رضوان الله
 علیه (تألیف حدود ۵۶۰) النض، معروف به بعض مثالب النواصب فی نقض
 بعض فضائح الروافض که یکی از مهمترین و فصیح‌ترین کتب نشر فارسی‌ست
 شنیده و یا آن را مطالعه فرموده‌اند که در آن صدها بار، کلمه‌ی رافضی بر
 شیعه‌ی اثنا عشری اطلاق شده و لاغیر- و نیز همه‌ی شارحان صحیح بخاری در
 شرح عبارت متن بخاری که: "فکان ابن سیرین یری ان عامه ما یری عن
 علی... می‌گویند: "مما یریوه الرافضیه" و آن روایات همان روایات و
 احادیثی‌ست که شیعه‌ی امامی پیش از بخاری (۲۵۶) روایت کرده‌اند زیرا زیدیه
 که جنابان ابی بکر و عمر را به خلافت و امامت می‌شناسند چنان روایاتی را
 نقل نکرده‌اند. و بنابراین اصرار بر این که مراد از (رافضه) زیدیه باشند و
 حضرت فردوسی قدس‌الله روحه القدوسی زیدی مذهب باشد نوعی مکاره و
 انکار واضح است).^۸

نه‌مه سه‌بارت به که رافزی و وه‌سی و شیعه‌بوونی فیرده‌وسیه که رای زورینک له
 زانایان له‌باره‌یه‌وه هی‌ناوه‌ته‌وه. لیره‌دا بو سوننی‌بوونی خانا و مه‌زه‌به‌ی خانا پی‌ویسته
 چند نمونه‌یه‌ک به‌یینسه‌وه و بیسه‌لین. جگه له‌وه‌ش به‌لگه له‌سه‌ر نه‌وه به‌یینسه‌وه که تایا
 خانا ته‌کفیر کراوه یان نا؟ به‌پچ لیکدانه‌وه‌کانی هدر دوو نووسه‌ری ناوبراوی تیرانی، نه‌وه
 که‌سانه‌ی له‌ناو مه‌تن و شیعه‌کانی‌اندا ناوی نیمامی عدلییان زور هی‌ناییت شیعه‌مه‌زه‌به‌بن.
 خاناش له‌ناو شیعه‌کانیدا به‌م شتویه باس له نیمامی عدلی ده‌کات:

^۸ مذهب فردوسی: مهدری دامغانی، احمد، مجله ایران شناسی، شماره (۱۷) ی بهار (۱۳۷۲)، (ص ۲۰-۵۳).

چون یهزید وه قهتلّ کەس سەلا نەویم
 هاجهنگ حسین کەریه لا نەویم
 وه تیغ بیژام، برنەدی خەتەر
 چون ئیبن مولجەم نەکوشتەم حەیدەر

له جینگه یه کی تر دا ده ئیت:

هیچ کامین به دست من نەوی ئەسیر
 زانووی هەیدەرم نەپینکا وه تیر

لیژەشدا بەم شیۆه یه باس له ئیمامی عدلی ده کات:

هەم به موعجیزات حەیدەری کە پرار
 قهتلّ کونەندی تا یفەدی کوفقار

لەم بەیتەدا جگه له وهی ناوی حەیدەر ده هیئت، ناوی شمشیره کە یشی ده هیئت:

کۆن سەدای ته کبیر نەعره تهی حەیدەر؟
 کوانی زولفەقار برنەدی دوو سەر

له بەیتیکی تریشدا به هەمان شیۆه:

ئەسحاب بەو عیززەت، بەو ویقارەوه
 عدلی بەو تیغ زولفەقارەوه

به بۆچوونی هەردوو نووسەری ناوبراوی فارس بیئت، دەبی خانای له مەزەهەبی شیعه بیئت، به تایبەتی مەزەهەبی ئیسماعیلییه و ئیمامییه. بەلام ئەم بۆچوونه ئەگەر بۆ فیردەوسی دروست و راست بیئت، ئەوا بۆ خانای قوبادی هەلە ده بیئت. بروام وانیه هەر شاعیرێک زۆر باسی ئیمامی عدلی کرد بیئت ئیتر ئەو شاعیره شیعه مەزەهەبه. هەرچەندە هەردوو نووسەر چەند بەلگه یه کیش له سەر ئەوه ده هیئنەوه که لەناو مەزەهەبی زەیدییه دا ئەو دوو ئیمامه کە ی تر (ئەبو بوبه کر و عومەر) یان هەرسێ خەلیفە یه کە می ئیسلامیشیان

قه‌بووله، به‌لام دیسان، تهنه‌ها هیئانی ئه‌و ناوانه‌ نایته‌ به‌لگه‌ی یه‌کلاکه‌روه. نابیی ئه‌ویش له‌ یاد بکه‌ین، نایین و مه‌زه‌ب راسته‌وخۆ په‌یوه‌ندیان به‌ ده‌سته‌لاتی سیاسی ئه‌وکاته‌وه‌ هه‌یه، هه‌ر ده‌سته‌لاتی سیاسی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ نایین و مه‌زه‌ب به‌سه‌ر خه‌لکیدا ده‌سه‌پیتیت. خانا و ده‌سته‌لاته‌که‌ی جوړیککی تر ئه‌و بابه‌ته‌مان پئی ده‌لین، هه‌ر له‌ناو شیعه‌کانی خانادا به‌م شیوه‌یه‌ باس له‌ ئیمامه‌کانی تر کراوه:

به‌ سه‌بابه‌ی نوور، شه‌هادت ته‌سه‌ر
 موعیجزنمای عه‌ین، (وانشق القمر)
 به‌ حیلیم بوویه‌کر، هه‌یای (ذالتورین)
 به‌ عه‌دل عومهر، سه‌خای بووسیته‌ین
 هه‌م به‌ موعیجزات هه‌یده‌ری که‌رپار
 قه‌تل کونه‌نده‌ی تاییفه‌ی کوفقار

خانا له‌ جینگه‌یه‌کی تردا جگه‌ له‌وه‌ی باس له‌ ئیمامی عه‌لی و ئیمامی عومهر ده‌کات و به‌دوای یه‌کدا ناویان ده‌هیئتیت، دواتر باسی خوئق و به‌دکرداری و خراپه‌کاری ئه‌مه‌وییه‌کان ده‌کات. به‌ گشتی به‌م شیوه‌یه‌ باس له‌ هه‌موو هاوه‌لانی په‌یامبه‌ر ده‌کات:

ته‌سحاب به‌و عیززه‌ت، به‌و ویقاره‌وه
 عه‌لی به‌و تیغ زولغه‌قاره‌وه
 به‌و عیلم و هویا و ئیفتیخاره‌وه
 عومهر به‌و ته‌دییر که‌سه‌نه‌داره‌وه
 ئه‌مه‌وی به‌و خوئق به‌دکرداره‌وه
 به‌و کینه‌ی دیرین به‌ موختاره‌وه

له چندد بهیتیکی تردا خانای باس له ئال و بهیت دهکات، له گهل ناوی ئال و بهیتدا ناوی هدر چوار یاره کیش (ئهبوبه کر، عومدر، عوسمان و عهلی) دههینیت، هدرهها باس له کۆی هاوه لانی پیغه مبه (د. خ.) دهکات، ناوی تیمامی حمزه و عهباسیش دینیتته ئاراهه. له کۆتاییشدا دهلیت: ئه و هموو پیر و زانا و دانایانهی که ریگهی خودایان گرتبووه بهر له کۆین؟!

کۆن هسهن، حوسین ئال پیغه مبه؟
 کۆن چوار یاران رهسول سدرهه؟
 کۆن تیپ قوشه ئه سبحانه تهمام؟
 کۆن حمزه و عهباس، بهوران نیکنام؟
 کۆن پیران پیر دانای (ذو الجلال)؟
 کۆن سوار غهیب وهیس یهمن مال؟

له چندد بهیتیکی تریشدا خانای قوبادی زانایان و تیگه یشتوانی عیلمی قورئان و شهریعت و بیابچاک و خواناسانی ریگهی حهق باس دهکات. له گهل ئهوانهشدا ناوی عهبدوئلا و عومدر پیگهوه کۆ دهکاتهوه و له کۆتاییدا دهلیت: نهی په یامبهری ئیسلام له کۆینه؟

کۆن موسه ننیفان عیلم شهریعت؟
 کۆن ئهولیانان دهریای حهقیقت؟
 کۆن شان و شهوکهت عهبدوئلا و عومدر؟
 کۆن تاج لهولاک پههنومای پههبر؟

به پیتی و تهی هدر دوو نوسه ری فارس (دامه غانی و ئه نساری) ده بی خانای قوبادی شیعه مه زهدب بوو بیته و له مه زهدبی تیمامی، نیسماعیلییه یا زهیدییه بیته. ئه گهرچی ئه م رایه زۆر هه لئه یه، به لکو روونتر و دروستر ئه وه یه که خودی شاعیر، مه زهدب و ئابین و

باوه‌ری خۆبی ئاشکرا کردووه. به‌وه‌ی زۆر باسی ئیمامی عه‌لی (خ. پ.) کردووه، ئه‌وه ناگه‌یه‌نی‌ت که شاعیره‌که شیعهمه‌زه‌به‌به، یان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی باسی ئیمامینکی نه‌کردووه ئه‌وه سهر به‌مه‌زه‌به‌یه‌کی تره. له‌ناو مه‌زه‌به‌ی سوننه‌دا جگه‌ له‌وه‌ی ههر چوار ئیمامه‌که به‌یه‌ک چاو ته‌ماشاش ده‌کرین، به‌کۆی گشتی هه‌موو هاوه‌له‌کانی په‌یامبه‌ر یه‌ک پێزیان هه‌یه و به‌یه‌ک چاو ته‌ماشاش ده‌کرین.

خالیکێ تر که پینویسته باسی بکه‌ین، ئه‌وه‌یه که زه‌رووریاتی شاعیر هۆکاری ئه‌وه‌یه که شاعیر باسی هاوه‌لێک زیاتر یان که‌مه‌تر بکات، هه‌روه‌ها جینگا و به‌ستینی باس زۆر جار وا پینویست ده‌کات باسی ئه‌و که‌سه بکریت، یان باسی وته و په‌وشت و ئازایه‌تی و مه‌زه‌به‌ی بکریت، باسی لێوه‌ ده‌کریت و ناوی زیاتر ده‌هینریت. ئه‌مه‌ش نیشانه‌ی ئه‌وه‌ نییه شاعیر سهر به‌ فلان مه‌زه‌به‌به. خۆ ده‌کریت له‌ جینگه‌یه‌که‌دا زه‌رووریاتی فیکری، مه‌زه‌به‌ی، په‌وشتی، نیشتمان‌دۆستی و کۆمه‌لایه‌تی وا له‌ شاعیر بکات و بلیت:

راسته‌ن مه‌واچان فارسی شه‌که‌ره‌ن
 کوردی جه‌ فارسی به‌ل شیریته‌ره‌ن
 په‌ی چیش نه‌ده‌وران ئی دنیای به‌دکیش
 مه‌علومه‌ن هه‌رکه‌س به‌ زوان ویش

واته: راسته‌ ده‌لێن زمانی فارسی شیرینه، به‌لام زمانی کوردی به‌ی جیاوازی مه‌زه‌به‌ و تاین "سونی، شیعی، کاکه‌بی (اهل حه‌ق)، یه‌زیدی، مه‌سیحی و..." یان ناوچه‌گه‌ریتی و شیوه‌زار که له‌ناو زمانی کوردیدا زۆره، وه‌ک شیوه‌زاره‌کانی "سنه، هه‌ورامان، بابان، موکریان، بادینان و..." خانا بی ده‌مارگیری ده‌لێت: زمانی کوردی له‌ زمانی فارسی شیرینه، ئه‌م ده‌مارگیریه‌ لێره‌دا ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ ده‌گه‌ریته‌وه که ئه‌و کاته هێرش کراوه‌ته‌ سهر زمانی کوردی و کتیبخانه‌ی کوردی، وه‌ک له‌ناوچوونی کتیبخانه‌کانی پیری ماوه‌ران،

کتیبخانه کانی پاشای باجه لانه کان، ئه رده لانه، بابان و چه ندانی تریش. زۆر شاعیری ئه و کاته هۆنراوه یان بۆ ئه و بارودۆخه داناوه.

ده کریت ئه وه له بهرچاو بگرین که ئه وه هموو مه لا و شاعیر و میر و به گزاده و نووسه رانه ی کۆن، کتیبخانه کانیان چۆن له ناو براون، چییان به سه ر هاتووه، له کۆین؟ ئه ی بۆچی شاعیران له چه ندین ده ستنوسدا به و شیوه یه به سه ر زمانی کوردیدا هه لده ده ن؟

ده کریت مه زه ده بیکی شیعه کاریگه ری و ره نگدانه وه ی له سه ر شاعیریک هه بوویت، چ له ره وشتی رۆژانه یدا بیئت، یان له هۆنراوه کانیدا، یان وه کو ئه وه ی که شیخ ره زا تووشی ده بیئت و به و به یته دیته جواب که ده لیئت: "من سوننیم و ناوم ره زایه و سه گی ئیمامی مورته زام، ده رویشی شیخ عه بدولقادرم و ریگه م ریگه ی خودایه و ریگه یه کی راسته...". ئه و به یته ئه م خالانه له خو ده گریئت:

۱- من سوننیم.

۲- ناوم ره زایه، ناوی ره زاش له ناو مه زه ده بی شیعه دا به هۆی ئیمامی ره زاوه به پیروژ ته ماشا ده کریت.

۳- خو من سوننیم، به لام خو م به سه گی ئه و مورته زایه ده زانم که شیعه به لایانه وه پیروژه. ئیمه جیاوازی له و دوو مه زه ده به دا نازانین یان له ناو هاوه لانه دا جیاوازی نایین.

۴- هه روه ها ده رویشی شیخ عه بدولقادری گه یلانیم و ریگه ی هه مووشمان بی جیاوازی بۆ لای خوای گه وره یه... هتد.

هه ندیک له نووسه ران و ته دبیران و لیکنۆله رانیس سه باره ت به مه زه ده ب و ریگه و فکری خانای قوبادی به م شیوه یه دوواون: له کتیبی گولزاری کوردستاندا ده لیئت: خانا له فرووعی دیندا په یروه ی ئیمامی شافعی و له توستویشدا ئه شعهری بووه. سه باره ت به وه ی که نووسه ران و ته دبیرانی کورد گوتویانه خانا سوننی مه زه ده ب بووه و په یروه ی ئیمامی شافعی کردووه، ئه وه راست بووه. چونکه ئه مه له شیعر و کاره کانیدا ره نگه داوه ته وه.

سه‌بارت به‌ودی که خانای ته‌شعری بووه، بیم وایه له فیکر و نه‌ندی‌شهی خانای قوبادیدا هدم
 ناماژهی ته‌شعریبون هدییه و هدم ناماژهی پیچه‌وانهی ته‌وه، له هندی‌ک شویندا لایه‌نی
 ته‌سلیمبونوی ره‌ها له به‌رانبه‌ر نیراده‌ی خودادا به‌دی ده‌کریت که ته‌مه یه‌کیکه له
 تاییه‌ته‌ندی‌تییه‌کانی ری‌بازی ته‌شعری، هه‌روه‌ها گیرانه‌وی هه‌موو کاروباره‌کان - به‌چاک و
 خراپه‌وه - بو ژیر نیراده‌ی خودا یه‌کیکی تره له نیشانه‌کانی ری‌بازی ته‌شعری:

قه‌سه‌م وه زاتت گشت که‌رده‌ی ویتنه‌ن

گۆنای که‌س نییه‌ن بنی‌ساده‌م شیتنه‌ن

خانای له هۆنراوه‌کانیدا خوش‌کاننده‌وه و خو‌یچوو‌کردنه‌وه یه‌کیک له ره‌وشته‌کانی بووه.

وه‌کو ده‌لیت:

مه‌غروور ته‌غوای نه‌فس ته‌مه‌اره

فریفته‌ی شه‌یتان، شووم به‌دچاره

عه‌رووس دنی‌سای دهنی بیم

نه‌ حاسدی هه‌رس هه‌رام غه‌نی بیم

مه‌ست (لایعقل)، دوور جه‌ رای دین بیم

خیلاف رای شه‌رع (حق‌ الیقین) بیم

له‌ جیگه‌یه‌کی ترده‌ وه‌کو که‌سیکی زۆر ئیماندار و له‌خواترس و عارفیکی ته‌واو ده‌لیت:

به‌نده‌ی شه‌رمه‌نده‌ی نافه‌رمان وه‌ ویم

گرفتار ده‌رد بیده‌رمان وه‌ ویم

یاران ها ده‌وای ده‌رد ویم به‌ردم

به‌ ئیخلاس پاک، تۆبه‌ی ویم که‌ردم

وهرنه نافهرمان، ناٹومیڈی ویم
ناخر خه جالت، دۆزهخ زئدی ویم

سهبارت بهوهی که خانا فیکرهی جهبری یان نه شعهری هه بووه، پروام وایه خانا جگه لهوهی خانیک بووه، پیاویکی ئایینی و زانایایه کی سوننه مهزهدهبی شافیعی مهزهدهبی نه ندیشه و فکر کراوه و تیگه یشتوو بووه له بواره جیا جیا کانداندا. نه گهر نه شعهریش بوویت تهوا خاوهنی فیکریکی کراوه و سه ره خو بووه و توانیویه تی له ریگهی دینه که یه وه زۆر شت بۆ کورد بکات و پدیامیک بگه یه نیت و قازانجی گه وهری بۆ زمانی کوردی لی بکه ویتته وه.

هه رچهند نهی هه رفه جه ته ده ب دوورن
خاریج رای شه رح نه هل شعورن
قه سه م وه زاتت گشت که رده ی ویتنه
گۆنای کهس نییه ن بنیاده م شیتنه
چونکه تۆ به یته ور ساحتب هیممه تی
(شدید العقاب) والا شه و که تی
به عیشق ره سول سه یید سه روه ر
جه زه لزه له ی سه خت هایلدی مه حشر
ره با، بیتشه ریک فریاده ره سیم که ر
یا ره حیم ره حمی وه بیتکه سیم که ر
وهرنه به زاتت جه لای زات تۆ
مه که رۆن پۆی هه شر، من شکات تۆ

ئه م فکهره کراوه یه له مهزهدهبی سوننه ی شافیعی مهزهه بدها و فراوانیی میشکی خانا، وای کردوه که به م شیوه یه بیر بکاته وه و خویندنه وه بۆ ئه و نایه تانه ش بکات که مه لایان و زانایانی ئه و کاته به هه زه روه ده ستیان بۆ بردوه وه. خانا له بهر وریایی و دیقه ت و تی فکرینی

له بواره جیاجیاکاندا، توانیویه‌تی په‌یامیځ بگه‌یه‌نیټ، زانایان و نووسه‌رانی ټه و کات و ټیستاش بخته دڅخیکه‌وه که بیر بکه‌نه‌وه و تی بفرن له و بابه‌ته.

دوا سه‌رنج و پام له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌بی خانای قوبادی ټه‌ویه که خانا پیایکی ټایینی سوننی مه‌زه‌به‌بی شافیعی مه‌زه‌به‌ب بووه. ټه‌ندیسه و فکریکی کراوه‌ی هه‌بووه، خویندنه‌وه‌ی جوانی بۆ قورټان و سوننه‌ت و فهرمووده‌کانی په‌یامبه‌ر هه‌بووه. به جوانی له و ته و په‌مز و دینه‌کان تی گه‌یشته‌وه. توانیویه‌تی وا بکات هه‌موو لایه‌ک به لای خویدا رابکیشیت و فکری هه‌موو که‌سیک بینیته جووله و وایان لی بکات که له هه‌موو شتیځ بیر بکه‌نه‌وه. له‌گه‌ل هه‌موو ټه‌مانه‌شدا خانیکی ده‌سته‌لاتدار و خاوه‌ن مولک و مالیکی زور بووه.

ئایا خانای ته کفیر کرا، یان له بهر کیشهی موئک و مال بهند کراوه؟

له ناو ژيانی هندیك له شاعیران و عاریفاندا هندیك جار رووداویك یان چهند رووداویکی خوازراو یان نه خوازراو، راسته وخو یان ناراسته وخو به ههر هۆکاریك بوویت به هۆی دهسته لاتی سیاسی یان مه زه بهی، ده به ستریت به خودی شاعیره وه، نه مهش ته نها له سه رده می خانای قوبادیدا رووی نه داوه، به لکو له ناو ژيانی زۆریك له شاعیران و عاریفاندا ئه م رووداوه له ههن و گری دراوون به ژیان و كه سایه تییا نه وه، جا ئیدی بو گه و ره کردنیان یان بو له كه دار کردنیان بوویت، ئه م كاره خراوه ته پالیان. واده زانم عاریفانیکی وه كو سوه ره وه ردی و مه نسوری هه للاج، نمونه یه کی بهر چاوی ئه م راستیه ن. سه یر له وه دایه زۆرجار ههر ئه م پیاوانه له پاشدا به جۆریك له جۆره كان ده بنه سیمبولی ئه ده بیاتی عیرفانی و سۆفیگه ری، وه ك هه للاج كه سیمبولیونی به ته واوه تی لای شاعیرانی وه كو مه حوی و نالی و حافیز و مه ولانا به ئاشكرا دیار و بهر چاوه.

له ناو نووسهران و ئه دیبان و هندیك له لیکۆله راندا وا باوه كه گویا خانای له بهر هندیك هۆکاری مه زه بهی و فکری و ئه ندیشه یی، یان له بهر وه رگێرانی هندیك له ئایه ته کانی قورئان به هۆنراوه، له دین ده رکراوه. هندیکی تریش ده لێن: له بهر ههوت ته رجیعه بنده کی بووه. ئه مانه و چه ندین شتی تر ههن لیره دا به وردی قسه یان له سه ر ده که م و نمونه یان له سه ر ده هینه مه وه.

ههر یه ك له سولتانی و سه بیید تاهیری هاشمی ده لێن: خانای به هۆی راڤه کردنی هندیك له ئایه ته کانی قورئان به هۆنراوه، له لایه ن هندیك له زانیانی ئایینی کوردستان (سنه) وه ته کفیر ده کریت و ده که ویتته بهر رق و تووره یی هه لک و والیی ئه و کات به مه به ستی ته میکردن و گوێجه ره کردنی بانگه یشتی ده کات، به لام خانای هه لدی و ده روا ته ولاتی بابانه کان و ههر له ویش ده مریت. ماموستا هه کیم مه لا سالح^۹ پیی وایه دوا ی ته وه ی

^۹ ئه م وتانه م له ریکه رتی ۲۷/۲۸-۱۰-۲۰۱۱ به ته له فۆن وه رگرتوه.

هەندىك له ئايەتەكانى قورئانى هېناوئەتە ناو دەقى شىعەرىي خۆيەو، لىي دىلگەران بوون و بووئەتە هۆي ئەوئە مەلازادەكانى ئەردەلان تەكفىرى بىكەن. دواى ئەوئە گىراوئە لەلاى باجەلانەكان، شىعەرى "باى شەمال رېشەن"ى له دىليدا نووسىوئە و هۆزەكەشى بە دەنگىيەوئە چوون و بەريان داوئە. پىم وانىيە هېنانى ئايەتى قورئان بۆ نىو شىعەر، تاوانى ئەوئەندە گەورە بىت بىتە هۆي له دىن دەركردن. هەر لەسەردەمى پەيامبەرئەوئە هەتاكو ئىستا ئەم كارە كراوئە. هەرئەوئە له پىش خانە و لەو ناوچەيەدا چەندىن شاعىر هەبوون زاناي گەورەئە ئەو دەمە بوون، ئايەتى قورئانىيەن هېناوئە و بە مولەمەع، ئىقتباس، (عقد، تلمىح و ترجمە)يان كەرووئە و لەگەل هۆنراوئەكانى خۆيان تىكىان هەلگىشاوئە. خانە ئەگەر ئەم كارەيدا تەفسىرى كەردىت يان شىكارى و پەخنى كەردىت، پىم وانىيە بە شىوئەيەك بىت، بىتە هۆكارى كوشتنى. سەبارەت بەوانەى دەلئىن: بەهۆي تەرجىع بەندەكەيەوئە لە دىن دەركراوئە، با سەرئەتاي هەر حەوت تەرجىع بەندەكە بىنن و بزائىن خانە چۆن كارى كەرووئە و چى دەلئىت:

بەندى يەكەم

قەدىم موتلق، قەدىم موتلق!

يا قايم بە زات قەدىم موتلق!

حەيى بىزەوال، قەبىووم بەرحەق!

نىگارندەى نەقش نۆ تاق ئەزەق!

بەندى دووئەم

يا حەي! كەس چۆن تۆ پەرى كەس نىيەن

كەس چۆن تۆ بە داد موئىن پەس نىيەن

كەس چۆن تۆ كەرىم كەرەمدار نىيەن

كەس چۆن تۆ غەفور هەم غەفەر نىيەن

به‌ندی سینه‌م

یا ره‌ب! من به‌نده‌ی نافرمان تو
 بی‌په‌روا جه فیعل عیسیان بی‌شوم
 هه‌یی لاشه‌ریک فهدرد فه‌ریادپه‌س
 که‌ریم کارساز په‌ی بی‌کسه‌سان که‌س
 به‌ندی چواره‌م

یا هدی نهر به‌دخوم، نهر پاکیزه‌خوم
 گونای من چیشه‌ن نافریده‌ی تووم
 شه‌للا ری‌ی نه‌زهل نهرییا وه‌ جه‌ور
 نه‌کیشای ته‌سویر هه‌ستی من وه‌ی ته‌ور
 به‌ندی بینجه‌م

پادشای شاهان، تیقلیم هه‌ستی
 نه‌قتاش ته‌سویر بلندی و په‌ستی
 میعمار ته‌رکیب ده‌وران دلگه‌ش
 ده‌فته‌ریه‌ند نه‌وع هه‌فت و چار و شه‌ش
 به‌ندی شه‌شه‌م

که‌ریم کارساز، به‌خشنده‌ی داوه‌را!
 ره‌ونه‌ق به‌خش سه‌تح ره‌واق شه‌ش ده‌را!
 تو نه‌و قادی به‌ ده‌ست قوده‌رت
 بی‌ تیمداد غه‌یب بی‌ ته‌رز و سوره‌ت
 به‌ندی جه‌وته‌م

یا قایم به‌ زات، که‌دیم که‌بیوم!
 هه‌ر چه‌ند که‌چه‌فتار، هه‌م بی‌تابروم!

قه‌سه‌م به زانت یاگهی نومیده‌ن

نهر مه‌که‌یم وه سنگ راستش هدر ئیده‌ن

وه‌کو ده‌بینین جگه له بیاهه‌ل‌دان و وه‌سفکردنی خوی گه‌وره و خو بچوو‌ک‌کردنه‌وه له به‌ران‌به‌ر هه‌زه‌تی هه‌ق‌دا و تاوان‌باری و بی‌ده‌سته‌لاتییی به‌نده له ئاست گه‌وره‌ییی ئه‌ودا، هه‌چ شتی‌ک نایینیت که جی‌گهی ئه‌وه بی‌ت مه‌لا، یان کۆل‌که مه‌لایه‌کیش بی‌ت فه‌توای ته‌ک‌فیر و ده‌ر‌کردنی خانا له‌ر سنوره‌ بدات. له به‌ندی پی‌نجه‌میشدا ئه‌گه‌ر ورد بی‌ینه‌وه "پادشای شاهان، ئی‌قلیم هه‌ستی... " ئه‌م به‌یته کوفر نییه، چونکه خودا خالقی خیر و شه‌پیشه، ئه‌گه‌رچی مه‌فه‌وومی په‌ستی و بلندی لی‌رده‌دا دوو مه‌فه‌وومی وجودی و عور‌فییان له‌خو گرتووه. هه‌ل‌به‌ت نابی ئه‌وه له یاد بکه‌ین که ئه‌وان تا ئه‌ندازه‌یه‌کی باش شاه‌زاییان له عه‌قیده و ته‌سه‌وری دینییدا هه‌بووه، به‌ ته‌واوی به‌ فی‌لته‌ری چوار مه‌زه‌هب و قوتاب‌خانه‌ی ئه‌شه‌ریدا تی‌په‌ریون، هه‌ر بۆیه‌یش خولقاندی په‌ستی لی‌رده‌دا، لای خانا شی‌وازیک‌ی دیکه‌یه له نه‌قشی ئیلاهی له جیهانی بووندا. خانایش وه‌کو مه‌ولانا پینی وایه که په‌ستییش دوو پووی هه‌یه، به‌ ئه‌ژماریک شه‌ر و په‌ستی دیته به‌رچاو، به‌لام به‌ ری‌ژه‌یه‌کی گشتی و بال‌اتر هیکمه‌ت‌داره و خیریک‌ی گشتییه. واته: له نزیکه‌وه شه‌ره و له دووریشه‌وه کاتی‌ک به‌ گشتی بۆی ده‌روانیت، خیره.

هه‌روه‌ها خانا له کۆتاییشدا به‌م به‌یتانه‌ی خواره‌وه کۆتایی به‌ شی‌عه‌که‌ی دینیت:

ق‌اه‌یران ده‌ور، ج‌ه‌ قه‌ه‌رت مات‌ه‌ن

وه‌سف عه‌زیمت بی‌ حه‌د سی‌فات‌ه‌ن

عه‌فووت ج‌ای ئومید بی‌گانه و خو‌یشه‌ن

لوتفت دل‌نه‌واز گه‌دا و ده‌رویشه‌ن

ئومئیدم ئیدهن، لاشهریک بیبـاک
 بهشق شای ئه و پـهنگ (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ
 جِه عـرْسـهـی مـه حـشـهـر مـه کـهـر تـه رـیـقـم
 به جـه زـیـهـی تـه و فـیـق بـهـر تـه و فـیـقـم
 سه و گـهـنـد به زاتت یه کتای یه گانه
 نییهن جـه عـهـر سـهـی دـهـر زهـمـانـه
 هـهـر تـا کـه زـنـدـهـم مـه و جـوـود مـوتـلـهـق!
 قـهـیـوـوم قـایـم، قـهـدـیـم بـه رـحـهـق!
 زوانم جـه زیکر ویت مه کـهـر خـامـوش
 نامت با جه لام نه بو فه راموش
 جیهاننـافـهـرین به خشندهی نه کبهرا!
 خانـا بیـچـارهـن فریاد ره سیش کهرا!
 وهـرـنـه به زاتت جه لای زات تز
 مه که روژن پژی هـهـشـر، مـن شـکـات تز

خویبه گیان هـهـر چـهـنـده له به ردهم توډا بیته ده بی ده کهم و له دهرهوی پای شهرع و
 ئه هلی شعوره ئه م کاره ده کهم. من سویند ده خۆم به زاتی تو ئه ی خودای گه و ره که تو
 خاوه نی هه موو کرده و یه کی باشی له پیشوودا و هیچ که موکو پیه ک نییه له کاره کانتدا،
 مرۆڤ شییت و نه زانده، نه گینا تو خاوه نی قودرهت و ده ستیلات و تو له سه نده ی تووند بیت له و
 که سانه ی دهرده چن له فه رمانی تو و تاوانبارن، خاوه ن شه و کهت و شکۆ و بالایت. له بهر
 خوشه ویستی پیغه مبه ری ئیسلام که موحه مده ده (د. خ.) له زه لزه له و پۆژی قیامت له
 مه دانی حه شر و جیسا بـدا، نه و هـهـمـوـو نه هـامـه تـیـیه زۆره ی تووشمان ده بیته به هۆی
 تاوانه کائمانده، تو که ره ئووف و بیشه ریک و تاك و ته نیای رزگارمان ده که یته. نه ی نه و

که‌سه‌ی که ره‌جمان و ره‌حیم و بی‌که‌سی، فریای نیمه‌ی بی‌که‌سبیش بکه‌وه، نه‌گه‌ر فریامان نه‌که‌وی، نه‌وا له‌ قیامه‌تدا له‌کاتی حه‌شر و حیسابدا من شکات ده‌که‌م و ده‌لیم:

(وقالوا بجلودهم لم شهدتم علينا قالوا أنطقنا الله الذي أنطق كل شيء وهو خلقكم أول مرة وإليه ترجعون).

ئه‌و دیرانه‌ی کۆتایی که نووسراون و وای لیّ تیّ گه‌یشتووین گوایه‌ خانا به‌ خودا ده‌لیمت: من شکات له‌ توّ ده‌که‌م، نه‌وا به‌م شیویه‌ خانا قسه‌ له‌ گه‌لّ خودا ده‌کات که ناماژم پیّ کرد. نه‌و دیره‌ی که ده‌لیمت:

وه‌رنه‌ به‌ زاتت جه‌ لای زات توّ

مه‌که‌روژن روژی حه‌شر، من شکات توّ

واته: خواجه‌ گیان! نه‌گه‌ر توّ فریای نیمه‌ی بی‌که‌س و تاوانبار نه‌که‌ویت، نه‌وا سویند به‌ زاتی توّ، یان سویند به‌ خودا من له‌لای زاتی توّ یان خودی خۆت له‌ ده‌ستی خۆت شکات ده‌که‌م له‌ روژی قیامه‌تدا و حه‌ق و حیسابی روژی حه‌شرم له‌لای توّ ده‌که‌م. له‌پای نه‌و شکاته‌شدا خودای گه‌وره‌ ده‌لیمت: ئه‌ی دهم! بنووقیّ و ئه‌ی چار! قسه‌ بکه، ئه‌ی پیّ! قسه‌ بکه، دواتر هه‌موو نه‌مانه‌ قسه‌ی خۆیان ده‌که‌ن، ده‌میش ده‌کریتته‌وه و ده‌لیمت: (أنطقنا الله الذي أنطق كل شيء). نه‌گه‌ر به‌و بۆچوونه‌ی نه‌وانیش لیکی بده‌ینه‌وه که خانا شکات له‌ خودا ده‌کات، نه‌وا به‌پراستی هه‌ر وه‌ک له‌ نایه‌ته‌که‌دا هاتووه که خستوو مه‌ته‌ روو، کافره‌کان شکات له‌ خودا ده‌که‌ن و ده‌لیمت: شایه‌دمان له‌ خۆمان ده‌ویت، به‌لام خانا لی‌ره‌دا ده‌لیمت: نه‌گه‌ر خراپیم و نه‌گه‌ر چاکیشم که‌واته: خانا خۆی به‌ بی‌تاوان نازانیت و خۆیشی به‌ چاک نازانیت، ده‌لیمت من هه‌رچییه‌ک بم هه‌ر به‌نده‌ی خۆتم. هه‌ر وه‌ک تیمامی عومه‌ر (ر.خ.) ده‌یفه‌رموو: نه‌گه‌ر بلین یه‌ک که‌س ده‌رواته به‌هه‌شته‌وه نه‌وا وای بۆ ده‌چم من بم، نه‌گه‌ر بلین یه‌ک که‌س ده‌رواته دۆزه‌خه‌وه، نه‌وا گومان ده‌که‌م من بم. یاخود ده‌لیمت: نه‌گه‌ر پییه‌کم له‌

بههشتدا بیټ و پیسه کی ترم له دهرده بیټ، نهوا بروا ناکم بچمه بههشتهوه. خاناش هه مان قسه و باسی هیناوه و تاماژه به هندیك له رووداوه کانی پیشووی خوی دهکات و به بیره فراوانه کهی خوی مامه لهی له گهل وشه و دهقی نایه ته کاندای کردووه.

له پرویه کی ترهوه نهو بهیتهی که ده لیت: "وهرنه به زانت جه لای زات تو/ مه که روین رووی حشر، من شکات تو" نهک هدر کوفر نییه و بونی کوفری لی نایهت، به لکو دوویات کردنه وهی مهفهومی موناجات و فهرمایشتیکی به ناوبانگی پیغه مبهه ر محمه ده (د.خ.) که فهرموویه تی: (اللهم أعوذ برضاک من سخطک وبمعافاتک من عقوبتک وأعوذ بک منک لا أحصی ثناء علیک أنت کما أثبتت علی نفسک. صحیح مسلم (ج ۱، ۳۵۲).

که واته نه مانه کوفر نین و گفتوگویه کن له گهل خوادا و شیکردنه وه و خه یالی فراوان و بیرکراوه یی خانایه بو نهو روژانه ی که دینار و درهم که لکیان نییه. نه گهر له بهر نه وه خانایه ته کفیر بکریت، نهو هه موو دهق و نایه ته قورئانیانه که خانایه ته کات له گوناوه و تاوانی خویش بیټ و ره می پی بکات، گوناوه باریی خانایه؟ له باریکوه نه گهر خانایه به کافر و له دین دهرچوو نه ژمار کرایت، نهوا بو له ناوبردنی سووه نهک وه کو پیساو چاکیک مامه له یان له گهل کرد بیټ، به لام له ناو شیعه ر کانی خانایه مه به شیوه یکی تر بهرچاو ده که ویت. جگه له وهی که خانایه ته کفیر نه کراوه، بروام وایه خانایه قورئانی راقه نه کردووه. نه وهنده هه یه که له ناو ههوت ته رجیع بهنده که یدا خانایه فکر و نه ندیشه ی خوی فراوان کردووه و زور ورد و درشت بیری کردووه ته وه. جوړیک له جه بری و فکرکی تازه ی لهو سه رده مه دا به کار هیناوه. تا ئیستا دهقی نهو قورئانه ی که باسی لیسه ده کریت، یهک لاپه ره یشی له به رده ستدا نییه. نه وهی راستی بیټ خانایه له بهر هوکارکی دیکه به ند کراوه. خانایه له هوئراوه ی "بای شه مال رپشه ن" دا هه ندیک شتمان بو ده ستیشان ده کات که به لگی نه وهن خانایه نه له بهر ههوت ته رجیع بهنده که ته کفیر کراوه و نه له بهر راقه ی نایه ته کانی قورئان دهر کراوه و نه قورئانیسه ته فسیر کردووه. نه م شیعه ر ی خانایه دوو به شه،

به‌شی سهره‌تای باسی پله و پایه و ده‌سته‌لات و مولکداریی خانایه. به‌شی دووه‌میشی باسی
 ته و دیلی و ناهه‌قی و تاوانانه‌ی باجه‌لانه‌کانه له به‌رانبهر خانادا.
 خانای له و شیعره‌ی ناوبراودا ده‌لیت:

ساحیبی توتاق نه‌قره‌با و پشتم
 ده‌ستگیر ده‌سدار، به‌گل‌هران گشتم
 عیال به‌گی و ره‌شید میر جافانم
 په‌روه‌ده‌ی سای چین زولف کلافانم
 به‌ور بالاده‌س بان شیرانم
 نامیده‌ی ولات پدم و تیرانم
 قوچ سهرنه‌پنج وایه‌ی هایه‌اتم
 شیر سه‌فشکین، کوی زور و زاتم
 قوباد قزچاغ کوی نه‌وسوارم
 تهرح جه‌بله‌کیش باغچه و هه‌سارم
 سوئتان هارون میر سه‌ریاسم
 ساحیب نساواک تیغ نه‌لماسم
 میر سه‌رحه‌دگیر لای خان تاشورم
 له‌ته‌عنه‌ی به‌دان یانه‌خاپورم

له‌م شیعره‌دا بۆمان پروون ده‌بیته‌وه که خانای قوبادی خوی به‌سه‌رخیلی هۆزه‌که‌ی
 ده‌زانیت. هه‌روه‌ها خوی به‌مرۆیه‌کی ره‌شید و میری جافان ده‌زانیت، دیسانه‌وه ده‌لیت:
 په‌روه‌ده‌ی ده‌ستی زولفی یارانم و خوی به‌(به‌ور = پلنگ)ی بالاده‌ست داده‌نییت.

ئەوێ جینگە سەرئەوێ لەم شیعەرەدا خانای ئە زۆر لایەنی ژێانی خۆی دوواوە و بەشیک لە ژێانی خۆیمان بۆمان پروون دەکاتەو. یە کێکی دی لە لایەنەکانی ژێانی خانای ئەوێ یە کە خۆی بە هارخەمی هۆز و ناوچە کە دەزانیت و پێشپەوی ئەو نەهامەتی و کارەساتانە یە کە پرووبە پرووی هۆز و خەلکی ناوچە کە ژێر دەستەلاتی دەبیتهو. لە دێریکی دیدای خانای خۆی بە پێشەنگی سوارانی تیرە قوبادی دەزانیت و خۆی بە بچوک نیشان دەدات و بۆ هاوکاری کردنی کەم دەستەلات و ئەوانە خەریکی باخ و باخاتن، هاوکاریان دەبیته و خۆی بە کریکاریان دادەنیت، نامادە یە بۆ تیکە لاری و خزمەتکردنیان. ئەویشمان بۆ پروون دەبیتهو کە خانای ئەوێ باجە لانه کان دیل بوو، باجە لانه کان بە خرابی لە گەلیدا جوولانە تەو. هەر بۆیە دەلیته:

ئێستا رووگەردان قەسری موراد

ئەبەلەئێ مایە پووج خزمەت وە بادم

کاتیک خانای ئەوێ باجە لانه کان ناوچە زەهاودا بە دیل گیراوە، هاوار بۆ جافە کان دەبات و بە بای شەمالدا ئەم نامە یە دەنیری بۆ تیرە و هۆزە کە ی. ئەمە سەلمینەری ئەو راستیانە یە کە لە بارە ی خانووە گوتومانە و ئەوانەش رەت دەکاتەو کە دەلین خانای ئەوێ باجە لانه و لەلای ئەردە لانه کان هەلھاتوو و چوو تە لای بابانە کان و هەر لەویش کۆچی دوایی کردوو.

میر سەرئەوێ لای خان ئاشوورم

لە تەعەنی بەدان یانە خاپوورم

ئێستا مەن دەستخ کۆتەل پاونام

بۆ جەد خاین باجە لانه نام

بە رۆژ بۆ خورم، بە شو بۆ خاوم

دیل بیتهوان، پاشای زەهاوم

لییره‌شدا ئەوەمان بۆ ڕوون دەبیته‌وه که خانای ته‌کفیر نه‌کراوه. ئاشکرایشه خانای له‌لای باجه‌لانه‌کان له ناوچه‌ی زه‌هاو گه‌راوه و حال و گوزهرانی خراب بووه. ئەمه‌ش بێ هو و هوکار نه‌بووه. مه‌سه‌له‌که‌ش مه‌سه‌له‌یه‌کی مولکداری بووه. به‌لگه‌ش بۆ ئەم قسانه‌مان ئەوه‌یه که فه‌خرو لکوتتاب له‌ باسی باوه‌جانی و قوبادییه‌کان دا ده‌لیت:

"زۆریه‌ی مه‌زرا و له‌وه‌رگه‌ی هاوین و زستانیان بریتییه له‌ ئاواپیگه‌لی بلبه‌زان، گه‌لانی، کلاش، نه‌ورۆژ و سه‌ریاس که گوندی ناوچه‌ی جوانپۆن و پاشان به‌پیتی چه‌رخێ زه‌مانه‌ هه‌له‌هاتوون و زستانیان له‌ گه‌رمی زه‌هاو و هاوینیان له‌ کۆیستانه‌کانی کوردستانی ئێران بردۆته سه‌ر، تا ئەوه‌ی نزیک دوازه‌ ساڵ له‌مه‌وپێش، هاتنی ئێرانیان لێ یاساخ کراوه..."

له‌ جیگه‌یه‌کی تریشدا ده‌لیت:

"له‌وه‌رگه‌ و مه‌زاری ئەم هۆزه له‌ به‌هاو و هاوین، مه‌زرای باران و نه‌هه‌رابی جوانپۆیه و پاییز و زستانیش بۆ له‌وه‌راندنی مالات ده‌چنه‌ پشت شاخی شیخان و خاکی زه‌هاو..."

له‌ناو به‌لگه‌نامه‌کانیشدا ئەوه هاتوووه که ئەمیر خان و موحه‌مه‌د ئەمیر خان و ڕۆسته‌م به‌گ به‌شیک له‌و زه‌وی و زارانه‌یان کپیوه و کپین و فرۆشتنیان پێوه کراوه. له‌گه‌ل چهند که‌سیکی کرماشانیدا کپین و فرۆشتنی زه‌وی و زار کراوه. ئەو ناوچانه‌ی که باسی لێوه ده‌کریت له‌ناو کتیب و به‌لگه‌نامه و نووسراو و شیعره‌کاندا هه‌موویان زۆر له‌ یه‌که‌وه نزیکن. خه‌یلاته‌کانی کۆنیش هاوینانیا له‌ جیگه‌یه‌ک بردۆته سه‌ر و زستانیش له‌ جیگه‌یه‌کی تردا. هه‌ر ئەم هاتوچۆ و ئالوگۆره له‌ ناوچه‌یه‌که‌وه بۆ ناوچه‌یه‌کی تر له‌ ژێر ده‌سته‌لاتی میرنشینیکی تردا، وای کردوووه کیشه و ناکۆکی دروست ببیت. خاناش سه‌باره‌ت به‌و کیشه و ناکۆکیانه ده‌لیت:

ئەمی باد شەمان یە جەستە و حالە
 یە گۆنای پەرگەرد، زەر دەمی جەمالە
 یە لاشەمی زەبوون بێناز کەفتەمی من
 جە نالەمی کۆسار شەونە خەفتەمی من
 یە جامەمی جیا دورور نە کافورە
 یە گلکۆمی مەزار گەدادە ستورە
 یە کەلەولای زام زولم سالانە
 یە عەیش، واوەیلای میرە مالانە؟

لەم چەند بەیتەدا خانای قوبادی پروداوە کەمان بو دە گێریتتەو. خانای زۆر بە راشکاوانە دەلیت: ئەمە جەستە و حالە منە، تەماشای گۆنای پەرگەردی من بکەن چۆن زەرد هەلگەراوە. وەرن سەیری لاشەمی زەبوونم بکەن چۆن بێناز کەوتوو. وەرن تەماشای نالەمی من لە کۆساردا بکەن و بزانی من خەوتووم؟ خانای بەردەوام دەبیت و دیتتەو بە لای کەربەلای خویناوی، ئەو کەربەلایەمی کە خوینی ئیمامی حوسینی کورپی ئیمامی عەلیی تێدا پرژاوە. ئەم نیو بەلە سێ مەبەستی خانای پرور دە کاتەو و مانای تایبەتی هەیه:

یە کەم: ئەو بەندیخانەمی باجەلانەکان کە خانای تێدا بوو، بە کەربەلای چوویندراوە و زولم و ستمیکی زۆریان لەو جێگەیدا لە خانای دۆستانی کردوو.

دوو: کەلەولا: بە مانای لەتەتەبوون و زامدارکردنی جەستە و پرۆخی خانای هەوالانی دیت لە لایەن حاکمانی باجەلانەو. خانای دەلیت: وەرن سەیری زامی دلی من بکەن لەم سالانەدا، ئەمەیش عەیش و شین و واوەیلای میری مالانە. خانای خۆی بە نازدارانی شاری کەربەلای چواندوو کە مەبەست لە ئیمامی حوسینی کورپی عەلیی کورپی ئەبو تالب و شویتنکەوتوانیەتی. خانای قوبادی دەلیت: سەیری لاشەمی ئەم نازدارە بکەن، بزانی چۆن وەکو

ئەو نازەنینه بی ناز و لاواز و بی تاو و خۆراك له ديليدا كهوتوو. له بهر ئەو هه‌موو نازار و مه‌ینه‌تییه لاشه‌م له‌ر و لاواز و زامدار بووه.

سییه‌م: واته ئەمه زام و نازار و کیشه‌یه‌کی کۆنه و تازە‌ی ده‌که‌نه‌وه. ئەم گرفت و موشکیله‌یه هی میره‌کانه له کۆنه‌وه دروستیان کردوو، نه‌ک من.

به‌پیی ئەم چەند به‌یته له‌ناو کیشه و گیروگرفته‌کاندا که کهوتۆته نیتوان خانای قوبادی و باجه‌لانه‌کانه‌وه، به‌پیی ئەو چەند به‌یته‌ی سه‌ره‌وه‌ش، دوودل نیم له‌وه‌ی کیشه‌ی گه‌وره له‌نیتوانیدا پرووی داوه و دواتر خانایش به‌هۆی ئەو کیشه‌نه‌وه به‌ند کراوه:

عه‌رزە‌ی جه‌سته و حال ئی‌مه و ئەسیران

به‌ره‌ پ‌ه‌ی ئۆتاق به‌گ‌زاده‌ی میران

گل‌ه‌یی و شکات فره و ن‌اپی‌او

شه‌رع من و تۆ مه‌قسوودی زه‌هاو

دوا سه‌رنجی من له‌سه‌ر ئەم باب‌ه‌ته ئەوه‌یه: زۆر روونه‌ی خانا ته‌کفیر نه‌کراوه و رای نه‌کردوو. ته‌نها کیشه‌یه‌ک هه‌بوویت له‌سه‌ر کیشه‌ی مولکداری بووه. قوبادییه‌کان بو له‌وه‌پ‌اندنی مه‌رومالاتیان له‌ جوان‌پۆه‌ پ‌وویان کردوو ته‌ لای زه‌هاو و ناوچه‌کانی ژێر ده‌سته‌لاتی باجه‌لانه‌کان و ئەم کیشه‌یه‌ پرووی داوه.

کیشه‌که‌یش له‌سه‌ر باج و مولک و مال‌ات و مولکداری بووه. گیروگرفته‌کی کۆن بووه، له‌ سه‌رده‌می خانادا ئەم کیشه‌یه‌ گه‌وره‌تر بووه‌ته‌وه و خانا له‌و نیتوه‌نده‌دا پیتوه‌ بووه و گیراوه.

خانا و جوگرافیای دهسته لاتی

خانا له جوگرافیایه کدا ژیاوه جیاواز بووه لهو جوگرافیایه که (نیزامی، جامی، فیردهوسی، خاقانی و سائب)ی تیدا ژیاون. خانای قوبادی لهو پارچه هونراوه یه که له لای باجه لاته کان دیل بووه و نویویه تی. ناماژه بهر جوگرافیایه ده کات که دهسته لاتی به سدریاندا هه بووه.

میزی خاتونان، شوخ شیرین بیم
کاکه کی کناچان زولف عدنبرین بیم
ساحیب ئوتاق نه قره با و پشتم
دهستگه دهستدار به گلهران گشتم

سهرتا میزایه کی جوان و شوخ و شهنگ بووه و که سیکه گه وره و خوشبو و په نگین بووه. خاوه نی خزم و که سوکاریکی زوره. دواتر ده لیت:

عیل به گی و په شید، میر جافانم
په روه دهی سای چین، زولف کلانم
به ور بالادهس، به سان شیرانم
نه امیدهی ولات پدم و ئیرانم

خانا میری جافه کان بووه، هه ره که چۆن له چهند به لگه و داستانیکیشدا ده لیت: من خانای قوبادییه کان بووم. خانا سهرده مانیک قازی و میر بووه، دواتریش خانیکی به دهسته لات بووه. ته نهها له نار خیل و خزم و که سوکاره کهی خویدا ناوبانگی نه بووه. به پیتی نه هونراوه یه خانا که سایه تییه کی زور زیرهک و وریا و به ناوبانگی نار ولاتی ئیران و رومه کان بووه.

قوچ سهر نه پیچ، وایه هی هه بهاتم
شیر سه فشکین، کوی زور و زاتم

دارای ده‌ماغبه‌رز که‌رم کولوم

نوستادان جه ترح، جوئی سینلاتوم

ه‌روه‌ها پیایوئیکی خاوه‌ن هۆش و فیکر و بیرئیکی به‌رز بووه. مامۆستایه‌کی قسه‌رۆیشتوو بووه و خاوه‌نی بریاری خۆی بووه. له هه‌موو کات و ساتئیکیشدا خاوه‌ن به‌ئینی خۆی بووه.

ته‌کیه‌ی پاهداران شای سه‌ماواتم

ده‌فته‌ردار مولک سه‌رجۆی کاواتم

باش بالاده‌س په‌هله‌وانام

قه‌لغان لای شان نه‌وجه‌وانام

له‌م چهند به‌یت‌دا جگه‌ له‌وه‌ی خانا باس له‌ ده‌سته‌لات و سه‌روه‌ت و سامانی خۆی ده‌کات، له‌ هه‌مان کاتیشدا باس له‌ ناوچه‌ جوگرافییه‌ ده‌کات که له‌ ژیر ده‌سته‌لاتیدا بووه. له‌ درێژه‌ی ئەم شیع‌ره‌دا ئەمه‌ زیاتر روون ده‌بیته‌وه.

به‌پێی لیکۆلینه‌وه‌ی میژوونوسانی جوانرۆیی هیچ کات باجه‌لانه‌کان نه‌یان توانیوه‌ ده‌ست به‌سه‌ر جوانرۆدا بگرن، ئەوه‌ی که خانا ده‌یڵی: "ده‌فته‌ردار مولک سه‌رجۆی کاواتم" باشترین به‌لگه‌یه‌ بۆ نیشان‌دانی جوانرۆیی‌بوونی خانا. چونکه سه‌رجۆی کاوات، نزیکترین کانیاری سه‌ر به‌ شاری جوانرۆیه‌ و ناوی زۆربه‌ی دانیش‌توانی ئەو شاره‌ له‌ کۆن و ئیستاشدا له‌ کاوات دابین ده‌کات، دیسان له‌ دیرئیکی تر‌دا ده‌ئیت:

به‌هار پای ئیلاخ جه‌ کورده‌مال بییم

جه‌ پای سه‌راوان چه‌شمه‌ی زولال بییم

ه‌روه‌ها له‌ جینگه‌یکی تر‌دا ده‌ئیت:

سوئتان ه‌اروون، میر سه‌ریاسم

ساحیب ن‌اواک، تیغ ته‌لماسم

میر سهرده‌گیر لای خان ناشورم

له تهنه‌ی به‌دان یانه‌ خاپورم

له‌م چهنده به‌یتهدا خانای ته‌راوی نه‌و سنوره‌ جوگرافی‌ی و ناوچانه‌ی له‌ژیر ده‌ستیدا بووه‌
 ناماژهی پی‌ ده‌کات. ههموو نه‌و ناوچانه‌ش که خانای ناماژهی پی‌ ده‌کات له‌ شاری جوانرۆوه‌
 نزیکترن تا له‌ ناوچه‌ی ژیر ده‌سته‌لاتی باجه‌لانه‌کانه‌وه‌. ناوچانه‌که‌ش له‌ ژیر ده‌سته‌لاتی
 جافه‌کانی ناوچه‌ی جوانرۆدا بووه‌.

سهریاس دتیه‌که‌ له‌ ناوچه‌ی شیوه‌سهر و نزیکه‌ له‌ ناوچه‌ی باینگانی (پاینگان) و
 شاری پاوه‌ و نزیکیشه‌ له‌ جوانرۆوه‌، هه‌روه‌ها نزیکه‌ له‌ پاریزگای کوردستان (سنه) له‌
 پۆژه‌لاتی کوردستان. سهریاس له‌ سهرده‌می خانادا ناوچه‌یه‌کی کویتسانی بووه‌، ده‌که‌ویتته‌
 نیوان پاینگان و پاوه‌ و جوانرۆ. له‌پاش شو‌رشی ئیسلامی ئیران، کرا به‌ ئۆردووکا. خه‌لکی
 نه‌م ناوچه‌یه‌ زیاتر ئیناخین. خان ناشوریش ناوچه‌یه‌که‌ له‌ سولاسی باوه‌جانی، نزیک به‌
 شاری سهرییل زه‌هاوه‌. وه‌کو گوتمان سهرجۆی (کاوه‌ت)، نزیکترین کانیاری سهر به‌ شاری
 جوانرۆیه‌ و ئاری زۆربه‌ی دانیشتوانی نه‌و ناوچه‌یه‌ی دابین کردووه‌. نه‌مه‌ش نه‌وه‌ دهرده‌خات
 که‌ نه‌و ناچه‌یه‌ی خانای تیبیدا نیشته‌جی بووه‌ و ده‌سته‌لاتی به‌سهریاندا هه‌بووه‌، ناوچه‌یه‌کی
 سه‌وزایی و خاوه‌ن به‌روبوومی و کشتوکالی و له‌وه‌رگایه‌کی باش بووه‌ بۆ خیله‌که‌ی.

ته‌کیه‌ی راهداران شای سه‌ماواتم

ده‌فته‌ردار موئک سهرجۆی کاواتم

نه‌مه‌ش زیاتر له‌وه‌ نزیکمان ده‌کاته‌وه‌ و پته‌وترمان ده‌کاته‌وه‌ که‌ خانای قوبادی باجه‌لان
 نه‌بووه‌. ناوچه‌ و ده‌سته‌لات و جوگرافیای ده‌سته‌لاتی خاناش خالینکی گرنگ و بایه‌خداره‌ بۆ
 ژیان و گوزهرانی خانای.

ناوچه کانی ژیر دهسته لاتی، جوگرافیا یه کی پر له سهوزایی و له وهر گایه کی باش بووه بۆ خیله کهی. خانا دهسته لاتی جوگرافی یه له سهزیاسه وه دهستی پی کردووه تا کو سنووری خان ناشوور و سه رجوی کاوات.

پیشووتر ناوچه کانی ناراو و پروباره کانی نهو ناوچه یه لای جوانرۆ کپین و فروشتنی پیوه کراوه. ههروه ها سنووری سه رته نگی نه ژدیها، به نیگه ز، باهووی کی کهن، سنووری به نیقه مهر، سنووری باهووری ته نگی قه جه، سنووری به نیگه ز و سنووری ریگه ی گشتی ناراو تا سه رته نگی نه ژدیها کپراون و له ژیر دهسته لاتی قوبادی به کاندای بوون.

نهو جوگرافیا یه ش ناشکرایه مولکی راسته قینه ی هۆزی قوبادی به کان بووه، هه تا ئیستاش به مولکی نهو هۆزه ده ژمیردریت و له ژیر دهسته لاتی نه واندا یه.

نهو جوگرافیا یه و گهرمیان و کوستان (ئیلخ و قشلاخ) هیش وای خو لقا ندووه که کیشه و گیروگرت و ناخۆشی بخته نیوان هۆزی باجه لان و خانای قوبادی به وه. نهو ناخۆشی و کیشه یه ته نها بۆ نهو دوو هۆزه پیش نه هاتووه، بۆ سه دان خیل و هۆز و خانه واده و بنه ماله پیش هاتووه. چه ندین خیل و هۆز له و نیوه نده دا له جیگه و شوینی خویان هه لکه ندراون و دوور خراونه ته وه بۆ جیگایه کی زۆر دوور، دراونه ته ده ست دهسته لاتی کی تر، یان نه وه تا له ناوچوون، یان له ناوبراون. نهو کاره له میژووی خیتلایه تی و عه شایه ری کوردیدا نامۆ نیبه. چه ندین به لگه له سه ر نهو کیشه و گیروگرت و ناخۆشی یانه له نیوان خیله کان و دهسته لاتی فارس و تورکدا هه یه. هه ر سه باره ت به هۆزی قوبادی به کان له به لگه یه کی تریشدا که له لای قوبادی به کان پاریزراوه و به نده له کاک جه مالی کوری کاک سالی تریشدا قوبادیم وه رگرتووه، تینیدا نه وه هاتووه که له دیوی کوردستانی عیراقه وه، دهسته لاتداری عیراقی نه و کاته ی عیراق گیروگرتیان بۆ قوبادی به کان دروست کردووه و نه یان هیشتووه مه رومالاتیان هاتوچۆ پی بکه ن.

خانا و میژوو

خانا له ناو میژووی ئە دەبیاتی کوردیدا جێدەستی دیاره. جیڠای شانازی کورد بووه و کوردیش شانازی پێوه دەکات. پەيامی خانای له میژوودا زۆر روون و ئاشکرا بووه. له وەرگیترانی داستانەکاندا، بە تاییبەت داستانی یوسف و زولەیحای پەيامیکی تاییبی عاشقانەیی هەیه. جگە لەوەیش، له میژوودا خالی وەرگیتران و دەستپاکی و لایەنەکانی وەرگیتران و جۆری داستانوویمان بۆ دەخاتە روو.

سەرچاوەیەکی تری زانیاری لەسەر بیر و جیهانیینی خانای بەرھەمە ئە دەبیەکانی خۆیەتی، لەناو ئەو بەرھەمانەدا زانیاری ورد و ئاماژەیی پەرشوبلاو و راستەوخۆ و ناپراستەوخۆی زۆری تێدایە کە دەبیت کۆ بکەیتنەوه. خانای کاتیک شاکارەکانی نیزیامیی وەرگیتران، له زۆر جیڠەدا پەراویزیکیی بۆ خۆی بەجی هێشتوو و بە مافی تاییبەتی خۆی زانیوه له هەگبە و زانیاری پۆژگاری ئەو کاتەیی خۆیەوه چەند بەیتیک بەونیستەوه و لەگەڵ شیعەرەکانی شاعیری گەورەیی گەجەدا تیکەهەلکیشیی بکات. له داستانی سولتان ئیبراھیم و نۆش نافەرینیشدا (لا ۱۴۸) لایەنیکیی میژوویمان بۆ دەستنیشان دەکات و دەلیت:

گۆش دەن بە داستان خانای خان قوباد

وہی دنیای بی پۆ، هەرگیز نەبۆن شاد

مونشیی دیوان دەفتەرخانەیی عەشق

هیجران کیش دەور، شیخ سەنعان مەشق

خانای لەم شیعەرەدا باس لەو دەکات کە ماویەکی خانای قوبادییەکان بووه. ئەمەش له میژوودا جیڠەیی باسە و گرنگی و تاییبەتمەندیی کاریگەری خۆی هەیه. یان له جیڠەییەکی تردا دەلیت:

خانای قوبادی دەروون پڕ نەدەرد

سەرلەوحەیی ئەلواح، جەدوولکاری کەرد

به حرف راوی، دانایان پیش
 بهی دهستور کرده‌ن تایی رشته تا کیش
 خامی عه‌ترنامیز، نوکته‌ی رقه‌مساز
 بهی دهستور بییه‌ن نهی راز و تاواز^۱

نه‌گه‌ر ته‌ماشای نه‌م به‌یت‌ه‌یش بکه‌ین، کوتومت وه‌کو گتیرانه‌که‌ی فیرده‌وسیه و بو
 می‌تروو تو‌ماری کردوه. خانای قوبادی بی‌مان ده‌لیت نه‌م داستانه‌ی چون وه‌رگرتوون و به‌چ
 شیویه‌که‌ ددیان گتیریت‌ه‌وه. فیرده‌وسیش به‌شیک له‌ شانامه‌که‌ی له‌ به‌رهم و نووسراوه‌کانی
 "ده‌قیقی، خودای نامه، نامه‌ په‌له‌وییه‌کان و راوییه‌کان" وه‌رگرتوه، پاشان به‌ شیویه‌کی
 ریکوییک دایانی رشتوه‌ته‌وه. خانا خالیکی ترمان بو‌ ده‌ستیشان ده‌کات و ده‌لیت:

خانای خوش نویس باش هه‌کاکان
 ته‌عریف‌کونه‌نده‌ی داستان به‌ داستان
 بشین به‌ سه‌روه‌خت کار شازاده
 چون به‌ جا گوزاشت نه‌و زوق و باده^۲

له‌م دوو به‌یت‌ه‌شدا خانای قوبادی جگه‌ له‌وه‌ی باسی خوشنویسی خویمان بو‌ ده‌کات و
 ده‌ری ده‌خات که‌ که‌سیکی خوشنوس بو‌وه. له‌ هه‌مان کاتیشدا نه‌وه‌مان پی‌ ده‌لیت که‌ نه‌و
 داستانه‌ی وه‌ری گرتوون یا بو‌یان هی‌ناوه و بیستونی، زور به‌ جوانی و ریکوییک و
 داستان به‌ داستان نووسیویه‌تییه‌وه. فیرده‌وسیش ده‌لی:

یکی نامه بود از گه باستان
 فراوان بدو اندرون داستان

^۱ سولتان تیبراهیم و نوش نافه‌رین، لا (۱۸۹).

^۲ هه‌مان سه‌رچاره‌ی پیشرو، لا (۳۱۴).

پراگنده در دست هر موبدی
 از او بهره‌ای نـزـد هر بخردی
 یکی پهلوی بود دهقان نژاد
 دلیر و بزرگ و خردمند و راد
 پـژوهندی روزگار نخست
 گذشته سخن‌ها همه بازجست
 ز هر کشوری موبدی ساغورد
 بیاورد و این نامه را گرد کرد

فیردهوسی به‌شیک له شانامه‌ک‌ی لهو نامه و شانامانه‌ی پیشووتره‌وه وەرگرتووه، وه‌کو داستانه‌کانی ده‌قیقی و نه‌بومه‌نسور و نامه په‌هله‌وییه‌کان که له‌لای خه‌لگی و مووبه‌ده‌کانی زه‌رده‌شتی بوون. دوا‌ی گردو‌کۆمه‌کردنیان، هم‌موویانی به‌راورد کردوون. فیردهوسی هرچی داستاتیک له شانامه‌ک‌ی خۆیدا نه‌هاتووه، له‌ویدا نووسیونی. خانایش له‌م داستانه‌دا همان کاری فیردهوسی نه‌نجام داوه. دواتر هم‌موو داستانه‌کانی به‌شپوه‌یه‌ک کۆکردۆته‌وه و ریکی خستوون، هه‌روه‌ها به‌سه‌ر به‌شه‌کانی خۆیاندا دابه‌شی کردوون. تاکو نه‌و داستانه به‌نرخه‌ی لی‌ پیک هیناوه. خانا جاریکی تر و له شوینیکی تریشدا ده‌لیت:

خانا نه‌ی دونیا چه‌رخ نه‌یره‌نگه‌ن
 گا مایل به‌ نۆش، گاهی به‌ جه‌نگه‌ن
 به‌ حه‌رف پاوی سوخه‌نگۆی وهرین
 بشین به‌ سه‌رکار خورشید شیرین..^{۱۲}

نهم دوویاتکرده‌وه‌یه دوو خالمان بو ده‌خاته روو:

^{۱۲} همان سه‌رچاوه، لا (۳۱۸).

یه که میان: خانایان ته‌وه تا ته‌م داستان‌هی وه‌رگیتراوه، یان خۆی داستان‌ه‌کانی له زاری پراوییه‌کانه‌وه وه‌رگرتوه. دواتر داستان به داستان نویسیونییه‌وه. وای بۆ ده‌چم خۆی هه‌موو داستان‌ه‌کانی وه‌رگرتوون، دواتر به شیوه‌یه‌کی ریکوئیتک و دروست نویسیونییه‌تییه‌وه. ته‌م دوو خاله له میژوودا جیگه‌ی قسه و باسن، جیگه‌ی لیکۆلینه‌وه و وردبوونه‌هن. له‌و نامانه‌شیدا که بۆ میرزا شه‌فیعی ناردوون، ته‌نها له یه‌کیتک له‌و نامانه‌دا سالی (۱۱۵۲) به‌ر چاو ده‌که‌وئیت، به‌لام به‌ بۆچوونی من ته‌وه روونه که ته‌و چهند پارچه‌ی شیعه‌ی باسی پیری ده‌کات له‌و کات و ساتانه‌دا نووسراون. تا له‌و جیگایانه‌دا که باسی پیری هه‌ندیک له‌و که‌سایه‌تییه سیاسی و میژووییه‌کان ده‌کات و ده‌ئیت:

هۆلاکۆ و جه‌نگیز وه ته‌یمووره‌وه
 به‌و که‌لله‌ی منار زولم و زۆره‌وه
 ئیج وه سوپای سه‌لم و تووره‌وه
 نادر شا به‌و تاج کۆهی نووره‌وه
 خاقانی چینی وه فه‌عفووره‌وه
 که‌ریم خان به‌و عه‌دل بی‌تسووره‌وه

خانای قوبادی له‌م هۆنراوه‌دا ته‌گه‌رچی زیاتر باس له پیری ده‌کات، به‌لام خۆیندنه‌وه‌ی بۆ لایه‌نه‌کانی میژوو و که‌سایه‌تییه‌کانیش کردوه له‌ پرووی ته‌مه‌ن و فیکر و ته‌ندیشه و که‌سایه‌تییه‌وه، خۆیندنه‌وه‌ی بۆیان کردوه و هه‌لیانی سه‌نگاندوه و حوکمی خۆی له‌ باره‌یانه‌وه داوه.

ته‌وه‌تا هۆلاکۆ و جه‌نگیزخان و ته‌یموورله‌نگی بیکه‌وه کۆکردونه‌ته‌وه. هه‌رسیکیان که‌سایه‌تی و که‌سی زۆر گه‌وره و ده‌سته‌لاتداری میژوویین. هه‌روه‌ها له‌ پرووی میژووی و ته‌فسانه‌یییه‌وه قسه‌ی خۆی کردوه. له‌ نیوه‌به‌یتیکی تردا خانای لایه‌کیش له‌ نادرشای ته‌فشار

دهکاتهوه. نه گهرچی نادرشا سالی (۱۱۴۵-۱۱۴۷ك). دهسته لاتی سیاسی زۆر به هیزی هه بووه و زهبر و زهنگی زۆری به رانبهر به کوردهکان کردووه، لایه نی باش و خراپیشی هه بووه، دواتریش نیازی خراپی خۆی به رانبهر به کوردهکان جیبه جی کردووه و زهبری کوشنده و خراپی له دهسته لاتی سیاسی کورد داوه. ئەو زهبره کوشنده یه له شیعره کانی رهزا خانی باوکی ئەلماس خاندایه روونی دیار ده که ون. باوکی ئەلماس خانی هیرشیکی زۆر توند ده کاته سهر نه ندیشه و که سایه تی و دهسته لاتی سیاسی نادر شا و ده لیت:

خان وات: نهی شاترا! خان وات: نهی شاترا!
 نهی کۆهنه میهتهر، قه دهیمی شاترا!
 به نه مر بیچوون، قه دهیم و قادر
 نادر تیمه تۆ که ردیم به نادر

له جینگه یه کی ترده رهزا خان ده لیت:

قه بیووم قادر، قه بیووم قادر
 نادر تیمه تۆ که ردیم به نادر

سه باریهت به جیهانی دهرهوه، ئاورپیک له میژووی کیشوهری ئاسیاش ده داتهوه، دواتر دیته سهر باسی که ریم خانی زهند. که ریم خان ماوه یه که دهسته لاتی ئیرانی به دهسته وه بووه، جگه له وهیش، پایه ی له ناو میژوودا ده ستیشان ده کات و به که سیککی داد په ره ره ناوی ده بات. خانا به پیی نه و زانیاری و خویندنه وانهی له ناو شیعره کانیدان، دهرده که ویت که سیککی زۆر ورده کار و پرزانیاری و خاوهن سه لیکه بووه.

له سه ره تای داستانی خوسره و شیرینه که یشیدا په یامیکی نیشتمانی و میژووی و نه ته وه یی زۆر بایه خدار و گرنگ ئاراسته ی میلله تی کورد ده کات. ئەم په یامه بو سه ره ده می خۆی چه نده گرنگ بوو ییت، ئەوه ندهش له ئیستادا گرنگه. ئەگه ره نهی توانی بییت ههستی زۆر بهی خه لکی نه و کاته به لای نه و داستانه دا بجوولنییت و گیانی نه ته وه په رهستی له لای

نوه‌کانی ئەو کاتەدا خۆشەویست بکات، ئەوا توانیویەتی پەيامێک بڵاوبکاتەوه و کاریگەری پۆچی، دەروونی، نیشتمانی و میژوویی لە ناخی خەلکی ئەو کاتەدا دروست بکات و تا ئیستاش ئەو پەيامە پۆژ لە دواي پۆژ بە گرنگ تەماشای بکریت. پەيامە‌کەش پەيامێکی گشتییە و سەبارەت بە یە‌ک‌پزیری زمان، میژووی زمان، گەل، هۆز و نە‌تە‌ودیه.

راستەن مە‌واچان فارسی شە‌ک‌کەرەن

کوردی جە فارسی بە‌ل شیری‌نتەرەن

پە‌ی چیش؟ نە دە‌وران ئی دنیای بە‌د‌کیش

مە‌ع‌زوزەن هە‌ر‌کە‌س بە‌ زوبان ویش

دە‌بی هە‌موومان بە‌ زمانی کوردی بنووسین و پەرە بە‌و زمانە شیرینە‌ی خۆمان بە‌دین. بۆچی؟ بە‌ بۆ‌چوونی من خانا تە‌‌وا‌ی شانامە‌ی فیردە‌وسی و هە‌ندیک لە‌ کتیبە‌کانی ئەو دە‌مە‌ی کە لە‌سەر شانامە و داستانی‌نووسی و مە‌سە‌لە‌ی زمان بوون، خۆ‌یندوونە‌تە‌وه. یاخود دە‌کریت ئەو هاو‌کیشە سیاسی، فیکری، زمانی، ئایینی و کۆ‌مە‌‌لایە‌تیانە‌ی کە لە‌و دە‌مە‌دا هاتوونە‌تە‌ پێشە‌وه بۆ نە‌تە‌‌و‌ی کورد و فارس، لێ‌ک‌چوو و خانا درکی بە‌و بابە‌تانە کردووه و ویستوویە‌تی ئەو پە‌يامە بە‌ تە‌‌وا‌‌وتی بگە‌یە‌نی‌ت و بۆ میژوو ئە‌وه بە‌‌ل‌ینی‌ت کە کورد لە‌ رووی میژوویی، ئایینی، کە‌لتووری و کە‌له‌‌پووری زمانە‌وه چۆن بیری کردووه‌تە‌وه و چۆن بووه و جیندە‌ستی چۆن دیار بووه. بە‌ ئە‌مە‌‌کانە ئە‌و پە‌يامە راستییە‌ی کە لە‌سەر شانی خۆی ناوه، وە‌کو خۆی گە‌یان‌دوویە‌تی.

جە‌ عە‌رسە‌ی دنیای دوون بە‌د‌فە‌‌پ‌جام

بە‌ دە‌ستوور نە‌زم، نيزامی‌ی مە‌قام

به له‌فز کوردیی کوردستان ته‌مام
پیش بووان مه‌حفووز، باقی وه‌سه‌لام^{۱۲}

خانا له سه‌ره‌تای داستانی له‌یل و مه‌جنوونه‌که‌یشیدا تاوریک له هه‌ندیک لایه‌نی
میژوویی جیاواز ده‌داته‌وه و ده‌لیت:

نه‌ر ته‌وفیق ده‌رژ بینای بیه‌ته‌رین
جه‌ دمای مه‌کتوب خوسره‌و و شیرین
عه‌جه‌بته‌ر جه‌ سپر سیحر سامیری
واچۆم وه‌سف عیشق قه‌یس عامیری
یا نیهای مه‌جنوون مه‌فتوون له‌یل
ده‌یری دیوانه‌ی ده‌شتی دو‌جه‌یل
ویلی و مه‌حروومی جه‌ شادی و (...)
هامپاز چه‌نی و حوش و تیور
عیشق مه‌جازی، به‌عدن حه‌قیقی
واچۆم جه‌ تاریخ جه‌ پوی ده‌قیقی
به‌ واتهی هه‌کیم دانای نیزامی
گه‌نجه‌وی، نه‌لیاس بن یوسف نامی
شاعیری شه‌ریف شه‌فیح ده‌ستور
نه‌ر په‌رسۆ تاریخ نی نامی مه‌ستور
غه‌ین و قاف و نوون، دالی نه‌بجه‌دی
حیساب که‌رژ حه‌رف وینه‌ی عه‌سجه‌دی

^{۱۲} خوسره‌و و شیرین خانای قوبادی (حه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریم)، (لا ۱۵).

هزار و یسه‌کسه، پهنجا و چوارهن

په‌وشه‌نتهر جه سووی شوعلهی وه‌هارهن

له‌م چهند به‌یتهدا خانای چهند لایه‌نیکی میژوویمان بۆ ده‌ستنیشان ده‌کات:

۱- ناوی داستانی له‌یل و مه‌جنون که وه‌ری گپراوه.

۲- لاکردنه‌وه‌یه‌ک له میژووی پیش ئیسلام.

۳- لایه‌نی عیشقی مه‌جازی و حه‌قیقی.

۴- ئاوردانه‌وه‌یه‌ک له میژوو و ناوه‌ینانی ده‌قیقی شاعیری فارس. ده‌شتوانین بلیتین مه‌به‌ستی

بووه بلیت نه‌م چهند به‌یتهدی که من باسیان ده‌که‌م ده‌قیقه، واته راست و په‌وان و بیه‌ه‌له‌یه.

۵- سالی (۱۱۵۴) خانای ئاوردیک له هارپی و برا و دۆسته زۆر نزیکه‌که‌ی (میرزا شه‌فیع)

ده‌داته‌وه و ناوی ده‌هینیت.

۶- لی‌رده‌دا خانای قوبادی ئاماژه‌یه‌کی جوان به‌وه ده‌کات که نه‌گه‌ر هاتوو میرزا شه‌فیعی

هارپی و دۆستی نزیکم له من بپرسیت میژووی نووسینه‌وه‌ی نه‌م نامه‌یه که‌ی بووه، نه‌وا

سالی با بزانی‌ت که (۱۱۵۴) ی کۆچییه.

لی‌رده‌دا ده‌توانم وه‌کو بۆچوونیک نه‌وه بلیتیم که خانای به‌شیک له‌م داستانه یان هه‌موو

داستانه‌که‌ی دوا‌ی ته‌واوبوونی وه‌کو نامه‌یه‌ک بۆ میرزا شه‌فیع ناردوو. یان نوسخه‌یه‌کی

له‌به‌ر گرتۆته‌وه بۆته‌وه‌ی له‌لای ته‌ویش بمینیته‌وه، یان هه‌ر وه‌کو فیرده‌وسی که له دوا‌ییدا

شانامه‌که‌ی به ناوی سولتان مه‌حمودی غه‌زنه‌وییه‌وه کرد بۆ ته‌وه‌ی شانامه‌که‌ی له فه‌وتان

پزگار بکات و نوسخه‌ی بمینیته‌وه. میرزا شه‌فیعی له‌ناو ته‌رده‌لانه‌که‌دا خاوه‌نی پله و پایه‌ی

به‌رز بووه و له‌سه‌ر خه‌زینه و خه‌رجی و داها‌ته‌کانی میرنشینی ته‌رده‌لان بووه. په‌نگه‌ خاناش

ویسیتی هه‌ر وه‌کو فیرده‌وسی بکات که شانامه‌که‌ی نارد له‌ لای سولتان مه‌حمودی غه‌زنه‌وی

بۆته‌وه‌ی له به‌رانبه‌ردا پاره‌یه‌کی باشی پی‌ بدات و شانامه‌که‌ی به ناوییه‌وه کردوو،

هه‌چهند غه‌زنه‌وی ئه‌و پاره‌یه‌ی پئی نه‌دا به‌هۆی ئه‌وه‌ی تۆمه‌ت درایه‌ پائی به‌وه‌ی که له تایینی ئیسلام ده‌رچووه، پاش ئه‌وه‌ش فیرده‌وسی کۆچی دوایی کرد. پئی ده‌چیت خاناش وه‌های کردییت، به‌لام ئه‌م خه‌مه‌سه‌ی نیزامیی به‌و شیویه لی کردووه. ته‌نها له له‌یل و مه‌جنوونه‌که‌یشدا به‌و شیویه باسی لیوه ده‌کات. گوئام رایه‌ خانا داستانی له‌یل و مه‌جنوونه‌که‌ی دواین داستان بوویت که وه‌ری گێپراییت. هه‌روه‌ها گوئامیشم له‌سه‌ر ئه‌وه هه‌یه که خانای قوبادی ئه‌وه‌ی زانیوه که فیرده‌وسی شانامه‌که‌ی بۆچی نووسیوه. ئه‌وه‌ی من به‌راوردم کردووه ئه‌و فکهریه‌ی که خانا بۆ پرسی زمان، میژوو، کیشه‌ی سیاسی و سیاسه‌تی کۆمه‌لایه‌تی له‌ناو نه‌ته‌وه‌ی فارس له‌ کۆندا، به‌تایبه‌تی له‌و سه‌رده‌مه‌ی فیرده‌وسی شاعیردا، ئه‌و رووداوانه‌ی که هاتوونه‌ته‌ پیش، له‌ سه‌رده‌می خانای قوبادیشدا روویان داوه.

یه‌کێک له‌و خالانه‌ی که له‌ میژووی فارسدا فارسه‌کان پئی دلگزانن ئه‌وه‌یه که له‌ لایه‌ن عه‌ربه‌که‌نه‌وه و دوای هاتنی تایینی ئیسلام و له‌ ناوچوونی تایینی زه‌رده‌شت، فارسه‌کان تووشی کوشتن و برین و له‌ناوچوون بوون، تووشی شه‌ر و رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی زۆر بوون و فارسه‌کان چه‌وسینراونه‌ته‌وه.

دکتۆر په‌یاحی له‌ یاداشته‌کانی خۆیدا که سه‌باره‌ت به‌ فیرده‌وسییه، زۆر به‌ وردی و جوان قسه‌ی له‌سه‌ر ئه‌و بابته‌ کردووه. له‌ جێگه‌یه‌که‌دا باس له‌ پرسی کوردیش ده‌کات. فارسه‌کان له‌ لایه‌ن عه‌ربه‌که‌نه‌وه هێرشێ زۆریان کراوه‌ته‌ سه‌ر و ویستویانه‌ زمانی عه‌ره‌بی و داب و نه‌ریتی عه‌ره‌ب به‌ سه‌ریاندا زال بکه‌ن و بچه‌سپینن.

ئه‌م لایه‌نه‌ له‌ سه‌رده‌می خاناشدا رووی داوه و فارس و تورکه‌کان ویستویانه‌ کورد به‌ره‌و لاوازیوون و له‌ناوچوون به‌ن. تورکه‌کان له‌ قۆله‌کانی لای بادینان و بابانه‌وه تا سنووری چه‌می سیوان که نزیکێ ئیلی باجه‌لان بووه یا تورکی به‌ سه‌ر کوردیدا زال بکه‌ن. هه‌روه‌ک چۆن ئه‌و کوردانه‌ی له‌ ناوچه‌کانی ژێر ده‌سته‌لاتی فارسدا، زمانی فارسییان به‌سه‌ردا سه‌پینراوه، ناوچه‌کانی ژێر ده‌سته‌لاتی تورک و عه‌ره‌بیش به‌ هه‌مان شیوه‌ بووه.

باجه‌لانه کانش سهرده مانیک سهر به عوسمانی و ماوه‌یه کیش سهر به سده‌ویه کان بوون. له کتیبی ئیلی باجه‌لانه کاندای قسه‌ی زۆر له سهر نهم باسه کراوه. خانای ویستویه‌تی گیانی نه‌ته‌وایه‌تی له فیکر و زیهنی مندالان، گه‌نجان و تاکی کورددا بجه‌سپینیت، تا نه‌ته‌وه‌ی خوین خوش بویت. خانای هه‌ستی به‌وه کردوه که فارسه‌کان چون ده‌یانه‌ویت کورد و میژوه‌که‌ی له‌ناو به‌بن، ههر کاتیکیش شه‌ریک هاتبیتته پیشه‌وه، زۆربه‌ی سوپاکان له پیشه‌وه ئیله کورده‌کان چاوساگییان کردوون و نه‌وان پیشتر و زیاتر شه‌ریان پی کراوه.

۷- خانای بو میژوو نه‌وه‌ی سه‌لماندوه که چند ده‌سپاک بووه و خاوه‌ن فکریکی پاک و روون بووه. له هه‌موو داستانه‌وه‌ر گه‌یتردراوه‌کانیدا که وه‌ری گه‌یرون، له سهره‌تا و له شوینی خویدا ناوی نیزامیی گه‌نجه‌ویی هه‌تاوه. که داستانه‌کان هی نه‌ون.

زۆربه‌ی نه‌و خالانه‌ی لیته‌دا له باسی میژوو و نه‌ته‌وه و زمان و فهره‌نگ و فیکر و جیهانبینی قسه‌مان له‌سهر کرد، له سهرده‌می فیرده‌وسپیشدا به هه‌مان شیوه به‌سهر فارسه‌کاندا هاتوه. نه‌و رووداوانه‌ی که پیش هاتوون و فیرده‌وسی و هاتمه‌نه‌کانی فیرده‌وسی و دوا‌ی ته‌ویش باسیان له‌سهر نه‌و رووداوانه کردوه. نه‌و جیهانبینییه‌ی فیرده‌وسی باسی لیته کردوه، خانا‌ش هه‌مان تیروانینی هه‌بووه، به‌لام له سهرده‌میکی تازه و له کات، شوین، نه‌ته‌وه، بیر، که‌ش و هه‌وای جیاوازدا نه‌و باسانه‌ی خولقاندوه.

هه‌موو نه‌مانه‌ی که لیته‌دا با‌سمان لیته کرد، ههر یه‌که‌یان له رومی میژویی و میژویی نه‌ده‌بیات و زمان و وه‌رگه‌یترانه‌وه، گرنگی و تایبه‌تمندی خۆی ده‌بیته له باسی ژیانای خانای قوبادیدا.

خۆشه‌ویسته‌که‌ی خانای

له‌ناو میژووی ئەدهبیاتی کوردیدا زۆر شاعیرمان هه‌یه که به‌شیک له شیعره‌کانیان تایبەت کردووه به خۆشه‌ویستی، به تایبەتی دۆسته‌که‌ی. هەر یه‌که‌یشیان به یه‌کیک له مەعشوقه‌ به‌ناوبانگه‌کان ناویان بردوون. بۆ نمونه مه‌لا موسته‌فای بیسارانی به زوله‌یخا و شیرین ناوی خۆشه‌ویسته‌که‌ی ده‌بات. هه‌ندیک به له‌یلا و هه‌ندیکیش به شه‌م، به‌لام له‌لای خانای ئەم لایه‌نه زۆر جیاوازه، خانای ناوی راستیی دۆسته‌که‌ی زوله‌یخایه و خه‌لکی کولیایی بووه.

زوله‌یخای سانی، زوله‌یخای سانی
 زوله‌یخای به‌گژاده‌ی کولیایی نیشانی
 ده‌ور به‌سته‌ن چون چه‌رخ چالاک لانی
 چه‌رخنا چون به‌ساز شه‌یدای شه‌روانی

زوله‌یخا له به‌گژاده‌کانی کولیایی بووه. خانیکی شوخ و شه‌نگ بووه.

به‌پیتی ئەو شیعره‌ی له‌م دیوانه‌دا هاتووه، زوله‌یخایش شاعیریکی به‌ده‌سته‌لات بووه. له‌ناو ده‌ستنوسه‌کانی به‌رده‌ستماندا له‌ چهند نوسخه‌یه‌که‌دا دوو پارچه‌ شاعر هه‌یه به‌ ناوی خانای و زوله‌یخاوه. یه‌که‌مین جاره ئەم هۆنراوانه له دیوانی خانادا بلاو ده‌بنه‌وه. ئەم خۆشه‌ویستییه‌ ده‌کریت یه‌که‌بجار یه‌کلایه‌نه بوویت، سه‌ره‌تاش خانای ده‌ستپیشخه‌ری کردییت و قه‌شه‌نگیی زوله‌یخا وای لی کردییت خانای به‌ییتیته گۆ و وه‌سفی دۆسته‌که‌ی بکات. به‌ پینچه‌وانه‌شه‌وه راسته. دواتر زوله‌یخا به‌م حاله‌ی خانای زانیییت و به‌م شیوه‌یه هاتییتته ده‌نگ:

سه‌رسامم که‌رده‌ن، سه‌رسامم که‌رده‌ن
 خانای د‌ل‌گ‌یریت سه‌رسامم که‌رده‌ن
 به‌و شا که‌ ناگای پ‌و‌وی پ‌شتی پ‌ه‌رده‌ن
 پ‌ه‌ی که‌م ده‌ماخیت ئی‌مانم ه‌ه‌رده‌ن

ته‌لبدت چهنديون تو کم ده‌ماخی

هامراز مهینهت شهریک ئـماخی

وه‌کو ده‌یینین زوله‌یخا چون سهرزه‌نشتی خانا ده‌کات و به‌و حاله‌ ناهه‌مواره‌ی خانا ده‌زانیت و باسی لایه‌نه‌ دهرونی و فیکریه‌کانی خانا ده‌کات و ده‌ی خوینیتته‌وه. خاناش هه‌ر وه‌کو خووه‌که‌ی جارانی و به‌ته‌ده‌ییکی جوانه‌وه‌ دیته‌ گو و ده‌لئیت:

هه‌ر من به‌نده‌ی توّم، هه‌ر من به‌نده‌ی توّم

خوا مه‌زانو هه‌ر من به‌نده‌ی توّم

داغدار به‌ داغمای مودام ژهنده‌ی توّم

غولام که‌دیم به‌ زه‌ر سه‌نده‌ی توّم

نه‌ جه‌ تو دلگیر، نه‌ په‌ی که‌س داخم

جه‌ شادی شیوه‌ت به‌ه‌رزه‌ن ده‌ماخم

خانا زور به‌ روونی و جوانی وه‌لامی زوله‌یخا ده‌داته‌وه. له‌ناو ته‌و هونراوانه‌ی تاکو ئیستا ده‌ستکه‌وتون، یه‌ک پارچه‌ شیعی زوله‌یخا له‌ به‌رده‌ستدایه، به‌لام چهنده‌ پارچه‌ هونراوه‌یه‌کی خانا هه‌ن که‌ باس له‌ زوله‌یخا ده‌که‌ن و به‌ روونی ناوی زوله‌یخا دینیت. پی‌ ده‌چیت له‌ نیوان ته‌م دوو خو‌شه‌ویسته‌دا چهن‌دین نامه‌ی تری هه‌بووینت، به‌لام ئیمه‌ تاکو ئیستا ته‌م نامه‌یه‌مان ده‌ست که‌وتوه. وه‌کو گوتمان چهنده‌ پارچه‌ شیعیکی کوردی و فارسیی خانامان له‌ به‌رده‌ستدایه‌ که‌ تیا‌یاند‌ا وه‌سفی زوله‌یخا ده‌کات. له‌ به‌یتیکی فارسیدا خانا زور به‌ روون و جوانی ده‌لئیت: "من یوسف نیم، به‌لام من زوله‌یخایه‌کم هه‌یه، من چی خه‌م و هه‌میتم هه‌یه و هه‌مووی به‌ با رویشته‌وه، چونکه‌ یاره‌که‌م ناوی زوله‌یخه‌".

له‌م نیوه‌نده‌دا ده‌بی‌ ته‌ره‌ش باس بکه‌ین که‌ میرزا شه‌فیع‌ی کولیایی به‌ به‌ینی ته‌م دوو شاعیره‌ و عه‌شقه‌ی زانیوه‌ و به‌ نامه‌یه‌ک به‌شداریی خه‌م و نازاره‌کانی خانا ده‌کات.

لهم دوايانه شدا ماموستا موحه ممد ره شیدی ته مینیی پارهیی ناگاداری کردمه وه که
چند بهیتیکی شیعی خانای دهستکه وتوو که باس له زوله یخا ده کهن، به لام ثم زوله یخایه
خوشکی خانایه نهک دوسته کی.

مليح لا تجرح مـلومـاء المـی
مر برشت استاد لایمـوت می
یان دوشاخه مهرزنگ گۆش تـهـر
یان دوورین جه دست سهرحه ددار جه بهر
قهـسـم به دانای بینای بالادهس
زوله یخا به زۆر من نـاـدهـم به کـهـس

لیردها تهوه ده بینین که خانای زۆر پیداگری له سهر تهوه ده کات که زوله یخا به زۆر ناداته
کهس. ثم لایه نهش لایه نیکی تازهیه و تاکو ئیستا له باسی خانادا شتیکی لهم شیویه
باس نه کراوه. من جگه له وهی که ماموستا بوی ناردوم، هیچی له سهر نازانم، نه وه کانی
خاناش ده لاین: تیمه ناوی زوله یخا له و سهردهم و کاتانه دا شتیکی لی نازانین و باس نه کراوه
که خوشک و کهسمان به و ناوه وه هه بوویت. شیعه ره کهش جوریک دهستکاری و لهنگی و
بیسه روبه ری پیوه دیاره.

هاورپیکانی خانای

ټه‌وی له باسی هاورپو و دوسته‌کانی خانادا باسی لیوه ده‌کریت و کراوه و به‌لگه‌ی له‌سهر هه‌یه. دوو که‌سن، یه‌کیکیان میرزا ش‌فیع‌ی کولیاییه و ټه‌وی تریان عه‌بدو‌للا خانای کوری سه‌فی خانای جوان‌پو‌یییه.

میرزا ش‌فیع‌ی کولیایی یه‌کیکه له دوسته زور خوشه‌ویست و نزیکه‌کانی خانای. ناگاداری سه‌رجه‌م کار و چالاکییه‌کانی خانای بووه. ټه‌م دوستایه‌تییه‌ی خانای و میرزا ش‌فیع‌ی ټه‌نهای له نه‌ینی نیش و کاری پوژانه‌دا نه‌وه‌ستاوه‌ته‌وه. بگره له نه‌ینی نیوان زوله‌یخا و خانای قوبادیشدا خو‌ی نواندووه. میرزا ش‌فیع‌ی کولیاییش ناگاداری هه‌موو نیش و کار و نه‌ینییه‌کانی خانای بووه، هه‌ندیک جار به نامه‌یه‌ک به‌ش‌داری له‌و دوستایه‌تی و خه‌مانه‌ی خانادا کردووه.

هه‌روه‌ها له چه‌ندین نامه‌ی تاییه‌تی که میرزا ش‌فیع‌ی کولیایی باسی پیری و نازار و مه‌ینه‌تییه‌کانی خو‌ی بو خانای قوبادی ده‌کات و خاناش سه‌رزه‌نش‌تی ده‌کات و دل‌ی ده‌داته‌وه. میرزا ش‌فیع‌ی به‌پو‌یه‌به‌ر و ده‌سته‌لات‌داری خه‌زینه و مالیات و گه‌نجینه‌ی میرنشینی ټه‌رده‌لان بووه. له دیوه‌خانی ټه‌رده‌لانه‌کاندا جیگه‌ی تاییه‌تی هه‌بووه. له‌م به‌یته‌دا میرزا ش‌فیع‌ی پیا‌هه‌لگوتنیک‌ی جوانی بو خانای قوبادی هه‌یه و ده‌لیت:

خانای جامی خو، خانای جامی خو!

خانای خاس خه‌یال، دانای جامی خو!

خانای قوبادیش له وه‌لامی میرزا ش‌فیع‌ی کولیاییدا ده‌لیت: میرزا که‌م! سه‌رمايه و ده‌ستمایه‌ی ته‌مه‌نی مرؤډ له کو‌تاییدا پیرییه، نیش و کاری دوا‌دوایی مرؤډ له کاتی پیری‌دا هه‌ر گریان و نار‌ه‌ه‌تی و ټاه کی‌شانه:

میزام خواریبین، میزام خواریبین
 ئاخیر سدرمایه‌ی پیری خواریبین
 پیشه‌ش ئاه سدر شین و زاریبین
 مایه‌ی بی قدری و کفته‌کاریبین

له کۆتاییدا خانا بهم شیویه وهسفی هاوریکه‌ی ده‌کات:

میزای وهش کهلام هامدرد دهردم
 شه‌مده‌ی جه پیری ها بیدیان که‌ردم
 شه‌فیج زیقه‌در مسته‌وفی دیوان
 شیرای شیرین پاز، جه قه‌سر ئدیوان
 جه‌وانی لوان، ئامانش نیبین
 پیری دهردیوه‌ن دهرمانش نیبین
 پی‌می میزا شه‌فیج برای خوشکه‌لام
 خانا پهریش وات: باقی وه‌سه‌سلام

خانا لیره‌دا به هاوریکه‌ی ده‌لێت: ئه‌ی هاورپی خوشگوفتارم! ئه‌ی دۆست و هاوده‌ردم!
 من ئه‌وا هه‌موو شته‌کانی خۆمم بۆ تو باس کرد، میزا شه‌فیعی قه‌دردار و به‌رپۆه‌به‌ر و
 ده‌سته‌لاتدار له دیوان و خانه‌دان و خانه‌دانانی ئه‌رده‌لان! شاعیری شیرین و پازدار له دیوه‌خان
 و ئدیوان و هاوعه‌سری من! ئه‌مه‌ بۆ میزا شه‌فیعی برای خوش قسه‌ و که‌لامم، خانا ئه‌م
 و ته‌یه‌ی بۆ تو و توویه‌تی و ئه‌وه‌ی ماوه‌ته‌وه‌ بیلێم سه‌لامه‌تیه‌ته‌. ده‌بی ئه‌وه‌ش بلێین که‌ میزا
 شه‌فیعی کولیاایش خانای قوبادیی زۆر خوش ویستوه‌. ئه‌و خوشه‌ویستییه‌ی کولیاایی
 هیچی که‌متر نه‌بووه‌ له‌وه‌ی خانا.

یه کیکی تر له هاورپیکانی خانای قوبادی عه‌بدوللا خانای کورپی سه‌فی خانای جوانرپیی بووه. نه‌گه‌رچی رای جیاواز له‌سەر ئەم بابەتە هه‌یه، به‌لام به‌پیی هه‌ندیک له‌و سه‌رچاوانه‌ی که سه‌ر به‌ قوبادییه‌کانن، ده‌ئین: گویا کاتی خۆی خانا زۆر به‌ ده‌سته‌لات بووه و باوکی پیی ناخۆش بووه خانا نه‌وه‌نده زوو زوو گه‌شهی کردووه. بۆیه زۆریه‌ی زۆری ده‌سته‌لات و سه‌روهت و سامانه‌کانی لی‌ وهرده‌گریتته‌وه، چهند جاریک ئەم کاره‌ ده‌کات. به‌لام خانا له‌به‌ر ورت و وریایی و ده‌سته‌لاته‌کانی، دووباره و چهندباره ده‌وله‌مه‌ند ده‌بیته‌وه، هه‌ر بۆیه باوکی ناچار ده‌بیته‌ وازی لی‌ ده‌هینیت و خانا له‌گه‌ل دایکیدا له‌ ناوچه‌یه‌کی جیاواز جیگیر ده‌بیته. واش ده‌زانی نه‌و ناوچه‌یه هه‌ر سه‌ریاس تا سنووری خان ئاشوور بووه. پی‌ ده‌چیت ئەم شیعره هه‌ر له‌و کات و ساته‌دا بوویت یان نه‌و کاته‌ی که خانا له‌لای باجه‌لانه‌کان به‌ند بووه. ده‌کریت هه‌موو ئەم پیشهاتانه له‌ یه‌ک کاتدا پرووی دایته. لی‌ره‌دا وه‌کو هاورپیه‌کی خانا باسی لی‌وه ده‌که‌م.

به‌پیی نه‌و وتانه‌ی که له‌ به‌رپز غه‌ففرییم بیستوهه، عه‌بدوللا خانای هاورپیی خانای قوبادی ناوچه‌یه‌کی بچوکی له‌ ژیر ده‌سته‌لاتدا بووه. وه‌کو له‌ هۆنراوه‌که‌یشدا هاتوه‌ ناوی عه‌بدوللا و ناوی باوکی عه‌بدوللاش ده‌هینیت، جگه‌ له‌وه‌ش باسی ده‌سته‌لات و مولک و مالاتی عه‌بدوللا خان ده‌کات که پیاویکی ده‌وله‌مه‌ند بووه و سه‌روهت و سامانی زۆری هه‌بووه. خاناش خاوه‌نی عه‌قل و هۆشی کار و کاسبی نه‌بووه. خانا له‌ جیگه‌یه‌کدا ده‌ئیت من خاوه‌نی ئەم مولک و سامان و جوگرافیا‌یه‌م. لی‌ره‌دا دوای نه‌وه‌ی هه‌مووی له‌ ده‌ست ده‌دات، ده‌ئیت:

عه‌بدوللا ته‌رزه‌ن، عه‌بدوللا ته‌رزه‌ن

پاسته‌ن خان به‌رور که‌یانی ته‌رزه‌ن

خاستەر جه نه‌ولاد گیو و گووده‌رزهن
 سه‌د پایه پایه‌ش، جه خانان به‌رزهن
 نوتفدی سه‌فی خان که یخوسره و وینه
 ساحیب نه‌سباب و گه‌نج و خه‌زینه
 سه‌د گه‌دای چون من، موفلیس بیته‌ش
 که‌رده‌ن به ساحیب به‌فتان و مه‌فره‌ش

له هه‌ندیك سه‌رچاوه‌شدا وه‌كو غه‌ففاری (لا ۲۹) ده‌لیت:

"مه‌زنده ده‌کری خانای و میرزا نه‌لماسخانی که‌نوله‌یی له ریگه‌ی میرزا
 شه‌فیه‌وه پیکه‌وه ناشنا بوین. میرزا نه‌لماسخان زۆرتەر موتالای شیعی
 فیرده‌وسی و خانای کردوه و به کاریگه‌ری زمانی خانای و بی‌ی فیرده‌وسی
 توانیویه‌تی شانامه‌ی کردی به‌زینته‌وه".

ده‌لین گوايه مه‌زنده ده‌کریت له ریگه‌ی میرزا شه‌فیه‌وه خانای و نه‌لماس خان بوین به
 هاری. به‌لام تاكو نیستا له هیچ جینگایه‌کدا نه خانای باسی نه‌لماس خانای کردوه و نه
 میرزا شه‌فیه‌وش ناوی ده‌هینیت. له‌گه‌ل به‌شیک له‌و بو‌چونه‌م که نه‌لماس خانای زیاتر شیعی
 فارسی خویندوه‌ته‌وه و خۆشی زیاتر به فیرده‌وسییه‌وه سه‌رقال کردوه. ئەم تیروانینه له‌ناو
 شیعه‌کانی نه‌لماس خانای به‌دی ده‌کریت. به‌لام خانای زیاتر زمانی عه‌ره‌بی به‌سه‌ر
 شیعه‌کانیدا زاله. هه‌رچنده موتالای شیعی فیرده‌وسی، جامی، سائیب، نیزامی و خاقانی
 کردوه. خانای قوبادی خه‌مه‌سه‌ی نیزامی وه‌رگه‌ی‌راوه، وه‌لامی شیعی سائیبی داوه‌ته‌وه،
 په‌یره‌وی ریبازی فیرده‌وسی و جامی کردوه، له‌چند جینگه‌یه‌کدا دۆسته‌کانی به‌م شیوه
 باسی لێوه ده‌که‌ن:

شرح به‌یسان کەر خاقانی خامه

شیرای جامی نەزم، نیزامی نامه

لەم بەیتەدا زۆلە یخا بە خانای قوبادی دەئیت: ئەوەمان بۆ روون بکەرەوه ئەی خانا که پینوسە کەت وەکو پینوسە خاقانییە، لە شاعیریشتدا شیرە کانت وەکو جامیە و نامە کانیشت وەکو نامە‌ی نیزامی وایە.

ئەو بۆچونەش راستە که دەئین ئەلماس خانی کەنوولەیی زیاتر بە وەرگێرانی شانامە‌ی فێردەوسیە سەرقال بوو و ئەو پرۆژە‌یە‌ی بە ئەنجام گەیاندووە، خانایش بە وەرگێرانی خەمسە‌ی نیزامیە سەرگەرم بوو. هەرەها گومانیشم بۆ ئەو دەچیت لەبەر ئەوەی ئەلماس خان شانامە‌ی وەرگێراوە، خانا خۆی لە شانامە نەداوە و کارەکانی ئەوی دووبارە نەکردۆتەوه، بەلام ئەلماس خان کاری لەسەر شیرین و فەرهاد و خوسرەو و شیرینیش کردووە. بە گشتی ئەو روون دەبیتەوه هاورێکانی خانا تەنها میرزا شەفیع و عەبدوللا خان بون، پەییوەندیەکی ئەوتۆی لە گەڵ ئەلماس خاندان نەبوو.

نایبێت ئەو لە بیر بکەین که ئەو هەنگاوه‌ی رۆشنیریە شیوه‌ی گروپیە که لەو سەردەمە تاییەتەدا لە نیوان خانا و هاورێکانیدا بۆ وەرگێرانی بە شیک لە ئەدەب و رۆشنیریە فارسی بۆ ناو رۆشنیریە کوردی بوو. لە دیدی ئەمانەوه هەست بە جۆریک بۆشایی لە رۆشنیریە کوردیدا کراوە. ئەم شیوه‌ی کارکردنە ئەوەندە‌ی کارکردن بوو بۆ پرکردنەوه‌ی ئەو بۆشاییە فەرهنگییە، ئەوەندە کارکردن نەبوو لەسەر پاپەرێتیکی تازه لە رۆشنیریە کوردیدا بە باریکی تازاد و نویدا.

ئەمەش لە بەرانبەردا ئەو دەردەخات که هەر یەک لە نالی، سالم، کوردی و مەحوی، بەشیکێ دیکە‌ی ئەو رۆشنیریە فارسییە دەهیننە ناو رۆشنیریە کوردی که بە تیروانیی ئەوان بەشیکە لە هونەرێ پڕۆزی ئیسلامی و نزیکترین رۆشنیریە لە زایقە‌ی کوردیەوه.

ئەمە لە دیدیکەوه، لە دیدیکی تریشەوه هەریەک لە شەفیع و ئەلماس و خانای کاتیک بەر ئەو پۆشنبیرییه دەکەون، دەزانن میللەتی کورد لە چ بارێکدا بوو و پینووستی بە چ پۆشنبیرییه کە دەیانەوی بیسەلینن کە زمان و پۆشنبیری کوردی هیچی لە پۆشنبیرییه کانی دەوربەر کەمتر نەبوو، هەر بۆیە دەبینن خانای هەولێ پرکردنەوی پەهەندیکی ئەدەبی دەدات، ئەلماس خانی لایەنیکی تری دەگریته ئەستۆ و میرزا شەفیعی شە لە روانگەیه کی ترهوه دیتە گو و میژوویه کی ترمان بو دەنوو سیتهوه.

بە پیتی ئەم بەلگانە، ئەوەمان بو پۆرون دەبیتهوه کە ئەم دوو شاعیره مەزنە لە دوو نارچەمی نزیک بە یەکتەر و هاوتەمەنی یەکتەری بوون. خاوەن خامەمی پەنگین و پەپرشت و سەلیقەمی جوان بوون، ئاگاداری بەرھەم و کاری یەکتەریش بوون، ئەگەرچی پەیوەندی و دۆستایەتییه کی ئەوتوی نزیکیان لە گەل یەکتەدا نەبوو.

کۆچی دوايی خانای قوبادی

سه‌بارت به سالی وه‌فاتی خانای قوبادی هیچ به‌لگه‌یه‌کی نووسراو له به‌رده‌ستدا نییه. به‌لام به‌شیک له نووسهران و لیکۆله‌ران رای خویان سه‌بارت به کۆچی دوايی خانای قوبادی به‌م شیویه خستۆته روو:

هه‌ر یه‌ک له دانهری کتییی گۆلزاری کوردستان، سدیق بزهره‌که‌یی، نامیلکه‌یه‌کی کۆن، به‌گزه‌کانی جوانرۆ و شیخ حامید، سالی کۆچی دوايی خانای قوبادیان به سالی (۱۱۶۸ک). داناره. هه‌روه‌ها مامۆستایانی وه‌کو موحهممد عه‌لی سۆلتانی، سه‌بیید تاهیری هاشمی و مارف خه‌زنه‌دار، سالی (۱۱۹۲ک). یان بۆ کۆچی دوايی خانای قوبادی نووسیوه. جگه له‌وانه‌ی سه‌روهه، مامۆستا عه‌لاه‌دین سه‌جادیس سالی وه‌فاتی خانای به سالی (۱۷۹۵ز. = ۱۲۰۹ یا ۱۲۱۰ک). داناره.

ئه‌وه‌ی جینگه‌ی سه‌رسوورمانه کاک حه‌کیم مه‌لا سالح له یوسف و زۆله‌یخاکه‌ی خانادا (۳- لا) سالی وه‌فاتی خانای به سالی (۱۷۳۲ز. = ۱۱۴۵ک). کۆچی داناره. نازام له به‌رانبه‌ر چیدا‌یه و چۆن لیکۆی داوه‌ته‌وه. لای هه‌مووان ئه‌وه پرونه که خانای قوبادی له سالی (۱۱۵۳ک). دا داستانی خوسره‌و و شیرینه‌که‌ی نووسیوه‌ته‌وه و سالی (۱۱۵۴ک). داستانی له‌یل و مه‌جنونه‌که‌ی داناره. ئه‌و سالی کاک حه‌کیم بۆ سالی وه‌فاتی خانای قوبادیی داناره، واتای ئه‌وه‌یه که خانا پێش ئه‌وه‌ی خوسره‌و و شیرین و شیرین و فه‌ره‌اد و له‌یل و مه‌جنونه‌که‌ی بنوسیته‌وه وه‌فاتی کردوه.

به هه‌رحال ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی که باسیان له وه‌فاتی خانای قوبادی کردوه، خانا له سالی (۱۱۶۸ک). وه‌فاتی کردوه. جگه له‌و به‌لگانه‌ی نووسهران باسیان لیتوه کردوه، من هیچ ده‌ستنوس و به‌لگه‌یه‌کم له به‌رده‌ستدا نییه که نامازه به سال و کۆچی دوايی خانای

قویادی بکات. رام لهسه ر ئهوهیه که خانای قویادی سالی (۱۶۸ک). واته له تهمهنی
(۷۰) سالیدا کۆچی دواایی کردوو.

گۆری خانای و تهختی خانای قوبادی

سه‌بارته به‌وه‌ی تایا گۆری خانای قوبادی له کویدایه، رای جیاواز هه‌یه. وه‌ک له پیره‌سیپانی کۆن بیستراوه گوايه گۆری خانای هه‌ر له ناو گۆرستانیکه‌ی شاری جوانرۆدا نیه‌تراوه. هه‌ندیکی تیره‌ش رای جیاوازیان هه‌یه.

به‌پیه‌ی نه‌و به‌دواداچوون و لیکۆلینه‌وانه‌ی کردوومانه و له نه‌وه‌کانی قوبادی نه‌و ناوچه‌یه پرسیمانه، نه‌وه‌مان بۆ روون بووه‌وه که ده‌بیته گۆری خانای له گۆرستانی بانای گومگان بیته له گوندی بانای گومگان له ناوچه‌ی ناراو که له شاری جوانرۆدايه. به‌پیه‌ی نه‌وه‌ی هه‌ر له‌ناو نه‌و گۆرستانه‌دا گۆری سه‌بیید نه‌جمه‌دی گه‌وره و سه‌بیید نه‌جمه‌دی کوری قوباد به‌گ و نه‌وه‌کانی سه‌بیید نه‌جمه‌د به‌گ (موئین به‌گ، نه‌میر خان به‌گ و خانله‌ر به‌گ و...) له‌ویدان.

وه‌کو له نه‌وه‌کانی قوبادی بیستراوه و ئیسته‌یه‌ش ده‌یگه‌ی نه‌وه، کاتیک موئین به‌گ و چه‌ند که‌سیکی تیره‌ش له نه‌وه‌کانی قوبادی له شاری چه‌مه‌مال و ناوچه‌کانی تری کوردستانی دیوی عیراق کۆچی دوایی کردوه، ده‌یگه‌ی نه‌وه بۆ ناوچه‌ی ناراو و له گۆرستانی ناوبراو ده‌ی نه‌یژن.

نه‌مه له لایه‌ک، له لایه‌کی تیره‌شه‌وه خانایه‌ک که خاوه‌نی خزم و که‌س و کاریکه‌ی زۆر بووبیته و نه‌و ده‌سته‌لات و هیه‌ز و توانایه‌ی هه‌بووبیته، خانای ناوچه‌ی سه‌ریاس و (۳) سه‌ی تهختی نیشه‌جیه‌ی له ناوچه‌ی نارادا هه‌بیته، تهختیک له باهووی کیه‌کن، تهختیک له بانای عه‌زیزی و تهختیکه‌ش له نزیک گۆلوه‌نی قه‌مه‌ر، له شانی داروور و ناسراویشه به‌پۆسنه، له باشته‌رین جیه‌گای نه‌و ناوچه‌یه‌دا ماله‌ی هه‌بووه، هیه‌ج جیه‌گه‌ی گومان نییه گۆری خانای هه‌ر له‌و گۆرستانی بانای گومگانه‌دا بیته.

بروام وایه گۆری خانای قوبادی له گۆرستانی بانی گومگانه و هدر له لای برا و باوک و
بایرانیدا نیژراوه.

لایه‌نه شیعرییه‌کانی خانای قوبادی

شیعری نایینی

شیعری نایینی و دینی عاشقانه و زاهدانه، خانا به شیوازیکی قول و جوان دینی عاشقانه شرۆقه ده‌کات و ناگایی باشی هه‌یه و له‌ویوه په‌یامی هونه‌ری و نایینی خۆی ده‌گه‌یه‌نیت، له‌وه‌شدا بیتش زۆر له شاعیرانی کورد ده‌که‌ویت.

نوێژی عاشقان که به‌یانیان و ئیوارانه، ناماژه‌یه بو ئه‌ر ئایه‌تانه‌ی قورئان که هاتمان ده‌ده‌ن به‌یانیان و ئیوان یادی خودا بکه‌ین. ئه‌مه بو خۆی خه‌سه‌له‌تی په‌یامبه‌ری ئیسلام بووه و په‌هوشتی پیغه‌مبه‌ران و پیساوچاکان بووه. خانا له نیتوان عیشقی مه‌جازی و حه‌قیقی دیت و پروو له یار ده‌کات نه‌ک دیوار. نوێژی عاشقانه و زیکری عاشقانه ده‌کات و له دینی زاهدانه‌وه ده‌چیته ناو دینی عاشقانه‌وه.

به‌شیک هۆنراوه له‌ناو دیوانی خانای قوبادییدا هه‌یه که به‌ به‌شی هۆنراوه نایینییه‌کانی خانا ناسراوه. خانا له‌م به‌شه‌دا چه‌ندین پارچه شیعری نایینی و زاهدانه‌ی هه‌یه.

له هۆنراوه نایینییه‌کانیدا له لایه‌نه‌کانی په‌وانبیتیدا ورده‌کارییه‌کی زۆری ئه‌نجام داوه، بو نمونه: خانا له هه‌ندیک جیگه‌دا که ئایه‌تی له شیعه‌کانیدا هیناوه، ئایه‌ته‌که‌ی بو (١٠) برگه کورت کردووه‌ته‌وه، له هه‌ندیک جیگه‌ی تریشدا دوو ئایه‌تی تیکه‌ل کردووه:

به‌قیه‌ی عه‌سکه‌رت (رباط الخیل)ه‌ن

(أَمِنْ قَانَتْ أَنْاءَ اللَّيْلِ)ه‌ن

خانا له نیوه‌به‌یتی یه‌که‌مدا به‌شیک له ئایه‌تی (٦٠) ی سووره‌تی (الانفال) ی هیناوه و له نیوه‌به‌یتی دووه‌میشدا به‌شیک له ئایه‌تی (٩) ی سووره‌تی (الزمر) ده‌هینیت. له نیوه‌به‌یتی

دووه‌مدا وشه‌ی (هوی له‌به‌ر کیشی شیعره‌که لابردووه، نایه‌ته‌که له بنه‌ره‌تدا به‌م شیویه‌یه: ﴿أَمَّنْ هُوَ قَانَتْ إِانَاءَ الْيَلِّ سَاجِدٍ وَ...﴾.

(فِي يَوْمِ كَالْمُهْلِ، طَعَامَ أَثِيمٍ
يُلْقِي فِي الْبَطُونِ، كَغَلِي الْحَمِيمِ)

له‌م به‌یته‌دا خانا دوو نایه‌تی هیناوه و به‌یته‌کی لی دروست کردووه، ئەم دوو نایه‌ته له قورناند‌ا له سووره‌تی (الدخان) دا به‌م شیویه هاتون: ﴿كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبَطُونِ (٤٥) كَغَلِي الْحَمِيمِ (٤٦)﴾. له شیعی "زوننارم به‌سته‌ن" ایشدا خانا وینه‌یه‌کی زۆر جوانمان بۆ ده‌کیشیت و لایه‌نیکی نایین و نوژمان بۆ ده‌ستنیشان ده‌کات:

تـا وه زولف و پروی تو ته‌ماشامه‌ن
ئـه‌دای نمای فه‌رز سویح و عیشامه‌ن
سه‌جاده‌م وه هـوون زامان په‌نگ که‌رده‌ن
سوژده‌م وه می‌حراپ ئـه‌برۆی تو به‌رده‌ن

له‌م به‌یته‌دا جگه له‌وه‌ی بنه‌مای نوژمان بۆ ده‌ستنیشان ده‌کات، له هه‌مان کاتیشدا ئه‌وه‌مان بۆ به‌یان ده‌کات که ئه‌وه‌نده ته‌ماشای خوای کردووه و نوژی کردووه، تا به‌رماله‌که‌ی به‌ خوین سوور بووه و خوینی پزاهه‌ته سه‌ر به‌رماله‌که‌ی، خانا له دینی زاهیدانه‌وه ده‌چپته ناو دینی عاشقانه‌وه.

خانا له شیعیکی تردا ده‌لێت:

کۆن شان و شه‌وکه‌ت عه‌بدوئلا و عومه‌ر؟
کۆن تـاج (لولاک) په‌هنومای په‌هه‌به‌ر؟

له جیگه‌یه‌کی تردا ده‌لێت:

نییه‌ن وینه‌ی تو سه‌ه‌بید (لولاک)
شای (لَعْمُوكَ) ته‌خت، (وما أرسلناک)

هه‌روه‌ها له به‌یتیکی تردا ده‌لیت:

به تاج لولاک، سه‌یید سه‌روه‌ر

شای بووراق سوار، عه‌سه‌ی ری‌ی مه‌ه‌شهر

خانا هه‌ر وه‌کو شاعیرانی تر له زاراوه‌ی (لولاک) خۆی لانه‌داوه. نه‌گه‌رچی پای جیاواز له‌سه‌ر ئەم زاراوه‌یه هه‌یه. ئەم وشه‌یه ئاماژه‌یه‌که بو‌ فه‌رمایشتی‌ک که به‌ ناوی خودای گه‌روه‌ه ئاراسته‌ی په‌یامبه‌ر کراوه (لولاک لولاک ماخلفت الأفلاك) واته: نه‌گه‌ر تو نه‌بوایه‌ی، زه‌وی و ئاسمان و نه‌ستیره‌کامان دروست نه‌ده‌کرد. له‌پراستی‌دا ئەم وته‌یه فه‌رمایشتی خودا نییه و هه‌لبه‌ستراوه، پی‌چه‌وانه‌ی نایه‌تی (۵۶) ی سووره‌تی زاریاته که خودا ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾. ئەلبه‌ته پای جیاوازی‌ش له‌سه‌ر ئەم بابه‌ته هه‌یه، لی‌رده‌دا نه‌وه‌نده‌ی له‌سه‌ر ده‌وه‌ستین و نه‌وه‌ی تری بو‌ لی‌کو‌له‌رانی نه‌و بابه‌ته جی ده‌هیلین.

جگه له‌و بابه‌تانه‌ی سه‌روه‌ه، چه‌ندین نمونه‌ی تری بی‌ئینه هه‌یه له‌ دیوانی خانای قوبادیدا که پی‌ویسته لی‌کو‌لینه‌وه‌ی زیاتریان له‌سه‌ر بکریت. شیعری ئایینی‌ی خانای له‌ قالی‌کدایه، پی‌ویستی به‌ له‌سه‌روه‌ستانی زیاتر هه‌یه. لی‌رده‌دا هه‌ر نه‌وه‌نده له‌سه‌ری راده‌وه‌ستین.

شיעری دلدارى

خانا جگه له داستانە شيعرييه كانى كه وەرى گيتراونەتە سەر زمانى كوردى، لەناو ديوانە كەيدا چەند پارچە شيعريكى دلدارى بەرچاو دەكەوێت. هەرچەند ئەم پارچە شيعرانە بە نامە شيعرييه كانيشەو زۆر نين، بەلام زۆر گرنگن بۆ ژيانى خانان و لايەنيكى گرنگى ژيانى خانامان بۆ ساغ دەكەنەو. ئەو نامە شيعرييهى زولەيخانە بۆ خانای نارەووە يەكيكە لەو نامە گرنگانەى كه له خالينيكي زۆر گرنگ و شاراوە تاگادارمان دەكاتەو و بەرچاوپروونيمان پي دەدات. لەو نامە شيعرييهى خانان و زولەيخانە ئەوەمان بۆ پروون دەبيتەو كه خانان دوستەكەى ناوى زولەيخانە بوو و شاعيريش بوو. خانان وەلامى دەداتەو و ئەوێ پي دەلييت كه من خەم و خەفەت و دلگيريم بۆ تۆيە. دواتر ميرزا شەفيعيش وەلامى خانان دەداتەو.

خانای دل وە تەنگ، خانای دل وە تەنگ

پەى عازيەتبارى، دل ماوەر وە تەنگ

نەى وەر نەقاشان دەستكار ئەرژەنگ

وە نانقەست مەكەرد رەنگ هاميتەى رەنگ

له شيعريكى تردا خانان بە زمانى فارسى ديته گۆ بۆ زولەيخانە و دەلييت (نيم يوسف ولى دارم زوليخانە)، هەرۆهە له چەند پارچە شيعريكى تردا هەر بە ناوى زولەيخانە شيعر دەنووسيت. له شيعرى "ميرزام خال لەيل، زولەيخانە نارە" دا وينەيهكى جوانى دوستەكەى دەكيشييت و ديته وەسف و سەناى. چەندين شيعرى ترى خانان لايەنەكانى دلدارى خانان دەخەنە روو كه عاشقيكى ناسكەواز و دلدارى دل بەرەكەى بوو. چەند گولتاسا بوو له بەرانبەر دوستەكەيدا!

خەندەگ غەمزەى وەنەوشەخالان

هەربەى نيم نيگاي نازك نەوہالان

نه‌ر بگنۆ وه سنگ کۆی سهخت خارا

مه‌که‌رۆش وه گه‌رد به‌بی مودارا

له‌نامه شیعریه کانی‌شدا بۆ میرزا شه‌فیع به‌م شیوه‌یه باسی گه‌نجی‌تی خۆی ده‌کات:

هه‌تا جوان بی‌م وه‌یتور پیر نه‌بی‌م

هام‌پاز باز بی‌م، سۆنه‌گیر نه‌بی‌م

ئیسته ها پیری سه‌سامم که‌رده‌ن

وینه‌ی سکه‌ی قه‌لب، به‌دنامم که‌رده‌ن

له‌م وینه‌یه‌دا که‌ خانا کیشاو‌یه‌تی و باسی لیوه ده‌کات، ته‌واوی جوانی و گه‌نجایه‌تی و لایه‌نه‌کانی خۆیمان بۆ ده‌ست‌نیشان ده‌کات. تا ده‌گاته پیری، ئیسته که‌ پیره، مال و منداڵ چیی پی ده‌لین و منداڵانی گه‌رک و دۆست و دراوسی و ژنی کۆلان چۆن گالته به‌ پیری‌ه‌که‌شی ده‌که‌ن. ئەم کینایه و مه‌جازه‌ی خانا له‌م هۆنراوه‌یه‌دا به‌کاری هیناوه، جیاوازه له‌وانی پیشووتر. ئەو کاتانه‌ی گه‌نج و به‌گور بووم و وه‌کو ئیستا پیر نه‌بووم، له‌گه‌ل بازدا هاوپاز بووم، ئیستا که‌ پیرم سۆنه نه‌گرم، به‌لام ئەو کاته‌ی جوان بووم من له‌گه‌ل بازدا پار و شکارم ده‌کرد، لی‌ره‌دا باز کینایه‌یه بۆ یار.

ته‌کدا به‌ ته‌شاب زه‌ر‌نی‌گاره‌وه

زولف‌ش چون دود نه‌ دور تاته‌شپاره‌وه

سه‌ر به‌ شه‌ده‌ی شوخ به‌غدا شاره‌وه

به‌ دیده‌ی قه‌تران پر‌خوماره‌وه

ئه‌گه‌ر ته‌ماشای ئەم دوو به‌یته بکه‌ین، ده‌بینین خانا چهند وینه‌ی جوانی شوخه‌که‌ی ده‌کیشیت، چ نه‌قش و نیگارێک ده‌کیشیت! خانا له‌ هۆنراوه دل‌داریه‌کانیدا هینده وینه و نه‌خش و نیگاری جوانی بۆ دۆسته‌که‌ی کیشاوه، ئەگه‌ر نیگارکیشیکی وردی مانێ ئاسا

هه‌بووایه، هه‌موو ئه‌وانه‌ی بکردایه به وینه، ئه‌وا هیچی له تابلۆکانی میشییل ئه‌نگلی
ئیتالیایی که‌متر نه‌ده‌بوو:

دوو دوگمه‌ی یاقوت وه‌نش دیاره
گۆرش چون ئه‌لماس تاج خونکاره
ناف، ناف ئاهووی چه‌رده‌ی کۆساره
ه‌دیاتبه‌خش پووح مورده‌ی مه‌زاره
کاف و ناف و گه‌نج نه‌ چه‌م پیتواره
جایی سم غه‌زال وه‌لگ گۆلناره
پۆشاکم جه‌ کار کول خه‌به‌رداره
خانا سه‌ناگزی ئه‌ی سه‌نهم چاره

شیعری نیشتمانی

له‌ناو ئەم دیوانه شیعریه‌دا، راسته‌وخۆ هۆنراوه‌ی نیشتمانیی خانا به‌رچاو ناکه‌وێت. تاکوته‌را به‌دیت به‌دی ده‌کرێت که باس له‌ نه‌ته‌وه و نیشتمان بکات، ئەویش له‌ناو داستانی سولتان ئیبراهیم و خوسره‌و و شیرینه‌که‌ی دا به‌دی ده‌کرێت. شیعری "بای شه‌مالێ پرێشه‌ن"یش که له‌م دیوانه‌دا هه‌یه، زیاتر شیعری ده‌سته‌لآت و ئەو ناوچانایه که له‌ژێر ده‌سته‌لآتی خانادا بووه و که‌متر لایه‌نی نیشتمانیی پێوه‌ دیاره. زیاتر لایه‌نی ناوچه‌گه‌ریتییه.

بای شه‌مالێ پرێشه‌ن، بای شه‌مالێ پرێشه‌ن
سوفته‌ی دل به‌ داغ، مه‌ینه‌تان پرێشه‌ن
نه‌ یار، نه‌ یاره‌ر، نه‌ قه‌وم، نه‌ خوێشه‌ن
که‌س نه‌زانان حالێ من چێشه‌ن

له‌ سه‌ره‌تای ئەم هۆنراوه‌یه‌دا ناوچه‌گه‌رای و تایفه‌گه‌رای و دیوانه و شه‌یدای ده‌سته‌لآت و دل له‌خۆچوون (خۆپه‌سه‌ندی) بال به‌سه‌ر شیعه‌که‌دا ده‌کشیت. ئەوه‌نده‌ نابات خانا دێته‌ سه‌رخۆ و وریایانه‌ ئەوه‌ ده‌ستنیشان ده‌کات که ئەو ته‌نها له‌ ناو قه‌وم و که‌سوکاره‌که‌یدا به‌ناو بانگ نییه، به‌لکو پیاویکی نیشتمانی و به‌ده‌سته‌لآته. ده‌سته‌لآت و ناوداریی ئەو له‌ناو ئیتران و رۆمه‌کانیشدا ده‌نگی داوه‌ته‌وه.

ئەو په‌یامه‌ خۆپه‌سه‌ندی و خۆگه‌رای و تایفه‌گه‌راییه‌ ده‌گوازێته‌وه بۆ هه‌ستی نیشتمانی و نه‌ته‌وایه‌تی. نیشتمانپه‌روه‌ری و نه‌ته‌وایه‌تییه‌کی خۆمالی که هه‌ست ده‌کرێت ئەم شاعیره ته‌نها خۆپه‌سه‌ند نه‌بووه، پیاویکی نیشتمانی و نه‌ته‌وایه‌تی بووه. ئەو په‌یامه‌ی که له‌م هۆنراوه‌یه‌دا بلاوی ده‌کاته‌وه، په‌یامیکی عامیانه‌ی ساده‌ی خه‌یالۆی نییه، په‌یامیکه‌ له‌ قولایی نیشتماندۆستی ناوچه‌ییه و ده‌یگوازێته‌وه بۆ دلی هه‌موو دۆست و خزم و که‌س و

ئاشناکانی، تا لئو ریڭگه یه وه ههست به خۆشه ویستی نیشتیمان بکهن. ئەگەرچی ئەو نیشتیمانەش که خانای باسی لێوه دەکات، نیشتیمانێکی بچووک و بەرتهسکی خێلەکی بیت، گرنگ ئەوه یه هه موو که سیك نیشتمانە که ی خۆی خۆش بویت.

عیل بەگی و پەشید، میر جافانم

پەروردهی سای چین، زولف کلافانم

بەور بەالا دەس بان شیرانم

نـــامیدهی ولات پۆم و ئیرانم

خانای باس لە ناوچە یه کی بەرتهسکی کوردستان دەکات، ئەویش لە ژێر دەستە لاتێ خۆیدا بوو. واتە پرسه که باسی کوردستانێکی گهوره و گشتگیر نه بوو.

لەناو ئەم هۆنراوانە ی خانادا هۆنراوه و بەیتێکی وها نابینریت که باس لە سەر مەسە لە ی نیشتیمانی و خالێکی گرنگ بکات، لە یه ک دوو بەیتدا باس لە نیشتیمان و نەتە وه هاتوو، ئەو نیشتیمانەش ناوچە یه کی خێلە کییه، بەلام لەناو داستانی "خوسره و شیرین" هه کهیدا په یامێکی پیروزی نیشتیمانی و نەتە وایه تی ی زۆر گرنگ بهرچاو ده که ویت.

چيروكه شيعر

ئاشكرايه كه خاناي دهستىكى بالاي له وەرگيپرانى داستاندا ههيه، داستان نووسينش لاي خاناي يه كيپكه له شاكاره كان و دهستپهنگينى خاناي لهم كارهدا له پلهي بالادايه. نهو داستانانهاي خاناي وهرى گيپراون، زياتر داستاني خو شهويستيه. گومان له وهيشدا ناكريپت كه خاناي تهواي شانامهي خو يندووه تهوه، ديواني سائيبى ته بريزي و جامي و نيزامبي گه نجهويي به وردى خو يندووه تهوه و ته ماشاي كردوون، كاريگهريي تهواويان له سهر خاناي قوبادي دروست كردووه، له ژيان و پهوشتي خاناشدا پهنگيان داوه تهوه.

ئهم كاريگهرييهي نه ده بياتي فارسي له سهر خاناي قوبادي، واي كردووه كه دهست بو چهندين شاكاري فارسي ببات و به شيوهي كوردانه وهريان بگيپريپته سهر زماني شيريني كوردى. كاتيپك ئه لئماس خان شانامه وهرده گيپريپت و ههنديپك داستان دنووسيتتهوه، خاناي دهست بو وهرگيپرانى شانامه نابات، به لكو خه مسهي نيزامبي وهرده گيپريپت. به شيك له هونراوه كانيشي تهرخان دهكات بو چيروكه شيعر، يان داستاني شيعريي كورت. له مهسنهويدا ههر به يتيپك سهرواي جيارازي ههيه، واته ههر به يتيپك لهو مهسنهوييه هاسهروايه.

#-----#
^-----^

ئهم قالبه شيعرييه بو هونراوهي حه ماسي، ميپروويي، شانامه و كورته چيروك، پهندي (ئه خلاقى)، ده رسي، عاشقانه و عارفانه دهست ده دات. نابي نه وهش له بير بكهين كه خاناي له ههنديپك مهسنهويدا گورانكاري و دهستنه خشانىكي كردووه. خاناي قالبى شيعريي مهسنهويي و ته رجيع به ندى تيكه ل كردووه، مهسنهوييه كه ي به سهر چهندي به شيپكدا دابهش

کردوو. له کۆتایی هەر بهندی کدا دوو بهیتی قالبی شیعری تهرجیع بهندی هیناوه. واته قالبیکی تازهی شیعری دروست کردوو.

*----- *-----
#----- #-----
^----- ^-----

&-----

&-----

چەنی کێ تا سەر ئاخر ئاوردی؟ کێ داخڵ وه شار خامۆش نه کردی؟
چەنی گشت عالەم شمشیربازیت کرد ئەوەڵ تا ئاخر دەستنه ندازیت کرد
بە کێ نه غمانای زهوق جهوانی؟ بە کێ ئاوردی شاد په شیمانی؟

گهنج داران شاد بین وه گهنج ویشان

جام بادهی مهوت، تۆ نوشای پیشان

دوو بهیتی کۆتایی دهبیته تهرجیع. ئەوانی پیشوش دهبنه بهند. خانا لهم چیرۆکه شیعریانهدا میژوو مان بۆ ده نووسیته وه، بهلام میژوویه کی کورت و پوخت. سهردهمه کانی میژووش دابهش دهکات و هەر یه که یان له بهشی خۆیدا ده نووسیته وه، واته: سهردهمی پیشدادی، که یانی، ئەشکانی و ساسانییه کان هەر له سهره تاوه ده نووسیته. دواتر میژووی په یامبه ران و هاوه لانی پینغه مبه ر (د. خ.) ده خاته روو. له که نار ئەم دوو میژووه یشدا لایه ک له هندی ک که سایه تیی عارف، خواناس، دیندار و پیاوچاک ده کاته وه، جگه له وهش ئاورێک له میژوو و داستانی خۆشه ویستی ده داته وه.

جه نامئاوه ران شاهان مازی

بە هیله سازی کیت نه دا بازی؟

جه شاتا قه‌یسەر، جه قه‌یسەر تامیر
 قه‌بزه‌ی مهرگ نه فدرق کی نه‌که‌ردی گیر؟
 جه پیشانیان تـا کـه‌یانیان
 جه نه‌شکانیان تـا ساسانیان
 یه‌کایه‌ک خه‌رقه‌ی رای نیهان پۆشان
 به‌ردت وه ماوای شار خامۆشان

لیڤه‌دا سه‌رده‌مه‌کان ده‌ستیشان ده‌کات، دوا‌ی نه‌وه دیته سه‌ر باسی حه‌ماسی و ده‌لیت:

که‌یوومه‌رس کـه‌ی به‌و کرد‌گاره‌وه
 ته‌هموورس شا به‌و به‌زم باز شکاره‌وه
 شا جه‌مشید به‌و زه‌وق نۆشای جامه‌وه
 فه‌ره‌یدوون به‌و فه‌ر پۆی نه‌ییامه‌وه
 سه‌لم و توور به‌و سان پیشوماره‌وه
 مه‌نۆچه‌ر به‌و قین خه‌شم و قاره‌وه

خانا دوا‌ی نه‌وه‌ی باسی سه‌رده‌مه‌کان ده‌کات، دیته سه‌ر ناوی پاشاکان و هه‌ندیک له ناوی نه‌وانیش ده‌خاته ڤوو. که‌یوومه‌رس، یه‌کیکه له پاشاکانی که‌یانیی ئیران که (۳۰) سال پادشایه‌تیی کردوه. نه‌م پادشایه له‌گه‌ل لایه‌نگرانیدا له‌ناو کتوه‌کاندا ژیاوه. ئاژه‌لی وه‌ک پلنگیان ده‌کوشت و پیسته‌که‌یان له‌به‌ر ده‌کردن. ته‌هموورس چواره‌مین پاشای پیشدادیه‌کانه. ده‌کاته باوکی جه‌مشید، به‌ته‌هموورسی دتوبه‌ند ناوبانگی هه‌بووه. جه‌مشید، کورپی ته‌هموورسی پینجه‌مین پاشای پیشدادیه‌کان بووه. نه‌فسانه‌کان وای دیاری ده‌که‌ن که (۷۰۰) سال فه‌رمانه‌روایی کردیت، هه‌ر وه‌کو ده‌لین جه‌ژنی نه‌ورۆزی کردوه‌ته ڤۆژی شادی و سه‌ری سالی نوی.

فهره یدوون کورې ثابتینه، له نه سلې جه مشیده، ناوی دایکی فهراندهک بووه، یه کینکی تره
له پاشاکانی پیشدادی، به پلانی کاوهی ناسنگهر شوږشی دژی زووحاک بهریا کردووه و بووه
به پادشا. سهلم، توور و ئیره ج سی برا بوون و کورې فهره یدوونن.

مهنوچه هر (مهنوچه ر) کورې فهره یدوونه، له نه وهی کچی ئیره جه، یه کیکه له پاشاکانی
پیشدادی. بو توله سندنه وهی باپیری (ئیره ج) هیږشی کرده سهر سهلم و توور و تیکیانې
شکاند و کوشتنی. هم پادشایانه هر یه که یان داستان و چیرۆکی خویان هه یه. سه بارهت به
باسه جه ماسیبه کان له ناو مه سنه ویبه کانی خانادا، له چندین جینگه دا خانا ده لیت:

ته رده شیر بهو هه بیبهت سوپا و سانه وه
بهو ئیقلیم گیری پوی ته بیامه وه!
سام ندریمان بهو سپه روه
زال زنجیر بهر بهو هونه روه
جه نگیزخان بهو چنگ غه زه ب به نده وه
تهو شاهی جه ده ست شاهان سنده وه
زه واره بهو زور که تف مشت وه
چهند په هله وانان بهو زور کوشته وه
فلامه رز بهو سپه روه
جه هانبه خش بهو هه بیبهت خیره سهر وه
ته میور بهو که مان، بهو تیر و سوپه ر
دوشمن جه ده ستش نه شی وه بهر
جیهانگیر بهو مهرد دلاور
جه مدعره که و جه ننگ، به وینه ی نه ژده ر

یه‌کایدک خه‌رقه‌ی رای نیهان پۆشان بـه‌ردت وه ماوای شار خامۆشان

ئه‌رده‌شیریش یه‌کیکه له پادشاکانی بنه‌ماله‌ی ساسانی. سام کوری نه‌ریمان، یه‌کیکه له پالنه‌وانه‌کانی شانامه و یه‌کیکش بووه له پی‌اوه گه‌وره و به جهرگه‌کانی ئیران. زال، مه‌به‌ست له زالی باوکی رۆسته‌مه، یه‌کیکه بووه له پالنه‌وانه‌کانی شانامه و جیگای راپۆژی شاهانی که‌یانی بووه.

لیره‌دا خان‌ا له ده‌قه‌که لاده‌دات و ده‌رواتوه سه‌ر میژووی مه‌غۆله‌کان و ئاو‌پیک له جهن‌گیزخان ده‌داته‌وه. جهن‌گیزخان، سه‌رکرده‌ی سوپای مه‌غۆل بووه، ده‌ستی به‌سه‌ر زۆربه‌ی خاکی ئاسیادا گرتوه. وا پئی ده‌چی خان‌ا جهن‌گیزخانیشی له ریزه‌ندیی پالنه‌وانه‌کانی شانامه‌دا زانییت.

دوابه‌دوای ئه‌مه، خان‌ا دیته‌وه سه‌ر باسی پالنه‌وانه‌کان، چه‌ند دانه‌یه‌کی تر له پالنه‌وانه‌کان باس ده‌کات. زه‌واره کوری زال و برای رۆسته‌م بووه و یه‌کیکی تره له پالنه‌وانه‌کانی شانامه. زه‌واره له چه‌ند شه‌رپیکدا شانه‌شانی رۆسته‌می برای به‌شداریی شه‌رپه‌کانی ئیران و توران ده‌کات. فلامه‌رز (فرامه‌رز)، کوری رۆسته‌می کوری زال. جه‌هان‌به‌خش کوری فه‌رامه‌رزی کوری رۆسته‌می زال، یه‌کیکه له پالنه‌وانه‌کانی شانامه. ته‌یموور، کوری برزویه و به ته‌یمووری شوخ که‌مان به‌ناوبانگه. جیهان‌گیر (جه‌هان‌گیر) کوری فه‌رامه‌رزی کوری رۆسته‌می کوری زال. ئه‌مانه‌یش وه‌کو پالنه‌وانه‌کانی شانامه باسیان هاتوه. له میژووی ئیسلامیشدا ناوی په‌یام‌به‌ران و هه‌ندیک جار نازناوه‌کانیش دینییت، یان که‌سیک چه‌ند نازناوی هه‌بووه، له چه‌ند جیگه‌یه‌که‌دا ناویان ده‌هینییت:

داستان سانی: پی‌تفه‌م‌به‌ران گشت

نه‌بی و مورسه‌لان، جومله‌ی دای به‌گوشت

تدهولّ که تادهم (صفی الله) بی
 شیس چهنی ئیدریس، نوح دهریا بی
 هدم سالح، هدم هوود، ئیبراهیم خلیل
 رازی بی وه زیبح قوچ ئیسماعیل
 ئیسحاق و یه عقوب عیسا هدم نه سبات
 یوسف و شوعهیب، سپر غهیب جه لات
 گوستاخیی موسا، ره شیدی هارون
 یوشهع چهنی نون، نه ییوب و شه معون
 هوود و دانیال، تهرمیا و حیزقیل
 ئیلیاس چهنی خزر و (ذالکفل)
 یونس و داود، حوکم سولمه پمان
 پام کهرد ئینس و جن بسندش دیوان
 جهرجیس و شه معون، عوزهیر تهم عزم
 یه حیا و زه کهریا، عیسا بن مهریم
 تا هجر خاتم، ختم پیغمبر
 یه عنی محمد شافیع مه حشر
 یه کایهک بادهی جام تز نشان
 بهردت وه ساوای شار خاموشان

خانای قوبادی دیتته سهر باسی داستانی دووهم و بهم شیویه ناری په یامبهران و
 هندیك که سایه تیی ناودار و پاشا و... ده هیئت: تادهم، شیس، ئیدریس، نوح، سالح،
 هوود، ئیبراهیم، ئیسماعیل، ئیسحاق، یه حیا، یه عقوب، عیسا، نه سبات، یوسف،
 شوعهیب، موسا، هارون، یوشهع، نون، نه ییوب، شه معون، دانیال، تهرمیا، خزر،

حیزقیل، ئیلیاس، زولکیفل، یونس، داود، سوله‌یمان، جهرجیس، عوزه‌یر، زه‌که‌ریا و موحه‌مه‌د (د. خ.). خانای ناوی ئەو پە‌یامبە‌رانە‌ی ناویان لە‌ قورئان و فەر‌مووده‌کاندا هاتووه، ده‌هینیت.

هەر لە‌م بە‌نده‌دا خانای دووجار ناوی هوود، عیسا و شه‌معوونی بردووه. هه‌روه‌کو گوتمان هه‌ندیك جار ناوی خۆ‌ی و نازناوه‌کە‌شی هیناوه، وه‌کو عیسا و عیسا‌ی بن‌مریم. لە‌ به‌ندیکی تردا خانای باس لە‌ سوئتان، میر، به‌گله‌ر، غولام، خزمه‌تکار و چابوک‌سواریان ده‌کات. پاشان ده‌چیتته‌ سه‌ر داستانه‌کانی خۆ‌شه‌ویستی و ئاو‌پیش لە‌ ئە‌وان ده‌داته‌وه. ناوی فەرهاد، شیرین، زوله‌یخا، خه‌رامان، هومه‌یلا و له‌یلای عامری ده‌هینیت:

کوا فەرهاد چین که‌نده‌ی بیستوون؟
 جه‌ عیشق شیرین ویش که‌رده‌ن زه‌بوون
 کوانی زلێنخا که‌ردن شووشه‌ی زه‌ر؟
 جه‌مین قورس خۆ‌ر، بالا چون عه‌رعه‌ر
 کوا جوانی شیرین شوخ نه‌رمه‌نی؟
 کوانی خه‌رامان نازدار چینی؟
 کوانی هومه‌یلا، له‌یلای عامری؟
 نه‌برۆ چون که‌مان، زولفان عه‌مه‌ری

وه‌کو گوتمان قالبی شیعریه‌ی مه‌سنه‌وی و ته‌رجیع به‌ندی تیکه‌ل کردووه. خانای کۆتایی هه‌موو به‌نده‌کانیشی به‌م به‌یته‌ کۆتایی پی‌ هیناوه، به‌یتی کۆتاییش پی‌ ده‌لین ته‌رجیع:

یه‌کایه‌ک باده‌ی جام تو‌نۆشان
 به‌ردت وه‌ ماوای شار خامۆشان

خانا له یهك مهسنه ویدا چه ندین خال له قالبی شیعی مهسنه ویدا كۆ ده كاته وه و له یهك قالبی شیعی تاییه تیدا ده یان خاته به رده ست لیکۆ له رانی میژوی نه ده بی کوردی. نابی ته وه ش له یاد بکه یین که خانا نه م کورته چیرۆکه ی له ژیر کاریگه ری چیرۆکه شیعی شیعیکی رهزا خانی باوکی نه لئاس خانا نویسه. ههروه ها خانا له چند مهسنه ویه کدا و به ده ستکاری و قالبی شیعی تاییه تیه وه نه م کارانه ی نه نجام داوه.

خانا وردتر و جوانتر کاری له سه ر کردوون، ته نها به لاساییه کی ساده وه کاره که ی نه کردوه، بگه به شیوه یهك ده سته نگینی خۆی تیدا به کار هیناوه، هه ست ده کریت که خانا پیشت نه م شاکاره ی نویسه، یان گومان ده کریت که باوکی نه لئاس خان پیشت نه م شاکاره ی نویسه، نه گه ر سالی له دایکبوون و مردن و سه رده میان نه زانریت، وا ده زانریت کیترکی شیعی بووه یان هه ر یهك شیعرن. رهزا خانیش له چیرۆکه شیعییه که یدا ده لیت:

وه وانای ته ورات، مووسا نه توورت
 وه له حن داود، ئایه ی زه بوورت
 وه سه حیفه ی سوحف، زانق ئیبراهیمت
 نار نه مروود که رد وه په وزه ی نه عیم
 به و عه زه مه تی فورقان عه زیم
 نه بجه د تا سووره ی ته لف و لام و میم
 به نه وه ی نووحت، وه شین شیست
 به و مه دره سه ی ده رس، عیلم ئیدریست
 وه زه جر جه رجیس، وه حوکم حووتت
 وه نه رمیی هه دید، نه جید داودت
 به و هیفزی یوونس، ژه به تن حووتت
 زیکر زه که ریا، زاهیری لووتت

بهو سهبر داده‌ی، به‌لای نه‌ییوویت
 وه به‌یتله‌وزن، مه‌توای یه‌عقوویت
 بهو وه‌عه‌دی سدیق، نه‌مرات نه‌حیات
 بهو لیقای یووسف، وه‌عه‌یای ح‌دیات

خاناش چند پاره‌چه شیعریکی له‌م بابه‌ته‌ی هه‌یه، ده‌لئیت:

نه‌وه‌ل که نه‌اده‌م (صفی الله) بی
 شیس چه‌نی ئیدریس، نووح ده‌ریا بی
 هه‌م س‌ال‌ح، هه‌م هوود، ئی‌براهیم خه‌لیل
 پازی بی وه‌ زی‌بح ق‌و‌ج ئی‌سماعیل
 ئی‌سحاق و یه‌عقوب، عیسا هه‌م نه‌سبات
 یووسف و شو‌عه‌یب، سه‌پر غه‌یب جه‌لات
 گو‌ستاخی مووسا، په‌شیدی هارون
 یوشه‌ع چه‌نی نوون، نه‌ییووب و شه‌معوون
 هوود و دانیال، نه‌رمیا و حی‌زقیل
 ئیلیاس چه‌نی خ‌ز‌ر و (ذ‌ال‌ک‌فل)
 یوونس و داود، ح‌و‌کم سو‌له‌یمان
 پام که‌رد ئینس و جن ب‌سه‌ندش دیوان
 جه‌رجیس و شه‌معوون، عوزه‌یر نه‌عه‌زم
 یه‌حیا و زه‌که‌ریا، عیسا بن مه‌ریه‌م
 تا هیجر خاتمه‌م، خه‌تم پی‌غه‌مه‌ر
 یه‌عنی موحه‌مه‌د شافیع مه‌ح‌شه‌ر

یە کایەك بادەى جام تۆ نۆشان
بەردت وە ماواى شار خامۆشان

ئەگەر تەماشای ئەم دوو مەسنەوییەى رەزا خانى باوکی ئەلماس خان و خانای قوبادی بکەین، ئاشکرایە کە زۆر لە یەك دەچن. وا دیتە پیش چاران کە هەردوکیان کێرکێیان کردییت، یا لە ژێر کاریگەری یە کتردا نووسییتیان. لە هۆنراوەیەکی تردا خانا دەلیت:

کوانى ئىمامان رەهبر نه پای دین؟
کۆن موسای کەلیم گوزیدەى یەقین؟
کۆن رەنگ رەونەق یوسف کەنعان؟
کۆن دیوان دیو، حوکم سولەیمان؟
کۆن شوعەیب و شیس، عیسای بن مەریەم؟
کۆن (خلیل الله)، جەرگیس و ئادەم؟
کۆن سەدای تەکبیر نەعەرەتەى حەیدەر؟
کوانى (ذوالفقار) برنەدى دووسەر
کۆن نام و نیشان، ئەحمەد و مەحمود
کۆن نوور سەدای سوب نەغمەى داود
کۆن حەسەن، حوسین نال پیغەمبەر؟
کۆن چوار یاران رەسوول سەرور؟

هەر یە کێك لەو ناوانە (شیس، ئەییوی، ئیبراهیم، جەرگیس، ئادەم، زولفەفقار و ئەحمەد...) میژوو و چیرۆکی ژيانى تايه تیی خۆیان هەیه لە میژووی ئیسلامدا. خۆینەر بۆ ئەوەی زانیاری لەسەر ئەم کەسایەتی و ناوانە هەییت، دەییت بگەریتە بۆ میژووی گشتی (نایینی، نیشتمانی، جوگرافیایی، سیاسی و میژوویی...) تا لەو رێگەیهوه بتوانییت سەبارەت بەم کەسایەتیانە چیرۆک و سەرگۆزەشتەى ژيانیان بە دەست بهیینیت و بزانییت.

ته‌واوی ئه‌و پرسیانه‌ی خانای قوبادی له شیوازی داستانیژیدا هیئاویه‌تی، پۆشنیری و فه‌ره‌نگی کوردیی پی ده‌وله‌مه‌ند کردوو. ته‌واوی ئه‌و شیوازه‌ی خانای، هم‌ه‌والی و هم‌میش سه‌رسو‌رمانیی، جگه‌ له‌وه‌یش مه‌عرفه‌یه‌کی وه‌ها ده‌دات به‌ ده‌ست خوینه‌ره‌وه‌ که به‌ دووی پۆشنیری گشتیدا بگه‌ریت. ئه‌م که‌سایه‌تیانه‌ی خانای باسیان ده‌کات، هم‌ تراژیدی و هم‌ کۆمه‌لایه‌تی و میژویی و ئایینی و عاشقانه‌ن. ئه‌گه‌ر ته‌واویان له‌ناو پاشخانی پۆشنیری ئه‌و کاته‌دا وجودیان نه‌بوویت، ئه‌وا به‌شیکیان وجودی هه‌بووه‌ و خانای ده‌یان وروژینیته‌وه‌.

خانا و تهرجیع بهند

له دیوانی خانای قوبادیدا چندین تهرجیع بهند بهرچاوه ده که ویت، وهک: حوت تهرجیع بهند، داستان له شیوهی تهرجیع بهند، نامه‌ی شیعی له شیوهی تهرجیع بهند... نه گهرچی تهرجیع بهند قالبیکی تاییه‌تی خوی هدی له شیعی عهره‌بی، فارسی، تورکی و کوردیدا، بهلام له‌لای خانای قوبادی و له شیوه‌زاری گۆرانیدا ئەم قالبه گۆرانی به‌سهردا هاتووه.

ئەم قالبه شیعییه بریتییه له غه‌زه‌لانیك كه هاوکیشن و له سه‌روادا جیاوازن، نیوه‌به‌یتی یه‌که‌م و دووم هاوکیش و سه‌روان، سه‌روای نیوه‌به‌یتی دوومه‌ی هدر به‌یتیک له‌گه‌ژ سه‌روای به‌یتی یه‌که‌مدا هاوکیش و سه‌روان. به‌یتی کوتاییی هدر به‌ندیکیش که (ته‌رجیع) وه‌کو به‌یتی یه‌که‌م هاوسه‌روایه.

ته‌رجیع، وشه‌یه‌کی عهره‌بییه، کوردییه‌که‌ی ده‌بیته گه‌رانه‌وه. شایانی باشه شیوه‌یه‌که له‌م ته‌رجیعه ئیستا له شیعی ئازادیشدا وجودی هدی و تا ئه‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی ئیسه‌ ناگاداری بین، ئەم شیوه‌یه له شیعه‌کانی فه‌یله‌سووف و ئەدیبی ئەلمانی، نیچه‌دا زۆر به‌زه‌قی پیاده‌ کراره و هدی.

*-----
 *-----
 *-----
 *-----
 *-----
 *-----
 *-----

ئەم قالبه شیعییه له‌لای خانای قوبادی به‌چهند شیوه‌یه‌که هاتووه. واته به شیوه‌ی قالبی تاییه‌تی قالبه شیعییه که هاتووه، به‌لام له‌سه‌ر کیشی ده‌برگه‌یی.

قه‌دیم موتله‌ق، قه‌دیم موتله‌ق!
 یا قایم به‌ ذات قه‌دیم موتله‌ق!
 حه‌یی بیتزه‌وان، قه‌ییوم به‌رحه‌ق!
 نیگارنده‌ی نه‌قش نۆ تـاق نه‌زره‌ق!
 لاهوت، بی‌شهریک، بینای بی‌مانه‌ند!
 یه‌کتای بی‌نه‌زیر، بی‌میسئل و پـه‌یوه‌ند!
 (واجب الوجود لا احصی ثنا)
 مونه‌ززه‌ جه‌ عه‌یب، عاری جه‌ مه‌نا!
 مونشیی ره‌قه‌مه‌سهنج، نینشای شادی و زوق
 بی‌په‌روا جه‌ ته‌عن، نه‌شیای ته‌حت و فه‌وق!
 به‌خشنده‌ی بزورگ، بی‌بـاک جه‌ تانه
 نـازکیش زومره‌ی خویش و بی‌گانه‌!
 بز به‌شق ته‌و شا، بی‌ حه‌د سیفاتهن
 باعیس نی‌جاد گشت مه‌خلووقاتهن
 باجه‌تی سه‌یید (ختم المرسلین)
 شای (قـاب قوسین)، (رب العالمین)!
 به‌ حه‌ق ته‌ریباب شه‌وزینده‌داران
 به‌ ئی‌خلاس پـاک تاعه‌تگوزاران
 (خانای قوبادی) مه‌عسییه‌ت بارهن
 فریفته‌ی شه‌یتان شووم به‌دکارهن

جه فیتندی شهیتان شهیتنهت پیشه
 جه شوومی، نهی نهفس، دوور جه نندیشه
 تا (یوم المات) نیگاهداریش کهر!
 عیلاج دهردان شهرمهساریش کهر!
 پهی چیش؟ نافهرمان شیت و مهغروورن
 چون بیدهولتاتان جه تاعهت دوورن
 مهگهر هدم به رهحم چون تز رهحیمی
 (عمیم الاحسان)، عهتا عهزمی
 بیژ به نیخلاس گوناکاری نهو
 نهی کهم خدمهتی و شهرمهساری نهو
 وهرنه بهزاتت جهلای زات تز
 مهکهرۆن ریژی ههشر، من شکات تز!

له شیوهزاری گۆرانیدا کیچی شیعی ده برگی، سههتای نیوهبهیتی یه کهم بهم شیویه
 دهست پی دهکات:

قدیم موتلهق، قدیم موتلهق
 یا قایم به زات، قدیم موتلهق

ههر بهیتیکیش قافییهی جیاوازی خۆی ههیه، واته له شیویه غهزهلدا نییه که بهیتی
 یه کهم هاووهزن و قافییه بیت.

ههروهها سهروای بهیتهکانی تر که به دوایدا دین، واته: سهروای نیوهبهیتی یه کهم
 وشهیدک بیت و سهروای نیوهبهیتی دووهمی ههموو بهیتهکانی تری هاوسهروایه. بهیتی
 تهرجیعهکیش هاوسهروایه. له قالبی شیعی ده برگییدا نیوهبهیتی یه کهم دابهش دهبیت
 بهسهر دوو بهشدا و ههر بهشینک پینج برگیه. له نیوهبهیتی یه کهمدا پینج برگی یه کهم

له پينج برگه‌ي دووه‌مدا دووباره ده‌بيته‌وه. له‌نيوه‌به‌يتي دووه‌ميشدا پينج برگه‌ي سييه‌م جياوازه، پينج برگه‌ي چوارهم وه‌كو پينج برگه‌ي يه‌كهم و دووه‌مه.

قەدیم مۆتلەق (۵ برگه‌ي ۱) قەدیم مۆتلەق! (۵ برگه‌ي ۲)

يا قايم به‌ زات (۵ برگه‌ي ۳) قەدیم مۆتلەق! (۵ برگه‌ي ۴)

نابى ئدووش له‌ ياد بكرىت كه‌ ئهم قالبه‌ چه‌سپيترائو نيهه‌ و مه‌رج نيهه‌ سه‌ره‌تاي هه‌موو به‌نده‌كان به‌م شيويه‌ بيت. هه‌روه‌ها مه‌رجيش نيهه‌ سه‌ره‌تاي هه‌ر به‌يتيك له‌ قالبى كيشى ده‌ برگه‌ييدا به‌م شيويه‌ دابه‌ش بييت. واته‌ پينج برگه‌ي يه‌كهم و دووه‌م و چوارهم وه‌كو يه‌ك بيت و پينجه‌مى سييه‌م جياواز بيت. وه‌كو ئهم به‌يتى مه‌وله‌وى كه‌ جياوازه:

نه‌وباره‌ي خه‌يال مه‌هرووم دانا

ره‌ديف له‌تيف زه‌ريف خانا

ئه‌وه‌ي گرنه‌گه‌ ليژده‌ا بيليم‌ خانا له‌ هه‌وت ته‌رجيع به‌نده‌كه‌يدا، له‌ هه‌موو به‌نده‌كاني هه‌وت به‌نده‌كه‌دا ته‌خه‌لوسى خۆي هه‌تئاوه‌. له‌ هه‌ندىك ته‌رجيع به‌ندى تريشدا ئه‌مه‌ي كردوووه‌. له‌ هه‌ندىكي تردا ئهم‌ كاره‌ي ته‌نها له‌ كۆتاييه‌وه‌ ته‌نجام داوه‌، واته‌ ته‌نها له‌ به‌يتى كۆتايى يا پيش كۆتايى به‌ جارئك يا دوو جار ته‌خه‌لوسى خۆي هه‌تئاوه‌.

له‌ قالبى شعري گۆرانيدا گوتمان هه‌ردوو نيه‌به‌يه‌ته‌كان هاوقافييه‌ن. به‌يه‌ته‌كاني به‌نده‌كه‌ش هه‌موويان دوابه‌دواي يه‌ك هاوقافييه‌ن و تا به‌يتى پيش ته‌رجيع ئهم‌ كاره‌ ده‌روات. به‌يتى ته‌رجيعه‌كه‌ش له‌ كۆتايى هه‌ر به‌ندىكدا وه‌كو يه‌كن.

وه‌رنه‌ به‌ زات جـه‌لاي زات تۆ

مه‌كه‌رۆن پۆي هه‌شر، من شكات تۆ!

ئەم قالبە شیعرییە (تەرجیع بەند) زیاتر بۆ شیعری عارفانە و عاشقانەییە. ھەموو بەندەکانیش پینکەوہ یەکیەتی باہەتیان تێدا یە. ئەم باہەتەیش زیاتر بۆ پێداھەڵدان و ھەسەف و عیشق و عیرفانە.

ئەم تەرجیع بەندە لای خانانە گەرچی ھەندیک گۆرانیکاری بەسەر لایەنەکانی بڕگە و شیوہی قالب و سەرواکەدا ھاتووە، بەلام لە تاییەتەندی "یەکیەتی باہەت" لای نەداوہ. باہەتەکش لە باہەتی عیشق، خواناسی و عیرفانە. سەبارەت بە تەرجیعیش ھەلگەرانەوہ یە بۆ باہەتە کە.

یا رەب من بەندە نافرمان تۆم!
 بێپەرۆ جە فیعل عیسیان بێشۆم
 ھەیی لاشەریک فەرد فەریادەرەس
 کەریم کارساز پەسی بێکەسان کەس
 چون من گونابار مەینەت بە کۆبی
 چون تۆ بەخشنەدی کەرەم بێشۆبی
 چون من شەرمەسار شووم بەدکاری
 چون تۆ کەمەردەمدار نیکۆ کرداری
 چون من نافرمان، خەتا عەزیمی
 چون تۆ ساحب رەھم فەرد رەھیمی
 چون من پووسیای جە تاعەت دووری
 چون تۆ پادشای فەرد غەفووری
 سەوگەند بە زاتت، یەکتای یەگانە!
 نیین نە عەرسەدی دەور زەمانە

مه‌علوومه‌ن جه لات هه‌ییبی ته‌وانا!
 قه‌ییووم قئائیم، قسه‌دیم دانا!
 جه‌و‌په‌ی جه عیسیان دلیریم که‌رده‌ن
 ته‌قسیم جه هه‌د حساب ویه‌رده‌ن
 ئه‌ر ته‌ی فیدات بام نامت غه‌فقاره‌ن
 به‌خشنده‌گی و عه‌فوو تو‌ بی‌شوماره‌ن
 (یا عظیم‌العفو، لا احمی ثنا)
 ئه‌ر تو‌ به‌ تاعه‌ت بیه‌خشی گونا
 نه‌مرت مو‌تاعه‌ن هوکم هه‌ر هوکم تو‌ن
 به‌ئۆ فیدات بام سا عه‌تای تو‌ کۆن؟
 من ئومیدم هه‌ن جه‌ تاعه‌ی کو‌برا
 به‌ نه‌ئتاف ویت بی‌ بیه‌یح و شه‌را
 خانای خه‌م خه‌یال خاترشاد که‌ری
 جه‌ عه‌رسه‌ی مه‌حشه‌ر سه‌رئازاد که‌ری
 وه‌رنه‌ به‌ زاتت جه‌ لای زات تو‌
 مه‌که‌رۆن پۆی هه‌شر، من شکات تو‌

ئه‌مه‌ش به‌ندی دووم. ده‌بینین یه‌کیه‌تی بابه‌تی پاراستوو. بابه‌ته‌که‌ش بابه‌تی خواناسی
 و پینداه‌لگوتن و وه‌سفه. له‌ گه‌رانه‌وه‌دا دیته‌وه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌رنا خودایه‌ سویند به‌ زاتی
 خو‌ت له‌ پۆژی دواییدا له‌لای زاتی پاکی خو‌ت شکایه‌ت ده‌که‌م، له‌ کو‌تایی هه‌ر
 به‌ندی‌کیشدا ئه‌م گه‌رانه‌وه‌یه‌ نه‌نجام ده‌دات.

له تهرجیع بهندیکی تردا، گۆرانکارییه کی بیوننه نه نجام دهدات، نهویش تهرجیع بهندیکی تازه دروست دهکات و له ناو تهرجیع بهنده کهدا قالبی گمتوگۆ ههیه. ئەم شیوهیه ئەگەرچی لهوانهیه تازه نهییت، بهلام تا ئیستا من بهرچاوم نه کهوتوو. ههر وه کو له پیشه ودا باسی بهیتی یه کهم و دابه شبوونی بهیتی یه کهم به سه ر چوار بهشدا کرد، لیترهشدا هه مان شیوهیه، بهلام له م بهنداندا خانا بابه تیکی تازه باس دهکات، بابه ته کهش به ناوی "نیاز و خانه" ههر بهندیکی تاییه ته به یه کهس، واته بهندی یه کهم تاییه ته به "نیاز" و بهندی دووهمیش تاییه ته به "خانا"، بهندی یه کهم دابهش بووه به سه ر چوار بهشدا و نیاز دهستی پیشخهره، خاناش هه مان کار دووباره دهکاتهوه. له بهنده کانی تردا ئەم کاره به شیوهی سه ربه خو دهروات و دابهشکردنی تیدا نییه.

نیازوات:

زه ریف خهندهوه، زه ریف خهندهوه
 زه ریفی زه ریف ها بهو خهندهوه
 یه کش باف زه رین گرت و چهندهوه
 خه نه ها وه لای زه رپی قهندهوه

خانه وات:

شه رین خهندهوه، شه رین خهندهوه
 شه رینی شه رین ها بۆ خهندهوه
 دهست خه نارهنگ گرت وه چهندهوه
 خاس خه نه کهردی هه م به خهندهوه

دهتوانین بۆ ئەم قالبه شیعرییه دوو ناو دابنێین: تهرجیع بهند و تهرکیب بهند. چونکه ئەم دوو قالبه شیعرییه زۆر له یه کهوه نزیکن. له تهرجیعیشدا تهنها نیوه بهیتی دووهمی

هه‌موو به‌نده‌کان وه‌کو یه‌کن. ده‌بینین خانا گۆرانکاری زۆری به‌سه‌ر قالبه شیعریه‌کاندا هیتناوه. ئەم گۆرانکاریانه‌ش تاماژهی ده‌سته‌نگینی و ورت و وریایی خانان.

له‌حه‌وت ته‌رجیع به‌نده‌که‌دا ئەندیشه‌یه‌کی فراوان و فکریکی وه‌های به‌یان کردووه که له‌چهن‌دین شیوه و قه‌باره و لایه‌ندا خوینەر لێی پامینیت. ئەو ئەسپ تاروانانە‌ی خانا وای له‌خوینهران و لیکۆله‌رانی شیعر کردووه که زیاتر ورد بینه‌وه و کۆشش بکه‌ن بۆ ته‌وه‌ی بگه‌ن به‌خالیك له‌هۆنراوه‌ی ئەودا که پیشتر کاری له‌سه‌ر نه‌کراییت و به‌بایه‌خه‌وه ته‌ماشای به‌ره‌مه‌کانی بکریت.

کاتیك ته‌رجیع به‌نده‌کانی خانا ده‌خوینسته‌وه، هه‌ست ده‌که‌ی ئەم پیاوه عه‌ره‌بیزان و فارس‌زانیکی ته‌واو بووه، له‌بواری شه‌ریعه‌ت و زانسته‌کانی قورئان و لایه‌نه‌کانی زمانی عه‌ره‌بی و فارسیدا ته‌واو شاره‌زا بووه، به‌شیوه‌یه‌ک له‌هه‌ر جیگه‌یه‌که‌دا توشی چه‌له‌مه‌یه‌ک بوویت، توانیوه‌تی به‌شیوه‌یه‌ک چاره‌سه‌ری بکات که خوینەر له‌و رینگه‌یه‌دا سه‌رگوم بکات و ناچاری بکات تی‌ی پامین، وه‌کو له‌حه‌وت ته‌رجیع به‌نده‌که‌یدا وای له‌خوینهری خۆی کردووه بلین خانا ته‌کفیر کراوه. خانا ویستویه‌تی میشکی په‌نگ خواردوی ئەو خه‌لکانه‌ی ته‌نها له‌یه‌ک قالبدا وه‌ستاون و ناجولینه‌وه، بخاته‌جولّه و گۆمی نه‌جولاری ئەو کۆمه‌لگایه‌ به‌م شیوه‌یه‌ بخاته‌شله‌ژان و به‌هۆشی خۆیان به‌یینسته‌وه، ئەمه‌یش له‌زانایی و دانایی خانادا بووه و وای کردووه خه‌لکانی دوا‌ی خۆی به‌و شیوه‌یه‌ گومان له‌خانا بکه‌ن.

(واجب الوجود لا احصى ثنا)

مونه‌ززه‌ جه‌ عه‌یب، عاری جه‌ مه‌نا!

موشی ره‌قه‌مسەنج، نینشای شادی و زه‌وق

بپه‌روا جه‌ ته‌عن، نه‌شیای ته‌حت و فه‌وق!

پەند و نامۆژگاری، عاشق و مەعشوق، خواناسی و عیرفان و پەرخنە، لە شیۆهی تەرجیع بەند و تەریب بەند و گفتوگۆدا دەهۆنیتەوه. هەر کەسیک بیهوی لەسەری بدویت، دەبی شارهزاییه کی باشی هەبیت لە میژوو و نایین و پەرمزەکانی خوداناسی و عیرفان و عیشق. هەرۆها لە شیعی "دل بیهن سەر شار" دا دەئیت:

دل بیهن سەرشار، دل بیهن سەرشار
 دل بیهن جە جام، مەعسیهت سەرشار
 کەس نیهین چون من خاتی خەتابار
 عیبهت لیم گرتەن تـائیفەدی کوففار
 (یا دائم الفضل)، پەحمەت یشومار!
 (احفظني بالفضل، من عذاب النار)!

لەم تەریب بەند و تەرجیع بەندەدا، خانا قالیکی شیعیی دروست کردووه بی ئەوهی لە یه کیتی بابەت لايدات. جوانکاری و پەوانبێژی و دەستپەنگینی خانا لە قالبە کەدا بە شیۆیه کە هەست دەکەیت تەرجیع بەندە، بەلام کاتیک سەرنج بە لای تەریب بەندەدا دەدەیت، دەئیت هۆنراوه کە بە تەواوی تەریب بەندە و هیچی دی. بەم پێیه تیرامان لە قالبە کە لە پیش هەموویه تی، بابە تیبوون و پەوانبێژی و جوانکاری و خۆشکاندەوهی خۆشی بو خۆی بابەتی تیرامانیکی دیکه یه. خانا زۆر بە جوانی و بە شیۆیه کی ناوازه کاره کە کردووه، هەرۆها لەم تەرجیع بەندەدا جوانکاری و تیکهه لکیش و لیۆه گرتن (اقتباس) یکی ناسکی کردووه کە لە ناو هۆنراوهی نیاز و خانەیشدا ئەم جۆره داهینانانە بە شیۆیه کی کوردانە و ناوازه دەرده کەوێت.

نامه‌ی شیعری

له باسی هاوریتکانی خانای و مدعشوقه کهیدا باسی هندیک نامه و شیعره کانی خانامان کرد، لیردها به کورتی باسیکی تری لیوه ده کهین.

خانای له گه‌ل مدعشوقه کهیدا نامه‌ی گۆپروه‌ته‌وه، کاتیک که زوله‌یخا نامه‌ی بو خانای ناردووه و خانای وه‌لامی داوه‌ته‌وه، یه کیک لهو دۆستانه‌ی تر که خانای وه‌لامی داوه‌ته‌وه، میرزا شه‌فیعی کولیاییه. ئەم سێ کهسه ئەوه‌نده رۆشنبیر و فیکر کراوه بوون، له‌ناو نامه‌کاندا جگه له‌وه‌ی لایه‌نی عاشق و مدعشوق باس کراوه، لایه‌نی برابته‌ی و مدعبه‌ت و رۆشنبیریش باس کراوه.

له نیوان خانای و میرزا شه‌فیعی کولیاییدا چهن‌دین نامه‌ی جوانی دۆستانه هه‌یه. نامه‌کان پراوپرن له بۆن و به‌رامه‌ی دۆستایه‌تی و مدعبه‌ت، تک تک گیانی برابته‌ی و خۆشه‌ویستیان لی ده‌تکیت و له ناو قولاییی دل‌ه‌وه وشه‌کان ده‌ره‌اتوون، میرزا شه‌فیعیش له وه‌لامی نامه‌یه‌کی خانای قوبادیدا هۆنراوه‌یه‌ک ده‌نوسیته و ده‌لیته:

خانای جامی خو، خانای جامی خو!

خانای خاسخه‌یال، دانای جامی خو!

خاناش له وه‌لامی میرزا شه‌فیعی کولیاییدا ده‌لیته:

میرزام خواریه‌ن، میرزام خواریه‌ن

ئاخر سه‌رمایه‌ی پیری خواریه‌ن

پیشه‌ش ئاه‌ی سه‌رد شین و زاریه‌ن

مایه‌ی بیقه‌دری و که‌فته‌کاریه‌ن

سه‌رمایه‌ی سه‌ودای بازار پیری

هه‌ر ئاخ و داخه‌ن ئەندۆ و زویری

هیما تو خاسی به حر مه عانی
 قهدری عافییه تهرسا مه زانی
 خانای له کوتاییدا بهم شیوه وه سفی میرزا شه فیعی کولیایی ده کات:
 پهی میرزا شه فیعی برای خوشکده لام
 خانای پهریش وات: باقی وه سه لام
 له نامه یه کی ترده میرزا شه فیعی بو خانای دهنووسیت:

تیختیار ویش به ویش نه مه ندهن
 عدقل و هوش یه کسدر جه ده ستش سه ندهن
 غولوو سدرکه ردهن جه بیوانان
 مهنشور نامهی جه ورت مه وانان
 نه هه نگان مه جهر، شیران جه هامون
 نینتیه اش زه لیل، هه لقهی دام تون
 هه زاران عوسره ت نیگاشانان
 هه زار چون شه فیعی، غولامشانان

خاناش له وه لاهی نهم دوسته گیانی به گیانیییدا ده لیت:

شه فیعی شیفته، برای هه مافه ردم
 گوش دهر وه موفاد خاتیمهی دهر دم
 هه یفن پهی تو چون، زی فهزل فهزلان
 هه زین بو جه دهس به عزی به دته سلان
 خانای چون تو پید، تو پید چون خانای
 هه ر دوو خاک پای پیران دانا

ئەم نامانە‌ی لە نیوان میرزا شە‌فیە و خانادا پراو‌پرن لە هەست و نەستی براهەتی و هەستیک کە پیناسە‌یەکی دیاریکراوی نییە. ئە‌گەر تە‌ماشای نامە‌کانی میرزا شە‌فیە بکەین و تۆزیک نی‌گەرانییان تیدا بە‌دی بکری‌ت، دە‌بینن خانا ئومیدی بە‌ میرزا شە‌فیە بە‌خشیوه، بە‌ پی‌چە‌وانە‌شە‌وه پاستە. ئە‌گەر میرزا شە‌فیە لە‌ پیری نی‌گەران بووی‌ت و تە‌واو بی‌زار بووی‌ت لە‌ دە‌ست پیری و ئازار و مە‌ینە‌تی، ئە‌وا خانا ئامۆ‌ژگاری دە‌کات و ئومیدی دوا‌ڕۆ‌ژی پی‌ دە‌به‌خشی‌ت کە‌ دوا‌ڕۆ‌ژی گە‌شە. پی‌ دە‌لی‌ت: کە‌ شانازی بە‌ پیری‌ه‌وه بکە، چونکە‌ پیری جی‌نگای شانازی‌ه‌ و هە‌موو پی‌اوه‌ دانا و گە‌وره‌کان بە‌ پیری‌تی سە‌ریان ناوه‌تە‌وه، شانازیان بە‌و پیری‌ه‌وه کردووه، تۆش شانازی پی‌وه بکە. ئە‌مە‌ش بە‌ پی‌چە‌وانە‌وه پاستە.

خانای و پیری

نالاندن به دست دهره و میحنهت، یان جودایی مه عشوق و جهوری زه مانه وه، تهوای
تهده بی نه ته وه جورا و جوره کانی ته نیوه، به تایبه تیش نالاندن به دست پیری وه که بو خوی
بی خه م و که سه ر نییه. لای هه ندیک مایه ی نه گییبه و لای هه ندیکی تریش مه قامی
پیاوچا کانه، پله و پایه ی پیر به هه موو که سینک نه دراوه.

زۆریه ی شاعیران کاتیک نیشانه ی پیری له جهسته یاندا دهرده که ویت، دست ده که ن به
نالّه و فیغان. پیری و نیشانه کانی پیری لای خانای جوریکی تره. خانای شانازی به پیری و
نیشانه کانیه وه ده کات، به لام میرزا شه فیع پیچه وانه ی خانای پیری کردوه ته وه. خانای نومیدی
به پیری هدیّه و میرزا شه فیع عه سا و که شکۆل ده دات به شاندا.

ده رویشیمانان، ده رویشیمانان!
میرزام ته ساسه ی ده رویشیمانان!
که سی نه واچی جه وه شیمانان
جه تاوشت دهره دلریشیمانان
تیراده م که رده ن بشۆن وه شاناران
هیممهت بواز جه ته کیه داران
ته لالا دۆس که رۆن جه شای ده رویشان
تیحسان که ران پیم کیسوته ی ویشان
تاج ده رویشی خه رقه ی عیبادهت
جام جل کلید سه نگ قه ناعهت
موهر و موهره بده ند، هه لقه ی زوننار کیش
جل به ندی جزوان ده رویشان پیش

لۆنگ و شال، دستمال که مهربه‌ند، زه‌نجیر
 به‌ند شیر، قوللاب، پرشته‌ی شاخ نه‌فیر
 عه‌سای بـ سـاده‌م چـو خرخالان قوئل
 جیهی یه‌قه‌دۆز که لپۆس و که‌شکۆل

خاناش به‌م شیوه‌وه‌لامی میرزا شه‌فیع ده‌داته‌وه:

میزام یه‌ چیشه‌ن، میزام یه‌ چیشه‌ن؟!
 نمز دل‌پیشی بـرام نـه‌ چیشه‌ن؟!
 په‌ی مال دنیا خـاترت ریشه‌ن؟!
 پاس واچه جـه لام مه‌لوولیت چیشه‌ن؟!
 نه‌ی دم و ده‌ستگای ده‌رویشیت چیشه‌ن؟!
 نه‌ی گه‌شت و گوزار، دل‌ ریشیت چیشه‌ن؟!
 په‌ی چیش مه‌گیلی په‌ی فریشته‌ی ویت؟!
 په‌ی چیش ویت که‌ردن وه‌ نه‌بله‌ی سه‌رشیت؟!
 په‌ی چیش ویت که‌ردن وه‌ نه‌بله‌ی سه‌رشیت؟!
 په‌ی چیش ویت که‌ردن وه‌ نه‌بله‌ی سه‌رشیت؟!
 په‌ی چیش ویت که‌ردن وه‌ نه‌بله‌ی سه‌رشیت?!

له‌م نامه‌یه‌دا وه‌لامی میرزا شه‌فیع به‌وه‌ ده‌داته‌وه‌ ئه‌م هاتوهاوارهی له‌به‌ر چیه‌ه و بوچی
 وه‌ها دل‌گران بووه‌؟ ده‌بی بیر بیکه‌یته‌وه‌ و چارنیک له‌وانه‌ی پیشوو بکه‌یت، هه‌ر له‌کۆنی
 کۆنه‌وه‌ و شای مه‌ردان و که‌یقوباد و هه‌موویان پیر بوون و گه‌یشتوون به‌و قۆناغه‌، خانا زۆر
 جوان پیری له‌ پیری و نیشانه‌کانی پیری کردووه‌ته‌وه‌. هه‌ولیشی داوه‌ دۆسته‌کانی وه‌کو خۆی به
 وردی و جوانی له‌ پیری و نیشانه‌ و قۆناغه‌کانی پیری پروان. به‌ جوانییش ریژی لی بگرن.

شه‌فیع شاعیر، نیزامی سیفیه‌ت
 موجری مه‌عانی کان مه‌عریفه‌ت

برای بلند قه‌در، دانسای گه‌وه‌در ریژ
 لال به‌خش قه‌ید، به‌ه وینه‌ی په‌رویژ
 میزای موعته‌به‌ر مه‌رته‌به‌ی عالی
 مودیر مه‌حزر مه‌خسوسه‌ی والی
 موشی باشی باش، خاسه‌ی سه‌رته‌لان
 موسته‌وفیی دیوان خسان نه‌رده‌لان
 چهند خو‌شنویسان ویت ناسای پرووی دور
 شیرین که‌لامان، شیرین ته‌رز و ته‌ور
 مه‌علومات بی شۆ، موعته‌به‌ر مه‌شهور
 مه‌عرفه‌ت مانع به‌ دانش مه‌غروور
 ئیفلاتون فامان ته‌رستۆ ده‌ستور
 لوقمان لوقمانان، نه‌ خاك بین مه‌ستور
 نه‌وان نه‌یان کرد دنیا ته‌مامه
 میزام گیتلی‌ای دور دونه‌سای تو کامه؟!

له چهند پارچه شیعریکه‌ی تریشدا ته‌مه‌ به‌رچار ده‌که‌ویت. به‌لام نابی ته‌وه‌ش له یاد
 بکه‌ین کاتیک که‌ خانا ته‌واو پیر ده‌بی‌ت، نازار و مه‌ینه‌تی زۆری بو ده‌هینی‌ت، به‌م شیوه‌یه
 هاوار له ده‌ست پیری ده‌کات:

خانای فکرت که‌ر، نه‌ی خدیال خامن
 (مَلِكِ الْمَوْتِ) تامان کارت ته‌مامه‌ن
 نه‌ر مه‌رده‌ی مه‌زار به‌یۆ وه‌ بیسات
 تۆیش مه‌شی وه‌ نه‌رخ جه‌وانی ته‌وسات

گله‌ییت جه دهس چهرخ گهردوونهن
 فائیده‌ش نییدن فکرت زه‌بوونهن
 دوعای خاتیمه‌ی حوسنای نه‌به‌دی
 بکهر جه ده‌رگای دانای سه‌مه‌دی
 عاقیبه‌ت خه‌یری پهی پیری خاسهن
 جه ده‌رگای خودا نومید ههر پاسهن
 که‌رۆم وه توفه‌یل موسته‌فای مورسه‌ن
 جه ههردوو دنیا ههر نه‌وه‌ن نه‌فزه‌ن
 یه خانای واتهن به‌ دلّ زه‌ویری
 هاناشهن جه دهس ماجه‌رای پیری

هاتوهاوار له دهست پیری، به‌لام عاقیبه‌تخیری بو ههردوو دنیا باشه. نومیدیش له‌لای خوداوه‌یه و خودا نومید به‌خشه و کهس بی‌نومید ناکات. بیتاقه‌تی و ناره‌حه‌تی پیری وای له خانای قوبادی کردووہ بلیت هانا و هاوارمه له ده‌سه‌ت داستان و به‌سه‌ره‌اته‌کانی پیری. له جینگه‌یه‌کی تردا بو میرزا شه‌فیع ده‌نووسیت:

خانای چون تو پیر، تو پیر چون خانای
 ههر دوو خاک پای پیران دانای

خانای نه‌وه‌ی باش له پیش چاره که پیر بووه، شانازییشی پی‌وه ده‌کات. کاتیکیش وه‌لامی میرزا شه‌فیع ده‌داته‌وه، ده‌لیت میرزا شه‌فیع برای قسه‌خوشم، نه‌مه‌ی من بوتم نووسیوه، هی خانای پیره. خانای له جینگه‌یه‌کی تردا ده‌لیت:

خانای وینه‌ی تو، تویش وینه‌ی خانای
 ده‌وره‌مان ویره‌د هانای سه‌د هانا

خانای زمانی فارسی

خانای یه کینکه لهو شاعیرانهی تری ئه ده بیاتی کوردی که و پرای ئه وهی زمانی دایکی (کوردی) ای زانیوه، زمانی فارسی و عه ره بیی زۆر به جوانی و ته وای زانیوه. هه ر ئه م زمانزانی و شاره زاییه ی له ئه و دوو زمانه دا وای له خانای کردووه ده ست بداته وه رگێرانی خه مسه ی نیزامی. وه رگێرانه که یشی به شیوه یه ک بووه، هه ست ده کریت ته نها وه رگێران نییه، به لکو ده لئی به زمانی شیرینی کوردی نووسراوه.

جگه له وه ش زمانزاییه که ی ته نها بۆ وه رگێرانی داستانه کان به کار نه هیناوه. ئه گه ر به وردی ته ماشای هۆنراوه کانی تری بکریت، ئه وه باش ده زانریت که خانای چهند داهینان و جوانکاری له شیعه کانییدا کردووه، ئه مه ش به هۆی زانیی ئه و زمانه ی تره وه بووه که ته واره ده سه لاتنی به سه ریدا هه بووه و له شیعه کانییدا رهنگی داوه ته وه. ئه گه رچی نامۆ نییه تا به ر له چاپکردنی به شیک له دیوانی شیعی خانای ئه وه نه زانرابیت که خانای شیعی به زمانی فارسی هه یه، چونکه هه موو هۆنراوه کانی خانای قوبادی له به رده ستدا نه بووه.

سه ر نییه ئه گه ر خانای قه سیده، غه زه ل، به یت، چوارینه و پینچ خسته کیشی به زمانی فارسی هه بیته، چونکه خانای و پرای ئه وه ی که شاعیریکی مه زنه، له به رده م ئه زموونیکی گه وه ی ئه ده بیی پیش خۆیدا، له هه موو ره هه نده کانه وه، خۆی ده بیینه وه، له وانه یه شاعیریکی گه وه ی وه کر سه یدی، به و هه موو شاره زایی و ره وان بیژیه وه له پیش خانای ئه زموونیکی بچوک نه بیته بۆ خانای. و پرای ئه زمونه ئه ده بییه کانی فارس و عه ره ب، هه ر بۆیه غه زه لنوسین نه بۆ خانای و نه بۆ هیچ شاعیریکی دیاری دیکه ی کورد شتیکی نه کرده نییه. هه ر بۆیه سه روشتیه که خانای قوبادی له هه موو بواریکدا شیعی هه بوو بیته.

به سوپاسه وه مامۆستا موحه مده عه لی قه ره داغی ئه و ده سه خه ته ی پی داین که پیشتر له شاری که رکوک نووسرا بووه. زیاتر ئه وه مان بۆ روون بووه که خانای قه سیده، غه زه ل،

بهیت و پینج خشته کییشی به زمانی فارسی هه‌یه، له‌م دیوانه‌ی خانادا به‌یتیک‌ی فارسی هه‌یه که بۆ زوله‌یخا نوسراوه، هه‌روه‌ها غه‌زه‌لی‌کیش هه‌یه له وه‌لامی "سائیب" دا. ده‌کریت لیره‌دا پیناسه‌یه‌کیش بۆ غه‌زله‌ به‌ینینه‌وه: غه‌زله‌ واتا: گفتگوی عاشقانه، به‌زاراوه‌یش به‌ شیعریک‌ ده‌لین که سه‌روای نیوه‌به‌یتی یه‌که‌م و نیوه‌به‌یتی دووهم وه‌کو یه‌ک بن، نیوه‌به‌یتی دووهمی هه‌موو به‌یته‌کانی تریش ده‌بی وه‌کو نیوه‌به‌یتی یه‌که‌م و دووهم بیته‌ به‌بی دوباره‌بوونه‌وه‌ی سه‌روا. زۆر جار هه‌ر به‌یتیک‌یش مانای سه‌ربه‌خۆی هه‌یه. وا باوه‌ غه‌زله‌ نایته‌ له‌ پینج به‌یت که‌متر و له‌ پانزده‌ به‌یت زیاتر بیته‌. زۆر جار شاعیر له‌ کۆتاییشدا نازناوی شیعریه‌ی خۆی ده‌هینیت.

*-----	*-----
*-----	-----
*-----	-----
*-----	-----
*-----	-----

ده‌توانین ئه‌و حوکه‌ بده‌ین و بلین خانای ته‌نها له‌ کیشی ده‌ بره‌گه‌بیدا شیعریه‌ نه‌گوتوه، ته‌نها له‌ زمانی فارسیشدا ئه‌و کاره‌ی نه‌کردوه، له‌ شیعریه‌ کوردیشدا خانای ئه‌و ته‌سه‌په‌ی تاوداوه. ئه‌و غه‌زه‌له‌ی خانای که‌ له‌ وه‌لامی سائیبدا گوتویه‌تی، نیشانه‌ی بلیمه‌تی و ده‌سه‌ره‌نگینه‌ی خانایه، به‌لام ئه‌وه‌ی جیگه‌ی ناتومیدیه‌ ئه‌وه‌یه که‌ تاکو ئیستا ته‌نها یه‌ک نوسخه‌ی ئه‌و غه‌زه‌له‌مان ده‌ست که‌وتوه، له‌به‌رئه‌وه‌ی کاتبه‌که‌ی کۆلکه‌ خۆینه‌وار بووه، غه‌زه‌له‌که‌ له‌نگی و ناته‌واوی تی که‌وتوه. خانای ده‌لینت:

آن خـوش نظر برآمد، پر از خـمار دید

کاکل چو افعی بر دوش، جامی ز می کشید

له کۆتایشدا خانا به سائیب ده لئیت:

آتش فتاده خانا، بر صائبا ز نظمت

تا دید این غزلهها، هوش از برش رمیده

هەر له ناو ئەو دەستنوسەی لای مامۆستا قەرەداغیدا پینج خشته کیه کی خانای قوبادی به زمانی فارسی بهرچاو ده که ویت، به داخه وه ئەم پینج خشته کیهش ناتەواوه و هەمووی نییه، له دەستنوسه که دا هەر ئەوه ندهی ماوه تەوه، لهو پینج خشته کیهه دا خانا ده لئیت:

ای که از هر چه بگویم لطف تو بالاترست
 در شرافت چون شریفی حسن رویت انورست
 گر کسی پاکیزه طبع نیک و روشن اخترست
 گر به تخت پادشاهی ناکسانش همسرست
 می شمارندش به ناکس گر چه او پیغمبرست

خانا و زمانی عه‌ره‌بی

له‌ناو شیعه‌ره‌کانی خانادا زۆر تایه‌ت و عیباره‌ت و به‌یتی عه‌ره‌بی به‌دی ده‌کریت. واش نازانم ئەم پیاوه‌که‌م شاره‌زا بوویت له‌ زمانی عه‌ره‌بییدا. شاره‌زا بووه‌ له‌ زمان، فیه‌ه، عه‌قیده، ئوسوول، عیرفان، فه‌رمووده، قورئان و ئەحکامه‌ شه‌رعیه‌یه‌کانی تایینی ئیسلام. وه‌کو ده‌لین: مه‌لای دوانزده‌ عیلم بووه.

خانا هه‌ر وه‌کو چۆن له‌ زمانی فارسی و کوردیه‌که‌دا زۆر شاره‌زا بووه، له‌ هه‌مان کاتدا له‌ زمانی عه‌ره‌بییدا شاره‌زا و لیژان و ورده‌کار بووه. تا ئەندازه‌یه‌کی باش ده‌ستی به‌سه‌ر ئەم زمانه‌شدا زال بووه.

(عَزِيزُ الْفَقَّارِ، عَزِيزُ الْفَقَّارِ) !
 (يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ عَزِيزُ الْفَقَّارِ) !
 ساحیب نه‌فخ سوور، (في يَوْمِ الْقَرَارِ)
 (واْحْشُرْنِي مَعَ النَّبِيِّ الْمُخْتَارِ)
 (في يَوْمِ كَالْهَلِّ، طَعَامٌ أَثِيمٌ
 يُلْقَى فِي الْبَطُونِ، كَقَلْبِي الْحَمِيمِ)
 شادم جه‌ واته‌ی بینای بینه‌زیر
 (بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَبِيرِ)
 ماوه‌رم نه‌ سلك زومره‌ی (مُشْرِكُونَ)
 (ضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ)

ئه‌گه‌ر ته‌ماشای ئەم شیعه‌ر بکه‌ین، وشه‌ و زاراوه‌کانی زمانی کوردیی که‌م تیدا به‌دی ده‌کریت. ده‌توانین بلین خانای قوبادی ئیقتیباسی له‌ زمانی کوردیدا کردووه‌ نه‌که‌ له‌ عه‌ره‌بییدا. هه‌موو تایه‌ت و عیباره‌ت و وشه‌ عه‌ره‌بییه‌کانیش به‌ خالی بنچینه‌یی دابنریت و

کوردییه کانش به ئیقتیباس. ئەم هۆنراویه وه کو شیعرێکی عه‌ره‌بی ته‌ماشای ده‌کریت، هه‌روه‌ها ده‌توانین لایه‌نه‌کانی په‌وانیژی له‌م شیعه‌دا زۆر بدۆزینه‌وه و به‌ هۆنراویه‌کی ته‌واو واتاداری دا‌بنیین. یاخود له‌م هۆنراویه‌ی خواره‌دا خانا هه‌موو وشه‌ و ئایه‌ت و زاراوه‌کانی زمانی عه‌ره‌بیی به‌کاره‌یناوه، ته‌نها ناری خۆی وه‌کو وشه‌یه‌کی کوردی ه‌یناوه. ئەم شیعه‌ش یه‌کێکه‌ له‌ شیعه‌ عه‌ره‌بییه‌ به‌ه‌یژه‌کانی خانای قویادی و ده‌سپه‌نگینی خانای زۆر تیدا به‌دی ده‌کریت. له‌م دوو شیعه‌ی خانا‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌وێت که‌ خانا له‌ زمانی عه‌ره‌بییدا چهند شاره‌زا و لیها‌توو بووه، چهند ورده‌کار و خامه‌ره‌نگین بووه، به‌دوای چیدا گه‌راوه‌؟ ئاره‌زووی له‌ چی بووه؟ چۆن دا‌ه‌ینانی کردووه؟ له‌ هه‌موویشی گرتگرت ئایه‌ته‌کانه‌ که‌ چۆن رێکی خستوون؟

يا أولي الألباب، يا أولي الألباب!
 نَقَسَمُوا بِاللهِ، يَا أُولِي الألباب!
 مَنْ مَلَأَ الكَذِبُ، فِي يَوْمِ الحِسابِ؟
 لَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ العَذَابِ
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ نَحْوِ المُشْرِكِينَ
 وَلَا تَكُونُوا مِنَ المُتَّعِبِينَ
 فَاسْتَعِذْ بِاللهِ، سَمِعُ بَصِيرِ
 مِنَ عَذَابِ النَّارِ وَيَسُ المَصِيرِ

کاریگه‌ریی شاعیرانی فارس له‌سه‌ر خانای قوبادی

وه‌کو له هه‌ندیک جینگا و شوینی ئەم نووسینانه‌دا ئاماژه‌مان پێ داوه که خانای قوبادی سه‌رقالی خویندنه‌وه‌ی شیعری فارسی بووه، له‌ناو هۆنراوه‌ی خانای قوبادی و دۆسته‌کانیشیدا ره‌نگی داوه‌ته‌وه.

خانا زیاتر شیعره‌کانی فیرده‌وسی، خاقانی، جامی، سائیب و نیزامیی خویندوه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها کاریگه‌ریشیان له‌ناو ره‌وشت و کرداره‌کانی خانادا ره‌نگی داوه‌ته‌وه، وه‌کو پێی ده‌لێن: "خانای جامی خو" و "خاقانی سیفه‌ت".

خانای قوبادی ئەگه‌رچی فیرده‌وسی خویندوه‌ته‌وه، به‌لام شانامه‌ی وه‌ر نه‌گێراوه، هیچ ئاماژه‌ و به‌لگه‌یه‌کیش له‌ به‌رده‌ستدا نییه که خانا شانامه‌ی وه‌ر گێرایت، ئەوه‌ش به‌ دروست ده‌زانم که خانا زانیویه‌تی ئەلماس خان شانامه‌ی وه‌ر گێراوه، له‌به‌ر ئەوه‌ خۆی له‌ قه‌ره‌ی شانامه‌ نه‌داوه، دواتر خه‌مه‌سه‌ی نیزامیی وه‌ر گێراوه.

له‌ ژێر کاریگه‌ریی ئەو پروداوانه‌ی که له‌سه‌رده‌می فیرده‌وسیدا پروی داوه، ئەمیش خه‌مه‌سه‌که‌ی پێشکه‌ش به‌ میرزا شه‌فیعی کولیاپی کردوه، هه‌تا له‌و رینگایه‌وه به‌ میرنشینی ئەرده‌لاتی بدات. ئەمه‌ له‌لایه‌ک و له‌لایه‌کی تریشه‌وه له‌ داستانی له‌یل و مه‌جنونه‌که‌یدا ئەوه‌ی تا پاده‌یه‌ک به‌ پرونی هیناوه، به‌لام ئاماده‌کارانی کتێبه‌که‌ ئەوه‌یان به‌سه‌ردا رژیستوه. وه‌ر گێرانی خه‌مه‌سه‌ی نیزامییش یه‌کێکه‌ له‌و کاریگه‌رییه‌ گه‌ورانیه‌ی که به‌ پرونی له‌سه‌ر خانا دیار که‌وتوه و ره‌نگی داوه‌ته‌وه. له‌ لا (١٤٤)ی داستانی له‌یل و مه‌جنونه‌که‌یشدا ده‌لێت: "نیزامی جه‌ قه‌ول دانای به‌غدادی/..."، "نیزامی به‌ قه‌ول به‌غدادی سه‌لام/...". هه‌روه‌ها خانا له‌سه‌ر زاری نیزامییه‌وه مردنی له‌یلا و ئاگاداربوونی مه‌جنون له‌و بابته‌ ده‌لێت: "نیزامی په‌ی فه‌وت له‌یل عامیری/ به‌ی ته‌ور دان داد شیع‌ر و شاعیری"، ده‌کریت خانا هۆنراوه‌ی شاعیرانی تری فارسی خویندبیته‌وه، به‌لام وه‌کو ئەو چهند شاعیره‌ی که

ناومان بردن، کاریگه‌ریبان له‌سه‌ر خانای دروست نه‌کردییت، ته‌و کاریگه‌ریبه‌ش ته‌وه‌نده له‌سه‌ر خانای قوبادی زالّ بووه و ره‌نگی داوه‌ته‌وه که گه‌یشتوته خالیک میرزا شه‌فیع و زوله‌یخا به‌و هه‌لسوکه‌وت و کاریگه‌ریبه بزنان و له شیعه‌ره‌کانیاندا ناماژه‌ی پی بکه‌ن:

ش‌ه‌رح به‌یان ک‌سه‌ر خاقانی خامه

شیع‌رای جامی نه‌زم، نیزامی نامه

کاریگه‌ریی شیعری عه‌ره‌بی له‌سه‌ر خانای قوبادی

خانا له‌ناو شیعره‌کانیدا زۆر نایه‌تی قورئان و عیباره‌ت و وشه‌ی عه‌ره‌بیی به‌کار هیناوه، نه‌گه‌رچی ئیمه‌ پارچه‌ شیعریکی عه‌ره‌بیی خانای، یان چه‌ند پارچه‌ شیعریکیمان له‌م دیوانه‌دا هیناوه، هه‌ر وه‌کو چۆن زمانی فارسی و شیعری شاعیرانی فارسی کاریگه‌رییان له‌سه‌ر خانای قوبادی هه‌بووه، هه‌روه‌ها ده‌توانین بلیین زمانی عه‌ره‌بی و شیعری عه‌ره‌بی کاریگه‌رییان له‌سه‌ر خانای هه‌بووه، وه‌کو پیتویستییه‌ک له‌ پیتویستییه‌کانی شیعری له‌ کاتی پیتویستدا سوودی له‌ زمانی عه‌ره‌بی و هۆنراوه و زاراوه و ده‌سته‌واژه و گوزارشتی جو‌راوجۆری عه‌ره‌بی وه‌رگرتووه.

هه‌ر وه‌کو چۆن له‌ داستانی خوسره‌و و شیرینه‌که‌یدا زیاتر سوودی له‌ زمانی فارسی وه‌رگرتووه، له‌ داستانی له‌یل و مه‌جنوونیشدا سوودیشی له‌ داستانی له‌یل و مه‌جنوون به‌ زمانی عه‌ره‌بی و فارسی وه‌رگرتووه.

نیزامی جه‌ قه‌ولّ دانای به‌غدادی

وه‌ی ته‌وره‌ پێژان ته‌رح ئوستادی

یان له‌ جینگه‌یه‌کی تری ئه‌م داستانه‌دا ده‌لیت:

نیزامی جه‌ قه‌ولّ به‌غدادی سه‌لام

وه‌ی ته‌ور ته‌نزیم که‌رد ئی شیرین که‌لام

مامۆستا سه‌بید تاهیری هاشمی له‌ گولزاری ئه‌ده‌دا که‌ وتارگه‌لیکن سه‌باره‌ت به‌ خانای قوبادی و زیاتر باس له‌ خوسره‌و و شیرینه‌که‌ی خانای قوبادی ده‌کات، ئه‌م بابته‌ی له‌ رادیۆی کوردیی ئێران له‌ ئه‌و کاته‌دا خویندوه‌ته‌وه، له‌ وتاری ژماره‌ (۵) یدا نووسیبویه‌تی:

"... سه‌باره‌ت به‌ حالّی خوسره‌و و شیرین ده‌ شیعری ده‌ شیعری یا زۆرتتر له‌ خوسره‌و و

شیرینی نیزامیی و خانای دینین. تا ده‌رکه‌وی که‌ خانای ئیقتیباسی کردووه نه‌ک ته‌رجه‌مه‌".

له خوسرهو و شیرینی نیزامی:

و زان سو آفتاب بت پرستان
 نشسته گرد او ده نار پستان
 فرنگیس و سهیل سرو بـالا
 عجب نوش و فلکنـاز و همیلا
 همایون و سمن ترک و پریزاد
 ختن خاتون و گوهر ملک و دلشاد...

خانای قویادی:

تـهـوـل سـهـولـبـالـای سـهـول جـهـنـدـت بـیتز
 بدی تهور کرد پریزی پازان شه کدر پریز:
 "گنجی سر به موهر شایستهی شاهی
 که متهر به هاشهن جه مهه تا ماهی
 بریا به سه رکار فدره یدون فدری
 تاج و که مدلال، مدسنه د جه زهری"...

له ناو شیعره کانی تهم دیوانه شدا به لگهی تری لهم بابه تانه ههیه و بهرچاو ده که ون.
 له بهر تهوهی پیشووتر له باسی زمانی عهده بیدا نمونه و به لگهی زیاترمان هیناوه تهوه،
 لیته دا دووباره ی ناکه ی نه وه.

کاریگه‌ریی شاعیرانی کوردی پیش‌خانا له‌سه‌ر خانای قوبادی

له‌ باسی شاعیران و شاعر و زمانی عه‌ره‌بی و فارسیدا و تمان کاریگه‌رییان به‌سه‌ر ژیان و شیعری خاناو هه‌بووه، له‌ هه‌مان کاتیشدا هه‌ندیك شاعیری کوردی پیش‌خانا هه‌بوون کاریگه‌رییان له‌سه‌ر خانای قوبادی هه‌بووه. رهنگ و بۆی شیعره‌کانیان له‌ ناو هۆنراوه‌ی خانادا به‌دی ده‌کریت.

له‌ناو ئەم دیوانه‌دا چهند پارچه‌ شیعریك هه‌یه که کاریگه‌ریی شاعیرانی کوردی پیش‌خانا له‌سه‌ر خانای قوبادی به‌ روونی ده‌رده‌خه‌ن. خانای چۆن سوودی له‌ شاعیرانی عه‌ره‌ب و فارس و هه‌رگرتوو، به‌ هه‌مان شیوه‌ سوودی له‌ شاعر و شاعیرانی کوردیش و هه‌رگرتوو و له‌ناو شیعره‌کانیدا رهنگ‌دانه‌وه‌ی ئەو شیعره‌ کوردییانه به‌ روونی ده‌بینریت. بێسارانیی شاعیر یه‌کێکه له‌و شاعیرانه‌ی که کاریگه‌ریی له‌سه‌ر خانای قوبادی هه‌بووه. له‌ شیعریکدا بێسارانیی ده‌ئیت:

نالێی ده‌رده‌دار بێ ئاخ نمبۆ
 ده‌روون عاشق بێ داخ نمبۆ
 عاشق، تا ده‌می جەفاش نمبۆ
 بێ جەفا، هه‌رگیز سه‌فاش نمبۆ

خاناش ده‌ئیت:

وه‌لال نمبۆ، وه‌لال نمبۆ
 سیاسه‌نگ هه‌رگیز، وه‌لال نمبۆ
 ته‌له‌س و خارا، وه‌ شال نمبۆ
 ته‌بله‌ وه‌ خه‌یال، وه‌ مال نمبۆ

نهم شیعره‌ی بیسارانی خوئی له (۸) بهیتدا ده‌بینیتته‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ی خانا (۶۰) به‌یته.
بیسارانی له هۆنراوه‌یه‌کی تردا ده‌لیت:

نه‌وبهر نه‌مامی، نه‌وبهر نه‌مامی
نارۆ دیم وه چه‌م، نه‌وبهر نه‌مامی
زولف پیچ که‌مهند، خه‌یاته‌ی خامی
هۆزی سروشتی، جه‌مین چون جامی
بازی شه‌ش دانگی شیرین ته‌ه‌وارۆ
شاهین تیژپه‌ر، جۆیه‌ی شکاری
نیگاش نیگای چه‌رخ، مال نه‌سه‌ر کاران
زیانش وه چه‌ند مه‌لا و شیخ یه‌وان
شیخ‌ش که‌رده‌ن شیته‌، فه‌قی سه‌رگه‌ردان
مه‌لا چون سه‌نعان، دین جه‌ ده‌ست وه‌ردان

خاناش ده‌لیت:

سینه زه‌ر وه‌ره‌ق زییه‌ی ته‌لوانی
یا (حور العین) باغ ریزوانی
بریه‌ی به‌ی چون دو‌ر به‌ه‌روڵته‌مانی
په‌روه‌رده‌ی سه‌هندد خامدی که‌تانی
ناف قوتوی مه‌عج‌وون ده‌وای لوقمانی
زه‌ر بافته‌ن جه‌ ته‌رح په‌شته‌ی ریزوانی
جایی سم غه‌زال، چه‌رخ جیسمانی
بیلاته‌شی کاف نوون قورئانی

وه لـــــــهد ره‌فتاری، خۆش خه‌رامانی
 مهر بـــــــانۆ هه‌رسین یا دوله‌به‌ر جانی
 مه‌ته‌رسوون جه لوتف زوئینخای سانی
 خانـــــــه به‌ر وه ته‌بع شیخ سه‌نعانی
 یـــــــه خانه واتهن هه‌ر وه بی مه‌رکه‌و
 جه‌هد و جه‌خت له من، مه‌رحه‌با له نه‌و

وه‌کو ده‌بینین له ته‌وسیف و چواندن و حال و نه‌حوالدا هه‌ردوو شاعیر له یه‌که‌وه نزیکن
 ده‌ئینی له یه‌که‌و جینگه‌وه ئیله‌هایان بۆ هاتووه، وه‌کو نه‌وه‌ی بلینی یه‌که‌و هۆنراوه‌یه و بووه به‌ دوو
 پارچه‌وه، یان ته‌واوکه‌ری یه‌که‌ترین، نه‌وه‌نده لیکچوون و لیکچواندنه‌کان له یه‌که‌وه نزیکن
 ره‌زا خانای بارکی ته‌لماس خانیس له شیعریکدا ده‌ئیت:

راز نیـــــــازان، راز نیـــــــازان
 به‌و راز که‌ه‌ئکی راز نیـــــــازان
 جه‌لادان جه‌لد، وه جه‌لای په‌روازان
 سه‌رش وه میسری مه‌ینه‌ت نه‌ندازان
 سانیه‌ان وه سونه‌ت، سونه‌ت نه‌کار بی
 توئفه‌ته‌خش بییه‌ن، سه‌لج وه نه‌ار بی
 حاکی جه‌کیم، جوکت مه‌که‌مه‌ن
 نه‌هه‌بییه‌ت مونه‌که‌ر، نه‌مرت موهره‌مه‌ن

خاناش ده‌ئیت:

دنیـــــــا مه‌که‌کاره، دنیـــــــا مه‌که‌کاره
 دنیـــــــای هیله‌باز، کۆندی مه‌که‌کاره

بیوهی هیله‌ساز به‌د په‌تیاره
 پتچاپیچ وهردی، چه‌واشه چاره
 موتریب موککش، مه‌یبه‌خش مه‌ستان
 زه‌وال ساکین، زور زه‌به‌ده‌ستان

ه‌در له‌سه‌ره‌تای هۆنراوه‌کوه کاریگه‌ریبه‌که به شیوه‌یه‌کی زور ساده ده‌رده‌که‌وئیت، به‌لام
 دواتر ره‌زا خان چون لایه‌نه‌کانی جوانکاریی "تەفسیل و تەوسیل"ی به‌کار بردووه، خانای
 قوبادیش به هه‌مان شیوه‌ نه‌و کاره‌ی نه‌نجام داوه. دوابه‌دوای نه‌مه‌ نه‌وه‌نده کاریگه‌ریبه‌که
 قول ده‌بیته‌وه، گومان ده‌کریت له‌وه‌ی که نه‌م شیعرانه تیکه‌لاو بکرتین یان تیکه‌ل کرابن.
 ره‌زا خان ده‌لئیت:

وه قه‌در جه‌لال، جای سوله‌یمان
 وه عیسای مریم، موسای عیمرانت
 به‌و بینای مه‌نزلا که‌عبه‌ی خه‌لیلت
 به‌و دیده‌ی ئیسحاق، هه‌م ئیسماعیلت
 وه زیکر و دوعای سالتح پیغه‌مبه‌ر
 ناقه‌ی سه‌رئاوهره‌د، ژه‌ به‌تن هه‌جهر
 به‌و خزر و ئیلیاس، یوشه‌ع و ئیشمیل
 هه‌م به‌و زولقه‌رنه‌ین، له‌قه‌ب زولکیفل

خاناش ده‌لئیت:

گوستاخیی موسا، په‌شیدی هه‌سارون
 یوشه‌ع چه‌نی نوون، نه‌ه‌ییوب و شه‌معورن
 هوود و دانیه‌ال، نه‌ه‌رمیا و حیزقیل
 ئیلیاس چه‌نه‌نی خه‌زر و (ذالکفل)

یونس و داود، حوکم سولسه‌یمان

پام کسه‌رد ئینس و جن بسەندش دێوان

وه‌کو له‌ نمونه‌کانی سه‌ره‌وه‌ ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رکه‌وت خانای زۆر سوودی له‌و قالبه‌ شیعریه‌ و له‌و جووره‌ داستانه‌ وه‌رگرتوه‌. واش دیته‌ پیش چاوه‌ ئه‌م قالبه‌ شیعریه‌ له‌ناو ئه‌ده‌بی کوردیدا زۆر بوویت، به‌ تاییه‌تی به‌ ماوه‌یه‌کی که‌م به‌ر له‌ ژبانی خانای و سه‌رده‌می خانای و دواتر درێژه‌ی پێ دراوه‌. ئه‌مانه‌ و چه‌ندین نمونه‌ی تر هه‌ن له‌ هۆنراوه‌ی خانادا که‌ کاریگه‌ری شاعیرانی کوردی پیش خۆی به‌ سه‌ره‌وه‌ دیاره‌.

کاریگری خانای لهسه شاعیرانی کورد له دواي خوی

خانای جگه لهوهی کاریگری شاعیرانی پیش خوی لهسه بووه، له ههمان کاتیشدا کاریگری لهسه شاعیرانی هاوته مهنی خوی هه بووه. یه کیک لهوانه میرزا شه فیعی کولیایی بووه. هه ندیک شاعیریش هه بوون به ربه ره کانسی شیعه کانی خانایان کردووه. ههروه ها خانای کاریگری شی لهسه شاعیرانی پاش خوی هه بووه، لهوانه: مهولهوی، ههیران، کوماسی، عهبدال، شههاب، مهحرووم و مهحزوون. نمونهش لهسه نهم بابه ته زوره. خانای له هونراوه یه کدا که به "سهیید سالار" دهست پی دهکات، کاریگری لهسه عهبدالی گهرمیانی داد نهیت و دهلیت:

سهیید سالار، سهیید سالار!
 یا رهسوله لالا، سهیید سالار!
 سپههدار تیپ ری (یوم القرار)
 پهنای عاسییان، بهندهی شهرمهسار
 پاسه بان جیش په یغه مهران گشت
 باعیس نیجاد کولل زیبا و زشت!

نهمهش سههتهای شیعه کهی عهبداله:

سهیید سالار، سهیید سالار!
 یا رهسوله لالا سهیید سالار!
 پهنای عاسییان بهندهی شهرمهزار
 موختار بیعهیب، پادشای غهفقار
 شیفاخوای نومهت سهردار مهحشر
 بوزرگ جه لای حق نه لالهوته کهر

له که شکۆلی که له پووری ئه‌ده‌بی کوردیدا (ب ۵، لا ۵۰) هۆنراوه‌یه‌ک له‌سه‌ر ئه‌م قالبه هه‌یه. شیعره‌که به ناوی چه‌سه‌ن ناویکه‌وه هاتووه. له ئه‌ده‌بی کوردیشدا شاعیری زۆرمان به ناوی چه‌سه‌نه‌وه هه‌یه، نازانین کام چه‌سه‌ن ناوه، سه‌ره‌تای هۆنراوه‌که‌ش به‌م شیوه‌یه ده‌ست پێ ده‌کات:

سه‌یید سه‌روه‌ر، سه‌یید سه‌روه‌ر!

سالار موختار، سه‌یید سه‌روه‌ر!

له هۆنراوه‌ی "زۆننارم به‌سته‌ن"یشدا خانای قوبادی کاریگه‌ری له‌سه‌ر فخرولعوله‌مای سنه‌یی (چه‌یران) دروست کردووه. له‌و شیعره‌دا خانا ده‌ییت:

زۆننارم به‌سته‌ن، زۆننارم به‌سته‌ن

چه‌و ساوه‌ پـه‌ی تۆ زۆننارم به‌سته‌ن

شیشه‌ی نام و نه‌نگ ته‌قوام شکه‌سته‌ن

ئه‌عزام چه‌ باده‌ی مه‌یل تۆ مه‌سته‌ن

چه‌یرانی‌ش ده‌ییت:

ئازیزم به‌سته‌ن، ئازیزم به‌سته‌ن

چه‌و ساوه‌ چه‌ رات زۆننارم به‌سته‌ن

شیشه‌ی نام و نه‌نگ، ته‌قوام شکه‌سته‌ن

ئه‌عزام چه‌ باده‌ی مه‌یل تۆ مه‌سته‌ن

ئه‌زانم سه‌ردای سه‌دای بالاته‌ن

قه‌دقامه‌تم زکر بالایی ئالته‌ن

تا وه‌ زولف و پووی تۆ ته‌واشامه‌ن

ئه‌دای غمای فه‌رز سو‌یح و عیشامه‌ن

سه جادهم وه ههون گوئناری که ردهن
 سوجهدم وه میحراب نه برزی تز به ردهن
 نه دا زه کاتم نسارم پلا حهـن
 وه خاک پای تز، ههزار فتوحهـن

هدره‌ها خانای کاریگری له سه‌ر مه‌وله‌وی هه‌بووه و مه‌وله‌وییش به شیعری خانای زۆر
 کاریگر و دلخۆش بووه. نه‌ر حه‌قه‌ی که خانای به هۆنراوه‌کانی داوه، وای له مه‌وله‌وی کردووه
 که زۆر راستگۆزیانه و پروون له وه‌لامی شیعری مه‌حروومییدا بلّیت:
 مه‌حروومی:

مه‌عدرووم راس خانای سۆزان عه‌شق بی
 که‌ی وینه‌ی مه‌حرووم هه‌ر عه‌شقه‌ش مه‌شق بی؟

وه‌لامی مه‌وله‌وی:

نه‌ویاوه‌ی خه‌یال مه‌حرووم دانای
 ره‌دیف له‌تیه‌ی زه‌ریف خانای
 یارا، وه دیدهی که‌مه‌ینام ساوا
 جه‌ نه‌و بینایی په‌ی دیدهم یارا
 په‌په‌وی خانای یارا ئاوه‌رده‌ بی
 نه‌و نه‌سل و ویت فه‌رع هه‌ساو که‌رده‌ بی
 لاکین زاده‌ی ته‌بع به‌ز عه‌نبه‌رینه‌ت
 ده‌سپه‌سه‌که‌ی فیکر بیکر شه‌رینه‌ت
 په‌سه‌ندیده‌ی فام عه‌قل دانای بی
 خاسته‌ر جه‌ خه‌یال خاسه‌ی خانای بی

زیساده پهی فهرج وه سهر نه‌سله‌دا

خاسهی واتهی تۆن جهی سهر فه‌سله‌دا

مه‌وله‌وی چهند به راستگۆیی و بی پیچ و په‌نا و دادپه‌روه‌رانه هه‌لسه‌نگاندنه‌که‌ی کردووه. هه‌قی هه‌ردوو لای وه‌کو یه‌ک داوه و لایه‌نگریی هه‌چ لایه‌کیشی نه‌کردووه. بریاره‌که‌شی بریاریکی ته‌واو پاست و دروست بووه. هه‌روه‌ها له شیعی پیرییه‌که‌یشیدا خانا کاریگه‌ریی له‌سهر مه‌وله‌وی دروست کردووه.

پایه‌ی شاعیری خانای له‌ناو نه‌ده‌بی کوردیدا

خانای له‌ناو میژوی نه‌ده‌بی کوردیدا پله و پایه‌ی تایبه‌تی هه‌بووه، هه‌ندیک شاعیر په‌دیفی بوون و هه‌ندیکیش ئاورپیان لی داوه‌ته‌وه. یه‌کیک له‌و شاعیرانه مه‌حروومی بووه و په‌دیفی خانای بووه. په‌نجووری شاعیریش له‌ شیعریکدا ناوی چهند شاعیریکی فارس و کورد به‌دیان ده‌کات، له‌ شیعره‌که‌یدا به‌م شیویه‌ی باسی خانای قوبادی ده‌کات:

شوعه‌رای کوردستان گزیندان خاس

هه‌رچی مه‌شهوورن په‌ریت که‌رۆ باس:

مه‌لا نه‌جف نام، خانای قوبادی

یه‌ک مه‌لا سالح جه‌رگه‌ی مورادی^{۱۴}

له‌م هۆنراوه‌یه‌دا په‌رهبه‌کی دیمان له‌ باسی ژبانی خانای بۆ پروون ده‌کاته‌وه، لی‌ره‌دا پروون ده‌بیته‌وه ناوی خانای قوبادی ته‌نهما له‌ناو رۆژه‌ه‌لاتی کوردستاندا بلاو نه‌بووه‌ته‌وه و ته‌نهما له‌ویدا به‌ناوبانگ نه‌بووه، به‌لکو له‌ باشووری کوردستانیشدا ناوبانگی هه‌بووه. په‌نجووری ئه‌و هۆنراوه‌ی بۆ یادکردنه‌وی شاعیرانی فارس و کورد نویسه‌وه، هه‌ر چهنده باسی سال و سالی دیاری کراو بۆ شیعره‌که نه‌خراوه‌ته‌وه، به‌لام په‌رده له‌سه‌ر ئه‌وه هه‌لده‌مالیت که‌ خانای تاکو سه‌ره‌تای ته‌مه‌نی ئه‌و شیعره له‌ دنیا‌دا بووبی یان نه‌بووبی، ئه‌م شیعره ئه‌وه‌مان پی ده‌لێت که له‌ ناوچه‌ی که‌رکووکیشدا ناوبانگی خانای بلاو بووه‌ته‌وه. ئه‌و ده‌ست‌نوسه‌یش که‌ چهند پارچه‌ شیعری خانای تێدایه و له‌ ناوچه‌ی که‌رکووکدا نوسراوه‌ته‌وه، شیعری فارسیی خانای تێدایه، گومانه‌کان له‌سه‌ر ئه‌وه که‌م ده‌بنه‌وه که‌ خانای ناوی هه‌ر زوو به‌ زۆر ناوچه‌ی کوردستان و ئێران و رۆمدا بلاو بووه‌ته‌وه. ئه‌و به‌یت‌ه‌ی خانایش به‌لگه‌یه‌کی راست و په‌وانه و بی هۆ ئه‌و به‌یت‌ه‌ی نه‌گوتوووه.

^{۱۴} دیوانی په‌نجووری، موحه‌مه‌د عه‌لی قه‌ره‌داغی، لاپه‌ره (۷۰).

ئه گهرچي لهو ده مه دا سنوره كان به سهر دوو دهسته لاتي فارس و عوسمانيدا دابهش كرابوون، به لام هاتوچو دانه بپراوه، توانراوه هاتوچو بكریت، ههر چهنده نازانری ئه و شيعره له چ ساليكدا نووسراوه، خو ئه وه ئاشكرايه مه لا عومهر نوابانگي خاناي بيستوه و له شيعره كهيدا يادي كردوه ته وه. ديسان ئه گهر بليين: چهند ساليك بووبی خانا مرديت، يان مابی، ههر دوو حاله ته كه رتي تي دهچی، چونكه دهقاوده ق نازانری خانا له چ ساليكدا وهفاتي كردوه، به لام به پيئي ئه م به لگه و ئه و به لگانه ي تر كه خراونه ته پوو، ئه گهری ئه وه به هيزه كه خانا هتا (۱۱۶۹ك). ژيابی و مه لا عومهری رهنجووريش له ته مه نی لاويدا ئه و شيعره ی نووسيبيت. ده كریت بليين: رهنجووری ئه و شيعره ی له نزيكه ی (۲۰-۳۰) ساليكدا نووسيبيت. ئه مهش ته نها گرمانه يه و هيچی تر. چونكه نيواني له دايكبوونی رهنجووری و وهفاتي خانا ئه وهنده ی نيوان نيهه تاكو بليين خانا زوو له بير كراوه و شوين قه له می له ناو ئه ده بياتي كوردی ئه و سه رده مه دا كوژاوه ته وه.

له ده ستنووسی سه لسه ييشدا هونراوه يه ك هه يه، ماموستا قه ره داغی ناوی خانای قوبادي له سهر نووسيوه، به لام هونراوه كه هي خانا نيهه، و هي "داخی" شاعيره، شاعير له چهند به يتيكي هونراوه كهيدا ناوی چهند شاعيريك ده هينييت، له وانه: مه عدرومی (مه وله وی)، يوسف، خانا، فيردهوسی، مه لاکه ی گوران و شەفيح، "داخی" سه بارهت به خانای قوبادي ده ليت:

ئـهـ شـعـار يـوسـف، ئـهـ بـيـات خـانـا
جـه خـهـيال خـاسـيش وه هـيـچ مـهـمانـا
فـيـدهـوسـی مـهـزـمـون مـهـلـلـاـكـه ی گـۆـران
ئـهـ بـيـات تـورـكـی مـهـدـح شـيـرا و بهـوران

واته داشی وەند خانای دۆ غەمگین

فەرموودی شەفیع دەروون ماتەمین

لەم سالانەی دواییدا حاجی شیخ حامید حیسامی بە دێره شیعریک یادی خانای قوبادی دەکاتەوه و دەئیت:

کوردی گۆزانە خانای قوبادی

خەسەرۆ شیرین بکەرۆ یادی^{۱۵}

هەر یەک لە سەبید تاهیری هاشمی - که بە چەند بابەت و لیکۆلینەوه یەک لەسەر شیعر و ژبانی خانای دواوه - و موحەممەد عەلی سولتانی، مامۆستا قەرەداغی، دکتۆر خەزەندەر، شەپۆل، مامۆستا جەعفەر، دکتۆر فەرهاد حاجی قادر و سەفی زاده و چەندانی تریش که لیژەدا باسیان کراوه یان ئیمه بەرەهەمیمان بەرچاو نەکەوتوو، باس و خواسیان لەسەر ژبان و بەرەهەمی خانای قوبادی کردوو، یان لیکۆلینەوه یان لە ژبان و دانراوەکانی خانای قوبادی نووسیوه و بلایان کردووتهوه.

^{۱۵} یادی شاعیرانی کورد: حاجی شیخ حامد حیسامی، چاپی یەكەم، سالی ۱۳۸۲ی هەتاری - لا (۷۵).

هۆنراوه نایینییه‌کان

ئەر هه‌ی بلنډ مان*

ئەر هه‌ی بلنډ مان، ئەر هه‌ی بلنډ مان!

ئەر هه‌ی یانه به‌رز، بینای بلنډ مان!

ئهری مایه‌ی نوور، سووچ زهرین بان!

ئهری ئاگاهدار هه‌م حائزان حان!

* ئهم شیعره له رۆژنامه‌ی هه‌رکاری ژماره (٤٢٥). ریکه‌وتی (٨-٥-١٩٧٨) له لایه‌ن مامۆستا که‌مال نووری مه‌عروفه‌وه بلاوکراوه‌وه. مامۆستا عوسمان هه‌ورامییش له گۆڤاری رۆشنیاری نوێی ژماره (٧٦) له نه‌یلوولی (١٩٧٩)، لا (٣٣ - ٣٦) دا وتاریکی به‌ ناوی "ده‌بارهی به‌رهمی خه‌لیل منه‌وه‌ر و هۆنراوه‌یه‌کی خانای قوبادی" نووسیوه و بلاوی کردۆته‌وه. له‌و وتاره‌دا ده‌بارهی ئهم شیعره زۆر دواوه، هه‌ندیک له‌ هه‌له‌کانی چاک کردوه‌ته‌وه. له‌ پرۆژه‌یه‌کی هاوبه‌شی ده‌ستنووسی ناوچه‌ی گه‌رمیان له‌ گه‌ل مامۆستا هه‌رده‌وێل کاکه‌ بیدا، ده‌ستنووسی چهند لایه‌ری بۆ ساغکردنه‌وه و هه‌تانه‌ سه‌ر رینووسی نوێی کوردی بۆ هه‌تنام، له‌ نیو ئه‌و ده‌ستنوسه‌دا ئهم شیعره‌ی خانای قوبادیم دیسانه‌وه ده‌ست که‌وت، بۆیه‌ بێ سێ و دوو هه‌تنامه‌ سه‌ر رینووسی نوێ و له‌ گه‌ل پارچه‌ بلاوکراوه‌که‌دا به‌راورد کردن، لێره‌دا ده‌یینه‌رت پارچه‌ شیعره‌که‌ی لای مامۆستا هه‌رده‌وێل ته‌واوتره، جگه‌ له‌وه‌ی هه‌ندیک جیاوازی که‌می تیدا به‌دی ده‌کریت، جیگای خۆشحالییه‌ و پێسته‌ ده‌سوخشی لێ بکه‌م. نابێ ته‌وه‌ش له‌ یاد بکه‌م که‌ مامۆستا که‌مال نووری هه‌ندیک ده‌ستکاری پارچه‌ شیعره‌که‌ی کردوه، دواتر مامۆستا عوسمان هه‌ورامی له‌ وتاریکدا پارچه‌ شیعره‌که‌ی راست کردۆته‌وه و ئاماژه‌ی بۆ ته‌وه‌ش کردوه که‌ مامۆستا که‌مال نووری یانزه‌ به‌یتی له‌ پارچه‌ شیعره‌که‌ پهراندوه و چهند به‌یتیک له‌ حه‌وت ته‌رجیع به‌نده‌که‌ی خانای قوبادی هه‌تنامه‌ و کردوویه‌تی به‌ کۆتایی ئهم پارچه‌ شیعره، لێره‌دا ته‌نها چهند جیاوازیه‌کی که‌می پارچه‌ شیعره‌که‌ ده‌خه‌مه‌ روو، مه‌به‌ستم ئه‌و وشانه‌یه‌ که‌ پێسته‌ لێره‌دا بخرینه‌ روو.

ئەر هەي (لا إله، إلا هو الحق)!
 ئەر هەي لامه‌كان،^۱ سەردار موتلق!
 ئەر هەي ساعەتساز، بەستەي ماھ و ساژ!
 (واقف الأسرار، على كل حال)^۲
 ئەر هەي زات پاك، فەرد نيهانی!
 ئەر ئاگای راز سپر پەنهانی!
 ئەر هەي عەتابەخش، (معطي كل شيء)!
 ئەر هەي (لايموت)،^۳ حەياتبەخش هەي!
 ئەر هەي نوور نەپۆي خاسان عەيان كەر!
 عاشقان مەجنوون، شەيدای جيهان كەر
 هەي نوورت مایه‌ي پەوشه‌نبي دۆن!
 ئەر زینەتبەخش شكۆفەي گۆلان!
 ئەر بى عىللەت، بى فيكر و خەيال!
 كاتب قودرەت، مونشيشي نوقتەي خال

^۱ واتە: هیچ خودایەك نییه جگە لە خودای حەق، لێردا لەبەر كینشی شیعەرەكە لە بری (الله) حەق دانراوە.

^۲ لامه‌كان: بېشوین و جینگا، مەبەست لە خودای گەرۆیه.

^۳ مەبەست لە خودای گەرۆیه كە لە هەموو نەیتییەكان شارەزایە و مردن و ژیان بە دەستی ئەوە.

^۴ ئەگەر (اعطي كل شيء) بێت، ئەوا ئاماژە بە بۆ نایه‌تی (۵۰) ی سوورەتی (طه)، (معطي) نووسراوە، لە راستیدا خۆی ئاماژە بە بەخشنده‌یی خودای گەرۆیه، جگە لەوه شتانیکي دیکەم لەو باره‌وه دەستگیر نەبووه.

^۵ ئەم دێره‌ واتاكەي بەستراوه بە دێره‌كەي پێشوه و ده‌كری ئاماژە بۆ نایه‌تی (۱۳) ی سوورەتی (الأعلى)، ئەوانه‌ي خودای گەرۆیه دیاخاتە ناو ناگروه‌، نە دەمرن، تا بچەسێنەوه، نە دەژین، ژيانیکي وایان هەیه نيسراحت و حەسانه‌وه‌ي تیدا بێت.

ئەری ھەي کارساز، کاربەدەست ئاسان!
 پۆشینی دەروون، نیک و بەد ناسان
 ئافریدەت کەرد، فریشتەي شەریف
 ویتەي مەلائیک، سەرتاپا زەریف
 بەدەن چوون مینای بلووری بیگەرد
 سافتەر جە سافی مەوج (ماءُ الورد)^۶
 بنازۆن وە تۆ تاک تەنیای فەرد
 ئەورۆ ئالتوونت بە خەلق ئیزھار کەرد
 بە زات بیچوون،^۷ بیشوبھ و میسال
 بەلام وات: جەواب (ذات ذوالجلال)
 عالیم ئەقەدەس، حەیی تەوانا
 بەلابی جەواب، قەییوم داننا
 چوون حازر وە زات، شاھ ئەقەدەم بیم
 دل بیزار^۸ جە لەفز، (لا) و (نعم) بیم
 ئەز سەبەب چیش بەختم زەبوون بی؟
 رەفیقم شەیتان، مەلعوون دوون بی

^۶ گۆلاب: ئارەقی گۆل، گۆلۆ.

^۷ لای (ھرد) ئەم وشە یە بە "پەي چوون" نووسراوە، دیارە ھەلە یە و بیچوون راستە.

^۸ لای (ھرد) و (کم) نووسراوە "بیزار"، بەلام (ھەور) دەلیت: دەبی "بیئدار" بیست، وە کۆ لە کەشکۆلە کەدا

"بیزار" نووسراوە ھەر ئەوەم نووسی.

ٲهور ٲره ها بيم جه به تن مادهر
 تامام وه سه فهر، دنياي ٲهر خه تهر
 چيش بي وه به ختم،^۹ غه مانم كو بي؟
 سه ودام^{۱۰} فيراوهن، جه فام بي شو بي
 مه حرووم چه جه مال جه مين جامان بيم
 غه مناك غه مين، خه يات خامان بيم
 بي بهري جه باغ نه ونه مامان بيم
 داغدار ٲهر دهر د، هم بي سامان بيم
 خه تا نه كه ردهم بهرگ (بيت الله)^{۱۱}
 بت ٲه رست نهويم (والله وبالله)
 چون به زيد^{۱۲} وه كه تل كس سه لا نهويم
 هاجه ننگ حسين^{۱۳}، كه به لا^{۱۴} نهويم

^۹ لای (هور) و (کم) نووسراوه "بی به ختم"، لای (هرد) نووسراوه "بی وه به ختم" و نهومان به راستر زانی.

^{۱۰} لای (کم) و (هور) نووسراوه "سووم"، لای (هرد) نووسراوه "سه ودام"، نه مه یان راسته.

^{۱۱} خه تا نه كه ردهم: ليره دا زياده ٲزيه كه هه يه، به لام ٲيغه مبه رمان موحه مده (د.خ). ده فهر مويت (كل بني ادم خطأ وخير المخطئين التوابون)، چونكه هيج كه سينك له م روي زه مينه دا نييه خه تا و گونا ه نه كات.

^{۱۲} مه به ست له به زیدی کوری مه عاويه بوو كه پلانی کوشتنی بو نیمامی حوسیننی کوری نیمامی عدلی دانا، دواي شهر و بهر به ره کانيه کی زور له دهشتی که به لا به خوی و هاوه لانیسه وه شه هید کران.

^{۱۳} مه به ست له نیمامی حوسیننی کوری نیمامی عدلی کوری نه بو تالبه.

^{۱۴} که به لا: به کیکه له ٲاريزگاکانی عتراق و شه ره که ی به زیدی کوری موعاويه و نیمامی حوسین له که به لا دا

وه تیغ بییرام، برندهی خه تهر
 چون (ابن ملجم)^{۱۵} نه کوشتمه حه یدهر^{۱۶}
 چون نه مروود عاسی، شای جه لیل^{۱۷} نه ویم
 نائهمری فه رمان رای خه لیل^{۱۸} نه ویم
 وه موسام نه کهرد سیحر سامری^{۱۹}
 نهوی جه لای من مهیل کافری
 قاپیم هور نه کهند جه (بیست العقیق)^{۲۰}
 چون ئیبلیس^{۲۱} نه ویم جه عیسیان غه ریق
 راهگیر که عبه ی موعه ززه م نه ویم
 مودده عیی ره سوول موکه پرهم نه ویم
 نووتفه ی ره سوولم جه بیخ هور نه کهند
 تیغم نه رژی پاک پیغه مبه ر نه شه ند

^{۱۵} نهو پیاره یه که له ئیمامی عه لی (پ.خ.ای داوه و شه هیدی کردوه.

^{۱۶} نازناوی ئیمامی عه لیبی کوری نه بو تالبه.

^{۱۷} یه کینکه له ناوه کانی خودای گه وره.

^{۱۸} دیسان یه کینکی تره له ناوه جوانه کانی خودای گه وره.

^{۱۹} سامیری: نهو جادو و گه ره بو له سه رده می پیغه مبه ر موسا (س.ا) گویره که یه کی دروست کرد ده نگیکی

تایبه تی لیوه ده هات و به نی ئیسرا ئیل سوژده یان بۆ ده برد.

^{۲۰} مه به ست له که عبه ی پیروزه که موسولمانان له کاتی نوژ کردندا رووی تی ده که ن.

^{۲۱} ئیبلیس: شه یتان، له قورئاندا به شه یتان و ئیبلیس ناوی هاتوه.

تهورات و ئینجیل^{۲۲} ته حسیل نه که مردم
 وه به دنام پاک جویریئل نه وه مردم
 بیغیر جه قورئان دهرسم نه وانا
 غهیر جه تو به کهس کهسم نه زانا
 چون گومرا کهم بهد، وه یسی یه من مال
 نه که مردم ئاهیر، سوژان و زووخال
 جسوق مه لایک، حاملان عهرش
 زومرهی ئه سحابان، فریشتان فهرش
 هیچ کامین به دست من نهوی ئه سیر
 زانووی حه یهدرم نه پینکا وه تیر
 پای حاجیانم نه به ست چون راهزن
 ناقوسم نه ژه ند وینهی ئاهرمه ن
 زه که ریام وه زام ئه پره لهت نه که رد
 میر حه مزه^{۲۳} وه زه رب شمشیر قهت نه که رد
 نام ئه سحابان پاک دین ئیسلام
 هیچ کهس وه بی قه در وه حه ب نه وانام

^{۲۲} دوو کتیبی پیروزن که خودای گه وره ناروونی بۆ بنده کانی خۆی له سهر زهوی.

^{۲۳} نیامی حه مزه یه کینکه له یاران پیغه مبه ر (د. خ.)، حه مزه کوری عه بدولوته لیبی کوری هاشمی کوری عه بدوله نافی کوری قوسه یه، له هۆزی قوره یشه و پشتگیری ته وای پیغه مبه ری ده کرد له بیر و باوه ردا و ده کاته مامی پیغه مبه ر، له شهری به دردا به دهستی کۆیله یه ک شه هید بووه.

چون فیرعهون ده عوای خوداییم نه کهرد
جه دین ره سوول جو داییم نه کهرد
چون قاروون به گهنج به مال نه نازام
چه نی ساز و باز دنیا نه سازام
نمەز جه ده رگات که چبازیم چیش بی؟
په ی چیش دل وه خار خه تهرناک ریش بی؟
په ی چیش بیبه هره ی زهوق دنیا بیم؟
رهنجیده ی ئافاق، شادی سه نیا بیم
دل بی وه کوره ی سهردی هه ناسان
بی نه سیبیت کهرد جه بالای خاسان
حهق به دهست تۆن، شای نهزا و نه مهرد
نه کی شانت جهور، جه فا و داخ و دهرد
وه ره نجه ره یی و وه نه نامورادی
نه یاوا وه کام خانه ی قوبادی"

^{۲۳} خانە ی قوبادی: خانای قوبادی، مامۆستا عوسمان هه ورامی پیتی رایه مامۆستا کهمال نووری به هه له ناوی خانای قوبادی نووسیوه، به لام له راستیدا ناره که ی خانا تهراوه و هیه هه له به کی تیدا نییه، به لکو خانای قوبادی خۆی به و شیشه یه ناره که ی به کارهیتناوه، له چه ند جیگه ی تردا نووسیویه تی "خانە ی قوبادی".

میعراجنامه*

جه شه مع خاوه، جه شه مع خاوه
 شه ویّ رۆشنتر جه شه مع خاوه
 نه غمه ی^۱ نه سیمش چون دوود مه جمهر
 مه بیزا بۆی چین^۲ زولّف بوّ عه نبر^۲
 عه رسه ی سه ماوات، سه رزه مین جه نوور
 مه دره خشا چون شه مع، ته جه لّای کۆی توور^۴

* نهم میعراجنامه یه مامۆستا عه مه د عه لی قه ره داغی له بهرگی پینجه می که شکۆلی که له پوری نه ده بی کوردی لاپه ره (۱۰۵ - ۱۰۹) دا بلاوی کردۆتوه. هه ره ها مامۆستا عه مه د ره شید نه مینی له بهرگی دووه می که شکۆلی هه وراماندا هیناویه تی و له چهند لاپه ره یه کدا بۆمانی ره وانه کردوه. نهم دوو ده قه زۆر جیاوازیان تیدایه، له هه ندیک شویندا ناساژم پی کردوه. نهم میعراجنامه یه له گه ل میعراجنامه که ی داستانی خوسره و شیریدا له هه ندیک جیگادا وه کو یه کن و له هه ندیک کی تردا جیاوازی زۆریان هه یه، لیره دا هه ندیک له جیاوازیانه مان خستۆته روو.

^۱ لای (مع) نووسراوه "نه فحه ی"، به لّام لای (مپ) نووسراوه "نه غمه ی"، "نه غمه ی" م به راستر زانی.

^۲ لای (مع) "مشک" نووسراوه، لای (مپ) نووسراوه "چین"، "چین" م به راستر زانی.

^۳ له (شین) دا دوو به یت هارشیوه ی نهم به یت هه یه:

چه تر چین چه رخ چون دییای گولدۆز

مه دره وشا جه دوو نه جم شه به فرۆز

له به یتیکی تردا هاتوه:

نه سیمش بۆی زولّف شیرین مه بیزا

جه وه ره ش بۆی موشک خوته ن مه خیزا

^۴ نهم به یت هه یه له (شین) دا به م شیویه هاتوه:

شه ویّ وینه ی شه مع ته جه لّای کۆی توور

عه رسه ی سه رزه مین ره وشه ن بی جه نوور

ھەواش چون نەسیم^۱، وەنەوشەى چەمەن
 مەبەخشا بۆى موشك مودبیرەى^۲ خوتەن
 ئەو شەو (حَسَبَ الْحُكْم)^۳ بەخشنەى داوەر
 سەبید ئەفلاك، نامووس ئەكبەر
 چون مورغى نەبەند قەفەس بۆرەھا
 پەرواز كەرد جە بوج (سدر المنتهى)^۴
 زومرەى موکەرپەم، مەلائىك^۵ سەف سەف
 ھەر يەك يەك تەبەق، توحفەى نور بە كەف
 چەنى ئەو بوراق^۶، چون بەرق پەروى ھەور
 بە يەك دەم تەى كەرد، جە مەھتا بە سەور
 زین نوقرەى ئەببەز، سەرزین حەولەى نور

^۱ لای (مع) نووسراوه "ھەوا چون نەسیم"، لای (مپ) بە "ھەواش چون شەمىم" ھاتووه. "ھەواش چون نەسیم" دروستتە.

^۲ ئەم وشەى لای (مع) بەم شىوہى نووسراوه "مەدبەرە"، راستى وشەكە بەم شىوہى بە "مودبیرەى"، واتە: رىكخەر؛ نامادە كراو، دروستكراو، پىكھاتوو، چاودتیر، داىنكەر.

^۳ بەپىتى بربارەكانى خۆت، مەست لە بربارەكانى خودای گەورەىە.

^۴ دارى سیدرەتولونتەھا، دارىكە لە ناسمان. ئەم بەیتە لە (شین)دا بەم شىوہى ھاتووه:

مىپریخ رىكباش بۆسا بە ئىعزاز

پەى نەسرش ھەم نەسر تاىر كەرد پەرواز

^۵ لای (مع) نووسراوه "مەلائىك موکەرپەم"، لای (مپ) بە "موکەرپەم مەلائىك" ھاتووه، "موکەرپەم مەلائىك"م بە راستتە زانى.

^۶ لای (مع) بە "چەنى بوراقى" نووسراوه، لای (مپ) بە "چەنى ئەو بوراق" ھاتووه، "چەنى ئەو بوراق" دروستتە.

یال چون جه عد زولف پر گرنج حور^۱
 سم چون قورس نوور خورشید نه نوهر
 نال وینهی هیلال دوو ههفتهی قه مهر^۲
 به حوجرهی شهریف شای (خیر الأنام)^۳
 بهردشان ته شریف، به سهه ئیحتیرام
 سوپادار جه یش، زومرهی پوحنانی
 (حاملُ الأحکام)، وه حیوی ره بیانی
 به میروهه‌هی بال، ئالای بو عه‌نبهر
 بی‌دار کهره سه‌یید سالار سه‌روهه^۴
 به نه‌دهب پی‌ش وه‌ند که‌لیمه‌هی نه‌سرا^۵
 په‌هی سپر (آیات، ربه‌ ال‌کبری)^۶

^۱ له (شین)دا بهم شیویه هاتووه:

لوجام لاجیوهره، سینهبه‌ند جه نوور
 ره‌شک تورپه‌هی زولف پر گرنج حور

^۲ له (شین)دا بهم شیویه هاتووه:

سم قورس یاقوت، سیای پر شه‌فاف
 نال نوقره‌هی نه‌بیه‌ز، میخ مرواری ساف

^۳ ناماژه‌یه بو عه‌مه‌د پی‌نجه‌مبهر (د. خ.).

^۴ له (شین)دا بهم شیویه هاتووه:

به میروهه‌هی بال قورس بو عه‌نبهر
 بی‌دار کهره جه خار سالار مه‌حشهر

^۵ ناماژه‌یه به نایه‌تی (۱) له سووره‌تی (الاسراء) له قورنانی پی‌ژزدا.

^۶ به‌شیکه له نایه‌تی (۱۸)ی سووره‌تی (النجم) و نایه‌ته‌که‌ش بهم شیویه‌یه: (لقد رأی من آیت ربه‌ ال‌کبری).

ئاخروات: یا شه مع به زم ری سالت!
 (قامع الأركان)،^۱ کوفر و زه لالت
 شای (کثیر اللطف)،^۲ ته له بکارتنه
 زومره ی مه لایک ئینتزارتنه^۳
 نه مشه و به ده ولت، (سید الکونین)^۴
 عه رش عه زیم کهر، به فهرش نه علیه^۵
 ره سوول ئید شنه فت، جه (روح الأمين)^۶
 خیزا به سورعه ت، نیشته وه پشت زین^۷
 مه لایک یه ک یه ک، شاهانه ده ستوور
 ده رلاد کهر دشان، زه رفشان جه نوور

^۱ به ربه رچدانه وه ی کۆله که کان.

^۲ مه به ست له سیفته تی خودایه و یه کینکه له سیفته ته جوانه کانی خودای گهره.

^۳ له (شین) دا ئه م به یته به م شتویه هاتووه:

شای (کثیر اللطف) بیه متای وه ههاب

جه رای مه رحمدت کهر دش موسته جاب

^۴ ئامازه به بۆ پیغه مبه رمان محمد (د.خ.)، به سه روه ری هه ردوو دنیا نارده بریت.

^۵ له (شین) دا به م شتویه هاتووه:

پۆسه ره زاشه ن پادشای که ونه یین

ته خت عه رش کهری به فهرش نه علیه یین

^۶ دیسان مه به ست له محمد پیغه مبه ره (د.خ.).

^۷ لای (مپ) ئه م تا که به م شتویه هاتووه: "هوریزا و خیزا نشت نه خان زین".

سا که رایسی بی، شای شیرین خیتاب
 هەر چوار موقه پرهب، گرتشان ریکاب^۱
 چون نه سیم سووچ، ئالای پووح ئەفزا
 رووشان کەرد نه رای (مسجد الأقصی)^۲
 پووح پەر فوتووح، ئەنبیا و ئادەم
 کەردن ئیستیقبال، ئەو شای موکه پرهب^۳
 چهوگه به لوتفی پەنای بنیاد خشت^۴
 بی به پی شهوای پیغه مبه ران گشت
 ئاخریه ک ساعت به ئەمر داوهر
 یاوا به مه قام، سپه هر^۵ ئەخزه

^۱ له (شین) دا بەم شیوه یه هاتووه:

ئیسرافیل چەنی مه لانیك به دەو
 گرتشان ریکاب هوما یوون نهو

^۲ له (شین) دا ئەم بەدیتە بەم شیوه یه هاتووه:

جویره نیل چەنی مه له، ئەعلا
 رووشان کەرد نه رای (مسجد الاقصی)

^۳ له (شین) دا بەم شیوه یه هاتووه:

پۆج هوما یوون ئەنبیا و ئادەم
 نامان وه پیتشواز سه یید خاتەم

^۴ ئەم تاکه لای (مع) نیوهی نیشانهی (!)ی له سه ر دانرا بوو، به لām لای (مپ) راستر نووسرا بوو.
^۵ ئەم وشه یه لای (مع) نیشانهی (!) له سه ر دانراوه، به لām لای (مپ) خوینراوه تهوه و من چاکم کرد.

خروښ كهفت نه ئه هل (أعلى عِلين)
 ها ته شريف ئاوه رد، (فخرُ العالمين)^۱
 جه سومه دى قودسى كه پروبى كه نيا
 كوس فهزل زات، ئه حمه دى ژه نيا
 چهند هه زار مه لك، چهنى (حورُ العین)
 ئامبا به پيشواز، شه فيع داره ين
 زومره ي رۆحانى، قودسيان ته مام
 گشت ئامان وه كووى ئه وه خه يروئنه نام^۲
 مانگ و خور چهنى ناهيد و به رجيس
 بوساشان ريكاب، به ره سمى ته ميس^۳
 عه تارود ده رلاد، نه خامه دى نياميش
 ره قه م دا به شاي ئينشاي غولاميش

^۱ هه م ديسان مه به ست له عه مه د پتغه مبه ره (د.خ.). نه م به يته له (شين) دا به م شتويه هاتوه:

چهنى چهندين فوج (اعلى عِلين)

بشى وه پاى ته خت (رب العالمين)

^۲ نه م ديره لاي (مع) نييه.

^۳ لاي (مع) نه م وشه يه به م شتويه نووسراوه "ره سم سيس"، به لام لاي (مپ) به م شتويه نووسراوه "ره سمى ته ميس"، لاي (مپ) راستره. هه روه ها له (شين) يشدا به م شتويه هاتوه:

به رجيس و ناهيد، كه يوان و به هرام

به خه تت شه ريف عه تاريد ته مام

شعیره‌ی یه‌مانی، چون شیعرای قابل
 تینشای مه‌دحش وه‌ند، به دید و به دل^۱
 سوغره‌ی مونقه‌لیب،^۲ سه‌مماک ئە‌عزل
 هه‌ر دوو بین پابۆس، به‌شیر مورسه‌ل^۲
 چه‌نی جه‌وزا و شوور، عه‌زراج و زوه‌هر
 وینه‌ی به‌نده‌گان، به‌ستشان که‌مه‌ر
 سا که‌ بالاته‌ر، هه‌م که‌ردش عوروج
 پانیا نه‌ خه‌ت (مَنْطِقُ الْبُرُوجِ)
 ستاره‌ی زوحه‌ل، ئە‌کلیل دلجۆ
 سونبوله و ئە‌سه‌د، مه‌ریخ به‌دخۆ
 بۆساشان ریکاب، سه‌عه‌ده‌مه‌ندش
 داممان خه‌رقه‌ی داناپه‌سه‌ندش
 باقی ئە‌نجومه‌ن، چه‌نی سووره‌بیا
 واتن: یا ره‌سه‌وول! به‌ ئە‌مه‌ر ئە‌للا
 ناما به‌ پی‌شواز، شای شه‌وه‌کت لیقا
 (تعال یا سلطان)، سه‌پیر سه‌ر والا

^۱ ئەم تاکه لای (مع) خال له جینگه‌ی دانراوه، دیاره بۆی نه‌خۆتندراوه‌ته‌وه، بۆ ساغکردنه‌وه سوودمان له (مپ) وه‌رگرتوه.

^۲ لای (مع) ئەم وشه‌یه باش بۆی نه‌خۆتندراوه‌ته‌وه و به‌م شیه‌یه نووسراوه (سقر مقطب!).

^۳ له (شین‌دا) به‌م شیه‌یه هاتوه:

سه‌بعده‌ی سه‌بیاره چه‌نی ماه و خۆر

که‌ردشان پابۆس سه‌بید سه‌روه

ئاخر به فه رمان، لامه کان ماوا
 فهرر مه قده مش به سیدره یاوا^۱
 جویره ئیل پیچ وهرد، وینه ی زولف یار
 عهرز کهرد به جه ناب، سهید موختار
 واتش: (یا رسول! الله معک
 هَذَا فِرَاقٌ بَيْنِي وَبَيْنَكَ)
 ره سوول وات: یا به حر فه زل ره ببانی!
 تو من به ته نیا، ئه و کو مه کیانی؟
 جویره ئیل واتش: (یا خیر البشر)
 ئه زهر یو جه ی جا، پا بنیو وه بهر
 ده لاد به شووعاع، شه مع ئالای نوور
 مه سووچوون ده لاد، په روانه ده ستور
 ره سوول ئید شنه فت جه (روح الامین)^۲
 شیویا چون زولف، زهر یف موشکین

^۱ له (شین) دا ئه م به یته ش به م شیویه هاتوو:

به ته ئید زات حدی بیسه متا

ته شریف بهرد به سه در سیدره ی موته ها

^۲ لیره دا مه به ست له جویره ئیله، هه ر چهنده به پیغه مبه ر ده ئین: (روح الامین)، به لام دوو جار ناوی پیغه مبه ر له
 یه ک نیوه دیردا بیته، مانای دیره که ته واو ناکات، بویه خانا به پیغه مبه ر ده ئیت: ره سوول و به جویره ئیل ده ئیت:
 (روح الامین).

چون نه‌سیم جه چین زولف بوّ عنبره
 جه سه‌واد عه‌رش عه‌زیم که‌رد گوزهر
 مه‌هره‌مان غه‌یب، ده‌رلاد به‌ زه‌روور
 ئاوه‌رده‌ن په‌ریش ژه‌ ره‌فره‌ف جه‌ نوور
 سه‌وار بی‌ په‌سوول به‌ ره‌فره‌ف، هه‌ی که‌رد
 عه‌رسه‌ی لامه‌کان به‌ یه‌ک ده‌م ته‌ی که‌رد^۱
 وه‌قتی به‌ ته‌قسای لامه‌کان یا‌وا
 له‌رزا وینه‌ی توول نه‌وخیژ سا‌وا
 ئاما نیدا لیش: خه‌وف مه‌که‌ر جه‌ من
 (ادن یا محمد! مُجْتَبِی ادن)
 سا که‌ ئید شنه‌فت، ده‌رلاد به‌ عی‌ززه‌ت
 یا‌وا به‌ مه‌قام، فه‌رخونده‌ی وه‌حده‌ت
 چه‌وگه‌ زه‌بان به‌ست، یه‌کسان بی‌ خاموش
 چون مه‌ست موشکین، ته‌مام بی‌ مه‌ده‌وش
 جه‌و ده‌مدا وات پیش فه‌رخونده‌ی دا‌وه‌ر:
 (سَلَامٌ عَلَیْكَ يَا خَيْرُ الْبَشَرِ!)^۲

^۱ له (شین)دا بهم شیویه هاتوه:

قولش گرت جه‌ناب جویره‌ئیل به‌ ناز

سوار بی‌ حه‌یب هه‌یی بینیه‌از

^۲ واته: سه‌لامت لی بیت، نه‌ی نه‌و که‌سه‌ی که‌ باشترین که‌سی بوّ مرؤفایه‌تی.

چیشهن موددهعات، من پهی تو کهسم؟
 عهرز کهر وه جه ناب زات نه قددهسم
 پهسول وات: یا ههی (لا یموت سامع)^۱
 موبه پرا جه شیرک، سهعتی بی مانع!
 ئیستیدعام ئیئدهن جه (یوم القرار)
 زومرهی ئوممه تم، شوومهن، شهرمه سار
 به خشی به فهزل بی شو مار ویت
 به عه فوو عهزیم کهس نه دار ویت
 حهق وات: یا پهسول، نادیرهی نه پیام!
 توئی خو شه فیع زومرهی خاس و عام
 چونکه من دایم عاده تم عهتان
 زات نه قددهسم، به خشندهی خهتان
 ها به خشام به تو، ئوممهتان ته مام
 وهش ئامای به خهیر، (باقی والسلام)
 پهسول جهی موژده، شادیی یاوا پیش
 سوجه بهرد به زات، بینای بیئنه ندیش
 موراجه عهت کهرد جه سه فهر به شهوق
 یاوا به جای ویش، به سه د شادی و زهوق

^۱ مه بهست له خودای گهره یه.

یا قه‌ییوم فهدرد، مونفهرید به زات!
 نه‌قشبه‌ند ته‌سویر کولل مه‌وجوودات!
 به فه‌زلّ ره‌سوول ساحیب ته‌خت و تاج
 نه‌و شه‌و به عیززه‌ت به‌ردت وه می‌عراج
 خانای قوبادیی خاتر به‌رکه‌نده‌ن
 په‌ی چی جه‌ی دنیا، عاسیی شهرمه‌نده‌ن؟
 ببه‌خشیش ته‌قسیر جه (یومُ الحساب)
 نه‌دارۆ تا‌قته‌ت، نه‌شکه‌نجه‌ی عه‌زاب
 نییهن غه‌یر جه‌ تو، ئومی‌دش به‌ کس
 جه‌ یا‌گه‌ی ته‌نگدا، به‌ فهدردیادش ره‌س

^۱ نه‌م تا‌که لای (مپ) به‌م شتوده‌یه نووسرا‌ه "په‌ی چیش جه‌ دنیا عاسی و شهرمه‌نده‌ن".

وه لال نمهبؤ*

وه لال نمهبؤ، وه لال نمهبؤ

سیاسهنگ هه رگیز، وه لال نمهبؤ

* ئەم هۆنراوه یەم لە کەشکۆلی عەبدولرەحمانی کورپی شیخ عەباسەوه وەرگرتووه، شیعریکی پەندنامیژە و لە بەرگی یە کەمی حەدیقەدی سولتانیدا بە ناوی "پەندنامەمی میرزا شەفیعی" ی کولیاپیەوه هاتووه و لە تەنیشتییهوه نووسراوه (مشکوک). گومانم لەوهدا هەیە کە مامۆستا سولتانانی بۆچی لەم بەشەیدا بە ناوی میرزا شەفیعهوه نووسیویەتی و دواتر گوتویەتی: نازانم هێ کێیە. ههروهها لە لای مامۆستا ئەمین کوجەریش کە لە سەفەرێکدا بۆ بەرهمەکانی میرزا شەفیعی کولیاپی داوای یارمەتیم لێ کرد، تەماشام کرد ئەم شیعری بە ناوی میرزا شەفیعهوه لە هەمان سەرچاوهوه وەرگرتووه و هیچ ناماژەیهکی پێ نه کردووه، هەلبەتە ئەوەم پێ راگەیاندا کە ئەم پارچە شیعەرە لە کەشکۆلیکدا بە ناوی خانای قوبادییەوه لای من و مامۆستا حەمەرەشیدی ئەمینی هەیە و کەشکۆلە کەش جینگە برۆیە، ئیدی نازانم مامۆستا کوجەری داوی من دەستکاری کارەکی دەکات یان نا؟! دەبێ ئەوهش بلێم هەتا مالتاوايیم لێ کرد، دلتیای کردمەوه کە کۆبییەکی ئەو دەستنووسەیی خۆم پێ دەدات، تا ئیستا هیچ شتیکی بە دەست نه گەیشتووه. بەداخهوه ئیتر رەلامی تەله فۆنیشی ئەدامەوه، ههروهها لە نوسخەکانی مامۆستا حکیمیشدا بە جیاوازییەوه هەبوو. ئەم پارچە شیعەرە لە حەدیقەدی سولتانیدا (۶۲) بەیتە و لە کەشکۆلە کەدا (۶۰) بەیتە، جیاوازی لە نێوان دەقە کەیشدا بەدی دەکرێت. بیسارانێی شاعیریش پارچەیک شیعری هەیە لەسەر هەمان کێش و وەزن و بریتییه لە (۸) بەیتە شیعەر، بەلام خانای قوبادی ئەم شیعردی لە ژێر کاریگەری بیسارانیدا هۆنیوه تەرە:

ناله‌ی دەر‌دار بی ناخ نمهبؤ دەر‌وون عاشق بی داخ نمهبؤ

عاشق تا دەمی جەف‌اش نمهبؤ بی جەفا هەرگیز سەف‌اش نمهبؤ

دیسانهوه مه‌لا عومەری رەنجووریش هۆنراوه‌یه‌کی لە ژێر کاریگەری بیسارانێی شاعیردا گوتووه و بریتییه لە (۱۱) بەیت:

ناله‌ی دەر‌دار بی ناخ نمهبؤ دەر‌وون عاشق بی داخ نمهبؤ

عاشق تا دەمی جەف‌اش نمهبؤ بی جەفا هەرگیز سەف‌اش نمهبؤ

بەلام مه‌لا عومەری رەنجووری وه‌کو خانای قوبادی نه‌یتوانیوه وێچکه‌کی بیسارانێ بگریت و پەره‌ی پێ بدات.

ئەتەتەس و خارا، وە شال ئەبۆ
 ئەبەلە وە خەيال، وە مال ئەبۆ
 گول غونچەي گولان، بى خار ئەبۆ
 يارى بى بەينەت، وە ييار ئەبۆ
 ناقابيل ھەرگيز، قـاـبـيـل ئەبۆ
 خاسى جە نـاـكەس، حاسل ئەبۆ
 يـكـرەنگان دەور، دوورەنگ ئەبۆ
 دۆستى و موحەببەت، وە جەنگ ئەبۆ
 ئەسـيـل و نەجيب، ناكەس ئەبۆ
 بەدئەسل و نـاـكەس، وە كەس ئەبۆ
 قومرى و قازە^۱ و قوش، قەقنوس ئەبۆ
 بولبول وە توتى و كەركەس ئەبۆ
 روبا موباريز، پەي شير ئەبۆ
 ديوانە دانـا، حيز ژير ئەبۆ
 جـە موردار نافەي تەتار ئەبۆ
 دەببـاـغى، دووكان عدتتار ئەبۆ
 دانشمەند ھەرگيز، فـاـنـى ئەبۆ
 پيرى چون ئـاـما، جوانى ئەبۆ

^۱ بەيتە لە (حد)دا ھاتووە و لە كەشكۆلە كەي لای مندا نيبە.

^۲ ئەم وشە يە لە كەشكۆلە كەدا نووسراوە "تاژ". لە (حد)دا نووسراوە "قاز". نيمە "قاز"مان بە دروستتر زانى.

هونه رمه‌ند هه‌رگیز کهم چیز نه‌بو
 خواته‌رس هه‌یج وه‌خت^۳ خون‌ن‌ریز نه‌بو
 زاهید هه‌یج وه‌ختی^۴؛ غه‌مبار نه‌بو
 بیته‌سل^۵ و نه‌سه‌ب ته‌یه‌یار^۶ نه‌بو
 دز^۷ و درۆزن، سه‌سادق نه‌بو
 فال‌گیر وه‌حه‌کیم سه‌زاق نه‌بو
 مورشید بی‌عیلم، وه‌پیر نه‌بو
 ته‌مانه‌ت فه‌رزه‌ن^۶ ده‌سه‌تگیر نه‌بو
 سوئی وه‌حه‌ی حه‌ی، دل‌ساف نه‌بو
 مه‌ردی و شو‌جاعت، وه‌لاف نه‌بو
 ده‌رویشی وه‌په‌ریج، وه‌ده‌ف نه‌بو
 ته‌له‌ماس وه‌په‌فیه‌ق، خه‌زه‌ف نه‌بو
 شه‌یخی وه‌شه‌نیل که‌له‌پۆس نه‌بو
 عاشق به‌نه‌عه‌ی سه‌دۆس نه‌بو

^۳ نووسراوه "وه‌قت".

^۴ له (حه‌د)دا نووسراوه "وه‌قتی".

^۵ له (حه‌د)دا نووسراوه "ته‌بار".

^۶ نووسراوه "دزد".

^۷ به "فه‌رزییه‌ن" هاته‌وه.

سه‌لته‌نەت وە زۆلم، وە جەور نەبۆ
 قەزاوەت وە خولق، بەدەتەور نەبۆ
 بزورگی بی سەرف نەزەر نەبۆ
 پوول،^۸ راحەت جە راگوزەر نەبۆ
 عالمی بەداد، بەقال نەبۆ
 بیتەحسیل عیلم، چەند سال نەبۆ
 بی پەیرەوی شەرع، ئیسلام نەبۆ
 حەلال وە هەماتای حەرام نەبۆ
 عادل هیچ وەختی^۹ گومنام نەبۆ
 نیکوکار هیچ وەخت بەدنام نەبۆ
 زالم وە هەمەرز عادل نەبۆ
 سەفیه وە هەمپراز عاقل نەبۆ
 مەستی و مەدەهۆشی، وە کار نەبۆ
 زالم سەفیه، هەوشیار نەبۆ
 قومارباز هەرگیز، مالدار^{۱۰} نەبۆ
 بی پەروپۆ، مورغ، بالدار نەبۆ

^۸ نووسراوە "بەل".

^۹ بە "وەختی" نووسراوە.

^{۱۰} نووسراوە "قام".

^{۱۱} نووسراوە "بالدەر".

فیتنه و قسهی بهد،^{۱۲} وه دۆس نمهبۆ
 بیوهی بهد فه رجام، عهرووس نمهبۆ
 زالمزاده شهخس، عادل نمهبۆ
 بههین ساحیب شهرت، باتل نمهبۆ
 خهرمووره فرۆش، لالتاس نمهبۆ
 شیشه وه ره فیهق ئهلماس نمهبۆ
 روبه وه سنجاب، سهموور نمهبۆ
 بوئه ندى و ئیقبال، وه زوور نمهبۆ
 نمامهرد وه گهزاف، وه مهرد نمهبۆ
 هیهچ ئهاده میزاد، بیدهرد نمهبۆ
 مهینهت دونیا، هیهچ کهم نمهبۆ
 دل ئه گهر سهنگ بۆ، بیغهم نمهبۆ
 بهزم بزورگان، بیساز نمهبۆ
 نازداران تا سهر، وه ناز نمهبۆ
 ئه شهرفی هه رگیز وه خاك نمهبۆ
 خهانهی گومانان، دلپاک نمهبۆ

^{۱۲} نووسراوه "بهرد".

راستی جه ژەنان،^{۱۳} مەیسەر نەبو
 وەفاشان پەهێ کەس تا سەر نەبو
 تەپیدە تا سەر، ئازاد نەبو
 مایەهێ حەرامی، زیاد نەبو
 دوشمنی ئەیلات، عەبەس نەبو
 شیشەهێ شکستە پەهێ یووس نەبو
 کاسبیی حەلال، بەریاد نەبو
 هەم کەسب حەرام، زیاد نەبو
 سەرحدە نشینان، بێخۆف نەبو
 کۆیستان^{۱۴} بێبەرف، بێتۆف نەبو
 زالم وە مەحبوب بێچوون نەبو
 هەم مەزلووم تا سەر، زەبوون نەبو
 سکهێ قەلب هەرگیز رەواج نەبو
 ناکەس وە تەویخ، عیلاج نەبو
 دەولتە تەند^{۱۵} هەرگیز، بێفەر نەبو
 هەم مەرد سەخی، دەسپ نەبو

^{۱۳} مامۆستا ئەم وشەهێ بۆ نەخوێنراوەتەرە و خالی بۆ داناو، بەلام لە لای (سولتانی) بە "ژنان" هاتوو، منیش ئەو وشەهێم بە پێویست زانی و ئەو شوێنەم پێ راست کردوو.

^{۱۴} لە نوسخەکهێ تردا بە "کۆهستان" هاتوو.

^{۱۵} لە نوسخەکهێ تردا بە "دانشەند" هاتوو.

بـه خـیل و حـسـوود، مـه شـهـوور نـمـبـۆ
 بـه خـشـه نـدـه و دـلـپـاک، مـه قـهـوور نـمـبـۆ
 پـاـک و خـوـلـاسـه، نـا پـاک نـمـبـۆ
 مـو نـعـیم هـیـچ و هـخـتـی،^{۱۶} غـمـمـنـاک نـمـبـۆ
 گـو فـتـار و هـ^{۱۷} بـی پـوول، قـمـبـوول نـمـبـۆ
 نـان جـمـه لای مـه لـلا، و سـوول نـمـبـۆ
 تـا غـه و هـ بـابـۆی^{۱۸} نـۆ کـهـر نـمـبـۆ
 عـا تـی فـه و رـه عـیـهـت تـا سـهـر نـمـبـۆ^{۱۹}
 بـه دـتـهـرر جـه بـه دـی، تـه فـرـیـق نـمـبـۆ
 تـا سـهـر چـه نـی کـه س، شـه فـیـق^{۲۰} نـمـبـۆ
 جـمـه لای نۆ، کـی سـه، تـا مـل نـمـبـۆ
 مـه رـد کـه لـلـه دـی ز،^{۲۱} عـا قـل نـمـبـۆ
 خـا سـ بـه و اتـه ی بـه د، و هـ بـه د نـمـبـۆ
 قـا لـی و هـ هـا مـتـای نـمـد نـمـبـۆ

^{۱۶} به "وهقتی" هاتووه.

^{۱۷} ئەم (وه) له (حد)دا نه هاتووه.

^{۱۸} له (حد)دا به "تاغەبان و بی" هاتووه، ئیتمه ئه‌وه‌ی نوسخه‌که‌مان به دروستتر زانی و دامان ناوه.

^{۱۹} له نوسخه‌که‌ی تردا به "عاتیغه تاسەر، ره‌عیهت نمبۆ" هاتووه.

^{۲۰} نووسراوه "ره‌فیق".

^{۲۱} له نوسخه‌که‌ی تردا به "که‌لله و دیز" هاتووه.

هدرزه که لامان خـامۆش نمبوؤ
 عه بیجۆ، سوخه نچین، سرپۆش نمبوؤ^{۲۲}
 نامه لآح هیچ وهخت،^{۲۳} غه وواس نمبوؤ
 هه ورتشم^{۲۴} وه پۆی پـه لاس نمبوؤ
 تهسل و نه سهب^{۲۵} خاس، به دنام نمبوؤ
 ئاده می عاقل، نه فام نمبوؤ
 ره فیق عه قه رب، بی نیش نمبوؤ
 بیگانه هه رگیز، وه خویش نمبوؤ
 گول بی خار، تاگر بی دوود نمبوؤ
 سه رمایه ی حه لال، بی سوود نمبوؤ
 خاس وه بی خراو، قه درش نمبوؤ
 تا هیلال نه بو، به درش نمبوؤ
 به هار بی باران، وه فه ر نمبوؤ
 ئاهه ن، پۆلا و مس وه زه ر نمبوؤ
 ئاینه ی ره وشه ن، وه ساج نمبوؤ
 به اغه و شیر مایه ی وه عاج نمبوؤ

^{۲۲} نهم به یته له (حد) وه رگواره و له که شکۆله که ی لای مندا نییه.

^{۲۳} به "وهقت" هاتوه.

^{۲۴} له نوسخه که ی تردا به "نه برتشم" هاتوه.

^{۲۵} له نوسخه که ی تردا به "مه سهب" هاتوه.

نـاـخـهـلـهـف جـادـار^{۲۶} سـهـلـهـف نـهـبۆ
 هـهـر قـهـتره جـادـار، سـهـدـهـف نـهـبۆ
 مـهـرد نـامـهـرد، نـامـهـرد، وـه مـهـرد^{۲۷} نـهـبۆ
 تـاق وـه جـفـت زـهـج هـهـمـفـهـرد نـهـبۆ^{۲۸}
 شـهـخـسـی شـکـهـمـدۆس، بـیـدهـرد نـهـبۆ
 رـاسـگۆ جـه دـارهـین، رـهـنگ زـهـرد نـهـبۆ
 کـهـمـخۆر هـیـچ مـوـحـتـاج دـهـوا نـهـبۆ
 پـهـرـخۆری دـهـروون، دـهـوا نـهـبۆ
 خـانـا^{۲۹} بـی پـهـند و ئهـندـهـرز نـهـبۆ
 پـهـندش^{۳۰} شـیرـیـنـتـهـر جـهـی تـهـرز نـهـبۆ
 هـهـر مـهـردـیش بـیـچـهـم، بـیـگۆش نـهـبۆ
 جـهـ وـاتـهـی خـانـا^{۳۱}، خـامۆش نـهـبۆ

^{۲۶} له دهستنوسه كهدا به "جاكەس" هاتوه.

^{۲۷} له بری "وه مهرد" نووسراوه "نامهرد وه مهرد".

^{۲۸} ئەم نيوه بیهیتە له (حد)دا نووسراوه: "تاق وه جوفهت زهوج، ههه وه فهدرد نهبۆ".

^{۲۹} نووسراوه "شهفیع وه بی".

^{۳۰} نووسراوه "په ندیش".

^{۳۱} له بری "خانا" نووسراوه "شهفیع".

زوننارم بهستهن*

زوننارم بهستهن، زوننارم بهستهن
 جهو ساوه پهی تو زوننارم بهستهن
 شیشهی نام و نهنگ تهقوام شکهستهن
 نه عزام جه بادهی مهیل تو مهستهن
 نه زانم سه دای سه دای بالاتهن
 قه دقامه تم زکر خال نالاتهن
 تا وه زولف و پروی تو ته ماشامهن
 نه دای نمای فهرز سوبح و عیشامهن
 سه جادهم وه هوون زامان پهنگ که ردهن
 سوژدهم وه میحراب نه بروی تو به ردهن
 هوونم چ حاکم، چ قازی، چ شیخ
 واجب مه زانان بریزان وه تیغ
 جار بدهن وه نار کووچه و شاراندا
 وه عیبهرتم کهن جه بازاراندا

* هه مان سه چاره ی پیشوو. (مپ).

^۱ نهم دیره شیعریش له لاپه ره ی (۱۳۷) دیوانی مهوله ویدا وه که تاکه دیریک هاتوو، لیره یشدا به ناوی خاناره
 ده رکه وتوو، وا ده رده که وی نهو تاکه دیره هی مهوله وی نه بی، هه نهم پارچه یه له که شکۆلی به رگی یه که مدا وه که
 به شیک له پارچه شیعریکی "فه خرولعه لهما" هاتوو، وا ده رده که ویت که هی خانای بیت و که لکی لی وه رگرتبیت.
 دیاره نهم شیعره ی لهو کاتهدا داناره که هه ندیک له زانایان و دادوه ران فتوای کوشتی خانایان داره، نه وه ته نهها وه که
 بوچوونیککی خۆمه و بهس. (هه مه ده شهیدی نه مینی - پاره).

بواچان: خانای قویادی مه‌سته‌ن
 به‌د عه‌هدی که‌رده‌ن زونناراش به‌سته‌ن
 نه‌زانان خانایا وه مه‌یلت مه‌سته‌ن
 جانفییادی پۆژ (یوم الألیست)ه‌ن^۲

^۲ ناماژه‌یه به‌ نایدتی (۱۷۲) له سووره‌تی (الأعراف)، نایه‌ته‌که‌ درێژه و خانایا ناماژه‌ی پێ‌ کردووه.
 "فه‌خو له‌وله‌مای سنه‌یی" ش له ژێر کاریگه‌ریی هۆنراوه‌که‌ی خانادا هۆنراوه‌یه‌کی به‌م شێوه‌یه‌ی نووسیه‌وه:

ئازیزم به‌سته‌ن، ئازیزم به‌سته‌ن
 جه‌و ساوه‌ جه‌ رات زوننارم به‌سته‌ن
 شیشه‌ی نام و نه‌نگ، ته‌قوام شکه‌سته‌ن
 نه‌عزام جه‌ باده‌ی مه‌یل تو‌ مه‌سته‌ن

به‌شی کۆتاییی هۆنراوه‌که‌ی فه‌خو له‌وله‌ما:

ئه‌ده‌دا زه‌که‌ماتم ناسارم پۆرحه‌ن
 وه‌ خه‌ک پهای تو‌، هه‌زار فتوحه‌ن
 وه‌ حه‌له‌قه‌ی زولفته‌ هه‌ا زوننار به‌ستم
 "ساعالهم زانو، سه‌نه‌م په‌رسته‌م"
 وه‌ باده‌ی دیه‌ده‌ت مه‌سه‌ت ئه‌له‌ستم
 "ساعالهم زانو، سه‌نه‌م په‌رسته‌م"
 سه‌رحه‌لقه‌ نه‌شین به‌زم مه‌بخانه‌م
 ته‌رسا په‌رسته‌م، کلێسا یانه‌م
 سه‌رنوویشت ویش، بوته‌ره‌ستم که‌رد
 ساقی جه‌ نه‌زه‌ل وه‌ مه‌ی مه‌ستم که‌رد
 خه‌و سه‌روشت گشت به‌ ده‌ست ویشه‌ن
 من به‌د سه‌روشه‌تم سا چاره‌م چێشه‌ن

تؤتی من تشاء*

(تؤتی من تشاء، تؤتی من تشاء^۱
یا مالک الملک! تؤتی من تشاء^۲
واجب الوجود! لا احصى ثنا)
مونه ززه جه عهیب، عاری جه مهنا
لا شه ریک به زات، یه کتای یه گانه
ناز کیش زومره ی قهوم^۳ و بیگانیه
حهیی لایه موت، بی میسل و مانه ند
بینای بینه زیر، بینه متا و فهرزه ند
بیته حت و بیفهوق، یه مین و یه سار
بیفهنا و عهدهم، (واحد القهار)^۴
قه بیوم و قایم، قه دیم موتلقه^۵
فهرزه ندهی سهقف^۶، نوتاق نه زرهق

* هدر لهو سهر چاره بدهدا نهم پارچه پیش به ناوی "مونا جاتی خانا" وه هاتوره. (عه مهه رهشید نه مینی- پاوه).
دواتر له ناو نوسخه کانی ماموستا حکیم مهلا سالتحیشدا نهم شیعره هاتجرو، هدر دوو نوسخه که مان بهراورد کرد.
هه ندیک بهیت لای ماموستا حکیم هه بوون و له نوسخه ی سه چاره دا نه بوون. هدر به بیتیک له جینگه ی خزیدا
دامان ناون و نامازه مان پی کردوون.

^۱ به شیکه له نایه تی (۲۶) ی سورته تی (آل عمران).

^۲ دیسان به شیکه له نایه تی (۲۶) ی سورته تی (آل عمران).

^۳ له (حک) دا نووسراوه (قهوم).

^۴ دوو ناون له ناو دکانی خودای گهره.

^۵ هه سوویان ناوی خودای گهره ن.

^۶ له (حک) دا نووسراوه (تاق).

قه‌دیر و سه‌میخ، به‌سیر و وه‌حید^۷
 دانای ییزه‌وال، عالم و مورید
 جه نوورت نه میهر، زه‌پرّو دان دیار
 جه و زه‌پرّه‌ی زه‌ر بو که‌رده‌ن ناشکار
 هه‌ر په‌ستی به^۸ ته‌وج، عیززت په‌سانی
 به په‌ستی ته‌فگه‌ن، هه‌ر حوکمرانی
 که‌ریم کارساز، فه‌رد (کُن فکان)
 عه‌لیم وه ته‌سرار، ناشکار و نه‌هان
 (یا محیّ الموت موجود المسواد!
 یا منوعات صبور الایجاد!^۹
 یا صانع بصر)، ته‌شیای ته‌حت (و) ^{۱۰} فه‌وق!
 یا غه‌مه‌ره‌وای ره‌نگ، خاتران به شه‌وق!^{۱۱}
 یا بیّ (اکل و شرب)، ^{۱۲} ته‌هل رّوحانی!
 یا رازق ریزق، زومره‌ی نه‌فسانی!

^۷ نه‌مانده‌ش هم‌موریان ناوی خودای گه‌ورده‌ن. نه‌م به‌یته لای (حك) نیوه‌به‌یته‌کانی پیتش و پاش خراون.

^۸ له (صپ) دا نووسراوه (به‌و).

^۹ ناماژه‌یه به نایه‌تی (۲۱) له سوورته‌تی (المعارج).

^{۱۰} لیتره‌دا پیتی (وار) یکی که‌م بوو، به باشمانزانی که نه‌و پیتته لیتره‌دا زیاد بکه‌ین.

^{۱۱} نه‌م به‌یته تنه‌ها له (حك) دا هه‌یه.

^{۱۲} به‌شیکه له نایه‌تی (۲۸) ی سوورته‌تی (القمر).

زینه تئارای نه قش، ئه نجووم نو ئه فلاك!
 یا ترازه ندهی گولان نه رووی خاک!
 به حاجه تی نوور پاک بولبه شهر
 به شههد شیرین، جام جووی کهوسهر
 به ئه سمای شهریف، عهزیم ئه عزم
 به وانای ئایه ی: (ظلمنا)ی " ئاده م
 به ته هلیله ی زیکر، حامیلان عه رش
 به ته سییح ویرد، ساکینان فه رش
 به شاخه ی شه هپه ر، بالّ جو بره ئیل^{۱۴}
 به قه بز ئه رواح، ده ست عیزرائیل^{۱۵}
 به په یمانه ی ریزق که یل میکائیل^{۱۶}
 به زه مزه مه ی نه فح سوور ئیسرافیل^{۱۷}
 به نه جات نووح، نه گیج توفان
 به خوان ئیخلاس، خه لیل ره حمان
 باجه تی ئیلیاس، ئیخلاس ئامیزه ن^{۱۸}
 که شتیان جه به حر بیپایان ریزه ن

^{۱۳} ناماژه به بز نایه تی (۲۳) ی سووره تی (الأعراف).

^{۱۴} یه کیکه له فریشته کانی خودای گه ووه که په یامی خودای بز پیغه مبه ران ده هیتنا.

^{۱۵} فریشته ی گیانکیشان. نه م نیوه به یته ئالوگۆر کراوه له گه ل نیوه به یته دووه می به یته دوواتردا.

^{۱۶} له لای (حك) له بری "که یل" نووسراوه "وست".

^{۱۷} نه م فریشته یه یه که له لایه ن خودای گه ووه به له لاندانی نه فخی سوور تاییه ت کراوه.

^{۱۸} له (حك) دا نووسراوه "ئاخیزه ن".

به حاجه تی خزر^{۱۹} دهور دنیا دهو
 گومپراهان نه رای خه تهر خه لاس کهر
 به وانای لاجهول یوونس پیغه مبهه
 جه به تن ماهی، نه ده ریای بیدهر^{۲۰}
 به سه بر ئه ییوب مووبته لای کرمان
 به نه غمه ی زه بوور^{۲۱} داود نه ئه خان
 به زوهد یه حیای مه قتول مه عسووم
 به زیکر ئه پره ی زه کهریای مه زلوم
 به جهور یوسف نه ده ست ئیخوان
 به سۆز ئه سرین یه عقوب که نعان
 به نار نه مرود، گولشن په ی خلیل
 به قوچ قوربان قورب ئیسماعیل
 باجه تی که لیم کوی توور ئه عزم
 به ئیعباز پاک عیسی بن مهریم

^{۱۹} مهبهست له پیغه مبهه خدر (خضرا).

^{۲۰} نووسه ره دهی ده ست نووسه که ی لای (حك) ئه م به یته ی دوو جار هیناره و هه لای تیدا کردوه. نیوه به یته ی دووه می به یته ی پیشووی له جینگه ی نیوه به یته ی دووه می ئه م به یته داناره. دواتر که ئه م به یته ی نووسیوه ته وه، وشه ی "ماهی" ی له بیر چووه و له سه ره ده ی نووسیویه تی.

^{۲۱} مهبهست له ده نگ خۆشی پیغه مبهه داوده که له قورئاندا ناماژه به زه بوور کراوه و ده لئین: له به هه شتدا پیغه مبهه داود زه بوور بهو ده نگه خۆشه ی بۆ خه لک ده خو ئینیته وه.

به عیزز حورمهت پیغهمبه‌ران گشت
 به نه‌شنه‌ی نه‌سیم کۆی باغچه‌ی به‌ه‌شت
 به تاج لَه‌ولاک سه‌یید سه‌روه‌ر
 شای بوراق سوار عه‌رسه‌ی رۆی مه‌حشر
 به کۆری دی‌ده‌ی تایفه‌ی کوففار
 په‌یدا که‌رد نه‌ سه‌نگ نه‌خلّ په‌ر نه‌شجار
 به سه‌بابه‌ی نوور، شه‌هادت نه‌سه‌ر
 موعجیز نمای عه‌ین (وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ)^{۲۲}
 به ئایه‌ی شه‌ریف (لَوْلَاكَ لَوْلَاكَ)
 به (شَأْنٌ لِّمَا خَلَقْتُ الْاَفْلَاكَ)^{۲۳}
 به حیللم بووبه‌کر، حه‌یای (ذَالنَّوْرَيْنِ)^{۲۴}
 به عه‌دل عومه‌ر، سه‌خای بووسیبته‌ین
 هه‌م به موعجیزات حه‌یده‌ری که‌رپار
 قه‌تل کونه‌نده‌ی تایفه‌ی کوففار
 به ئال ته‌برار خه‌تم مورسه‌لین
 به زومه‌ری نه‌سحاب، هادیان دین^{۲۵}

^{۲۲} به‌شیکه له ئایه‌تی (۱) ی سورته‌تی (القمر).

^{۲۳} نه‌م به‌یته ته‌نها له (حك) دا هاتوو. له نوسخه‌که‌دا نووسراوه (بشأنشی) ی هاتوو و هه‌له‌یه.

^{۲۴} مه‌به‌ست له‌و دوو خه‌زانه‌ی عوسمانی کوری عه‌دقانه که هه‌ردووکیان کچی پیغهمبه‌ر (د.خ.) بوون.

^{۲۵} نه‌م به‌یته له (حك) دا هاتوو و له نوسخه‌که‌ی ترده‌ نه‌هاتوو.

به ئایه‌ی قورئان،^{۲۶} سپر سویمانی^{۲۷}
 به سووره‌ی ئه‌سرا، (سبعُ المثنی)^{۲۸}
 به ئه‌ولیاهان قوتب ده‌ریا دل
 به تا‌عه‌ت پاکان،^{۲۹} شیخان کامل
 به ته‌دریس عیلم، عالمان پاک
 به ئاه ئه‌سیران، سه‌رد^{۳۰} سه‌ته‌مناک
 به یاهوو یاهووی زاهیدان پیش
 به هووی سه‌هر زووی ده‌رویش دل پیش
 به پای (بی‌ت الله)، حاجیان ته‌ی که‌ر
 به ئاهی یه‌تیم، وه‌خت سوب سه‌هر
 به سوۆز سینه‌ی پیران مه‌زلووم
 به ئه‌سر دیده‌ی توفلان مه‌سووم
 به فه‌رش و کورسی، به له‌وح و قه‌لم^{۳۱}
 به سه‌در و مه‌کان مونته‌های ته‌عزهم

^{۲۶} له (حك) دا نووسراوه (فورقان).

^{۲۷} مه‌به‌ست له سه‌فه‌ری پیغه‌مبه‌ره بۆ ئاسمان، له قورئاندا له چهند شوئینیک وشه‌ی (سبحان) هاتوه، به هاتی سووره‌ی ئیسرا له نیوه‌تیری دووم، واتاکه‌ی زیاتر پورن ده‌بیته‌وه.

^{۲۸} مه‌به‌ست له سووره‌تی (الفاتحه) یه، که هه‌وت نایه‌ته، ئاماژه‌یشه بۆ نایه‌تی (۸۷) ی سووره‌تی (الحجر).

^{۲۹} له (حك) دا نووسراوه "به تا‌عات پاک".

^{۳۰} له نوسخه‌که‌ی (حك) دا به (سه‌ردی) نووسراوه و هه‌له‌یه، ده‌بی (سه‌رد) بی‌ت.

^{۳۱} مه‌به‌ست له عه‌رش و ته‌خت و له‌حووله‌حفوز و قه‌لمه‌ی خودایه، که هه‌موو شتیک به ده‌ستی خۆیه‌تی.

باجهتی که ونهین، (ما فیها ایجاد)
 نه زهّل تا نه بده، مه بده تا مه عاد^{۲۲}
 به یه گانه گی لاتنه ناهی ویت
 به یه کتاهی زات شه نشاهی ویت^{۲۳}
 بیه خشم وه جورم بیحد کهرده نم
 فه رمان ئیبلیس به راه به رده نم^{۲۴}
 دلّ به هه وای نه فس شووم شه پر داده م
 سه ر نه سه رای سه رد، پیسوا^{۲۵} نه هاده م
 نه مر مه عروفت به را نه به ردم
 نه هی، مونکیرات، عه مه ل پیّ کهر دم
 شه و و رّ نه شه وق شادی دلّ که فته
 نه سه و دای بیسود، ساتی نه سه رفته
 مه غرور نه غوای نه فس نه عماره
 فریفته هی شه یتان، شووم به دچاره
 به ندهی نه و عه رووس، دنیای دهنی بیم
 نه خاسبهی هرس هه رام غهنی بیم

^{۲۲} له (حك)دا به (میعاد) هاتووه و هه لده، ده بی (مه عاد) بیت.

^{۲۳} نه م نیوه به یته له (حك)دا به م شیوه به هاتووه: "به عزیز و مه عبود، پادشاهی ویت".

^{۲۴} نه م به یته ته نها له (حك)دا هاتووه.

^{۲۵} له (حك)دا نووسراوه "سه و داهی".

مهست (لايعقل) ، دوور جه رای دین بیم
خیلاف رای شهرع (حَقَّ اليَقين) بیم
مه علومهن ئهو وهخت نادانیم بییهن
توغيان مهستی جه وانیم بییهن^{۳۶}
ئیهسته سهه رگردان رای نه دامه تم
شهرمه ندهی عه رسهی رۆی قیامه تم
نا ئومید جه فیعل عمهل کهردهی ویم
ئیمان ئاوبه ردهی عوسیان وه ردهی ویم
مه گهر هم به فهزل کهرمدار^{۳۷} ویت
به عه فوو عه زیم بیتشومار ویت
بویه ری نه جورم بیتعهد^{۳۸} و زیادم
نه به حر عوسیان عه زیم ئوفتادم
وه رنه رووسیای قایی ره حمه تم
ئه رامه ندهی هه شهر رۆی قیامه تم^{۳۹}

^{۳۶} بیتسارانیش ده لیت:

ئینه گرد جه وهخت نادانیم بییهن

فه سلی سه رمه ست و جه وانیم بییهن

^{۳۷} له نوسخه کهی (حك) دا ههردوو رشهی (که ره مدار و بیتشومار) به (که ره مداری) و (بیتشوماری) هاتوو و هه ئه یه ، ده بی (که ره مدار) و (بیتشومار) بیت.

^{۳۸} له (حك) دا نوسراوه "جه".

^{۳۹} له (حك) دا ئهم به یته نیوه به یته کانیاں جینگز کتیاں پی کراره.

هەر چه‌نده خانایا پهر گونیه‌هکاره‌ن^{۴۰}
 به (لا تقنطوا)^{۴۱} ئومی‌ده‌واره‌ن

^{۴۰} ئەم نیه‌به‌یتیه له (حك) دا له بری "خانایا" نووسراوه "خانه" و له بری "پهر كه‌نده" نووسراوه "پهر گونیه‌هکاره".
 ئینه "پهر گونیه‌هکاره‌ن" مان به راست‌زانی و داماننا.
^{۴۱} به‌شیکه له نایه‌تی (۵۳) ی سوره‌تی (الزمر).

گوناکاری ویم*

گوناکاری ویم، گوناکاری ویم
 گرانتەر جه سهنگ، گوناکاری ویم
 عه مه دل نامه شرووع، شهرمه ساری ویم
 فهردا شهرمه ندهی به کرداری ویم
 دل سییا و پرو زهرد، خجلاتی ویم
 موته حه ییر مات، موشکلاتی ویم
 جه تار عه زاب گیان که نیشته ویم
 پژی سه فهر موفلیس، خالی موشته ویم
 چه نی خاو مه رگ، سه رین سهنگ ویم
 بیماوا و بیدهر، قه بر تهنگ ویم
 چه م وه بان فهرق، ده به ده ری ویم
 شهرمه ندهی خودام جه^۱ بان سه ری ویم
 سه رته فکه ندهی جورم بیحیسابی ویم
 به ئایر دۆزهخ، دل کهه بابی ویم
 به کردهی شه یتان، مال ویران ویم
 چون ته ییر بیپه ر، دل بوریان ویم

* ههر ئەو سه چاره یه دووباره له خانا. (مپ). ههروه ها له ناو نوسخه کانی مامۆستا حه کیم مه لا سالتحیشتا ئەم

شيعره هاتوووه و له گه ل ئەم نوسخه یه دا به راوردمان کردوووه.

^۱ له (حك) دا نووسراوه "خوداجای".

بهندهی شهرمهندهی^۲ نافهرمان ویم
 گرفتار دهر دبیدهرمان ویم
 یاران ها دهوای دهر ویم بهردم
 به ئیخلاس پاک، توبه‌ی ویم کهردم^۳
 وهرنه نافهرمان، ناثومییدی ویم
 ئاخر خه‌جالهت، دوزه‌خ زییدی ویم

^۲ له (حك)دا نووسراوه "شهرمه‌سار".

^۳ له (حك)دا نهم به‌یتته بهم شیویه نووسراوه:

یاران ئوردوای دهر ویم بهردم

به ئیخلاس یدک ته‌وبه‌ی ویم کهردم

چهند دیر له سه لآواتنامه*

یا ره ب به حاجه ت زات بیعه بیت!
 به سپر ته قدیر، جه عیلم غه بیت!
 نانا فه تانانن، ساعت به ساعت
 جه روئی نه زهل تا روئی قیامت
 هر له حزه هه ردهم، هر رو زیاتهر
 سه لآوات بو به نور پاکی په یغه مبه ر

* نهم چهند دیره شیعره م له گوڤاری گه لاریژ دهست کهوت، شیعره که به شیکه له وتاری ناجی عه باس که له گوڤاری گه لاریژی ژماره (۸) ی سالی (۱۹۴۳)، لاپه ره (۱۳) دا که به شی سینه، ده لیتت: "سه لآواتنامه ی خانای قوبادی نمونه یه کی شیعی له مه دحی پینغه مبه ر محمد و نیسامی علی، نهو نسخه دهسخه ته که دهستم کهوتوه سالی (۱۳۱۰ - ۱۸۹۲) نووسراوه، (۲۹) بهیتی تیندایه که پره له نیستلاحاتی وا که زور کم له گه ل که ره سته ی شیوه که ریک ده کهوی، وا دهست پی ده کا".

لیتره دا نه مه ری نهوه بلینم: خوژگه کاک "ناجی عه باس" ته واری سه لآواتنامه که ی بلآوده کرده و له فهوتان رزگاری ده کرد، نهو کاتیش ده بووه که ره سته یه کی باش بز نهم دیوانه، ههروه ها له که شکولی شاکه لیشدا نهم چهند دیره ی نیره هدی، دوی به رارورد کردن بوم ده رکوت هه مان ده قه و نهویش له بابه ته که ی کاک ناجییه وه وهی گرتوه، هیرادارم له مه ولا هه ر شتیکی لهو شیوه یه که لای نووسهران سه ره له تدهن، بلاوی بکه نهوه و له فهوتان رزگاری بکه ن و چیدی به ره مه ی شاعیران و نه دیبانی کونمان له ناو نه چن، هه ر چهنده نهم چهند دیره شیعره له رووی برگه و واژه ییه وه ناته واره، له شیعی خاناش ناچیت، نه گه ر شیعی خاناش بیت، وا ده زاتم نووسر به هه له هیناویه تییه سه ر پینووسی نوی و شیوه زاره که ی ده ستکاری کراوه.

سهیید سالار*

سهیید سالار، سهیید سالار!

یا رهسولله لالا، سهیید سالار!

* نهم شیعرهه له که شکۆله کهی عهبدولمۆنمین وه رگرتوه که کاک نهنوه سولتانی هیتاویه تییه سهه ریتنوسی نوئی کوردی و بنکهی ژین چاپی دوره می کردوه. ههروهها له که شکۆلی که له پووری نهدهبی کوردی، مامۆستا محمهد علی قهه داغی، بهرگی دودا بلاوکراوه تهوه، هه ندیک کهم و کورتی و جیاوازی له نیوان ههردوو دهقه کهدا هه بوو، له بهر رۆشنایی ههردوو چاپه که چاکم کردون.

ههروهها دهبی نهوهش بلیم له کتیبی زیندوو کردنهوهی عهبدال داوده و بهرهمه کانی ههرده ویل کاکهیی و سالت هه لاجدا، شیعریک به ناوی مونا جات له ده رگی محمهد پیغه مبهه (د. خ.)، له لاپهه (۶۷) دا بلاوکراوه تهوه. نهم شیعه سهه ده تاکهی وه کو نهم پارچه شیعهی خانای قوبادییه و دواتر جیاوازییه که دهست پی ده کات، وه کو ناشکرایه عهبدال سهه ده مه کهی زۆر کۆن نییه، به لām نهم شیعهی وه کو تیکهه لگیش یان ئیلهامی شیعه کهی وه رگرتوه و له سهه هه مان ریتچکه و ریباز شیعه کهی نووسیوه، نه مهش سهه تایی شیعه کهی عهبداله:

یا رهسولله لالا سهیید سالار

سهیید سالار، سهیید سالار

موختار بیعههیب، پادشای غه ففار

په نای عاسیان بهندهی شهه زار

بوزرگ جه لای حق نه للاهو نه کبهه

شیفاخوای نومعت سهه دار مه حشهه

نه مهش کۆتایی پارچه شیعه کهی عهبداله:

قهه بوول کهه ته دبی ئی بهندهی ناپاک

وه نه جات پاک تاک ته نیای تاک

سهه رفراز جه غهه جمع نه ندیش بو

عهبدال وه پهای ته دبی ویش بو

ههروهها له "که شکۆلی که له پووری نهدهبی کوردی" (ب ۵، لا ۵۰) له سهه نهم کیش و ناواز و مۆسیقایه شیعریک ههیه، شیعه که به ناوی "حه سهن" وهه بلاوکراوه تهوه:

سهیید سهه روهه، سهیید سهه روهه

سالار موختار، سهیید سهه روهه

کۆتاییه کهشی بهم شیوهیهیه:

ئهه سهه بار هه سهن عیسیان بی شۆن

نومیش بهه لوتف شه فاخواهی تۆن

سپه هدار تیپ رۆی (یوم القرار)^۱
 په نای عاسییان، به ندهی شهرمه سار
 پاسه بان^۲ جیش په یغه مبه ران گشت
 باعیس ئیجاد کولل زیبا^۳ و زشت!
 ههیی بیه همتا، تو که رد جه خاسی
 شفاخوای هه فتاد دوو گرۆی عاسی!^۴
 جه نهو رۆ سانیع دئیای کۆن بافتنه
 مه تایی چون تو هیچ کهس نه بافتنه
 (لم یزل) به سونع ویش فه خر ئاوردهن
 موختاری و چون تو ش (منخلق) که ردهن
 په ی ته سهیل ئه مر تو شای بیسیفات
 (سَیَجْعَلُ اللهُ بَعْدَ عُسْرٍ شَوَاتٍ)^۵
 پایه ی میعراجت عاری جه مه رئه
 (سَبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ)^۶

^۱ یوم القرار: نهو رۆژه یه له ساحه ی مه حشر دا، که خودای گه وره له سه ر کرده و کانی مرۆف بریار ده دات.

^۲ له پارچه شیعه که ی لای (مع) دا نییه.

^۳ دیسان له پارچه شیعه که ی لای (مع) دا نییه.

^۴ ئه م خشته ش لای (مع) نییه.

^۵ به شیکه له نایه تی (۷) ی سوورته ی (الطلاق) له قورئانی پیروزدا.

^۶ سه رته تای نایه تی (۱) ه له سوورته ی (الإسری).

شهرح داوهریت، نه عالهم رهوان
 مهزمون نایهی (شَدِيدُ الْقَوَى) ن^۷
 (وحي منيف) ت به حر فتووحه ن
 شهرح (أوحينا إليك روح) ه ن^۸
 نه نبیا و ئاده م، گشت خاک پاتهن
 (ومن دونه) ؛ ته حت لواتهن
 به قیهی عه سکه رت (رباط الخيل) ه ن^۹
 (أمن قانت أناء الليل) ه ن^{۱۰}
 توپرپی نه وازش تو که نه شه رهن
 (فأما اليتيم، فلا تقهر) ه ن^{۱۱}
 (كنت نبياً) هه رجا که واتهن^{۱۲}
 (سنقرئك، فلا تنسى) ته ن^{۱۳}

^۷ ناماژه به بز نایه تی (۵) له سوورتهی (النجم).

^۸ به شیکه له نایه تی (۵۲) ی سوورتهی (الشوری).

^۹ به شیکه له نایه تی (۶۲) ی سوورتهی (الرحمن).

^{۱۰} به شیکه له نایه تی (۶۰) ی سوورتهی (الانفال).

^{۱۱} به شیکه له نایه تی (۹) ی سوورتهی (الزمر)، به لام (خانا) (هوای له بهر کیشی شیعه ره که لابر دوده و نایه ته که یش به م شیوه یه: (أمن هو قانت اناء الیل ساجد و...)).

^{۱۲} نایه تی (۹) یه له سوورتهی (الضحی).

^{۱۳} ناماژه به بز نه م فدر موورده ی پیغه مبه ری خودا که ده فدر مووی: (كنت نبياً وآدم بين الطين والماء).

^{۱۴} نایه تی (۶) له سوورتهی (الاعلی).

پایه‌یی (فَاصِرٍ، صَبْرًا جَمِيلًا)^{۱۵}
 نایه‌ی (قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا)^{۱۶}
 ته‌وسیف نوتقت عاری جه ئه‌غوان
 (وَمَا يَنْطِقُ) ههم (عَنِ الْهَوَى) ن^{۱۷}
 به‌نده‌ی ئاستانه‌ت گه‌ردوون سروشته‌ن
 (وَالسَّابِقُونَ الْأُولُونَ)^{۱۸} گه‌شته‌ن
 شه‌مع مونی‌ره (لِي مَعَ اللَّهِ) نی^{۱۹}
 شای (قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى) نی^{۲۰}
 (أَلَمْ نَشْرَحْ)^{۲۱} شه‌رح، سیننه‌ی سافته‌ن
 (وَاللَّيْلُ)^{۲۲} وه‌سفف زولفف سیابافته‌ن
 سیراج که‌ونه‌ین، شه‌مع مونی‌ری
 ههم (نَذِيرُ الْخَلْقِ)^{۲۳}، ههم موبه‌ششیری^{۲۴}

^{۱۵} نایه‌تی (۵) ی سورته‌تی (المعارج) ه.

^{۱۶} نایه‌تی (۲) له سورته‌تی (المزمل).

^{۱۷} نایه‌تی (۳) ی سورته‌تی (النجم) ه، خانا نایه‌ته‌که‌ی کردووته‌ دوو به‌شوه و وشه‌ی "ههم" ی بز زیاد کردووه.

^{۱۸} نایه‌تی (۱۰۰) ه له سورته‌تی (التوبه).

^{۱۹} ناماژه‌یه بز فهرمووده‌که له فهرمووده‌کانی محمه‌دی پیغه‌مبهر (د.خ.)، به‌لام فهرمووده‌که لاوازه.

^{۲۰} نایه‌تی (۹) له سورته‌تی (النجم)، به‌لام خانا (فکان) ی لی لابر دووه.

^{۲۱} به‌شیکه له نایه‌تی (۱)، له سورته‌تی (الشرح).

^{۲۲} نایه‌تی (۲) له سورته‌تی (الضحی).

^{۲۳} ناماژه‌یه بز نهم دوو نایه‌ته (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا) نایه‌تی (۴۵) له سورته‌تی

(الاحزاب) و (إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا)، نایه‌تی (۸) له سورته‌تی (الفتح).

نییهن وینهی تو سهیید (لولاك)^{۲۵}
 شای (لَعْمَرُكُ) تهخت^{۲۶} (وما أرسلناك)^{۲۷}
 زه‌رپهی فهیز لوتف تو په‌ن‌ه‌ش یاوان^{۲۸}
 عاسای موسه‌ویی ده‌ریا شکاوان
 یاوان به خه‌لیل سه‌رگه‌شته‌ی مه‌جزوون
 جه فه‌یزت سه‌دای (قُلْ يَا نَارُ كُونِ)^{۲۹}
 جه لوتف تو بی سه‌یید خاتم!
 به ساحیب ئیعجاز، عیسای بن مه‌ریه‌م
 غه‌ره‌ز شیس و نوح، شوعه‌یب و ئیدریس
 ئیسحاق و ئه‌ییوب، یه‌عقوب و جه‌رجیس^{۳۰}

^{۲۴} ناماژه‌یه بۆ ئەم نایەتانه: (البقره- ۲۱۳)، (النساء- ۱۶۵)، (الأنعام- ۴۸)، (الإسراء- ۱۰۵)، (الكهف- ۵۶)، (الفرقان- ۵۶)، (الروم- ۴۶)، (الأحزاب- ۴۵)، (الفتح- ۸)، (الصف- ۶).

^{۲۵} ناماژه‌یه بۆ پیغه‌مبەر (د.خ.)، ئەو فەرمووده‌یه‌ی پیشتر باس کراوه و بە ناوی خوداوه هاتوه، دووره‌ له راستییه‌وه.

^{۲۶} نایەتی (۷۲)ه له سوورەتی (الحجر).

^{۲۷} ناماژه‌یه بەم نایەتانه (الإسراء- ۵۴ و ۱۰۵)، (الأنبياء- ۱۰۷)، (الفرقان- ۵۶)، (السبأ- ۲۸).

^{۲۸} لای مامۆستا محمد عەلی قەرەداغی ئەم بەشە داخووراوه و ناخوێنرێتەوه.

^{۲۹} نایەتی (۶۹)ه له سوورەتی (الانبیاء)، خانای نایەتە‌که‌ی گۆزێوه و له بنه‌رتدا بەم شێوه‌یه‌یه: (قلنا یا نار کونی).

^{۳۰} ئەم دێره‌ لای مامۆستا محمد عەلی قەرەداغی بەم شێوه‌یه هاتوه:

..... نوح و شعیب و ادريس

..... آیوب و جرجيس

گشت فایز به فهیز لاته ناهیتنه
 غوبار پای تهخت پادشاهیتنه^{۳۱}
 نییهن وینهی^{۳۲} تو، سهیید پاکدین
 توئی شه فاعه تخوای زومرهی موزنیبین
 تو بهویت واتهن شای عالی مه قام!
 (بُعِثْتُ اِلَى كَافَّةِ الْأَنْبَاءِ)
 نه دارو خاننا ئومیدی به کهس
 خه تاش (لایحصی)، به فریادش رهس!
 عه تای عامت کهر، شامیل به حالش
 جه سهیل عیسیان ویرانهن مالش!

^{۳۱} نهم دیره پش لای ماموستا قهره داغی داخواره.

^{۳۲} له کهشکۆله شیعیری گۆزانی شیخ عهبدو لموئیمینی مهرد زخیدا نهم دیره ناته واره.

دلّ جه غم خهستم*

دلّ جه غم خهستم، دلّ جه غم خهستم
 یا ره سووله لّلا! دلّ جه غم خهستم
 پشت وه بار' دهره، عیسیان شکستم
 مه علومهن جه لات، عیسیانهن جهستم
 پایهی عیسیانم جه حهد ویهردهن
 غهیر جه بهدکاری کاریم نه کهردهن
 بهو شا که قهییوم قایم زاتهن
 میزان جه کوگای گونای من ماتهن

* نهم هونراوه له بهرگی چواری کتیبی که شکۆله شیعی که له پوری نه ده بی کوردی مامۆستا قهره داغی، له لاپه ره (۱۵) دا هاتوه، مامۆستا ده لیت: سه ره تای نهم که شکۆله ی (عبدولره حمان) مه لوبود نامه که ی شیخ هه سنی قازییه، کو تاییه که یشی، که خۆی له خۆیدا ناته واره، بهم پارچه شیعه دیت:

یا ره سووله لّلا دلّ جه غم خهستم

مه علول به عیلهت، عیسیانهن جهستم

مامۆستا قهره داغی (۲۱) تاکی لیّ بلاز کردۆته وه و له گه لّ نهم ده قه جیاوازی هه یه، هه روه ها نازانی نهم شیعه هی کتیه و ناماژه ی پی نه کردوه... ده بی نه وه ش بلیم مامۆستا قهره داغی پیشتر و له بهرگی دوه می هه مان سه چاره دا به ناری خانای قوبادی و له بهشی شیعه کانی خانادا تواماری کردوه، نهم شیعه که لیته دا به راورد کراوه، له سه بهرگی دوی سه چاره ی ناویراو به راورد کراوه که مامۆستا قهره داغی له لاپه ره (۹۶) دا بلاوی کردۆته وه و په راویزی بو نووسیوه، هه روه ها له هه دیکه ی سولتانی بهرگی یه کدا هاتوه و جیاوازی هه یه، پارچه شیعه که ی هه دیکه ی سولتانی (۲۶) تا که دیره شیعه.

^۱ له (گوژ) دا نووسراوه (باد).

دۆزهخ^۱ جه تاوم، شین و زاریشهن
 جه خهوف خهتام، بیقه راریشهن
 وهیل واهیلشهن، مه دۆآ وه سهردا
 نه وهك ئه و شوومه به یۆ جه وهردا
 ساعیقهی^۲ ساعید له نالش كهفتهن
 له و ساوه سه دای گونام شنه فتهن
 به و ته ور لوول به ستهن، ئه سرم^۳ چون سیلاو
 پیوار مه کهرو ههفت دۆزهخ جه تاو^۴
 ئه ر کهسی^۵ چون من هه ر گونا پیش بو
 مه بو جه مه حشر جوابش چییش بو؟!
 مه ره هم لوتف تو، سه یید موختار!
 په نای عاسیان چون من شهرمه سار

^۱ له (گول) دا نووسراوه "دۆزهخ" و له (مع) دا به "جهه نهم" هاتوه، نیمه نه وهی (گول) مان به دروستتر زانی.

^۲ لای (مع) نووسراوه "مدۆ" و له (گول) نووسراوه "مه دۆ"، "مه دۆ" م به راستتر زانی.

^۳ له لای (مع) نووسراوه "سایه قهی" و به هه ئهی ده زانی، ده لیت "ساعه قهی" راسته، به لام له (گول) نووسراوه "ساعه قهی"، نیمه "ساعیقهی" مان به دروستتر زانی.

^۴ (مع) پیی وایه ده بی "ئه سرم" بی، پیم وایه "خانا" فرمیسکی چواندوه به عه تر، خانا وای دانساره که فرمیسکی وه کو عه تر بۆندهاره و وهك سیلاو لوول وه ستاره، عه تریش له ناو شووشه دا کو ده کریته وه، ده بی "ئه سرم" یش راست بی.

^۵ له (گول) دا ئهم خشته یه نییه.

بیۆ وه^۷ سرپۆش خانای پهی خه تهر
 وه تۆ مه به خشان^۸ خه لق رۆی^۹ مه حشر
 وه رنه پرووگه ردان رۆی قیامه تم
 شه رمه ندهی ته ریق رای نه دامه تم^{۱۰}

^۷ لای (مع) نووسراوه "بۆ وه"، له (گون) دا نووسراوه "بووه"، "بووه" م به راستتر زانی.

^۸ له لای (مع) به "مه به خشان" هاتوووه و به هه له م زانی، ده بی "مه به خشان" بیست، هه روهك له (گون) دا به "مه به خشان" هاتوووه.

^۹ له (گون) دا به "رۆی" هاتوووه، به لām هه له یه و "رۆی" یه که ی لای (مع) راسته.

^{۱۰} له (گون) دا کۆتایی هه ر دوو نیوه خشته که به "قیامه تم" کۆتایی هاتوووه، به لām له لای (مع) کۆتایی نیوه خشتهی دووه به "قیامه تم" کۆتایی هاتوووه، "قیامه تم" م به راستتر زانی و چاکم کرد.

سانعی کاران*

سانعی کاران، سانعی کاران
 شوکرانەم ئیـدەن، سانعی کاران
 گولان کەرد پەیدا، نە دلە ی خاران
 نوور بەخش جەمین سیمین عوزاران
 ماشە لالا جە شەوق باری سووحنی
 چۆن کیشا تەسویر حوۆری پیزوانی
 قامەتت شیرین زوڵە یغای سانی!
 بالالەوح سیم ئەرژەنگ مانی
 ھەر وەخت بالای ئەو لیم دیار مەبو
 دنیا نە دیدەم تەم و تار مەبو
 توریە ی رەنگینان، سیای خوتەن رەش
 سەف دادەن دوو سەف، چون سوپای حەبەش
 نیمخوفتە و خامۆش، نیمیاغی و سەرکەش
 دل نە سامشان کەفتەن مـشەووەش

* ئەم شیعەرەم لە مامۆستا موحمەد رەشیدی ئەمینی پاوەیی وەرگرتوو. دەستنوسەکە ی تا رادە بەک بە خەتی تازە نووسراوە، دیارە دووبارە نووسی کراوەتەر، تەنھا بەک نوسخەمان لە بەردەستدا ھەبوو، بۆ بەکەمین جار بلاو دەبیتەر. لە دوا ی ئەم شیعەرە شیعەریکی تر ھەبوو، بەلام بەبکی لەگەڵ بەبکی خانای قوبادیدا جیاواز بوو، تەنھا ئەم شیعەرەمان لەو نوسخە یە وەرگرت.

کۆرپه‌ی میقراز گاز، گاه په‌خشه‌ن، گاه جهم
 مهر شه‌وق شه‌فوق به‌یزای سو‌مخده‌م
 من جه سه‌وداشان ئیجازه‌م به‌سته‌ن
 چه په‌روام جه خوف زگار و زه‌ته‌ن
 هیلاله‌ن، قه‌وسه‌ن، سه‌یفه‌ن، سه‌مسامه‌ن
 ته‌ئسیر مه‌رکبه‌ب، جه‌م نمای جامه‌ن
 مه‌قسوودش وه قه‌وس دیدی ئاهوو خو
 عارف وه ئیهام، پیش ماچان ته‌برو
 دوو سه‌یف دا، یا سال پۆی ره‌زم خانان
 مهر په‌یک په‌ر دال، کیشی که‌یانان
 سیا نمونه‌ی زاخان سیاخان
 سیاته‌ر نه‌ په‌ی دل سفته‌ داخان
 بی‌باده مه‌خموور، بی‌سورمه‌ سیان
 عینه‌ن نه‌رگسه‌ن، ئیسمش وانیان
 مونشی قه‌له‌مزه‌ن، کارخانه‌ی بی‌چوون
 دوو نوونش کیشا، هه‌ردوو سه‌ر به‌ هوون
 له‌ مابه‌ین دوو عه‌ین، تا وه فه‌وق میم
 ئه‌لف، ئه‌لف وار، کیشیان جه‌ سیم
 هه‌ر وه‌خت بۆی نه‌سیم شه‌و بی‌و جاری
 که‌یله‌ن نه‌فیس حوققه‌ی عه‌تتاری

کهردهن وه دوو نیم، به سونع باری
 بییهن وه سهه حاب، دانهی مرواری
 دورج په رگه وههر، خهزانهی هورمز
 نه یاقوت دهیر، یاقوت قرمز
 گۆنای والا په نگ، دورپ ئاسای جه دوه
 شه جهر سه لچ په نگ، بهستهی هوون هه متهل
 وه لگ هه مقهرین، زیپهی گونار گول
 گول کام گول؟ ته لوه ند لیش مه بو حاصل
 مه نگوله نه دورج له عمل به ده خشان
 ته همر بو گونفام، خاسههی دورپه فشان
 به درپ سازنا دوو هه فتههی کامل
 نیشش چون عه قره ب نه جه رگم دا چل
 گاه ریشههی خالان وینههی لال دیز
 توحفههی شاپه سه ند، خوردهی ماوی ریز
 مه دره وشو نه ته رح دانهی فهرانه
 به جا باهرین سه جدههی شوکرانه
 هورگرتهن په وتی چون گه وههر نه دورج
 چون قه مهر تلوع مه کیشا نه بورج
 وه عه قیدههی من، حوکم حه باله
 وه شهرع شه ریف، سیغههی قه باله

ههروهختی ئه و ده م مه بو سو لی شان
 چون نه قش مه تین نمسانو پی شان
 مه نشوورنامه ی عه شق، جه نو نم بو
 خانه سه رته فراز بالای تو مه بو

هۆنراوه دنداربییه‌کان

زۆڤه یخام ناره*

زۆڤه یخام ناره، زۆڤیخام ناره^۱
زۆڤه یخام جهمین شهوق نه هاره^۲
حاجیبیان دوو قهوس، قهزا کرداره
موژەش خه ده‌نگ جۆی ته سفه‌ندیاره
کتووونی دارات، ژار ئالووی ژاره
نییش نه نه به‌ته‌ر، مه‌ر گه‌سته‌ی ماره؟
دیسه چه‌رخناسای باده‌ی خومه‌اره
نیسه‌شانه‌ی نه‌نگوشت پهره‌ردگاره

* ئەم هۆنراوه‌یه له کهشکۆلی که‌له‌پووری نه‌ده‌بی کوردی (که‌شکۆلی عه‌بدولفه‌تاح)، موحه‌مه‌د عه‌لی قه‌ره‌داغی، به‌رگی پینجه‌م، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر (۲۰۰۲) لایه‌ره (۱۱۰) بلا‌وکراوه‌ته‌وه. من گه‌راومه‌ته‌وه بۆ ده‌ستنوسه‌که و ته‌واوی که‌شکۆله‌که‌یش له لا (۱۵۰) ی کتیبه‌که‌دا هاتوه.

^۱ له ده‌ستنوسه‌که‌دا نووسراوه: زۆڤه یخام ناره، نه‌گه‌ر هه‌له‌ی نووسه‌ری که‌شکۆله‌که نه‌بیته، نه‌وا خانا مه‌به‌ستی له‌وه‌دایه که زۆڤه یخا عه‌شقی وه‌کو ئاگره و ده‌ی سووتینیته، هه‌نار: له زمانی کوردیدا هه‌ندیک جار پیی ده‌لین: نار، لێره‌دا دوو واتای هه‌یه، خانا زۆڤه یخای به هه‌نار چواندروه و گه‌شانه‌وه‌ی به‌لاره وه‌کو هه‌نار وا بووه.

^۲ له که‌شکۆله‌که‌دا ره‌شی "نماره" نووسراوه، به‌لام وا دیاره هه‌له‌ی نووسه‌ره‌وه بیته و ره‌شه‌که "نه‌هار" بیته، چونکه یاره‌که‌ی وه‌کو پۆژی نیوه‌رۆ له جوانیدا ده‌ره‌وشیته‌وه.

تیببینی: نه‌گه‌رچی ئەم شیعه‌ره له سه‌رچاره‌ی ناوبراو وه‌رگیراوه، به‌لام له هه‌ندیک شوێندا له‌نگی به‌دی ددکریت، له‌به‌ر نه‌بوونی نوسخه‌ی دی، نه‌توانرا ئه‌و کێشانه چاره‌سه‌ر بکریت و وه‌کو خۆی دانراونه‌ته‌وه.

چه مبه‌ره‌ی چه‌رخش عه‌ق‌ره‌ب ئاساره
 ساتیّ وه سه‌د ره‌نگ نی‌شش وه کاره
 دوو ده‌سته‌ی کالاف عه‌نبه‌ربۆی باره
 بۆش خاسته‌ر مه‌ر بۆی میسک عه‌تاره
 گاه‌ئه‌لفه‌ن، گاه‌کاف، گاه‌ی مه‌بخواره
 گاه‌گناه‌ وه سه‌یوان، نیم‌په‌س ئه‌ناره
 گۆنایی گولگه‌شت، سیف خانساره
 گه‌ره‌ش وه وینه‌ی دانیه‌ی ئه‌ناره
 ئه‌ر شا، ئه‌ر گه‌داش، ئه‌ر گه‌رخونکاره
 به‌دته‌ر نافشان دلّ بیّ جۆیاره
 بیینیّ نه‌خش زه‌ر، ته‌لای ئه‌فشاره
 شه‌م نیسه‌بت شاهان، پیش ئینتزاره
 له‌ب، له‌عل عه‌قیق، مه‌تای مه‌هاره
 خارا جه‌رۆمات به‌لخ و بوخاره
 فه‌ره‌اد په‌ی دینش خه‌ریک خاره
 خوسره‌و په‌ی خالش جگه‌ر سه‌دپاره
 گاه‌ی نه‌تۆنم، گاه‌ نه‌گوفتاره
 گاه‌ شه‌هد، گاه‌ شیرین، گاه‌ گه‌وه‌رباره
 ده‌هن سه‌رچه‌شمه‌ی خه‌زر په‌ه‌داره
 ته‌سکه‌نده‌ر وه جه‌خت په‌ی ئه‌و جۆیاره

سى و دوو دانەش گەوهەر ییتر بارە
 بیرش نە مەرجان، بۆم گۆننارە^۲
 زنج و زەنە خەدان، تۆپ زەرکەرە
 ئەنجوم نە دەورەش سەف سەف هەزارە
 خالی نەسەر لەوح زەنجش دیارە
 قەتتال ئیمان، هەشتت و چوارە
 سەر لەوح سینەش دوو نەورەس نارە
 نۆششان شییای دەرد بیمارە
 دوو دوگمە ییسا قوت، وەنەش دیارە
 گەرەش چون ئەلماس تاج خونکارە
 ناف، ناف ئاهووی چەردەى کۆسارە
 حەیاتبەخش رۆح مەردەى مەزارە
 کاف و ناف و گەنج، نە چەم پیوارە
 جایی سم غەزال وەلگ گۆننارە
 پۆشاکم جە کار کول خەبەر دارە
 خاناسە ناگۆی ئەى سەنەم چارە

^۲ ئەم بەیتە لەنگە و لەبەر ئەوێ نوسخەى ترمەن لە بەردەستدا نەبوو، هەر وەکو خۆی داماننایەوه.

زولته یخام کؤدا*

زولته یخام کؤدا، زولته یخام کؤدا
 کؤ کؤ کتورن ان بسه هرامی کؤ دا
 قه تهری نه وعه رهق، گول عه رهق بؤ دا
 شه و نم شه ند نه زولف، شه و نه نده رؤ دا
 مه ردومه ک ماللا، وه سورمه ی نؤ دا
 ئاورد وه سو پای عه یین ئاشؤ دا
 ئه و شا که گهر دش وه چه رخ و رؤ دا
 شیوه ی مه حبویش وه گول بانؤ دا
 وه کول بانؤ دا، عیشق شای گول وه تؤ دا
 تؤ ویت فتوای قه تل بابؤی شیروت دا
 خانه یی خزمهت غه زاله ی نؤ دا
 زنجیره ی زولف، سزام وه تؤ دا

* نهم هؤنراوه بهشم له که شکۆلی مه محمود پاشای جاف وه رگرتوه، نه لبه ته نوسخه کۆپیکراوه که ی لای مامؤستا
 موحه مده دی مه لاکه ریمه و لهوم وه رگرتوه، نهم هؤنراوه یه له لاپه ره (۲۰۵) ی که شکۆلی ناوبراودا هاتوه. جگه
 له وه ییش هؤنراوه یه که به ناوی "وه ماچین سه مهر نه گۆ، بۆش نییه ن / چه مه ن چون... جه مه حللول، نۆش نییه ن"
 هاتوه، به لام دوا ی گه راؤن، و پشکنین بۆم دهر کهوت که نهو هؤنراوه یه له خوسره و شیرینه که ی خانسا وه رگراوه، له
 لاپه ره (۵۲۲) به ره و سه ره و، له چند لاپه ره یه که به ییت به ییتی لی وه رگراوه و هؤنراوه یه کیان لی دروست کرده وه.

نیاز و خانه*

نیازوات:

زهریـف خهـنـدهـوه، زهریـف خهـنـدهـوه
 زهریـفی زهریـف ها بهـو خهـنـدهـوه
 یه کش باف زهریـن گرت و چهـندهـوه
 خهـنـه ها وه لای زهرپړی قهـنـدهـوه

* نهم پارچه شیعره له که شکوژله که ی لای ماموستا هدرده ویل کاکه یی وهرگیراوه، وه کو بزوی ده چم و پرسیارم کردوه نهم شیعره گومان ده کړی شیعی خانای قوبادی بیت، بهلام وه کو دیاره و ناشکرایشه تا کو نیتستا هیچ شاعیریکی ترمان نییه به ناوی "خانا" و "خانه"، شاعیریکیان هه یه به ناوی (نیازی صفوی) و له کتیبی (شاعران پارسی گوی کرد)، له لاپره (۵۵۸) دا سی بهیتی نهم شاعیره هاتوه و نهم بهیتشه باسی زوله یخا ده کات و وه کو درده که ویت رهنکه وه لامیک بیت بو نو بهیتدی خانا به فارسی باسی زوله یخا ده کات:

به یك كرشه زلیخا وشى دل ما را

چنان ربود كه يوسف دل زلیخا را

به پیتی بوچوونیک نهم شاعیره هاتومه نی خانایه و شیعی له گهل خانادا به هاربه شی گوتوه، بهلام نهره ی جینگه ی داخه له م کتیبه دا له یه ک دیردا باسی ژبانی کراوه، نه سالی له دایکجون و نه مردنیشی نه نو سراه. له م هژنراوه یه دا خانه له گهل خویدا گفتوگو ده کات و راز و نیازه کانی خوی له گهل خوی باس ده کات. له که شکوژلی "عزیز و سوزه نه حمد" دا شیعی بک به ناوی "شه هاب" هره هاتوه، شیعره که زور نریکه له م شیعی خاناه. ده کړی شه هاب شیعره که ی له موره وهرگر تبیت، یان خانا له روی وهرگر توه. لیره دا هندنیک له شیعره که ده خمه روو:

شیرین خه نده کهرد، شیرین خه نده کهرد

شیرین شه ککهر راز، عه جبه خه نده کهرد

له بوچوونیک تر دا ده کړیت نهم شه هابه هه مان شیخ شه هابی کاکوژه که ریایی بیت؟! وه کو نهره ی نیلهامی شیعی لئ وهرگر تبیت یان وه کو بهرهنکار بونه روی شیعی که نمونه ی خانا و مه حروومی و مه وله روی که مه حروومی بهر بهر ه کانتی شیعی دروست کردوه، نه میش به هه مان شیته شتیکی له و شیته یه ی کرد بیت.

خانه وات:

شیرین خنده‌وه، شیرین خنده‌وه
 شیرینی شیرین ها بو خنده‌وه
 دست خنده‌نارنگ، گرت وه چهنه‌وه
 خاس خنده کهردی هم به خنده‌وه

نیازوات:

پیشانی‌ش وه بهرق نوقره‌ی خاکه‌وه
 سه‌رو عه‌ره‌قچین سیم ساکه‌وه
 قاش وه بال ته‌یر رۆی ئه‌فلاکه‌وه
 بی سه‌ر و په‌یکان سینه‌چاکه‌وه
 کافر په‌یکانت جه‌رگم کهنده‌وه
 خنده‌ها وه لای زهره‌ی قهنده‌وه

خانه وات:

پیشانی‌ش وه بهرق به‌یزای به‌یزه‌وه
 سه‌رو عه‌ره‌قچین شه‌رئه‌نگیزه‌وه
 قاش وه بال ته‌یر ته‌ند و تی‌زه‌وه
 بی سه‌ر و په‌یکان ئاشوو‌نجیزه‌وه
 عه‌زیزه‌ن وه لای خودا و به‌نده‌وه
 خاس خنده‌ کهردی هم به خنده‌وه

نیازوات:

ییه قین بو کلاف لول و خامه وه
 مه که مه ند وه که یف شا به هرامه وه
 بهینی شیشهی زه و پرۆی جامه وه
 لب وه مه زه ی ئاب پرۆی قیامه وه
 ئاوئیکه ن جه خز زه نده مه نده وه
 خه نه ها وه لای زه پرۆی قه نده وه
 خانه وات:

ییه قین بو کلاف تازه شوپره وه
 نو شه ن چون که ره ک وه سمپوره وه
 بهینی شیشهی زه و پرۆ س نووره وه
 لب وه مه زه ی ئاب نه لزه ووره وه
 ئاوئیکه ن جه هوز که وسهر مه نده وه
 خاس خه نده که ردی هم به خه نده وه
 نیازوات:

گه رده ن به گه ری ته لای ئالاه
 چون گول مه دره وشو نه تزی والاه
 یا سپر قودرته وه نه و بالاه
 یا شه وق خوره ن قودرته کالاه

په‌سه‌ندهن جه لای خودا و به‌نده‌وه
 خه‌نه‌ها وه بان زه‌رپه‌ی قه‌نده‌وه
 خانه وات:

گه‌رده‌ن به‌ گه‌رپه‌ی سیم سافه‌وه
 شاده‌ن به‌ شه‌ده‌ی جه‌وری بافه‌وه
 چون شه‌وق خوره‌ن وه رۆی تافه‌وه
 داغ نیان وه دل چهنده‌ن سهرافه‌وه
 عه‌زیزه‌ن وه لای خودا و به‌نده‌وه
 خاس خه‌نده‌ کهردی هم به‌ خه‌نده‌وه
 نیازوات:

دوو لیمۆی نه‌وره‌س سینیه‌ی عاجه‌وه
 به‌و خال ماوی سه‌نگین باجه‌وه
 یا شه‌وق خوره‌ن وه رۆی تاجه‌وه
 یانه‌ی ده‌ردیه‌ن دا وه تاراجه‌وه
 خانه وات:

دوو لیمۆی نه‌وره‌س ها به‌و سینیه‌وه
 خالان کهن وه بار چین و چینیه‌وه
 جه‌ زپر بالای چه‌م وه قینه‌وه
 یانه‌ی چهنده‌ن مه‌جنوون دا وه توینه‌وه
 لایکهن جه‌ بال کاس مه‌نده‌وه
 خاس خه‌نده‌ کهردی هم به‌ خه‌نده‌وه

نیازوات:

حوققه‌ی نَاف وه گه‌نج ته‌لایتزه وه
 چون گول به و قوم‌اش سوورمه‌پیتزه وه
 به و به‌رگ کالای به‌یزای بی‌تزه وه
 مه‌ر شیرین شوخ شاه په‌رویتزه وه
 ته‌لیسمه‌ن نه گه‌نج هاروون مه‌نده وه
 خه‌نه هه‌ا وه‌لای زه‌رپه‌ی قه‌نده وه

خانه وات:

حوققه‌ی نَاف وه گه‌نج که‌س‌نه‌داره وه
 که‌یله‌ن وه بو‌ی میسک ریزوان‌باره وه
 چون بو‌په‌نه‌انه‌ن وه عه‌تتاره وه
 ته‌لیسمه‌ن وه لای چه‌ند سه‌رداره وه
 ته‌لیسمه‌ن نه‌ده‌رس هاروون مه‌نده وه
 خاس خه‌نده که‌ردی هه‌م به خه‌نده وه

نیازوات:

په‌کب و په‌جل و که‌ف، مینای بی‌گه‌رده‌ن
 په‌مه‌ق پروخ‌سار چه‌ند که‌سان به‌رده‌ن
 چه‌ند ده‌رده‌دران به‌ خاک سپه‌رده‌ن
 هه‌زاران نه داغ هیجرانش مه‌رده‌ن

جه رای مهرگ مهوت نیاز سه‌نده‌وه
 خنده هسا وه‌لای زه‌پرپی قه‌نده‌وه
خانه وات:

ره‌کب و ره‌جل و کف، خوشنمای شیرین
 ساق سفیده‌ی چون سه‌لج کهرین
 نه‌قش دور کف زه‌نجیره‌ی زه‌پرپین
 وینه‌ی نازداران زه‌مانه‌ی وه‌رین
 جه رای مهرگ مهوت خانه سه‌نده‌وه
 خاس خنده کهردی هم به خنده‌وه

نازك نازپهروه*

نازك نازپهروه، نازك نازپهروه!
 نازك دهستهی زولف سیای نازپهروه!
 کلافش.....!
 چین چین ویهردهن.....!
 عهترش بۆ مه دۆن چون عهتر عهنبهر
 ههر چینی وستهن نه یانهم چه مهر

* * * *

سا چۆن نه بۆ چاک یه خهم جه وهردا
 نه گیلۆن چون شیت وه دهشت و دهردا؟
 کلافهی زولفش ئامان جه سهردا
 پیچ مه دۆ چون مار نه رویی که مهردا
 عهترش بۆ مه دۆن چون عهتر عهنبهر
 وستهن نه یانهی عاشقان چه مهر

* * * *

* نهم شیعره له بهرگی یه کی که شکۆلی که له پوری نه ده بی کوردی مامۆستا محمد عدلی قهره داغی وهرگرتوه، پارچه شیعره که ته نه لای نهو بلاو کراوه ته ره، نه ره ی جینگای ئاماژه یه مامۆستا شیعره که ی له که شکۆلی مامۆستا شیخ خالیدی موفتی وهرگرتوه و زۆری به هۆی پسوان و له ناوچوونی، مامۆستا قهره داغی بۆی نه خوینراوه ته ره، تا ده سکه وتنی نوسخه یه کی تر وه کو خۆی ده ی نووسه ره.

سیلسیله‌ی زولفش من که‌رده‌ن شه‌یدا
 هەر که‌س مه‌وینۆش مه‌گنۆ به‌ وه‌یدا
 پیچیان چون لول لاولو به‌ نه‌یدا
 تاتا په‌خش بییه‌ن وه‌ بان به‌یدا
 عه‌ترش بو مه‌دۆن چون عه‌تر عه‌نبه‌ر
 وستهن وه‌ یانه‌م واره‌یلای مه‌حشر

* * * *

فره شوخ!
 ته‌گرچه‌ش جه‌رگم چون!
 پشتش به‌ ده‌سمال که‌ساری به‌ستهن
 جه‌ گشت خاسترش بازنه‌ی ده‌ستهن
 به‌ پووی سینه‌ش دا زولف بو عه‌نبه‌ر
 ویه‌رد پیچ مه‌دۆ چون مار ئه‌ژده‌ر

* * * *

فیداش بام نوخته‌ی خالاش ماوییه‌ن
 هەر حه‌ب ده‌ستوورش سه‌نده‌ل ساوییه‌ن
 هەر که‌س که‌ بی‌نش موشکاوییه‌ن
 سه‌یرکرد زولفش به‌چه‌ خاوییه‌ن
 خاوی خدیاته‌ش مه‌دۆ بۆی عه‌نبه‌ر
 عه‌ترش مایه‌ی موشک وستهن به‌ چه‌مه‌ر

* * * *

نەقش كەمەند جە مولك حەبەش ئاوەردەن
 چىن چىن بە دۆشدا سەراويز كەردەن
 پەپەي گۆشوارەش دل پەريش مەردەن
 پىپۆزەي ماوي نە تەخا بەردەن
چەمەرەي
وستەن

* * * *

نيم تەنەي ئەتەس قەرزەن گولزەر
 پۆشا بە ئىقبال وينەي سەول تەر
 پىنكا بە شەوبەند دەستەي تاوس پەر
 كەردەن وە بەيداخ زولفەش پەري شەر
 عەترش بۆ مەدۆ چون عەتر عەنبر
وستەن نە يانەي دەردىنان چەمەر

* * * *

تەكدا بە تەشاب زەر نىگارەو
 زولف چون دوود نە دەور، ئاتەشپارەو
 سەر بە شەدەي شوخ بەغدا شارەو
 بە دىدەي قەتران پەر خومارەو

^۱ ئەم بەيتە تەنھا ئەوەندەي نووسراوە.

!.....

۲.....

* * * *

لۆنگداری دامان چارشییو پهر گۆلهنگ
 کیشا به سهردا زهریف شوخ و شهنگ
 دهستهی زولف چین قهترانی سیوهنگ
 مه درهوشو چون بال تارس جه سهد رهنگ
 عهترش مهبه خشو چون عهتر عهنبهر
 وستهن نه نافهی موشك چین پهروهه

* * * *

نه حاشی حوسن، زولف کهردهن و لآو
 چون ههور قهتران نه رووی ئافتار
 مه واروش وهنه چون واران وه تار
 ریژهی موشك چین قهترهی پای کلاو
 عهترش بو مه دۆ چون عهتر عهنبهر
 وستهن موشك چین، ماچین نه چه مهر

۲ کۆتایی تهرجیع بنده که دیار نییه، وادیاره نووسه رهوهی دهستنوسه که له بیرى چوه.

بهائی دهرده عیشق*

بهائی دهرده عیشق زه رب په نجهی دهرده
 سه دد سه که ندهر مه که رهۆ به که د
 بهرق شو علهی عیشق نه پروی عهرسهی دهور
 بداله ههر کهس چون تریشقهی ههور
 تا زوهوور سهخت پۆی (یوم القرار)
 مه که رهۆش وه په نهد واتهی پۆزگار
 مایهی سه ودای عیشق دایم گریانهن
 قنیاتیش ههر زوخ، ئیش زامانهن
 شاللا کهس سه رسام سه ودای عیشق نه بو
 نیسه دهی دهرده مه جنون مه شق نه بو

* نهم شیعرهه له بهرگی به که می که شکۆله شیعریه کانی مامۆستا قهرده داغی وهر گرتوه و مامۆستاش له که شکۆلی مه لا عهزیزی پيشاوی وهر گرتوه.

شیرین شهمی نهو*

شیرین شهمی نهو، شیرین شهمی نهو!

جهمین موقاییل شیرین شهمی نهو!

* مامۆستا همه رهشیدی ئەمینی دواتر به نامهیه کدا ئەم شیرانهشی بۆ ناردم و ئەمەدی نووسیوه: ئەم پارچه شیرەم ئە دەستنووستیک له لای کاک سیروس عەزیزی له شاری پاوه دەست کەوت، دەستنووسه که له لایەن عەبدولفەتاح ناویکەوه سالی (۱۲۹۰ ک. م.) نووسراوه تەوه، سەرەتا نەمەزانی ئەم "خانە" یە کێیه؟ زۆریش له شیرە "خانای قوبادی" یه نزیك بوو. بۆ به لگه‌یش نەمستانی بلێم: ئەم "خانە" هەمان خانای قوبادییه. تا چارم کەوت بەو شیرانە ی له لایەن کاک "کاروان عوسمان" هه له کەلار بە ناوی خانای قوبادییه کۆکرا بونەوه، پارچه یه کیان به ناوی خانە تێدا بوو، هەندێک لێکدانەوه ی له سەر نووسیوو، ئەگەرچی به راستی بەو قەناعەتە نەگەیشتووم که ئەمەش خانای بیت، له بەر نزیکی شیرە که به خانای و چەند پارچه یه که خانای بۆ زۆر لێخای نووسیوه، به دوری نازام که ئەم "خانە" یه‌یش هەمان خانای قوبادی بیت، بۆ وێنە: له پارچه ی "زێخام ناره"، زۆر واتە و وشەیان له یه کەوه نزیکن، وهک: ئەم دوو نیوه دێرە:

جایی سم غەزال وەلگ گولناره ...

جایی سم غەزال چەرخ جسمانی...

یان پارچه ی "له یلم سویمانی" زۆر له یه کەوه نزیکن، هەتا دەلێنی به ندیکی دیکه ی ئەم تەرجیع به ندهیه:

ناف قوتووی مه‌عجرون ده‌وای لوقمانی...

ناف قوتووی مه‌عجرون ده‌وای لوقمانی...

دەقاده‌ق وهک یه‌کن، هەر ئەوه یه باره‌م په‌یدا کرد ئەو "خانە" یه هەمان خانای قوبادییه، لێرەدا به ناوی خاناه ده‌نیوسه‌وه، هیوادارم به هه‌له‌دا نه‌چووم.

له کۆی ئەو باسه‌ی مامۆستا همه ره‌شیده‌دا که نووسیویه‌تی، هیچ گومانی تێدا نییه‌ خانە و خانای هەر یه‌ک که‌سن. دوا ی ئەوه ی ئەم کتێبه به تەواوه‌تی ناماده‌ی چاپ بوو، مامۆستا حکیم مه‌لا سالح لوتفی کرد و نوسخه‌کانی خۆشی پی داین، به‌ندی دووه‌می ئەم شیرەیشی تێدا بوو، لێرەدا به‌راوردمان کردوه و دامان ناره. ئەم به‌نده له لایەن پیره‌میره‌وه وه‌رگێردراوه‌ته سەر شێوه‌زاری کرمانجی خواروو و ئەو شیرانه‌یشی نزیکن له پارچه‌یه‌ی خانای وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌میره‌دیش بلاوی ده‌که‌مه‌وه. ده‌بی ئەوه‌ش بلێم خانای قوبادی ئەم هۆنراوه‌یه‌ی له ژێر کاریگه‌ری شیرێکی بیسارانیده‌ نووسیوه.

¹ له (حک) دا نووسراوه "شەر".

توورپه‌ی ئه‌برۆوان وینه‌ی ماه‌نسه
 سنعه‌ت سازنا^۲ په‌ی خه‌شم و غه‌زه‌و
 تیپی موژگانان چون سوپای عه‌ره‌و^۳
 سان دا نه‌ ده‌ور دیدیه‌ی سیای ئه‌و^۴
 دوو دیده‌ دارۆ دایم مه‌ست خه‌و^۵
 جه‌واهیر نیشان پۆشا بی وه ئه‌و^۶
 بیینی له‌علیوه‌ن کی‌شیان وه ده‌و^۷
 نه‌ك وه زهریفی، خال پای غه‌و غه‌و^۸
 حه‌لقه‌ی حه‌یوه‌جان سیای بی مه‌زه‌و^۹
 سه‌ر نیان وه‌بان قولف دوگمه‌ی خه‌و^{۱۰}

^۲ له (حك) دا ئهم نیه‌به‌یتته نه‌هاتوه.

^۳ له (حك) دا نووسراوه "گهر ساختهن".

^۴ له (حك) دا ئهم نیه‌به‌یتته به‌م شیوه‌یه نووسراوه: "به‌عزێ شه‌مامه‌ی نیم یارای عه‌جه‌و".

^۵ له (حك) دا ئهم نیه‌به‌یتته به‌م شیوه‌یه نووسراوه: "سه‌لام ئه‌و سه‌لات کیاسته‌ن په‌ی ئه‌و".

^۶ له (حك) دا نووسراوه: "به‌عزێ شه‌مامه‌ی نیم یارای عه‌جه‌و".

^۷ ئهم نیه‌به‌یتته له (حك) دا نه‌هاتوه.

^۸ ئهم نیه‌به‌یتته له (حك) دا نه‌هاتوه.

^۹ له (حك) دا به‌م شیوه‌یه نووسراوه: "نه‌ك چون زهریفی خال نه‌پای غه‌و غه‌و".

^{۱۰} له (حك) دا نووسراوه: "كۆریه‌ی حه‌یوه‌جان سوپای به‌د مه‌زه‌و".

^{۱۱} له (حك) دا ئهم نیه‌به‌یتته به‌م شیوه‌یه نووسراوه: "به‌قیه‌ی دوگمه‌ی قه‌و".

وه نازکی قهیتان پای که ناره‌ی مهو
 نه دیده‌م سه‌ن‌دن، رۆژ خورد و شهب خه‌و^{۱۲}
 زه‌رپه‌ی ماوی خال، نه تو‌ی جامه‌ی نه‌و
 مه‌دره‌وشو نه تهرح ستاره‌ی پی‌شپه‌و^{۱۳}
 جفتی شه‌مامه نیم نیگای عه‌جه‌و
 مه‌ولا وه خه‌لات کیاستی په‌ی نه‌و^{۱۴}
 وه‌له‌د ره‌فتاری، تورک شا سه‌نه‌و^{۱۵}
 شه‌وق، لیکای حوری، جای^{۱۶} عالی نه‌سه‌و
 یه‌خانه^{۱۷} واتن هر وه بی‌مدرکه‌و
 جه‌هد و جه‌خت له‌من، مه‌رحه‌با له‌نه‌و

* * *

زوله‌یخای^{۱۸} سانی، زوله‌یخای سانی
 زوله‌یخای^{۱۹} به‌گزاده‌ی کولیکای نیشانی^{۲۰}

^{۱۲} نهم به‌یته لای (حك) هدی‌ه و له‌نوسخه‌کدی لای ماموستا همه‌ره‌شیددا نییه.

^{۱۳} نهم به‌یته لای (حك) نییه.

^{۱۴} نهم به‌یته لای (حك) نییه.

^{۱۵} له (حك) دا نووسراوه: "وه‌لیتوه‌ی بالای تورکی شا سه‌نه‌و".

^{۱۶} له (حك) دا نووسراوه: "مه‌ر شه‌وق لیکای شای".

^{۱۷} له (حك) دا له‌جینگه‌ی ناوی "خانا" ناوی "مومین" هاتوه.

^{۱۸} له (حك) دا نووسراوه "زوله‌یخام".

^{۱۹} له (حك) دا نووسراوه "زوله‌یخام".

^{۲۰} له (حك) دا نووسراوه "سانی".

ده‌ور به‌سته‌ن چون چه‌رخ چالاک لانی
 چه‌رخنا چون باز شه‌یدای شیوانی
 سا چاخ شه‌وبه‌ند ده‌ور^{۲۱} پی‌شانی
 سان دا چون سه‌ردار سوپای ئی‌رانی
 حاجیبان دوو قه‌بز پشته‌ی سو‌بجانی
 جه‌م به‌سته‌ن نه‌ده‌ور دیدی قه‌ترانی^{۲۲}
 موژان خه‌ده‌نگجۆ، جه‌رگه‌ی^{۲۳} که‌مانی
 سی کۆزه‌ی سه‌نگ سم لاهوور مه‌کانی
 بی‌نی نه‌قش کلک ئوستاد مانی
 عه‌قیقه‌ن نه‌ده‌ور دانه‌ی یه‌مانی^{۲۴}
 ده‌هن سه‌رچه‌شه‌ی جای زینه‌دگانی
 خه‌به‌ردار نه‌جنس سه‌د ساله‌ی فانی^{۲۵}
 په‌ونه‌ق دا به‌رووی خال سو‌بجانی

^{۲۱} له (حك) دا نووسراوه "تەخت".

^{۲۲} له (حك) دا ئەم بەیتە نەهاتوو.

^{۲۳} له (حك) دا نووسراوه "خەتەر خۆی چه‌رگه‌س گای".

^{۲۴} له (حك) دا ئەم بەیتە نەهاتوو.

^{۲۵} له (حك) دا ئەم بەیتە پاش بەیتی دراتر خراوه و به‌م شێوه‌یه هاتوو:

(ئه‌نقشی!) بۆی عه‌نبه‌ر ئالای په‌بجانی

روح (مخاشرا!) سه‌د ساله‌ی فانی

شه فافتەر جه شهوق جقهی خاقانی^{۲۶}
 گهردهن چون بلوور^{۲۷} بادهی کدیانی
 مه‌دا وه حوققهی^{۲۸} ساف سولتانی
 سینه زهر وهرهق زیبای ئه‌لوانی
 یا (حور العین) باغ ریزوانی^{۲۹}
 بریقهی بهی چون دور به حروئه‌مانی
 په‌روه‌دهی سه‌هه‌ند خامه‌ی که‌تانی^{۳۰}
 ناف قوتوری مه‌عجورن ده‌ای لوقمانی
 زهر بافتن جه تهرح رشته‌ی ریزوانی^{۳۱}
 جایی سم غه‌زال، چهرخ جیسمانی
 بیلاته‌شبی کاف نوون قورئانی^{۳۲}
 وه‌له‌د ره‌فتاری، خو‌ش خه‌رامانی^{۳۳}
 مهر بانۆ هه‌رسین یا دول‌بهر جانی

^{۲۶} له (حك)دا ئەم بەیتە بەم شیۆه‌یه نووسراوه:

گۆنا ئه‌بیه‌ز، خان سوله‌یمانی

شه‌فاف نه‌تەرز، جقه‌ی خاقانی

^{۲۷} له (حك)دا نووسراوه "گهردهن سوراخی".

^{۲۸} له (حك)دا نووسراوه "به‌و سه‌لیقه‌ی".

^{۲۹} له (حك)دا ئەم بەیتە نه‌هاتووه.

^{۳۰} له (حك)دا ئەم بەیتە نه‌هاتووه.

^{۳۱} له (حك)دا ئەم بەیتە نه‌هاتووه.

^{۳۲} له (حك)دا ئەم بەیتە نه‌هاتووه.

^{۳۳} له (حك)دا تهنه‌ها یه‌ك نیۆه‌به‌یتی هاتووه.

مه ته رسوون جه لوتف زولتخای سانی^{۳۴}
 خانه بهر وه ته بیع شیخ سه نغانی^{۳۵}
 یه خانه واتهن هدر وه بی مدرکو
 جه هدر و جهخت له من، مدرحه با له تهو^{۳۶}

^{۳۴} له (حك) دا نیوه بهیتی دووه می بهیتی پیتوو و نیوه بهیتی یه که می ئەم بهیتهی کردوو به یهک بهیت و بهم شیوه هیناویه تی:

ته قدیم ته لیسیم زولته یخای سانی چون بانۆی هه رسین دلچسب گیانی

^{۳۵} له (حك) دا ته نهها یهک نیوه بهیتی هاتوو و بهم شیوه یه نووسراوه "خانه تهوفیق بهرد وه دین شیخ سه نغانی".

^{۳۶} له (حك) دا ئەم بهیته نه هاتوو.

پیره میرد کاتی خۆی ئەم بهندهی وه رگتیراوه ته سه ر شیوه زاری سلیمانی و له یۆژنامهی "ژبان" دا بلاوی کردۆته وه، له (د. پیره میرد، ب. ۲، ئومید ناشنا)، لا (۲۶۳ - ۲۶۴) بلاو کراوه ته وه، پارچه هۆنراوه که ی له بهرگی یه کی که شکۆله که ی مامۆستا موحه ممد عه لی قه رداغی وه رگرتوو، مامۆستا نه جه دین مه لایش له ده ستنوو سی سۆزی نیشتمان و نه وراقی په رتشان و مینای شکسته دا نووسیویه تی. من دهقی نه وانم له لا هه یه، نه وه ی سۆزی نیشتمان جیاوازیه کی که می له گه ل ئەم ده قه دا هه یه:

زولتخای سانی، زولتخای سانی

زولتخای میسری، ده وه ی جـوانی

کۆتایی پارچه هۆنراوه که:

هـومیلای سـاحیر بابلـستانی

خانـات خـسته دووی شـیخی سهـنغانی

له که شکۆلی مه جموود پاشای جافیشدا یهک بهندی ئەم هۆنراوه یه نووسراوه، جیاوازیی زۆری تیدا یه، لیره دا سه ره تا و کۆتاییه که ی بلاو ده که مه وه.

زولته یخای سانی، زولته یخای سانی

زولته یخا، به یزای کلته سانی

شهرجۆی شا ماران، زهنگی سوبجانی
سهه مناک، چون بال بیداخ خانای

کۆتایی پارچه هۆنراوه که:

هومسه یلای ته لیسیم، زوله یخای سانای
خانسه ده ست نه دۆی شیخ سهه نعانای

ماموستا ههرده وێن کاکهیی له بدرگی یه که می کتیبی هه لێژاره یه که له هۆنراوهی فۆلکلۆری کوردی نارچهی گهرمیاندا، سالی (۱۹۸۵) چاپی کردوه، له لاپهه (۷۶-۷۷)، شیعریکی بلۆ کردۆتهوه، ئەم شیعره ههه چهنده سهه تاکهیی جیاوازه، له زۆر شوێندا لهم شیعرهی خانا ده چیت. لێره دا سهه تاکهیی و کۆتاییه کهیی بلۆ ده که مهوه:

لهه یلم سوبجانی، لهه یلم سوبجانی
رهنگ ره شتهن وه رهنگ سونع سوبجانی

مههه دیسهی شههه باز لان شههه یوانی
دووهر بوو چه نافات قهه زای رهه بانای

کۆتایی پارچه هۆنراوه که:

ناف قوتووی مههه عجون دهوای لوقمانای
باعیسهه نه پهی فهوت سهه سالی فهی فانی

ئه مهش شیعره کهیی بێسارانی که له گوڤاری بهیان ژماره (۷۰) ی ئاداری (۱۹۸۱)، لاپهه (۹۲) دا بلۆ کراره تهوه:

نهو بهه نهه مامی، نهو بهه نهه مامی
ئارۆ دیسم وه چههه، نهو بهه نهه مامی
زولف پیچ که مه نههه، خه یاتهی خامی
هۆری سهوشتی، جهه مین چون جامی

کۆتایی پارچه هۆنراوه کهیی بێسارانی:

بهههه ره شهههه فی، پیتهشانی چون هووهر
بیزنهان بانار، خورشید پر نوور
خورشید روو جهه نوور، رووخسارش ساوان
زیانته وه چههه نههه، مههه لا و شهههه ییخوا

شیرین شه‌ره‌وه*

شیرین شه‌ره‌وه، شیرین شه‌ره‌وه
 شیرین شه‌وبه‌ند، شه‌یدای شه‌ره‌وه
 قه‌زای جه په‌ره‌ی تاوسه‌په‌ره‌وه
 جیل وه باوه‌ش، تیف‌ل په‌ره‌وه
 مه‌ره‌له‌د شیر، ئاهووی به‌ره‌وه
 تووب که‌لی به زه‌نج لولووی په‌ره‌وه
 گولان وه کالای موشه‌ججه‌ره‌وه
 حاجی وه حوجه‌ت په‌ستون زه‌ره‌وه
 موژان وه نه‌خش ته‌یموور په‌ره‌وه
 تا په‌ر په‌یکانش ها وه شه‌ره‌وه

* نهم شیعره له نوسخه‌کانی (حك) وه‌رگیره.

میرزام خان لہیل*

میرزام خان لہیل، میرزام خان لہیل!
 وہ سواسم کھردھن، نوقتھی خان لہیل
 تھ گریجھی پھل دیز، پای دھسمال لہیل
 تھ برزی تاق نمای چون هیلال لہیل
 زہربھی زنگ ماران، شو نہ ہونای لہیل
 شہ عشہ عھی شہ جہر، نہ روی گونای لہیل
 فہزای گرمھی چہتر، میقرار گاز لہیل
 خہندہ و نہزاکت، عیشوہ و ناز لہیل
 جفتی زہنگ نہ پای ہیتاران لہیل
 زمان قہ فہسگی شاماران لہیل
 لہبان گونار یاقوتبیز لہیل
 سی و دوو ددانھی سہدہ فریز لہیل
 زہغدان فنجان، قہ لہ مگری لہیل
 گہردھن بلووری، شای جہ مشیری لہیل

* تھم پارچہ شیعرہم لہ کہشکۆلی ہورامان، بہرگی دووہمی مامۆستا موحمہد ریشیدی تھمینی ودرگرتوہ، ہیتشتا لہ چاپ نہدراوہ، تھ لہ تھ ہونراوہ کہ لہ کہشکۆلی مہجمودی کوری موحمہد نووسراوہ، کہشکۆلہ کہ لہ سالی (۱۲۹۱ک.م). نووسراوہ تھوہ. لہ گہل نوسخھی دہستنوسہ کہدا بہراوردم کردوہ و لیرہدا کارم لہ سر دہستنوسہ کہ کردوہ. تھم پارچہ شیعرہیش دیسانہوہ لہ کتیبی حددیقھی سولتانی مامۆستا موحمہد عہلی سولتانی لاپہرہ (۲۲۶-۲۲۷) دا بلاؤکراوہ تہرہ و جیاوازی لہ نیوان دہقہ کہ یشتا بہدی دہ کریت.

سیننه ئایینهی عهرووس شاری لهیل
 سهوئی چناران، سونعهت کاری لهیل
 فیروزه خالان، تی نیشان لهیل
 لاجیوهرد نه دهوور شهمامان لهیل
 ناف نافی ئاهووی تهتارانی لهیل
 حوققهی نوش دارووی، بیماران لهیل
 تهلیسم دیوبه نهد، قوللهی قاف لهیل
 سهترش نه کهندهن جه پای ناف لهیل
 گهنج په نهانی، قودرهت دادهی لهیل
 لهعل به دهخشان، گرانمایهی لهیل
 به "خانا" واتهن ویش وه توفهیل کهرد
 گیان وه پایه ندادز خاک و پای لهیل کهرد

شیرین مونیرون*

شیرین مونیرون، شیرین مونیرون
 نه گریجهش نه دور، دیدهش مونیرون
 دیدهش چون دیدهی ئاهوو بهچهره
 بینی کسه شیدهی لال ئه حمیره
 ۱

دههن چون چه شمی حوز کهوسه رهن
 جفتی بی نه سهر شیشهی مونه رهن
 هدر یدک دورر شانهی گوهدر جه سهرن
 عالم مه دره وشو ماچان یسه خورن
 سینش سه دهف بار پهر نه گوهدرن
 شیشهی سه دهفبار، کاتب مه حزه رهن
 یه خانه واتهن شای سیفدت گهرن

* ندم شیعه له نوسخه کانی (حك) وهر گراوه.

۱ ندم نیوه بدیته له دستنوسه که دا له بیر کراوه.

شیرین سه همناک*

شیرین سه همناک، شیرین سه همناک
 پیشهی مه کر ویت، قوبه‌ی رۆی ئه فلاك
 گیسووش چون ماران که تف شای زوحاک
 جه دشمن نه ته‌رس، جه دۆستان بیباک
 زولف وه نووشه‌ی دیز، لاهه‌ین بۆر چین
 سیوادی و سه‌ر خه‌م، قه‌تران پیشه‌ی دین
 حه‌به‌ش غولامان، کۆرپه‌سای ساوا
 سه‌نعان نه رابه‌ر پێشانی ئاوا
 شه‌وقی پێشانی شای سنه‌ت کاره‌ن
 سنور مابه‌ین له‌یل و نه‌هاره‌ن
 گۆش به‌ گۆشواره‌ی ته‌لابیژه‌وه
 موسولمان وه چین زولف دیزه‌وه
 گۆشه‌ی عه‌ین وه خه‌شم، نیگای نازه‌وه
 مه‌یلشان وه زهر بیئیحازه‌وه
 ده‌هن وه لوولوی مائیل گه‌نجه‌وه
 له‌ب به‌ دورپه‌فشان گه‌وه‌رسه‌نجه‌وه

* نهم شیعره له نوسخه‌کانی (حک) وه‌رگیراوه.

سهدر شی نه سینهی سهندووق بارهوه
 خالّ چون گولّ وه نهوش چینی کارهوه
 بالّ باهوبه ند، گولّ درشته وه
 هه نارهنگ به ستهن دا نه گشته وه
 سورمه چه م به نور سویمان پرشته وه
 حورئاسا مه یۆ نه به هه شته وه
 خالّ وه ده ماغ غه لتان پاشی بی
 خانه وه سه رگه رد تامار لواشی بی

شیرین ته لعه تهین*

شیرین ته لعه تهین، شیرین ته لعه تهین
 زولخا شیوهی حوری ته لعه تهین
 موبه پرا بیعهیب، جه سهر تا نهعلهین^۱
 عهکس پیشانیت،^۲ (بدر الکاملین)
 غهزالان سیفت، موژانان عهین عهین
 شمس بیهن گونای (شمسُ المشرقین)^۳
 بین عهترئاویز، عهترن نه شنه تهین
 دندان لولوو تهرز، سولتان به حرهین^۴

* سهرچاوهی ئەم شیعره دوو نوسخهیه، بنچینهی کاره که له سهر نوسخهی (عزاه). ئەم هۆنراوه (۳) دانهبون و له نوسخهی (عز)دا به دواى یه کدا نووسراون. دهستنوسه کهیش ناوی تهواوی "عهزیز تورکمانکهندی"یه. له سالی (۱۸۷۹)دا نووسراوه. ئیمه نوسخهیهکی وینهگیراوی ئەو چەند پارچه شیعره مان له مامۆستا موحه مەد ئەمین شاسه ئەم له شاری بۆکان وەرگرتوو. سوپاسی بیپایانی دهکەین که به تنگ داواکارییه که مانه وه هات و هەر زوو وینهی دهستنوسه کانی بۆ ناردین. نوسخهیهکی تری ئەم هۆنراوهیه لای مامۆستا حکیم مهلا سالحه له شاری ههله بجه. ئیمه به نوسخهی (حک)مان له قهڵم داوه. له گهڵ ئەم نوسخهیهدا بهراوردمان کردوه.

^۱ له نوسخهی (عز)دا ئەم نیوه بیهته بهم شیوهیه هاتوو: "موبه پرا بیعهیب، جه غهرق تا نهعلهین". له (حک)یشدا نووسراوه "موبه پرا جه عهیب، جه غهرق تا نهعلهین". بهو شیوهیهی سهروه به دروستمان زانی.

^۲ له (حک)دا نووسراوه "پیشانی".

^۳ ئەم بهیته مان له (حک)دا وەرگرتوو. ئەم بهیته بهو شیوهیهی سهروه هاتوو و له (عز)دا نه هاتوو. ههروه ها له نیوه بیهتی یه که مدا وشه "موژان" هاتوو، ده بیته له بهر برگه ی بهیته که وشه که "موژانان" بیته، ئیمهیش هه ره مان به دروستتر زانی.

^۴ ئەم بهیته له (عز)دا بهم شیوهیه هاتوو و ههله یه، ئیمه نوسخهی (حک)مان به دروستتر زانی و دامان نا.

نه برۆوان چون سه یف مه حمود غه زنه یین
 هم (هل ذلّ العین) کاف نوون جه به یین^۵
 شه مع شوعله ی گۆنات، شه و قهل نه ختیره یین
 بیئت عه ترئامیز، عه تر و نه شه ته یین^۶
 خالّ جه جای زنج، (شمسُ المشرقین)
 کهرده ن سوراخی، به زم زولقه پنه یین^۷
 سینه ی ئاراسته ی ئوستاد که ونه یین
 مه مان بیم ره یان، باغچه ی جه ننه ته یین^۸
 پیمای ناف پیاله ی مینای زه مزه مه یین^۹
 بلوورهن، سافهن، روکبه و ریجله ته یین^{۱۰}
 یه خانای واتهن، خووری نه شه ته یین
 مه حبووبش کهرده ن (بابُ الحسینین)^{۱۱}

^۵ نهم به یته له نوسخه ی (حك) دا نه هاتوو.

^۶ نهم نیوه به یته لیره دا دووباره بووه ته وه، نه گهر خودی خانا نهم کاره ی کرد بیئت، نه وا ره هه ندیکی جوانکاری تیئدایه. نه گهر گرفتگی دوو نوسخه ی بیئت، نه وا هه له یه و ده بیئت له بهر رۆشنایی نوسخه ی تر چاره سهر بکرتنه وه. هه روه ها له نیوه به یته دووه شیئدا بره گه یه ک کم بوو، به دانانی "جه" یه ک، نه وه ییش چاره سهر ده بوو.

^۷ نهم به یته ته نها له (عز) دا هاتوو.

^۸ نهم به یته ته نها له (حك) دا هاتوو.

^۹ نهم نیوه به یته مان له وه ی (حك) وه رگرتوو و نه وه مان به دروستتر زانی، هه ر نهم نیوه به یته له نوسخه که ی (عز) دا به م شیئوه به نووسراوه: "حوققه ی ناف جه دور ما و زه مزه مه یین".

^{۱۰} نهم نیوه به یته مان له وه ی (عز) وه رگرتوو و له (حك) دا نووسراوه: "سافهن، بلوورهن، راکیفهن، ره جله ته یین".

^{۱۱} نهم به یته ته نها (حك) دا هاتوو. هه روه ها له بری ناوی (خانای ناوی (مومنین) هاتوو و به قه له می سوور ناوی (مومنین) کوژتیره ته وه و ناوی خانا له سهری نووسراوه.

قامهت توویا ته‌رز شه‌مس حوورلعه‌دین
مه‌حفووزت که‌رۆ (ب‌بابُ الحُسَین)
خاو خاو و نهرم نهرم، ویش وست نه پیوار
خانه که‌رد وه نه‌قش که‌نده‌ی پووی مه‌زار

شیرین شه‌مس شهرق، شیرین شه‌مس شهرق^۱
شیرین ته‌ر جه شه‌وق^۲ لیکای شه‌مس شهرق
ته‌یار که‌رد نه‌سپاب^۳ شه‌ده‌ی یه‌کتای فه‌رق
قه‌اردا نه‌ فه‌رق^۴ پیشانی شه‌م به‌رق
ورشه ورشهی چه‌تر، نه‌گرجه‌ی تاوس^۵
مه‌ر ورشهی سه‌ر سه‌موور، کاتب کاوس^۶

- ^۱ ئەم شیعره له‌بەر پۆشنایی دوو نوسخه کاری له سه‌ر کراوه، نوسخه‌ی (عز) و کراوه به‌ بنچینه‌ی کاره‌که.
هه‌روه‌ها له نوسخه‌ی (حك) یشدا هه‌بوو، به‌لام له (حك) دا ته‌راوی شیعره‌که نییه و چەند بە‌یتێکی لی فه‌وتاره.
- ^۲ له (حك) دا نووسراوه: (بالا شه‌مس له‌میحه‌ی).
- ^۳ ئەم نیوه‌به‌یته له نوسخه‌که‌ی (عز) دا له‌نگ بوو، به‌م شێوه‌یه نووسرابوو: (مه‌م زه‌ده‌ن که‌رد نه‌سبای...). نه‌وه‌ی (حك) دروستتر بوو، نه‌وه‌مان دانا.
- ^۴ له (حك) دا نووسراوه: (فه‌رق).
- ^۵ ئەم نیوه‌به‌یته له (عز) دا به‌م شێوه‌یه نووسراوه: "ورشه ورشهی چه‌تر کاتبی کاوس". نه‌وه‌ی (حك) مان به‌ راستتر زانی و دامان نا.
- ^۶ ئەم نیوه‌به‌یته له (عز) دا به‌م شێوه‌یه نووسراوه: "مه‌ر ورشهی سه‌ر چه‌تر نه‌گرجه‌ی تاوس". نه‌وه‌ی (حك) دروستتر بوو.

به میقراز ماچان، به چل چەنگ دا کەچ
 نەرمەتەر جە پاپل کەرگ کەرکەس بەچ^۷
 مەر باب رەونەق، سەیف نەبرۆتاق
 مەر حەلقەیی غەوواس، قەزا جە^۸ ئافاق
 راقیفەن جە عەین، چالاک چەرخی فەوق^۹
 عەین فەوقەن جە فەرق غەزالان بی فەرق^{۱۰}
 چەرخی نەعلەین هات وە گوزەردا
 هەیی وەیی بات و خاس مەحشەرا تەردا^{۱۱}
 خاو خاو و نەرم نەرم، ویش ویش نە پیتوار
 خانە کەرد وە نەقش کەندەیی رەوی مەزار^{۱۲}

زولئەیحام زوننار، زولئەیحام زوننار*
 چون جوقەیی تاوس، زولف حەلقەیی زوننار

^۷ ئەم بەیتە لە (حك)دا نەهاتوو.

^۸ لە (حك)دا نووسراوە: "مەنزڵ نە".

^۹ لە دەستنووسە کەدا ئەم نیو بەیتە بەم شێوەیە هاتوو "راقیفەن جە عەین، فەوق چالاک چەرخی". دیارە سەرۆاکەیی تەواو نییە و دەبی بەو شێوەیە سەرەو بەنووسریت.

^{۱۰} ئەم بەیتە لە (حك)دا نەهاتوو.

^{۱۱} ئەم بەیتە لە (حك)دا نەهاتوو.

^{۱۲} ئەم بەیتە لە (حك)دا نەهاتوو.

* ئەم شیعەرە لە نوسخەکانی (حك) وەرگیراوە.

پێشانیش چون بهدر تهر بهی ههشت و چار
 مهر شهرق شاپوخ، خۆرئاوای ئیوار
 مامه لهی سهودای شعره ی هوننی خوار
 ئییش چون عه قردب دل دا وه ئازار
 ئه لف ئالای مه عجوون نه فهس بۆی بلغار
 بۆی مه بۆ^۱ موشك خولاسه ی عه تتار
 له ب چون په ره ی گول، سه نگرچه ی به هار
 مهر عه قیق نه ده ور دانه ی شه هسوار
 پی به شته ی نارنج سینه ی سه ده فکار
 نه شو ی جامه وه، مه گریو چون نار
 ته شریف به رد وه یۆرت، نه سرگای ئیوار
 خانه کرد وه نه قش کهنده ی پوی مه زار^۲

^۱ له دهستنوسه کهدا نووسراوه "مهر" هه له یه و ده بی "مه بۆ" بیته.

^۲ ئەم بەیتە لە نوسخە کە ی (حك) دا بە هه له نووسراوه و دهستکاری کراوه، جگه له وه ی دهستکاری کراوه، له نگیش بوو. بۆیه دوای ورد بوونه وه له م هۆنراوه یه و دوو هۆنراوه ی "شیرین ته له ته تین و شیرین شه مس شهرق" بۆ مان روون بوویه وه که ئەم پارچه هۆنراوه یه ش به ندیکی تره له و دوو پارچه شیعره، ههر بۆیه نیوه به یته کۆتایی نوسخه کە ی (حك) که به م شیوه یه هاتبوو "خانه سینه ی چون نه قش کهنده ی پوی دیوار" لامان برد، نیوه به یته نوسخه یه کی ترمان هینایه ئیتره.

شیرین شه‌ر جوورهن*

شیرین شه‌ر جوورهن، شیرین شه‌ر جوورهن
 شوخه‌ن، شابازهن، به‌یتهور شه‌ر جوورهن
 کلّیسا مه‌زه‌ب، ته‌رسا ده‌ستوورهن
 نیم نیگای نــــازش (یوم المحشور)هن
 که‌شیده‌ی قــــودره‌ت، ره‌شیده‌ی نوورهن
 عه‌ره‌قچین سه‌رپوش، توك سموورهن
 حه‌به‌ش مارانش، سوپای شه‌ر جوورهن
 گیسوش مهر که‌مه‌ند به‌ه‌رام کوورهن
 قه‌ترانی زولفش، سورمه‌ی کۆی توورهن
 هه‌ر تاییّ خراج مولک لاهوورهن
 به‌و دیده‌ت قه‌سه‌م مه‌ست و مه‌خموورهن
 عه‌ین غه‌زاله‌ی چه‌ریده‌ی چوورهن
 ئونف ئالای بیگه‌رد، نه‌ سویح نوورهن
 زورر مابه‌ین لــــه‌یل و ده‌یجوورهن
 سه‌ف سه‌ف چون سوپای شاهی ته‌یجوورهن
 جه‌نگنارا نه‌ ده‌ور جام فه‌غفوورهن
 خالت له‌ککه‌ی سیب جه‌ننه‌ت ده‌ستوورهن
 هه‌ر که‌س ماچ که‌رۆش جه‌ دۆزه‌خ دوورهن

* نهم به‌نده له‌ ده‌ستنووسی (عز) وه‌رگیراوه. ده‌ستنوسه‌که له‌ سالی (۱۸۷۹)دا نووسراوه.

یه^۱ خانه واتهن جه زهینش دوورهن
دل تهنگ و تاریک، بینابیش کوورهن

^۱ له هیچ شیعرنکی خانای قوبادیدا، خانانہی گوتووه "جه خانه، جه خانان" زۆربہی کات گوتووبہتی "یه خانه، یه خانان" واتہ ههله یه و نئمہ به (یه) نووسیمان.

شیرین نه شههد بۆ*

شیرین نه شههد بۆ، شیرین نه شههد بۆ
 چه‌ند ده‌سته‌ی کلاف سیای نه شههد بۆ
 تایی زولف سه‌یوان پشتی تانویۆ
 بۆی عه‌ترئ مه‌یۆ شه‌ویۆ نه شاهۆ

ساچاخ شه‌وبه‌ن مه‌گنۆله‌ دا فه‌ر
 ماه ته‌خت جام گیتینمای زه‌ر
 کۆرپه‌ی په‌لتووکان، چه‌تر تاوس په‌ر
 سه‌ر رسته‌ی په‌ی عام، شه‌رباران شه‌ر
 فه‌ره‌اد فانی که‌رد، نه پای قولله‌ی کۆ
 بۆی عه‌ترئ مه‌یۆ، شه‌ویۆ نه شاهۆ

(فه‌زا نه‌نف و لوو، ته‌لا جیم و میم!)
 شه‌وق سه‌ندن^۱ نه‌ پرووی، سیما نه‌ پرووی سیم
 زه‌ردا به‌ سه‌ده‌ف، نه‌ادیره‌ی نه‌دیم
 نه‌فه‌س بۆی نه‌سیم، مه‌ر عیسانی قه‌دیم

* نه‌م شیعه‌ له‌ نوسه‌خانه‌کانی (حك) وه‌رگیراوه.

^۱ له‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌دا نه‌م وشه‌یه‌ نووسراوه "سه‌نگه" دیاره‌ که‌ هه‌له‌یه‌ و خانا له‌م جۆره‌ وشانه‌ی به‌کار نه‌هیتاوه.

تیجه "سه‌نده‌ن" مان به‌ دروست‌تر زانی و دامان نا.

زەنج خـال شیرین، شیرین شیرین خـو
 بۆی عەترئ مەیۆ، شەبوۆ نە شاھۆ

گەردەن چـون بلوور، سفید سادە کار
 لەزیزە پـەی حوسن پادشای جەببـار
 دوو لیمۆ نە تەخت، سینەش گرتەن بار
 مەگپۆ چـون فـانۆس، شەونم وینە ی نار
 توورپە ی پای کەتان، عـارەق لیمۆ
 بۆی عەترئ مەیۆ، شەبوۆ نە شاھۆ

نـاف قوتووی ماجووم، گەنج باد ئاوەرد
 مەلھەمە پـە ی زام خەستە ی گران دەرد
 کە مەریبەند چـران، سەر چـراتی هـەرد
 سەواد ی گەنجی رەنگم کەردەن^۲ زەرد
 کەتف جەم سینەن کە مەندان کۆکۆ
 بۆی عەترئ مەیۆ، شەبوۆ نە شاھۆ

^۲ ئەم وشە یەش لە دەستنووسە کەدا نووسراوە "کەردگە"، دیارە کە هەلە یە و خانانەم جۆرە لە هەجە یە ی لە نار
 شیعەرە کانییدا بە کار نە هیناوه.

جفتی ران نه تهرز، ماهیان چه
 به وینهی زمرود، خوشنمای قهدهم
 نام شوعلهی خورشید، مهرزئیلهی شه
 شین رهستاخیز، سۆزهی دا نه چه
 خانه گوهدر سن، شیرین شیرین خو
 بۆی عهتری مدیو، شهوبو نه شاهو

زوخاو جه جه رگم*

زوخاو جه جه رگم، زوخاو جه جه رگم
 زوخاو سه رکه ردهن مه شو جه جه رگم
 گول گول گول به ستهن، سدرتاپا به رگم
 نازداوهن وادهن، قسه بیران مه رگم
 پهی چیش، پهی هیجران بووم به دهر سافی؟!
 سه مهن سیما سام، سوسهن کلافی
 سه داخ هانه جه رگ سیاه چاره مدا
 سفتهن کون رهنگ ههزار پاره مدا
 خهیر جه من فیشتهر جه رگ به داخ سفتهم
 به جه ستهن مه جنوون، پهی لهیل کوسکه فتهم
 وهرنه کس بی تو رجام زوخ نوشهن؟
 کس به سفتهن داخ سیابه رگ پوشهن؟

* نهم پارچه شیعرهم له کتیبی (سرود بادیه) ی مهلا محیدینی سالی وهرگرتووه، لاپه ره (۱۳۰).

جه مینت نازهنین*

جه مینت نازهنین لادیو، چه نهم په نهان نه بو شه لالا
 ته گهر گائیو جه چه دور بو، جه دل نسیان نه بو شه لالا
 جه دل پیکان تیر و تو نه گهر و اچان بهرئاوهردیش
 ئیلاهی گاه نه دل گیرۆ جه دل پیکان نه بو شه لالا
 زه مین و دیده، دنیا و دین، مه قام و مه سکه نی تو بو
 ئاوا بو جه ننه ته یین ئه و جا هه نی ویران نه بو شه لالا
 به نه و حه ی نه روح هیجرانم، جه که شتی دل مه شو بیرون
 جه دیده مه سکیل توفانه ن، مه گهر توفان نه بو شه لالا
 دل هه ی پر دهر د و گریانم زه پریو بی وه سل تو شاده ن
 ته گهر وه سلت نه بو حاسل دل م خه ندان نه بو شه لالا
 جگهر سفته ی دهر وون رفته، به دهن خه سته ی زوبان به سته
 به جه سته ی من فه لکه نی شو، ئه و بیچ گهر دان نه بو شه لالا
 دل م سووزان و گریان هه ن به ئایر فیراق تو
 جه عالم گشت به وینه ی من، دهر وون بریان نه بو شه لالا
 به دهن زووخین چه نی زامان، ته ن ئوفتاده نه روی خاکی
 ئه مین چون تو نه خاک و خوون که سی خه لتان نه بو شه لالا

* (سرود بادیه) مه لا محیددینی سألحی، لا (۱۲۹). سه بارهت به قافییه ی ئه م غه زله ناماده کار ده ئیت: (این قافیه مطابق رسم الخط نوشته شده در سال ۱۱۱۳ قمری، "در زمان خود خان" تحریر شده است. و همان رسم الخط را ما اینجا رعایت کردیم. یعنی بجای شالله، شله نوشتم).

به هار ته نیای تاک'

به هار ته نیای تاک، به هار ته نیای تاک!
 به هار به حاجهت فهدرد ته نیای تاک!
 واچی به گولان دهرنه یۆن جه خاک
 چونکه دلّهی من نیشتن جه خه مناک
 زه مین سه رخۆش بو دهرنه یۆ گیا
 چونکه دلّهی من سفتهش بی سیا
 به رهزا نه ریزۆن به رووی شاخانا
 نه رگز سهوز نه بو به رووی ههردانا
 خاشخاش دهرنه یۆ چه ههرده بانان
 سوپا نه پینکیۆ چون تیپ خانان
 گهوره کناچان نه لان وه باوان
 حاکم وه دلشاد نه گیرۆ دیوان
 چونکه دلّهی من بییهن وه بریان
 یاخوا وشک کهرۆ ئاو چه شه تاوان

¹ سهردتا نهم پارچه شیعرهه له کهشکۆلی (شاکهلی) دا وه رگرت و ههلهیه کی زۆری تیدا بوو، نهم شیعره دهستکاری شیوهزاره کهی کراوه، مامۆستا ههرده ویل کاکه بیه نهم هۆنراوهی له کتیبی ههلهیاردهیهک له هۆنراوهی فۆلکلۆری کوردی ناوچهی گهرمیاندای بلۆری کردۆتوه. مامۆستا ههرده ویل پارچه شیعره کهی له دهمار دهسهوه وه رگرتوه و به فۆلکلۆر له قهلهمی داوه. نهم کتیبه له ناماده کردنی: ههرده ویل کاکه بی و نیبراهیم باجه لانه، بهرگی سینه، لا (۴۱)، چاپخانهی شقان، (۲۰۰۴)، نینستیۆتی کورد چاپی کردوه.

وشك كهرۆ جوڭگای سهرباخچه و گولان
 له بیخ بکه نیۆ شاخه‌ی شه‌تاران
 شاخه‌ی شه‌تاران بو‌ی عه‌تر شه‌ویۆ
 خه‌یمه‌ی گولان جه‌ دامان کو'

^۲ نهم شیعره‌ی له پاره‌یژدایه ، شیعره‌که‌ی که‌شکوژی شاکه‌لییه ، نه‌وه‌ی لای مامۆستا هه‌رده‌ویژن که‌متر هه‌له و ده‌ستکاری شیوه‌زاره‌که‌ی پێوه دیار بوو. نه‌وه‌ی شاکه‌لی جگه‌ له‌وه‌ی دیری دووم له کو‌تاییدا دووباره‌ کراره‌ته‌وه ، جیاوازی له‌نیوان ده‌قه‌که‌یشدا به‌دی ده‌کریت. پێ ده‌چیت خانای قوبادی نهم شیعره‌ی له کو‌تایی ته‌مه‌نی ، یان له‌و کاته‌ی خیزانه‌که‌ی کوچی دوا‌یی کردووه ، به‌م شیعره‌ شین و لواندنه‌وه و ناهوزاریه‌ی بۆ خیزانه‌که‌ی کردبیت.

به‌هار ته‌نیای تاک ، به‌هار ته‌نیای تاک
 یاشا به‌ حاجه‌ت فه‌رد ته‌نیای تاک
 چونکه‌ دل‌ه‌ی من نیشته‌ن وه‌ خه‌مناک
 یاشا هیچ گو‌لی ده‌رنه‌یۆ جه‌ خاک
 زه‌مین سیا بۆ ده‌رنه‌یۆ گی‌یا
 نه‌ریش چون دل‌ه‌ی من سفته‌ن سیا
 ده‌رنه‌یۆ گولان نه‌مسال چون سالان
 تیپ نه‌ده‌ژ سوپای خه‌یمه‌ی گولان
 نه‌هه‌ل گو‌ل چنوو‌ر وه‌ شاد نه‌خیزۆ
 مابا‌قی گولان بێ راده‌ ویت‌ژۆ
 چنوو‌ر ده‌رنه‌یۆ جه‌ پای وه‌ فراروو‌ریز
 سۆسه‌ن نه‌جه‌ی ویش نه‌که‌رۆ ئاخیز
 (دوو‌ری هه‌ناسه‌م نه‌بو‌زی کیتوان!)
 وه‌ گیاش ده‌رنه‌یۆ په‌ی به‌سه‌زوانان
 چونکه‌ دل‌ه‌ی من نیشته‌ن وه‌ خه‌مناک
 یاشا هیچ گو‌لی ده‌رنه‌یۆ جه‌ خاک

شیرینی ناته‌واوی خانای قوبادی*

چونکه شیرینی، عه‌یشم تالّ مه‌که‌ر
 په‌رده‌ی ده‌روونم وه زووخالّ مه‌که‌ر
 بو نازی بکه‌ر، زام پیش تازه بو
 نازیچ ئەو خاسەن، به ئەندازه بو
 تو وهی غەمزە و ناز، یه ئەروام به‌ردی
 غەمزە و ناز وه عەین، جه گیانم که‌ردی
 غەمزە‌ی نازەنین، خاتوون ئی‌ران
 غەمزە‌ی تو شیرین، یانەم که‌رد و ئی‌ران
 تو خو کیشانت، ئە‌ی ئاهی سە‌رده
 خشتی جه بار سە‌نگی ئە‌ی دە‌رده
 مە‌ویا به حالّم، خاستەر بزانی
 ئە‌وه‌ند مووسیبەت، پە‌نەم نە‌نمانی
 ئە‌ر به زۆر گە‌نی، وسین بە‌هانە
 بکه‌ر دە‌ربارەم، لوتفی شاهانە**

* ئەم پارچە‌ی شیرەم له‌ روی دە‌ست‌نووسی (ئە‌فوا‌یی) نووسبو‌تەرە که له‌ سالی (۱۳۴۵ک.م.) نووسبو‌وتی، له‌ سەرە‌تاوه‌ نووسراوه "خانای قوبادی"، وا دە‌زاتم هە‌م له‌ سەرە‌تا و هە‌م له‌ کۆتاییدا ناتە‌واوه، منیش نوسخە‌ی دیکە‌م دە‌ست نە‌که‌وتوو، هەر وه‌ک خۆ‌ی دە‌ی نووسمەرە. (مە‌مه‌د رە‌شید ئە‌مینى - پاوه).

** ئەم نيوه‌به‌يته که‌مێک گرفتى وشه و له‌نگی تیا‌یه، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی تە‌نها يە‌ک نوسخە‌مان له‌ به‌رده‌ستدا بوو، هەر وه‌کو خۆ‌ی هێشتمانه‌وه.

وسین وهس دهر پییم، دهردی سهر ئیمیشهو
 مه بۆن وه زوو خال، تا سه ههر ئیمیشهو
 وه جارئ دروس بدیهه وه لاره
 بادا نا ئومیید، نه شوون وه پاره
 ته گهر نه نیوننه، بو وه بووت ئیمیشهو
 حازر کهر پهریم، یهک تابوت ئیمیشهو
 زنجت جه نارنج، به غدا به ردهن رهنگ
 لال پهی له بانته، سه رمه دۆ وه سهنگ

نامه شیعییه‌کان

نامه‌ی زوئه یخا*

سه‌رسامم که‌رده‌ن، سه‌رسامم که‌رده‌ن
خانا دل‌گیریت سه‌رسامم که‌رده‌ن
به‌و شا که تاگای رووی پشتی په‌رده‌ن
په‌ی که‌مده‌ماخیت ئیمانم هه‌رده‌ن
ئه‌لبه‌ت چه‌ندیوه‌ن تو که‌مده‌ماخی؟!
هامراز مه‌ینه‌ت شه‌ریک ئاخی؟!
نام جه دل‌گیری هه‌ر ئاخ ئاخته‌ن
یان په‌ی زولف و خال که‌سی داخته‌ن
یام جه ده‌س که‌سی خاترت پښه‌ن
عاقیبه‌ت به‌ خه‌یر، گونای من چښه‌ن
ئه‌ر جه دول‌به‌رین دل‌به‌رده‌ی ئه‌بیام
شه‌رح دل‌گیریت، مه‌علووم که‌ر جه لام

* ئەم دوو پارچەیه که پرسیار و وه‌لامی خانا و ئافره‌تیکه به ناوی زوئه یخا له رووی ده‌ست‌نوسی مه‌حمودی کوری محمەد ناویک نووسیویه‌تیوه که له سالی (۱۲۹۱ ک. م.) له هه‌واری وێراشی زه‌ردۆیان نووسیویه‌تی، شیعیی یه‌که‌میان هی زوئه یخایه که له سه‌ره‌وه‌ی شیعه‌که‌دا ئاواي نووسیوه: (سؤال زلیخا از خانا)، (مپ).
ئەم هۆنراوه‌یه و وه‌لامه‌که‌ی خانای قوبادی له که‌شکۆلی موحه‌مه‌د سادقی سنه‌بیشدا هه‌یه، وینه‌یه‌کی ئەو که‌شکۆلەم له مامۆستا قه‌ره‌داغی وەرگرتوه، دواي نه‌وه‌ی له‌گه‌ژ ئەم نوسخه‌یه‌دا به‌راورد‌م کرد، جیاوازییه‌کی ئەوتۆیان نه‌بوو که جینگه‌ی باه‌خ بیت. له نوسخه‌که‌ی به‌رلینیشدا ئەم شیعه‌ به‌ ناته‌واوی و جیاوازییه‌وه هاتوه.

شەرح بەدیان کەر خاقانی خامە!
شیعراى جامى نەزم! نیزامى نامە
راس پەنەم واچە ، میرزام بەو کەلام
وەرنە مەنیۆنە سەر وە مولک شام

وهلامی خاننا*

هەر من بئندهی تۆم، هەر من بئندهی تۆم
 خوا مهزانۆ، هەر من بئندهی تۆم
 داغدار به داغمای مودام ژهندهی تۆم
 غولام قه‌دیم، به زه‌ر سه‌ندهی تۆم
 نه‌ جه تو دلگیر، نه‌ په‌ی کس داخم
 جه شادیی شیوه‌ت به‌رزه‌ن ده‌ماخم
 دلگیریم چی‌گه‌ن، شای سۆسه‌نخالان
 راسم هه‌ر ئی‌ده‌ن، به‌ شای ئه‌ودالان؟
 دلگیریم چی‌گه‌ن قیبله‌م به‌و که‌لام
 ئه‌ر سه‌د که‌ مه‌نیه‌ی سه‌ر وه‌ مولک شام

* به‌ گوێره‌ی ئەم شیعره‌، دیاره‌ ئەم زۆله‌ یخایه‌ شاعیریکی به‌ده‌سه‌لات بووه‌. به‌داخوه‌ هه‌روا به‌ نه‌ناسراوی ساوه‌ته‌وه‌ و تا ئیستاش نازانین کی‌ بووه‌؟ له‌وه‌یش ده‌چیت زۆر له‌ خانوه‌ نزیک بوویت، وه‌ک هاوسه‌ری یان خۆشه‌ویستی، (مپ).

ئەم هۆنراوه‌یه‌ له‌ هه‌مان سه‌رچاوه‌ی ناریراوی پیتشو و ره‌گه‌راوه‌ و له‌ که‌شکه‌زلی موحه‌مه‌د سادقی سنه‌بیشدا هه‌بوو، به‌لام جیاوازی و هه‌یایان نه‌بوو لێره‌دا ناماژه‌ی پی‌ بکریت.

¹ ئه‌ودالان یا عه‌ردالان: ناوی کتۆیکه‌ له‌ هه‌روامانی ته‌خت، گوايه‌ کاتی خۆی حه‌وت پیاری له‌خواترس له‌ شۆینه‌دا خه‌ریکی خواپه‌رستی بوون، ئیستاش به‌ بارگه‌ی عه‌ردالان و حه‌وت عه‌ردالان ناوی ده‌به‌ن.

وه لآمی میرزا شه فیعی کولیایی

خانای دلّ وه تهنگ*

خانای دلّ وه تهنگ، خانای دلّ وه تهنگ
 پهی عازیه تباری، دلّ ماوهر وه تهنگ
 نهی وهر نه قاشان، ده ستکار ئه رژه نگ
 وه ئانقه ست مه کهرد رهنگ هامیتهی رهنگ
 کالای خوش قوماش ستر کافووری
 هان چه سه ندووقچهی لهیل ده یووری
 ههر کالآ بوین سفیدجه مینه ن
 حاشییهش سیا بیم، چه نده شیرینه ن
 سیم بی پیۆزه، پیۆزه بی سیم
 نهو مهنده ن وهک سهنگ، یهک پارچه له حیم
 کۆکۆ نه زولفان کرژ و لوول و دیز
 کنورهی زولفان سیای سه راویز
 زولفی وه بان گۆنای لالّ نه بو
 نوختهی پیۆزهی ماوی خالّ نه بو
 چه نی حه کاکان مه که راش په سه ن
 یا بیم خاس گولّ یا تهخت یه خبه ن

* نهم شیعره له بهرگی یه که می کتیبی "هه لبارده یهک له هونراوهی فولکلوری ناوچهی گهرمیان" وه رگرتووه له لاپه ره (۵۵). نهم شیعره شیعره میرزا شه فیعی کولیاییه، وه لام دانده ده شه بوّ نهو نامه شیعریهی خانای و زولّه یخا.

نامه‌ی خانای بومیرزا شعیف

په‌ی سه‌نه‌ی سالم^۱

په‌ی سه‌نه‌ی^۲ سالم، په‌ی سه‌نه‌ی سالم
 دیام وه تاریخ په‌ی سه‌نه‌ی سالم^۳
 په‌نجا و چوار بیم^۴ هه‌ره‌س وه مالم
 پیری وه بی دهنگ^۵ بی وه زه‌والم

^۱ نهم پارچه هونراویه له چند سه‌چاره‌یه کدا هاتوره. له‌وانه: ده‌ستنوسی عه‌بدولرهمانی کوری شیخ عه‌باس له گوندی "قاری"ی ناوچه‌ی سنه، له سالی (۱۳۵۴ ل. ه. دا نو‌سراوه‌ته‌وه، ته‌واری له‌یل و مه‌جنونی خانای نو‌سیوه‌ته‌وه و پاشان چند پارچه شیعریکی له خانای و میرزا شعیف هیناره، لیره‌دا (۴۹) به‌یته. ماموستا "سارز"یش (۱۰) به‌یتی له بابه‌ته‌که‌یدا لی بلا‌وکردو‌ته‌وه. ماموستا موحه‌ممد عه‌لی قه‌ره‌داغیش له به‌رگی چواری که‌شکۆله‌که‌یدا به هونراوی خاوه‌ن نه‌زانراوی زانیوه، لیره‌دا (۳۰) به‌یته. سه‌فی زاده‌یش نهم هونراویه‌ی به جیاوازیسه‌وه بلا‌وکردو‌ته‌وه. له به‌رگی یه‌که‌می کتیبی "عه‌دیقه‌ی سولتانی"ی ماموستا سولتانی‌شدا نهم هونراویه هاتوره و (۵۲) به‌یته. له کۆتایی ده‌ستنوسی یوسف و زوله‌یخاکه‌ی خانادا که به خه‌تی موحه‌ممد ساییری نو‌سراوه‌ته‌وه، هاتوره. لای ساییری (۵۳) به‌یته به جیاوازیسه‌وه، به‌یته‌کی دو‌باره‌یه و به‌یته‌کی تریشی تیندایه له نو‌سخه‌کانی ترده‌ نییه. جیاوازی و که‌موکورتیی زۆر له نیوان ده‌قه‌کاندا هه‌یه. نیمه ده‌قه‌که‌ی که‌شکۆلی هه‌ورامان، به‌رگی دو‌وه‌مان کردووه به سه‌چاره، ماموستا موحه‌ممد ره‌شیدی نهمینی ده‌قی نهم شیعری له که‌شکۆلی عه‌بدولرهمانی کوری عه‌باسه‌وه وه‌رگرتووه. که ده‌قه‌که‌یش لای خۆی پار‌تیزاوه و نو‌سخه‌یه‌کی‌شی به من داوه.

^۲ لای (مع) نهم وشه‌یه نو‌سراوه "سه‌نه‌و".

^۳ لای (مع) نهم به‌یته به‌م شیه‌یه نو‌سراوه: "نه‌بیام نه ته‌تاریخ په‌ی سه‌نه و سالم".

^۴ لای (مع) نهم وشه‌یه نو‌سراوه "یاوا وه په‌نجه".

^۵ لای (مع) نهم وشه‌یه نو‌سراوه "پیری بی دهنگی".

ساقَت بيم نه جمع جهرگه‌ی جهوانی
 کهساد بيم جه بهین جمع ٲینسانی^ٲ
 وه‌یشوومه‌ی^ٷ پیریم هه‌وا^٨ سه‌نده‌وه
 وه‌لگ جه‌وانیم^٩ یه‌ک یه‌ک که‌نده‌وه
 نه‌وسا جه‌وان بيم، جه^{١٠} په‌ر تاف ده‌و
 بازئاسا مه‌دام، چنگ نه‌ سینه‌ی که‌و
 ساحیب ماردم بيم، سه‌یادان ده‌ستور
 جه‌ یه‌ک فه‌رسه‌خی مه‌پینکام جه‌ دوور
 چه‌رخئاسا و شاهین^{١١} شکارم پو‌ر بی
 سه‌ر په‌م مه‌گرتم^{١٢} هه‌رکام^{١٣} که‌ تو‌ر بی
 به‌و نیم نیگای عه‌ین ئیشه‌ره‌ی پی‌وار
 که‌ل‌ره‌م جه‌ شاخان، ماوه‌ردم به‌ وار

^ٲ لای (مع) نه‌م به‌یته به‌م شیویه‌ نووسراوه: "که‌ساس بيم جه‌ عه‌ین نه‌هل عیسیانی"، جگه‌ له‌وه‌یش لای (حد) له‌بری "جه‌" وشه‌ی "نه‌" نووسراوه.

^ٷ لای (حد) نه‌م وشه‌یه‌ نووسراوه "وه‌سوه‌سه‌ی".

^٨ لای (مع) نه‌م وشه‌یه‌ (... خال‌ دانراوه.

^٩ لای (مع) نه‌م وشه‌یه‌ نووسراوه "جه‌وانیم".

^{١٠} لای (مع) نه‌م وشه‌یه‌ نووسراوه "نه‌"، نه‌ل‌به‌ته‌ لای (مع) و (حد) یش له‌ هه‌ندیک جیگه‌دا له‌بری "جه‌"، وشه‌ی "نه‌" به‌کار هاتوره.

^{١١} لای (مع) نه‌م وشه‌یه‌ نووسراوه "شکار" و پی‌تی (و‌ی نه‌نووسراوه.

^{١٢} لای (مع) نه‌م وشه‌یه‌ نووسراوه "سه‌رسه‌وز مگه‌رتام".

^{١٣} لای (حد) نه‌م وشه‌یه‌ نووسراوه (کامی).

تیژتەر جه شاهین، شنقار جه تاودا
 شهوان مه‌گرم، سهرسهوز جه ئاودا^{۱۴}
 شابازان^{۱۵} لاقه‌ید، جه تانه‌ی تالییم
 مهنیشتن نه فهرق^{۱۶} سهرپه‌نجهی بالییم
 شیرین شابازان، ته‌بیار تیژدهو
 وه بی‌ه‌لقه‌ی دام، مه‌کی‌شام نه‌خه
 نه‌ندی‌شهم نه‌بی جه شاه‌ی قه‌یسه‌ر
 ههر پله‌ی سه‌خت بی مه‌که‌ردم گوزه‌ر^{۱۷}
 بهو ته‌ور جه شهوان، مه‌شیم وه پاریز
 ریژه‌ی ریخ جه پام نه‌که‌رد ئاخیز
 نه‌فس مه‌گرم جه پای ریژه‌دا
 شو‌ن پام نه‌بی، شیم وه ریژه‌دا^{۱۸}
 هه‌تا^{۱۹} جه‌وان بییم، وه‌یت‌هور پیر نه‌بییم
 هام‌پاز باز بییم، سو‌نه‌گیر نه‌بییم

^{۱۴} لای (مع) نهم به‌یته وا هاتووه:

تیژتەر نه پر تاف شه‌مقار نه تاودا سهرسهوز مگیام شهوان جه ئاودا

^{۱۵} لای (مع) نهم وشه‌یه نووسراوه "شاهینان".

^{۱۶} لای (مع) نهم وشه‌یه نووسراوه "منیشتن جه فهرق".

^{۱۷} لای (مع) نهم به‌یته بهم شیوه‌یه نووسراوه: "ههر پولی سه‌خت بی په‌ی که‌ردام گوزه‌ر".

^{۱۸} لای (مع) نهم به‌یته بهم شیوه‌یه نووسراوه: "شو‌ن پام نه‌بی شو نه ریژه‌دا".

^{۱۹} لای (حد) نهم وشه‌یه نووسراوه "هه‌رتا".

ئیسته ها پیری سهرسامم کهردهن
 وینهی سکهی قلب، بهدنامم^{۲۰} کهردهن
 ها پیری تاما وه پیریسه وه
 ئیتر نیم وه تنهنگ زویریسه وه
 نه مهندهن ره ونهق رهنگ نه جه مینم
 شکسته ن ره جلهین،^{۲۱} گهرده نشینم
 به ناعیلاجی مهشوم به پاره
 مه لرزون وه فهورق فهورق سهرپاوه^{۲۲}
 سفیدی تامهن، سیام به رده وه
 مه نزلگای دووریم نزیك کهرده وه^{۲۳}
 بلور دوورین، تاینه ی^{۲۴} عه مینم
 وه نهستم مهدق،^{۲۵} شهوق ره جله مینم

^{۲۰} لای (مع) نهم وشهیه نووسراوه "سهرسامم".

^{۲۱} لای (حد) نهم وشهیه نووسراوه "شکسته ریجلهین"، لای (مع) یش نووسراوه "شکسته ن ریجلهین گرده نشینم".

^{۲۲} لای (مع) نهم بهیته وا هاتووه:

وه ناعیلاجی بشوم وه پاره مله رزوم وه فهورق سهرپاوه

بهلام لای (حد) لهبری "بهراوه" نووسراوه "نهراوه" و لهبری "سهرپاوه" نووسراوه "سهپاوه".

^{۲۳} لای (مع) نهم بهیته بهم شیویه هاتووه:

سیایم نه پوری سکهم به رده وه

مه نزلگای دووریم نه زدیك کهرده وه

لای (حد) لهبری "تامان" نووسراوه "تاما".

^{۲۴} لای (مع) نهم وشهیه نووسراوه "تاینه ی".

^{۲۵} لای (مع) نهم وشهیه نووسراوه "به نهستم مدق"، لای (حد) نووسراوه "وهستم مهدق وه شهوق نه ریجله مینم".

ئیتیر نیم^{۲۶} وه قهید پرووی حدیاته وه
 هام نه فکر^{۲۷} کوچ رای مه ماته وه
 دا نه ده ماخم وه ییشومدی هه وال^{۲۸}
 غورهی نه فه سم^{۲۹}، مه شو مال نه و^{۳۰} مال
 که فته نم وه کوس دهر د^{۳۱} ویمه دا
 هامسه ر بیزاره ن^{۳۲} شه و نه جیمه دا
 نه سام، نه ستون، نیم نیگام مهنده ن
 نه دام، نه قوه ت، نه ده ستگام مهنده ن^{۳۳}
 نه ده ست، نه نیشان، نه مارد مهنده ن
 پیری گشت وجود، نه ده ستم سهنده ن^{۳۴}

^{۲۶} لای (مع) نهم وشه یه نووسراوه "تا ماگم".

^{۲۷} لای (مع) نهم وشه یه نووسراوه "پیری ها نه".

^{۲۸} لای (مع) نهم وشه یه نووسراوه "نه حوال".

^{۲۹} لای (مع) نهم وشه یه نووسراوه "خره ی". لای (حد) نووسراوه "غور غوره ی نه فه س".

^{۳۰} لای (مع) نهم وشه یه نووسراوه "وه".

^{۳۱} لای (مع) نهم وشه یه نووسراوه "کوست دهر".

^{۳۲} لای (مع) نهم وشه یه بهم شتویه نووسراوه "هامراز بیزارن".

^{۳۳} لای (مع) نهم به یته پیش و پاش که وتوو و جیاوازه و بهم شتویه نووسراوه:

نه دام، نه قوه ت، نه مارد مهنده ن

پیری گشت وه جه ور نه ده ستم سهنده ن

^{۳۴} نهم به یته له ده ستنوسه که ی به رده مستدا نییه. لای (سابیری) هه یه و نیوه به یته یه که م بهم شتویه هاتوه:

"نه ده سم، نه قوه ت، نه مارد مهنده ن".

پالْم دا وه سهنگ ئاخ و داخه وه
 ئاهیر نه مه ندهن^{۳۵} وه چه خماخه وه
 هامدهم هه راسان نه شنۆی ده نگم
 دێو سلّ مه که روّ جه زشتیی ره نگم
 که لّپه م مه وینان نه مه ندهن سامم
 وه سو حبه ت مه یان وه ده ور دامم^{۳۶}
 قه هقه هی که بکان خالّ و ملّ ره نگین
 خو تهن ئاهووان، نازداران^{۳۷} چین
 مه یان مه مدران، نه ده ور لاشه م
 سمکو مه که ران نه^{۳۸} ده ور پاشه م
 نازک نه وهالان ده م^{۳۹} وه خه نده وه
 پیّم ماچان خالّو به^{۴۰} ریش خه نده وه:
 خالّوی که فته کار! په ی چیش زوویری؟
 چ ته ورهن،^{۴۱} مهینه ت ماجه رای پیری؟

^{۳۵} لای (مع) ئەم وشە یە نووسراوە "ئاتەش سەنگ نیەن"، لای (حد) یش لەبری "ئاھیر" نووسراوە "ئایر".

^{۳۶} لای (مع) ئەم بەیتە بەم شێوەیە نووسراوە: "کە لّپم بە ئانقەست میۆن نه ده وره ی دامم".

^{۳۷} لای (حد) ئەم وشە یە نووسراوە "نازاران".

^{۳۸} لای (حد) ئەم وشە یە نووسراوە "و".

^{۳۹} لای (مع) ئەم وشە یە نووسراوە "نازک نه وهالان لیتو"، لای (حد) نووسراوە "نازک نه وهالان لەب".

^{۴۰} لای (مع) ئەم وشە یە نووسراوە "و نه م مپه رسۆن وه".

^{۴۱} لای (مع) ئەم وشە یە نووسراوە "چە ته ورهن".

شەوق دَلّ چوَن شەوق شای نەوشیروانی
 ئاخ لە دەس پیروی، داخ پەهی جەوانی
 هەر وهخت مەختیژام نەدەوان^{۴۲} دەو
 چابووک^{۴۳} رۆژان، بی ئەندیشەهی شەو
 قامەت رێک و راست، وه سەر نەهی رەوان
 پیروی چەفتی کەرد، وهک چەفتی کەوان^{۴۴}
 پیر و کەفتەکار، قامەت قەواغم^{۴۵}
 شەریک مەینەت، رەفیق ئاخم^{۴۶}

^{۴۲} لای (حد) ئەم وشەیه نووسراوه "بەدەوان".

^{۴۳} لای (حد) ئەم وشەیه نووسراوه "چابووک".

^{۴۴} لای (حد) ئەم بەیتە بەم شێوەیه نووسراوه:

قامەت وه یەك پاس، چون سەروو رەوان

پیروی چەفتش کەرد وهک چەفتی کەوان

^{۴۵} لەم بەیتەدا وشەیی "قەواغم" کە لە دەستنوسە کە هاتوو و لای (حد) یش بەهەمان شێوە هاتوو، لای (مع) نەهاتوو، بەلام لە راستیدا دەبێت "قەواغم" بێت، بۆ ئەوەی سائی شیعەرە کە و تەمەنی خانا خۆی راست بێتەوه، لە پەروێژەکانی و رەوانبێژییەوه جواتر و بایەخدارترە. وشەیی "قەواغم" م کردوو بە "قەواغم". سەرچاوەی ئەم شیعەرە هەمان ئەو دەستنوسەی داستانی لەیل و مەجنونە و کەشکۆلنوس هەلەیی زۆری تیدا کردوو.

^{۴۶} سەبید بەهائەدین کۆری سەبید موحەممەدی کۆری سەبید مورتەلێب، لە ساداتی سەردێی پاهویه و بە "مەحزونی" ناسراوه، لە پارچە شیعەریکدا بە ناوی "غەم سەر کەردەوه"، سوودی لەم تاکە وەرگرتوو و بەم شێوەیه دای پشتووتهوه:

نیستە ها زەلیل چوَن وێم دەستاخم

هەم رەفیق ئاخ شەریک داخم

چیش بدۆم جهواب ماجه‌رای مه‌ینه‌ت؟
 سه‌رسام نه‌کار دنیای بی به‌ینه‌ت"
 هه‌رده‌م مه‌که‌ردم"^۸ فکر و خه‌یالان
 ئاخ بشۆم نه‌سونع چواره‌ده‌ سالان"
 تا حه‌لقه‌ی تۆر دام بختام به‌خوار
 که‌لپه‌م جه‌زاغان، باوه‌ردام به‌وار"^۹
 ئینگلیسی ماردم بگرتام وه‌ده‌س
 بشیام وه‌پارێز غه‌زالان مه‌س

چهند شاعیریکی تریش له‌باره‌ی پیرییه‌وه‌ سوودیان له‌م دێره‌ شیعیرییه‌ی خانا وه‌رگرتوه‌، له‌وانه‌: مه‌وله‌وی، گریانی
 گه‌رمیانی، حاجی نووری باجه‌لان... تاد. ئه‌م به‌یته‌ و دوو به‌یتی پێشوو له‌ نوسخه‌که‌ی سابیریدا به‌ هه‌ندیک
 جیاوازی و پێش و پاش که‌رتنی دوو به‌یتی سه‌ره‌تاره‌ بۆ دوا‌ی هینراوه‌. هه‌روه‌ها به‌یتی قه‌واغم دوو جار هاتوه‌.

^۷ ئه‌م به‌یته‌ لای (حد) نییه‌، به‌لام لای (مع) له‌ دوا‌ی ئه‌م به‌یته‌وه‌ نووسراوه‌. له‌ سابیریشدا نه‌هاتوه‌.
^۸ لای (حد) ئه‌م وشه‌یه‌ نووسراوه‌ "مه‌که‌رۆم".

^۹ کێشی ئه‌م تاکه‌ له‌نگ بوو له‌ ده‌ستنووسه‌که‌ی به‌رده‌ستمدا و به‌م شێوه‌یه‌ هاتبوو "ئاخ بشیام وه‌ نرخ چواره‌ده‌
 سالان" لای (حد) یش ته‌نها وشه‌ی "چواره‌ده‌" نووسراوه‌: "چارده‌" نه‌میش هه‌ر له‌نگه‌. لای (مع) راسته‌ر بوو، بۆیه‌
 له‌به‌ر رۆشنایی پارچه‌که‌ی (مع) تاکه‌که‌م راست کرده‌وه‌. له‌ نوسخه‌ی سابیریشدا به‌م شێوه‌یه‌ هاتوه‌:

هه‌رده‌م مه‌که‌ردم فکر و خه‌یالان

ئاخ بشیام وه‌ نرخ چه‌هارده‌ سالان

^{۱۰} ئه‌م به‌یته‌ لای (مع) به‌م شێوه‌یه‌ هاتوه‌:

تا حه‌لقه‌ی تۆر دام سپیی ته‌تاران

تاتا بکه‌ردام چون هه‌رده‌جاران

به‌لام لای (حد) له‌ تاکه‌ یه‌که‌م، له‌بری "به‌خوار" نووسراوه‌ "نه‌کار" و له‌ تاکه‌ دووه‌میشدا، له‌بری وشه‌ی "جه‌
 زاغان"، وشه‌ی "نه‌زاخان" نووسراوه‌.

چون هه‌رده جاران بکه‌ردام ته‌دبیر
 که‌بک خال‌ره‌نگین با‌وه‌ردام وه گیر
 چون نه‌وسا دل‌م مایل وه گول‌بی
 سه‌رگول مه‌پیکام هه‌ر کام وه کول‌بی
 ئاخ پیری ده‌ینم وه گه‌رده‌نت بو
 کاش بشیام وه نرخ چوارده سائه‌ی نو
 ده‌وره‌یی دورین، دور له ده‌وره‌نی
 دایره‌ی دوری دا، ده‌وره‌ی دوره‌نی^{۵۱}
 تو گل گل که‌ل که‌ل که‌ل چه‌من ره‌م که‌ردی
 پاریز پای ریز هه‌ستی من به‌ردی^{۵۲}
 خاناکرت که‌ر! ئه‌ی خه‌یال خامه‌ن
 (مَلِك الموت) ئامان، کارت ته‌مامه‌ن
 ئه‌ر مه‌رده‌ی مه‌زار^{۵۳} به‌یۆ وه بیسات
 تویش مه‌شی وه نرخ جه‌وانی نه‌وسات

^{۵۱} ئەم بەیتە لە دەست‌نووسە کە‌ی بە‌رده‌ستم و لای (مع) یش نییه. لای سابیریش بەم شێتو‌یه هاتووه:

دوره‌یی دورین دوری له دوری

دایره‌ی دوری دا ده‌وره‌ی دوری

^{۵۲} ئەم بەیتە تهنه‌ا له سابیریدا هاتووه.

^{۵۳} لای (حد) ئەم وشه‌یه نووسراوه "بیسات".

گله‌ییت جه دهس چهرخ گهردوونهن
 فائیده‌ش نییهن فکرت زه‌بوونهن^{۴۴}
 دوعای خاتیمه‌ی حوسنای ته‌به‌دی
 بکهر جه ده‌رگای دانای سه‌مه‌دی^{۴۵}
 عاقیبه‌ت خه‌یری پهی پیری خاسهن
 جه ده‌رگای خودا ئومید ههر پاسهن
 که‌روم وه توفه‌یل موس‌ته‌فای مورسه‌ل
 جه ههردوو دنیا ههر ته‌وه‌ن ته‌فزه‌ل^{۴۶}
 یه خانای^{۴۷} واتهن به دل زه‌وییری
 هاناشهن جه دهس ماجه‌رای پیری

^{۴۴} لای (مع) نهم به‌یته بهم شتویه نووسراوه:

فائیده‌ش نییهن فیکرم بیتسوودهن
 گله‌ییم جه دهست چهرخ پر دودهن

^{۴۵} لای (حد) نهم وشه‌یه نووسراوه "سه‌رمه‌دی".

^{۴۶} نهم به‌یته له‌گه‌ل نوسخه‌که‌ی (حد) دا نالوگۆرتک هدییه، واته: نهم به‌یته له‌گه‌ل به‌یتی کۆتاییدا پیش و پاش
 که‌وتوون و به‌یتی کۆتایی خراوته پیش نهم به‌یته‌وه.

^{۴۷} له‌ده‌سته‌ته‌که‌ی سایویدا له‌ههردوو جیگا‌که‌دا ناوی "خانای" به "خانه" هاتوره.

دیسان وه لّامی میرزا شه فیع بو خانای قوبادی*
 خانای جامی خور، خانای جامی خور!
 خانای خاس خه یال، دانای جامی خور!

* * * *

دیسان وه لّامی خانا بو میرزا شه فیع
 میرزام خوارییهن*

میرزام خوارییهن، میرزام خوارییهن
 ئاخو سه رمایه‌ی پییری خوارییهن
 پیشه‌ش ئاهی سه‌رد شین و زاریهن
 مایسه‌ی بیقه‌د ری و کفته کاریهن
 سه رمایه‌ی سه‌ودای بازار پییری
 هه‌ر ئاخ و داخه‌ن، نه‌ندۆ و زویری
 هیما توّ خاسی به‌حر مه‌عانی
 قه‌دری عافییه‌ت نه‌وسا مه‌زانی

* جاریکیان میرزا شه‌فیعی کولیایی پارچه شیعریک بو خانا دهنوسیت و نه‌ویش به‌م پارچه شیعره وه‌لامی میرزا شه‌فیع ده‌داته‌وه. سه‌رچاوه‌ی نه‌م هۆنراوانه، ده‌ستنوسی "عبدولکره‌همانی کوری شیخ عباس"ه.
 * خانای قوبادی نه‌م شیعره‌ی بو پیریتی خۆی نووسیوه، به‌م شیعره وه‌لامی نامه‌یه‌کی میرزا شه‌فیعی کولیایی پیی داوه‌ته‌وه، له به‌رگی یه‌که‌می حه‌دیقه‌ی سوئتانیدا هاتوه، له هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشووتر وه‌رگیره‌وه.

عهسایهت وه دهس دوولا دوولات بـو
 نه زۆر زانوو، نه هاز پات بو
 جه ناتهوانی، جه کۆری و چهفتی
 توفلان قاوکه‌ران: خالۆ ها کهفتی!
 مه‌رگت هه‌راسان نيزامیی سانی!
 وهخت چاشت و نان وه بی داندانی
 عاره‌قتت بـه‌یۆ وه چـچـرچ روودا
 چه‌ناکه‌ت بـدۆ وه پـشت که‌پوودا
 له‌ززه‌ت ده‌وران، هه‌رام مه‌بو لیست
 دۆست و بیگانه‌ عیبه‌ت که‌رو پیت
 بی قه‌در و قیمه‌ت وه بی حال که‌فی
 نه‌جای باش له‌ حاف وه گاجل خه‌فی
 ریپۆقتت بـه‌یۆ وه ژیر دوو چاودا
 هه‌ردوو پات بشۆ وه چـل چه‌پاودا
 وه‌ختی هـۆریزی بـشی وه راوه
 چـنگۆلت گـیران گـشت جه‌ دماوه
 هه‌ر که‌سی بـه‌یۆ پیتا بـالۆ
 قولله‌ی منالان های مه‌چۆ خالۆ
 پیره‌ که‌یوانۆ، لیست که‌رو حاشا
 نه‌وسا مه‌بو سه‌یر قولله‌ و ته‌ماشا

هەر کەس فامدارەن چون تو مەزانی
 مەردەیی خاستەرەن جەیی زیندەگانی
 بەلام خاس دزعام مەردەن جە ئەبیام
 مەخسوسەن ئەریاب عاری و کەم فام
 هیچ نەزانان قەدری جەوانی
 بە دەرد پیری، تا نەبۆن فانی
 هەرچی مەرەز هەن، جەم بو جەیی دنیا
 جە کیمان ناریمان وە پیری نیئا
 میرزای وەش کەلام، هام دەرد دەردم!
 شەمەیی جە پیری ها بەیان کەردم
 شەفیع زیقەدر مستەوفی دیوان!
 شیعرای شیرین راز، جە قەسر ئەیوان^۲
 جەوانی لوان، تاماناش نییەن
 پیری دەردیوون، دەرممانش نییەن
 پەیی میرزا شەفیع برای خوشکەلام
 خانای پەرش وات: باقی وەسسەلام

^۲ ئەم تاکەش لە رووی کیش و بڕگەرە ناتەواو بوو، لەبەر رۆشنایی چاپەکەیی حەدیقەیی سولتانی و نوسخەکەیی بەردەستەم، بەم شێوەیە ریکم خستوو.

شعیری میرزا شہ فیع بو خاناً*

پیری کھرددوہ، پیری کھرددوہ
 پیری دھریچھی زہمہت کھرددوہ
 شہمع شادیبہخش، دل جہ پھرددوہ
 بہ تہشیر توف، جہورت بہرددوہ
 فام جہ فہرقم بہرد، ناسار فہزیلہت
 نہعزم نہحس کھرد، وہ تہسل وہسلت
 شہہبال شادیم جہ ریشہ کھندی
 تہسباب ہہستیم جہ دہستم سہندی
 بہ سہرووی غارہت، خیل خانہی شہوقم
 شہیونای بیسات بہزمٹارای زہوقم
 دیدہی جہہانبین، جیسم تہعزہمم
 تہلماسی ئیشفاق، بینایی چہمم
 دوو فہرسہنگ وہحشی مہد، ہشی ہووہیدا
 مونددہلی شہخم، شہو مہکھرد پییدا

* ہر لہو سہرچارہیدہا پاش تہم پارچہیہ ناوا نووسراوہ: "جاریکتہ میرزا شہ فیع نامہیک بو خاناً دہنووسیت و بہ پارچہ شہیرتک گلہیی لہ پیری تہکات"، (مپ).

تہم شہیرم لہ کھشکولتی "عہزیز و سہوزہ تہحمد" لای ماموستا تہنوہر سولتانیہ و لہوم وہرگرتوہ. لہ کوتاییدا نووسراوہ: (... سنہ ۱۳۱۰، ۲۲ رمضان المبارک الیلان الیل). (کاروان).

^۱ تہم نیوہبہیتہ لہ دہستووسہکھی لای ماموستا حہمہ رشیددا بہم شہوہیہ ہاتوہ: "پیری دھریچھی زہمہت کھرددوہ". لای ماموستا تہنوہریش بہ "دھریچھی تہخیت جہ رووم کھرددوہ". تہتہ تہوہی لای ماموستا حہمہ رھشیدمان بہ دوستر زانی.

تو کیشای تیشان پهردهی تار و تهم
 کیو چون خاشه‌نی، شی نیوم وه چه م
 خورده بینی عه‌قل، زیادهی هوشم
 خه‌وواس ده‌روون، تیز گۆشی گۆشم
 شنوی ری‌زه‌ی پار، نهرمی نیه‌انی
 مه‌یاوا وه گۆش نیک مه‌یدانی
 فه‌سلی سه‌دای زولم تووم یاوا به گۆش
 گۆشم که‌رد ئه‌ترۆش، هوشم فه‌رامۆش
 ئیسه ناله‌ی هور، ری‌ژانی په‌جمه‌ت
 مه‌سموعم نییه‌ن، مه‌که‌رۆ زه‌جمه‌ت
 سی و دوو گه‌وه‌هر، مرواری پاکم
 لولویی له‌زه‌ت به‌خش، خورد و خو‌راکم
 یه‌کی جه‌ عوسره‌ت نه‌مه‌نده‌ن لیشان
 جه‌ ته‌رسی ئیشان، وه‌ گازم کی‌شان
 دنیای رۆشن لیم که‌ردی به‌ زندان
 یاگه‌ و نه‌دانم، بییه‌ن وه‌ داندان
 زانووم زه‌بوون که‌فت، دوور که‌رده‌م وه‌ سه‌ر
 بار لاشه‌ی ته‌ن، سپه‌ردم وه‌ سه‌ر

قامەت بی وه قەوس، شکستە ی بیفەر

.....^۲

خاترم غەلتان، خەلیدە ی خارەن
 یە گشت جەور تۆن، وه دووشم بارەن
 کافر مەر نەدیت، عەهد جەوانیم؟!
 خەزینە ی خاتر گەنج نیهانیم^۲
 خرووج توغیان جۆشەن جەوانیم
 جە بەحر دەروون، گەوهر ئەفشانیم
 هۆشەم، تەدبیرم، کەمالم، فامم
 نەدیمی مەجلیس، ئاهی ئەعزام
 نازک خە یالیم، تیغی زوانم
 ئیخلاص خوتوور، حاتەمی خووانم
 ئەرکان و ئەدەب، ئاداب تەوورم
 دەرك بالای دەرك، مەدەرکان بەوورم
 حیلیمی حالم، سافی سیفەتم
 جە لای ئەهل فام، قەدر و قیمەتم
 تەوانای تاقەت، فەوق کارانم
 شەوق شکاران، هەردە جارانم

^۲ لە دەستنوسە کەدا شوێنە کە ی سپیە و هیچ نەنوسراوە، دیارە نوسەرەوی کەشکۆل لەبیری چووتەو.

^۲ لە دەستنوسە کەدا نوسراوە "نایابیم"، هەلە یە و دەبی "نیهانیم" بیت. ئیمەش لەبەر کیش و ئاوازه کە بە "نیهانیم" نوسیمان.

سه ییاد سه حەر، کاو و که شانم
 عوسه یری خاتر لای مه هوش شانم
 یه گشت زولم تون، وه دوشم به ردهن
 هه نی های تف کهر، سته م لیم کهردهن
 نازداره ن وه له فز، شه هه فها که
 پییم، وه شه وق دل، مه واتان: کاکه
 ئیسته جه دوو لهت چاره ی شووم تو
 کاکه ته خه لئوس بییه ن وه خالو
 من سوپام شکه ست، مه نسووری جه کون
 تاکه ی ته سب نه نداز، مه کهریم جه شون؟
 جه ور تو سه رتیپ، ته وانام که ندهن
 پاره ی ئیستخوان، وه خالی مه ندهن
 ئه ویچ نیش جه ور، تو په نه ش یاوان
 مه لهرزان چون توول نه تاف ئاوان
 نه ئازار سنده ت، مه کهروت زه لیل
 نه وه باد سه رد، مه شی وه ته هلیل
 نه بی عیلاج وه مه عره که ی جه نگ
 نه به عه قل و هوش، ته دبیر و فهره نگ
 نه قوشه نت هه ن، نه زور شم شیر
 سه وای نه کهرؤ دام ته لبیس ته زویر

بیّ ته عب و ته سریع، په زم ههنگامه
 دهور مهدهر چون دور، چه نی دیوجامه
 خه لایق چه یران، په نگ دیوجامه ن
 عاقبته پاشان، مه جبووسی دامه ن
 داخم ته و داخن، عه دووی پیواری
 من جه تو دیار، تو لیم نادیاری
 ئه ر ماما سنجت، وه دهستم جاری
 په ی جه مع مه خلوق، مه که رد م کاری
 چون خه تا کاران په جمت مه که رد م
 په ی راحه تی ویم، خه لاس مه رد م
 جه ئید مه ته رسون، ماوای سه رای سه نگ
 په فیک بای چه نیم، په ی ته زویر و په نگ
 راگه ی په فیکت نمه یو جه به ست
 مه ر مه رده ن یه خه م بهر که روت جه ده ست
 تو دامیار بییت، من به ند دامم
 هه ر تا زنده بییت، نامی جه نامم
 من هه ر زه لیل زه ده ی زام تو م
 خه ریک پایه ست، حه لقه ی دام تو م
 ئیحیای کولل نه فه س، جه شاه و ده رویش
 هه ر که س نیش ته لم، تو ش دیتی به ویش

ئیختیار ویش به ویش نه مه ندهن
 عه قل و هوش یه کسه ره جه ده ستش سه ندهن
 غولوو سه ره کردهن، جه بیوانان
 مه نشورر نامه ی جه ورت مه وانان
 نه هه نگان مه جه ره، شیران جه هامون
 ئینتیه اش زه لیل، جه لقه ی دام تون
 هه زاران عوسره ت نیگاهه شانان
 هه زار چون شه فیع، غولامه شانان

وهلامی خانای بۆ میرزا شه فیع *

میرزام جه پیروی، میرزام جه پیروی
 پهی چیش سکالات به رزهن جه پیروی
 نیسبته زولمهت دای، به نام پیروی
 ئە علا مه قامهن، مه قام پیروی
 هەرچه ند که پایهی پیروی زه حمتهن
 ئە مانه تبه خشی مایهی ره حمتهن
 به قهول به دان، هه رزهی زه مانه
 خاترت خه مهن، لیت مه دان تانه
 وهی تهوره ئە دووی جه زولم پیروی
 میرزام تو زانا و ساحیب ته دبیری
 ساحیب فام و فهزل، دانا و هوشیاری
 به عقل و ته دهب، جه عام دیاری
 بشۆ وه فام دا، ده وره پی شینان
 تاریخ و کردار، ئە نازک بینان
 باور به نه زه ئادهم تا خاتم
 جه فهزل پیروی خاتر بکهر جه
 ئهر پیروی عیبهن زات زولجه لال
 ئادهم و ههوا بی حوزن و مه لال

* نهم هۆنراوه یهش له هه مان سه رچاوه ی پیتشوری ماموستا حه مه ره شیدی نه مینی وه رگیراوه.

و یاران دهوران زینده‌گی فاخر
 هزار سال ته‌مام، ته‌وه‌ل تا ئاخر
 هم‌ه‌زرتی نوح هزار سال ته‌مام
 نه‌بوتش که‌ردن، به‌سه‌د ئی‌ه‌تمام
 ئی‌براهیم خلیل، جهی دنیای فانی
 وه پیری به‌رشی، تو ویت مه‌زانی
 وه‌ریش سفید ئیفتی‌خار که‌ردن
 له‌ق‌ه‌ب شیخولـهـ ئه‌نبیا به‌ردن
 ئی‌سحاق و یه‌عقوب، هر دوو ته‌مام پیر
 دوو بابو و فره‌زند، شیخان که‌بیر
 تا چهن پیغه‌م‌به‌ر وه پیری مه‌ردن
 ته‌شریف وه به‌ه‌شت هه‌شتومین به‌ردن
 مه‌جلیس شاهان بی‌پیر نم‌ه‌بو
 پی‌ش‌ه‌فت نوم‌وور، ته‌دبیر نم‌ه‌بو
 سالیکان رای خوواپه‌ره‌ستی
 راهنمای سیرات راستی و دروستی
 که‌ردن ئیختیار له‌ق‌ه‌ب پیری
 تو په‌ی چیش جه‌ده‌س پیری زویری

کاهوی ئاهنگه^۱ پیر ساحیب فەر
 وه ته دبیر ئاوهرد، فهره ییدوون فەر
 زالّ سام یهه^۲ ته دبیر شاهان
 که یانی^۳ بهو پهی حوشمهت په ناهان
 خسوس پهی رۆسته م شای نامئاوهران
 نه جهنگ ههفت خوان رای مازیندهران^۴
 ههم پهری نه بهرد، شای ئه سفه ندیار
 غالب^۴ بی به قهول، ئه و مهرد هوشیار
 جه تووران پیران، پیر خیره دمه ند
 به ته دبیر سوپای ئیران جه بن که ند
 ئاسهف دهوران پیر ساحیب دین
 وه ته دبیر ئه و په ییدا بی نگین
 ئه وسا سوله یمان بی خوف و ئه ندیش
 سه خری جینیش کوشت، نیشته نه تهخت ویش
 عدلّ نهوشیروان، جه عام مه شهوورن
 هه رچه ن کافر بی، گوناش مه غفوورن

^۱ مه بهست له کاهوی ئاسنگه ره، هه ندیک ده ئین کورده و هه ندیک کی تریش ده ئین فارسه.

^۲ مه بهست له دهوله تی که یانییه کانه.

^۳ بهشی له سه رزه مینی باکووری ئیرانه، ههوت خوانی رۆسته م له ویدا رووی داوه.

^۴ غالب: سه رکه وتوو، وشه یه عه ربیه.

سه به بش ته دبیر ته بوو زه^۹ جه میر
 مه شهوورن نه عام، چون ماه مونیر
 پیروی پاهنوما پاگه ی دینتتهن
 پیروی ئابرووی سه رزه مینتتهن
 پیروی پای به دی قبوول نه که ردهن
 پاهنمایه حه قق تا وه رۆی مه ردهن
 پیروی هه ر به لوتف خاسه ی ئیلا هین
 نه ک به زۆر و زه ر به خاتر خواهین
 که وا بوو ته و پیر، حه قیقه ت پیر بو
 واته ش وینه ی نه قش نه دل جاگیر بو
 به و شه رته پیروی عاقیبه ت خه یر بو
 پرووی قه لبش وه لای سلووک ی سه یر بو
 تو ویت جه پیروی ته فزه ل و ته ده ب
 به ده ست ئاوه ردی شه خسی موئه ده ب

^۹ ته بوو زه ر: ته بوو زه ری غه ففاری هاره لی پیغه مبه ر (د. خ.) بووه، ناری جنده بی کوری جناده ی غه ففارییه، پیسی گوتراوه بریری کوری جناده. پیغه مبه ری خودا پیسی گوتروه "ته ی به ریر". یه کیکه له پیشینه یه که مینه کان له ئیسلامدا و له هاره له خاندان و هه لئیزدراوه کانی پیغه مبه ری خودایه (د. خ.). ته بوو زه ر (پ. خ.) ده ی فه رموو: من چواریه کی ئیسلام بووم، که پیش من ته نها پیغه مبه ری خودا و ته بوو به کر و بیلال موسولمان بوو بوون. یان مه به ست له "ته بوو زه ر جه مه ر" مه به ست له بزور گمیهره که وه زیریکی شایسته ی نهوشیروان بووه، ده لئین: به را و ته دبیری بزور گمیهر بوو که نهوشیروان به و پله و پایه یه گه یشتروه.

جهوانی چیی شهن؟ تو ویت مه زانی
 مه گیرۆ نه وه راکه هی نادانی
 رهند و عاشقی مهستی و مه غرووری
 دهردی مه عسییهت، جه خوا دوری
 جه رای ئاخیرهت مهست و بی خه بهر
 رای ئاشووب و شه رگرتنهش نه وه
 شه فیع شیفته، برای هامفهردم
 گۆش دهر وه موفساد خاتیمه هی دهردم
 حه یفه ن په ی تو چون، زی فهزل فهزلان
 حه زین بو جه دهس به عزی به دئهسلان
 خانا چون تو پیر، تو پیر چون خانا
 ههر دوو خاک پای پیران دانا

دهرویشیمانان (میرزا شہ فیع) *

دهرویشیمانان، دهرویشیمانان!
میرزام ئەساسە دەرویشیمانان!

* ھەر لەو سەرچاوەیەدا جارێکی تر میرزا شەفیعی شیعری "دەرویشی" بۆ خانا دەنووسیت، ئەم پارچەیی خوارووە لە کتییە حەدیقە سولتانیشدا بە ناوی "میرزا شەفیعی" ھە نووسراوە، مامۆستا سولتانانی لە دەستپێکدا نووسیویەتی (مشکوک). پاش گەڕانیکی زۆر دەستنووسیکم لای برای بەرێژ کاک سیروسی عەزیزی دەست کەوت کە سالی (۱۲۹۰ک.م). نووسراوە، ئەو پارچە شیعری بە ھەندیک ئالوگۆری وشەییە تێدا بوو، ھەر ھەمان خانا ئەو شیعری بە ناوی میرزا شەفیعی کولیاپی وەلام داوەتەو، بێگومان ھی نەرە، لێرەشدا بە ناوی میرزا شەفیعی کولیاپیەو دەینووسمەو. ئەبەت من تەنھا دوو بەیتەم لە سەرەتای ئەو خانا دەست کەوت، ھەر لەو دوو دێرەشدا ھەندیک ئالوگۆری تێدا بوو، ئەو شەخسی شیعری ھەوێش کردوو، دەستنووسەکی (مپ)م کردوو بە سەرچاوە. ھەر ھەمان ئەم پارچە شیعری دوو جار مامۆستا قەرەداغی لە بەرگی (۴ و ۶) ی "کەشکۆلی کەلەپووری ئەدەبی کوردی" دا بلاوی کردۆتەو، لە بەرگی چواردا (۲۹) تاکە دێری لێ بلاوکردۆتەو، بەلام لە بەرگی شەشدا (۳۸) بەیتە. مامۆستا قەرەداغی ئەو بە ساغ نەبۆتەو کە ئەم شیعری ھی چ "شەفیعی" نیکە، وا لێرەدا بۆمان روون دەبیتەو کە ئەو شیعری ھی "میرزا شەفیعی کولیاپی" یە. ئەم شیعری لە کتییە (سرود بادیه) ی مەلا محەدینی سألحیشدا، بە ناوی میرزا شەفیعی ھاتوو، راش دانراوە کە نامەیکە بۆ ئەلماس خانی کەندزەلی و وەلامی ئەلماس خانی ھۆنراوەیکە بە ناوی "میرزام یە چیشەن". ئە راستیدا ئەم دوو کارە ھەلەیکە و نامەیکە لە نێوان میرزا شەفیعی و خانای قوبادیاپیە و من تەواوی دەستخەتەکم لەلایە و نمونەیی دەستنووسە کەیشم لە کۆتایی ئەم کتیبەدا دانراوە، ئەم شیعری (۳۶) بەیتە. لە کۆتایی پارچە ھۆنراوە کەیشدا نووسراوە:

نووسام "ئەلماس خان" ھەمەدر و دەردم
و تەفسیل بنووس جەواب فەردم

بەلام لای من کۆتایی پارچە ھۆنراوە کە بەم شێوەیە نووسراوە:

"شەفیعی" راگەیی چۆل گرتەنش نەپیش
مەبۆ بگێلۆ پەسەیی فریشتەیی ویش
بروایش ناکریت میرزا شەفیعی بەو شێوەیە داوا لە ئەلماس خان بکات کە بە تەواوتی وەلامی ھەموو بەیتەکانی
بداتەو، لەو نامانەیی بۆ خانای نووسیوە و لە ھەموو ھۆنراوەکانیشدا شتیکی لەو شێوەیە نابیرت. بە بروای من
ئەمە بۆ شیعری کە زیاد کراوە.

که سی نه و اچی جه وه شیماننه
 جه تاوشت دهره، دل ری شیماننه
 ئیرادهم که ردهن بشون وه شانان
 هیمهت بووازو جه ته کییه داران
 ئه للا دوس که رزن جه شای دهر ویشان
 ئیحسان که ران پیم کیسوت ویشان
 تاج دهر ویشی، خه رقهی عیبادهت
 جام جل کلید، سهنگ قه ناعهت
 موهر و موهره بهند، هه لقهی زوننار کیش
 جل بهندی جزوان دهر ویشان پیش
 لونگ و شال، دهستمال، که مهر بهند، زه نجیر
 بهند شیر، قوللاب، رشتهی شاخ نه فیر
 عهسای بادهم چو، خرخالان قول
 جبهی یه قه دوز که لپوس و که شکول
 پاتساره و پایتچ، واجبهن دهر ویش
 گیوهی مارنه گهز، جه ور بییدی کیش
 شهرت بو من جه داخ سهردیی زه مانه
 قومری نه فهرقم بگیرو لاننه
 بپوشو کالای رهنگ زهردی وه تهن
 سه دای نه فیرم بشو وه خو تهن

شاخ نه فیر بـه دۆش، ده ست به عه ساوه
 چوار قه لای جیهان بدهم وه پـاوه
 هه ره وه قهت پهری خه م دهم بنییم پیوه
 سه داش چهنه ند فه رسه نگ بشو وه ریوه
 بهی دهم و ده سگا، بهی نه ساسه وه
 پیل و خهت و خال، پوس و پاسه وه
 سه ره رای مهینهت وه رنه دهم جه كهف
 نه وه ل ته و اف كه م بارگهی شای نه جه ف^۱
 هیمهت ته لب كه م، وه ئاغهی قه مهر
 ههفت سال چون یهك رۆ واز نه كه م كه مهر
 تایف^۲ و یه مهن^۳، به ده خش^۴ و بولغار^۵
 به لعوون و مه لعوون، نه سل فده ههنگ شار

^۱ مدهست له شاری نهجه فی ئیستایه كه بووته پارتزگایهك له ولاتی عیراق.

^۲ سییهم شاری گهره ی نیوه دورگهی عه ره بییه له درای مه ككه و مه دینه، (۷۵) میل له شاری مه ككه وه دوره
 و ده كه ویتته پشتی چیبای (غزوان) و به رزییه كه ی نزیکه ی (۶) هه زار پییه، ناوه كه شی له (السور + حانظ =
 په ریز + دیوار) وه رگراوه، كه چواره دوری ئه م شاره به دیوار دوره دراه.

^۳ مدهست له ولاتی یه مه نه.

^۴ ولاتیكه له خوراسان، له علی به ده خشان له كانه كانی ئه ری دهره هینریت.

^۵ مدهست له ولاتی بولغار یای ئیستایه.

به‌غداد و حه‌لب، کوفه و میسر و شام^۶
 ته‌خت ته‌سته موول^۷ تا (بیت الحرام)^۸
 ششار زه‌نگیبار^۹ موئک بیقیاس
 مه‌کان مه‌یوون جه‌زیره‌ی نه‌شناس
 بتاس^{۱۰} و حه‌به‌ش^{۱۱} زه‌نگی ئاده‌مخوار
 جه‌زیره‌ی واق واق^{۱۲} شاهان نه‌به‌رد چار
 جه‌زیر جه‌زیران نه‌وای ده‌ریای نیل^{۱۳}
 جه‌به‌ل جه‌به‌لان وه‌ تن کهرده‌ی فیل
 غار درکوهی^{۱۴} جه‌زیران چوئل
 ماوای کهرگه‌دنگ بیساوان و غوئل

- ^۶ مه‌به‌ست له شاری به‌غداده. حه‌لب: شاریکه له سوریا. کوفه: شویتیکه له نزیک شاری کهربه‌لای ئیستا، تیمامی عدلی کردیه پایته‌ختی خدلافه‌ت، پاشان ههر لهو شاره‌ش شه‌ید کرا. میسر: مه‌به‌ست له ولاتی میسره. شام: بریتیه له چهند ناوچه و ولایتک وه‌ک: سوریا، لوبنان، ئوردون و...
- ^۷ مه‌به‌ست له شاری ته‌سته‌نبوولی ئیستایه له ولاتی تورکیا.
- ^۸ مه‌به‌ست له مائی خودایه (که‌عبه) له مه‌ککه.
- ^۹ زه‌نگیبار: دورگه‌یه که له نه‌فریقا ده‌که‌وینه‌هر ئوقیانووسی هیند، نزیک تانگانیکای پایته‌ختی ته‌م ولاته‌یه، خودی زه‌نگیبار به‌گه‌وره‌ترین ناره‌ندی گشتی میخه‌ک (قه‌ره‌نفل) له جیهاندا داده‌نریت.
- ^{۱۰} بتاس: ناوی شاریکی کۆنه له به‌شی خۆره‌لاتی نه‌فریقادا.
- ^{۱۱} حه‌به‌ش: دیسان ناوی شاریکی کۆنه له به‌شی باکووری خۆره‌لاتی نه‌فریقادا.
- ^{۱۲} دورگه‌یه‌کی ته‌فسانه‌یه له ده‌ریای خۆرناوای نه‌فریقاده.
- ^{۱۳} رووباری نیل: یه‌کێکه له رووباره‌ درێژه‌کان و له ولاتی میسرده‌یه.
- ^{۱۴} غار ده‌رکوهی یان غاران کوه: ناوی رشته‌ کێتیکه له ناوچه‌ی لوپستان و به‌ختیاری.

نـه وه رۆژ ئـساران نه شهو باکم بو
 تکـه ی زووخ زام ویم خـسـۆراکم بو
 سهـرپـهـنجـهـم ریش بو وه نیش خـسـاران
 شهـو یـهـلـغار بدۆم چـهـنی ستاران
 شهـهـرین^{۱۵} و بهـهـرهـین^{۱۶} دهـریـسـای بیگانان
 یهـك لنگ سهـنگ سـار، تـا شار زـنان^{۱۷}
 پـاگـهـی بیابـان بگـیـرۆ نـه وه
 بوویـهـر و نهـزهـید^{۱۸} خورشید خاوهـر^{۱۹}
 ئـهـوسا جـهـو دهـمدا بوویهـرۆن بهـ جهـخت
 سـهـد ولات تـهـی کهـم بهـ وهـخت و بی وهـخت
 سهـهـرپـهـنجـهـم ریش بو بـه نیش خـارـان
 شهـو یـهـلـغار مهـدهـم چـهـنی ستاران
 نه هـهـر سهـرزهـمین دل و یـهـهـرده بو
 کهـسـی بـهـو مهـکان نامش بـهـهـرده بو

^{۱۵} شهـهـرین: تهـنیا نارێك بهـم وشهـیهـ بـجوات، (شهـرین)، ناوی یهـ کینکه له پادشاهزادهـکانی ساان له سهـردهـمی پادشای میهران له سنووری ئیران بووه.

^{۱۶} مهـبهـست له ولاتی عهـرهـبنشینی بهـهـرینه.

^{۱۷} زـنانه: ههـمان (زناته) یه که شاریکه له باکووری ولاتی مهـراکش (مهـغریب).

^{۱۸} واته تیپهـره له ماوای خورشید و خاوهـر که ولاتی خوتهـنه.

^{۱۹} خورشید خاوهـر: دیسان واته تیپهـره له ماوا (بوویهـر و نهـزهـید و خورشید خاوهـر) که خوتهـنه.

هدر هفت قوللهی قاف هدرده به هدرده
 مه کان دیوان قاره مان به هدرده
 دهرینه ند یه نجویج^{۲۰} سه د ته سه کهنده
 مه کان مه عدن، یه قوت ته حمر
 جه ولا مله تان کشمیر^{۲۱} و کابول^{۲۲}
 سهر کی شون وه جای هاروت^{۲۳} و بابل^{۲۴}
 بویره رو نه ده شت دیوی دوال پا
 تا مه شون وه تووی ده خمه ی به همن شا^{۲۵}
 ده خمه ی به همن شا، سهیر که روو وه جوش
 هه رکو ولاتی بشنه روو وه گوش
 بید گلیم گوش سه رده شت هه بهات
 سه غور و مابه یین رو شنی و زولمات

^{۲۰} نهو دهرینه ندیه که سه دی یه نجویج و مه نجویجی له سهر به ستراوه.

^{۲۱} ناوچه دیه کی کویستانیه له باکووری شه به له ولاتی هیند له داوینی به رزترین زنجیره کینه کانی دونیا (هیمالایا)، به رده وام له نیو دوو ولاتی هیند و پاکستاندا بووه ته کیشه.

^{۲۲} پایته ختی نه فغانستانی نیستایه.

^{۲۳} چیژکی هاروت و ماروت له قورئاندا هاتوه.

^{۲۴} پاریزگایه که له ولاتی عیراق.

^{۲۵} به همن شا: یه کیکه له پاشاکانی که یانی، کوری نه سفه ندیاره، براکانی نارویان نوش نافه رین و میهنوشه.

(مجمع البحرین) ۳۶ ئاوان مه بۆ جه م
 مه بۆ فریشته م بوینۆن وه چه م
 بزانیۆ بیتهۆش، یا سه ر هۆرداشته ن
 کام عارف ره یحان نه ده ورش کاشته ن
 یا وه چار کۆره ن یا وه پا له نگه ن
 یا نه زانیۆ من وه ختم ته نگه ن
 یا جه حه قیقه ت جه من بیزاره ن
 من جه وه بیزارم هه تا دیاره ن
 شه فیع راگه ی چۆل گرتنه نش نه پیش
 مه بۆ بگیانیۆ په ی فریشته ی ویش

^{۳۶} دوو ده ریا به له میسر، شوینی به یه کگه یشتنی بیغه مبه ر موسا و بیغه مبه ر خدره، له سووره تی (الکھف)،
 نایه تی (۶۰) دا ناماژه ی پی کراره.

وهلامی خانای بو میرزا شه فیع

میرزام یه چیشهن*

میرزام یه چیشهن، میرزام یه چیشهن؟!
 نمه ز دل رییشی بـرام نه چیشهن؟!
 پهی مال دنیا خاترت رییشهن؟!
 پاس واچه جه لام مه لوولیت چیشهن؟!
 ئەهی دهم و دهستگای دهرویشیت چیشهن؟!
 ئەهی گهشت و گوزار، دلپیشیت چیشهن؟!
 پهی چیش مه گیللی پهی فریشتهی ویت؟!
 پهی چیش ویت کهردهن وه ئەبلههی سهرشیت؟!
 قادر به قودرهت ئەزەل هەر ویشهن
 پادشای بیچون وییش بیتهندیشهن

* ئەم پارچه شیعره هی خانای قوبادییه و وهلامی پارچه شیعی "دهرویشیمانەن" ی میرزا شه فیعی کولیاایی پی درارهتهوه. ئەم هۆنراوهیهش له دستنوسی عەبدولرەحمانی شیخ عەباس له گوندی "قاری" وەرگراوه و مامۆستا سەید تاهیری هاشمیش تەقریری لەسەر نووسیوه. بەداخهوه مامۆستا بۆرەکهیی له میژووی وێژهی کوردیدا ئەمهیشی به ناوی میرزا شه فیعهوه نووسیوه، تهنه نیه دیری یه کهمی نالوگۆر کراوه، سەرجه مێش له ویدا (۳۷) بهیته، کهچی لێرهدا (۷۱) بهیته. مه بهست له زیاد و کهمی نییه. ئیدی نازام مامۆستا بۆرەکهیی چون ئەوهی به ناوی میرزا شه فیعی مامیزکیهوه نووسیوه تهوه! ئەلبەت مامۆستا کوجهریش له یاداشتیکا به ناوی میرزا شه فیعهوه نووسیویهتی و ئەو دێرهی کهوا دووپات دهیتهوه "میرزام گیلای دهر دونهیای تۆ کامەن" کردویهتی به "میرزای کولیاایی دنیای تۆ کامەن"، که به راستی ئەمانه هه موویان جینگای لیکۆلینهوه و به زانایان ئەو بهشی دهسپێرین. (مپ). ئەم شیعره له کتیبی (سرود بادیه)دا به ناوی ئەلماس خانهوه دانراوه، له راستیدا ههلهیه و دهبنین خانای میرزا شه فیع چهند جار نامه گۆرینهوه یان لهسەر هه مان کیش و وهزن و له هه مان بابهتدا کردوه. ئەم شیعره لێرهدا (۷۰) بهیته.

به‌عزى مالدارن، به‌عزى دلپيشه‌ن
 ته‌سرار خه لقه‌ت حيكمه‌ت و يشه‌ن
 به‌عزى دلشاده‌ن، به‌عزى دلپيشه‌ن
 به‌عزى حه‌ق شناس، به‌عزى به‌دگيشه‌ن
 ته‌ره‌فه‌ين جه ته‌سل سهر رسته‌ي و يشه‌ن
 ئينا نه ته‌قسير فريشته چيشه‌ن؟
 پيشينيان پيش، باوره‌ه وه يباد
 ههر جه شاي مه‌ردان تا وه كه يقوباد
 فيرعون و نه‌مرود، شه‌داد بن‌عاد
 زوحاك، فه‌ره‌يدون، هم‌كاره‌ي حه‌داد
 پير و پيغه‌مبه‌ر هم‌تابا و نه‌جداد
 خاسان خه‌لاسان به‌ره‌مه‌ت بان شاد
 نه‌وان نه‌يان كه‌رد دونه‌يا ته‌مامه
 ميزام گيلياي ده‌ور دونه‌يا تو كامه؟!

* * * *

شاي مه‌ردان كه ده‌ر خه‌ببه‌ر كه‌نده‌وه
 به‌و تينغ و ته‌ركه‌ش، كه‌مه‌ريه‌نده‌وه
 به‌و گورز و كه‌مان، به‌و كه‌مه‌نده‌وه
 به‌و كه‌شيتي ده‌رياي زه‌رقول به‌نده‌وه

حهسه ن بهو دانش حه قیه سه نه ده وه
 حه زره مهی جه دهس مه جورس سه نه ده وه
 نه وان نه یان که رد دونهیا ته مامه
 میزام گیتلیای ده ور دونهیای تو کامه؟!

* * * *

ججمه^۱ بهو گشت سپا و سانه وه
 که یان^۲ و نره شک^۳ وه ساسانه وه
 به هرام وه نه ملامک خوراسانه وه^۴
 مه جووبین بهو دل هه راسانه وه
 نه بدال^۵ وه نه وتای خه واسانه وه
 جهی دونهیای بی پو ته واسانه وه

^۱ مدهست له جه مشیدی کوری ته همووری چواره مین پاشای پیتشاده بیه، له دوی باوکی هاتوته سر ته ختی پادشایی، نه فسانه کان وای دیاری ده که ن که (۷۰۰) سال فهرانه وایی کرد بیت. (ججم) له سه چاره کانداه به چند شیوه باسی لینه کراوه، له وانه: جامی که یخوسره، جامی جهم، جامی گیتی نه ما، ناینه ی گیتی نه ما، جامی جیهان نه ما، جامی جیهان نارا، جامی جیهان بین، جامی عالم بین و... نه جامه به جامی که یخوسره به نوابانگ بو، تا له سه دهی شه شه می کوچیدا به هوی نوابانگی جه مشید، هه روه ها له گهژ سوله یماندا به یه کیان داده نان، له بهر نه وه جامی نوابراو درایه پال جه مشید و ناونرا جامی جه مشید، به بروای من (ججم) هه کورتکراوهی جامی جه مشیده. ناماژده شه بو خودی جه مشید.

^۲ مدهست له ده وگه تی کونی ناریا بیه کانه.

^۳ نره شک یان نه شک، نوابانگی چند پادشای نه شکانییه، سه ره تای ناره کانیا ن به نه شک ده ست پی ده کات.

^۴ خوراسان: ولایتیکی گه وره یوه له خوره لالت و باکووری خوره لاتی نیراندا، له م سه رده مه شدا ناری چند پاریزگاید که له نیران.

نهوان نهیان کهرد دنیایا تهمامه
میزام گیلیای دهور دنیای تو کامه؟!

* * * *

زاهیدان وه فکر رزق حلالته وه
عاییدان دهییر، دهم وه لالتسه وه
مادهران مهشغول وه منالته وه
پسدهران پیساگیر وه عیالتسه وه
بیمالان وه ئساه زورجه لالتسه وه
مالداران وه فکر پول و مالته وه
نهوان نهیان کهرد دنیایا تهمامه
میزام گیلیای دهور دنیای تو کامه؟!

* * * *

فهره ییدون وه فکر بهرزیی ناوه وه
قارون وه دره فش چهرمیی گاهوه وه
نهوشیروان وه فکر بهر ساهوه وه
فوانش کسه ردهن وه سه ماهوه وه
حاجیان وه فکر پتگیای کاهوه وه
غهوواسان پهی دورر جه ژیر ئاهوه وه

نهوان نهیان کهرد دونیا ته‌مامه
میزام گیلیای ده‌ور دونیای تو کامه؟!

* * * *

خه‌سره و به‌و سوپای گی‌وو و تو‌وسه‌وه
تووس زه‌رین که‌وش به‌ئو کو‌وسه‌وه
رؤ‌سته‌م به‌و له‌شکر ئه‌شکه‌پو‌وسه‌وه
به‌و جه‌لقه‌ی که‌مه‌ند وه‌ قه‌رپو‌وسه‌وه
قه‌یسه‌ر^۶ به‌و له‌شکر رۆ‌م و پرو‌وسه‌وه
ئی‌فلا‌تو‌ن به‌و عیلم به‌شهر دو‌وسه‌وه
نهوان نهیان کهرد دونیا ته‌مامه
میزام گیلیای ده‌ور دونیای تو کامه؟!

* * * *

فه‌غفوور^۷ به‌و فی‌ل مه‌نگه‌لو‌وسه‌وه
ئه‌رس‌توو به‌و فیک‌ر فه‌یله‌قو‌وسه‌وه
فه‌رام‌رز به‌و تیغ سه‌نده‌ی رو‌وسه‌وه
فه‌ری‌بورز^۸ به‌و شه‌وق نه‌وعه‌رو‌وسه‌وه

^۶ نازناوی تایبته‌ی ژولیۆسی نیمپراتۆری رۆم بووه، دوا‌ی ئه‌و هه‌موو نیمپراتۆره‌کان به‌ قه‌یسه‌ر ناوبانگیان

ده‌رکردوو.

^۷ ناوی پادشاکانی کۆنی چین بووه.

^۸ یه‌کیکه‌ له‌ پادشا زاده‌کانی شاهنامه.

سیاوه‌ش به‌و ه‌وون پرت‌ه‌ف‌سوس‌وه
 فریشتان به‌و زی‌کر یا قودوس‌وه
 نه‌وان نه‌یان که‌رد دونیا ته‌مامه
 می‌زام گیلی‌ای ده‌ور دونی‌ای تو کامه؟!

* * * *

سوله‌یمان به‌و جه‌یش جینن و ئینسه‌وه
 به‌و قالیچه و ته‌خت جه‌وه‌هر حوسنه‌وه
 نه‌و به‌و فه‌رمان باد که‌سنه‌پرس‌وه
 ته‌یر و شیر و به‌ور، پل‌ه‌نگ، خرس‌وه
 به‌و خو‌وگ نه‌ژده‌ر (ابن العرس) وه^۱
 به‌و زات و زالی‌هی که‌سنه‌ته‌رس‌وه
 نه‌وان نه‌یان که‌رد دونیا ته‌مامه
 می‌زام گیلی‌ای ده‌ور دونی‌ای تو کامه؟!

* * * *

ئاده‌م و ح‌ه‌وا به‌و نه‌ولاده‌وه
 حه‌زرت نوح به‌و عومر خو‌واداده‌وه
 قاروون به‌و نه‌و گه‌نج دوور توفتاده‌وه
 داود به‌و س‌نعت به‌رگ پ‌ولاده‌وه

^۱ به‌چکه حوشتی بچووک، عه‌رسه‌ین: (شیره‌میش) به‌ می‌شی که‌ره‌یش ده‌گوت‌ریت.

تسه کهندهر بهو جه یش بیئسامانه وه
 دهقیانوس بهو زولسم بیئامانه وه
 نهوان نهیان کهرد دونیا ته مامه
 میزام گیلیای دهور دونیای تو کامه؟!

* * * *

خورشیدشا بهو عیشق خه رامانه وه
 خه سره و بهو خواجه و غولامانه وه
 موجته هیید^{۱۱} بهو عیلم عالمانه وه
 وه قه هر و کینه هی زالمانه وه
 نهوان نهیان کهرد دونیا ته مامه
 میزام گیلیای دهور دونیای تو کامه؟!

* * * *

هولاکو و جه نگیز وه ته یمووره وه
 بهو که للهی منار زولسم و زووره وه
 ئیرهج^{۱۲} وه سپای سهلم و تووره وه
 نادر شا^{۱۳} بهو تاج کوهی نووره وه

^{۱۱} به زانایهک ده گوتری که زانیاری زوری پی بیت و خوئی له دهقه شهرعی و قورناییه کاندای حوکی شهرعی
 ده رهینیت.

^{۱۲} ئیرهج: کوری فه ره یدونه، برای سهلم و تووره.

^{۱۳} نادر شای نه فشار: به کینکه له پادشا گهوره کانی ئیران.

خاقانی چینی وه فسه غفوروه
 کهریم خان" بهو عهدل بیتسوروه
 نهوان نهیان کهرد دونیا تهمامه
 میزام گیلیای دهور دونیای تو کامه؟!

* * * *

پیغمبهران گشت بهو ئیعبازوه
 بهو لوتف بیحهدهد بیتیبازوه
 موحهدهد بهو فهزل بیتنهدهدازوه
 بهو لوتف بیحهدهد بیتیبازوه
 بهو حوکم قورئان شیرین رازوه
 بهو نام و ناموس سه رته فرازوه
 نهوان نهیان کهرد دونیا تهمامه
 میزام گیلیای دهور دونیای تو کامه؟!

* * * *

نهسحاب بهو عیززت، بهو ویقارهوه
 عهدلی بهو تیغ زولفه قارهوه
 بهو عیلم و هوببا و ئیفتیخارهوه
 عومهر بهو ته دیر کهسنه دارهوه

^{۱۴} کهریم خانی زهد: دانهری پادشایی زندیه له ئیران، نارهندی دهسه لاتی له شیراز دانا بوو، له سالی

(۱۷۴۷-۱۷۷۹).

ته مهوی^{۱۵} به و خوئق به دکردارهوه
 به و کینهی دیرین به موختارهوه
 نهوان نهیان کهره دونیا ته مامه
 میرزام گیلای دهور دونیای تو کامه؟!

* * * *

شه فیع شاعیر، نیزامی سیفهدت
 موجریی مهعانی، کان مهعریفهدت
 برای بلند قه در، دانای گه وه ره ریز
 لالبه خش قه ید، به وینهی په رو یز
 میرزای موخته بهر، مه رته به عالی
 مودیر مه حزه مه خسوسه والی
 مونشی باشی باش، خاسهی سه رته لان
 موسته و فیی دیوان خان نه رده لان
 چهند خوشنویسان ویت ناسای پرووی دهور
 شیرین که لاما، شیرین تهرز و تهور
 مه علمات بی شو، موخته بهر مه شهوور
 مه عریفهدت مانیع به دانش مه غروور
 تیفلاتوون فاما ن ته رستو ده ستوور
 لوقمان لوقمانان، نه خاک بین مه ستوور

^{۱۵} مه بهست له دهولته تی نه مه ریبه که له درای عه باسیبه کان هاتنه سهر حو کم.

نهوان نهیان کهرد دونیا ته مامه
میزام گیلای دهور دونیای تو کامه!؟

* * * *

هیچ مه بهر زویر دایم بوت سه فا
ویت مه دهر به غم دنیای پر جه فا
ئه زه ل تا ته بهد هر ئیدهن کارش
پوژئی پهی که سی گهر من بازارش
دانایان بازار نهوان که سادهن
دنیای پهر ئاشووب فیتنه و فسادهن
خانا وینهی تو، تویش وینهی خانا
دهوره مان ویهرد هانا سهد هانا

تهرجیع بهندهکان

گومرای سه‌رنگوون*

گومرای سه‌رنگوون، گومرای سه‌رنگوون!
 گومرای بیخه‌بهر! گومرای سه‌رنگوون!
 شه‌و و رۆ نه فیکر، جوئیای دنیای دوون
 غافل جه که‌رده‌ی کارساز بیچوون
 ویننه‌ی وه‌ریننان ئه‌ولاد ئه‌اده‌م
 وه کۆشین به‌رشین جه دنیای ماتمه‌م؟
 کوانی موره‌سلان شه‌ریف که‌رده‌ی حه‌ق؟
 کون مه‌شایخان سه‌وخیژ شه‌فه‌ق؟

* سه‌راوه‌ی نه‌م شیعه‌ر گۆفاری به‌یان، ژماره (۱۰۹) به. له‌م گۆفاره‌دا مامۆستا موحه‌مه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی نه‌م شیعه‌ری به‌ ناوی خاناوه‌ بلاز کردوه‌ته‌وه. دواتر له‌ که‌شکۆتی که‌له‌پووری نه‌ده‌بی کوردی، لا (۶۶)، به‌ ناوی مه‌لا نه‌بووبه‌کری موسه‌نیف و به‌ شیعه‌ری ژماره (۴) له‌ قه‌له‌می داوه. بۆ نه‌م شیعه‌ر په‌راویژیکی به‌ ژماره (یه‌ک) داناوه و تیایدا نووسیویه‌تی: "نه‌م پارچه‌یه‌ش له‌ که‌شکۆتی "سه‌له‌سی" وه‌رگیواوه و ناوی که‌سی له‌سه‌ر نه‌نووسراوه، به‌لام به‌وه‌ی تا ئینسته دیومه و نووسیومه و خویندرومه‌ته‌وه نه‌م شیوه‌ نامۆژگاری و وه‌عززه زیاتر له‌ شیعه‌ری مامۆستا مه‌لا نه‌بو به‌کری چۆری ده‌چیت و نه‌گه‌ر ته‌ویش نه‌بی خانا و یه‌کێک له‌ شه‌فیع‌ه‌کان نه‌م شیوه‌ نامۆژگاری به‌یان هه‌یه". هه‌روه‌ها له‌ ده‌ستنوسیکی مام ره‌شیدی هه‌مه‌وه‌ندی‌شدا به‌ ناوی خاناوه‌ هاتوه. له‌ که‌شکۆتیکی تری لای مامۆستا موحه‌مه‌د خالیدی، نه‌وه و بنه‌ماله‌ی میرزا شه‌فیعی پاوه‌یی، نه‌م شیعه‌ر به‌ خه‌تیکی نوێ له‌ سه‌روه‌یدا نووسرابوو "شیعه‌ری میرزا شه‌فیعی پاوه‌یی"، نه‌وه‌م به‌ مامۆستا موحه‌مه‌دی خالیدی راگه‌یانده‌ که‌ نه‌م شیعه‌ر هی میرزا شه‌فیعی نییه و به‌ ناوی چهند که‌سیکی تریشه‌وه هاتوه، نه‌م شیعه‌ر به‌ هی خانا ده‌زاتم و خانا له‌م باب‌ه‌ته‌ی زۆره. له‌ نیوان ده‌قه‌کاندا جیاوازی زۆر هه‌یه و نه‌و پارچه‌ شیعه‌ری گۆفاری به‌یان (۴۰) به‌یته و نه‌وی دی (۳۹) به‌یته.

کوانی نیمامان ره هبهر نه رای دین؟
 کون موسای که لیم^۱ گوزیده یه قین؟
 کون رهنگ رهنهق یوسف^۲ که نعان؟
 کون دیوان دیو، حوکم سوله یمان؟
 کون شوعه یب^۳ و شیس^۴، عیسای بن مریه م؟
 کون (خلیل الله)^۵، جهرجیس^۶ و ئاده م؟
 کون سه دای ته کبیر نه عره ته ی حه ییده ر؟^۷

^۱ موسای که لیم: یه کتیکه له په یامبهره کان، کوری عیمرانی کورپی فاهیتی کورپی لای کورپی پیغه مبه ر یه عقوبی کورپی پیغه مبه ر ئیسحاتی کورپی پیغه مبه ر (ئبراهیم)ه. دایکی ناری یوکان یان یوحازیری کچی لاییه.

^۲ یوسف: کورپی یه عقوبی کورپی ئیسحاتی کورپی پیغه مبه ر (ئبراهیم)ه، دایکی ناری (راحیل)ه، یوسف و بنیامین دور بران له یه ک دایک.

^۳ سوله یمان: یه کتیکه تره له پیغه مبه ره کان. پیغه مبه ر سوله یمان کورپی پیغه مبه ر داوده و له دای کچی دایسی بارکی، بور به جینشینی بارکی له پیغه مبه رایه تی و پاشایه تیدا، خودای گه وره کردی به خاوه نی گه وره ترین نیعمه ت له نیعمه ته کانی خوی، ئوریش فیربوونی زمانی بالنده بوو.

^۴ شوعه یب: نه مه ش یه کتیکه دیبه له پیغه مبه ران و ده لئین کورپی پیغه مبه ر (ئبراهیم)ه. له ناموزگار یکردنی نومه ته که یدا پیایکی زور له سه رخو و هیمن بووه، له مه دیه ن ژیاوه.

^۵ شیس: کورپکی پیغه مبه ر ئاده مه (س.)، ناوه عیبرانییه که ی (هبة الله)یه. بووه به میراتگری بارکی.

^۶ عیسا: یه کتیکه دیبه له پیغه مبه ران، بو ژیا نی کتیبی ئینجیلی بو هاتوته خاوه وه.

^۷ خلیل: واته زور خو شه ویست، مه به ست له پیغه مبه ر ئبراهیمه (س.)، ئبراهیم به (خلیل الله) ناسراوه.

^۸ دیسان یه کتیکه دیبه له پیغه مبه ران و ناری نه هاتووه له قورئاندا.

^۹ ئاده م: یه که مین که س و یه که مین پیغه مبه ره که خودای گه وره ناردوویه تی بو سه ر مرژو.

^{۱۰} نازناری نیمامی عه لیبی کورپی نه بو تالبه.

کوانی (ذوالفقار)^{۱۱} برندهی دوو سهر
 کون نام و نیشان، نه حمهد و مه حمود^{۱۲}
 کون نور سهدای سوب نه غمه‌ی داوود^{۱۳}
 کون هسه‌ن، حوسین^{۱۴}، نال پیغه‌مبهر؟^{۱۵}
 کون چوار یاران^{۱۶} ره‌سول سهروره؟
 کون تیپ قوشه‌ن نه‌سحابان ته‌مام؟
 کون حمزه^{۱۷} و عه‌باس^{۱۸} به‌وران نیک‌نام؟
 کون پیران پیر دانای (ذو الجلال)؟^{۱۹}
 کون سوار غه‌یب، وه‌یس یه‌مه‌ن^{۲۰} مال؟

^{۱۱} ناماژه‌یه به شمشیره‌که‌ی تیمامی عه‌لی که دوو ده‌می هه‌بووه.

^{۱۲} ناماژه‌یه بز ناوی پیغه‌مبهر موحه‌مد (د.خ.) و سیفه‌تییه‌تی.

^{۱۳} دارد: دیسان یه‌کینکی دیبه له پیغه‌مبهران و له به‌نی ئیسرائیله، خاوه‌ن ده‌سلات و پله و پایه‌یه‌کی به‌رز بووه، خاوه‌نی کتیبی زه‌بورر بووه.

^{۱۴} هسه‌ن و حوسین: کوری تیمامی عه‌لین، له تالوبه‌یق و له فاتیمه‌ی کچی پیغه‌مبهرن (د.خ.).

^{۱۵} مه‌به‌ست له خزم و که‌سوکاری پیغه‌مبهره.

^{۱۶} مه‌به‌ست له نه‌بووبه‌کری سدیق، عومهری کوری خه‌تتاب، عوسمانی کوری عه‌ففان و عه‌لیی کوری نه‌بوتالبه.

^{۱۷} حمزه: یه‌کینکه له یارانی پیغه‌مبهر (د.خ.)، حمزه کوری عه‌بدولوته‌لیبی کوری هاشمی کوری عه‌بدولمه‌نافی

کوری قوسه‌یه، له هوزی قوریشه و پشتگیری ته‌واوی پیغه‌مبهری ده‌کرد له بیر و باوه‌ردا و مامی پیغه‌مبهره، له شه‌ری به‌دردا شه‌هید بووه.

^{۱۸} مه‌به‌ست له تیمامی عه‌باسه و ده‌کاته مامی پیغه‌مبهره.

^{۱۹} مه‌به‌ست له خودای گه‌ورده‌یه، واته خاوه‌ن شکۆ.

^{۲۰} وه‌یس: نوه‌یسی قه‌ره‌نی له هوزی به‌نی موراده، یه‌کینکه له تابعین و له ولاتی یه‌مه‌ندا ژیاوه، له سه‌ره‌تای سه‌ره‌ل‌دانی نایینی ئیسلامدا باوه‌ری پی‌هیناره و پیاو‌یکی زرز خواناس بووه، پیغه‌مبهریش به‌م شتوبه‌ ناوی بردوه (أویس القرنی خیر التابعین)، وا باوه له‌ناو کورددا ده‌لین: له بیابان و ده‌شتدا ژیاوه، لای کورد وه‌کو

کۆن موسه ننیفان عیلم شه ریعدت؟
 کۆن ئەهولیا یان دەریای حەقیقەت؟
 کۆن شان و شه و کەت عەبدوللّا^{۲۱} و عومەر؟
 کۆن تاج لەهولاک^{۲۲} پەهنومای پەهبر؟
 کۆن ئیمام قاسم^{۲۳} میر تورکستان؟
 کوانی بایه زید^{۲۴} قوتب پروی جیهان؟

پیاریکی وهلی و خواناسی زۆر پاک سەیر دەکریت، له سەردهمی عومەری کۆری خەتتابدا کە دەکاتە سالی (۳۷) ی کۆچی، کۆچی دوایی کردووه.

^{۲۱} مەبەست له عەبدوللای کۆری مەسعوودە. عەبدوللای کۆری مەسعوودی کۆری غافلی کۆری حەیبی کۆری شەمسی کۆری مەخزومی کۆری ساهیلە کۆری کاهیلی کۆری حارسی کۆری تەمیمی کۆری سەعدی کۆری هەزلی کۆری مەدرە کە کۆری ئیلیاسی کۆری مەزەرە، یە کێکە له یارانێ پەيامبەر و زانایانی گەرە و پیارچاک بووه، عەبدوللای یە کێکە له شارەزایانی قورئان له سەردهمی پێغەمبەر (د. خ.)، حەفتا و هەند سورهتی له خزمەتی پێغەمبەردا خۆیندووه. بە هۆی هاتنی ناوی عومەرەوه، گومان دەکریت مەبەستی له عەبدوللای کۆری عومەری خەتتابیش بێت.

^{۲۲} مەبەست له عومەری کۆری خەتتابە.

^{۲۳} (لولاک) ناماژە یە بۆ ئەم فەرماشته کە بە ناوی خوداوه ئاراستە ی موحەممەد پێغەمبەر کراوه: (لولاک لولاک یارسول الله ما خلقت الأفلاك) واتە: ئەگەر تۆ نەبوایە نەرز و ناسمان و ئەستێرە کاتم دروست نەدە کرد، له راستیدا ئەم وتە یە فەرماشتهی خودا نییه و هەلبەستراوه، پێچەوانە ی نایەتی (۵۶) ی سورهتی (زاریات) کە خودای گەرە دەفەرمووت: (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ).

^{۲۴} له بارە ی ئیمام قاسمە له مێژوودا بەو ناوه چەند ئیمامێ کمان هەیه، یە کێکیان له شاری کەرکوکە و گەرە کێکیش بەو ناوه ناونراوه، بەلام بۆم ساغ نە کرایهوه کە خانا مەبەستی له کام لهوانە یه.

^{۲۵} بایه زیدی بەستامی یە کێکە له پیارچاکان، ناوی شیخ بایه زیدی کۆری تەیفووری کۆری عیسانی کۆری نادهمی کۆری سروشانە و خەلکی شاری بەستام بووه.

کۆن عەبدولمەناف،^{۲۶} چەنی غەزالیید؟^{۲۷}
 کۆن ئەبا سەعید،^{۲۸} خالیید بن وهلیید؟^{۲۹}
 کوانی ئینس و جین، نە پرووی سەرزه‌مین؟
 کۆن پەهلەوانان سەم سەه‌ه‌م‌گین؟
 کۆن زال و رۆستەم،^{۳۰} بەه‌رام^{۳۱} گۆرگیر؟
 سا کۆن کەیکاس^{۳۲} پادشای دلیر؟

^{۲۶} عەبدولمەناف کورپی قوسە کورپی کیلابی قورەیشییە، عەبدولمەناف سێ برای هەبوو، نایان: عەبدولعەزیز (باپیری بەنی ئەسەد)، عەبدولدار، زوهره بوو. بەلام له رەچەتەکی قورەیشیدا دوو عەبدولمەناف هەیه، یەکەمیان کە لە سەرەو بەسامان کرد، ئەوی دێیان کورپی زوهری کورپی قوسە کورپی کیلابە. وادەزانم خانای مەبەستی لە عەبدولمەنافی باویرەگەرە پێغەمبەرە (د. خ.).

^{۲۷} مەبەستی لە نیمامی غەزالییە، خانای لەبەر قافییە شیعەرە کە (د) تکی بۆ ناوێکە زیاد کردووه. نیمامی غەزالی (۱۰۵۸-۱۱۱۱ ه. ق) یەکیکە لە زانا و فەیلەسوفیکی ئیسلامییە و لە شاری تووس لە خوراسان لە دایک بووه. غەزالی لە ناسراوترین فەیلەسوفان و عارفانی ئیسلامییە و لە ولاتی رۆژئاواشدا زۆر ناسراوه.

^{۲۸} مەبەستی لە ئەبووسەعیدی خودرییە، ئەم ئەبووسەعیدە یەکیکە لە هاوێتە نزیکەکانی پێغەمبەر، ئەبووسەعید کورپی مالیکی کورپی ستانی کورپی سەعلەبە کورپی عوبەیدی کورپی ئەلجەری کورپی عەرفی کورپی حارسی کورپی خەزەرەجە.

^{۲۹} خالیید کورپی وهلییدی کورپی ئەلوغەیرە کورپی عەبدوللای کورپی عومەرە.

^{۳۰} زال و رۆستەم: زال باوکی رۆستەمە، خانای لێرەدا هەردوو ناوێکە پاش و پیش خستووه و جوانکاری تێدا نواندووه.

^{۳۱} بەه‌رام: مەبەستی لە بەهرامی گۆرە، کورپی یەزدگردی پاشای ئێرانە، بەه‌رام لە دای باوکی بووبە جێنشینی.

^{۳۲} کەیکاس: کورپی کە یقوبادە. دوو مین پادشای کە یانێبەکانە. دای کۆچی دواویی باوکی هاتە سەر تەختی پادشایی.

کۆن باهووی بهرز فهرامهرز^{۳۳} شیر؟
 کوانی جه هانبه خش^{۳۴} نه ژدیهای دلییر؟
 کۆن برزو^{۳۵} و ته یوور،^{۳۶} چه نی رووینتهن؟^{۳۷}
 سا کۆن نه ققاشی فه رهاد کۆکنه؟
 سا کۆن له شکر گهوران مه لعوون؟
 کوانی موعتسه م؟^{۳۸} کۆن ده ستگای قاروون؟^{۳۹}
 کۆن فیرعه ون^{۴۰} مه کهرد ده عوای خودایی؟
 کۆن قاروون غهرق گهنج دنیایی؟

^{۳۳} فهرامهرز یان فلامهرز: کوپی رۆسته می کوپی زاله، له گه رۆسته می باوکیدا پالنهوانیی زۆریان نواندوه و به شداریی زۆریه ی شه ره کانی ئیران و توورانیان کردوه.

^{۳۴} جه هانبه خش کوپی فهرامهرزه و یه کیتکه له پالنهوانه کانی شانامه و ناوی به نازایی و لیها تووی هاتوه.

^{۳۵} برزو کوپی رۆسته مه و یه کیتکه له پالنهوانه کانی شانامه.

^{۳۶} ته یوور، کوپی برزو یه و پالنهوانیکی به ناوبانگ بووه، ناوبانگی به ته یووری شوخ که مان هاتوه.

^{۳۷} نازناوی نه سفه ندیاره، کاتیک زهرده شت دانه یه که هه ناری پی ده دات، ده بیته رووینتهن.

^{۳۸} مه به ست له موعتسه م بیلای دامه زۆینه ری شاری به غدایه، یه کیتکه له خه لیفه کانی دهوله تی عه باسی.

^{۳۹} پیاویتیکی دهوله مند ی سه رده می پیغه مبه ر موسا بووه، له م چوار نایه ته ی قورناندا ناماژه به ناوی قاروون کراوه: (القصص - ۷۶)، (القصص - ۷۹)، (العنکبوت - ۳۹)، (غافر - ۲۴).

^{۴۰} فیرعه ون: ناوی وه لیدی کوپی مه سه به، له قورناندا ناوی به فیرعه ون هاتوه، له سه رده می پیغه مبه ر موسادا بانگه وازی خودایه تیی ده کرد، له ناوی نیلدا خنکا، تاکو ئیستاش لاشه ی فیرعه ون له میسر دا پارێزراوه.

کۆن مولک و ئەملاک بازار نە مروود؟^{۴۱}
 کۆن تاج و تۆمار، شەدداد^{۴۲} مەردوود؟
 کۆن نەزم جامی،^{۴۳} دوپر سەدەف ریز؟
 کۆن مەولای رۆمی؟^{۴۴} کۆن شەمس تەبریژ؟^{۴۵}
 یە کسەر کۆچ کەردەن شین وە جای موقیم
 نیم ئەهل بەهەشت، نیم نار جەحیم
 بەعزی گیر بەدەست ئاھیر سۆزەن
 بەعزی جەمیش گێران نە وروژەن
 بەعزی سۆزانەن سەرتاپا قەدەم
 بەعزی دلگوشاد، ئەو نە دارۆ غەم
 بەعزی شەرمەسار کێردار وێشەن
 رۆی (یوم المات) ھەر کەس بە وێشەن

^{۴۱} پاشایەکی سەردەمی پیغمبەر ئیبراھیم بوو، خاوەن دەسلالت و پلە و پایەیی زۆر بوو.

^{۴۲} شەدداد: کورێ عاڵە، یە کێتکە لە پاشاکانی ولاتی عاد، باخچەیی ئیرەمی دروست کرد و گوتویەتی ئەمە باخچەیی بەهەشتی ئیرەمە، باخچەیی ئیرەم لە قورتاندا ناری ھاتوو.

^{۴۳} جامی: یە کێتکە لە شاعیرە گەرەکانی ئێران، ناوی نوورەدین عەبدولرەحمانی جامییە و سالی (۸۱۷ ک.م.) لەدایک بوو.

^{۴۴} مەولای رۆمی: مەولانا جەلالەدین کورێ موخەمەدی کورێ بەھائەددینە، ناوبانگی بە مەولەوی دەرکردوو، یە کێتکە لە کەتە شاعیرانی فارس و لە سەدەیی (۷ ک.م.) دا ژیاو.

^{۴۵} شەمس: کورێ موخەمەدی کورێ مەلەک دادە، ناوبانگی بە شەمس تەبریژی دەرکردوو، لە سال (۶۴۵ تا ۵۸۲ ک.م.) ژیاو، پیر و دەستگیری مەولانا بوو.

به عزی رووگهردان رۆی قیامه تهن
 به عزی مهسکه نش ماواى جهننه تهن
 به عزی گرفتار عهزاب سهختهن
 به عزی سه رئه فراز شاه سهروه ختهن
 به عزی بیته رار، دیدنه نمینهن
 به عزی نائومی د ئیمان و دینهن
 به عزی مه پۆشان جه هولهی حهریر
 به عزی موقه پرهب پادشای که بیر
 به عزی مه نۆشان جه حهوز که وسهر
 به عزی ساکینهن جه قوببهی نه حمهر
 به عزی ئینتیه زار لوتف حه میدهن
 به عزی شان مه شغول زیکر و ته وحیدهن
 به عزی عیش شان چه نی حوریان
 به عزی فاریغه ن جه رهوزی ری زوان
 به عزی مه لرزو جه خوف سیرات
 به عزی مه ریزو نه سرین چون سیلات
 به عزی مه کی شو هه ردهم ئاه سهرد
 به عزی به عه موود مه که راش به گهرد
 هه ریدنه منالان مه که ران زاری
 فیشتهر دهر دشان پهی مه بو کاری

دَلَّه بزانسه ئینسه وه عزتسه
 توچی؟ چون یانه سزای سه ختتهن!
 سا گیره نه گۆش په نند و نه سیحدهت
 ویهرد وه کردار که سبب ئاخیرهت^{۴۶}

^{۴۶} لیرهدا جیاوازی وشه کانی نهم شیعره له ههردوو نوسخه‌ی گۆشاری به‌یان و کهشکۆلی سه‌ئسه‌بیدا ڕوون ده‌که‌ینه‌وه، وشه‌ی یه‌که‌م، وشه‌ی نێو گۆشاره‌که‌یه و وشه‌ی دوهم هی نێو کهشکۆله‌که‌یه. گومرپای = نه‌ری. وه‌کو = جه‌ کۆ. که‌رده‌ی = که‌رده‌ی. ڕه‌نگ ڕه‌ونه‌ق = ڕه‌نگ و ڕه‌ونه‌ق. عیسا‌ی بن مه‌ریه‌م = عیسا‌ی بنی مه‌ریه‌م. سه‌دای ته‌کبیر = شه‌ققه‌ی ته‌مام. نوور = نووری. به‌وران نیک نام = به‌ور نیک‌نام. ئه‌ولیا‌نان = ئه‌ولیا‌هان. عه‌بدو‌للا و عومه‌ر = عه‌بدو‌للا‌ی عومه‌ر، به‌پیتی نهمه‌ لیره‌دا ده‌بیته‌ عه‌بدو‌للا‌ی کوپی عومه‌ری کوپی خه‌تتاب. تاج لولاک = تاج و له‌ولاک. قوتب = قوتبی. نهم دوو دیره‌ له‌ کهشکۆله‌که‌دا به‌م شێوه‌یه‌ هاتوه‌:

کۆن باهووی برزوو چهنی ڕۆبیته‌ن؟

کۆن زات و جه‌وه‌ر فه‌ره‌اد کۆکه‌ن؟

ده‌کری بلیم کۆتایی نهم دوو تاکه‌ لیره‌دا نه‌و دوو نیوه‌ دیره‌یه‌ که‌ له‌ پارچه‌ شیعره‌که‌دا به‌ که‌می هاتوه‌، ڕوونتر بلیم ده‌بی نهم دوو نیوه‌ دیره‌ نهم چوار تاکه‌ بیته‌:

کۆانی باهووی به‌رز فه‌رامه‌رز شیر؟

کوانی جیهانه‌خش نه‌ژدیه‌ی دلیر؟

کۆن برزوو و ته‌یموور، چهنی ڕۆبیته‌ن؟

کۆن نه‌ققاشی فه‌ره‌اد کۆکه‌ن؟

یه‌کسه‌ر = به‌عام. به‌هه‌شت = جه‌ننه‌ت. کران = گران. لیره‌دا نهم وشه‌یه‌ی کهشکۆله‌که‌ ڕاسته‌ر و نهم وشه‌یه‌م نووسی له‌ ده‌قه‌که‌دا. سه‌رتاپا = سه‌ر تا به‌. نه‌و نه‌دارۆ = نه‌ تازار و. شاه = پاشای. عه‌یشش = عه‌یششان. فاریغه‌ن = فارغه‌ن. سه‌یلات = سیلات. نهم وشه‌یه‌ ڕاسته‌ر. ئاه = ناهی. مه‌که‌ره‌اش به‌ = مه‌که‌رۆن وه‌. په‌ی چی چون یانه‌ سزای سوخته‌ن = تو پینچی یانه‌ سزای سه‌ختته‌ن. سا گیره‌ = سا گیره‌. وه‌ = به‌.

دنیا مه ککاره

دنیا مه ککاره، دنیا مه ککاره
 دنیای حیلده باز، کۆنهی مه ککاره
 بیوهی حیلده ساز، بهد پیه تیاره
 پیچاپیچ وردی، چهواشه چاره
 موتریب مووکشهش، مه بیسه خش مه ستان
 زوال ساکین، زور زه بهرده ستان
 شووم شهر، ناشووب، شیت زولمات شهو
 مینای سه فشکن، ساختهی کۆژهی نهو
 نه پاد نه رده باز، نه رده بهد کهنده
 شاهه تهخت نه نداز، غولام په رگهنده
 چه نی کسه تا سه ر دوستی نه کهرده
 بی شهرت و بی شوون کسه چار نه بهرده
 جه لاد قاتل، ره هزن راهان
 فهرق نه کهردهی کسه، گه دا تا شاهان
 عه جوژهی بی شهرت، شووم شه رته نگیز
 عه رووس ساحیر خوون داماد رییز

ئه‌ری هه‌ی دنیا! جه شیراز تا شام
 جه قاف تا به ئه‌لف کیت ناوهرد به دام؟
 جه که یخوسره‌وان* کیت نه‌فریونان؟
 که وکه به‌ی دیوان کیت نه‌شیونان؟
 کی بی تا وه سهر نام‌داریت که‌رد؟
 کی بی تا وه سهر میوه‌ی باغت وهرد؟
 سیاهی وه مال کی دا نه‌شه‌ندی؟
 ته‌خت و به‌خت جه ده‌ست کام شاه‌سه‌ندی؟
 وه کی نه‌شانای مه‌ودای قه‌بزه‌ی تیغ؟
 بن‌چینه‌ی ئه‌ولاد کیت ناوهرد جه بیغ؟
 چه‌نی کی تا سهر ئاخر ئاوهردی؟
 کی داخل وه شار خاموش نه‌که‌ردی؟
 چه‌نی گشت عالم شمشیربازیت که‌رد
 ئه‌وه‌ل تا ئاخر ده‌ستته‌ندازیت که‌رد
 به‌ کی نه‌نمانای زه‌وق جه‌وانی؟
 به‌ کی ناوهردی شاد په‌شیمانی؟
 گه‌نجداران شاد بین، وه گه‌نج ویشان
 جام باده‌ی مه‌وت، تو نوشای پیشان

* * *

* لیره‌دا مده‌ستی له‌ کۆی پادشا و هه‌موو ده‌سه‌لاتداره‌کانه. کیت وه‌کو که‌ یخوسره‌وه‌کان فریو نه‌دا و له‌ ناوت

جه نامنـاوهـران شاهان مـازی
 به هیله سازی کیت نهدا بازی؟
 جه شاتاقه یسه ر، جه قه یسه ر تا میر
 قه بزه ی مهرگ نه فـهـرق کی نه کـهـردی گیر؟
 جه پیـشانیان تا کـه یانـیان'
 جه نهـشکانیان' تا ساسانـیان'
 به کایسه ک خهـرقه ی رای نیهان پوشان
 بهـردت وه مـاوا ی شار خاموشان'

* * *

که یوومـهـرس' که ی که ی بهـو کردگاروه
 ته هموورس' شا بهـو بهـزم باز شکاروه

^۱ مهبهست له سهردهمی پیتشاداییه کان و که یانیه کانه.

^۲ نهشکانیه کان و ساسانیه کان دوو دهولته تی به دهسته لات بوون له ولاتی فارس، نهرده شیریه بابسه کان به که مین پادشای ساسانی له سالی (۲۲۶ز). توانیویه تی نهرده وانی پینجه می پادشای نهشکانیه کان بکوژیت و کوتایی به هوکمپانی نهشکانیه کان بهینیت. پاش نهرده شیریه بابسه کان شاپووری کوپیه له سه ر ته ختی هوکمپانی دانیشتوه، پادشای نابراو زور هوولی داوه هه ریمه کانی ژیر دهسه لاته که ی ناوه دان بکاته وه.

^۳ ساسانیه کان دهولته تیکی کون بوون، نهرده شیر له ولاتی نیران دای مه زراند.

^۴ به پیتی دیری کوتایی ده بیت نه مهش به ندیکی دی بیت، به لام له گو فاره که نم به ننده و بنده که ی دوایی دراوه به دهم به که وه، بویه به پیتی دیری کوتایی ته رجیع به ننده که جودام کرده وه.

^۵ ماموستا محمد عدلی قهره داعی "کتومهرسی" نویسه وه، که یوومهرس دروسته وه، به کیکه له پاشاکانی نیران، (۳۰) سال پاشایه تیی کرده وه، له گه ل لایه نگرانیدا له نار کیتوه کانداه دژیان، ناژه لی وه ک پلنگیان ده کوشت و پیسته که یان له بهر ده کرد.

شا جه‌مشید^۶ بهو زهوق نۆشای جامه‌وه
 فه‌ره‌یدرون^۷ بهو فه‌ر^۸ رۆی ئه‌بیامه‌وه
 سه‌لم و توور^۹ بهو سان بی‌شوماره‌وه
 مه‌نۆچه‌ر^{۱۰} بهو قین خه‌شم و قاره‌وه
 ئه‌فراسیاب^{۱۱} بهو سان تیپ و سوپاوه
 که‌یخوسره‌و^{۱۲} بهو تاج زینه‌تنماوه

^۶ ته‌همورس: چواره‌مین پاشای پی‌شدادیه‌کان بووه، باوکی جه‌مشیده، به ته‌همورسی دئیوبه‌ند ناوبانگی هه‌بووه.
^۷ جه‌مشید کوری ته‌همورسی پی‌نجه‌مین پاشای پی‌شدادیه‌کانه، ئه‌فسانه‌کان وای دیاری ده‌کهن که (۷۰۰) سان
 فه‌رمانه‌وایی کردووه و جه‌ژنی نه‌ورۆزی کردووه ته‌ رۆژی شادی و سه‌ری سالی نۆی.
^۸ فه‌ره‌یدرون به‌کیکی دیبه له پاشاکانی پی‌شدادی، به پلانی کاوه شۆرشیی دژی زووحاک به‌ریا کرد و بوو به
 پادشا، کوری ئابینه، ناوی دایکی فه‌رانه‌که و له نه‌وه‌ی جه‌مشیده.
^۹ ئه‌م وشه‌یه له گۆفاری به‌یاندای بۆ مامۆستا قه‌رده‌اغی نه‌خوتنراوه‌ته‌وه، له چاپه‌کانی تردا به‌م شتیه‌یه نووسراوه.
^{۱۰} سه‌لم و توور: کوری فه‌ره‌یدرون، سه‌لم و توور سی بران به‌ناوی: سه‌لم، توور و ئیره‌ج.
^{۱۱} مه‌نۆچه‌ر: یان مه‌نۆچه‌ر، کوری فه‌ره‌یدرون، له نه‌وه‌ی کچی ئیره‌جه، پادشای پی‌شدادیه‌کان بووه. تۆله‌ی
 ئیره‌جی بایره‌ی له سه‌لم و توور کرده‌وه و تیکانی شکاند.
^{۱۲} ئه‌فراسیاب: کوری په‌شه‌نگ پادشای توورانییه و له نه‌ته‌وه‌ی توور پادشای تووران بووه. هه‌میشه له بیر
 له‌ناوبردنی رۆسته‌می زالدا بووه. کچیککی هه‌بووه به ناوی فه‌ره‌نگیس، داویه‌تی به سیاره‌ش و که‌یخوسره‌ی لسی
 که‌وته‌وه، ئه‌م که‌یخوسره‌وه بووه به پادشای ئیران.
^{۱۳} که‌یخوسره‌و: کوری سیاره‌شه و له نه‌وه‌ی که‌یکوسه. به‌کیکه له پاشا به‌ناوبانگه‌کانی ولاتی ئیران، له
 فه‌ره‌نگیسی کچی ئه‌فراسیاب بووه.

که یقوباد^{۱۴} بهو تیپ بهزم و پهزمهوه
 قههره مان^{۱۵} بهو قین قهست و جهزمهوه
 زووحاک^{۱۶} بهو غه زه ب جه فاو جهورهوه
 که یکاوس^{۱۷} بهو عهیش تهرز و تهورهوه
 هوشه نگ^{۱۸} بهو شاهیی پروی جیهانهوه
 تههمتهن^{۱۹} بهو گورز، بهو کهمانهوه
 چهند شاهان جه تهخت ئاوردش به وار؟
 چهند په هله وانان که ردش نگونسار؟

^{۱۴} که یقوباد: سهرزنجیره‌ی پاشایانی که یانی بووه. یه کینکیش بووه له خانه‌واده‌ی فهریدون و له کیتیوئه لبرزدا ژیاوه. له سهرمه‌رگدا که یکاوسی کرده جینشینی خۆی.

^{۱۵} یه کینکه له پالنه‌وانه‌کان و داستانی شیعی به ناویسه‌وه هاتووه، له ئه‌ده‌بی کوردی و فارسیدا به شیوه‌ی "قاره‌مان و قه‌یتهران" یش ناوی هاتووه.

^{۱۶} زووحاک: کوری مه‌رداسه و له نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌به. پیاریکی زۆر شه‌رانی و زالم بووه، به ده‌ستی کاوه‌ی ناسنگه‌ر خۆینی پڑاوه.

^{۱۷} که یکاوس یان کاوس، کوری که یقوباده، دوه‌مین پادشای که یانییه‌کانه، باوکی له کاتی سهرمه‌رگدا که یکاوسی له جینگه‌ی خۆیدا دانا. کوره‌که‌ی ناوی سیاوه‌شه.

^{۱۸} هوشه‌نگ یه کینکه له پاشاکانی پیتشادی و له دوا‌ی که یوومه‌رس هاته سهر ته‌ختی پادشایه‌تی.

^{۱۹} تههمتهن: نازناری پڑسته‌می کوری زالی کوری سامی کوری نه‌ریمان، پڑسته‌می زال به‌فیله‌تهن و تههمتهن ناسراوه.

دهقیانوس^{۲۰} بهو گهنج خاک نیهادوه
 بهو زهوق مهجلیس نۆشای بادهوه
 کوا سه‌دای ته‌پل کووس که‌یانان که‌ی؟
 کوانی به‌ییداخان شنه‌وای ده‌شست ره‌ی؟
 چه‌رخ دنیای دوون ده‌ونه‌نده‌ی ده‌وران
 کوشنده‌ی شییران سه‌رکه‌ندی به‌وران
 به‌کایه‌ک باده‌ی جام تو نۆشان
 به‌ردی وه‌ ماوای شار خامۆشان

* * *

حاتهم^{۲۱} بهو سه‌خای که‌ره‌م که‌رده‌وه
 لوقمان^{۲۲} بهو شی‌یفای ده‌وای ده‌رده‌وه

^{۲۰} پاشایه‌کی رۆمانی بووه له سه‌رده‌می نه‌سحابولکه‌هفدا، نه‌م پاشایه بانگه‌وازی خودایه‌تیی ده‌کرد، حاکی نه‌ ده‌مه‌ بووه و نه‌شکه‌نجی مه‌سیحییه‌کانی دده‌ا، نه‌رده‌نی نیستا به‌شیک بووه له ناوچه‌کانی ژیر ده‌سته‌لاتی و نه‌شکه‌وته‌کش هه‌ر له‌ریسه و نیستاش گۆپی نه‌و که‌سانه‌ی نیو نه‌شکه‌وته‌که‌ مارن. له‌ قورناندا باسی نه‌سحابولکه‌هف هاتووه، به‌لام باسی ناری ده‌قیانوس نه‌هاتووه. نه‌وانه‌ی له‌ ترسی نه‌و هه‌له‌هاتن نه‌وانه‌ بوون که‌ له‌نیو نه‌شکه‌وته‌که‌دا نووستن و دوا‌ی چه‌ند سه‌د سالتیک به‌ خه‌به‌ر هاتنه‌وه. کوورد په‌ندیکی هه‌یه ده‌لیت: عومری ده‌قیانوسیکی هه‌یه، واته‌ نه‌رده‌نده‌ کۆنه، هه‌رچه‌نده‌ سه‌رده‌مه‌که‌ی زۆر کۆنه، به‌لام ده‌کرئ ده‌قیانوسیخ خۆی ته‌مه‌نیکی زۆری کردییت.

^{۲۱} مه‌به‌ست له‌ حاتهمی کوری عه‌بدوللای تاتییه، پیاریکی ناوداری عه‌ره‌ب بووه، به‌خشنده و سه‌خی بووه، له‌ کۆتایی سه‌له‌کانی پیش نیسلا‌مدا ژیاوه که‌ به‌ حاتهمی ته‌بی ناوبانگی ده‌رکردوه.

^{۲۲} لوقمان: مه‌به‌ست لوقمانی هه‌کیمه‌ که‌ به‌ هه‌کیمی و دانایی ناوبانگی هه‌بووه و به‌کیکه‌ له‌ پیاوچاکان. له‌ قورناتی پیوژدا سووره‌تیک به‌ ناری نه‌م پیاو چاکه‌ره‌ هاتووه و جگه‌ له‌ره‌ش دووجار ناری له‌ سووره‌ته‌که‌دا هاتووه.

هۆشهنگ شا^{۲۳} بهو په‌ر باز و به‌نده‌وه
 سیاوه‌ش^{۲۴} بهو هه‌ون ده‌عوامه‌نده‌وه
 گوشتاسپ^{۲۵} بهو به‌زم ده‌نگ دلییره‌وه
 ئه‌رده‌شیر^{۲۶} بهو چ‌نگ په‌نج‌ه‌ی شیر‌وه
 سوه‌راب^{۲۷} بهو به‌زم بی‌سوود که‌رده‌وه
 ئه‌ویچ بهو ده‌عوای رۆی نه‌به‌رده‌وه
 یه‌کایه‌ک به‌اده‌ی جام تو‌نۆشان
 به‌ردت وه‌ ماوای شار خامۆشان

* * *

به‌همه‌ن^{۲۸} بهو بازووی زۆر و زات‌ه‌وه
 دارا^{۲۹} بهو دارای هوکومات‌ه‌وه

^{۲۳} هۆشه‌نگ یه‌کینکه له پاشاکانی پیتش‌دادی، له دوا‌ی که‌یووم‌درس هاتۆته‌ سهر ته‌ختی پادشایه‌تی.

^{۲۴} سیاوه‌ش: کو‌ری که‌یک‌اوسه، ئه‌فراسیاو به‌ ده‌ستی خۆی سه‌ری بری.

^{۲۵} گوشتاسپ: کو‌ری لوه‌راسپه، ده‌کاته باوکی ئه‌سه‌ه‌ندیار. گوشتاسپ برا‌گه‌ی ناوی زه‌ریه، یه‌کینکه له پاشاکانی که‌یانی.

^{۲۶} مه‌به‌ست له ئه‌رده‌شیری دامه‌زرتنه‌ری ده‌وله‌تی ساسانیه.

^{۲۷} سوه‌راب: یان زۆراب: کو‌ری رۆسته‌می کو‌ری زاله، له باوکی دابرا و دواتر بی‌ نه‌وه‌ی یه‌کتر بناسن، له‌گه‌ژ باوکی که‌وته جه‌نگه‌وه و به‌ ده‌ستی باوکی کو‌ژرا، باوکی به‌و نیشانه‌یه‌ی بۆی دانا‌بوو پاش کوشتنه‌که‌ی دۆزیه‌وه.

^{۲۸} به‌همه‌ن: کو‌ری ئه‌سه‌ه‌ندیاره، دوا‌ی مردنی باوکی (گوشتاسپ) بوو به‌ پادشا.

^{۲۹} مه‌به‌ست له داربووشی دوا پاشای به‌مه‌اله‌ی هه‌خامه‌نشیه‌ له ئیتران، ئه‌م دارویشه‌ خاوه‌ن دارایی و سه‌روه‌تیک‌ی زۆر بووه، بۆیه به‌ دارا ناوی ده‌ر‌کردوه.

ئەسفەندیار^{۳۰} بەو دەعوای شوڤ و شەرپو
 فەیلەقوس^{۳۱} بەو گەنج بەیزە زەرپو
 ئەسکەندر^{۳۲} بەو فەتح جیهان کەردو
 بەو سەدد بەستە نامئاوێردو
 بەهرام^{۳۳} بەو شەوکت ئارای پەزمەو
 بەو ئینشای مەشهور نەسر و نەزمەو
 نەوشیروان^{۳۴} بەو عەدل کەسەندارو
 خوسرو^{۳۵} بەو تەلای دەست ئەفشارو
 شاپوور^{۳۶} بەو شاهی نامئاوێردو
 بەو مویعی دین پیغمبەرەو

^{۳۰} ئەسفەندیار، کۆری گوشتاسبە و پادشای کەیانیی بوو.

^{۳۱} فەیلەقوس: چەند کەسێک لە پاشاکانی یۆنان بەم ناوێ ناویان هاتوو، بەلام دووێ میان باپیری ئەسکەندەری مەکەدۆنییە. لێرەدا بە دوا ئەو دێرەو کە ناوی ئەسکەندەری مەکەدۆنی هاتوو، گومان دەکەم مەبەستی لە باپیری ئەسکەندر بیت.

^{۳۲} مەبەست لە ئەسکەندەری مەکەدۆنییە، پیاریکی خاوەن دەسلەت بوو، لای هەولیری ئیستا لەشکری داریوشی دوا پاشای بنەمالە هەخامەنشی شکاندوو و ئیترانی داگیر کردوو.

^{۳۳} بەهرام: یان بارام مەبەست لە بەهرامی گۆرە، کۆری یەزدگرد.

^{۳۴} نەوشیروان یەکیکە لە پاشاکانی بنەمالە ساسانی لە ئیتران، ئەم پاشایە زۆر بەناوبانگ بوو، زۆر دادپەرەو بوو و دز و جەرەدی ولاتەکی لەنار بردوو.

^{۳۵} مەبەست لە خوسرو پەرۆزە کە دۆستی شیرین بوو و یەکیک بوو لە پاشا بەناوبانگەکانی ساسانی.

^{۳۶} یەکیکە لە پاشا بەناوبانگەکانی ئیتران، خانا مەبەستی شاپوور شایە.

نهدده شیر^{۳۷} به و هه بیست سوپا و سانه وه
 به و ئیقلمگیریی روی ته بیامسه وه!
 سام نهریمان،^{۳۸} به و سپه ره وه
 زال^{۳۹} زنجیر بهر، به و هونسه ره وه
 جه نگیزخان^{۴۰} به و چنگ غه زه بیه نده وه
 نه و شاهی جه ده ست شاهان سنده وه
 زواره^{۴۱} به و زور کسه تف مسشته وه
 چهند په هله وانان به زور کوشته وه
 فلامه رز^{۴۲} یه له به و سپه ره وه
 جه هان به خش^{۴۳} به و هه بیست خیره سه ره وه

^{۳۷} مه به ست له نهدده شیریی بابه کانه و یه کتیکه له پادشایانی بنه ماله ی ساسانی.

^{۳۸} سام: کوری نهریمان، یه کتیکه له پالنه وانه کان و پیاره گه وره و به جهرگه کانی تیران.

^{۳۹} مه به ست له زالی باوکی رۆسته مه، یه کتیکه له پالنه وانه کانی شاهنامه و جیگای پرس و جزای شاهانی که یانی بووه.

^{۴۰} جه نگیزخان: سهر کرده ی سوپای مه غۆل بوو، که دهستی به سهر زۆریه ی خاکی ناسیادا گرت.

^{۴۱} زواره: کوری زال و برای رۆسته م بووه و یه کتیکه تره له پالنه وانه کانی شاهنامه، زواره له گه له چندین پالنه وانانی دیدا له گه له رۆسته می زالدا به شداریی شه ره کانی تیران و تورانیان کردووه.

^{۴۲} فلامه رز: کوری رۆسته می کوری زالنه.

^{۴۳} جه هانبه خش: کوری فه رامه رزی کوری رۆسته می کوری زالنه، یه کتیکه له پالنه وانانه کان.

ته یموور“ به و که مان، به و تیر و سوپهر
 دوشمن جه دهستش نمششی وه بهر
 جیهانگیر“ یهه، مهرد دلاور
 جه مهعره که و جهنگ، به وینهی نهژدر
 یه کایهک خهرقهه رای نیهان پوشان
 بهردت وه ماوای شار خاموشان

* * *

داستان سانی، پیغمبهه ران گشت
 نه بی و مورسه لان، جوملهی دای به کوشت
 نهوهل که ئادهم (صفي الله) بی
 شیس چه نی ئیدریس، “نوح“ دهریا بی

^{۴۴} ته یموور: ههروا له پشدا و تمان کوری برزویه و به ته یمووری شوخ که مان به ناوربانگه، ئیره شدا ده ئیتت ته یمووری که ماندار.

^{۴۵} جیهانگیر: کوری فهرامهرز کوری پزسته می کوری زاله.

^{۴۶} ئیدریس: یه کینکی دیبه له پیغمبهه کانی خودا. له (حدیث الشفاعة) دا هاتوه که فهرموویه تی: بیگومان نوح یه کهم پیغمبهه ره که بۆ خه لکی سه رزهوی نیردراوه. هه ندیک له زانایانیش له کاتی لیکدانه وهی فهرمووده که دا په یامی “ئادهم” به یه کهم په یام و هی “ئیدریس” ایش به دووم و پاشان “نوح” به سینه پیغمبهه ر داده نین. له دوو ئایه تدا ناوی هاتوه و یه کهم کهسه که له لایه ن خوداوه جویره نیل به وهی (۳۰) سی سه حیفه ی بۆ هیناوه: {وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِدْرِيْسَ اِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا} مریم- ۵۶. {اِسْمَاعِيْلَ وَاِدْرِيْسَ وَاٰلِ اِبْرٰهِيْمَ} (الانبياء- ۸۵).

^{۴۷} نوح: پیغمبهه ری خودایه. له ته مه نی (۵۰) سالی له دوا ی ئیدریس کرا به په یامبه ر. نوح (س). ۹۵۰ سال له ناو قه ومه که بیدا بانگه وازی خودایی راده گه یاند.

هه م سالح،^۸ هه م هوود،^۹ ئیبراهیم خه لیل
 رازی بی وه زییح قوچ ئیسماعیل^{۱۰}
 ئیسحاق^{۱۱} و یه عقوب،^{۱۲} عیسا، هه م نه سبات^{۱۳}
 یووسف و شوعه یب، سیرر غه یب جه لات

^۸ سالح: پیغمبهره، له تایه فهی قهومی سه مووده و له نه ولادی سامی کوری پیغمبهری نوچه (س.)، خودای گهوره سالحی کرد به پیغمبهر و ناردی بۆ سه قهومی سه موود، له قورئاندا باسیان لئیه کراوه. قهومی سه موود ده که ویتته نئوان شاری مه دینه و شام، تا کو ئیستاش شوئنه واری خانوه کانیا ماره.

^۹ هوود: کرا به پیغمبهر و نیردرا بۆ سه قهومی عاد، به جهوت پشت ده چیتته سه سامی کوری پیغمبهر نوح، قهومی عاد له نئوان عومان و هه زره مووتدا نیشته جی بوون، به لام ئیستا هیچ شوئنه واریکیان لی به جی نه ماره.

^{۱۰} ئیسماعیل: کوری ئیبراهیمه، دایکی ناری هاجه ره یه، یه کیکه له پیغمبهران و له قورئاندا چیرۆکی دور و درێژی له سه ر باس کراوه، له ژبانی رۆژانه یدا گوێرایه ئی ئیبراهیمی باوکی ده کرد. قۆچی قوربانی له جه ژنی قوربان دا له سه ر گوێرایه ئی نه و دانرا و کرا به سوننه تیک، موسولمانان له جه ژنی قورباندا په یه یی ده که ن و ده یکه ن به خوژی و نه و گوشته به مالاتدا ده به خشنه وه.

^{۱۱} ئیسحاق کوری ئیبراهیم (خلیل الله) یه، یه کیکه دیه له پیغمبهره کانی خودا.

^{۱۲} یه عقوب: یه کیکه دیه له پیغمبهران و کوری ئیسحاقی کوری ئیبراهیم (خلیل الله) یه.

^{۱۳} نه سبات (اسباط): یه کیکه دیه له پیغمبهران، خودای گهوره له قورئاندا له م چه ند شوئنه ناوی هئناوه له گه ل پیغمبهرانی تر دا، (البقرة - ۱۳۶ و ۱۴۰)، (آل عمران - ۸۴)، (النساء - ۱۶۳)، (الأعراف - ۱۶۰). هه روه ها مه لای گهوره له ته فسیری کوردی له که لامی خودا وه نیدا، به رگی یه که م، لاپه ره (۱۵۷) دا ته فسیری تایه تی (۱۳۶) ی سووره تی (البقرة) به م شیه یه باسی ده کات: اسباط له بنی اسرائیلی، یان بنی اسحاقی، وه کو قبا ئله له بنی اسماعیلی. (سبط) یش به داریک نه لئین، که که لی ززر بی، نه و شعبانه (کانه) وه کو که ل و لقی داریکه که له یه ک اصل بی. که وایی غقرض له اسباط اولادی یعقوب نییه، زئرا، غه یری یووسف، نه وانی تر علی التحیق، نه بوونه (نبی) فضل له رسول... به لام ماموستا مه لا عه بدولکه ریم له به رگی یه که می ته فسیری نامی، لاپه ره (۵۸) دا رای جیاوازی له سه ر نه م تایه ته هه یه.

گوستاخیی موسا، ره شیدی هارون^{۵۴}
 یوشه^{۵۵} چه نی نوون،^{۵۶} نه ییوب^{۵۷} و شه معون^{۵۸}
 هوود و دانیال،^{۵۹} نه رمیا^{۶۰} و حیزقیل^{۶۱}

^{۵۴} لیره دا به هاتنی ناوی ره شید، دوو مبهست ددهات به دهسته وه: یه که میان: هارونه ره شید. دووه میشان: به هاتنی ناوی موسا، مبهستیش له هارونی برای موسا به دهسته ددهات، نازام مبهستی له کامیانه.
^{۵۵} یوشه: کوپی نوونه، یوشه له دواي وه فاتی پیغه مبهبر موسا بوو به جینشینی و جووله کاکه نی برده فهله ستین، دیسان یه کینکی دیبه له پیغه مبهبره کان.

^{۵۶} (نوون) کورتکراوی (ذوالنون): یان مبهست له باوکی "یوشه" ه که ناوی نوونه، بز پیغه مبهبر یوونیش ده گوجیت. یوونس پیغه مبهبر به (ذوالنون) ناوبراوه، به مانای (ذوالخوت) یان (ذوالسمکة)، واتای نه ههنگ ده گه یه نیت، یان "نوون" باوکی "یوشه" ه، له نایه تی (۸۷) ی سورته تی (الانبیاء) دا ماموستا مه لا عه بدولکه ریم به پیغه مبهبر یوونس ناوی بردووه.

^{۵۷} نه ییوب: کوپی عیسی کوپی نیسحاتی کوپی نیبراهیمی (خلیل الله) یه، به پیغه مبهبرینی زور خوزاگر له سر به لاو تنگ و چه له مه کانی ژیان ناسراوه. له چوار شوینی قورناندا ناوی هاتووه.

^{۵۸} شه معون: ده لنین: پیاونیکی زور به هیزر بووه، به پیلانی خیزانه که یه به ستراوه ته وه دوو جار، جاری یه که م به گوریس له خوردا و جاری دووه به زغیر. ههردو جار که به هیزر دانه بهر خوی گوریس و زغیره که ی بریوه، به خیزانه که ی گوتووه بز نه م کارهت نه نجام داوه؟ له وه لامدا گوتوویه تی: مبهستم نه وه بووه هیزر تاقی بکه مه وه، شه معونیش پیی گوتووه: هیچ شتیک کارم تی ناکات، تنها قره که ی خوم نه بیته. شوری سییه م خیزانه که ی (۸) تال له قزی شه معونی بریوه، به چوار تال پییه کانی به ستووه و به چواره که ی دیسان دهستی به ستووه، دواتر بانگی درژمنه کانی کردووه، پاشان شه معون داوای له خودای گه وره کردووه که یارمه تیی بدات. خودای گه وره فریشته ی ناردووه تا خانووه که به سر خیزان و درژمنه که ی دا برووخینیت، به م شیوه یه بزگاری بووه. نه م چیرۆکه نه فسانه یه.

^{۵۹} دانیال: ده لنین یه کینکی تره له پیغه مبهبران، هیچ به لگه یه کی باوه پیکراومان به دهسته نیبه، ناشکرایه له قورناندا ناوی هه ندیک له پیغه مبهبران هاتووه و ناوی هه ندیک کی تریان نه هاتووه.

^{۶۰} نه رمیا: ده لنین یه کینکی تره له په یامبهران و ناوی له قورناندا نه هاتووه.

^{۶۱} حیزقیل کوپ و جینشینی ناحاز، یه کینکه له پادشاکانی یه هوودی له سائه کانی (۶۹۸-۷۲۶) پیش میلاد

دهسه لاتی به دهسته وه بووه، به دهستی سه ناخریب پادشای ناووری تیک شکاوه.

تیلیاس^{۶۴} چه نی خزر^{۶۵} و (ذوالکفل)^{۶۶}
 ییوونس^{۶۷} و داود^{۶۸}، حوکم سولویمان
 رام کهرد ئینس و جن بسه ندش دیوان

^{۶۴} نیلیاس: یه کتکی تره له پیغه مبهران، خودای گه وره له نایه تی (۱۲۳) ی سورده تی (الصفات) دا بهم شیویه باسی ده کات: (وان ایلاس لمن المرسلین)، ئەم پیغه مبهره له ئەولادی هاروونی پیغه مبهره و برای پیغه مبهره ئیبراهیمی (خلیل الله) یه. خودای گه وره ناردی بۆ خەتکی شاری به عله بهک.

^{۶۵} هندیك له زانیان ده لێن یه کتکی تره له پیغه مبهران و له قورئاندا ناوی هاتوه، هندیك کی تریان ده لێن پیاوچاکنک بووه و له سورده تی (الکھف) دا ناوی براوه.

^{۶۶} ذوالکفل: له سورده تی (الانبیاء) نایه تی (۸۵) له قورئانی پیرزدا ناوی له گهژ پیغه مبهره (ئیسماعیل و ئیدریس) دا هاتوه و به نارامگر باسی کراوه، به لām باسی ژبانی نه کراوه و به (ذوالکفل) نووسراوه، له کتییی "له گهژ پیغه مبهران له قورئانی پیرزدا"، له لاپه ره (۳۰۲) دا بهم شیویه باس له (ذوالکفل) ده کات: "(ابن کثیر) - خودا لئی خوښیت - ده لیت: لهو نایه تاندا وا ده ره که ویت که (ذوالکفل) پیغه مبهره بوو بیت، نه ویش به پیتی نهو ناوه تان و جو ره ستایش کردنه ی که قورئان له گهژ نهو پیغه مبهرا نه ی تر دا ناوی هیناره، تاکه به لگه ی به ناویانگیش لهم رووه هه ره نه وه یه... شاره زایانی میژووش وای دا ده نین که ئەم پیاوه کوری "ئه یوب" بوو بیت - سلاوی خودای لی بیت - و ناویشی له بنه ردا "بیشر" بوو بیت و خودا دوا ی "ئه یوب" کردی تی به پیغه مبهره و ناوی (ذوالکفل) ی لی ناییت، چونکه مه رجی هندیك عیباده ت و فه رمانی له ئەستۆ گرتووه و مه رجه کانی بردۆته سه ر".

^{۶۷} یوونس: کوری مه تابه، ناوی له شه ش جیگه ی قورئاندا هاتوه، جگه له ره بیش سورده تیکیش به ناوی سه ره هاتوه. چیرۆکی گه ره ی هه یه، ئەم چیرۆکه کاتیک رووی داوه شاری موسلی ئیستا له عیراق پایته خی ده لته تی ئاشوریه کان بووه.

^{۶۸} داود: پیغه مبهریکه له پیغه مبهرا نی به نی ئیسرائیل، خودا له یه ک کاتدا په یام به ری و پاشایه تی پی خه شیوه، خاوه نی کتییی ئاسمانی زه بووره، له سوپای تالووتدا سه ربازیك بووه، لهو زه ماندا به رده نگاری سه ر کردی دوژمنا نی (جالوت) بووه ته وه.

جهرجیس و شه معون، عوزه‌یر^{۳۷} ته عزم
 یه حیا^{۳۸} و زه کهریا،^{۳۹} عیسا بن مریهم
 تا هیجر خاتم، خه تم پیغه ممر
 یه عنی موحه ممد شافیع مه حشر
 یه کایهک باده‌ی جام تق نوشان
 بهردت وه ماوا‌ی شار خاموشان

^{۳۷} عوزه‌یر: به پیتی سه‌چاره‌کانی به‌رده‌ستم، نه‌م عوزه‌یره ناوی راستی (لاوزیرس)، یونانییه‌کان ده‌لین: کوری خودایه، له نایه‌تی (۳۰)‌ی سورده‌تی ته‌به‌دا ناوی عوزه‌یر به‌م شیویه‌هاتوره، {وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ}. له شیکردنه‌وی نه‌م نایه‌ته‌دا ماموستا مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌ریس له ته‌فسیری نامی، (ب- ۱)، لا (۵۳۷)‌دا ده‌لینت: "جووله‌که‌کان وتیان عوزه‌یر کوری خودایه، گاوره‌کانیش وتیان عیسا‌ی مه‌سیح کوری خودایه، قسه‌یتکه به‌ده‌م نه‌یکه‌ن و مدعناکه‌ی تیناگه‌ن و نازانن خودا مه‌حاله‌ کوری بیی و له کس بووبی، نه‌م قسه‌یان وه‌ک قسه‌ی کافره‌کانی له‌مه‌بیتشه‌ که نه‌یانوت مه‌لاییکه‌کان کچی خودان، خودا له‌ سر نه‌م بوختانه‌ درزیه‌ بجی به‌گزیاندا و له‌ناویان به‌ریت، نه‌مانه‌ چۆن له‌ حق و راستی هه‌لنه‌گه‌رینه‌وه و په‌یره‌وی ریگای ناراست نه‌که‌ن؟". له‌ به‌رگی (۴)، لا (۵۰)‌ی ته‌فسیری مه‌لای گه‌رده‌دا به‌م شیویه‌هاتوره: "عزرا ابن‌سرایا، ابن‌عزریا، ابن‌حلقیا، ابن‌شلوم، ابن‌صادوق، ابن‌اخبطوت، ابن‌عزریا، ابن‌مرايوت، ابن‌زرحیا، ابن‌عزا، ابن‌بظا، ابن‌اییشوع، ابن‌فینحارس، ابن‌العاذار (ابن‌هارون) له‌ طرف‌شاهنشاهی فارس (آرتخششتا) فه‌رمانی درابووی به‌ نصبی قضاة و دادوهران، که حکم بکه‌ن به‌ حکمی خوی تاسمان. یعنی فه‌رمانی شاهنشاهی بق (عزرا) ده‌رچوو به‌ عنوانی (کاهن) و کاتبی کاملی شریعتی تاسمانی!! له‌ بابی حفته‌م له‌ کتابی (عزرا) نه‌مه‌ نوسرایه‌ نه‌وها! احتمالی هه‌یه‌ له‌و رووه‌وه، جوو پیمان گوتبی (ابن‌الله)!. ناقلائی ئیمه‌ بعضه‌ حکایه‌تی خرافی نه‌که‌ن، من دلّم نایتنی بیان نوسم! (عزیر) عه‌ریبه‌؟ عه‌جه‌میه‌؟ مصغره‌؟ مکره‌؟ بارجعی مه‌لایانی عه‌ره‌بی بی؟ په‌کمان له‌ سر نه‌م قیل و قال نه‌کوتوره".

^{۳۸} یه‌حیا: کوری پیغه‌مبه‌ر زه‌که‌ریایه، بریای به‌ دینی پیغه‌مبه‌ر عیسا هیناره و بووه به‌ پیغه‌مبه‌ر.

^{۳۹} زه‌که‌ریا: پیغه‌مبه‌ر که له‌ پیغه‌مبه‌ره‌کانی خودا، کوری پیغه‌مبه‌ر سوله‌یمانی کوری پیغه‌مبه‌ر دواده.

کوا خان و سوئتان، میر و به گلهران؟
 کوانی غولامان، کوا خدمه تکاران؟
 کوا چابوک سواران، جه عهرسهی مهیدان؟
 ههی مهی کهرد وه نهسپ بهحری نهژادان
 کوا فهرهاد چین کهندهی بیستون؟
 جه عیشق شیرین ویش کهردهن زه بوون
 کوانی زلیخا گهردن شووشهی زهر؟
 جهمین قورس خور، بالآ چون عهرعهر
 کوا جوانی شیرین، شوخ نهرمهنی؟
 کوانی خهرامان^{۷۰} نازدار چیننی؟
 کوانی هومه یلا،^{۷۱} له یلای عامری؟^{۷۲}
 نه برؤ چون کهمان، زولقان عه مبهری
 به کایهک دنیسا بادهی تو نوشان
 بهردی وه ماواي شار خاموشان

* * *

^{۷۰} خهرامان: ژنیکی زور جوان و شوخ و شهننگ بووه، خهلکی ولاتی چین و دلداره کهی خورشیدی خارهره.
^{۷۱} هومه یلا (هومای): ناوی دلداره کهی هه مایونه، داستانیك به زمانی فارسی به ناویانهوه ههیه و له چاپیش دراره.

^{۷۲} له یلای عامری: کچی مه هدی عامریه و عهره ب بووه، خوشهویستی قه یسی عامری بووه، ناسراوه به مه جنون، باوکی ویستویهتی بیدا به به کینکی تر به ناوی نیینی سه لام، له یلا شوری پی نه کردووه و له داخلی مه جنونی نهوینداری مردووه، له پاش نهو مه جنونیش کۆچی درایی کردووه.

ئه‌ری هه‌ی دنیا! ده‌نیی بی حه‌یا!
 چه‌نی هیج کامیان نه‌که‌ردی وه‌فا
 هه‌میسه‌ خه‌ریک ته‌فسوونبازی بی
 په‌ی فه‌وت یاران دایم رازی بی
 کوانی تیجاران، سساحیبه‌تاران
 دایم نه‌گه‌ردش په‌ی به‌های شاران؟
 کوا بازرگانان سساحیب مه‌تای چین؟
 کوا دوکانداران په‌ر ئه‌شیای ره‌نگین؟
 کوا عاقلمه‌ندان په‌ر عه‌قل و ته‌دبیر؟
 کوا میرشکاران ده‌وه‌نده‌ی نه‌خچیر؟
 کوا نه‌وجه‌وانان سه‌رمه‌ست و مه‌ده‌وش؟
 جه‌ عیشق ویشان دایم دل وه‌ جوش
 کوانی میعماران نسادیره‌ی ده‌وران؟
 مه‌که‌ردن ته‌مام قه‌سر و ئه‌یوانان
 کوا نه‌جاریاشی سه‌رباشقه‌ی نه‌جار؟
 مه‌که‌ردش ته‌مام ئه‌یوان و ته‌لار
 وه‌دایم خه‌ریک دنیا‌بازی بسین
 که‌س وه‌ موئک ویش رازی نمه‌بین
 په‌ی مال دنیا ته‌لاش مه‌که‌رده‌ن
 تا سه‌ر وه‌ سه‌رای ته‌لحه‌د سپه‌رده‌ن

کەس دڵشاد نەبۆ وەی دنیای فانی
 دۆست کەس نییە ئەو جە نەهانی
 خانای جە داخی دنیای پەرئەفسوون
 دایم غەمبارەن پەنگزەرد و زەبوون
 یەقین ئەو دنیایچ وە بەاد سەر سەر
 مەشو وە فەنا ئەمپەر تا ئەو پەر
 گشت مەبۆ وە گەرد مەشو وە سەما
 بە ئەمر مەعبوود حەیی بیئەمتا
 باقی وەسەلام ئەبجار کۆتا بی
 سەلات و سەلام بەر موستەفا بی^{۷۲}

^{۷۲} ئەم شیعەرەش لە گۆڤاری بەیان، ژمارە (۱۰۹) وەرگیراوە. لە دەستنۆسەکانی مام پەشیدی هەمەوێندیشدا بە ناری خانارە هاتوو. وەکو مامۆستا قەرەداغی خۆی دەئیت: یەکەم جار ئەم پارچە شیعەرم لە "گۆڤاری کۆری زانیاری کوردستان" دا بلاوکردۆتەو. مامۆستا قەرەداغی لە بەرگی پینجەمی "بووژاندنەوێ میژووی زانیاری کورد لە ڕینگە..."، بە ناری دووێم "حاجی" لە لا (۱۳۵) دا بە هۆنراوی ژمارە (۴) بلاوی دەکاتەو. جارێکی تر لە بەرگی پینجەم لا (۱۴۴) و لە بەرگی شەشی لا (۴۴) ی کەشکۆلی کە لە پووری...، بە ناری "حاجی" یەوێ هیناویەتی. دوای ئەوە کەشکۆلێ کە مامۆستا ئیسماعیل کەریمدا هەمان دەق هەبوو، هەر لە کاتی سەرگەرمیدا بە ڕیکخستنی ئەو کەشکۆلێ ئەو کەشکۆلێ "گۆنزار و بەهار" یەدا هەمان دەق بێنی - وەک لێرەدا دەبینی - کاتێک لە تەک دوو دەقە کە یەدا بەراورد کرد، بێنی ئەمیش دەقیکی ڕوانە و گەلێک جیاوازی لە تەک ئەواندا هەیه، گەلێک جار جیاوازیەکان ئەوەندە زۆر وەک دوو دەق دینە پێش چار. ئەم نۆسخانە هەموویان جیاوازی و گۆرانکاری زۆریان تێدا یە. لە کۆری زانیاریدا (۵۷) بەیتە و لە هەندێک کێ تریشدا (۸۹) بەیت و (۳۷) بەیتە، لە کەشکۆلی مام ئیسماعیلدا (۸۹) بەیتە. تێکرا ئەو شیعەری کە بە ناوی "حاجی" یەوێ بلاوکرۆتەو (۷۹) بەیتە، شیعەرە کە یە تری کە بە ناوی "خان" وەیه (۸۳) بەیتە. لە نۆسخای تریشدا (۳۵) بەیتە و پێچران و لێ

کهوتنی هه یه. مامۆستا قه‌رده‌داغی ده‌لێت (۳۵) به‌یته، دوا‌ی نه‌ره‌ی نه‌ژمارم کرد، هه‌موو داستانه‌که له‌م به‌رگه‌دا (۳۷) به‌یت بوو. مامۆستا خۆ‌ی ناما‌ژه‌ی به‌م سه‌رچاوانه‌ داره‌ که پچران و لێ‌ کهوتن له‌ لاپه‌ره‌کاندا هه‌یه، به‌لام نه‌م هه‌موو سه‌رچاوه‌یه تا‌کو ئیستا ده‌قێکی پاک و بێ‌گه‌ری لێ‌ په‌یدا نه‌بووه‌ که جێگه‌ی دلخۆشی بێت بۆ نه‌ده‌بدۆستان و بزانی ئه‌م داستانه‌ یان نه‌م ته‌رجیع به‌نده‌ هی چ شاعیرێکه و ساغ بێته‌وه‌ یا ساغی بکاته‌وه‌. جگه‌ له‌وه‌ی که بروام به‌وه‌ هه‌یه‌ هۆنراوه‌که‌ هی خانای قوبادییه، نه‌م ده‌قه‌یش ده‌قێکی خراب نییه. راسته‌ جیاوازی له‌ نینوان ده‌قه‌کاندا هه‌یه‌ و به‌دی ده‌کریت. به‌لام ده‌قه‌که‌ی ئیتره‌ ده‌قێکی باوه‌ پێکراوه‌. نه‌م پارچه‌ شیعرا‌نه‌ به‌ هه‌له‌ دراونه‌ته‌ پاڵ حاجیی شاعیر، له‌ کاتی‌کێشدا نازانین نه‌و "حاجی" یه، چ حاجیه‌کی شاعیره، له‌ سێ سه‌رچاوه‌دا که ناوی هاتوه، ناوی ته‌واوی نه‌و حاجیه‌ روون نه‌کراوه‌ته‌وه‌. ده‌کریت نه‌و حاجیانه‌ هاتین داستانه‌کانیان نووسیه‌ته‌وه‌ و ده‌ست ره‌نگینی خۆیانمان تیدا نیشان دا‌یته‌، وه‌کو له‌ به‌رگی پێنجه‌می که‌شکۆلی عه‌بدولفه‌تاحدا ده‌ببینین که ناوی هه‌ندێک که‌له‌پاوی لا‌بردوه‌ و ناوی تری له‌ جێگه‌یاندا داناره. نابێ نه‌وه‌ش له‌ یاد بکه‌ین که نه‌حه‌د به‌گی کۆماری له‌ژێر کاریگه‌ری شیعری "گومرای سه‌رنگوون و دنیا مه‌ ککاره" ی خانادا نه‌م هۆنراوه‌یه‌ی نووسیه‌، لێ‌ره‌دا به‌ باشی ده‌زاتم به‌شێک له‌ هۆنراوه‌که‌ بجه‌مه‌ روو:

چه‌رخ په‌ر خه‌ته‌ر، چه‌رخ په‌ر خه‌ته‌ر
میرزام داد جه‌ ده‌ست، چه‌رخ په‌ر خه‌ته‌ر
هه‌ر رۆ مه‌نمانۆ، به‌د جه‌ به‌د به‌ته‌ر
نما‌زۆ به‌رشه‌شۆ دایه‌روله‌شه‌هه‌ر
کۆن ئاده‌م و نوح، ئیبراهیم خه‌لیل
یوسف و یسه‌عقوب، چه‌نی ئیسماعیل
کۆشکی ته‌ساسه‌ی مولک سوله‌یمان
حوکمش ره‌وا بسی نه‌ ده‌ور جیه‌مان

نه‌مه‌ش کۆتایی پارچه‌ هۆنراوه‌که‌:

نه‌ تۆ مه‌مانی، نه‌ به‌نده‌ی که‌مه‌ته‌ر
کسه‌س به‌رغه‌شه‌شۆ دایه‌روله‌شه‌هه‌ر
حه‌سه‌ره‌ت مه‌رده‌ن، سه‌ه‌رت سه‌لاهه‌ت
هه‌نی بکێشه‌ ئه‌ها‌هی نه‌دامه‌ت
نه‌حه‌د که‌ شه‌وان هه‌ر نه‌زاریه‌ن
په‌سه‌ی ده‌رد موشه‌کل بێقه‌راریه‌ن

هه‌ی یاران نیان*

هه‌ی یاران نیان، هه‌ی یاران نیان
 نه‌فس^۱ شووم، سه‌د داغ وه جه‌رگم نیان
 نه‌هگاری دلم لیم بییه‌ن عیسیان
 رایه‌خم وه مه‌رد، تو نه‌کشای وه ژیان^۲

* نهم پارچه شیعره‌م له کهشکۆلی (عه‌زیز و سه‌وزه نه‌حمهد) وه‌رگرتسوه. نهم شیعره‌یش یه‌کینکه له شیعره بلاژنه‌کراوه‌کانی خانای قوبادی، نهم پارچه شیعره به ناری "هه‌فت به‌ندی خانای" وه له‌گه‌ل حه‌وت به‌ندی "قه‌دیم موتله‌ق" دا به یه‌ک پارچه دانراوه، دواي لیتک

دانوه و به‌راورد کردن و پیتداچوونه‌وه، بۆم ده‌رکه‌وت نهم شیعره به هه‌له به به‌ندی یه‌که‌می شیعی‌ری حه‌وت به‌ندی قه‌دیم موتله‌ق دانراوه، مامۆستا نه‌نوه‌ریش درکی به‌و هه‌له‌یه کردوه، به‌لام زۆر روونی نه‌کردۆته‌وه و له سه‌ر باسه‌که نه‌چووه. له باره‌ی نهم کهشکۆله‌وه مامۆستا نه‌نوه‌ر سولتانی له گۆشاری ژین، ژماره (۱) ی پووشپه‌ری سالی (۲۰۰۹) ی بنکه‌ی ژیندا به وردی له‌سه‌ری نووسیوه. خه‌تی نهم کهشکۆله زۆر جوان نه‌نوسراوه، خۆشبه‌ختی له‌وه‌دایه توانرا زوو به‌یتنرتیته سه‌ر ریتنوس و ته‌نها له یه‌ک-دوو جیگه‌دا وشه‌یه‌کم به گومانه‌وه بۆ خوتنراوه‌یه‌وه. له سه‌ره‌تای شیعره‌که نووسراوه: (هه‌فت بند خانه‌ی قبادی) و نووسینه‌که به خه‌تی سپی و چوارچینه‌که‌ی به‌ په‌ش ده‌وره دراوه. نهم پارچه‌یه‌ش بیگومانمان ده‌کات له‌وه‌ی خانه و خانای هه‌ر یه‌ک که‌سن. وه‌کو له جیگه‌ی تردا په‌نجه‌ی گومانی له سه‌ر بووه.

مامۆستا قه‌ره‌داغیش له به‌رگی حه‌وته‌می کهشکۆلی که‌له‌پووری نه‌ده‌بی کوردییدا، نهم هۆنراوه‌یه و هۆنراوه‌ی "هه‌ر هه‌ی بلند مال" ی بلاژ کرده‌وه. له‌به‌ر نه‌وه‌ی له نیتوانیادا جیاوازی زۆر هه‌بوو، به باشم زانی به‌راوردیان بکه‌م.

^۱ لای (م) "نه‌فس" نووسراوه.

^۲ نهم به‌یته لای (مع) به‌م شیه‌ویه هاتوه:

گوناهکاری ویم، لیم بیه‌ن عه‌یان

بیتارم جه‌ زه‌وق، جه‌ شادی و ژیان

مهر نه بیوتلا عهزیم نه نبیان^۲
بوازلا شیفام، ورنه رووم سیان

ساقی نه فسه^۱ شووم، سه رشارم که ردهن
جه وسبواوه ببال عیسیانم و ردهن^۳
خودا و پیغه مبه رجه یادم^۴ به ردهن
جه و سه بهب ته بعم، جه تاعهت سه ردهن
مهر زات نه و کهس قودره ی نه تقیان^۵
بوازلا شیفام، ورنه رووم سیان

چون یی شعور و شیت یی چاره م
هم سایه ی مه ریخ، زوحه ل ستارم^۶
بازم و رده ی ده ست نه فس نه ماره م
جه سوورته موسحه ف چون دیو ئاوارم^۷

^۲ نه م تاکه لای (م) به م شتویه هاتووه: "مهر ره سوولوللا (ختم الانبیان)".
^۳ نه م وشه یه لای (مع) نووسراوه (نه فس) و دروستره، نیمه ش نه وه ی لای (مع) مان دانایه وه.
^۴ نه م تاکه لای (مع) به م شتویه هاتووه: "جه صوب که باده ی عیسیان پیتم و ردهن".
^۵ لای (م) نووسراوه "جه مهر سه رم". نه وه ی (مع) راستر بوو، هر نه وه مان دانایه وه.
^۶ نه م تاکه لای (م) به م شتویه هاتووه: "مهر زات نه و کهس ته لب (الانبیان)". نه وه ی (مع) راستره و دامانناوه.

^۷ نه م تاکه لای (مع) به م شتویه هاتووه: "هام خانه ی مه ریخ سیا ستارم".

^۸ نه م به یته لای (مع) به م شتویه هاتووه:

مهـر (خاتم الرُّسل، أملح الاديان)^{۱۰}
بـوازڙا شـيفام، وهرنـه پـووم سـيان

ئاخ وهی من پهی ویم فره دلگیم^{۱۱}
شهریک شهیتان، شووم شهیریم
جه ژهنگ عیسیان، تارهن^{۱۲} زهمیریم
تهوجید و تاعهت، شییهن جه ویرم^{۱۳}
مهـر شه فاعه تقوای زومرهی عاسییان^{۱۴}
بـوازڙا شـيفام، وهرنـه پـووم سـيان

خانه! موقیرم^{۱۵} من به گونای ویم
ههوای نهفس شووم، ئینه کهردهن پیم^{۱۶}

بازندهی وهردهی نهفس شووم نه‌مه‌ارم

جه سهواد عه‌رش عه‌زیم ناوارم

^{۱۰} نهم تاکه لای (م) بهم شیویه هاتووه: "مه‌ر (رسول الله)، بالم له (الادیان)". نهوهی لای (مع) درست‌تره.

^{۱۱} نهم تاکه لای (م) بهم شیویه هاتووه: "وهی من پهری ویم، فره دووی که‌سیریم". نهوهی لای (مع) درست‌تره.

^{۱۲} نهم وشهیه لای (مع) نووسراوه "تیهن".

^{۱۳} نهم وشهیه لای (مع) نووسراوه "نه ویرم".

^{۱۴} نهم تاکه لای (م) بهم شیویه هاتووه: "مه‌ر (نبی الله عظیم الانبیان)". نهوهی لای (مع) درست‌تره.

^{۱۵} نهم وشهیه له ده‌ست‌نوسه که‌دا نووسراوه "مقیرم".

به ویم مه‌زانان، خه‌رابه‌ن خه‌دیم
 هدرچه ویم کالان، گشت مه‌یو نه‌پریم^{۱۶}
 مه‌گر که شافیع، زومره‌ی عاسیان^{۱۸}
 بوازو شیفام، وهرنه‌ی رووم سیان^{۱۹}

عه‌جبه‌ی چون شه‌یتان به ویم مه‌غرووم
 تو‌ش‌ه‌ی^{۲۰} قیامه‌ت نیی‌ه‌ن زه‌رووم
 فره‌ ناه‌رمان جه‌ رای حه‌ق دووم
 چمان جه‌ یاران وه‌ پای سه‌بووم^{۲۱}
 مه‌ر هم (محمد خیر الانبیان)^{۲۲}
 بوازو شیفام، وهرنه‌ی رووم سیان

^{۱۶} نهم تاکه لای (مع) بهم شیتویه هاتووه: "په‌ی چی هه‌وای نه‌فس عه‌جبه‌ی که‌رده‌ن".

^{۱۷} نهم به‌یته لای (مع) نییه.

^{۱۸} نهم تاکه لای (مع) بهم شیتویه هاتووه: "مه‌ر زات نه‌و که‌س (صافی الاصفیان)".

^{۱۹} نهم به‌نده و به‌یتیکیشی لای (مع) نییه، که‌وتوته به‌ندی کوتایی و پیتش و پاش که‌وتوون.

^{۲۰} نهم وشه‌یه لای (مع) نووسراوه "هیچ په‌ی".

^{۲۱} نهم به‌یته لای (مع) بهم شیتویه هاتووه:

چون بی‌ده‌وله‌تان له‌ تا‌عه‌ت دووم

چمان جه‌ یاران (زیل پبووم!)

^{۲۲} نهم تاکه له‌ لای (م) بهم شیتویه هاتووه: "مه‌گر موحه‌مه‌د حه‌یب یه‌ کستان". نه‌وه‌ی لای (مع) راسته‌ه.

دل بییهن سهرشار*

دل بییهن سهرشار، دل بییهن سهرشار
 دل بییهن جه جام مه‌عسییهت سهرشار
 کەس نییهن چون من عاسیی خه‌تابار
 عیبرت لییم گرتەن تائیفه‌ی کوففار
 (یا دائم الفضل!) په‌حمەت بییشومار
 (احفظني بالفضل، من عذاب النار!)

من به‌نده‌ی موزنیب ساحیب ته‌قسیرم
 به‌رده‌ن هه‌وا و نه‌فس نامت جه ویرم
 هه‌ر چه‌ند شایسته‌ی جه‌بس ته‌عزیرم
 بافت سزای سه‌خت نار سه‌عیرم
 (یا عظیم العفو!) ته‌وبه و ئیستیغفار
 (احفظني بالفضل من عذاب النار!)

* نەم شیعەرە جگە لێهە‌ی لێ "کەشکۆلێ شیعەریکی کوردی گۆزانی"، شیخ عەبدولمۆنیمینی مەردۆخیدا بلاوکراوە‌تەرە، دیسان لێ "کەشکۆلێ کەلەپووری ئەدەبی کوردی"ی مامۆستا موحەممەد عەلی قەرەداغی، لێ بەرگی دوو‌هەمدا بلاوکراوە‌تەرە، زیاتر سوودم لێ کەشکۆلێ شیعەریکی گۆزانی وەرگرت و یەکیک لێ نیو‌هەیتە‌کانیش تەواو نەبوو، ئەو نیو‌هەیتەم لێسەر پارچە شیعەرە‌کە‌ی لای مامۆستا عەمەد عەلی قەرەداغی ساغ کردە‌و، چەند بە‌یتیکی ئەم هۆنراوە‌یە لێ کۆتایی داستانێ یوسف و زولە‌یخاشدا هاتووە. دیسان چەند جیاوازییە‌ک لێ نێوان دوو چاپە‌کە‌دا هە‌بوو، ئەوانەش لێرە‌دا دە‌خە‌مه‌ روو.

مهئوسم کهردهن هه‌وای نه‌فس شووم
 غه‌یر جه زات حه‌ق که‌س نییه‌ن ئه‌رجووم
 فری‌ی پروزه‌ردم جه فی‌ع‌ل مه‌زمووم
 نه‌دارۆن تا‌ق‌ه‌ت نا‌ئیره‌ی زه‌ق‌ووم
 (یا کثیر اللطف!)، قدیم الاخبار
 أحفظني بالفضل من عذاب النار)

مه‌له‌رزۆن جه خه‌وف چون شاخ عه‌رعه‌ر
 جه هه‌یه‌ات هه‌یه‌ات سه‌خت پرخه‌ته‌ر
 جه ته‌نافبازی سیرات^۱ مه‌ح‌شه‌ر
 جه نرکه‌ی نیران^۲ نا‌ئیره‌ی سه‌قه‌ر
 (یا غافر الذنب،^۳ ذا الجود، جبّار!
 احفظني بالفضل من عذاب النار!)

سه‌فابه‌خش به‌زم سو‌فیان ساف
 نیگارنده‌ی^۴ چه‌تر به‌رز بی‌ته‌ناف^۵

^۱ لای (مع) نووسراوه "رۆی دهشت".

^۲ لای (شع) نووسراوه "جه نرکه‌ی نیران".

^۳ سه‌ره‌تای به‌شی نایه‌تی (۳)ی سووره‌تی (غافر)ه.

^۴ لای (شع) نووسراوه "نیگادارنده‌ی"، ئینه‌ ئه‌وه‌ی (مع)مان به‌ دروست‌تر زانی. هه‌روه‌ها له‌ نوسخه‌ی تریشدا هه‌ر وه‌کو (مع) هاتووه.

^۵ لای (مع) نووسراوه "نۆ".

(عمیم الاحسان، خفی الالطاف
 ساتر العیوب جه قاف تا به قاف)^۱
 باجه تی ره سول سهید موختار
 (احفظني بالفضل من عذاب النار)!

خانا ها جه خهوف زه مزه مهی حساب
 جه شه کوهی دیوان^۲ (شدید العقاب)
 چون مهل نه ئایر جه رگشهن که باب
 هه ردهم مه واچو بی پهرده و حیجاب
 (یا جل الاحسان)، سرپوش سه تتار!
 (احفظني بالفضل من عذاب النار!)^۳

^۱ نهم خشته یه لای (مع) نییه و داخوره.

^۲ لای (مع) نهم سی وشه یه داخوره.

^۳ دیسان لای (مع) نییه و داخوره. ماموستا محمد ره شیدی نه مینی ده ستنوسیکی تری بز ناردم، دوی بهرورد کردن و پیداجوونه ی هه دوو ده قه که، هه ندیک جیاوازی له نیتوان دوو ده قه که دا هه بوو، هه رچه نده پارچه شیعه که ی لای ماموستا محمد ره شید هه ندیک که موکورتیی تیندا بوو، به لام جینگه ی دلخوشی و شانازییه و سویاسی نهو ماندوبونه ی ده کم که له پیناوی خانای قوبادیدا داویه تی. وشه ی یه کم بز ده قی یه کم لای (مع) و وشه ی دووهم بز ده قی دووهم لای (مپ): خاتی = خه تایی. خه تابار = خه تاکار. هه وا و نه فس = هه رای نه فس. جه ویرم = جه ویرم. ته عزیزم = ته قدیرم. بافت = باب. سهخت پرخته تر = سهخت رژی محشهر. غهیر زات حهق = بغهیر جه زاتت. فری = فرده. نائیه ی زه قووم = نایه ره ی سه موم. نائیه ی = نایه ره ی. عمیم = کپیر. باجه تی ره سول

جەوت تەرجیع بەند*

بەندی یەكەم

قەدیم موتڵەق، قەدیم موتڵەق!
 یا قایم بە زات، قەدیم موتڵەق!
 حەیی بیـزەوال، قەییووم^۱ بەرحەق!
 نیگارنەدی نەقش نۆ تاق ئەزەرەق!
 لاهوت^۲، بیـشەریك، بینای بیمانەند!
 یەكتای بیـنەزیر، بیـمیسل و پەیوەند!^۳

سەید... لای (مپ) لە کۆتایی شیعردا نووسراوە. ها = هەم. خەف = خۆم. نەتایر جەرگشەن = بە تایر چەرگەن. مەواچۆ = مەواچۆن. یا جل و الاحسان... لای (مپ) نییە.

* ئەم تەرجیع بەندە لە بەر رۆشنایی سێ چاپدا بەراورد کردووە، هەموو جیاوازییەکانم دەستیشان کردووە. ئەوەی جێی ناماژەبە، بەندی یەكەم و دوو بە ناوی میرزا شەفیعی پاریزە لە سەرەتای "شیرین و فەرهاد" دەیدا بلاوکرۆتەرە، هەر چەندە ئەم شیرین و فەرهادە هی میرزا شەفیعی پاریزە نییە، بەلام بە ناوی ئەوەوە چاپ کرۆه و لە راستیدا هی "میرزا شەفیعی کولیاپی" یە. بە یارمەتی خودا لە دیوانی میرزا شەفیعی کولیاپیدا نەو بەتگانی ئەو بارەبەرە هەبە دەیان خەمەرۆو. دەبێ ئەوەیش بڵێم کە ئەو بەندەکە تری شیعردا کە لە کتیی "تاریخی مەشاهیری کورد" ی بابا مەردۆخەرە وەرگیرۆه. هەررەها لە گۆنزاری کوردستاندا تەنها بەندی پینجەم بە ناوی خانووە بلاوکرۆتەرە. لەم دوایاندا زۆر نۆسخە تری ئەم شیعردا کەوتنە بەردەستمان، لەبەر ئەوەی زۆر تیکەل و ئالۆز دەبوون، بە باشمان زانی کە تەنها شیعردا پێداچوونەرەبەکی تری بۆ بکەین و وردتر لە شیعردا بڕوانینەوه.

^۱ لای (مە) نووسراوە "قەدیم".

^۲ لای (مە) (لاوت) نییە.

^۳ لای (مە) نووسراوە "پێوەند".

(واجب الوجود لا احصى ثنا)
 مونه ززه جه عهیب، عاری جه مهنا!
 مونشی رقه مسهنج، ئینشای شادی و زوق
 بیپه روا جه ته عن، ئه شیای تهحت و فهوق!
 به خشندهی بزورگ، بیبک جه تانه
 نازکیش زومرهی خویش و بیگانه!
 بو به شق ئه و شا،^۴ بیحه د سیفاتهن
 باعیس ئیجاد گشت مه خلوقاتهن^۵
 باجه تی سهید (ختم المرسلین
 شای (قاب قوسین،^۶ رب العالمین!)
 به حه قق ئه ریاب شه وزینده داران^۷
 به ئیخلاس پاک تاعه تگوزاران
 خانای قوبادی مه عسییهت بارهن
 فریفتهی شه یتان شووم به دکارهن^۸

^۴ لای (مع) نووسراوه "زاتت".

^۵ لای (مع) نووسراوه "مه وجودات".

^۶ به شیکه له نایه تی (۹) ی سوورده تی (النجم).

^۷ لای (مع) نووسراوه "شهب".

^۸ لای (مع) نووسراوه "به دچارهن".

جه فیتنه‌ی شه‌یتان شه‌یتنه‌ت پییشه
 جه شوومی، نه‌ی نه‌فس، دورر جه نه‌ندیشه
 تا (یوم المات) نیگاه‌داریش، کهر!
 عیلاج دهردان شهرمه‌ساریش کهر!
 په‌ی چییش؟ نافهرمان شییت^۹ و مه‌غرورهن
 چون بیده‌ولسه‌تان جه‌تاعه‌ت دورهن
 مه‌گهر هم "به ره‌حم" چون تو ره‌حیمی
 (عمیم الاحسان)، عه‌تا عه‌زیمی
 بیو به ئی‌خلاس گونا‌کاری ئه‌و
 نه‌ی که‌م خدمه‌تی و شهرمه‌ساری ئه‌و^{۱۰}
 وهرنه‌ به‌ زاتت جه‌ لای زات تو
 مه‌کهرۆن رۆی حه‌شر، من شکات تو!

^۹ لای (مع) نووسراوه "نیگه‌هدارش".

^{۱۰} لای (مع) نووسراوه "په‌ی چی نافهرمان شووم".

^{۱۱} نه‌م دورر وشه‌ لای (مع) نییه.

^{۱۲} لای (مع) نووسراوه "عه‌فو".

^{۱۳} نه‌م خشته‌یه‌ لای (مع) به‌م شیوه‌یه‌ نووسراوه:

به‌یۆ به‌ ئی‌صلاح گونه‌هکاری من

نه‌ی که‌م خدمه‌تی شهرمه‌ساری من

به ندی دووهم

یا حەیی! ^{۱۴} کەس چون تۆ، پەری کەس ^{۱۵} نییەن
 کەس چون تۆ، بە داد موئین رەس نییەن
 کەس چون تۆ کەریم کەرەمدار نییەن
 کەس چون تۆ غەفوور هەم غەفقار نییەن ^{۱۶}
 لوتفت ییـشومار، عەفووت عەزیمەن
 رەحمت ییـپایان عەتات عەمیمەن
 جە قاف تا بە قاف، مەعنی شکاران
 کەس عەقلش ^{۱۷} بە کونیهی زاتت نەیاوان
 ییـشوبهه و شەریک، تاک تەنیانی
 نەقـشـبەند وەزە دەور دنیـکانی
 بزورگی و بەخشش خەتمەن بە نامت
 سەرسامەن شاھان، جیھان جە ^{۱۸} سامت

^{۱۴} لای (مع) نووسراوه "حەق".

^{۱۵} لای (مع) نووسراوه "پەریو کەس".

^{۱۶} لای (مع) ئەم خشتەیه بەم شیوہیە نووسراوه:

چون تۆ کەس غەفوور هەم غەفقار نییەن

چون تۆ کەس کەریم کەرەمدار نییەن

^{۱۷} لای (مع) ئەم وشەیه بەم شیوہیە نووسراوه (عقیق!).

^{۱۸} لای (مع) نووسراوه "نە".

قـاهیران دهور، جـه قـهـرت ماتـهن
 وهـسـف^{۱۹} عـهـزیمت بیـتـهد سـیـفـاتـهن
 عـهـفوت جـای ئومـیـد بیـتـگـانـه و خویشـهن
 لوتـفـت دلتـهـواز گـهـدا و دهرویـشـهن
 ئومـیـدم تـیـدهـن: لاشـهـریک! بیـبـاک!^{۲۰}
 بهـشـق شـای تـهـورهـنگ (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ)
 جـه عـهـرسـهـی مـهـحـشـهـر مـهـکـهـر تـهـریـقم
 بـه جـهـزبـهـی تـهـوـفـیـق بـدـهـر^{۲۱} تـهـوـفـیـقم
 سـهـوگـهـند بـه زاتـت، یـهـکـتای یـهـگـانـه!
 نیـیـهن جـه عـهـرسـهـی دهور زهـمـانـه^{۲۲}
 هـهـر تـا کـه زندهـم مـهـوـجـوـود مـوتـلـهـق!^{۲۳}
 قـهـیـووم قـایـم، قـهـدیم بـهـرحـهـق!
 زوانـم^{۲۴} جـه زیـکـر ویت مـهـکـهـر خـامـوش
 نامـت بـا جـهـلام نـهـبـؤ فـهـرامـوش

^{۱۹} لای (مع) نووسراوه "زات".

^{۲۰} لای (مع) نووسراوه "پاک".

^{۲۱} لای (مع) نووسراوه "فهزئت بدهی"، له دهستنوسه که ی لای (مپ)، "لوتفت" نووسراوه.

^{۲۲} لای (مونا) تهم خشته یه نییه.

^{۲۳} تهم تاکه لای (مع) بهم شتویه نووسراوه: "ههه تا زنده نان وجود موتلهق".

^{۲۴} لای (مع) نووسراوه "زوانم".

جیهانئا فه رین، به خـشـنده ی ته کبهـه!
 خانـا بیـچاره^{۲۵} فریاده سیش کهه!
 وه رنه به زاتت جه لای زات تو
 مه کهرون رۆی هه شر، من شکات تو

به ندی سینه م

یا ره ب من به ندهی نافه رمان تو م!
 بیـهـروا جه فیهـل عیـسیان بیـشوم
 هه یی^{۲۶} لاشه ریک، فه رد فه ریاده س!
 که ریم کارساز، په ی بیکه سان که س!
 چون من گونا بار^{۲۷} مهینه ت به کو یی
 چون تو به خـشـنده ی که ره م بیـشوی
 چون من شه رمه سار شووم به د کاری
 چون تو که ره مـدار نیکـو کرداری^{۲۸}

^{۲۵} لای (مع) نووسراوه "بی چاره".

^{۲۶} لای (مع) نووسراوه "په ی چیش".

^{۲۷} لای (مع) نووسراوه "گونا کار".

^{۲۸} لای (مع) ئەم خـشـته یه بهم شتودیه نووسراوه و پاش و پیش له خـشـته کانی پیش خۆیدا هه یه:

چون من نافه رمان جه تاعه ت دووری

چون تو خه تابه خـش فه رد غه فووری

چون من نافه‌رمان^{۲۹}، خه‌تا عه‌زیمی
 چون توّ ساحیب ره‌حم فهدرد ره‌حیمی
 چون من رووسیای جه‌تاعه‌ت دووری
 چون توّ پادشای فهدرد غه‌فووری^{۳۰}
 سه‌وگه‌ند به‌زاتت، یه‌کتای یه‌گانه!
 نییهن نه‌عه‌رسه‌ی ده‌ور زه‌مانه
 مه‌علوومه‌ن جه‌لات جه‌یی ته‌وانا!
 قه‌بیوم قنائیم،^{۳۱} قه‌دیم داننا!
 جه‌وپه‌ی^{۳۲} جه‌عیسیان دلّیریم که‌رده‌ن
 ته‌قسیرم جه‌عه‌د حیساب ویی‌ه‌رده‌ن
 ئه‌ر ئه‌ی فیدات^{۳۳} بام! نامت غه‌ففاره‌ن!
 به‌خشنده‌گی و عه‌فوو توّ بی‌شوماره‌ن
 (یا عظیم العفو، لا أخصی ثنا)
 ئه‌ر توّ به‌تاعه‌ت به‌خشی گونا
 ئه‌مرت موتاعه‌ن حوکم هه‌ر حوکم توّ
 به‌ئی فیدات بام سا‌عه‌تای توّ کون؟

^{۲۹} لای (مع) نووسراوه "خه‌تابار".

^{۳۰} لای (مع) ئه‌م خشته‌یه نییه.

^{۳۱} لای (مع) نووسراوه "قایم". له‌ده‌ستنووسه‌که‌ی (مپ) نووسراوه "لاقه‌ید".

^{۳۲} لای (مع) نووسراوه "پیی".

^{۳۳} لای (مع) نووسراوه "فیدای نامت".

من نومیدم ههن جه تاعهی^{۲۴} کوبرا
 به ئەلتاف ویت بی بهیع و شهرا^{۲۵}
 خانای خەم خەیان خاترشاد کهری
 جه عدرسهی مه‌حشر سەر^{۲۶} ئازاد کهری
 وەرنه به زاتت جه لای زات تو
 مه‌که‌رۆن رۆی حەشەر، من شکات تو

به‌ندی چوارەم^{۲۷}

یا حەیی! ئەر به‌دخوم، ئەر پاکیزه‌خوم
 گونای من چی‌شەن؟ ئافەریدهی تووم
 شه‌للا رۆی ئەزەل نەرییا وه‌ جه‌ور
 نه‌گیشای ته‌سویر هەستی من وه‌ی ته‌ور^{۲۸}

^{۲۴} لای (مع) نووسراوه (تانه‌ی!)، دیاره مامۆستا باش بۆی نه‌خوینراوه‌ته‌وه له‌ ده‌ستخه‌ته‌که‌دا، له‌ ده‌ستنووسه‌که‌ی (مپ) نووسراوه "نامه".

^{۲۵} لای (مع) نووسراوه "شه‌را".

^{۲۶} لای (مع) نووسراوه "جه‌ عدرسه‌ی حەشر سەر".

^{۲۷} له‌ کۆواری ده‌نگی گیتی تازە، خوێی یه‌که‌م، به‌رگی سییەم، ژماره (۱ - ۶)، تشرینی یه‌که‌می (۱۹۴۴ - مارتی ۱۹۴۵) تهنه‌ا به‌ندی چواره‌می ئەم تدرجیع به‌نده‌ بلاوکراوه‌ته‌وه.

^{۲۸} لای (مع) ئەم خشته‌یه به‌م شێوه‌یه نووسراوه:

مه‌یییا رۆی ئەزەل ئەر نه‌یییا جه‌ور

نه‌گیشای ته‌سویر هەستی من به‌ی ته‌ور

سا که کیشانت^{۳۸} بینای بالادهست!
 من هر سونع توّم، ئهر خاسم،^{۳۹} ئهر گهست
 حاکی تو، هم ویت کهر به قازی^{۴۰}
 کس به سونع ویش چون نیهن رازی؟
 سونع تو به دهست ویت ئافه ریدهن
 ئهر نه بوت پهسهند کی پهسهندیدهن
 بهئی هدی عه لیم ئاگای سیرر غه یب!
 موبه پرا جه شیرک، عاری جه هر عه یب!
 ئه وړو که ههستی منت^{۴۱} کهر د ره قه م
 (والله وبالله)، به زاتت قه سهم!
 ئهر مه بی به دهست من ئیختیاری
 جه و ده مده ده لاد مه کهر دم^{۴۲} کاری
 دونیای بیوه فای تو نه دیام به چه م
 نه که وتام بهی ته ور،^{۴۳} نه گیتجاو خه م

^{۳۸} لای (مع) نووسراوه "ساچون کیشانت".

^{۳۹} لای (مع) نووسراوه "پاکم".

^{۴۰} لای (مع) ئهم تاکه بهم شتویه به نووسراوه "تو حاکی ویت هم کهر به قازی".

^{۴۱} لای (مع) نووسراوه "ههینهت".

^{۴۲} لای (مع) نووسراوه "مه که رووم".

^{۴۳} لای (مع) نووسراوه "نه که فتا بهی ته ور".

ئیسته چونکه تو عه‌لیم دانا!
 بی ته‌علیم عیلم، دانا و ته‌وانا!^۶
 ناره‌زایه‌تی ئه‌جزای ته‌رکبیم
 ئازاب^۷ دنیات که‌رد وه نه‌سیم
 بو^۸ به‌شوق پاکی پیری ته‌ریقه‌ت
 به‌روکن^۹ ئه‌حکام کوللی شه‌ریعت
 به‌قه‌ییومی ویت، یا قایم به‌زات!
 خاننا جه‌ دیوان عه‌رسه‌ی عه‌رسات
 نه‌که‌ری^{۱۰} جه‌ فه‌یز فه‌زل ویت مه‌حروم!
 نه‌نویسیش جه‌ ئه‌هل مه‌خزولان شووم!
 وه‌رنه‌ به‌ زاتت جه‌ لای زات تو
 مه‌که‌روئن پژی حه‌شر، من شکات تو!

^۶ لای (مع) نهم خشته‌یه به‌م شتویه نوسراوه:

نیسه که چون تو عه‌لیم دانا

بی ته‌علیم عیلم دانای ته‌وانا

^۷ لای (مع) نوسراوه "ناداب".

^۸ لای (مع) نوسراوه "بو".

^۹ لای (مع) نوسراوه "مالش".

^{۱۰} لای (مع) نوسراوه "نه‌که‌رش".

به نندی پینجه‌م

پادشای شاهان، تیقلیم ههستی!
 نه ققاش ته سویر بلندی و پهستی!
 میعمار ته رکیب^{۵۰} ده‌وران دلک‌ه‌ش!
 ده‌فته‌ر به‌ند نه‌وع هه‌فت و چار و شه‌ش!^{۵۱}
 بو^{۵۲} به‌شقی قودره‌ت لات‌ه‌ناهیی^{۵۳} ویت
 به‌شکوی عه‌زیم پادشاهیی^{۵۴} ویت
 جه‌ی به‌نده‌ی عاجز، شیت دیوانه
 نه‌هیچ باب‌ه‌تی مه‌گیر به‌هانسه^{۵۵}
 په‌ی چیش لایه‌زال، بی‌شوبه‌ه و مانه‌ند!
 موزه‌ه جه‌ قه‌ید چون و چرا و چه‌ند^{۵۶}
 غه‌یر جه‌ زات تو‌نه‌دارون^{۵۷} نه‌ندیش
 هیچ نه‌مری نییه‌ن کس به‌ده‌ست ویش

^{۵۰} لای (مع) نووسراوه "میعمار (ترسیس)".

^{۵۱} لای (مع) نووسراوه "ده‌فته‌ربه‌ند نه‌وع هه‌شت و چار و شه‌ش".

^{۵۲} لای (مع) نووسراوه "بو".

^{۵۳} لای (مع) نووسراوه "په‌نایی".

^{۵۴} لای (مع) نووسراوه "پادشایی".

^{۵۵} نه‌م تاکه لای (مع) به‌م شیه‌یه نووسراوه: "جه‌هیچ باب‌ه‌تی نه‌گیر بانه".

^{۵۶} لای (مع) نه‌م خشته‌یه به‌م شیه‌یه نووسراوه:

په‌ی چیش لاشه‌ریک بی‌میس‌ل و مامه‌ند

موزه‌ه جه‌ قه‌ید چۆن و چیش و چه‌ند

^{۵۷} لای (مع) نووسراوه "نه‌دارون".

مه‌رکین ئیختیار وه ده‌ست ویشهن؟
 سا خورده‌گیری و به‌هانه چیشهن؟
 ئه‌ر شیخ کوبرا، ئه‌ر سوؤفی سافهن
 ئه‌ر دانا و نادان، ئه‌ر مووشکافهن
 بیّ جه‌زبه‌ی ته‌وفیق چون تو فریادپرس
 هیچ کس^۸ نه‌به‌رده‌ن په‌ی مه‌قسده کس
 که‌سیّ جه‌ ئیبلیس ساعیتهر نه‌بی
 چون جه‌زبه‌ی ته‌وفیق تو^۹ یا‌هر نه‌بی
 به‌ عه‌به‌س به‌رشه‌ی جه‌فا به‌رده‌نش
 ته‌وقیّ جه‌ له‌عنه‌ت شی^{۱۰} نه‌ گه‌رده‌نش
 به‌ سه‌عی و کۆشش ئه‌ر^{۱۱} نه‌بی شووم
 به‌رسیسای عایید که‌ی مه‌بی مه‌حرروم؟
 خانای خاترته‌نگ جه‌ عه‌رسه‌ی مه‌حشر
 ته‌گه‌ر نه‌به‌خشیش^{۱۲} ده‌ه‌نده‌ی دا‌هر!

^۸ لای (مع) نووسراوه "هه‌رگیز".

^۹ لای (مع) نووسراوه "تۆش".

^{۱۰} لای (مع) نووسراوه "شیی" و ئەم وشه‌یه‌یان پاسته.

^{۱۱} لای (مع) نووسراوه "به‌ کۆشش کۆشش نه‌".

^{۱۲} لای (مع) نووسراوه "ئه‌ر تو ببه‌خشی".

وهرنه^{۱۳} به زاتت جه لای زات تو
مه که روئن روی چه شر، من شکات تو!

بهندی شه شه م

کههریم کارساز، به خشندهی داوهر!
پهونه قبسه خش سه تح ره واق شهش دهه!
تو ئه و قادری به دهست قودهرت
بی تیمداد غهیب بی تهرز و سوورته^{۱۴}
بی گونیار و خهت، بی شه به که و سیم
بی خشت و ستوون، ئوستاد و تهعلیم^{۱۵}
بی فیعله و بی رهنگ، بی خامه و شهنگرف
به مه جز تیزهار، ئیشارهی دوو حهرف^{۱۶}
سیمابگون سه قف نه سوپه هر بهرز
سه تح سه رزه مین، بی ته رکیب و تهرز

^{۱۳} لای (مع) نووسراوه "سه رگه ند".

^{۱۴} لای (مع) ئه م خشتهیه به م شتیهیه نووسراوه:

تهوانا و قادر به دهست قودهرت

بی تیمداد غهیر بی تهرز و سوورته

^{۱۵} لای (مع) نووسراوه "بی ئوستاد و تهعلیم".

^{۱۶} لای (مع) ئه م خشتهیه به م شتیهیه نووسراوه:

بی فهعله و رهنگ، بی خامه و شهنگرف

به مه جز تیزهار شایبهی دوو حهرف

جیهانثافهرین، جیهاندار فهدرد
 نه عهرز شهش رۆ ئافریدهت کهدرد
 بنازوون پهی سونع، بهی جیهانسازیت
 بهی بهخشندهگی و چیهیرهپهردازیت^{۳۷}
 تهعالا نییهن کهنس به سیفاتت
 عارییهن جه عهیب بوزورگی زاتت
 بهئی ههی عهلیم ئاگای سپر غهیب!
 گویای کهلیمهی^{۳۸} بورههان لارهیب
 خاناجه دهرگای^{۳۹} زات بیزهوال
 جه پرووی گوستاخی مهپهرسو ههوال^{۴۰}
 ساجه بهندهگان کی تهقسیرشه
 کی ساحیب قهزا، کی تهقدیرشه^{۴۱}؟
 گاشهیتان، گانهفس شووم شهپانگیز
 مهکهری پییشان تو به دهستئاویز

^{۳۷} لای (مع) ئەم تاکه بهم شیوهیه نووسراوه: "بهی گشت بهخشندهی چیهره پهردازیت".

^{۳۸} لای (مع) نووسراوه "کهلیم".

^{۳۹} لای (مع) نووسراوه (ترباس)، دیاره ماموستا باش بۆی نهخوتینراوهتهوه، بۆیه لهنیو کهوانهی داناوه.

^{۴۰} لای (مع) نووسراوه "ئهحوال".

^{۴۱} لای (مع) نووسراوه "تهدییشه".

مه نیه ی نه گهر دن چه ندین گۆناشان
 به ئاھر^{۷۲} دۆزه مخه دی سزاشان
 هر چی ره زاتهن مه کهری ته قدیر
 گشت کهرده ی ویتهن کین ساحیب ته قسیر؟
 چونکه به ی ته ورهن، ئومی دم ههن پیست
 بیه خشیم وه عیشق بیپه روایی ویت
 وهرنه به زاتت جه لای زات تو
 مه کهرۆن ری جه شر، من شکات تو!

به ندی هه وتهم

یا قایم به زات، قه دیم قه بیووم!
 هر چند که چه فتار، هم بی ئابرووم!
 قه سه م به زاتت، یا گه ی ئومی دهن
 ئهر مه که یم وه سه نگ راستش هر ئی دهن:
 نه زه رره ی تو^{۷۳} گۆنای نه فس نه ماره ن
 نه فیتنه ی شه یتان شووم به دکاره ن،^{۷۴}

^{۷۲} لای (مع) نووسراوه "به ئایره ی".

^{۷۳} له نوسخه یه کی تردا نووسراوه "زه رره یی"، به لام نه وه ی لای (مع) دروستتر بوو.

^{۷۴} لای (مع) نووسراوه "به دکاره ن".

هەرچی مە کریۆ^{۷۵} بە ئیرادە ی تۆن
 کەسی چکارەن؟^{۷۶} ساحیب وجود کۆن؟
 حاکمی و حوکم ییحەد رەواتەن
 مە کریۆ و مە شوۆ هەر چە رەزاتەن
 ئەمرت موعاەن مە شوۆ وە راو
 نییەنی وە تەنگ شاھ و گەداو^{۷۷}
 هەر چەند ئە ی حەرفە جە ئە دەب دورەن،
 خاریج رای شەرع ئە هل شعورەن
 قەسەم وە^{۷۸} زاتت گشت کەردە ی ویتەن!
 گۆنای کەس نییەن بنیادەم شیتەن
 چونکە تۆ بە ی تەور ساحیب هیمەتی^{۷۹}
 (شدید العقاب) والّا شەوکتی
 بە عیشق رەسوول سەبید سەرور
 جە زەلزەلە ی سەخت هایلە ی مەحشەر

^{۷۵} لای (مع) نووسراوە "هەرچیو مە کەری".

^{۷۶} لای (مع) نووسراوە "کە سیتوچ کارەن".

^{۷۷} لای (مع) ئەم خستە یە نە نووسراوە.

^{۷۸} لای (مع) نووسراوە "سەرگەند بە".

^{۷۹} لای (مع) ئەم تاکە بەم شیوہ یە نووسراوە: "چونکە بە ی تەورە ساحیب قودەرەتی".

رهبیبا! بی شهریک فریاد ربه سیم کهر!
 یا ربه حیم ربه حمی وه بی که سیم کهر!^{۸۰}
 وهر نه به زاتت جه لای زات تو
 مه که روژن رژی جه شر، من شکات تو

^{۸۰} لای (مع) نهم خشته یه وا نووسراوه:

ربه نووف بی شهریک فریاد ربه سیم کهر
 ربه حمی - یا ربه همان - وه بی که سیم کهر

هۆنراوه هه‌مه‌چه‌شنه‌کان

بای شه‌مال پێشه‌ن*

بای شه‌مال پێشه‌ن، بای شه‌مال پێشه‌ن

سووفته‌ی دل به‌ داغ، مه‌ینه‌تان پێشه‌ن

* نهم پارچه شیعره له‌بهر رۆژنایی حه‌وت نوسخه‌ کاری له‌سه‌ر کراوه، مامۆستا موحه‌مه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی له‌ رۆژنامه‌ی ه‌ارکاری به‌ ناوی دیلیتی خانای قوبادی بلاوی کردۆته‌وه. له‌ که‌شکۆلی (مینای شکسته‌)ی نه‌جه‌دین مه‌لا، به‌رگی یه‌که‌م له‌ لاپه‌ره (٦٨-٧٠) ه‌اتوه و له‌ که‌شکۆلی "نوسراوی په‌ریشان" که‌ به‌ مینای شکسته‌ش ناسراوه، له‌ لاپه‌ره ٢٥٩-٢٦١دا نهم هۆنراوه‌یه ه‌اتوه، نه‌وه‌ی مامۆستا قه‌رده‌اغی و نه‌وه‌ی که‌شکۆله‌که‌ی نه‌جه‌دین مه‌لا، جیاوازی که‌میان هه‌یه و یه‌کێکن، له‌ رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (١٣١٥)ی (١٩٥٦/١٠/٤) لا(٦)دا، (١٠) خشتی لێ بلاو کراوه‌ته‌وه. له‌ کتییی "هه‌لبژاردیه‌که‌ له‌ هۆنراوه‌ی فۆلکلۆری کوردیی ناوچه‌ی گه‌رمیان"ی مامۆستا ئیبراهیم باجه‌لان و هه‌رده‌ویڵ کاکه‌یی، له‌ لا (١١١)دا نهم شیعره ه‌اتوه و (٢٢) به‌یته، له‌ که‌شکۆلی "حاجی میرزا موحه‌مه‌دی سه‌قه‌تی"دا که‌ نوسخه‌یه‌که‌ی لای مامۆستا نه‌نوه‌ر سوولتانییه. نه‌وه‌ی جیی مه‌به‌ست و داخه له‌ کۆی چوار نوسخه‌ی ده‌ستنوس، هه‌یچکام له‌ نوسخانه پارچه‌که‌مان بۆ ته‌واو ناکات بێ هه‌له و که‌م و کورتی. له‌ رۆژنامه‌ی ژیندا (١٠) به‌یتی لێ بلاو کراوه‌ته‌وه، له‌ که‌شکۆلی سه‌قه‌تیدا (٢١) به‌یتی لێ نوسیه و له‌ کۆتاییدا نوسیه‌یه‌تی "وه‌له‌سه‌لام". نهم نوسخه‌یه‌ش له‌ هه‌ندێک جێگه‌دا جیاوازی هه‌یه و پێویسته بخرێته‌ روو، نه‌وه‌ی پێویسته باسی لێهه‌ بکریته‌ له‌ پارچه شیعره‌که‌ی لای مامۆستا (هر و بر)دا، له‌ شیعره‌که‌دا باسی خانه‌قین ده‌کات و تاكو دێته‌ دێری "دیل و بێ تاوان کۆنه سالام... خه‌ریک پابه‌ند باجه‌لاتام". جگه له جیاوازی ده‌قه‌که هه‌یچ کیشه‌یه‌که‌ روو نادات، به‌لام له‌ دوا‌ی نهم دێره‌هه جیاوازیه‌که‌ی زۆر روون ده‌رده‌که‌وت و وا له شیعره‌که ده‌کات که باس له‌ دلداری بکات و یاره‌که‌ی به‌جیی هه‌شتیته‌ و داوا‌ی لێ ده‌کات به‌ هه‌واشی بروات. له‌م دوا‌یانه‌شدا مامۆستا قه‌رده‌اغی له‌ به‌رگی حه‌وته‌می که‌شکۆلی که‌له‌پووری نه‌ده‌بی کوردیه‌که‌یدا، له‌ که‌شکۆله‌کانی مام ره‌شیدی هه‌مه‌ره‌ندییه‌هه، دیسانه‌وه هه‌ندێکی به‌ جیاوازی زۆره‌هه بلاوکردۆته‌وه و ناماژه‌ی پێ نه‌کردوه که‌ شیعری کێیه.

^١ نهم دێره‌ لای (بر و هر) به‌م شێوه‌یه نوسراوه:

نه یار، نه یاوهر، نه قهوم، نه خویشهن^۱
 کهس نمه زانان حال من چی شهن^۲
 له عاجز عاجز، جه پیران پیر بیم
 سهر له کوتهلان، پال له زنجیر بیم^۳
 قوباد و قوچاغ، قه دیم سالان بیم
 بابوی به گزادان که مه رالان بیم^۴
 میرزای خاتونان، شوخ شیرین بیم
 کاکهی کناچان، زولف عه نبهرین بیم^۵

وای شه ماژ ریشه، وای شه ماژ ریشه
 لای (ژی): بای شه ماژ ریشه، بای شه ماژ ریشه
 لای (مح): بای شه ماژ ریشه، بای شه ماژ ریشه
^۱ لای (بر و هر): "خیشه".
^۲ لای (بر و هر): "کهس نمه زانۆ دهرده کهم چی شهن".
 لای (ژی): "کهس نمه زانۆ حالی من چی شهن".
 لای (مح): "کهس نمه زانۆ حال و جهستهی من چی شهن".
^۳ لای (بر و هر): له حاجی حاجی، له پیران پیر
^۴ لای (بر و هر): قوبا و قوچاغ، قه دیم سالان بیم
 لای (ژی): قوباد قوچاغ، قه دیم سالان
 لای (مح): من قوباد قوچاغ، قه دیم سالان
^۵ لای (بر و هر): وه کو نوسخه کهی به رده ستمانه.
 لای (ژی): میرزای خاتونان شوخی شیرین
 لای (مح): میرزای خاتونان، شوخ و شیرین
 کاکهی کناچان زولف عه نبهرینم
 کاکه کناچان، زولف عه نبهرینم

سـاحـیـبـ ئۆـتـاق، نـهـقـرـهـبا و پـشـتم
 دهـسـتـگـیر دهـسـتـدار، بهـگـلـهـران گـشـتم^٧
 عـیـل بهـگی و په‌شـید، مـیر جـافـانـم
 په‌روه‌ده‌ی سـای چـین، زولـف کـلاـفـانـم^٨
 بـه‌وـر بـالـا ده‌س، بـان شـیـرانـم
 نـامـیـهـن و لات پۆم و ئیـرانـم^٩
 قـۆـج سـه‌ر نـه‌ پـیـچ، وایـه‌ی هـه‌یـهاتـم
 شـیـر سـه‌ف شـکـین، کـۆـی زۆر و زاتـم^{١٠}

ساحیب دام ده‌سگای به‌گله‌ران گشت بيم

ده‌ستداری ده‌ستگیر به‌گله‌ران گشتم
 زه‌ردار زه‌رگیر، به‌گله‌ران گشتم

په‌رگه‌نده‌ی ساي چين زولف كه‌لافانم
 په‌روه‌ده‌ی ساي چين، زولف کلافانم

ناممـداري و لات پۆم و ئيرانم
 نامييه‌ن و لات، پۆم و ئيرانم
 شير سه‌ف شكين، کۆي زۆر و زات بيم
 شيري سه‌ف شکه‌ن کۆي زۆر و زاتم

شير سه‌ر شکين، کۆي زۆر و زاتم

^٧ لای (بر و هر): ساحیب نه‌وتاق، نه‌قره‌وا پشت بيم
 نهم دیره لیته‌دا پاش و پیتش که‌وتوه.

لای (ژی): ساحیب ئوتاق و نه‌قره‌با و پشتم
 لای (مح): ساحیب ئوتاق، نه‌قره‌با و پشتم
^٨ لای (بر و هر): نهم دیره نییه.

لای (ژی): تیل به‌گی ره‌شید میری جافانم
 لای (مح): عیل به‌گی ره‌شید، میر جافانم
^٩ لای (بر و هر): نهم دیره نییه.

لای (ژی): به‌ووری بالا ده‌ست بان شیرانم
 لای (مح): به‌بر بالا ده‌ست، بان شیرانم
^{١٠} لای (بر و هر): قۆج سه‌ر نه‌پیتل، رۆژ هه‌یهات بيم
 لای (ژی): قۆج سه‌ر نه‌پیتل رۆژی هه‌یهاتم
 نهم دیره لیته‌دا دوکه‌وتوه.

لای (مح): قۆج سه‌ر نه‌پیتل، وات هه‌یهاتم

دارای دهماغ بهرز کهرهه کولواوم
 ئوستادان جه تهرح، جوی سیلاتاوم^{۱۱}
 تهکیه راهسداران، شای سهماواتم
 دهفتهردار مولک سهرجوی کواواتم^{۱۲}
 باش بالادهس پهلههوانانم
 قهئغان لای شان نهوجوهوانانم^{۱۳}
 تورک تیرهانداز، شیرین سوارم
 تهورزین به دوش روی نوهوارم^{۱۴}
 بههار پای ئیلاخ جه کوردهمال بییم
 جه پای سهراوان چهشمه زولال بییم^{۱۵}

^{۱۱} لای (بر و هر): نهم دیره نییه.

چون حاتهمی تهی، هیمهت سیلاوم
 ئیستاهان چه تهرح، جوی سیله تام

لای (ژی): دارای دهماغ بهرز، کهرهه کولواوم
 لای (مح): دارای دهماغ بهرز، کورم و کولواوم
^{۱۲} لای (بر و هر): نهم دیره نییه.

لای (ژی): نهم دیره نییه.

دهفتهردار بهدهست، سیرجوی کابواتم

لای (مح): تهکیه رابیان، رهشای سهماواتم
^{۱۳} لای (بر و هر): نهم دیره نییه.

قهئغانی لای شان نهوجوهوانانم

لای (ژی): باش بالادهست پهلههوانانم
 لیره بهدواوه له پارچه کهی رۆژنامهی ژین تهوار ده بییت.

قهئغان لای شان نهوجوانانم
 تهبر زین، بهدهست، رۆزین هوارم

لای (مح): بان بالادهست، من پالوهوانانم
^{۱۴} لای (مح): جه میدان چایک، شیرین سوارم

لای (مح) به "تورک" نووسراوه، ماموستا زهجه تکیتش ده ئیت: "تهرک" دروسته، ده بی هه تورک بییت، چونکه
 تیرهانداز له گهل تورکدا ده گوئیت نک له گهل تهرکدا.

جه پای گولواوان، چهشمه زولالتم

^{۱۵} لای (مح): هارین جه له یلاخ، جه کهره ده مالتم

قوباد قۆچاغ" كۆي نه‌وسوارم
 ته‌رح جه‌بله‌ كيش باغچه و حه‌سارم^{١٧}
 سولتان هارون، مير سه‌رياسم^{١٨}
 ساحيب نئاواك، تينغ نه‌لماسم^{١٩}
 مير سه‌رحه‌دگير لاي خان ناشوورم^{٢٠}
 له‌ ته‌عنه‌ي به‌دان يانه‌ خاپوورم^{٢١}
 ئيستا من ده‌ستاخ كۆته‌ل پاونانم^{٢٢}
 بي جده‌ خاين باجه‌ لانايم^{٢٣}

به‌لام لاي (مح) نووسراوه: "له‌يلاخ"، ده‌بي "ئيلاخ" بيت.

^{١٧} ليره‌دا دوو ماناي هه‌يه: يه‌كه‌ميان: ناوي باوكي خاناي قوباديه، دووه‌ميان: ناوي كه‌سيكي قوباديه دليره، مه‌به‌ست له‌ خاناي قوبادي خويه‌تي، واته: خاناي قوبادي كه‌سيكه‌ له‌ تيره‌ي قوباديه جافي جوانه‌ و چالاک و دليره.

^{١٧} نه‌م ديره‌ لاي (مح) نييه.

^{١٨} سه‌رياس: سه‌ركيتو، گونديكه‌ لاي هه‌ورامان.

^{١٩} لاي (مح): سولتان هارون، مير سه‌رياسم ساحيب (نه‌بات!) و تينغ و نه‌لماسم

^{٢٠} خان ناشوور: ناوچه‌يه‌كه‌ له‌ لاي سه‌رياس و باره‌جانييه‌كان و ئيستا ناوي خانه‌ شووره، ده‌كړي نه‌م ناوچه‌يه‌ له‌و ده‌مه‌دا يان كۆتر خاييكي هه‌بووي به‌ ناوي خان ناشوور.

^{٢١} لاي (مح): مير سه‌رحه‌دگير، لاي خان ناشوورم به‌ياتي به‌يان، يسانه‌ خاپوورم

^{٢٢} پاونانم: نه‌م وشه‌يه‌ له‌ مه‌تنه‌كه‌دا "پاوه‌نانام" بو، وه‌زني شيعره‌كه‌ي تيك دابوو، من كردم به‌ "پاونانم"، ده‌كړي "باره‌جان" ميش بيت، وه‌كو ناشكرايه‌ تيره‌ي باره‌جاني تيره‌يه‌كه‌ له‌ هۆزي جافي جوانه‌، "پاوه‌نان" واتاي زنجيري "ده‌ست و پي" يش ده‌گريته‌وه، وه‌كو نه‌وه‌ي كه‌ خانا لاي باجه‌ لانه‌كان به‌ند كراوه‌ و زنجير كراوه‌ته‌ ده‌ست و پي.

^{٢٣} لاي (مح): جه‌ تاغ پاره‌ند، كۆته‌لانايم بي جييه‌ت و خاين باجه‌ لانايم

به رۆژ بیخورد و به شه و بیخاوم
 دیل بیتاوان، پاشای زههاوم^{۲۴}
 ئوفتساده و زه بـوون، خاتریه شیوم
 تهشنه و زوبان لال، شه و بار به لیوم^{۲۵}
 نهوهی ئه میرخان،^{۲۶} به چهی بیباکم
 بی فهرش، بی بالین، ئوفتسادهی خاکم^{۲۷}
 ئیستا پروگهردان قاپیی مورادم^{۲۸}
 نه بله ی مایه پوچ خزمهت وه بادم^{۲۹}
 ئه ی بادی شه مال یه جهسته و حاله
 یه گۆنای په رگهرد، زهردی جه مالله

^{۲۴} لای (مح): به رۆژ بی خویش و بی خهراوم دیل دهست به ستراو، پادشای زههاوم
 له درای ئه م دیرهوه، ئه م دیره ههیه و له ههچ سهراویدی کی پیشووتردا نییه:

که لای گۆر غه ریب، به رزه بالانم مه رده بی یاسین، دیدن یارانم

لای (بر و هر): دیل و بی تاوان، کۆنه سالانم خه ریک پابه ند، باجه لاتانم

^{۲۵} لای (مح): تۆلای خویشان، ئاواره ی تۆم ئه وه ل خاتر شاد، ئاخو زه بووم

^{۲۶} نه میر خان: به پیتی ئه م دهقه شیعییه باپه ری خانای قویادییه.

^{۲۷} ئه م دیره لای (مح) نییه.

^{۲۸} مامۆستا (مح) ده لیت: رهنگه "ئیتا" زیاد بی، به لام وهك خۆی نووسیم، وشه ی "ئیتا" ده گه ریته وه بۆ ئه و کاته ی خانای به ندیخانه دا هۆنراوه که ی نووسیوه، نه گه رچی برگه شیعییه که لیره دا زۆر زیاده، من وشه ی "قه سر" م لایرد و کیش و برگه که به م شیوه یه ریک ده بیته وه.

^{۲۹} لای (مح): نه بله ی مایه پوچ، خدمهت وه بادم پروگهردان چهو، قه سر قاپی مورادم

لیزه به دواوه هۆنراوه که ی که شکۆلی حاجی میرزا موحه مده دی سه قه تییش ته واو ده بیت، نه گه رچی له م که شکۆله ی (مح) دا هه ندیک له دیره کان بهر و دوايان پی کراوه و جیاوازی وشه ی به دی ده کرایت، به لام جینگای بایه خ و تاو رلیندانه وه یه.

یـه لاشـه‌ی زه‌بوون بـیناز که فـته‌ی مـن
 جـه ناڵه کۆسار شه‌و نه‌سه‌ره‌فته‌ی مـن
 یـه جامه‌ی جـیاز دوو نه‌و کافووره^{٣٠}
 یـه گلکۆی مه‌زار گه‌دا ده‌سووره
 یـه که‌له‌لای^{٣١} زام، زولم سالاڤه
 یـه عه‌یش و واوه‌یلای مه‌یره مالاڤه؟
 نه شه‌رم، نه سه‌یره‌ت، نه زولف، نه خاله
 یـه په‌رده‌ی په‌نگین، ته‌خته‌ی په‌شماله
 یـه کار گه‌ردوون بـینای کارانه
 به‌گزادان سه‌رکز، سهای تالارانه
 ئه‌ی بادی شه‌مال فـسه زه‌لیلم!
 وینه‌ی عاره‌بان، به‌تو ده‌خـیلم

^{٣٠} ئه‌م تا که له‌نگه.

^{٣١} که‌له‌لا: که‌ریه‌لا، یه‌کینه له‌ پارێزگا‌کانی عێراق، په‌نگه مه‌به‌ستی "که‌له‌لا"ی، که‌وته‌کار بـیت یان ماندروبوون، شه‌که‌تـبوون، له‌ته‌تـبوونی جه‌سته و رۆح، ئه‌م دێره دوو مه‌به‌ست ده‌دات به‌ ده‌سته‌وه: یه‌که‌میان: خانا خۆی چواندووه به‌ نـیمامی حوسین که له ده‌شتی که‌ریه‌لادا تروشی نه‌و ئازاره گـێرپـسه بووه و شه‌هید بووه.

دووه‌میان: مه‌به‌ستی له‌ خۆیه‌تی که جه‌سته‌ی زامدار بووه به‌ هۆی نه‌شکه‌نجه‌دانه‌وه، وه‌کو خۆی ده‌لیت: ئه‌مه زامینکی کۆنه و ئیستا سه‌ری هه‌لداوه‌ته‌وه، قینه‌که‌ی به‌ من ده‌پێژن، ئه‌مه‌ش هۆکاره‌که‌ی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ مـالی مه‌یره‌کان.

عه‌رزهی جه‌سته و حال ټیمه و نه‌سیران
 به‌ره په‌ی ئوت‌ساق، به‌گزاده‌ی میران
 گل‌ه‌یی و شکات، فره و ناپیار^{۳۲}
 شه‌رع من و تو، مه‌ق‌سوودی زه‌هار
 ماجه‌رای پیریم، سه‌که‌ی سپیدیم
 مه‌علووم بی جه‌لای خانه‌ی ره‌شیدیم
 باچه‌ نه‌ توول نه‌مامان، ناوهران زامان^{۳۳}
 به‌وانده‌ی گریان، ته‌ر بکه‌ن دامان
 نه‌ چنان به‌ شاد، نه‌نیشن بیغهم
 نه‌مالان سورمه‌ی سیوه‌نگی له‌ چه‌م
 په‌لاس قسه‌تران به‌شان وه‌ گه‌رده‌ن
 به‌و شه‌رت بو‌اچان: کاکه‌ش نه‌مه‌رده‌ن
 باچه‌ به‌و جاهیلان قه‌وم و قارداشم^{۳۴}
 نه‌و چاپوک‌سوار، له‌ مه‌یدان باشم
 نه‌مانه‌ت فه‌رز بو، فه‌سل به‌هاران
 نه‌ر مه‌چن به‌ سه‌یر قه‌دیم هه‌واران
 هه‌ر له‌ گه‌رمه‌سیر، تا بان له‌یلاخ بی
 هه‌ر له‌ رووی کوه‌سار، هه‌رتا بو‌باغ بی

^{۳۲} نه‌م تاکه‌ له‌نگه‌.

^{۳۳} نه‌م نیو خشته‌یه‌ش هه‌ر له‌نگه‌ و به‌ ناچاری وه‌ک خزی هیستمه‌وه‌.

^{۳۴} نه‌م نیوه‌به‌یته‌ له‌نگه‌.

هه‌ر جه‌ رووی خا‌که‌ن، هه‌ر جه‌ تو‌ی غاره
 فر‌اوان به‌ کار، ده‌س‌گام دی‌اره
 چه‌ندی ده‌س‌ت‌کرد من، مه‌نده‌ن له‌ جی‌دا
 یاران به‌ یان، به‌گ‌ره‌وان پی‌دا
 چه‌ندی که‌رامات عه‌جایب که‌رده‌م
 یاران سه‌لامه‌ت، ته‌وا من مه‌رده‌م

عەبدوللّا تەرزەن*

عەبدوللّا تەرزەن، عەبدوللّا تەرزەن
 ڕاستەن خان بەور کەیانێ تەرزەن
 خاستەر جە ئەولاد گیو و گوودەرزەن
 سەد پایە پایەش، جە خانان بەرزەن
 نوتفەهی سەفی خان کە یخوسرەو وینە
 ساحیب ئەسباب و گەنج و خەزینە
 سەد گەدای چوون من، موفلیس بێبەش
 کەردەن بە ساحیب بەفتان و مەفرەش
 بەلێ، هەهی سەراف، ساحیب خەزینە!
 دانای دووڕشکاف، نزامی وینە
 کەسێ چێش کەرۆ، من شوومستارەم
 من نەحس بەدبەخت، میحنەتی چارەم

* نەم ھۆنراوەیەم لە کاک غەفار ئیبراھیمی سازۆ وەرگرتووە، ئەویش لە مامۆستا مەلا عەبدینی سالتحیی وەرگرتووە. ھۆنراوەکە لە سەرەتایە لیتی نووسراوە "خان"، بەلام لە کۆتاییەو ناوی خانانەھاتووە. ئەگەر وەھا بێت، نەم ھۆنراوەیە بەکێکی ترە لەو ھۆنراوە دەگمەنانەکی کە پالپشتیی ھەندیک لە قسەکانی نامادەکار دەکات. بەلام سەرسووڕمان لەو دەدایە کە خانانەم ھۆنراوەیەدا زۆر تەنازول دەکات و داوای یارمەتی دەکات، پێچەوانەکی ھۆنراوەی "بای شەمال ڕێشەن"، چونکە لەو ھۆنراوەیەدا خانانە زۆر باسی مولک و سامان و نەتەرە و پشتی دەکات، ھۆنراوەکەش بێ لایەنگری، زۆر لە ھۆنراوەی خانانە دەچێت.

نەم عەبدوللّا ناوھەش دەلێن: عەبدوللای کورێ سەفی خانێ جوانبۆیە، ناوچەیکە بچووکی لە ژێر دەسەلاتدا بوو، وەک لە ھۆنراوەکەشدا ھاتووە ناوی عەبدوللّا و ناوی باوکیشی دەھێتێت، جگە لەوھەش باسی دەستەلات و مولک و مائی عەبدوللّا خان دەکات کە پیاویکی دەولەمەند بوو و خانانە عەقل و ھۆشی کار و کاسیی نەبوو.

عه‌قلّ مه‌عیشه‌ت خودا نه‌دا پی‌م
 ویم نائومی‌د که‌رد، من به ده‌ست ویم
 وه‌رنه‌ خان به‌ور، حاتمه‌ ده‌ستووره‌ن
 خزمه‌ت سالان، جه لاش مه‌نزووره‌ن
 هه‌رگیز نمازۆ چون من غولامی
 خاقانی نه‌زمی، نیزامی فامی
 جه ئاستانه‌ی* عالیش، په‌نجم بیبه‌ر بو
 به‌ جه‌سته‌ی مه‌جنوون توونم نه‌وه‌ر بو

* لی‌ره‌دا ده‌بی به "جه‌ ستانه، یان جا ستانه" بخوێنریتته‌وه.

دهلیل داخی من*

دهلیل داخی من، دهلیل داخی من
 بزانه به حال دهرد و داخی من
 دلگیری سزای به پیداخ من
 بشو وه پاتهخت، قیبله یی یاخی من
! شابلان شازاده ی پیری
 وهسن وهس! تاکه ی ئی یاخی گهیری؟
 نهر مه کهری سولج جه رای دؤستداری
 جه ی یاخیگری، دهست هور مه داری
! بهژن و بالات
! شه رنگ خالان ئالات

* نهم هؤنراوه ییم له کتیبی "بووژاندنه وه ی میژووی زانایانی کورد له ریگی دهستخه کانیا نه وه"، محمد عدلی قهره داخی، بهرگی چواره، چاپی یه کهم، (۲۰۰۲)، لاپه ره (۳۲۲-۳۲۵) وه رگرتوه، له سهر نهم هؤنراوه ییه نووسراوه (من کلام محمد خان قبادی).

^۱ نهم وشه یه بۆ مامزستا نه خوینراوه ته وه.

^۲ نهم جینگایه شی بۆ نه خوینراوه ته وه.

^۳ هدره ها نهم شوینه یی بۆ نه خوینراوه ته وه.

شهوئ وه‌ختا رۆ*

شهوئ وه‌ختا رۆ، شهوئ وه‌ختا رۆ
 شهوئ په‌ی ته‌قدیر واده‌ی وه‌ختا رۆ
 جه‌ گول با‌خچه‌ی ئالای عه‌نبره‌ی
 بین به‌ دوو چارم، دوو شه‌خس شه‌رچۆ
 هه‌ر چیکه‌ من دین له‌ب به‌ قین گه‌سته‌ن
 په‌ی کوشته‌م ده‌رلاد هه‌ردوو به‌ین به‌سته‌ن
 جه‌ هه‌ی هه‌ی کامشان رای ئامان نه‌دیم
 با‌وه‌کوشته‌شان چمان هه‌ر من بيم
 هوریزا به‌ به‌ خه‌شم ده‌ست به‌ نه‌یه‌وه
 ته‌ ده‌ست به‌ قه‌به‌زی قه‌وس وه‌یه‌وه
 زانام خه‌رابه‌ن چه‌نیم قه‌سته‌شان
 ئامام بو‌گرێژۆن من جه‌ ده‌سته‌شان
 نه‌ی به‌ ده‌ست قایم گیرم دا به‌ نه‌ی
 تا‌که قه‌وس به‌ مشت نه‌ قه‌وس په‌ر په‌ی
 ته‌بیار که‌رد خه‌ده‌نگ من ئالام جه‌ ته‌رس
 واتم: هه‌ی سه‌رمه‌ست هه‌ی هه‌وال نه‌په‌رس!

* هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیتشوو، لایه‌ره (٣٢٢-٣٢٥). له‌ سه‌ر ئه‌م هۆنراوه‌یه‌ش نووسراوه "قازی خانا".

مهر یسه وهس نییهن عارهب تهی^۱
 ره فیقت گرتن بهی تهور من به نهی
 فیدای بالات بام، سهوزهی کهماندار
 هیچ زهروور نییهن بکیشی ئازار
 من نیچیر موفت ئسهی دیده مهستم
 من کوشتهی سینان نهی نهی به دهستم
 تاکه ئید شنهفت ئسهو کلاف موشکین
 خرابتهر چه خهشم شی نهه جامهی قین
 نهخشی پر موشکین رهها کهرد جه شهست
 مهودای خهدهنگش ریشهی جهرگم گهست
 سست بیم دهر ساعهت جه سهر شی هوشم
 ئاما به تاجیل قایم گرت گوشم
 کیشا وات: نهه نه، قورمساخ خانای
 من جه نهی به دهست، بهل کهمتهر زانای
 سا با بهی تهوره شووم ههرزه گو
!^۲ تیرهوه لقه فریت بو!

^۱ نه م نیوه بهیته لهنگه.

^۲ نه م جینگایه بز ماموستا قهره داغی نه خوینراوه تهوه.

نه‌وسوه‌یل ده‌ستوور*

نه‌وسوه‌یل ده‌ستوور، نه‌وسوه‌یل ده‌ستوور

خیزا ژه چه‌مه‌ن، شاهان ده‌ستوور

خاسته‌ر ژه^١ خیمه‌ی خاقان و فه‌غفور

ئاوه‌رد ژه چه‌مه‌ن، توورپه‌ی زه‌رد و سوور

.....!^٢ ئالای زه‌مه‌ق ئارا

.....!^٣ داران به‌ دارا

.....

.....^٤

دوره‌ختان ژه دوور نمانا وه زه‌وق

چه‌مه‌ن کیم خای گول، خارای زه‌رته‌به‌ق^٥

* نهم شیعره‌م له‌و ده‌ستنوسه‌دا وه‌رگرتوه که له‌سه‌ر شیعره‌که‌ی خانا نووسراوه: "موحه‌مه‌د خان قوبادی". له‌ جینگه‌یه‌کدا له‌سه‌ری نووسراوه: "شیخ موحه‌مه‌دی کوپی شیخ مه‌حمود". یه‌کیتکه له‌ ده‌ستخه‌ته‌کانی کتیبخانه‌ی به‌رلین. به‌داخوه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نهم ده‌ستنوسه‌ ته‌ر بووه، به‌شیک له‌ به‌یته‌کان په‌ش بوونه‌ته‌وه و به‌ باشی ناخوینرینه‌وه.

^١ نهم هۆنراوه‌یه که بۆ یه‌که‌مین جاره بلاو ده‌بیته‌وه و له‌ناو ته‌راری شیعره‌کانی خانا قوبادیشدا وشه‌ی "ژه" نایینریت. خانا زیاتر "جه، به، نه" ی به‌کار بردوه. دیاره که ده‌ستکاری شیعره‌که کراره.

^٢ له‌ ده‌ستنوسه‌که‌دا په‌ش بۆته‌وه و ناخوینرینه‌وه.

^٣ نهم جینگه‌یه‌ش په‌ش بۆته‌وه و ناخوینرینه‌وه.

^٤ نهم به‌یته له‌ ده‌ستنوسه‌که‌دا په‌ش بۆته‌وه و ناخوینرینه‌وه.

قه‌تره‌ی قرمزی به‌ په‌نجه‌ سی‌ونه‌نگ
 سه‌ند نه‌ رووی خه‌زان عه‌زیز!^۶
!^۷ چون شاپوور ئوستاد ته‌رده‌ست
!^۸ خه‌زان نه‌خش خوونی به‌ست
 ده‌ست به‌ ره‌نگ ئالّ ئالای عه‌ج‌ب به‌رد
 ئه‌فشانی دیبای وه‌لگ میوان که‌رد
 کیشا نه‌ه‌ رووی فه‌رق نه‌مامان ته‌ر
 فه‌ر بانفی تافته‌ی توکمه‌ی ته‌رز زه‌ر
 به‌ کالای په‌ر نه‌خش نارنجی خه‌زان
 چون نۆ عه‌رووسان ره‌نگین که‌رد ره‌زان
 چند توپ پارچه‌ی ئالای مه‌خمه‌لّ ته‌رز
 برپی به‌ بالای دره‌ختان به‌رز
 فه‌رروست نه‌ چه‌مه‌ن خواجه‌ی یه‌مه‌ن شار
 چه‌نی ره‌نگ سوور قرمزی گوئناار

^۶ ئه‌م به‌یته‌ له‌ رووی قافییه‌ده‌ ناته‌واره‌.

^۷ ئه‌م وشه‌یه‌یش له‌ ده‌ست‌نوسه‌ که‌دا ناخوینریته‌وه‌.

^۸ ئه‌م وشه‌یه‌یش ره‌ش بووده‌ته‌وه‌ و ناخوینریته‌وه‌.

^۹ ئه‌م وشه‌یه‌یش ره‌ش بووده‌ته‌وه‌ و ناخوینریته‌وه‌.

٩.....ی! له‌یل بۆ
 ١٠..... رای بۆ! سوه‌یل بۆ
 ببۆ به‌ دڵواز، سه‌رگه‌رد پازان
 بپکیۆ وه سه‌ر مه‌خه‌لی خه‌زان
 ١١!..... من سیاپۆش خه‌م
 ١٢!.....
 بیتزار جه‌ خه‌زان، نارنجی به‌ر بۆ
 دامان به‌ ته‌سرین هه‌وون دلتسه‌ر بۆ

٩ ته‌م نیوه‌به‌یته هه‌ر ته‌وه‌نده‌ی ده‌خوینرتیه‌وه.

١٠ ته‌م نیوه‌به‌یته‌یش هه‌ر ته‌وه‌نده‌ی ده‌خوینرتیه‌وه.

١١ ته‌م چه‌ند وشه‌یه‌ش لیته‌دا ناخوینرتیه‌وه.

١٢ ته‌م نیوه‌به‌یته‌یش لیته‌دا ناخوینرتیه‌وه.

هەر من خەمبارم*

هەر من خەمبارم، هەر من خەمبارم
 هەر من! بەخت شووم، خەمبارم
 هەر من خەم سوزان دڵ بیتیقەرارم
 هەر من پیکایی رهند قەتارم
 هەر من شووم تالع، زوحیل ستارم
 هەر من هیجرانبار جه زید ئاوارم
 هەر من سیابەرگ قەلاخی پۆشام
 هەر من جه ئەزەل زوخاوان نۆشام
 هەر من دووی سیام، جه دڵ مەخیزۆ
 هەر من روخسارم خەزان مەبیزۆ
 هەر من دەریەدەر، هیجران بارەنان
 هەر من زەدهی زام نادیارەنان

* ئەم شیعەرم لە دەستنوسی شیخ موحەممەدی کوری شیخ مەحمود وەرگرتوو، یەکیکە لە دەستخەتەکانی کتیبخانەی بەرلین. ئەم هۆنراویە ناوی کەسی لەسەر نەنووسراوە، بەلام لە کۆتاییەوه ناوی "خانا" هاتوو. لەبەر ئەوەی لە دوو لاپەرەدا نووسراوە و دوو بەیتی کۆتایی لە لاپەرە دیوویدا هاتوو و ناوی خانای تێدایە، بە گومانەوه بە شیعری خانامان زانی. تا دەرکەوتنی نوسخە تر و زانیاریی تر لەبارەی ئەم هۆنراویەوه، بە ناوی خانای قوبادییەوه بلاوی دەکەینەوه. لە دیوانی خالۆی کۆماری لاپەرە (٢٦٣)ی حکیم مەلا سالحدا، هۆنراویەك هەیه نزیکه لەم هۆنراویە و مامۆستایش گومانی لەو شیعەرە هەیه که هی ئەحمەد بەگی کۆماری بیت. ئەم هۆنراویە و ئەوهی خالۆی کۆمارییە جیاوازیان تێدایە و لەسەر هەمان ناواز و موسیقای شیعەری.
 ١ ئەم نیو بەیتە لەنگە.

هه‌ر من داخ نه‌ دل، وینه‌ی مه‌جنووم
 هه‌ر من په‌ی له‌یله‌ی، ئاواره‌ی توونم
 هه‌ر من خه‌م خه‌لات، خه‌م به‌راتمه‌ن
 هه‌ر من کاراته‌ی رای نه‌هاته‌ن
 هه‌ر من وینه‌ی شیخ، سه‌نعان ده‌ستوورم
 هه‌ر من زوننار پیچ، جه‌ مه‌زه‌ب دوورم
 هه‌ر من دل به‌ تیغ هیجران پاره‌ بیم
 هه‌ر من سه‌ره‌شووم سیاچه‌اره‌ بیم
 وه‌رنه‌ یا مه‌ردم، به‌ جه‌سته‌ی فه‌ره‌هاد
 قیبله‌م سه‌لامه‌ت، عومرم شی وه‌ به‌اد
 یه‌ خانا واته‌ن، خاتر نه‌اشاده‌ن
 نه‌تومید جه‌ دین، دیده‌ی به‌گزاذه‌ن

خانای مه حروومی

خانای:

خه ندهگ غه مزه‌ی وه نه وشه خالان
 حه ربه‌ی نیم نیگای نازک نه وهالان
 ئه ر بگنۆ وه سه‌نگ کۆی سه‌خت خارا
 مه‌که‌رۆش وه گهرد به‌بی مودارا
 مه‌حرووم:

مه‌خمووری دیده‌ی قه‌ترانی خالان
 نیم نیگای موژه‌ی گهردن غه‌زالان
 ئه ر بگنۆ وه ههرد قولله‌ی کۆی په‌راو
 وه‌زات موتله‌ق مه‌که‌رۆش به‌ ئا

* * * *

زپه‌ی زریزه‌ی یاز و خرخالان
 په‌شیوی شیوه‌ی په‌شیو ده‌سالان
 ئه ر بگنۆ وه نه‌جد قولله‌ی په‌رخه‌ته‌ر
 مه‌که‌رۆش وه توژ، باد به‌رده‌ی سه‌حه‌ر

^۱ له ده‌ستنووسیتیک که لای مامۆستا مورچه‌مه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی بوو، ئهم هۆنراوانه هاتوون. له‌سه‌ر هۆنراوه‌ی یه‌که‌م نووسراوه "خانای قوبادی"، له‌سه‌ر وه‌لامه‌که‌یشی نووسراوه (محرۆم در). دواتر ئهم دوو به‌یته‌ش له‌ دوا‌یه‌ره هاتووه و له‌سه‌ری نووسراوه (وله). دوا‌به‌دوا‌ی ئه‌مه‌ش دوو به‌یتی تری خانای هاتووه که به "به‌رق سه‌یف" ده‌ست پێ ده‌کات و له‌سه‌ری نووسراوه (وله در). دوا‌ی ئه‌مه‌ش دوو به‌یتی تری هاتووه و به‌م شیوه‌یه‌ ده‌ست پێ ده‌کات: "زه‌به‌یی چه‌ زوخاو" له‌ سه‌ر ئه‌مه‌ش نووسراوه (وله در).

خانای قوبادی و مه‌حروومی و هه‌ئسه‌نگاندنی مه‌وله‌وی

خانا:

به‌رق سه‌یف ناز ئه‌برۆ خه‌مینان
 عه‌کس ماوی خال خورشید جه‌مینان
 ئه‌ر بگنۆ وه‌ کۆی قولله‌ی قه‌زاله
 مه‌که‌رۆش وه‌ بوول سفته‌ی سه‌د ساله

مه‌حرووم:

به‌رق، به‌رقه‌ی ناز عیشه‌ فرۆشان
 چه‌خماخه‌ی له‌نجه‌ی ته‌لا نه‌گۆشان
 بزیه‌سکه‌ی نیگای دیده‌ شابازان
 بریه‌یه‌ی غه‌مه‌زه‌ی شه‌که‌رین پازان
 ئه‌ر بگنۆ وه‌ سه‌نگ جای ته‌جه‌لای نوور
 مه‌که‌رۆش وه‌ گه‌رد چون سورمه‌ی کۆی توور
 مه‌عه‌دووم پاس خانا سوژان عه‌شق بی
 که‌ی وینه‌ی مه‌حرووم هه‌ر عه‌شقش مه‌شق بی؟

هه ئسه نگاندنی مهولهوی:

نه و باوهی خه یان مه هرووم داننا
 ره دیف له تیف زه ریف خاننا
 یاوا، وه دیدهی که مبینام ساوا
 جه نهو بینایی پهی دیدهم یاوا
 په پیرهوی خاننات یاد ئاوه رده بی
 نهو ئه سل و ویت فهرع هساو که رده بی
 لاکین زادهی تبع بو عه نبه رینت
 ده سرتسه کهی فیکر بیکر شیرینت
 په سه ندیدهی فام عه قل داننا بی
 خاسته ر جه خه یان خاسه ی خاننا بی
 زیاده پهی فهرع وه سه ر ئه سلدها
 خاسه ی واته ی تون جهی سه رفه سلدها

بهشی عهدهبی

عزیز الغفار*

عَزِيزُ الْعَفَّارِ، عَزِيزُ الْعَفَّارِ!
يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ عَزِيزُ الْعَفَّارِ!
(ساحیب نه فح سوور)، فِي يَوْمِ الْقَرَارِ^۲
وَأُحْشِرْنِي مَعَ النَّبِيِّ الْمُخْتَارِ
فِي يَوْمِ كَالْمُهْلِ، طَعَامٌ أَثْمِيمٌ
يُلْقَى فِي الْبَطُونِ، كَغَلِي الْحَمِيمِ^۳
(شادم جه واتهی بینای بینه زیر)
بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَبِيرٍ^۴

* نهم شیعههم له کتیبی "کەشکۆلی کە لە پوووری ئە دەبی کوردی"ی موحمەد عەلی قەرەداغی، بەرگی چوارەم، لا (۳۹) وەرگرتوو. ههروهها چهند دهستنوس و چاپکراوی تریش له بەر دهستاندا بوون، سوودمان له چهند سەرچاوه یه کیان وەرگرتوو و نهو هۆنراوه یه سەر وه مان لى پێک هێناوه.

^۱ ناماژیه بو نهم نایه تانه، (الزمر- ۵ و ۶۶)، (الغافر- ۴۲)، بهشی دووه میش، دوو ناوون له ناوه کانی خودای گهوره.

^۲ ناماژیه بو نایه تی (۲۰) له سوورته تی (ق)، لهم چهند سووره تانه شدا هاتوو، (النبا- ۱۸)، (الحاقه- ۱۳)، بەلام زیاتر بو نایه تی (۲۰) له سوورته تی (ق) دهگوخت.

^۳ دهکری نهم دیره نایه تی و تیک درابیت، نهم دوو نایه ته له سوورته تی (الدخان) دا بهم شیه یه هاتوون: ﴿كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبَطُونِ (۴۵) كَغَلِي الْحَمِيمِ (۴۶)﴾.

^۴ بهشیکه له کۆتایی نایه تی (۱۱)ی سوورته تی (یس).

(ماورهم نه سالك زومرهی) مُشْرِكُونَ
 ضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ^۵
 وَلَا تَكْتُبْنِي كَمَنْ، يَا رَحِيم!
 يَحْلَلْ عَلَيْهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 (عه فووم كهر به لوتف جه كهردهی گوناها)
 يَوْمَ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ^۶
 يَا عَمِيمِ اللطيف، كثير الاحسان!
 اعوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ شَيْطَانِ
 (به ويفق بورهان، سه عادهت عه ميم)
 وَيَلِّ لِكُلِّ اَقْرَبٍ اَثِيمٍ^۷
 (وه نائيرهی وه ييل بدهريم نه جات)
 اَرْزُقْنِي بِالْفَضْلِ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
 وَلَا تَأْسَنِ اَنْتَ يَا غَفَّارُ
 فِي الْحَشْرِ "كَمَا يَيْئَسُ الْكُفَّارُ"^۸

^۵ ناماژه به بز هم نايه تانه، (الأنعام-۱۲۱)، (الشوبه-۲۸ و ۳۳)، (يوسف-۱۰۶)، (النحل-۱۰۰)، (الصف-۹).

^۶ سهره تاي نايه تي (۴۸) ی سورره تي (فصلت) ه.

^۷ هم تاكه لهم دور نايه ته دا هاتوه: (الروم- ۴۳) و (الشورى- ۴۷).

^۸ نايه تي (۷) ه له سورره تي (الجاثية).

^۹ به شيكه له نايه تي قورنان و خانا له لايه نه كاني جوانكارى (تتيه لكيش) دا به كارى هيناوه.

(ئهوړۆ نه جهننهت، زومرهی موئمینین)
 يَتَسَّأَلُونَ عَنِ الْمَجْرَمِينَ
 قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ
 كُنَّا نَخُوضُوَا مَعَ الْخَائِضِينَ
 إِذْ قَعَّ، يَا رَحِيم! كُلَّ بِلَائِي
 وَاغْفِرْ نِي بِالْعَفْوِ، كُلَّ خَطِيئِي
 (جهو ده مـدا)، ظنن انه الفراق^{۱۰}
 وَالتَّقَتِ السَّاقُ، (جه هه بيهت) بالساق
 (به كه ريمی ویت، كيریای ته قدهس!
 من كه فه قيرم، به فریادم پهس
 جه رای مه هه بيهت، دننه وازیم كهر)
 مَا سَأَلَكُمْ (ماچان): فِي السَّقَرِ^{۱۱}
 يَا كَثِيرَ اللَّطْفِ، شديد العقاب!
 (جهو ړۆ كه به حوكم) بلا اړتیب،

^{۱۰} نایه تی (۴۰ و ۴۱) له سووره تی (المدثر).

^{۱۱} نایه تی (۴۳) له سووره تی (المدثر).

^{۱۲} نایه تی (۴۵) له سووره تی (المدثر) و خاننا (و) كهی سه ره تایی لابر دوه.

^{۱۳} نایه تی (۲۸) له سووره تی (القیامة).

^{۱۴} هدر دوه به شه كه بری تیه له نایه تی (۲۹) ی سووره تی (القیامة).

^{۱۵} نایه تی (۴۲) له سووره تی (المدثر)، نایه ته كه بهم شتو یه یه (ماسلککم فی السقَر).

(پۆی) يَا لَيْسَتَنِي كُنْتَ تُرَاباً^{۱۶}
 لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَاباً^{۱۷}
 يَا مَالِكُ الْمَلِكِ، يَوْمَ التَّنَادِي!^{۱۸}
 (بیه‌خشی ته‌ق‌سیر "خانای قویادی"
 جه‌و په‌ی عه‌فووته‌ن، په‌ی عاسی عه‌م‌یم)
 إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ^{۱۹}

^{۱۶} به‌شیکه له کۆتایی نایه‌تی (۴۰) له سووره‌تی (النباء).

^{۱۷} به‌شیکه له نایه‌تی (۳۷) له سووره‌تی (النباء).

^{۱۸} به‌شیکه له نایه‌تی (۳۲) ی سووره‌تی (غافر).

^{۱۹} کۆتایی نایه‌تی (۱۲۸) ی سووره‌تی (البقرة) یه.

یا اولی الألباب

یا اولی الألباب، یا اولی الألباب!^{*}
 نَقَسَمُوا بِاللَّهِ، یا اولی الألباب!
 مَنْ مَلَّءَ الْكُذْبُ، فِي يَوْمِ الْحِسَابِ؟
 لَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ^١
 یا أيها الناس نَحْسُوا الْمُشْرِكِينَ
 وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُتَّبِعِينَ^٢
 فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ، سَمِيعٌ بَصِيرٌ^٣
 مِنْ عَذَابِ النَّارِ، وَبِئْسَ الْمَصِيرُ^٤
 أَيُّهَا الْإِخْوَانُ! لِكُونَ النِّجَاةَ
 أَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ

* بهشیکه له نایهتی (١٩٧)ی سوورهتی (البقرة).

^١ ناماژهیه بز نم نایهتانه (البقرة- ٨٦ و ١٦٢)، (آل عمران- ٨٨).

^٢ ناماژهیه بز نم نایهتانه: (البقرة- ١٤٧)، (الأنعام- ١١٤)، (یونس- ٩٤)، دهیی شهوش بلیم: خانا یان شهوانهی شیعه که یان نووسیوه ته ره له که شکۆن و به یازدا، له بری (فلا)، (ولا) یان نووسیوه، ئیدی روون نییه خانا خۆی شهو کارهی کردوه له بهر کیش و وهزنی شیعه که، یان نووسه رانی کوغمان شهو ههله به یان کردوه.

^٣ بهشیکه له نایهتی (٥٦)ی سوورهتی (غافر)، خانا بهشیکی وهرگرتوه، له نیتوان وشهی (بالله و السميع) دا، (إنه هو) له لایردوه.

^٤ بهشیکه له نایهتی (١٢٦)ی سوورهتی (البقرة).

^٥ ناماژهیه بز نم نایهتانه، (البقرة- ٤٣ و ٨٣ و ١١٠)، (النساء- ٧٧)، (الحج- ٧٨)، (النور- ٥٦)، (المجادلة- ١٣)، (المزمل- ٢٠).

وَاتَّقُوا بَطْشَ رَبِّ الْعَالَمِينَ^۶
 وَإِنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ
 وَاتَّقُوا اللَّهَ، يَا أَهْلَ الْإِنْسَانِ!
 لَا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّيْطَانِ^۷
 وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُواتِ الشَّيْطَانِ^۸
 إِنَّمَا هُوَ مِنْ أَهْلِ الْخِذْلَانِ
 وَمَنْ يَحْتَرِزْ مِنَ الْخَطَايَا!
 أَحْسَنْ قَوْلًا وَفِي الدَّعَايَا^۹
 يُؤْتِيهِ الْفِرْدَوْسَ رِيبَكَ الْيَقِينِ
 وَكَذَلِكَ نُجْزِي الْمُحْسِنِينَ^{۱۰}
 لَا تَخَفْ خَانَا مِنْ شَرِّ الْجَحِيمِ
 وَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ^{۱۱}

^۶ ناماژه‌یه بز نایه‌تی (إن بطش ربك لشديد)، سوره‌تی (البروج) نایه‌تی (۱۲).

^۷ له‌م چند شوتنه‌ی قورئاندا ناماژه بهر تاکه کراوه: (البقرة - ۱۶۸ و ۲۰۸)، (الأنعام - ۱۴۲).

^۸ دیسان نهم نیوه دیره و نیوه دیری پیشه‌ره به‌شیکن له نایه‌تی (۲۱) ی سوره‌تی (النور).

^۹ گومان ده‌که‌م نهم تاکه نایه‌تی (۳۳) بی له سوره‌تی (فصلت) که به‌م شیوه‌یه‌یه: (ومن أحسن قولا ممن دعا إلى الله وعمل صالحاً...)، وه‌نگه به هه‌له نووسرا بیته، یان شتیکی دییه و من تاکو ئیستا پیته نه‌گه‌یشتوم.

^{۱۰} ناماژه‌یه بز نهم نایه‌تانه، (الأنعام - ۸۴)، (یوسف - ۲۲)، (القصص - ۱۴).

^{۱۱} له قورئاندا خودای گه‌وره زور ناماژه‌ی به غه‌فوور و په‌حیمی خزی کردوه.

به‌شی فارسی

خانا در جواب صائب^۱

آن خـوش نظر برآمد، پر از خـمار دیده
کاکل چو^۲ افعی بر دوش، جامی^۳ ز می کشیده
از تاب آتش می، پرگل^۴ شـده عرق ریز
برگ سمن^۵ ز اخگر^۶ کاکل^۲ چو^۲ گل رسیده^۶

^۱ نهم پارچه شیعره فارسییه له گهل^۱ فدرده کدها، له پارچه کاغزتیکی باریکی زهرده لگه پراودا لای ماموستا محمدهد علی قهره داغیی خۆشه ویست به دهستم هیتناوه، به لآم هندنیک لهنگی له پارچه شیعره کدها به دی ده کرا، دوای نهودی خۆم بهو نیمچه خویتنده واریده هیتنامه سهر ریتنوسی نوی، دواتر له لایهن ماموستا موحه محمدهد رهشیدی نه مینیی پاوهیی پیتداچوونه وهی بۆ کرا. دوبه دوای نهوه به ماموستا نهوهر سولتانیم راگه یاند که شتیکی وام بلاو کردۆتهوه. به ریزیان لوتفیان کرد و پیتداچوونه وهی کی وردیان به شیعره کدها کرد. بهم شیویه هه له و کدم و کورتییه کانی بۆ دهستنیشان کردم. جیگهی خۆیه تی لیره دا سوپاسی بکهم. ده بی نهوش بلیم که له نه ده بی کوردیدا تا کو نیتا هیچ شاعیریکمان نییه به ناوی "سائب" که هارته می خانای قوبادی بیت، به لآم له نه ده بی فارسیدا شاعیریک به ناوی "سائبی ته بریزی" هدی، نهو سائبه ش پیش خانای قوبادی ژیاوه. به لآم وای بۆ ده چم که خانا شیعری نهم سائبهی ئیرانی خۆیند بیته وه و بهم شیویه وه لآمی دابیته وه. ماموستا نهوهر سولتانیش چند تیبینییه کی له کۆتایه وه بۆ نووسیوم و من له کۆتایی نهم پارچه شیعره دا وه کو خۆی بلاوی ده که مه وه.

^۲ در نسخه اصلی "چه" ثبت شده است که نباید باشد.

^۳ در نسخه اصلی "جام" است.

^۴ شاید پر به فتح (پ) باشد به معنی برگ گل. "پهر گول" و "پهری گول" هر دو مصطلحات زبان کردی هستند و به همان معنی می آیند.

^۵ یاسمن.

^۶ "اخگر"؟، "افسر"؟ روشن نیست.

گل را ز رنگ سبک^۷ سفیده سحر کرده
 چون پرتوی منور کز خاوری^۸ دمیده
 از گوشه‌ی دوچشمش خلقی فتاده سرمست
 هرسو کنی تماشا، چون میوه رسیده
 هرجا که رفت سروش،^۹ زمین رشک ارم^{۱۰} کرد
 از بس گه^{۱۱} خون سمن از دامنش چکیده
 افتاده شور و غلغل،^{۱۲} در صحن جان بلبل
 خار ستم غنچه را جیب^{۱۳} قبا دریده^{۱۴}

^۷ هردو کاف، کاف عربی هستند. کاف دوم به چم خوانده میشود. کاکل به معنی موی سر که بلند نگاه داشته شود.

^۸ در نسخه خطی "چه" آمده است که غلط است.

^۹ تعبیر "رسیده" نمی تواند با معنی بقیه جمله تناسب داشته باشد. ولی اگر رسیده نباشد چیست؟

^{۱۰} لفظ عربی به معنی زرگر. معنی بیت این است: یار من مانند آفتابی که از خاور بدمد در سپیده صبح گل را به رنگ طلائی درآورد.

^{۱۱} یک خاور.

^{۱۲} سرو او، قد بلند او.

^{۱۳} باغ بهشت "ارم ذات العماد".

^{۱۴} در نسخه به شیوه "از بسکه که" آمده است که غلط است.

^{۱۵} سرو صدا.

^{۱۶} جیب به سکون (ج) بمعنی جیب لباس و با فتح (ج) به معنی یقه پیراهن همچنین سینه و قلب، در اینجا به معنی اول آمده است.

^{۱۷} در نسخه "دمیده" آمده است که گمانی در غلط بودن آن نیست.

آتش فتاده "خانسا"،^{۱۸} بر "صائباً" ز نظمت"
تا دید این غزلها، هوش از برش رمیده

مخمس محمد خاناً جوانروی*

ای که از هر چه بگویم لطف تو بالاترست
در شرافت چون شریفی حسن رویت انورست
گر کسی پاکیزه طبع نیک و روشن اخترست
گر به تخت پادشاهی ناکسانش همسرست
می شمارندش به ناکس گر چه او پیغمبرست

فرد خاناً

نیم یوسف، ولی دارم زلیخا
چه غم دارم که شد یارم "زلیخا"؟

^{۱۸} آنچه بعد از آتش فتاده آمده بنظر "ها" میآید، در اصل ها نیست بلکه خط خوردگی ساده و اصلاح غلطی است که بر قلم نسخه نویس جاری شده است. نسخه بردار بعداً خواسته است آنرا حذف نماید.

^{۱۹} مصراع در کلیت خود نامفهوم است، باید اشتباهاتی در رونویسی آن رخ داده باشد.

* نهم موخه میسه‌ش که به ناری موحه محمد خانای جوانرویه، لیره‌دا به ناری خانای قوبادیه‌وه توّماری ده‌کهم، تاکو زانیاری وردتر و باوره‌پینکراوترم ده‌ست ده‌که‌ویت.

^۱ رته‌کانی ماموستا نه‌نور سولتانی له بابه‌ت وه‌لامی خاناً بز سائیب:

ئەمەش تییینییه کانی مامۆستا ئەنوەر سولتانی خۆشەویستە: نووسەرەوی نوسخە که خۆیندەوارییە کی تەواوی نەبوو و وا هەیهه فەقیّ یا کۆلکە مەلایەک بوو بیت، هەر بۆیەش لە نووسینەوێ شیعەرەکاندا هەلەیه کی زۆری کردوو. ئەگەر خۆینەر شارەزای باشی زمان و شیعری فارسی نەبیت و تەنیا پێی بنیتە جی پیتی ئەو، تووشی هەلەیه کی زۆر دەبیت و شیعەرە کهش لە گریژنە دەچیت. بەشیک لە هەکان لێرەدا ساغ کراونەتەو، بەلام بەشینکیان ماون. وا هەیه تاقە رینگە بۆ ساغکردنەوێ تەواوی شیعەرە که دەستکەوتنی نوسخەیه کی دیکە ی بیت لە دواوژۆ و لە سەرچاوەیه کی دیکە دا. دواوین دێری غەزەلە که کیشە ی زۆری تێدا یە. ناشکرایە ئەو ی وا بە "ها" خۆینراوەتەو وانییە. نوسخەنوس هەلە ی لە نووسینە که یدا کردوو و کووژاندوو یە تییەو، جا ئەو کوژانەو یە وەک "ها" دەنوینیت دەنا "ها" نییە.

با بزاین پاشاوە که ی چۆنە؟ بە بۆچونی من لە شیعەرە که دا خانای ناوی خۆی و سانیی پیکەرە هیناوە و گوتوو یە تیی: ئە ی خانای قوبادی! بەهۆی شیعەرە کانی تۆو که زۆر بەرز، ناگر که تۆتۆ گیانای سانیب، واتە: کاتی که چاوی بە شیعەرە کانی تۆ کهوت هۆشی لە بەردا نەما و بیهۆش بوو. ئەو سەرجه می شیعەرە که یە، بەلام بەهۆی هەندیک هەلە ی نوسخەنوسەرە چه مکە که تا رادە یەک شاراوە بوو و ساغکردنەو ی هاسان نییە، تەنانەت ناوی خاناش وا نەنوسراوە که بخۆینریتەو. ئەو هەش که نووسراوە (هوش از دلش) هەر هەلە یە و دەبی (هوش از برش) یا (هوش از سرش) بیت.

سەبارەت بە سانیب من هیچ گومانیکم نییە که نازناوی (صائب) دەگەریتەو بۆ شاعیری ئێرانی "میرزا محمەد علی کوری میرزا عەبدولرەحیمی تەبریژی (۱۶۰۷- ۱۶۷۵ ز.)، ناوبراوە لە پیشەوایانی شێوازی "هیندی" یە لە شیعری فارسیدا یە و دوو نازناوی هەبوو: "صائب" و "صائب"، که لێرەدا خانای که لکی لە دوو هەمیان وەرگرتوو. زۆریک لە شاعیرانی کورد وەک بیسارانی و نالی و وەفایی و خانای سەر شێوازی هیندی شاعیران گوتوو و کارتیکردنی شاعیرانی شێوازی هیندی بە تاییەت "سانیب" یان لەسەرە که تاییەتەندییە کانی بریتین لە خەیاالی قوول و زمانی ناسک و باریکیینی تەجرید و تەمسیل هینانەو و دووربوون لە ژیاانی واقع. (ئەنوەر سولتانی).

دوا ی خۆیندەو ی تییینییه کانی مامۆستا سولتانی، منیش دەگێم: خانای ئەو دەمەدا که شاعیرانی فارس کاریگەریمان لەسەر شاعیرانی کورد دروست کردوو، خانای بۆ شکاندن ی رێچکە که، شاعیرانی کورد و فارسی هۆشیار کردۆتەو لە زیرەکی و بلیمە تیی شاعیرانی کورد و گوتوو یە تیی شاعیرانی کورد ئەگەر لە شاعیرانی فارس زیرە کتر و بەدەسلاتر نەبن، ئەوا که مەر نین. هەر بۆیە دەلیت: ئە ی شاعیرانی فارس! ئەوا تێمە ی کوردیش ئەو پلە شیعرییە مان لە شیعەر و شاعیرانی ئێو بەرز و بلندترە که ئێو شانازی پێو دەکن، تێمە لە ئێو زیاتر شانازی بە شیعەر و شاعیرانی خۆمانەرە دەکەین و پلە ی شیعەر و شاعیرانی ئێمە ی کورد لە پلە ی شاعیرانی فارس زیاتر و

بهزۆتره. ئەمهش ئەوهم به بێدا دینیتتهوه که له سهردهمی خانای قوبادیدا ده‌بینین زیاتر بایه‌خ به وه‌رگێتپان و نووسینی داستانه شیعر به شیوه‌زاری کوردیی گۆرانی زیاتره و بلندتره، زۆر له شاعیرانی کورد له‌وه‌ده‌مه‌دا بایه‌خیان به‌و جۆره‌ کاره‌ داوه. وه‌کو ده‌بینین خانا و میرزا شه‌فیعی کولیسایی و شه‌لماس خانی که‌ندزله‌یی و مه‌لا وه‌له‌دخانی گۆرانی و... داستانه شیعیریان به شیوه‌زاری گۆرانی نووسیوه‌ته‌وه. خانا پێچکه‌ که‌ی شکاندروه و شاعیرانی کوردی هۆشیار کردۆته‌وه و پێیان ده‌لێت:

راسته‌ن مه‌واچان فارسی شه‌که‌که‌ره‌ن کوردی جه‌ فارسی به‌ل شیرینتیره‌ن

واته: به‌ کوردی بنوسن و بچۆننه‌وه، هه‌ر چه‌نده‌ که‌ فارسی شه‌که‌که‌ره‌، به‌لام کوردی له‌ فارسی شیرینتره، نیدی خانا نه‌ی گوتوه‌ به‌ سۆرانی یان گۆرانی (ماچۆیی) بنوسن... تاد. (کاروان).

فهرهه نگوک

پیتی ن

نابروو: شهرهف، شهرم، ناموس، ناوروو، ناوی روو، حورمهت، حدیا، رووسوری، شکۆداری.
ناتهش: ناگر، ناور.

ناداب: ع. ریوشوین، دهستور، داب و نهریت، داب و دهستور.

نارا: ف. پازین، خهملین، پازن، تهورزین، پازتسه، جیتگا، وجوود، پازاندنوه، نارایش، پاشبهنده سو
هه ندیک وشه ی وهک چه مه نارا.

ناراب: له (عذاب)ی عه ره بییه وه ره گراوه، رهنج، شکه نهجه، نه شکه نهجه، نازار.
ناسا: وهک، وه کو.

ناسار: ع. نیشانه، شوین دهست و پی، پاشماوه، شوینه وار.

ناستانه: بهر ده رگا، بهر ده رگ، بهر مال.

نافاق: ع. کۆی (افق)ه، ناسۆ، نشات، نارا، زیواری ناسمان، بهر ژه وه هند، بهر جه وهن.

نوهتاده: ف. له (افتادن)ی فارسییه وه ره گراوه. کهوتوو، له پر روودانی شتیک کهوتنه سه ر پتگایهک،
گرۆبوون به کار یان ناکارتیک و به دوویداچوون، خاکی، خاکه سار.

ناهتاو: هه تاو، خۆر، خۆره تاو، تاو.

ناهم: له (عالم)ی عه ره بییه وه ره گراوه، دنیا.

نالوو: نالوده، تووشبوو، تیهو گلاو، پتیه بوو.

نامان: ده خیل، هاتوره، هاتن.

نایه: له (آیه)ی عه ره بییه وه ره گراوه. نایه ته کانی قورنان.

نایینه: ناوینه.

نه بله: ع. ده به ننگ، گهوج، لاوژ، گیتلۆکه، گیل، که مهوژ و بیتاوه ز.

ئەجزا: كۆي وشەي (جزء)ى عەرەبىيە، پارچە، لەت.
ئەختەر: ف. ۱. ستارە، ئەستىرە. ۲. ھات، چارەنوس، بەخت، ناوچار. ۳. لووشە گول، گولە درووش.
ئەخزەر: ع. سەوز، نەگەبىيو، ناکام.
ئەژدەر: ئەژدېھا، ماری زۆر گەرە، لە ئەفسانەي كۆندا ھاتووە، گوايە جۆرە ماریكى زۆر گەرە بوو و ناگر لە دەمى ھاتووتە دەروو.
ئەژدېھا: ماری زۆر گەرە.
ئەر: كورتكرارەي ئەگەر.
ئەرباب: ع. ۱. خاوەن، خىتو، ئاغا. ۲. خودايان. ۳. خاوەنان. ۴. لەبەر دلاڤ، خاوەنكار، پىرگاڤ.
ئەرپە: مشار، ھەرە.
ئەرچووم: تكا، داواكارى.
ئەرپواخ: كۆي وشەي (روح)ى عەرەبىيە، گيانەكان، گيان.
ئەزەل: ع. ئەو، سەرەتا، بنەپەت.
ئەزەق: ع. كەرە، شىن.
ئەسل: ع. ھەرخۆ، پەسەن، شتى باش و چاك، سەرچاوە، زاو، بنە، رەگ، رېشە، بناخە، بنچىنە، بنەپەت، بنەمالە، رەچەئەك، ھۆ.
ئەسىر: ع. دىل، گىراو، يەخسىر، بەند.
ئەشيا: شتومەك.
ئەھزەل: ع. بىتچەك.
ئەھزەم: ع. زۆر مەزن، زۆر گەرە، گەرەتر، بەرپزتر.
ئەعلا عليين: ع. جىنگەيەكى زۆر بەرز و گەرەيە لە بەھشتدا، خوداي گەرە تايبەتى كىردوو بەو كەسانەي بە راستى خويان بۆ خودا بەخت كىردوو، ئەعلاش بە واتاي بەرتر دىت، واتە بەرترىن جىنگە لە بەھشتدا بۆ موسولمانان كە خودا پىيان دەبەخشىت.
ئەھزا: ف. گەشىن، بووژىن، زیادكەرەو.
ئەفسوون: جادوو، كارتىك كە ئەفسوونكار بۆ ھەلخەلە تاندنى كەسىك يان شتىك دەي كات.

ئەفشار: ١. خانۆكەى پىنجەمى تەختەى نەردىن. ٢. گوشا، گوشا، شوار، گوشيو، گوشا، گوشينراو، يار، ياريدەر، دەس، ئاريكار. ٣. زۆرکردن، تەقەللاکردن.

ئەفلاك: ع. كۆى وشەى (فلك)ى عەرەبىيە. ئاسمانە كان، گەردوونە كان.

ئەفدەس: ع. پاك، پىرۆز.

ئەقسا: ع. مزگەوتى ئەقسا لە قودس، موحەممەد پىغەمبەر (د. خ.) لە شەوى ميعراج بە سوارى بوراق رۆيشتووتە ئەوى و پيش نويزىيى بۆ گشت پىغەمبەران لەو مزگەوتەدا كردووه.

ئەگبەر: ع. گەورەتر، مەزنتەرىن، ئاماژەىە بۆ خودا.

ئەكلىد: لە (اكليل)ى عەرەبىيەو وەرگىراوه. ١. تاجە گۆلنە، ٢. گەردىكى بىقەدارە وەك زىر و زىو دەنوئىنت و بۆ جوانكارى دەگوئىنت، ٣. كەلوو، ناوى دوو ئەستىرەى ئاسمانە.

ئەلتاف: ع. كۆى (لطف)، نەرم و نىانى، سۆز.

ئەئجەد: ع. كىلى گۆر، گۆر، قەبر، ئەلھو.

ئەلپەقەن: ع. ١. باوەرپىنكار. ٢. دلتيا بوون، دلتياى، بىنگومانى، سەلماندن، باوەرکردن. ٣. پاست، پەوان.

ئەمر داوهر: فەرمانى خودا.

ئەملاك: ع. كۆى (ملك)ى عەرەبىيە، مۆلك و مال، سەررەت و سامان.

ئەممار: ع. ١. ئەنبار، جىنگاى زەخىرە، شۆين، جىگا. ٢. نىشانە، نىشان، ٣. گومرابوو، گومراكەر كەسەك زۆر فەرمان بكات.

ئەنار: هەنار.

ئەنبيا: ع. كۆى (نبى) عەرەبىيە، واتە پىغەمبەرە كان، پىغەمبەران.

ئەنجووم: ع. كۆى وشەى (نجم)ى عەرەبىيە. ئەستىرە كان.

ئەندوؤ: خەم، كەسەر.

ئەنگوشت: پەنجە.

ئەهل: ع. ١. خەلك. ٢. خاوەن.

ئەوج: ع. لوتكە، پۆيە، ئەوپەرى.

ئەوزاغ: ع. كۆى (وضح)ى عەرەبىيە، واتە حال، ژيان، كۆى وشەى عەشیرە و ھۆز.
ئەويچ: ئەويش.

ئەيلا ت: كۆى وشەى (ئىيل)ە، ئىلات، ئىلە كان، خىلە كان، تیرە، ھۆز.

ئەيوان: ھەيوان، بەريوان.

ئۇتاق: ت. ژور، ھۆدە، وەتاخ.

ئورس: ئورس ناوی درەختىكە زياتر پىي دەگوتىرى عەرەب، توژی سەرلىتو لىتو بەبار.

ئونف: ع. لوت كەپو كەپ، دەماخ.

ئىجاد: ع. دروستکردن، دۆزىنە، داھىنان.

ئىحترام: ع. رىزلینان، رىز، رىزگرتن، رىزلینان.

ئىخلاص: ع. دلسۆزى، دل و دەروون پاكى، پەرورەى، دلپاكى، بىخەشى.

ئىد: ئەمە، ئا ئەمە، ئەوئى نىك.

ئىستىدام: ع. داوا، داواكارىم ھەيە.

ئىستىقبال: ع. پىشوازى، بەپىرەوچون، پىشەرى.

ئىشفاق: روناكى، نورانى.

ئىقبال: ع. ۱. بەخت، نىوچاوان. ۲. پىشوازى، پروتىكەرى.

ئىمداد: ع. يارىدان، يارمەتى، كۆمەك، كار و پەوتى فرىاكەوتن.

ئىنە: ئەمە.

ئىنتىزار: ع. چارەروانى، چەمەپاىي، چاوەنۆرى.

ئىنشا: ع. دارشتن، نامە نوسىن.

پىتى با

باتل: ع. ھەلەشاو، بىھودە، پوچەن، قويل، پروپوچ.

باجەتى: لەبرى، لەباتى، بە حاجەت، بۆ خاترى.

باجەلان: ھۆزىكى گەرەى كوردە، پىش چەند سەد سالىك مىرنىشنىكىان لە سەرىتلى زەھاودا ھەبوو و

تېستەيش ھەندىك لە پاشاھەى ئەو مىرنىشە ماوہ.

بادە: مەى، مەشروب.

- بار: سهبر، تهحه مول، بار و بنه.
- بارزله: حه لقه، خه تینکی خولاوهی به یه کگه یشتوو.
- باچه: بلی، بیژه.
- باعیس: ع. هاندر، سه بهب، هژ.
- باغی جینان: ع. باخینکه له به هه شتدا.
- باف: ف. ۱. جوولانه وه، بزوتن، بزوتن. ۲. پاچن، داچن، هژندراو.
- بافت: ف. ۱. شایسته، ریس و چین، تهنراو، هژنه که سم، پینکها. ۲. ره گ، کار و په وتی هژندنه وه.
- بافتهن: چنیت، هژنین، هژنینه وه، پاچاندن، هژندنه وهی بهن.
- بائین: سه رین، پشتی، سه نگیا، سه نیا.
- باهوو: شان و قۆن.
- باوه نان: کۆی وشه ی باوانه، کوری باوان.
- بیؤ: بیی.
- به چ: کورتکراوهی به چه یه. به چکه، بیچوو.
- به چه: به چکه، منان.
- به دتهر: به دتر، خراپتر.
- به در: ع. مانگی چوارده.
- به ده خشان: ولتیکه له خوراسان و له کۆندا له علی لی به ره هم هینراوه.
- به دهر ساف: وه کو مانگی چواردهی ته واو و ساف و پوناک، مه به ست له رووخساری پاک و بیگهردی یاره.
- به دن: ع. له ش.
- به دخوو: ۱. ترش و تان، ناوچاو گرژ، ناوچاودیز، به دخۆ، نه گونجاو، ۲. دوژمن، به دکار.
- به دهن: نه گبهت که سی خراپ، چاره په ش.
- به دکار: خراپکار، گاریس، گنه کار، ناخار، ناپه سهند، به دپه فتار، پیاو خراپ.
- به رحه ق: ف. ع. حه قبه ده ست، خاوه نحه ق.
- به ردهن: بر دووه.

بهردشان: بردیان.

بهرسیس بهرسیسا: قهشه یه کی بهنی ئیسرا ئیلی بسوه، ماوی ۶۰ سال گۆشه گیری و خوداپه رستی کردوه، له سهرده می پیرییدا ئافره تیک هه لی ده خله تینیت و مندالئیکی لینی ده بییت. به دهستی خوی منداله که ده کوژیت و حه شاری ده دات، به م هۆیه وه ئاخرشه ر ده بییت.

به رشه: هه لئی، خۆت ده رکه.

به رشین: ده رچوون.

به رفا: ف. به فر.

به رقی: ع. کاره با، چه خماخه، هه وره برووسکه، هه وره بزبسکه.

به ستا: به ستنی شت.

به عزی: ع. بریک، به شیک، پشکی، هه ندیک.

به گله ران: ت. پیاری گه وره و به ده سته لات. به گه کان، به گله رایه تیکردنی به گه کان.

به ئخ: شاریکه ده که ویته ئه فغانستانی ئیستا.

به نده گان: به نده کان، کۆیله کان.

به و شا: سویند.

به وار: بۆ خواره وه، سه ره وخوار.

به وانده: ئه وه نده، شتیکی دیاریکراو.

به ی به یلدا: دوو مانای هه یه، نه گه ر بلین به ی: واتا داری به ی، نه گه ر به به یدا (بیداء) لئیکی به ی نه وه، ئه وا واتای بیابان، ده شت، چۆله وانیه کی پان و به رینی هه یه. مانای هاتنیش ده دات. به و، ئه و، دی، دیت.

به یو: بییت.

به یان: به یانی زو، سپیده، وتن، وتم، سوح، شتیه ی قسه کردن، کۆی وشه ی "به ی"ه.

به یداخ: ئالا.

به یزا: ع. هیلکه یی، جه غزناسای درئۆکه وه ک هیلکه، سپی، سپیتی.

به یح: ع. سه ودا، مامه له، سه ندن و فرۆشتن، کار و په وتی کرین.

به ین: ع. نیتوان.

به یفده: به برشت، تیژ، تیژ، تون، به ئازار.

بۆرگ: ف. گەرە، نارى يە كىنگە لە ناوازه كانى مۆسقا.

بسان: بىتىن، كپيار.

بشۇ: برۆ.

بشان: برۆن، رۆيشتن بە كۆمەل، بە دەستە رۆيشتن، بە كۆمەل رۆيشتن.

بگرموان: بگرىن، بگريەن، فەرمانى گريان (كۆ).

بگنۆ: بگەوى، روو بەدا.

بگەرۆ: بگا، بىكات.

بئند: بەرز، ناسۆ.

بلوور: يۆنانىيە. تەورك، جۆرتىك شوشەى يىنگەرد و گرى و ئەستور.

بنيۆ: بىنىت، داىنى.

بۆ: وەرە، بۆن، بىتن.

بۇباغ: ھەمووى بۆ باخ بىت، ھەمووى بىتتە دارستان، دەشى بۇياغ بىت، بە ماناي رەنگ و سبوخ.

بۇسا: ماچى كرد.

بۇش: بۆنى، بۆن.

بواچان: بلتىن.

بوخارا: شارىكى گەرەيە لە ئاسىي ناوہراستدا، شارى ئىمامى بوخارىيە.

بوراق: ع. بالئندەيەكە خوداي گەرە لە ئاسمانەوہ بۆ موخەمدى (د.خ.) ئاردە خواریوہ لە كاتى رۆيشتى

بۆ ئاسمان لە سەفەرى ئىسرا و ميعراجدا.

بورج: يۆنانىيە. بورج، ئەستىرەى موشتەرى.

بوگرىزۇن: ھەلىتىم.

بوول: ع. خۆلە كەوہ، خۆلە مېش.

بۆلەندى: بەرزبۆنەوہ.

بى پەردە و حىجاب: خوداي گەرە لە موسولمانانى نار بە ھەشت دەپرسىت: نىعمەتىك ماوہ لە

نىعمەتە كام پىتنام نەبەخشىيىت؟ خەلكيش دەلتىن: ھىچ نە ماوہ پىتى نە گەين، خوداش دەفەرموويت:

سەر بەرزیکەنەرە و من ببینن، پەردە و حىجاب لەسەر خۆى لادەدات و خۆى نىشانى بەهەشتىيە کان دەدات.

بیشومار: بیتەژمار، یە کجار فرە، لەژمارەبەدەر، بیتحىساب.

بیا: بىوايه.

بىنايى: رووناكيى چاو، روشنيى چاو، سۆ، سۆمايى، سۆما، هەتەر.

بىئدار: بەئاگا، نەخوتوو.

بیرکەئەدە: بیرەلکەندوو، کەسێک بىر هەل بکەنیت، هۆش لەلا نەمار.

بیشۆ: لەرپادەبەدەر، بیتەندازە.

بىخ: بن، بنەچە.

بىکەر: دەست لىتەندراو، کچ.

بىئو: ئىئو، بىئوژن.

بىنەیت: کۆى وشەى بىنە، هەناسە، هەناسەکانت.

پىتى پ

پابۆس: پى ماچ کردن، پارانەرە لە کەسێک بۆ ئەوێ کارێک ئەنجام بدات.

پاڤاو: جۆرە پۆشاکێکى چەرمین، یان قوماش بوو کە وەك گۆرەوى وابوو، لە رابوردوودا خەلکى لە

پتیاڤ پىچاوه.

پاپیل: وردەلکى دار، پاپیل.

پار: سالى پار، سالى رابوردوو.

پارە: پارچە، لەت کەرت.

پاسەبان: پارێزەر، نىگابان، ئىشکگر، کىشکچى، پاسەوان، چاودێر.

پاسەن: وايه.

پاشەم: دەوربەرى خۆى.

پاگىزە: پاك و بىتگەرد، تەمىس، خاوتىن، بىتگەرد، بىخەوش، پاك، پاكژ، پاكتاو، پوختە.

پايه: ۱. پله، ئەستوون، پاچکە، کۆلەكە، بناغە، بنەرەت. ۲. مەرتهبە، پلەوپايه. ۳. پايه گا و ناستى

کەسێک لە گۆرۆيە کدا. ۴. جۆرتک لە رووێک و گيا.

په تیاره: به لا، ناشیرین، سه لیته، شیتتوکه، نه قلسوک.
 په رباز: بالنده به که په رش و پو دهره کات بۆ پال گرتنه وه.
 په رداز: ف. ۱. هاشور، هیللی زوری هاوریز که له نه خشه کینشی، یان کهنده کاریدا بۆ سیبهردان و دیارکردنی ناسته نگی جیاواز به کار دیت. ۲. راپه رین، ۳. لابه ر، خۆ به هرمانیتکه وه خه ریککردن. ۴.
 پازین، ته ورزین، ریژ، پازینه ر، ریکخه ر.
 په رکه نده: په خش، پرژوبلاو، په روبال که ننده وهی بالنده.
 په روا: ترس، سل، سام، دله له رزه.
 په ری: بۆ.
 په ست: توره، که واته، دوا.
 په سه ندیده: په سه ندرکراو، هه لئیردر او.
 په لاس: پارچه ی زیر، تیکه ی شتی کۆن، پلاس، نمالی، چه پال، وه ر، تانه و ته شه ر.
 په نا: له لا، ته نیش، پشتیوان، په نها، هوار، گۆشه.
 په ناگۆ: له بن گوئی، له ته نیش گۆشی، به نهینی شتیک گوتن.
 په نه ش: بیت، پیتی.
 په ند: ناموژگاری.
 په هله وان: پالنه وان، نه به ز، لیته اتوو، به قوه وت، زۆردار، قاره مان.
 په یرمو: شوینکه وته، لایه نگر.
 په یکان: پارچه ناسنیککی نووکتیژه به سه ر تیره وه یان به سه ر نیره وه ده کریت، تیر، بیتکان.
 پیراو: پرشوبلاو.
 پو شاک: جلوه برگ که لوبهل.
 پول: پاره.
 پیشان: پیشتر، بهرله وه.
 پیشه وا: رابه ر، سه رکرده، گه وه، سه رۆک.
 پیج: لوبول، به یه کداچوو.

پېچمورد: پېنچخواردوو، پینکداچوو.

پېوار: ناديار، شهو، گووم، لهبه رچاو ونبوون.

پیتی تا

تا سهر: تاكو كۆتایی.

تانیفه: ع. تايه فه، پهل، به شیک له خیل یا هۆز، قهوم و قیله، خزم و خیش.

تاج و تۆمار: تاج و قهباله‌ی شاهي.

تاجیل: ع. ۱. (تعجیل) په له: خیرا ناما به تاجیل قایم گرت گۆشم. ۲. (تأجیل) دواخستن.

تالار: ع. تهلار، باله‌خانه.

تاو: تین و گهرمایي، کاتیکی کهم، تا، راکردن به توندي.

ته‌تار: گه‌پۆك، ناری قهومیکی تورکه.

ته‌جه‌للا: ع. خۆنۆتی، خویایی، تیشکدانه‌وه، پۆشنبوونه‌وه.

ته‌حسیل: ع. رهوت و کاری خویندن، فیره زانست، به‌دهسته‌ینانی زانست.

ته‌دبیر: ع. پراویژ، چاره‌سهر.

ته‌رز: ته‌رح، جۆر، شیوه.

ته‌رس: ترس.

ته‌رکیب: ع. ئاوازدانان، پیکه‌ینان، تیکه‌لایی چه‌ند ره‌نگ یا که‌ره‌سته‌ی دیکه.

ته‌ریده: ریگر، جه‌رده.

ته‌سهیل: ع. جه‌واندنه‌وه، ئاسانکاری، ساناکاری.

ته‌شاب: ع. له‌یه‌که‌چوون، وه‌کیه‌کیوون.

ته‌شنه: توشنه، تینوو، ئالۆز، بارودۆخی خراب.

ته‌عالا: ع. گه‌وره‌وبلند.

ته‌عزیر: ع. ۱. په‌لپگرتن، به‌هانه‌گرتن، بیانوو‌هینانه‌وه. ۲. کار و ره‌وتی ته‌میگردنی تاوانبار له‌سهر.

تاوانیک که له شه‌رعدا سزای بۆ نه‌پراوه‌ته‌وه.

ته‌علیم: ع. په‌روه‌رده.

ته‌قصیر: ع. که‌موکورتی، که‌مته‌رخه‌می، گونه، کۆتایی، درینگی.

- ته لا: ع. ئالتون، زری.
- ته لاش: ت. ههول، کوشش، تیکۆشان.
- ته نهت: ع. دیمه، پوخساری جوان.
- ته نه بکار: ع-ف. داواچی، داواکار، خاوه نقهرز، لاهه کهر.
- ته نیسم: یزنانی. نوشته و جادوو، ده مبهست، چاچۆله.
- ته نواف بازی: یاریکردن به تهناف، یاریکردن به سهر تهنافهوه.
- ته نگ: دژی ئاواله و ناوه لا.
- ته وییخ: ع. سهرکۆنه.
- ته وحید: ع. باوه پرکردن به تهنهایی خوا، خودا به یه کزانین.
- ته ورزین: ته ورزین، یه کیکه له کهرهسته کانی شه، له کۆندا به کاریان هیتناوه.
- ته وسیف: ع. کار و رهوتی گیترا نهوه، گه رانه وه، ناساندن، پینداهاتن، چۆنیتی گوتنه وهی شتیك، ته عریف، پینداه لدان.
- ته وفیق: ع. سهرکه وتویی، دهستکهوت، وه دهسته یان، هیدایه تدان، یارمه تیدان.
- ته ییار: ناماده.
- ترازهنده: لیکتازان، جیابونه وه.
- تریشقه: بزیکه.
- تۆف: تۆفان، باربۆران.
- توحفه: ع. سندوقی بچوکی شت تیدا هه لگرتن، دیاری.
- توغیان: ع. ۱. دۆخ یان چۆنیتی لادان له ریبازی سهره کی یان دایینکراو، هه لدان، هه لکفان، گلان، سهرکردن، ۲. شۆرش، راپه رین، هه لسان، ۳. جام، ده فر، مبهست له ده فری دهستی سوالکهره.
- توفهیل: خۆفیدا کردن، خۆ به قوربانکردنی که سیک.
- تیجار: ع. بازرگان، نه مجاره.
- تیرنه نداد: تیرهاویر.
- تیز: تیز.

پیتی ج

جام: شووشه، شیشه، کاسه، جیگا.

جامه: کراس، بدرگ.

جاهل: ع. نه خویندهوار، ناحالی، کافر، له دیندهرچوو، نه زان.

جه: له.

جهب: شاریکه له نزیکی زهنگیباردا له سهرزهوینی بهرپر که به سهرزهوینی زهرافهش ناربانگه.

جهبلهکیش: له نیوشه خه و دارستان کیشکراو، شوینی دیاریکراو.

جهد: ع. ۱. کورتکراوهی جهده، واته: بیخه د، له راده به دهر، بیتاوان، بیهؤ، بیمه به ست، ۲. باپره.

جهزیه: ع. حالتهاتوویی دهرویشانه، هیزی دهروونی و تاکاریک که ده بیته هؤی کارتیکه ری به سهر

که سانی ترهوه.

جهسته: لاشه، به دهن، گیان.

جهعد: ع. لول.

جهمین: تهوئل، نارچهوان.

جهور: ع. ستم، زولم، له رینگه ی راست لادان.

جهوزا: ع. ۱. سینه مین بورجه له دوانزه بورجی سال و بهرانبهر به جۆزهردانه. ۲. داریکه به ره که ی

ده کرتته ده زمان. ۳. وینه به کی تاسمانیه که به شیوهی دوو مرؤفی لقه دوانه دیتته بهر چاو.

جهیش: ع. سوپا، له شکر.

جهوور: ۱. جۆر، چهشن، شیوه، وینه، شیوه، شیواز، رهوش. ۲. ستم. ۳. ساز، باش، رنکوپیک، ته کوز. ۴.

تهبا، جووت، دروستکهر.

جهویار: نهوهی به دوا ی که سیک، یان شتیکدا بگه ری.

جهیاز: له (جهاز) ی عه ره بییه وه ره گراوه. که له په لی نیردراو له گه ل بووکدا بۆ مائی زاوا.

پیتی چ

چاپوک: گورجوگۆل، چالاک، چه له ننگ، تیژ.

چارشیو: سه ریوش، بلامل، فۆته.

چاهه نی: چاکی، باشی.

چهرخنا: چهرخاندی، سووریدا.

چه خماخه: بزیسکه، نهستی.

چهرده: کار، چار، هول، هول، پهنگی پیست، پهشتاله، نه سمر.

چهرگهس: ولاتیکه له خورناوای قه ققاز که حمدوللای مستوفی به چهرکز یان چهرکستان ناوی بردووه،

هۆزینکی سپییست و له قهراخی زهریای رهش و باکووری قه ققازدا دهژین.

چهریده: ف. له وراو.

چه م: چار.

چه مه ره: شین و زاری، کۆستکه وتن، ناوازیکی گریاناییه.

چه مه ن: چیمه ن، میترگ.

چه نه م: لیم.

چه وگه: له وئ، له و شوینه.

چنان: به و چه شنه، هه ره کو، ناوه ها، وا، وه ها.

چین چین: لا له سر لا، جانه وهری خالدار، شتیک چین له سر چین دابنریت.

چین که نده: سافکردنی شویتیک که به رزوزمیی زۆره.

چیهره: چار، رووخسار.

پیتی ح

حاجیبان: ع. کۆی وشه ی (حاجب) ه. ۱. برۆکان، ۲. ده رکه وان، ده ریان، ۳. له مپهر، به رگر، کۆسپ،

به ره له ست، گه پل، رتم، داره ست.

حاشییه: ع. په راویز، لیوار له خواره وه، ده ستوییه وه، داروده سته.

حامل الاحکام: ع. فرمانپه وای سه رزه مین.

حامیلان: ع. کۆی حامله. هه لگره کان، هه لگران، هینهر که سیک شت هه ل بگریت، چۆنیتی پیسوون،

راگویز.

حه بس: ع. زیندان، به ند، به ندیخانه، گرتوخانه.

جهد: ع. ۱. سنور، کهوشن. ۲. راده، پهرسه، لان، لا، نه‌دازه. ۳. جزای گوناھیک که چۆنیه‌تییه‌که‌ی دیاری کراوه.

جهریه: ع. ۱. خنجهری بچوک، رم، که‌رسته‌ی شهر. ۲. به‌هانه، بیانو، بیانک. جەسار: جەوشە، دیواری مان، دەورە و داو، بەندی.

جەساو: ع. له (حساب)ی عەزەبیبیە وەرگیراوه. ژماردن، قەبوول.

حسب الحکم: ع. بەپیتی بریار، مەبەست لە بریارەکانی خودای گەورەیه.

حور العین: ع. ئافرەتانی بەهەشت، خودای گەورە لە قورئاندا بە (حور العین) نایان دەبات.

حوققە: ع. ناواز، فیلباز، دەفری بچووکى ئاوخواردنەوه، جینگای داوودەرمان.

حیلە: ع. میهرەبانی، نارام، لەسەرخۆیی، لیبوردن، دوورینی.

پیتی خ

خاپوور: رمیاو، رووخاو، لەبەرەك هەلۆه‌شاو.

خاو: درك، نووكی تیژی بەرد، شین و گریان، دروو، چقل، هەر بنه‌گیایه‌کی درکدار.

خارا: ف. ۱. جۆره کورتالیکى ئاوریشیمی رەقه، ۲. بۆ کار ئاماده‌بوو. ۳. بەردی زۆر سه‌خت. ۴. بەردی خارا، گرانیته.

خاراج: ع. کۆی وشەى (خرج)ه. باج و پیتاک، بە‌تالاندان.

خارج: ع. ۱. دەرەوه، لاوه‌کی.

خاسه: ع. ۱. چاکه، باشه. ۲. تاییه‌تمەندی، گەوشین. ۳. تاییهت، تاییهتی، گەوشت.

خاستەر: چاکتر، باشتەر.

خال: ع. نیشانه، ئەو نیشانه‌یه که خۆی یا به‌دەستکردنی سرۆف لەسەر بەدەن و گیانی سرۆف بە‌دیار دە‌که‌وێت یان دروست دە‌کرێت، وە‌کو خالی چه‌ناگه و خالی سەر لیتو.

خامۆش: کورژانەوه، خەمۆش، کورژاوه، مەجازی: مردوو، مەردە.

خاو: هیتاش، لەسەرخۆ، هیتمن، پیچەوانه‌ی کرژ.

خاوه: قەرەبووی مامەلە، پەشیمانی، لقی تازه.

خەتا: تارانبار.

خه تم: ع. ۱. یه کجار خویندنه وهی قورنان به تهواوتی، بهم کاره ده لئین: خه تمی قورنان. ۲. دوایی، دمایی، تهواو، کوتایی، پرسانه، پرسه، سهره خوشی.

خه دهنگا: ف. ۱. تیر. ۲. داریکی پتهو و گورخ که تیر و رمی لی دروست ده کن. ۳. تیریک که له چیتیو نهو داره دروست کراوه. ۴. رسق، بانبانک، گیانه وهریکه له تیرهی سموره و هندیک بچوو کتره. ۵. راست و پتهو، راست و پهخته، ریک.

خه رهقه: ع. ۱. بهرگ. ۲. که لپوس، بالاپوشی، دهرویش.

خه رمووره: جوژه مووروویه کی گه ورهیه، له قور دروست ده کرت.

خه سته: ف. ۱. ماندوو، شه کت، هیلاک. ۲. بیتزار، ره نجاو، په شیو.

خه شم: توورپیی، قار، رق، قه لسی، غه زه ب.

خه مینان: خه مباران.

خه نه: سوورمه، خه نهی دهستی ژنان، خه نه، پیکه نین.

خه یات: ع. بهرگدروو.

خزر په هدار: خدری خاوه نریگا، مه بهست له پیغه مبه ر خدره.

خوتهن: ناوچه یه که له تورکستانی سه روو.

خوروش: هاوار، ههراوهووریا، قان، قیره، نالهی بهرز، مه جازی: گرم، گرمه، نه عه رته، ههرا و ههنگامه.

خورد: خواردن، خوراک.

خورده گیر: ف. په خنه گر، به هانه گر.

خونکار: خوینریژ، پیاو کوژ، فه رمانه وای گه وره، پادشا.

خیتاب: ع. وتار، رووی دهم، ناخواتن له هم مبه ر یه کیکه وه.

خیر الانام: ع. مه بهست له موجه مده پیغه مبه ره د. خ.

خیره سهر: ف. سه رلیشیواو، سه رکیش، ملنه ده ر، شله ژاو.

خیلافا: ع. پیچه وانه.

پیتی د

دابه شا: دابهش، به شکردن.

- دازهین:** کینایه به بۆ دنیا و ناخیرهت.
- داغما:** داغ بۆ دیاریکردن که زیاتر له نیتو نازه‌لداراندا باوه.
- دایه:** دایک، دایهن، دایان، دای.
- دهر:** ده‌رگا، بده، فرمانی چاوگی "دان".
- دهردین:** ده‌رداو، ده‌رده‌دار.
- دهرلاد:** دستبه‌جی.
- دهریچه:** ١. ده‌ریچه، رۆچنه له ده‌رگا و په‌نجه‌ده‌دا. ٢. کوناوه‌جه، کوناوانجه.
- دهستاخ:** دوستاخ، بندگانراو، دیلکراو، بندنه‌خانه، بندن.
- دهسته:** کۆمه‌ل.
- دهسگا:** ده‌زگا، ده‌ستگا، ماک، کهسانی که به هاوگری و هاوکاری یه‌کتی به یه‌که‌وه کاریک یان کارگه‌یه‌ک به‌ریتوه‌ده‌بن. داموده‌زگا.
- دهسمال:** ده‌سپ.
- دهماغ:** میتشک، لوت، زهوق، ده‌ماخ.
- دهه‌هن:** ف. ده‌م، زار.
- دهه‌هنده:** ١. به‌خشنده، نه‌وه‌ی که شتیک ده‌دات، یان ده‌به‌خشیت.
- دهوه‌نده:** هه‌له‌هاتوو، راکهر، که‌سێک که خیرا را ده‌کات.
- ده‌یجووور:** ع. شه‌وه‌زنگ، تاریکه‌شه‌و، شه‌فتاری، شه‌وی تاریک و نه‌نگوسته‌چار.
- دئپه‌رئیش:** دئپه‌رت، دئشکاو، دل بۆ نه‌و.
- دئنه‌واز:** دئلاوین، دئلداریده‌ر، دئنه‌وا، دئخۆشی ده‌ره‌وه.
- دۆش:** سه‌رشان، کۆژ، شان، دوش، ناوشان، قه‌لاندۆش، ناوملان.
- دووود:** دوورکه‌ن.
- دییا:** ١. جۆرێک قوماشی ناو‌ریشم، قوماشی نه‌وریشمی په‌نگامه، گوئدار. ٢. دیوا، دیوا.
- دیز:** په‌نگی په‌ش، په‌شی نامال بۆر.
- دیل:** نه‌سیر، بندن.

دئیویه ند: دوو وشه لیئکدراوه دیو+به ند. جوره دوغایه که، بۆ بهرگری له جن و دیو ده خوینتریت. به دیلگرتنی دیو.

پیتی ږ

پاس: راست.

پاقیفا: ع. بهرز، پاره ستار، به رامبهر.

پاگوزهر: لیئکدراوی دوو وشه پاه + گوزهر، ریگهی هاتوچۆ.

پاهان: کۆی وشه "پاه"، ریگه کان.

پاهداری: پاریزه ریگه و بان، ریگه وان، ریوان، په خدار.

پای نیهان: لیئکدراوی دوو وشه پاه + نیهان، ریگای سږی.

پایی: تیپه ریوون به ریگادا که رتنه سهر ریگا بۆ ریویشتن.

په جل: ع. مهرد، پیای گه وره.

په دیفا: ع. سه رازی یه دهك، نهو که سه ی له دواي که سیکی ترهه سواری ولاخ ده بییت، دوابه دواي یهك

چنراو، ریز، له پال یهك، یان له دووی یهك.

په سم: ع. وینه، ره وشت، نه ریت.

په شید: ع. لیتهاتوو، پیگه یشتوو.

په شیدی: ع. لیتهاتویی.

په عیهت: ع. میللهت.

په هرف: ع. ناوی نهو نامرازیه که پیغه مبهر موحه ممد (د.خ). کاتیک له شهوی میعراجدا له سواری

بوراق دابه زیووه، سواری بووه.

په هفت: ف. ریویشتن، چوو، پهوت، کار و پهوتی ریویشتن.

په ههم: ع. ژماره، نو سراو.

په هم کردن: ۱. په کردن، کۆچ کردن، تۆزان، پاکردن، پاکردنی به کۆمهالی ئاژهالی کیسوی. ۲. لادان،

خۆلیلادان، بیترکردنه وه له شتیک. ۳. په ویای، بپهوه، په ویان، په وین.

په نند: زیرهك، وریا، جوان، شوخ و شهنگ.

- په‌ها:** ۱. به‌ه‌ئلا، رایبی، راهی، ویل، بی چاودتیر، بیسه‌په‌رشت. ۲. ده‌ریاز، ده‌ریاس. ۳. قوتار، پزگار. **په‌ه‌ه‌ه‌ن:** رینگ، جه‌رده.
- په‌وا:** ۱. به‌جی، شیوا، قه‌بول، له‌جی. ۲. وه‌رگیار، په‌ژیراو، په‌سه‌ندکراو.
- په‌واق:** ع. ۱. په‌نگال، نه‌و شیله‌یه‌ی له‌ناو شانیه‌ی هه‌نگوین هه‌ئده‌چۆریت. ۲. به‌ره‌یتوان، به‌ر هه‌یوان، باله‌خانه.
- په‌وزه‌ی پیزوان:** ع. باخچه‌یه‌که له باخچه‌کانی به‌ه‌ه‌شت.
- په‌ونه‌ق:** ع. جوانی، قزوی، شوخی، شه‌نگی.
- پۆم:** ولاتی رۆمییه‌کان، ناناتۆلی.
- پۆمات:** کۆی وشه‌ی پۆم.
- روح الامین:** ع. ناماژه‌یه به‌محمد پیغه‌مبهر، له‌ناو کافرانی‌شدا به‌مرۆقتیکی پاک و راستگۆ زانراوه و گوتوویانه هه‌رگیز درۆ و خیانه‌تمان لی نه‌دیوه.
- پوکبه:** ع. نه‌ژنۆ، زرانی، چۆک، زه‌نگۆل.
- پوکن:** ع. سه‌رسوچ، به‌شیک له‌بنچینه‌کانی دین.
- پومان:** ع. هه‌نار.
- پووشان:** برینداربوونی سه‌رچل، پوویان، پووی نه‌وان، دیمه‌نی نه‌وان.
- پووگه‌ردان:** مه‌جازی: پوو وه‌رچه‌خین، پوو وه‌رگتیر.
- پویا:** ع. سوو، خسته‌نه‌پووی چاکه و باسکردنی بۆ خۆده‌رخستن و به‌گه‌وره‌زانین له‌لای خه‌لک.
- پۆخ:** چه‌و، زیخ.
- پۆزه:** پارچه‌پارچه‌بوو، ورده، وازاندنه‌وه، قه‌شه‌نگ، تۆزقال، تۆسقال، وردیله، زۆر که‌م.
- پۆزی:** ۱. پیزی، سه‌ره، یه‌ک له‌دوای یه‌ک. ۲. وردی، وردیله‌یی، باریان چۆناوچۆنیته‌یی وردبوون. ۳. پۆزی، پشتن.
- پۆس:** ۱. پستن. ۲. پوس، پۆسه‌ر.
- پۆساله:** ع. په‌یام، کتیبی نووسراوه‌ی بچووک.
- پۆش:** ۱. بریندار، زامار، برین، زامدار، نازراو، زه‌خار، گه‌زنغاز.

پیکاب: ع. ئاوزهنگی، هاوپرکیف، ویزهنگی، مهنهک، عهلقه‌ی جه‌غزی ئەملاژنه‌ولای زین که له کاتی سواریدا پیتی تی ده‌خه‌ن.

پیتی ز

زات: ع. خود، خو، سروشت، هدیته‌ی، گه‌وه‌ری سروشتی هدر شتیك.

زاد: فه‌رزه‌ند، زا، زی، زها، زه، زومه، مندال، پۆله، زارۆ، زاوڵه، زارۆله.

زام: برین، کیشه و شه‌پتیکی کۆن که ناشته‌وایی تیندا نه‌کرا‌بیت، زامی شه‌پتیکی کۆن و شوینه‌که‌ی خو‌ش نه‌بو‌بیتته‌وه.

زشت: ف. ناپه‌سه‌ند، ناشیرین.

زه‌رب: لیدانی که‌سیك یان که‌ره‌سته‌یه‌ک به‌تو‌ندی.

زه‌رپه‌ زه‌رپه: شتی زۆر زۆر ورد که ده‌لین وه‌کو مسقاله‌ زه‌ره.

زه‌رفشان: ف. هه‌لدانی زیر و ئالتون له‌به‌ر پی یان به‌سه‌ر که‌سیکدا.

زه‌ریف: ع. ۱. چاک، باش. ۲. ناسک، جوانکیله، نه‌رم. ۳. له‌به‌ردلان، ورد و ژیرانه. ۴. لیها‌توو.

زه‌ریو: زریوه، تروو‌که‌ی ئەستیره، ده‌نگی چۆله‌که به‌تینکه‌لا‌وی.

زه‌قار: پارچه‌ قوماشی درێژ، تیتۆل.

زه‌قوووم: ع. دره‌ختیکی زۆر تاله‌ له‌ دۆزه‌خدا هه‌یه و ده‌رخواری دۆزه‌خییه‌کان ده‌دریت، ژاری مار، زه‌هری مار، زه‌هری هه‌لایل.

زه‌مه‌م: ئاوێکه له‌ مه‌ککه‌دا هه‌لده‌قو‌لی، ئەم ئاوه له‌ سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر نی‌براهیم (س.) بیت تا‌کو نیتسا وشکی نه‌کردوه، موسو‌لما‌نان له‌ سه‌فه‌ری حه‌ج به‌کاری ده‌هینن.

زه‌نه‌خدا‌ن: چالی ژیری مل، تینی گه‌ردن و مل، چناوه، چه‌نه‌گه، کۆرت، کۆرتازه‌نی، چالی چه‌نه.

زه‌هاو: سه‌ری‌تۆل زه‌هاو، یه‌کینکه له‌ شاره‌ کوردنشینه‌کانی نزیک کرماشان.

زه‌وال: کۆی وشه‌ی (ظالم) ی عه‌ره‌بییه، ۱. مرۆقی زۆر زالم، کورد ده‌لێت: زالم زه‌والی بۆ ده‌بیت، ۲. نه‌مان، لا‌چوون.

زه‌یین: تینگه‌یشتن، بیر، فکر.

زه‌ولال: ع. ساف، بیخه‌وش، زۆر روون و بیخه‌وش.

زومره: ع. ریز، پیر، چین، پزل، دهسته، گرز، کۆمهل، چین، تاقم.
زوهوور: ع. نهستیره، ناشکاربوون، سه رهه لدان، کار و پهوتی ده رکهوتن، ناشکاربوون، په یدابوون، کار و پهوتی پۆشنبوونه وه.
زووخ: ع. کیم و خوین تیکه لار.
زوویر: کز، لاواز.
زنج: چه ناگه.
زنده: زینور، زیندور، نه مردوو.
زین: ۱. که رهسته یه کی چه رمی وه ک سه رینیکی نیو چال، به تنگه و مامزه که له کاتی سواریدا ده یخه نه سه ر پشتی نه سپ و به سه ریه وه داده نیشن.
زینهت: ع. رازاوهیی، خشل، رازینه، نهو شته ی ده بیته مایه ی رازاندنه وه.
زینده داران: زینده وهر.

پیتی ژ

ژار: زهر، ژهر.
ژهنیا: لیدرا، داخرا.

پیتی س

ساتر اعیوب: ع. داپۆشهری عه یب و که مو کورپیه کان.
ساز: نامیریکی موسیقایه، ناههنگ.
ساعیتهر: ع. تیکۆشه رتر.
ساف: ع. ۱. لووس، بیگنج، هامار، گوهور. ۲. سایه قه، سا، سار، سامال.
ساکۆن: له کوپیه، ده بی له کوی بیت؟
ساکین: ع. ۱. نارام، هیمن. ۲. دانیشتوو، نیشه جی.
سالم: ع. ۱. ساخ، سه لامهت، سه لامهت، ته ندروست، ساق، ساخ. ۲. خاوین، پاک، پاکش. مه جازی پاک، خاوهن تاکاری چاک و گونجاو.
سان: ۱. رازاندنه وه ی سوپا و له شکر. ۲. سوواوه ی پاشبه ندی سوولتانه، وه کو رۆسته م سان. ۳. هه سان، به رده سان، کارتیک، به رده لووسی تیژکردنی کار. ۴. ناسا، گۆر، چه شن.

- ساوی: سیو، سیف.
- سایه قه: ناسمانی بیتهور.
- سه تیج: ع. پوپهر، پوبهر، پوکار، به شی له ناسوی هر شتیک.
- سه جاده: ع. بهر مال، رایه خیک که نویژی له سهر ده کریت.
- سه خا: ع. دلاوایی، به خشندهیی، ده ستبلای، خیرکهر، نهو که سدی ناره زوی له چاکه یه.
- سه دا: ع. دهنگ، ناواز.
- سه راف: ع. نهو که سدی خهریکی پاره گۆرینه وه یه.
- سه راوان: سه رچاوه کانی ناو.
- سه راویز: سه ره و خوار.
- سه رجه د: سنور، مهرز، کهوشن، کهرخ، سه ربه پ.
- سه رسه پ: ع. پای توندوتیژی سارد.
- سه رسه وز: ۱. سۆنه ی نیر. ۲. به سه رسه وزی، پاراوی، ته پوتازهیی به هۆی روان یا پشکووتنی گول و گیاه، بزویین، زۆری سه وزه لانی.
- سه رشار: پر، به جوزیک لینی برژیت، سه رخوشبوننی ته او، زور و زه به ند، زور، فره.
- سه ره سل: سه ره تای ده رکه و تنی وهرز.
- سه رکه ند: سه رپرین، سه ر له لاشه کردنه وه، سه رلیکوردنه وه.
- سه رنگوون: سه ره وین، سه ره و خوار، وهر گه پراو، لنگه و قوچ، نو قم.
- سه عاده ت: ع. ناسوده یی، خوش به ختی، شادی.
- سه عیر: ع. دۆزه خ.
- سه ف سه ف: ع. ریز ریز، زنجیر زنجیر.
- سه فشکه ن: ریزشکین، ریزشکاندن.
- سه فابه خش: خوشیبه خش، ناشتیه به خش، به خشینه وه ی خوشی و نارامی و ناشتی.
- سه فی: ع. که مناوه ز، که معه قل.
- سه ممالک: ع. ناوی نه ستیره یه که، پوونا کترین نه ستیره ی که لروی هیشوو.

سه مووره: سموره.

سه ناگۆ: له دوو وشه‌ی (ئنا)ی عه‌ره‌بی و "گۆ" یا گوتنی کوردییسه‌وه هاتوو و لیک‌دراوه، بیا‌ه‌ل‌دان، پیندا‌گوتن.

سه نه: ع. سال، قه‌باله.

سه نهج: کیشانه، پینانه.

سه نده‌ل: دارنکی بو‌غۆشه سه نده‌ل چۆ.

سه نگ: به‌رد، کورچک.

سه نگین: قورس، گران، سه‌نگدار، تزکمه.

سه هم‌گین: مه‌ترسیدا، ترسینه‌ر، ترسدار، زاتبه‌ر.

سه ودا: مامه‌له، کرین و فرۆشتن، سۆز و تاره‌زوو.

سه وگه‌ند: سویتند، قه‌سه‌م، په‌یمان.

سه وول ته‌ر: گیاه‌کی گه‌ل‌پانی سه‌وزی ته‌ره، گولینکی پانی سوور ده‌گریت، دار سه‌روی ته‌ر.

سه وون: نه‌ستون، هه‌سوون، کۆله‌که، پایه.

سید الکوفین: ع. گه‌ره‌ی ئاسمانه‌کان، مه‌به‌ست له پینغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌دده (د.خ.).

سه یف: ع. شمشیر، شیر.

سه یل: ع. فرمیسک، لافار، سیلاو.

سه یوان: چه‌تر، سایه‌بان.

سه یید پاک: ناماژه‌یه به موحه‌مه‌د پینغه‌مبه‌ر (د.خ.).

سه یید خاتمه: ع. به موحه‌مه‌د پینغه‌مبه‌ر (د.خ.).

سه یید سالار: ناماژه‌یه به موحه‌مه‌د پینغه‌مبه‌ر (د.خ.).

سه یید موختار: به موحه‌مه‌د پینغه‌مبه‌ر (د.خ.).

سه هدار: نه‌سپیندار، نه‌سپێ لیدراو، سه‌ر‌کرده‌ی هیز و له‌شکر.

سه پره: هه‌لۆ.

سه خری چین: ع. جنۆکه‌ی بچوک.

سه فته: سورتاو.

- سفتهن: ۱. سوتاون. ۲. سفتی، نوژین، کوناکردن.
- سقر مقتب: ع. ثم وشه یه دوو به شه، (سقر) به چند مانا هاتووه، بالندهی شکاری، دۆزهخ، دۆشاوی خورما، (مقتب) یش به مانای جلی حوشر هاتووه.
- سگه: کینایه بۆ ریش، ردین سکهم سپی کرد، پاره‌ی له ناسن و کانزا تاماده کراو.
- سنهه‌ت: ع. ده‌ستکرد.
- سوژان: نه‌وهی بسورتی، به‌تین، به‌تین و تار، زۆر گهرم.
- سوپادار: خاوه‌ن سوپا.
- سوچده: ع. چه‌مانه‌وه بۆ سهر زه‌وی، سهر له‌سهر زه‌وی نان.
- سورمه: کل، کله، کل.
- سوفته: سوتار، پروانه سفته.
- سومه: ع. که‌سایدتی، شه‌خسییه‌ت.
- سی کۆزه: سینگۆشه، سینسوچ، سی شیاردار.
- سیرات مه‌حشر: ع. رینگای په‌سلان.
- سیرعه سرعه: ع. خیرا، به‌په‌له.
- سیفات: ع. ره‌وشت، خو، کردار.
- سیلاو: لافار.
- سیم: ۱. زیو. ۲. تیله، تار، تان، تال، یان ژبی نامیری موسیقی ژیدار. ۳. ریسه، هه‌ودای نه‌رمی له کانزا دروستکراو، پتر بۆ پۆشه‌ندار بۆ کاری جۆراوجۆر به‌کار ده‌هینتریت.
- سیماب: ف. جیوه.
- سیوه‌نگا: ره‌ش، په‌یوه‌ست.

پیتی ش

- شاباز: باز، بازی سپی.
- شاخه: لق، په‌ل، به‌شیک له لاستیکی دار، ده‌نگی قه‌لبه‌زی نار.
- شافیع: ع. تکاکار، شه‌فیع.

- شامیل: ع. گشتگیر، داگر، له خوگر، داگرتوو.
- شانا: هه لیدا، وه شانندی، برکیدا.
- شای سه ماوات: خودای گه وره، گه وره ی ناسمانه کان، دروستکهری ناسمانه کان، مه بهست له خودای گه وره یه.
- شای عالی مه قام: مه بهست له موجه محمد پیغه مبه ره (د. خ.).
- شدید العقاب: ع. سزای زۆر سهخت، نازاردانی زۆر توند.
- شعوور: ع. ناوهز، هۆش، وشیار، وریایی، ناگایی.
- شکات: ع. دارا تو مار کردن، ده عوا تو مار کردن.
- شکاو: پشکووت، شهتکار.
- شکست: شکان، شکستخواردن، شکاوی، به ناکام نه گه یشتن.
- شنهفتا: بیستی، ژنهوی.
- شدهه: ع. ۱. مشکى، سه ریچ، ۲. پارچه یه کی رهش یان سووری توخه، ژنان و پیارانی پیر بو جوانی ده بیهستنه سه ریانه وه، ۳. ملوانکه، مووروو، موورگ.
- شهر: ع. فرۆشتن.
- شهرع: ع. شهر، لیکدانه وهی شتیک به پیتی نایینی نیسلام.
- شهرق: ع. پۆژه لآت، خوژه لآت، مه جازی ناوی گشتیی ولاتانی ناسیایی و نافراییی.
- شهرمه سار: شهرمه زار، خه جاله تبار، فه دیکار.
- شهرمه نده: شهرمه زار، خه جاله ت.
- شهریهت: ع. رینگه ی نایینی، وه رگرتنی یاسا له ناییندا.
- شهریک: ع. هاربهش، هارکوف، هارپشک.
- شهع: ع. په رشویلاو، په راکه نده.
- شه عرای یه مانى: کاروانکوژه، پرشنگدارترین نه ستیره ی ناسمان له وینه ی گهردوونی سه گی گه وره دا، نه ستیره یه کی گه وره یه، گه لاریژ.
- شه فیع: ع. تکاکار، لیره دا ناماژه یه بو دوو کهس: پیغه مبه رمان موجه محمد (د. خ.) و میززا شه فیعی کولیایی.
- شه کوه: ع. سکالا، گازنده، سکالا، گله یی، ناره زایی، شکات.

شەگرفەف: ف. سەر سوور ھیتنەر، دێرفیتن کە مۆینە، تاک، ھەژەند، گرینگ، گەورە.
شەنلا: خۆزگە.

شەمامان: ع. کۆی وشەى (شامە) یە، کینایە یە بۆ مەمک. ١. شەمامەکان، جۆرە کالە کینکی بچووکى
خەتداری بۆخۆشە و زیاتر بۆ بۆنکردن بە کار دەھینریت. ٢. جۆرە گیاندارىکى سوور و خالدارى وردە.
شەمەح مونییر: ع. مەبەست لە موخەمەد پیغەمبەرە (د.خ.) کە ھاتوو و پەيامە کەى رووناکەرەو یەسە بۆ
ھەموو مرۆفەکان.

شەمى: ھەندیک، کەمیک.

شەند: ڕەشاند، ھەلى دا.

شەھپەر: شابان، شاپەر، شابالى مەل.

شەھد: ع. ١. شیلە، دژشار، گوشرای ئاوی میو، ٢. شیلەى ھەنگوین، ٣. مەجازى: ھەنگوین، ٤.
رەواق.

شەوئەرەھتە: شەو نەخەرتن، شەو نەنوستن.

شەویار: بارگەى شەوانە، شوینى ھەوانەو ی شەو،

شەویند: پشینی شەو.

شەوق: ع. رۆشناى، تیشک، تامەزۆیى، ھیوا.

شەوقەل نەختەرەین: ع. رۆشناىى خۆر و مانگ.

شەوکەت لایقا: ع. شکردار.

شەوکەت: ع. شکر، بەرئیز و گەورە، ھیزو دەستەلات و یرای ریزو گەورەى.

شەفت: بیستن، گوئیلیبون، ژنەفتن.

شەقار: ت. شقار، مەلینکی پاوکەرى چنگ و دەندووکتیژە و لە باز بەھیزتر و جوانتر.

شوعاع: ع. ١. تیشک، رووناکى، تیشکی خۆر، شوق، ٢. نیووتیر، ٣. گزنگ.

شوعلە: ع. کلپە، بلیسە، گر، شۆلە، گرپە.

شووم: ع. بیتفەر، بەدەفەر.

شونیل: پروسى. عهباى سهر شان، چاره كهى كۆل، جلینگى پانوپۆرى بیتهۆل و درئۆ كه له سهر بهرگى ترهوه به سهر شاندا ده درئیت.

شى: رۆیشت.

شیپت: شیپت، تینكچوو، كه سینك هۆش و بیری تینك چوویپت.

شیپپ: لا، گۆشه، قهراغ. لاپال، سهره خواری و سهر و ژووری شاخ.

شیران: كۆی وشه ی شیره، وه كو شیر.

شین: گریه و زاری، گریان، فیغان، چوون، رۆیشتن.

شیویا: شیوار، تینكچوو.

پیتی ع

عاج: ع. شاندى ئیسك، شه لفه، ددانى فیل، كه لبه، شتى زۆر سپی.

عاجز: ع. تۆراو، داماو، بیدهسته لات، ده سهوسان.

عاری: ع. ١. پەتى، پوت، زه لوت، تازی، ٢. بیوه ری، به دور، به لا، خالی، ٣. نهنگی، شه رمی، عه بیی.

عاسای موسه ویی: ع. عه سای موسا، گالۆکی موسا.

عه تا: ع. به خشش، پاداشت، خه لات.

عه تئار: ع. یه کینکه له نۆ نه ستیره کانی گۆی زهوی، عه تر فرۆش.

عه تر: ع. بۆن، بۆ، بۆنغۆش.

عه جووز: ع. پیه ژن.

عه رهق: ع. نارهق، نارهقه.

عه رهو: وشه که کوردینراوه، عه ره ب.

عه رزه: ع. خسته پروی داواکاری، کار و پهوتی نواندن، پانان، نیشان دان، توانایی.

عه رسه: ع. مهیدان، گۆزه پان، مهیان.

عه رش: ع. تهخت، بارهگا، تهشق که شهکلان، قورش، نهخش، بهرزایی ناسمان، شه شوینهی که پاشا و

گهوره و سولتانه کان لیتی داده نیشن، لیره دا مه بهست عه رشی خودایه.

عه زیز: ع. خوشه ویست، گهوره، به توانا، مه بهست له خودایه، یه کینکه له ناوه کانی خودای گهوره.

عه زیم: ع. بله رمان، گهوره، مهزن، مازن، زۆر گهوره.

عەقەرەب: ع. دووپشك، كۆلاژدم، دەمارەكۆل.

عەقیق: ع. بەردیكى بلوورینه، زیاتر لە جۆرتکیان هەیه، باشترییان ڕەنگە سوورەكەیهتی.

عەكس: ع. وینە، پێچەوانە.

عمیم الاحسان: ع. چاکەى بەرفراوان.

عەیش: ع. ژیان، فرەهى، وهشى، شادی و خوێشى.

عوروج: ع. بەرزبونەوه، چونەسەر.

عیل بەگى: سەرخێل، پیاو ماقول و سەرکردهى هۆز.

پیتی غ

غەرق: ع. نوقم، نخرۆ، نوقوم.

غەزأل: ع. ناسك، ناھوو، مامز.

غەفقار: ع. ناوتیکە لە ناوھ جوانەکانى خودا.

غەفوور: ع. ناوتیکە لە سەد و یەك تارەكەى خودای گەورە.

غەوغەو: ع. ئەم وشە یە کوردتێراو، غەبغەب، غەوغەو، بەرچیلە، بەرچیلە، بەرچەنە، خەبەبە.

غوبار: ع. تۆز، تەم، تۆخ، خۆل و گەرد.

پیتی ف

فارغ: ع. ڕزگار، بێخەم، بەدەر، بێگرفت، تەنا، نازاد و ڕزگار لە بارودۆخێكى دژوار و ناخۆش، بۆش،

بەتال، لیبوونەوه.

فام: هۆش، وشیارى، نامال، واش، شێوھ.

فەتخ: ع. دەرگا، قاپى، کار و ڕەوتى کردنەوه، بازکردن، پێرۆزى، سەرکەوتن.

فەخر: ع. شانازى، سەربلندی، سەرفرازى.

فەر: پیت، کەلك، جوانى، ڕەونەق، بەھرە، هەند، تەنتەنە، خاس، سەر، چین و دەق.

فەرخوئدە: ف. بەردەم، هەزەخ، بەفەر، صوبارەك، پێرۆز.

فەرد: ع. تاك، تاقانە و بێھاوتا.

فەرسەخ: فەرسەخ، فرسەنگ، فیشەك، گوللەى تەفەنگ، قۆناغ، یەك ڕۆژە ڕى.

فهرش: رایخ، ژیره خهر.

فهرع: ع. کولان، کوچه، لق و پز، پهل.

فهرق: ع. جیاوازی، نابهرانبه ری.

فهرله: ع. عه مدله، فاعله، کریکار، کارگر، ره نجبه ر.

فهوق: ع. له سر.

فتووح: ع. کزی وشه ی (فتح)ی عه ره بییه، کراوه بی، فهره حانی، فهره عانه بی.

فهیرووژ: سهرکه وتوو، سهرکه وته، سهرکه تی.

فهیز: ع. لیشاو، قازانج، به ره، که لک.

فخر العالمین: ع. مه به ست له موحه محمد پیغه مبه ره (د. خ.).

فهره: ۱. زور، ۲. فهر، شکر، مه زناهی.

فهری: زور، فره.

فیشته ر: زیاتر، پتر.

پیتی ق

قاپی موراد: دوو وشه ی لیکدراوه، دهرگای ره حمدتی خودا.

قارداش: ت. برادر، هاوری.

قاش: ت. برز، قاز.

قاف: ع. کینوی قاف، به گویره ی نه فسانه ی کون کینویکه دهوری هه موو جیهانی داوه و یه نجوج و

مه نجوج لهوی بند کراون و سیمورغ تییدا هیلانه ی کردوه.

قال: ع. هات و هاوار، دهنگه دهنگی بهرز، هاوارکردن، گرم و قال، هدرا، ده ریچه.

قانی: ت. فهرش، مافور.

قاهیران: ع. کزی وشه ی قه هری عه ره بییه، قار.

قایم: پتهو، سفت، گومره.

قه بز: ع. گرتن، سه ندن، وهرگرتن.

قه بزه: ع. مشتوو، دهسکه ی ده مانچه و خه نجه ر و شمشیتر، له پ، ناوله پ، ناومشت، پانایی چوار قامکی

ده ست.

قەتار: ع. پۆل، ریز، قەتارە، بۆن، کاروان، سان.

قەتتال: ع. کەرەستەیی کوشتن.

قەتران: ع. پەش، پەشی تۆخ، دەرمانیکی پەشە لە کولاندنی داری سنۆبەر بە دەستی دیتن.

قەدیم: ع. کۆن، زوو.

قەرار: ع. بریار، بەئین.

قەزا کردار: ع. دوو وشەیی لیکدراوە، خودا کرد، دەستکردی خودایی.

قەزال: تورپەیی، تێهەلدانی بەفر و سەرما.

قەست: ع. نیازی کوشتن.

قەسەم: ع. سویند.

قەفەس: یۆنانی. زیندان، بەندیخانە، قەفەز.

قەقنوس قەقنەس: بالدارتکی خەیاڵییە، دەلین: هەزار ساڵ دەژی، دواى ئەوە دارتکی زۆر لە دەوری خۆی کۆ دەکاتەو و ناگرتیک لە بن بالییەو دەردەچیت و خۆی پێ دەسووتینیت، نیرەیی نییە، لە خۆلە میتشە کەیی هیلکە بەک دروست دەبیت و بیجیویە کی تازه دەخاتەو.

قەقنان: روپۆش و سنگپۆشینی ئاسنینه، لە کۆندا جەنگاوەرەکان لە شەردا بەرگریان پێ دەکرد لە تیر و شیر و خەنجەر.

قەمەر: ع. مانگ، هەیف.

قەهر: ع. قار، بێزار.

قەواغ: هەر شتیک کە ناوێ کەیی نە ماییت و تەنھا تویکلە کەیی ماییتەو.

قەوشەن: قوشەن، تۆردوو، لەشکر.

قەید: ع. ١. عەیب و مانع، بەند، گیر، دەرپەست، ئەلقەیی ئاسن، جومگەیی بەک سم، دامەزراندن لە سەرکار، پێوەند.

قەییووم: ع. یەکیکە لە سەد و یەک ناوێکانی خۆی گەورە.

قەرمز: سانسکریتی. سوور، سویر.

قەنیات: نەرەیی مرۆفی پێ بژی.

قوچ: بهران، وهران، قوریانیکردن.
 قوچاغ: ت. چالاک، تیژرهو، خیرا، دلیر، قوچاغ.
 قوتب: ع. سهر، جه مسهر، بهرانبه.
 قودرهت: ع. دهستلالت، توانایی، هیز.
 قورس: ع. په پیکه، شتی خر، مه جازی: مانگ، خور.
 قوله: پایه، دنگه.
 قوماریاز: قومارکهر، قومارچی، خالخالباز، کەسیتک همیشه خدریکی قومارکردن بیت، ناماژییه سو
 مرۆی فیتلباز.
 قین: بق.

پیتی ك

کارساز: مەبهست له خودای گهورهیه که هموو کاریکی بدهسته.
 کاش: خۆزگه.
 کاف: وه کو پیتی که.
 کاوات: پووجهن، بهتال، کۆی کینان، ناری نهشکهوتیکه له نزیکى جوانرۆ.
 کامل: تهوار، گشتی.
 کهر: بکه، فرمان به کردن.
 کهرامات: کردنی کاری ناتاسایی نهوتۆ که جگه له پیغه مبهران کەس نهی کردبیت.
 کهرکەس: دال.
 کهرگ: مامر، مریشک.
 کهرهم کولۆ: کهرهمی زۆر.
 کهروویی: مهلائیکه نزیکه کان، فریشته نزیکه کان.
 کەسب: کاسبی.
 کەست: بینایهخ، بیقیمهت، بئترخ.
 کەسنه دار: کەسنه بوو، بیکەس.
 کەشیده: دریتۆ کۆله، جۆره قوماشیکی دریتۆ که وهک پشتین، یان میژره به کار دههات.

- كەل پۆس:** عەبای لە پیتستەى پەز دروستكراو، یان عەبای شالى كە لە مووی بزى دروست دەكریت.
كەلرەم: دەستەى گەورەى كەل و بزى كىوییه و دەسلەمیتە و هەلدىن.
كەلەولا: ماندوویون، شەكەتبیون، لەتلهتبیونى جەستە و رۆج.
كەمان: قەوس، چەماو، كەوان.
كەمەر: ناوقەد.
كەنیا: كەندن.
كەون: زەوى، ناسمان، كائینات.
كتونى: ژارى مار، ژەهر.
كەنىشت: گىانكىشان، رۆجدرهاتن.
كەیانان: كۆى كەى، پاشاکان، پادشاکانى كەیانى.
كەیانى: پاشایى، نازناوى پادشاکانى كۆنى ئىران.
كردگار: خودا.
كرمان: كۆى وشەى كرمە.
كلاف: لەیەكتىپىچانى دەزوو بەجۆرىكى درىژۆكە.
كلك: ئەنگوست، پەنجە، قامك.
كناچان: كۆى كچ، كچەكان.
كۆتەل: پاشاوهى ئەو كەلپەلە تاییهتییانەى مرۆڤ كە لە دواى مردنى بەجى دەمىنیت، پاشاوه.
كۆژە كۆژ: بنەمای كۆژتن.
كۆس كەفت: كۆستكەوتوو.
كۆسار: چىای زۆر، ناوچیا.
كۆگا: خانەدان، دوكانى وردهوالە بەسەریه كدا كراو.
كۆیى: كىویى.
كواری: جۆرە نەخزىشەكى پیتستە لە گەل خوراندای توشى مروفت دەبیت.
كویرا: گەرە.

کوته‌لان: کوی کوتل، نهو شته‌ی له مردوو به‌جی ده‌میتنی.

کوردده‌مال: مال کورد، ره‌شمال، سیامان.

کووس: جزره نامیژیکی کونی موسیقییه، جاران جارچییان به‌کاریان ده‌هینا بق جارلیتدان، ده‌هول.

پیتی‌گا

گانی: گاهی، ده‌می، ساتی.

گاش‌گاشه: به‌ردی زل.

گه‌دا: سوال‌کهر، ده‌رۆزه‌کهر.

گهرمه‌سیز: گهرمیان.

گه‌نج: شتی زۆر گرانبه‌های شاروه.

گرا‌نمایه: گرانبه‌ها.

گړه: هه‌وای گهرمی هارینان.

گرتشان: گرتیان.

گرنج: شکانه‌ره و لوونخواردن.

گوش: گوی.

گویا: گرایه.

گورز: جزره چه‌کینکی کزنه، له دار و تاسن دروست ده‌کری، سه‌ری خریان بق دروست ده‌کرد و له کاتی

جه‌نگدا به‌کاریان ده‌هینا، رۆسته‌می زال نهو گورزی هه‌بووه و له کاتی شه‌پدا به‌کاری هیناوه.

گوزمر: رابردن.

گوزیده: ف. هه‌لیژاردوو، په‌سه‌ند کراو.

گوستاخ: بی‌شهرم، پروهه‌لما‌تراو.

گونزمر: جزره گونکی زه‌رده به‌هاران ده‌رویت، گول‌گریشی پی ده‌گوتریت.

گونگه‌سته: مناره، چه‌پکی گول.

گومرا: ری‌لی ونبوو، نه‌وه‌ی له ریگای ناین و دین لای دابی.

گیجاو: گیتارو.

گیر: گرفتار.

پیتی ل

لاجیومرد: لاجومرد، به‌ردیکی به‌رخه و زۆر سه‌خته، په‌نگی ناسمانی هدییه، ده‌کریته قاشی ته‌نگوستیله، یان وردی ده‌کهن و ده‌یکه‌نه تۆز و بز وینه‌کیشان به‌کاری ده‌هیتن.

لاده: نه‌فام، تاوی لادی.

لاکین: به‌لام.

لال: له‌عل، به‌ردیکی گرانبه‌های په‌نگ سووره، که‌پرکه‌پر.

لالان: پارانه‌وه.

لاهووت: به‌رز.

لاولاو: داری لاولاو که به‌یه‌کدا ده‌چیت، گیای لاولاو.

لایه‌عقل: بی‌عقل.

له‌تقیف: نه‌رم و ناسک، میهره‌بانی، یه‌کیکیشه له‌ناوه‌کانی خوا.

له‌وح: پارچه ته‌خته‌ی پان، ته‌ته‌له، له‌وحه، شتیك ته‌خت و پان بیت.

له‌یلاخ: کویتستان، زۆزان، هاوینه‌هه‌وار.

له‌یزل: به‌رده‌وام.

له‌وان: رژیستوه.

له‌ونگدار: خاوه‌نی لونگ، نه‌و پارچه‌ی بز حه‌مام که‌لکی لی وهرده‌گریت.

پیتی م

مات: مرد.

ماجه‌را: رووده‌ار.

مادرم: جزره تفه‌نگیکی سه‌ره‌تایی بووه و بز شه‌ر و به‌ربه‌ره‌کانی به‌کار هاتوه. له‌هه‌ندیک جینگا بز

راوکردن سوودی لی بینراوه.

ماچان: ده‌ئین.

مانه‌ند: وه‌کو.

مانیع: ریگر.

ماوه: مانوره، به شینک له شتیک ماییتتهوه.

میه خشو: به خشاندان، دهبه خشی.

میه خشا: بمیه خشه، ده بیه خشیت.

مییژا: لئی بیزار ده بی.

مه نییووس: دامار، به دبه خت، چاره رهش.

مه بی: نابی.

مه تا مه تاع: سامان، کالا.

مه تاعه ت: ساماندار، سامانه کان.

مه تایی: ساماندار، کالایی.

مه جهمر: جینگای ناگر، ناگردان، نهوکه رهسته یه ناگری تی ده کریت.

مه حرهم: خزمی زور نزیك وه كو خوشك و دایك كه بو يك مه حرهم بن.

مه دو: ده دا.

مه دره خشا: ده دره وشایه وه.

مه دهوش: دلپوراره، بیتهش، له هوشچوو.

مه ركهو: جهوهدر، مره كه ب.

مه ریژو: ده باری، ده وری.

مه زار: گورخانه ی پیژز، زیاره تگا، مه رزه ن.

مه زمووم: دهسته بهر کراو.

مه سکه ن: مال، یانه، خه لوه تگه.

مه سوچون: ده سوتی، ده سوتین.

مه شو: ده چی، نه روا.

مه شق: راهینان.

مه چن: مه رزن، ده رویشتن.

مه گنو: ده که وی.

مه عیوود: به کینکه له سهد و بهك ناوه کانی خودا.

- مه عسییه ت: تاران، گوناھ.
- مه علووم: تاشکرا، دیار.
- مه عمار: نژیاروان که سیتکه گه لاله ی خانوبه ره ده ریژی بۆ کردنه وه.
- مه عن: وا دهرده که وی.
- مه غروور: له خذده رچوو، له خزبایی، خۆبه شتران.
- مه قدهم: نیازی ریشتن، گه پرانه ره له ئوغر، کاتی پی خستنه سهرزه وی.
- مه قسه د: مبه ست، هۆ.
- مه قسوود: مبه ست، نیاز.
- مه قهوور: خه مبار، په ست.
- مه کار: نامرزی دارکۆلینی دارتاش، به کهری خه یاتی، کاروبیشه. ساخته چی، فینلباز.
- مه کهرۆ: ده کا، ده یکات.
- مه کهرۆش: ده یکات، جیبه چی ده کات.
- مه کهرۆن: ده یکم.
- مه کهریو: ده کریت.
- مه کهریم: ده کهین.
- مه کیشۆ: رای ده کیشی.
- مه له رۆن: ده له ری.
- مه له ک: فریشته.
- مه لهوون: نه فره تلینکراو.
- مه نا: مردن، مدرگ.
- مه نوشان: ده یان خوارده وه.
- مه نلدا: ماوه، مانه وه، گۆماو.
- مه نده وه: ماوه ته وه، به چی ماوه، مانه وه.
- مه ه: مانگ.

- مه هاره: شاره زای.
- مه و اچۆ: نالتیت، ده لیت.
- مه و جوود: ناماده، حازر، له بهرده دستدا بوو.
- مه و یه رۆ: تیده په پی، ده پرا.
- مه و ینو: ده بینیت.
- مه ی به خش: مه یگتیر.
- مه یو: دیت.
- مه یخوار: مه یخۆر.
- مه یسه ر: شیای ده سته و تن نییه، به ناسانی ده ست ناکه ویت.
- منخلق: خو و په وشت، ناکار.
- مو به پرا: بی به ری
- موتله ق: نازاد، رزگار.
- موتیع: ملکه چ، گو پرایه ل.
- مودارا: هار پایی کردن به ناعیلاجی.
- مودده عت: شتیک به که سیک دانه وه، دانه وهی ته مانه ت.
- موژه: برژانگ.
- موژگان: برژانگ، موری چاو.
- مورده: مردن، مردوو.
- مورسه لان: نهوانه ی په یام و بهرنامه ی خودایان بۆ هاتروه ته خواره وه، په یام به ران.
- مورغ: په له وه ر، بالنده، مریشک، مامر.
- مورید: دلسۆز، نه مه کدار.
- موزنیب: تاوانبار.
- موسته و فی: ژمیریاری خه زینه، نووسه ری خه زینه.
- موسه نیضان: به سالآچوران، پیره کان، مه به ست له زانایانی به سالآچوری کۆنی خاوه ن زانستن.

موشك: پارچه خوینیکی وشك هه لگه پراوه له ژیر پیستی سك یان له نار سکی ئاسکی خه تادا، گه لی بۆنی خوئی لی دروست ده کریت.

موشكان: موژگان، برژانگ، کزی موشك، پروانه: موشك.

موشکین: بۆنی وهك بۆنی موشك خۆشه، پهنگی رهش.

موقه پهب: نزیک، له ته نشت.

موقتوول: تکار، تنزکار.

موقیم: نیشته جی.

موکه پهب: له شوین یهك، به دوا یهك.

موکه پهبم: به پیز، ریزدار، جیتی ریز.

موئك حه بهش: سهروهت و سامانی پادشای حه به شه.

مونه ززه: پاك، خاوین.

مونشی: نامه نووس كه سی به چاکی بتوانیت نامه بنوسییت.

مونعیم: دهوله مهند، دهستیژیشتوو.

مونفه رید: تاك، ته نیا.

مونکیرات: ئینکار، حاشاکەر، تاوانی زۆر.

مووشکاوی: وردبین، خاس و خراب لیکده ره وه.

مووگهش: مووکیش.

میر سهرحه دگیر: نهو میرهیه که به زهبری هیژ و توانای ده توانی سنووری ولاتی خوئی بهه زینی و ولاتیانی دیکه داگیر بکات.

میر جافان: میری جافه کان، گه وره ی جافان.

میرزا: خوینده وار، جاران که سیک خوینده وار بووایه یان ماموستا پینان ده گووت میرزا، مهلا.

میره حه: باره شین.

میزان: قه بان، ته رازوو.

میهاد: رۆژی زیندوبوونه وه له قیامه تدا.

میهراج: سدفەر، بهرزبونهوه.

میعمار: خانوساز.

پیتی ن

نائیره: ناگر.

نائیره‌ی سه‌قه‌ر: ناگری دۆزه‌خ.

ناپیاو: پیارخراپ.

نادیر: نایاب.

نار: ناگر، هه‌نار.

ناردرا: نیردرارو.

نازپه‌روه‌ر: به ناز په‌روه‌ده‌ کراو.

نازکیش: نازه‌لگر، که‌سیتک خوشه‌ویستی که‌سیتک هه‌لبگری.

ناف: ناوک.

نافه‌رمان: له فرمان ده‌رچوو.

نافشان: نارکی نه‌و.

نال: نال، پیتلاری یه‌ک سم، پارچه تاسنی ژیر پاژنه‌ی ولاخ.

نامووس نه‌گه‌ر: شه‌ره‌فی گه‌ره، مه‌به‌ست جویره‌تیله.

نامیده: چه‌ماره.

ناهید: یه‌کیتک له ته‌ستیره‌کانی فه‌له‌که.

ناواک: تیر.

ناومرد: نه‌هیتراو.

نه‌بو: نه‌بی.

نه‌بی: ع. پیغه‌مبەر، په‌یامبەر.

نه‌بیا: نه‌بی، نه‌ده‌بوو.

نه‌چار: دارتاش.

نه‌جیبا: ره‌سەن.

نه خل: دارخورما.
 نه دامه تا: په شیمانی.
 نه ژار: هاربا له گه ل ژاردا، تیکه ل به ژار.
 نه راد: نهرد، نهردی تاس.
 نه زاو: نه زداو، نزیك، کاتی دیارکراو.
 نه زم: تاماژیه بۆ شیعر و هونراوه.
 نه سر: په خشان، نوسراوهی نزیك به شیعرى نوئ.
 نه فخه: تاماژیه بۆ نه فخه ی سوور که فووی پیندا ده کری بۆ هاتنی پوژی دواپی.
 نه قش که مهنه: نه خشی سهر که مهر، نه خشی که مهن.
 نه که نده: نه کردوو.
 نه گیانی: رهوانه ی مه که، رهوانه ی نه که ی.
 نه نمانا: پیشام نه دا.
 نه هانی: به راورد، خه مل. نه هینی، سپی.
 نه وازش: لاواندن، لاواندنه وه.
 نه وبار: باری تازه، بهری تازه.
 نه و توول: شوولی تازه، توولی تازه.
 نه و جهوان: تازه پینگه یشتوو.
 نه و جهن نهوح: چه مری و شین و زاری هارپتی پیا ه لدان به شیعر.
 نه و رهس: تازه هه لچوو، نه و جوان، توولده ک.
 نه و سوار: تازه سوار بوو.
 نه و هال: تازه پینگه یشتوو.
 نه ی: نامیریکی موژیکی فولکلوری کوردیه، قامیش.
 نه رکه: ده نگیکه له سنگه وه دهرده چی له کاتی ماندوو بووندا.
 نگاره نده: به دیهیتنر، مبهست له خودایه.

نگوونسار: سه‌ره‌وژتیر.

نما: روکار، ده‌مکار، نوین، نویتز.

نماره: مه‌هیتنه.

نمه‌د: نه‌وو، لبادی له مووی بزنی و مه‌ر دروست کراو.

نمه‌زانا: نه‌مزانی، نه‌یانده‌زانی.

نمه‌شی: نارۆی، ناچی.

نمینه: نمونه، ته‌رکراوه، ته‌رپوو.

نوه‌هوار: هه‌واری تازه، مالی تازه.

نووتوول: نه‌ونه‌ما، نه‌مام، ناماژه‌یه بز کچی تازه پینگه‌یشتوو.

نوفته: خال.

نوقره: زیو، پووناکیی رۆژ، هه‌له‌هاتنی خۆر، ده‌رکه‌وتنی سپیایی به‌یانیان.

نووشدار: داوده‌رمان، ده‌رمانیکی نایاب.

نیا: داینا.

نیدا: بانکەر.

نیران: باخچه.

نیش: تازار.

نیک: چاک، باش.

نیکوکار: کاری چاکه کردن، نه‌وه‌ی هه‌میشه خه‌ریکی چاکه کردن بیت.

نیم‌ره‌س: نه‌گه‌یشتو، کال، ناوگرتوو.

پیتی و

وات: وتی.

واته: واتا، قسه و قسه‌لۆکی نیو خه‌لکی.

واران: باران.

واچان: وتیان.

واند: خویندی.

واوهیلا: ع. هه پیرۆ، وه پیرۆ، ته پیرۆ، خۆرین و هاوارکردن، بانگ و سه‌لا، شین و پۆرۆ.
 وایه: واده، مه‌یدان، ناوچه، گه‌ره‌ك، كات، سه‌رده‌م.
 ورشه‌ورشه: بریقه‌ی بچووك، گرشه‌گرشه‌ی بچووك.
 وه‌حیی په‌بانی: ع. وه‌حیی خودایی، په‌یامی خودایی، په‌یامی ناسمانی.
 وه‌رد: گولباخی، گولی سوور، گول، له‌ جارێك زیاتر كینلانی زه‌وی، ژێوژوورکردنی خه‌رمانی به‌ریستی گا،
 گێره.
 وه‌رنه: ته‌گینا.
 وه‌رینان: پیتشینان.
 وه‌س: به‌س.
 وه‌سته‌ن: به‌سته، دابه‌زیوه.
 وه‌سواس: ع. كه‌سێك زۆر شت لێك بداته‌وه، پیتی ده‌لێن: واسواسه، پارا.
 وه‌هز: ع. نامۆژگاری.
 وه‌هفتی: ع. كاتی، وه‌ختی، كات و سات.
 وه‌نگ: گه‌لا.
 وه‌نه‌ش: لییان.
 وه‌یل: ع. دۆزه‌خ، ناگر.
 وحی منیف: ع. هاتنی په‌یامی ناسمانی، جوان و چاك.
 وستهن: دابه‌زیوه.
 و‌لاو: بلار.
 ویر: بیر، هزر، وه‌سوه‌سه.
 ویشان: خۆیان.
 ویفق: ع. سازگار، هاوتاه‌نگ، له‌باریوو، لیته‌اتوو.
 ویه‌رده‌ن: تێپه‌ریوه.

پیتی ۵

ههستی: ۱. بوون، ههبوون، ۲. ژیوار، زیوار، ژین، ۳. ئیسک، پییشه، پاستهوه بوو، ۴. مهجازی: مال و سامان، دارایی.

ههفتاد: هفتاد، ژماره هفتاد.

هه‌ی: لیتخوپین، ده‌ی.

هه‌یهات: ع. ده‌ریینی ههستی له‌ده‌ستده‌رچوونی هه‌لومه‌رج که شتیکی به‌نرخ و گرانبه‌ها له‌ده‌ست بدریت. هاواری زۆر.

هوریژا: ههستا.

هوون: خوین.

هیجور: ع. ۱. کۆچ، رهو، کۆچی پیغه‌مبه‌ر له شاری مه‌ککه‌وه بۆ مه‌دینه، ۲. دوری.

پیتی ۶

یا عظیم العفو: ع. نه‌ی گه‌وره‌ی به‌خه‌شر و لیتخۆشبوو.

یاگه: جینگه، شوین.

یا‌یق یعیق: ع. عه‌قیق، جۆزه به‌ردیکی به‌قیمه‌ته.

یا‌ل: موری سه‌رملی ته‌سپ، سه‌رکه‌شی، بال، بژ، پژ.

یا‌نه: مال.

یا‌وا: گه‌یشت.

یه: نه‌م، نه‌مه، هه‌یمایه بۆ نزیك.

یه‌خه: هه‌خه، یه‌قه، هه‌تقه.

یه‌گانه: له‌جینگاگانی ترده، له‌شوینانی ترده، تاکانه، بیته‌واتا، تاقانه.

یه‌گایه‌ک: یه‌که، دانه به‌دانه، تاک به‌تاک، یه‌ک به‌یه‌ک.

یه‌گتا: بیته‌واتا، بیوتنه، تاک، ناماژه‌یه بۆ په‌روه‌دگار، ته‌نیای بیوتنه.

یه‌مانی: ع. ولاتی یه‌مه‌ن، سه‌ر به‌ولاتی یه‌مه‌ن.

یه‌ند: نه‌ونده.

یوم المات: ع. پۆژی مردن، پۆژی دوا‌یی.

ویندی دستنویس و بد لگه نامه کان

— ۸۹ —

خانای قوبادی مُدلی : —

زُلیخای ثانی

زُلیخای دهری ده وری جوانی

ریشوی بی سر بست ده وری پیشانی [۱]

ریزی به ست ویندی مُپای ایران

برو شیوهی قوسی استادی مانی [۲]

په ریوه ته سر دیدهی قطرانی

بر شانگ ده ک تیری چه رکس کمان

په زهی چه رکس لاهوت مغان

عیب عین ده ک عین کا بازی لانی

به نیچیر اگری شهلاهی سِردانی

انف الف نقش استاد مانی ،

عارتی رونق عطری ریجانی

[۱] پیشانی = نادچردان [۲] مانی = رسام ویندیکریک

بوده ایران در زمان خسروی پرویز

که شکولی سوزی نیشتمان - نه جمه دین مهلا

فرد خانای
 بنیم لطف ولی دارم زینجا
 چه چشم دارم که شود بایم زینجا
 خانام در طوبی حساب
 آن خسته نظیر آندوم بر شمارد بیه
 کاکلر چه ایغ بر ادوغی جام از کیبده
 از ناز آتش مری کاکلر دین غناییز
 بر کسین از قتل کاکلر چه کور استینه
 کلر از زینک تار سفیده سر کرد
 منور از قادیله صیده

پارچه کاشه زینکی باریک: هیچ ناویکی نووسهری نه سهر نییه، نه لای (م. قه‌رداشی) دهستم که وتووه

مغروب دیا ی با سرو بنف
چو بی طراست هر آله این

جامن ای صوار موازوم بهی نو
زها و کرناها و یلیجیات میو

ایستاده با اروت حار باقی
(اوستا آن نام به گری تا قی)

بلا ستیا ناک هار تیا ناک
باشا فاهت خرد ستیا ماناک

چونکه دلی من منشی و حمانک
باشا هیچ لری در نه بره فاک

نه میا سبار در نه بره گیاره
اوستی خرن دلی من منشی سیه

در نه بره لوله اسال چون سالان
تیب نه وسای چه همه ی لوله لاله

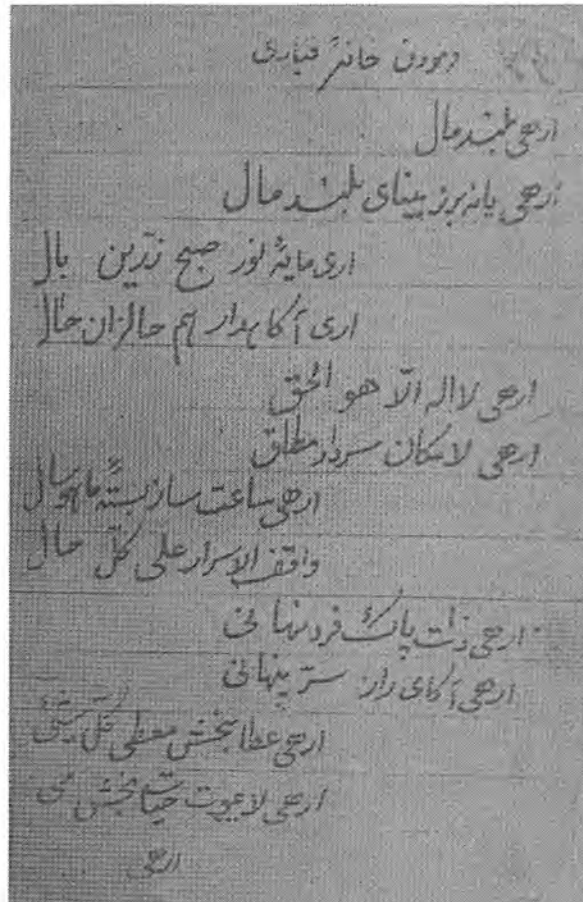
اول لول جنور و شاه نه خیزو
ما باقی لولان با واده بر بر

چنور در نه بره پای و لولوریز
سوسن نه های ویشی نکر و اجیز

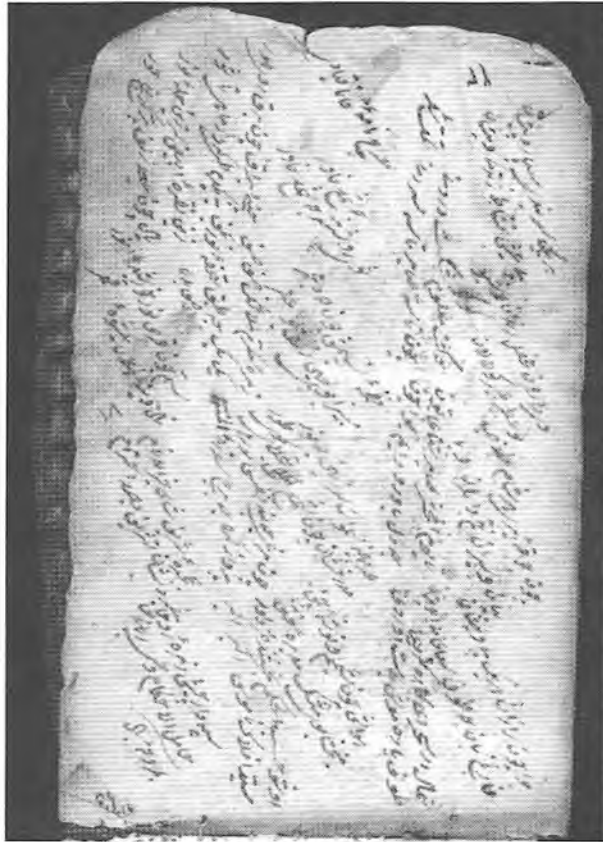
دوی هنام نشوزی کھیوان
دگیاش در نه بره به بر روان

چونکه دلی من منشی و حمانک
(باشا هیچ لری در نه بره فاک)

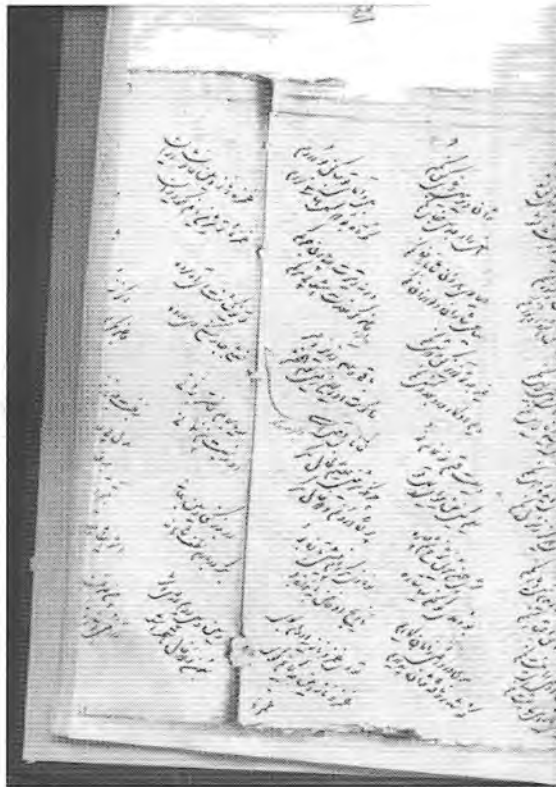
که شکولی شاکه لی

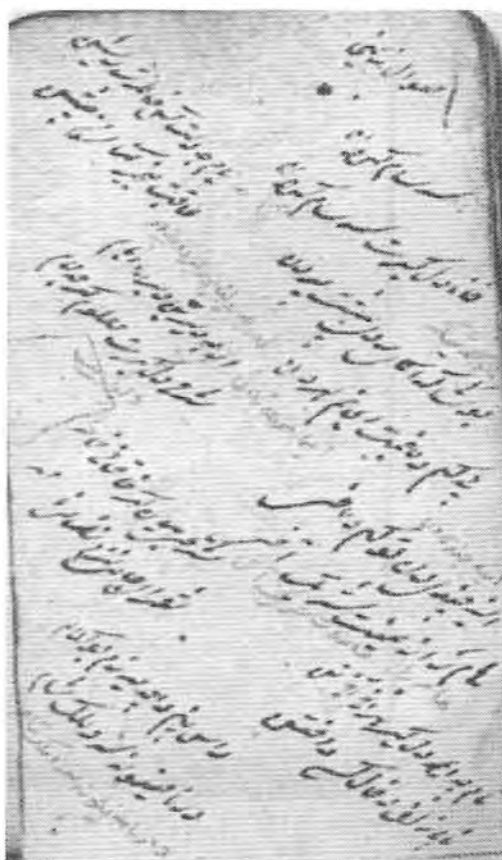
که شکونی گهر میان : ههردموین کاکهیی

دهستنوی موحه ممد نه مین له (۱۲۸۲ هـ ق)

دهستنوسی نه‌فویلی له‌سالی (۱۳۴۵هـ ق)

دہستنوسی مہ جموودی کوری موحہ مہدہ لہ سالی (۱۲۹۱ھ ق)

نامہی خانہ و زونہ یخا

شعر شریف

خانای خویا، و جاسی خویا خانای خویا، و جاسی خویا
 جاسی خویا، و جاسی خویا جاسی خویا، و جاسی خویا

میرزام خوارین میرزام خوارین	آخر سر مایه پیری خوارین
نیش آه سر شین و زارین	مایه به قدر یک گفته کارین
سرمایه سودای زار پیری	هر آخ و داحن انده دزد پیری
جاسی خویا هم سبک معانی	قدر عالیت اوس منزانی
نصایت و دلس هر لاجرات بو	شور زانو نه از بات بو
را توالی جاکوری و جیتی	طفلان قاکوزن فالو کفتی
ت هرسان نظمی تانی	دخت چاشته نان و بیدانی
درفت سیو و چرچ پرو دا	چنانکت بدو پشت و کپو دا
دست دوران حرام بولیت	هرت و بیگانه عبرت کرد پیت
قدر و قیمت و بی حال کنی	نجان باشی لطف و کجا جل ضعی
هر وقت سیو و تر سیر چا و دا	هر روز بات بشو و چل چیا و دا
دستی بود سیری بشی و راه	چنگ گولت گیران کشت جدماده
کسی سیو پتیا بمانو	قوله سالان های مجو خالو
بزه گنوا نوات لیت گرو عا	اوس مپوسیر قوله و تماشا
بوس فامدارن چون تو سزانی	مردن خاضرن چی زندگانے
مخاضر و عام مردن چه ایام	مخضرا رباب عادیو کم نام

دهستنوس عه بدو نره جمانی شیخ عه باس شیعی خانای قویادی و میرزا شه فیعی کولیایی

نوروزی
باز تو له سیکر و بر غم غمف کرد نسوس مینور د

دینام و مایع چا سنده سالم	چا سنده سالم چا سنده سالم
پیری و بے دنگه و زده سالم	بجا و چو ایم برس به عالم
ک دیم جیت جمع شانه	ساقط بیم نه جمع چو گز جرانے
دنگه جوانیم کیر کسند و د	دینومد پیریم هراسنده ده
باز آسا مدام جنگ سیند گو	اوسا جوان بیم و بر طرف و
چه کینوسنی سینگام جسدور	صاحب ماردم بیم صیدان کتور
سردم مکرتم هر کاسی نور به	چرخ آسا دشت هون کلام نور به
کلی دم جت خان ماورم بولار	بو لیمکک عین ایش ایدوار
شوان مکرتم سرسوزم آودا	تیزتر جت جین شفا رجه تودا
ستفن نطق سر بنجه با لم	شاداران لا قید جها ناله لم
و بے حلقه نام کیشام نه خو	سیرین شاداران طیار تیز و
هر پلی کت به مکر دم گذر	اداریم نی جت به قیصر
رینزه ریح جیام مکر د آخیز	بر طور جوشوان شیم و پازیز
شون با م نی شیم و رینزدا	عس مکرتم چه پازیز و ا
نام راز باز بیم سونه کیر بنیم	هرتا جوان بیم و کله پیر نیم
وینیه سکا قلب به نام کردن	ایسه پیر و سر هم کردن

—

۱۰۴

آرزای سعته مرتبه عالی
 مستقی باشی شاهانه سرتان
 چند خوش زین دست آید
 سعادت به شو سعته مشهور
 افلاطون نامان از بطور دستور
 او ان بیان کرد دنیا تمامه
 هیچ مورد ز ویر دام بوت صفا
 از ل تا اجم بر آیدن کارش
 دانایان با زرار او ان کسان
 خانه نیش تو تو تر و سفا
 با زهم برز اشقیع نامه از فغانیویه گلد از پیری نیاید و کلا قطع
 شعر برایش سفیر ستمه دالیه نام این در دست نیست ملامت
 شخیص

پیری کرده پیری کرده پیری در بجز زحمت کرده

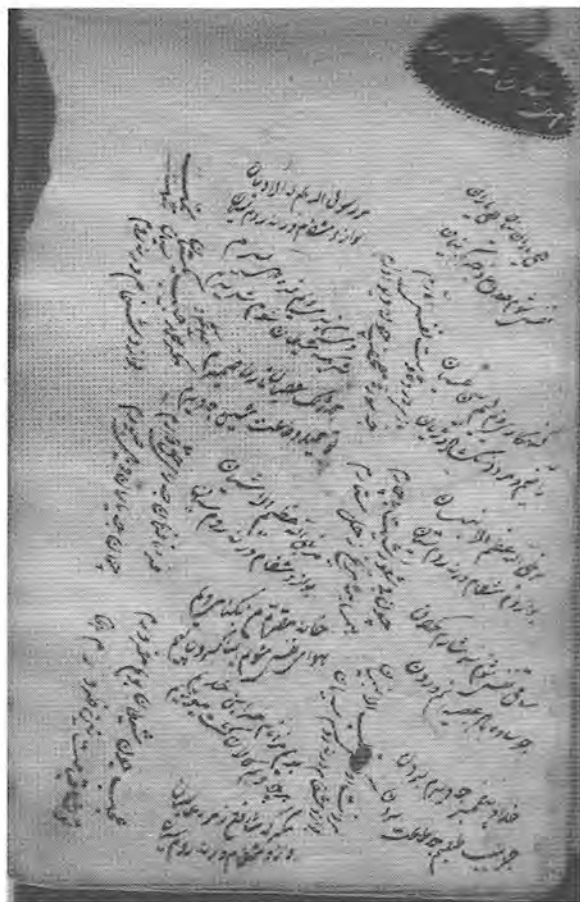
حاشا

میرزام پیری که میرزام هم پیری
 نسبت ظلمت دای نام پیری
 برهنه که پدیده پیری زحمت
 پدیده پیری لان جا بر زن پیری
 اعلامت من مقام پیری
 آمانتی بخش ما پیری زحمت

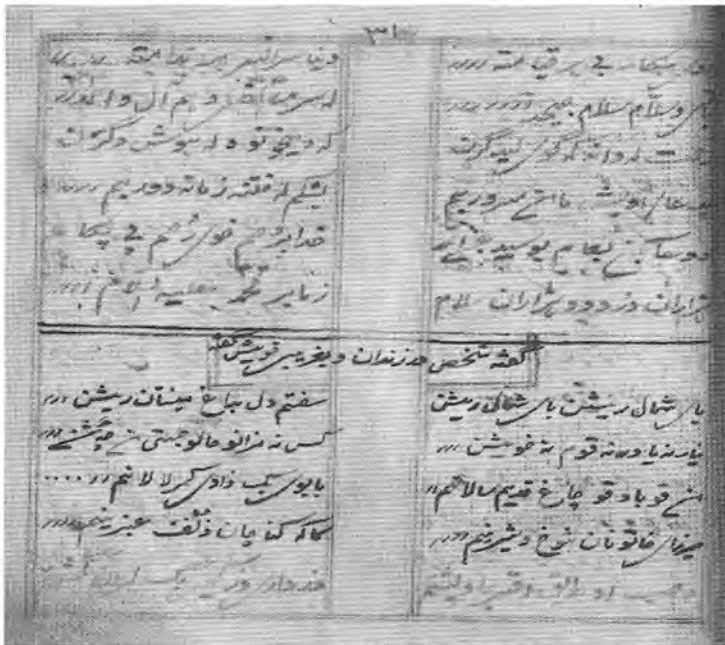
نوا

شيعری شهاب نه که شکونى عهزیز و سهوزه نه حمده نه لای ماموستا نه نومر سولتانی

شعیری خانه نه که شکولی عزیز و سهوزه نه حمده نه لای ماموستا نه نوبر سولتانی

شعری بای شه مان ریشتم له که شکونی میرزا موجه مهدی سه قده تی

کوتایی شیعی بای شهمان رنشن له که شکونی میرزا موجه ممدی سه هه تی
له لای ماموستا نه نومر سولتانی

ویندی دستنوسی داستانی سولتان فیبراهیم و نوش نافه رین

دوم شولین بجا کت ساری	۹۳ هم بیون بکار حضرت گنداری
چو بوز ایندیخ شارشین چاره	تومان آردون بی میرفته اره
ایز جگه آخون بسری گوزارن	دایم چمن گل باچی بهارن
بیشه تیدا پدیت یو مانع	بوز بسیران بسیر یو گلویان
بای قهو بای اولاد آمان	بجانو شوریم دله بریان
بانوش آفرین به سیران گل	بجانو توجا به آره زور دل
دین بسیرت سلطان ابرام	نکر ایش بو حواد نردایم
خبر یافته شتراده از نا پیدا اشدن نوش آفرین و برزن ریزان	
خانای دنیا پنه تا نوبه یو	گرده لول آسامیو بسیر و
ای دنیا یی پاشتم ندر او تیاو	بایج که بد دنیا اول ککر و شتر
خانای دنیا نجو بکر	ای راستان و اچم پر اوزن تا
پاشین بسیر وقت مرغ خوش	سلطان رنا کون کلوی کت
هو اگر ت به عدار روج بالاکو	تشی پین بسرای قهر سلقم کو
باندرکت زمان اما یه پارس	اچم بیسته آرام نیه و زین
سلطان هموریز آرد نسیمو	تشی رت و جا ایز حرم سار ایز
ارمینه گبلا فر قهر و جیدر	شای رت افرینغ نمبو پیدر

ویندی نوسغدی یه کهم

بترقیه جز دهنده در او بر
خیالک کون چند ندر اراک
انرا ابراهیم بزرگین جوم
شاک بدقتت در کینه جوه
به گزوه گزوش انجو گزاه
شهره اید در ای بر دانه
چون کوه ابر ز آود و سر در
بوتور د انفرق شهره با خوشی
همچو کیش و رو کفت تخت ناک
هر درینا نرودر تخت خولوناک
دانه فرق سر و یویدر در
گفت نرودر زمین عرش نایبار
سپاو کیت یار مجموع بر دوش
شاید کون شهره بدر که رب العالمین
گوش از بد استن خاکی شان قباک
شیشه و دوان دفتر شایه عشق
بهر آن کیش دور شیخ صفیان مشق
بهر آنکه باران دان عشار
شهره دانش یا حتی جبار
خوارین شهرت تاکت تیار فرد
با خرد به خواب آلا دارم در
امیدم بتون پوزر شایگان
یادزه خاکی شاه گم کعبه اراک
بدر تو فیقم

وفندی نوسخدهی یکدهم

بدهوش کنه زمین	
ش زاری ستوان تا تو	
زارک نهانه با بوش	
ری کسان رو نده رچار	ن در سر ایا
کردیم را آن منزل منزل	مدمد مشوق نهانه عادل
سرفه و لب دریا آوردیم	طی بر اهل منزل طی کردیم
ن دریاوه نخیل و دو ان	بلوایم و کشتی را ای دروان
ای تراب سرا آورد و شیت	ز لجهی اقبال ز بخت بر گشت
رعضب و تعجل تار	سنگت بر میان آورد پلده
تبی خان بده و هر از شوق	سرد او کشتن تقدیر شوق
کنج مال غرق با غرقاب	تخته تخته ز کشتن روی آب
مان و دست یک تخته باره	ه زنگه رضاش بای کرم دار
ای تخته چوب ایمله آورد	و میلان ویش تک تله فرد
یایم خجل زای مسکانه	دش چون مرغان بکشینه
بار تو و اچه شرح حال بیت	ایدن شرح حال و اتم بریت

ویندی نوسخدی دووهه م

<p> زردی دریا به امیته سنگ غرق بود دریا می شورش آینه تامی غرق به فطایمی سنگ ز روی یک تخته برجهی بفر حییم طان محمد وزیر خاقل میاد او عرش آه سرد عان من هر ویطوره و دیده دیم دیم بورس پیش میون نکلین فراموش تا روز محشر گمراهن دردم نگردن کاری به رضای بو بجیم و سر وقت سلطانین لالان ز در کای نامی محظوم تخته چوب کم و سر و کلاه پارچه تخته چوب یاوا جنگل براندان تشرف و جنگل برودن </p>	<p> مرواری مرجان فروزه خنک قاطره اشتر اسین تند خیز فرش فروزیت خدیجه نیلین بلی و میلان دمنده داو اول شمراده فرزند خاقل ز روی دریاوه او مورین از ان گوش دران و کفیتیم ضای بلی سایه بویک ری کردم هر کس نصیحت من دید شمع رحیمار و میلان بر العین هر کس در دلو او دم نمای گرم دارو </p>
---	--

۱۷۰۸

<p>آخر مردن مرگ جاود نین بابوم طیمورخان یوم محمد سلیم الحسین حاضر کرات مقام غصه هر روز زمانه جاوید دایم دلگیرم خم بخالان ترک خانان خیال کردیم معبود بخشین لیم نکلین وقت قسمش هم دم من و رای خدا بو این پریم ز سر تا و پا بدروم جواب منکر و نکیر ایشان بوز لازم رزق گوارا رجا بر خسته صلوات بستم ز ما باد برت برودان علی زده ابراهیم بخط صغیر بلذره لیم علیا شمس عباس شهر ۱۲ در ۱۲ ۲۵</p>	<p>بیت بیافا بیان گفتار قدیم سران تمام ستم به سفید وینه عهداران وردم ز غلط تا و پا اشر نذر</p>
--	---

ویندی نوسخه‌ی دووه‌م

(۱۸)

زده خیر تو بگفتند ای خیر کوم زاده حامد
 سرم با تو خرد آری خیر کوم را کج و ساجد
 میباید میسازم آدم بجا سنگترا خود را

خانای قوبادی

خانای قوبادی کج خاندان قوبادی له
 دل عیسی ده هم خیر بد را میباید
 خانای قوبادی کج ایتری نه بوی همه
 در دست طوفانی ده توده اشرف کمانی
 ادبی آقا نمونه نیکه در دست طوفانی

باغ شمال ریسن ... سوخته می دل بر داغ اندیشه تان ریسن
 نه بار نه یاد در زخم - خویش کس نه زان حال من چیشین
 له عاجز عاجز بیم چه بیرون بیم سر کج تو نه لان با له زخم بیم
 قباد دخت حاجت قیم سالان بیم با بوی بگنا دان کمر لان بیم
 میرزای خا تو کان شوخ شیرین بیم کاکری کنا جان زلف عین بیم
 صاحب اوتاق اقرباد بیستم دستگیری سدر بگلان بیستم
 عین بگویشید میر جا فایم میرو ده کی سای جان زلف کلا فایم
 بوز مالادین جان شیرایم با میدوی دولت روم و ایرایم
 قوچ سر نه بیج دای هیم با فایم شیر صفه سنگین کوی نورد زایم
 خازای ده داغ بر نه کوم کولادیم استادان جعفر مع جوی سیلا تادیم
 تکیه می راه داران سنا می سما و ایم دفتر داران سرجی کادایم

له که شکونی مینای شکسته و نه وراقی پهریشانی نه جمه دین مه لاه

(۶۶)

دوشی بالا دوس پیراوانا نم
 تیرک ترا نام شیرین سوارم
 بهار جلد بیخ صد کرده مال بیم
 هو باد قو حیا کوی نه دسوارم
 سلطان کارون میرسیر نامم
 میرسیر جلد کیر لای هفت آشورم
 ایستاموه ستاخ کورلی با دونه نام
 بر وشره خورد بیه و بی هفتادم
 افتاده دزه بولن خا طر مشحوم
 نه دهی امیر خان بجه با کرم
 ایستاد و گردان قهری قاپی مرادم
 ای باجی شمال به حبه و حاله
 به لاشی زرد لوی به نالقه یمن
 به جادهی جیان ز در نه کا خوره
 به کلوه لای و راهت نام سالانه
 به شوم به سیرت نه زلف نه حاله
 به کارگردن سبلی کمارانه
 ای باجی شمال قوه زده لیلیم
 هر ضعی حبه و حال ای داسیران
 گمان به مشقات قوه دنا بیاد
 ماجرای سیرم سکه می سیر و دم
 با حبه نوتول شامان نادان زمان
 تاملان لای شامان نوبهوانا نم
 نه درین به دوشی روی نوبهوانا نم
 جلد ای سیران هشتصدی نه دلال بیم
 نه جی جلد کیش باغچه و حبه وارم
 هفتاد و یک واکف پنج و الماسم
 له طغنی بیان یا نه خا لیرم
 به حبه خا جی با حبه لا نام
 دین لای تاران با شعی زها و دم
 تهنه دانه لال شده باره لیرم
 به خورش بی نالین افتاده یخاکم
 ایله می با لیرم بیوج خدمت و بادم
 یگونی می برگره زردی جمال
 حه ناله ای کوسار سته و سترتی حتم
 یگونی می سزار گدا ده دستور
 به عیش واده لای میره مالانه
 به به ردهی ره نگهین تحه بی ره حاله
 گمنا دان سسر کز ساسی مالارانه
 دیندی عاره بان به تو ده حیلیم
 به به بی اوطاق گملا دهی میران
 سرحی من و تو مقصودی زها و
 معلوم به حیلای خانمی سینه بیم
 به و انده می گریمان سز کمن دامان

۵۶۱

صفتی و سگیزی من زندان ارجایه یاران یا میان بگروه بان پیدا
مندی که کراتت محاسب کو دم یاران سلاست او این مردم
بر داد و نفعانی قوبادی

تشنه هر دم که در وقت است	بخت شکر بر کلام خایه
بخت که بگریم از آن وقت که	هر زمانه در آن وقت که
عالم در پیش از شوق و خوشی	موسسه هوس است ما نوسیا در بار
یار ما شام که از آن کلاک	شده تا در مهم بودی اهل
خار و ایدس ساخته سال که	هر کس باید در کتف کتف است
انقدر ای که در مشورت	هر کس ای که در مشورت
دوره شهر است که در نظر	جان نای مقدم جان نام که در
کام کرم که با هم که	شبه که در آن که در
یا کسب آدره جانان چنان	سینه سوزان دل زودمان
در جلا که در دست	در روی ساراز که
آینه که در آن که در	در مقدمه که در
در آن که در آن که در	داین که در آن که در
بر بخت و از این که در	بکره چرخ که در
عاقبت کرم و در	گوشه که در
این که در آن که در	صفحه که در
ترکیب بر آن که در	صفحه که در

۳

(۷۰)

در چنان بیساده نشینیم چشم ای مالان سر روی سیدگی لاجیم
 بدست قطران بسج و خوردن بر و شرط بواجان که کوشه ببردن
 با جبهه بد جاهدان قوم و خوارباشم او چنانکه سوار له میدان بشم
 امانت فرض لوطه های به هارن ارده چینی بسیر قویم هارن
 هر که گره سیر تا مان لعلخ می هر که روی کوزه سار هر با بو باغی
 هر که روی خاکین هر که توی طاره قزاقان به کار دستگام دیاره
 خدی دستگوری من ندان له چیا باران یا بیان بگرددان پیدا
 چندین کرامات همجا بست کردم
 یاران سلامت او امن مردم
 = دینک خانای قوبادی =

در لیغای نایف ... ز لیغای سر روی ده روی جوانی
 در شیوی بوی سر بست ده روی پیشام ریزی بست وینه ی سبای ایرانی
 بر و شیوی خوش استاد مانی بر یوزه سر روی ده روی قطران
 بر ذرا گنگ دکک تیزه هر کس کمانی بر روی هر کس کمانی لاهوت سکافی
 علی عینی دکک مین کشا زنی لانی به بی چیرا گری ستره لای شیروانی
 انف الف نقش استاد مانی خار حق به وقت عطری ریمانی
 دهم قطره های نای نای زینده گانی دکک یا قیق کرده و روانه زمان
 گردن ده کک بچیر با روی کمانی بر حوت سبوی باغی چنانی

هیلای سحر با بستان
 خااست حنت ددی همی صنغانی

خانای قویادی

ز لیلیای نامی	...	ز لیلیای همزه ز دوری جوانی
ز لیلیای بیخ بر است دوری پیش	...	بر می بست زیند و سوسای ابراهی
سر به مشهوری توی استاده دانی	...	پیر یوتی سر و سوزید و طیار فن
سیر الکت و ده که تیری بر کن مکانی	...	پرتوی حرکتی سوس لاهوت طانی
عین عین و کعبه شایه لانی	...	ب پیچید آگری ستم لای سزانی
انف الف نفس استه و دانی	...	عازر آفره و کنی عطرین سیمانی
دوم ز لیلیای نامی سوزید کانی	...	گیاه امانه مید سوسال فانی
عین لیلیای سیم بر شمس کانی	...	و در کس باقی کوه در دایه کمانی
سوزید و ک کوه سوزید کانی	...	حیو سوزید و باقی جمانی

هیوی سحر بالستانی

خانای حسته دوی سیم صافی

سالم کرد میان دور	...	دلین دور تو طریقی عو
ز لیلیای تو دور تو سحر کی طر	...	خاطری من طریقی سیر الی
ساز طریقی تو له باوه دایم سیر	...	طریقی تو و طریقی ستم
فقط با سحر سحر ستم	...	با سحر سحر لیلیای و کس تو
پیر طریقی سحر کوه لیلیای ستم	...	دانه زنی طریقی ستم
سحر ستم ستم و دانه دانه ستم	...	سهر ستم ستم ستم ستم
سهر ستم ستم ستم ستم ستم	...	سهر ستم ستم ستم ستم

و سهر لیلیای الا هو

بایں حال ریشی و دتی خانہ یقوی خدای

بیار تیرا ہر ہر قوم ، خوشی کس غلامی حال ہر جیسے
 ارہا ہر حال ہر ہر قوم ، خوشی کس غلامی حال ہر جیسے
 قبا و قبا ہر ہر قوم ، خوشی کس غلامی حال ہر جیسے
 میرزا ہر ہر قوم ، خوشی کس غلامی حال ہر جیسے
 صاحبی اور قبا ہر ہر قوم ، خوشی کس غلامی حال ہر جیسے
 حیل بگویشید میر جا نام
 ہر ہر قوم ، خوشی کس غلامی حال ہر جیسے
 قوج سر نہ میرج وای ہر ہر قوم
 دارای دلائی ہر ہر قوم ، خوشی کس غلامی حال ہر جیسے
 بکیدی راہ داران شہای سوار نام
 بکشی بالاکس پہلو نام
 شکر تر انعام شہری سوار نام
 سہارہ پہلائی ہر ہر قوم ، خوشی کس غلامی حال ہر جیسے
 قبا و قبا ہر ہر قوم ، خوشی کس غلامی حال ہر جیسے
 سلطان کارون میر سوار نام
 میر سوار گیر لای خان اسکو نام
 ایستاق ہر ہر قوم ، خوشی کس غلامی حال ہر جیسے
 ہر ہر قوم ، خوشی کس غلامی حال ہر جیسے

۶۰
 افتاد و در دیون خاطر پیشین
 نه دهی امیر خاں بجهت بد باکم
 ایستاد و گردان قوی و باهیم فرازم
 ای با کوشش ای به جسته و حاله
 به لاسکته نه دردی نه تا کشته یمن
 به لالی کوسا رسیده نه سر زشتی است
 به جاده ی چمان در نوکا مورد
 به کلبه لای ده راجسته ناکمالان
 نه ستریم نه سیرسته نه زلف نه حاله
 به کجا رگزدون شای کارانه
 ای ای کمال خاں خرد ذوالکرم
 هر طرفی هسته و حال امیر و اسیران
 گله به دستکاسته فرود نایزاد
 ما جرای سیریم مسکی سپیدیم
 با جده نه قول عظامان ناده ران زمان
 نه خنای نه شاد و نه پیشین به علم
 بدیش قظران بر شاو گردت
 با جده و جلالان قوم و خاوردشم
 آمانت فرزند بود و ضلعان اماران
 هر که گرده سیر تا بان لیلای بی
 هر چه روی خاکس هر چه روی خاره
 هر که در دیون بکار دسکام دیاران

(۶۲۵)

نبوی هفتم
 با قلم بذات قادری قیوم هر چند کج کردارم به آبروم
 قسم برانت یا که امید کنی از کیم به منت راستش هر ایدون
 نوزده نگاه نفس آمارون بقدری بیطان شوم بدکارون
 کوهی که کاری به ارادهی توئی کسی چه کارون جان و جان کون
 گویند به زانت گشته کرده دینت کسای کسین به کج شغبت
 باره به حاجت سیدی سرور چه زانین تحت هایدن
 چه سخن حساب فریادیم کو با جیم جیم ویکسیم کرد
 و در نه زانت جلالی راست تو
 مکر دم روی حسین شطانی تو

داعی ملا محمد زهادی
 نامه نوشتیم با دار از دل اگر شود
 دور است هر چه نامه در میان چون دارم
 و در گویم نادر دم در دل ترا هرگز برات
 دل میم است از زانت چون درای غور نگارم

— ۱۵۰۰ —

از خانای قویادی در مورد جسد خانان چاروقا

چهار تن از جنود و دربار	بر سرشان مان در بیان کرد
نامش بود او که در وقت	صد پاپ با پیش صفان کرد
نقدی مقلی نان کس بود	مستجاب و کلمه فرزند
هر که ای چون من پیش کرد	کردن بد و صفت از گوش
هر که پیش از من شو نام	من غمگین و کشتن مردم
در زمان بود نام مستورین	خدمت سنان در درون کون
برگز نام در چون می نوی	خانان مقلی لفظی فانی

هر که پیش از من شو نام
بگسترایان توتم زور

در وقت خیزم غاب آن ای بر او می چاروقا

۷ جمعی برین صافی

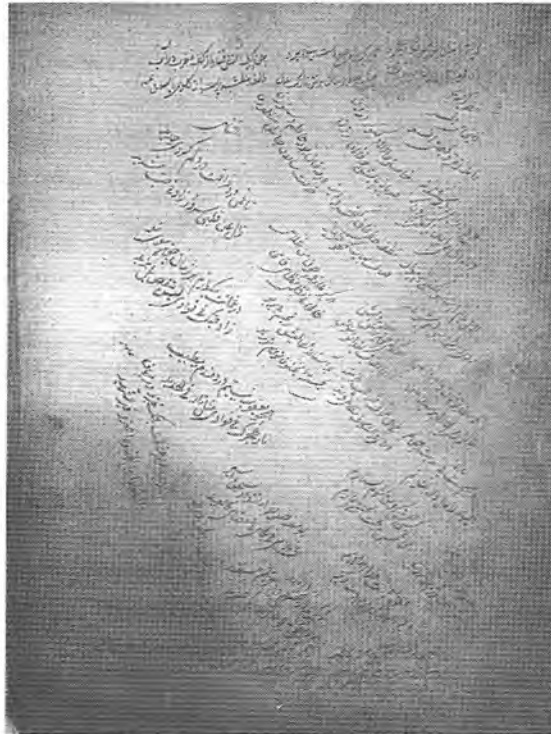
در کتب

۱۶۱۶

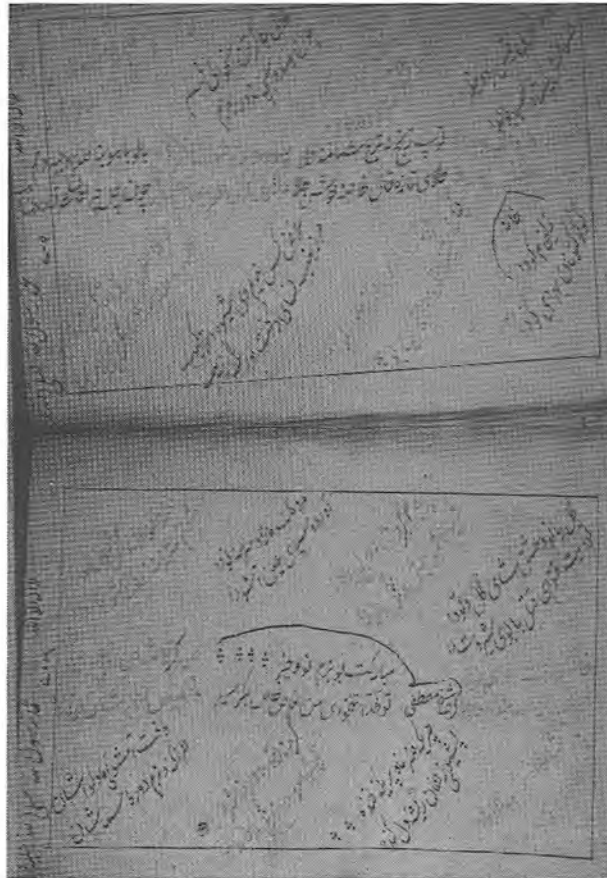
مستجاب و کلمه فرزند
کردن بد و صفت از گوش

مستجاب و کلمه فرزند
کردن بد و صفت از گوش

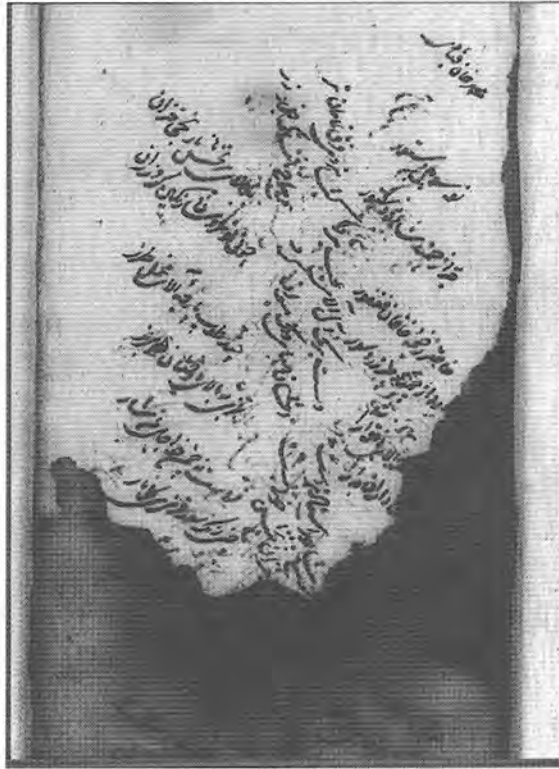
وینده دستخه تی ماوستا مهلا می الدینی سالی

هۆنراوەی عەبدوللأ تەرژەن لە کەشکۆلی مەلا محی الدینی سألحییەو،
لە کاک غەفار نیبراهیمی (سارۆیی) مان وەرگرتوو

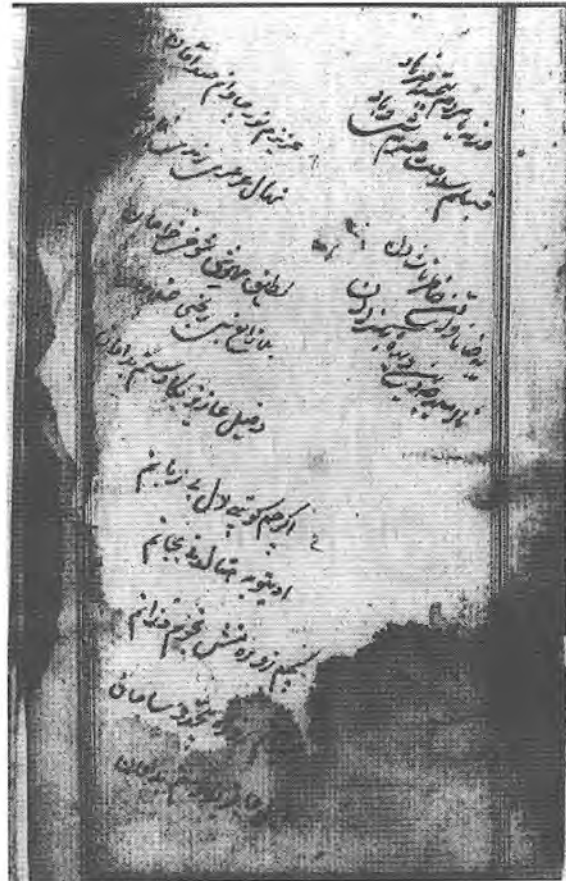

که شکولی مه محمود پشای جاف

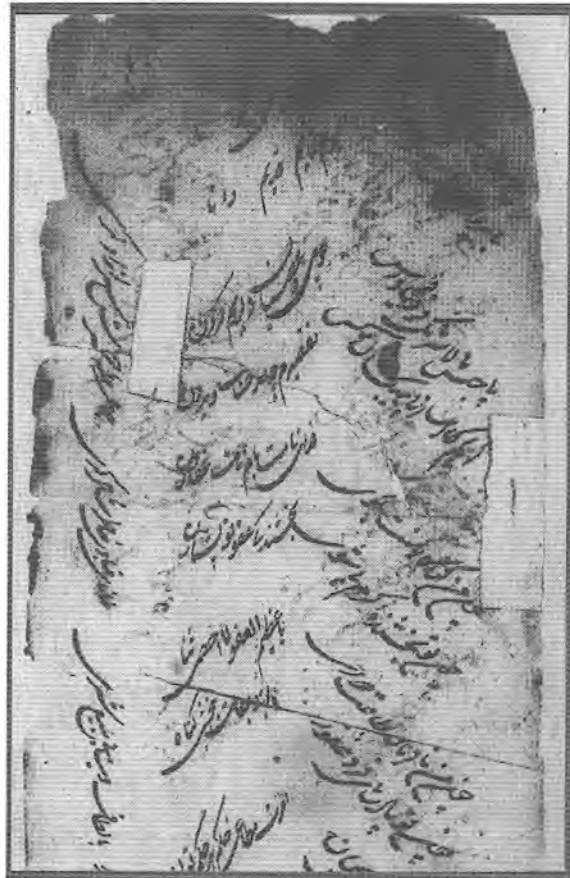

چند لا پیرہیک لہ نسخہ ی بہرلین

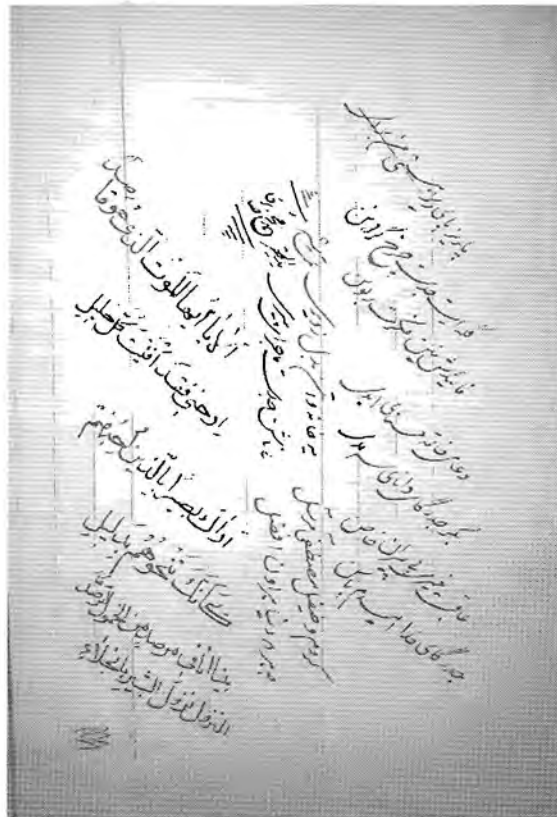

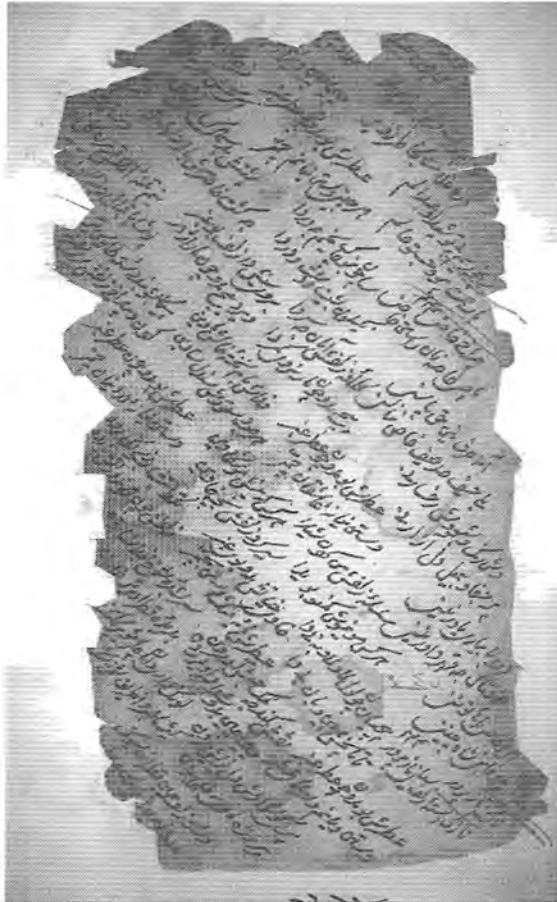

هونراوهيهك له كوتايي دستنوسى داستانى يوسوف وزونه يخا

دهستنوسی نهدو شاعرانهی ماموستا موجه مهده علی قهره داغی بلاوی کردووه ته وه

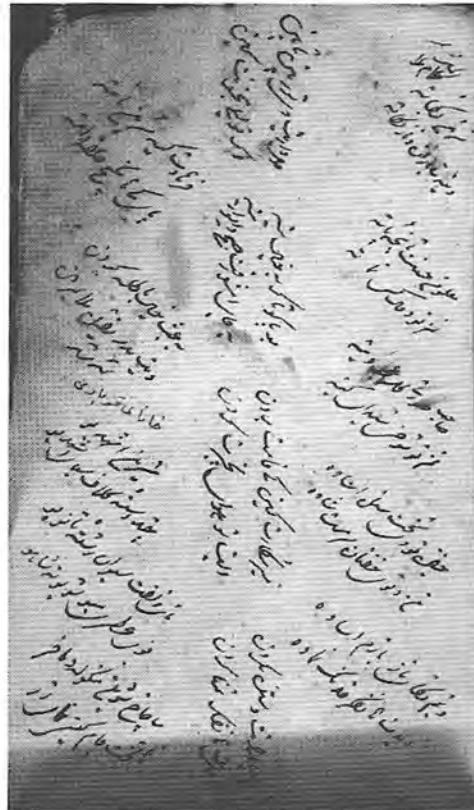

Handwritten text in a cursive script, likely a manuscript page. The text is arranged in several columns and appears to be a list or a series of entries. The script is dense and difficult to read due to its cursive nature and the dark background of the image. The text is written in a dark ink on a lighter background, and the overall appearance is that of an old, possibly leather-bound, manuscript.

دهستنوسه کانی لای ماموستا حه کیم مه لا سالیج

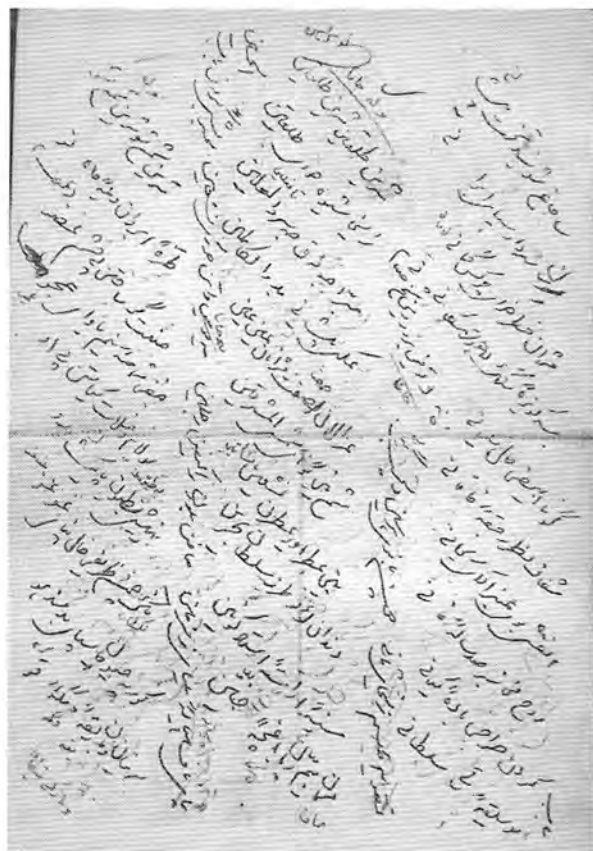
۱
فرد قیامی
شهرت فزکان
از فتنه خواران
پسین بپوشه سینه
صورت شسته زارم
عزم ارکان
شعبه و رفیق
چون طافون

فرد قیامی
شهرت فزکان
از فتنه خواران
پسین بپوشه سینه
صورت شسته زارم
عزم ارکان
شعبه و رفیق
چون طافون

باب
 اگرچه خواندند حکمت
 قلع کل شیئی مع برادران
 نزل نزل برید برادران
 طایفه او سوار و برادران
 قاتلهاه نفوذ قتل شاه
 با اهل الکلب نوبی قتل
 و اهل احمد در کشتار
 نزهه و قیاس مع سنا
 لا شکت از کسی که
 برین نزهه قوت بر کج
 شیخ طهری بی زورند
 صحت محبت نجیب
 علم اسرار از کلمات
 بی تو خاست سوراخ
 با صلح بی شبانی
 با هم در آن وقت بود
 روزی که کاس از کسب زکات
 علم اسرار از کلمات
 بی تو خاست سوراخ
 با صلح بی شبانی
 با هم در آن وقت بود

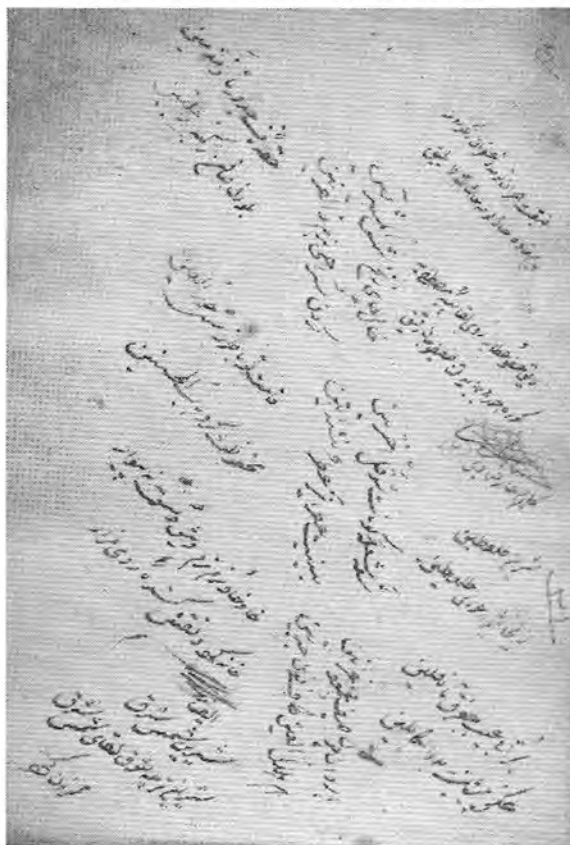
Handwritten text in Persian script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and covers most of the page, with some lines appearing to be organized in columns or sections. The script is cursive and characteristic of historical Persian manuscripts. The text includes various names and titles, such as "خانای قویادی" (Khanay Qoyadi) and "خانای قویادی" (Khanay Qoyadi). The document appears to be a record of events or a list of names, possibly related to the Qoyadi Khanate. The text is written in black ink on a light-colored paper. The handwriting is clear and legible, though some words are difficult to read due to the cursive style. The text is arranged in several columns, with some lines starting at different points across the page. The overall appearance is that of a well-preserved historical document.

Handwritten text in Persian script, likely a manuscript or a collection of letters. The text is arranged in several columns, written from right to left. The script is cursive and dense, typical of historical Persian manuscripts. The content appears to be a mix of prose and possibly some poetic or administrative text, given the title 'دست‌نویس و بدلگه نامه کان' (Manuscript and Exchange Letters).

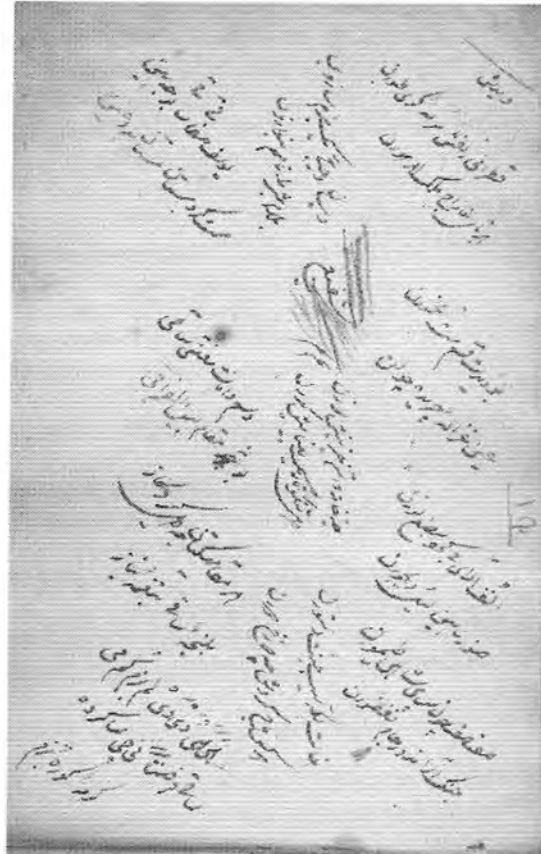

The image shows a page of handwritten text in a cursive script, likely a manuscript page. The text is written in dark ink on a light-colored background. The script is dense and fills most of the page. There are some larger, more prominent words or phrases that stand out, such as "کلیان" and "کلیان" (Kalyan). The text appears to be a mix of prose and possibly some poetic or religious content. The handwriting is fluid and characteristic of a specific regional or historical style. The page is oriented vertically in the image, but the text itself is written horizontally.

دهستنووسی عزیز تورکمانکهندی (بوکان)

The image shows a page of handwritten text in a cursive Persian script. The text is arranged in several columns, with some lines written horizontally and others vertically. The ink is dark on a light-colored paper. The handwriting is fluid and characteristic of the 'Shikasta' style. The text appears to be a collection of notes or a list, possibly related to the 'Beh Lugeh Nameh' mentioned in the header. The page is numbered '539' in the top left corner.

هونراوی ساعی کاران نه لای ماموستا موجه ممد رهشیدی نه مینی پاوهیی

به نگه نامه گان

به نگهی موئگی نه وه گانی سه بیید نه حمده به گ

بدنگه نامه‌ی سالی ۱۱۳۰ ی کۆچی

هذه تجره اصلیا ثابت و قویادی
للسواء

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله النعمة المحفوظ هو ولد ابراهيم اسمائیل
والمحفوظ من ولد اسمائیل کانت واسم من بولک استه تریشاد
المحفوظ من بی بی قوادی واسم من بولک استه تریشاد
خواری من علی مسلم و صاحب السببه و جمعه شریف علی بن ابی طالب
و الصلوة و الصلاة علیها و السلام علی الطاهرین و الزین طههم و صلوة علیهم
لقد عرفت ان فی الدمام و شمسه التیما و اولاده الی الیه ان اکره
السلطان و عیال من امره علیهم ان من شیء شیء طاهرین تالیما الصالحین
المسوقین فی غیرهم عند ربن و القدره کمه روز من ستمینهم
شده بی بی لایق استه تریشاد استه تریشاد و ده تریشاد هم
تدقیق استه تریشاد هرا راه هرا من صاحب و صل و صفت هم
ان سید زینبا بعد از زینبا زینبا و زینبا زینبا زینبا
ان فی ستمینهم تا بشماره صاحب که مدعی و ذکر شده سید استه
سطح هرا ستمینهم و ستمینهم ستمینهم و ستمینهم ستمینهم
نیا و کبره و ستمینهم ستمینهم کمال هرا ستمینهم ستمینهم
تولی ستمینهم ستمینهم و ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم
و ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم
سبا و ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم
از اولاد اسمائیل طهرین و نوح سایل ستمینهم ستمینهم ستمینهم
سبت ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم
سبت ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم
تصاندها و ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم
فردان ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم
بکره ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم
تباری و بابا جان من باشد و اولاد کتیک چه ستمینهم ستمینهم
و اولاد کتیک من باشد سبت ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم
سبا و ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم
فتمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم ستمینهم

تورههدهك به دستخه تي سه بيد تاهري هاشمی

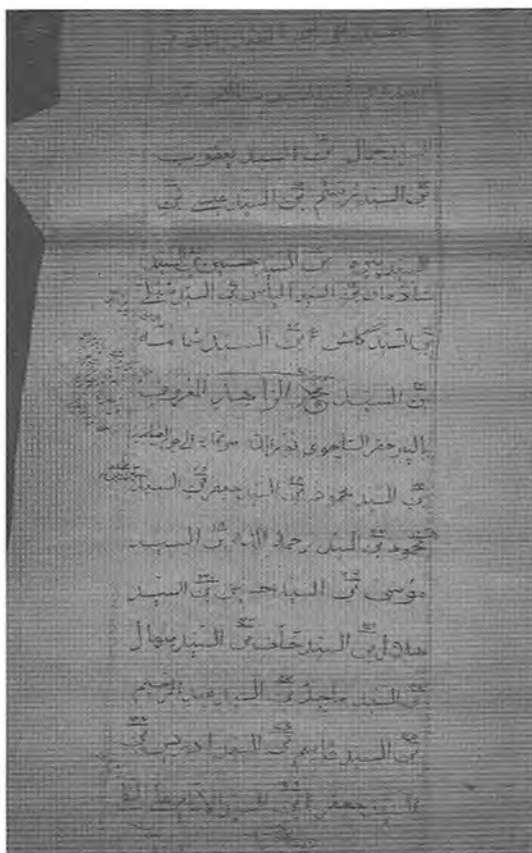
بہ لگہ ی موٹکی قویادیبہ کان لہ سالی ۱۱۰۳

به‌نگهی مونکی قویادییه‌کان له سانی ۱۱۰۲

به لگه دی مولکی سانی (۱۱۰۸ ی کویچی

به شیکی تری له توره مه نامه ی نه وه گانی سه بیله نه حمه د به گی گه و ره

چهند وینه یه کی ناوچه ی ناراو

تهنگی نه ژدیها

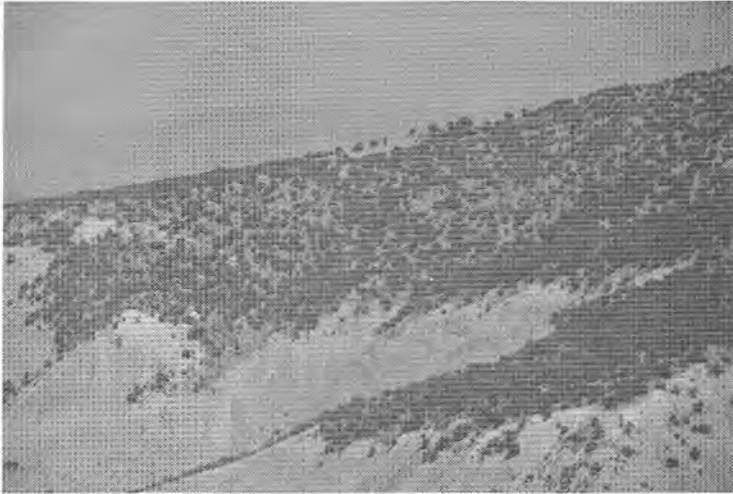
تهختی خاننا

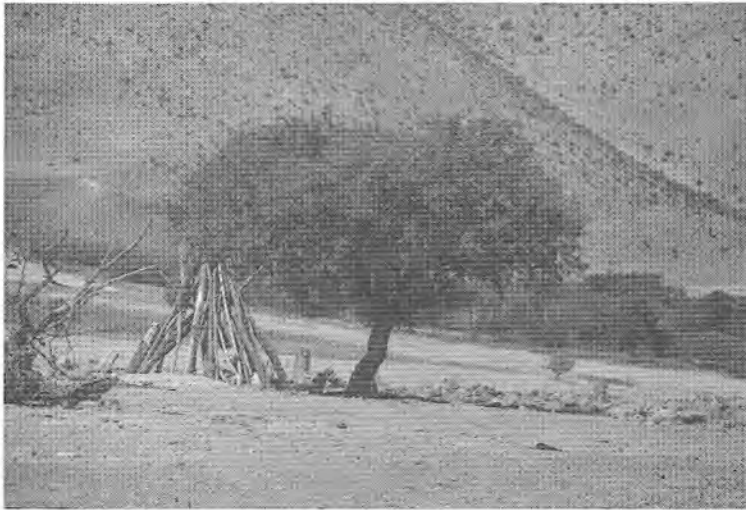
كانییهك له ته نیشت ته ختی خاناره

له ناو نهو زمویییهی كه ته ختی خانادا تیډایه ، جوریك خستی تاییه ت هه یه

ته ختیکی تری خاننا نه سهر نه م کیوه بووه

گوپستانی (بانی گومگان) نه گوندی بانی گومگان نه ناوچهی ناراو

به شیک نه زموی و زار و گونده کانی ناوچه‌ی ناراو

سه‌چاوه‌کان

کتیب:

- ۱- بوورژاندنه‌وهی میژووی زانیانی کورد له ریگهی دستخه‌ته‌کانیانه‌وه: محهمهد عه‌لی قه‌رده‌اغی - به‌رگی یه‌که‌م، چاپی یه‌که‌م - کۆمپانیای چاپه‌مه‌نی (ومیض) - به‌غدا - ۱۹۹۸.
- ۲- بوورژاندنه‌وهی میژووی زانیانی کورد له ریگهی دستخه‌ته‌کانیانه‌وه: محهمهد عه‌لی قه‌رده‌اغی - به‌رگی بینه‌جهم، چاپی یه‌که‌م - (طبع شرکه‌ الخنساء للطباعة المحدودة) - به‌غدا - ۲۰۰۳.
- ۳- به‌شیک له دیوانی حه‌مه ناغای دهره‌ند فه‌قه‌ره (تالی): کاروان عوسمان عه‌لی - چاپی یه‌که‌م، چاپه‌مه‌نی گه‌نج - سلیمانی، ۲۰۱۱.
- ۴- ته‌نریخی جاف: دانراوی که‌ریم به‌گی فه‌تاح به‌گی جاف، لی‌کۆلینه‌وهی حه‌سه‌ن جاف، چاپی یه‌که‌م، ۱۹۹۵.
- ۵- حه‌دیه‌ی سوئتانی: محهمهد عه‌لی سوئتانی - به‌رگی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی محهمهد.
- ۶- جغرافیای تاریخی و تاریخ مفصل کرمانشاهان "ایلات و طوایف کرمانشاهان": محمد علی سلطانی، جلد دوم - جلد سوم، چاپ دوم، نشر سها، تهران - ۱۳۸۱.
- ۷- خوسره و شیرینی خانای قوبادی: محهمهدی مه‌لا که‌ریم - زنجیره‌ی ژیانده‌وهی که‌له‌پووری نه‌ده‌بی کورد - ژماره ۲ - له چاپکراوه‌کانی کۆری زانیاری کورد - به‌غدا، ۱۹۷۵.
- ۸- چیرۆکه‌ شیعری سوئتان ئیبراهیم و نۆش نافهرین: خانای قوبادی، کۆکردنه‌وه و دارشتنه‌وهی حه‌مه‌رشی نه‌مینی، چاپی یه‌که‌م، دهم‌گای چاپ و بلا‌وکردنه‌وهی ناراس - هه‌ولێر، ۲۰۱۱.
- ۹- دیوانی پیره‌مێرد: نومید ناشنا - به‌رگی دووهم، چاپی دووهم - چاپی ناراس - هه‌ولێر - ۲۰۰۹.
- ۱۰- دیوانی ره‌نجووری: لی‌کۆلینه‌وهی محهمهد عه‌لی قه‌رده‌اغی، چاپی یه‌که‌م - چاپخانه‌ی (أفاق عربیه) - ۱۹۸۳.
- ۱۱- رۆسته‌م و جیهانگیر: و- عه‌لی که‌مال باپیر ناغا - چاپخانه‌ی ته‌ره‌قی، که‌رکوک - ۱۹۵۷.
- ۱۲- زانیانی کورد - نووسراوی: محهمهد سائح ئیبراهیمی (شه‌پۆل) - چاپخانه‌ی سه‌قز (محهمهدی) - چاپی یه‌که‌م - تاران، ۱۳۲۹ی هه‌تاوی.

- ۱۳- زیندوووکردنه‌وه‌ی عه‌بدال داوده و به‌رهمه‌کانی: هه‌رده‌وئیل کاکه‌یی- سالیح هه‌لاج، چاپخانه‌ی نارس- هه‌وئیر- ژماره: ۸۶۲، چاپی یه‌که‌م- ۲۰۰۹.
- ۱۴- ژبانی پیغه‌مبه‌ران "له‌ هه‌زهرتی ئاده‌مه‌وه تا هه‌زهرتی موحه‌مه‌دی خاتمه‌م" م- موحه‌مه‌دی شه‌ئماش- چاپی دووهم، انتشارات کوردستان ۱۳۸۲.
- ۱۵- سرود بادیه- در احوال و آثار شعرای کرد و لک و ئر- تألیف: استاد مه‌لا محی‌الدین صالحی- چاپخانه‌ی رستمخانی، مرکز پخش: سنندج- ۱۳۸۰.
- ۱۶- شانامه: فیرده‌وسی: و- سدیق بۆره‌که‌یی "سه‌فی زاده"- ناوه‌ندی بلاوکردنه‌وه‌ی په‌رته‌وه‌یه‌یان ۵۸- سنه، ۱۳۸۴.
- ۱۷- شیرین و فه‌هاد: میرزا شه‌فیع پاوه‌یی- لیکۆئینه‌وه و هینانه‌سه‌ر رینوس: سه‌بیید مه‌مه‌دی حوسه‌ینی- چاپی یه‌که‌م- چاپخانه‌ی نوڤره‌نابی- ۱۳۸۳ هه‌تاوی- ۲۰۰۴ زاییینی.
- ۱۸- فرهنگ فارسی- کوردی (دانشگاه کردستان): ماجد مردوخه‌روحانی، چاپی یه‌که‌م، سنندج: دانشگاه کردستان، زمستانی ۱۳۸۸.
- ۱۹- فردوسی: محمدامین ریاحی، چاپ ششم، ناشر گ‌رح نو، ۱۳۹۲.
- ۲۰- کاروانی شیعی نۆبی کوردیی: کاکه‌ی فه‌للاج- به‌رگی یه‌که‌م- چاپی دووهم، چاپخانه‌ی حسام- به‌غدا، ۱۹۸۰.
- ۲۱- کتیبی "که‌شکۆنی هه‌ورامان": مه‌مه‌د ره‌شید نه‌مینی پاوه‌یی، به‌رگی دووهم- چاپ نه‌کراوه.
- ۲۲- کورته‌یه‌ک له‌ میژووی هۆزی جاف و باسی هه‌ندیك له‌ تیره‌کانی: گۆرین و ئاماده‌کردن و نووسینی: مه‌حموود عه‌زیز حه‌سه‌ن، چاپخانه‌ی نه‌وره‌س- سلیمانی، ۱۹۸۵.
- ۲۳- که‌شکۆنه‌ شیعیکی کوردیی گۆرانی- کۆکردنه‌وه‌ی: شیخ عه‌بدولنومینی مه‌ردۆخی- ساغکردنه‌وه و سه‌ره‌تا و په‌راویزنووسی: نه‌نومر سوئتانی- چاپی دووهم، بنکه‌ی ژین- چاپخانه‌ی شان- سلیمانی- ۲۰۱۰.
- ۲۴- که‌شکۆنی که‌له‌ پووری نه‌ده‌بی کوردی: مه‌مه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی- به‌رگی یه‌که‌م- چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی الحوادث- به‌غدا- ۱۹۸۰.
- ۲۵- که‌شکۆنی که‌له‌ پووری نه‌ده‌بی کوردی: مه‌مه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی- به‌رگی دووهم- چاپی یه‌که‌م، دهمزگای رۆشنییری و بلاوکردنه‌وه‌ی کوردی- زنجیره‌ی که‌له‌ پوور: ۶- به‌غدا- ۱۹۸۲.

- ٢٦- كه شكۆنى كه له پووڕى ئه‌دهبى كوردى: محهمهد عه‌لى قه‌ردهاغى - به‌رگى چواره‌م - چاپى يه‌كه‌م، دزگای رۆشنبیری و بلاوكردنه‌وى كوردى - به‌غدا - ١٩٩٣.
- ٢٧- كه شكۆنى كه له پووڕى ئه‌دهبى كوردى (كه شكۆنى عه‌بدولفه‌تاح): محهمهد عه‌لى قه‌ردهاغى - به‌رگى پینجه‌م - چاپى يه‌كه‌م - چاپخانه‌ى ومزاره‌تى په‌رومرده، بلاوكراوه‌ى ناراس - ژ: ١٤١، هه‌ولێر - ٢٠٠٢.
- ٢٨- كه شكۆنى كه له پووڕى ئه‌دهبى كوردى (گۆنزار و به‌هار): محهمهد عه‌لى قه‌ردهاغى - به‌رگى شه‌شم - چاپى يه‌كه‌م - دزگای چاپ و بلاوكراوه‌ى ناراس - ژ: ٣١٩، هه‌ولێر - ٢٠٠٤.
- ٢٩- كه شكۆنى كه له پووڕى ئه‌دهبى كوردى: محهمهد عه‌لى قه‌ردهاغى - به‌رگى حه‌وته‌م - چاپى يه‌كه‌م - چاپخانه‌ى ناراس - هه‌ولێر، ژ: ١١٧٤، هه‌ولێر - ٢٠١١.
- ٣٠- گۆنزاری كوردستان (قه‌صیده و موناجات) - ناماده‌كردنى: مه‌لا صالحى شیخى - انتشاراتى كوردستان - سنندج، چاپى پینجه‌م - ١٣٨٦.
- ٣١- له‌گه‌ڵ پینغه‌مبه‌ران له قورنانى پیرۆزدا: ومرگێرانی كاوه هاوړاز- (عفیف عبدالفتاح طبارة) - به‌شى يه‌كه‌م و دووه‌م - چاپى سییه‌م - نووسینگه‌ى ته‌فسیر، هه‌ولێر، ٢٠٠٩.
- ٣٢- له‌یلا و مه‌جنوون "خانای قوبادى": ساغکردنه‌وه و ناماده‌كار- غه‌فار ئیبراهیمی "سارۆ"، چاپخانه‌ى شۆان، سلێمانی - له بلاوكراوه‌كانى بنكه‌ى ژین - ٢٠١١.
- ٣٣- مناجاته‌ى جاویدان ادب كوردى: محهمهد عه‌لى سووتانى.
- ٣٤- میژووی ئه‌دهبى كوردى: د - مارف خه‌زنه‌دار - به‌رگى دووه‌م - چاپى يه‌كه‌م - بلاوكراوه‌ى ناراس - ژماره: ١٤٣ - چاپخانه‌ى ومزاره‌تى په‌رومرده، هه‌ولێر، ٢٠٠٢.
- ٣٥- میژووی وێژهى كوردى: صدیق بۆره‌كه‌یى (صفى زاده)، به‌رگى يه‌كه‌م، چاپخانه‌ى چه‌ر تبریژ - انتشارات ناجى - بانه كوردستان، چاپى يه‌كه‌م، (١٣٧٠خ).
- ٣٦- هۆز و تیره و تایفه‌ى كورد له كوردستانى ئه‌رده‌لان (ومرگێراوى كوردى و ده‌قى فارسى ده‌ستنووسى سهده‌ى نۆزه‌هه‌م): میرزا شکرالله سنندجى "فخرالکتاب" - ئه‌نومى سووتانى، چاپخانه‌ى شۆان، چاپى يه‌كه‌م، بنكه‌ى ژین - ٢٠٠٦.

- ۳۷- هه ئېزاردهيهك له هونراوهی فونکلوری کوردی ناوچهی گهرمیان: ههردهوئیل کاکهیی- بهرگی یه کهم، چاپخانهی الحوادث- ۱۹۸۵- به غدا.
- ۳۸- یوسف و زلیخا- بهرهمی خانای قویادی: بوورژاندنهوه و لیکدانهوهی: حکیم مهلا ساج- چاپی یه کهم، چاپخانهی ومزارهتی پهرومده- ههولیر، ۲۰۰۵.

کهشکۆل (دهستنووس):

- ۱- به لگه نامه و تورهه نامه کانی بنه مائهی قویادییهکان، سائی (۱۱۰۲، ۱۱۰۳، ۱۱۳۰، ۱۳۴۱ و ۱۳۴۶).
- ۲- دهستخهتی ماموستا مهلا محی الدینی سائجی له کاک غهفار ئیبراهیمی سارۆم ومرگرتووه.
- ۳- دهستنووی موحه ممهه له مین له (۱۲۸۳ه ق).
- ۴- دهستنووسی نه فوایی له سائی (۱۳۴۵ه ق) شیعی خانای قویادی.
- ۵- دهستنووسی مه محوودی کوری موحه ممهه له سائی (۱۲۹۱ه ق).
- ۶- دهستنووسی عه بدولره حمانی شیخ عه باس شیعی خانای قویادی و میرزا شه فیعی کولیایی.
- ۷- دهستنوسی یه کهم و دووم... داستانی سوئتان ئیبراهیم و نوش نافه رین، له ماموستا (حه مه رهشیدی نه مینی) م ومرگرتووه به سوپاسه وه.
- ۸- شیعی شه هاب له کهشکۆلی عه زیز و سهوزه نه حمهه له لای ماموستا نه نومر سوئتان.
- ۹- کهشکۆلی سۆزی نیشتمانی: ماموستا نه حمه دین مهلا (دهستنووس).
- ۱۰- کهشکۆلی شاکه لی: شیخ مه محوودی کوری شیخ سلیمانی کوری شیخ مه محوودی کوری شیخ سه عید رووتهی شاکه ل.
- ۱۱- کهشکۆلی گهرمیان: نه م کهشکۆنه له ماموستا ههردهوئیل کاکهیی ومرگراوه.
- ۱۲- کهشکۆلی میرزا موحه ممهه دی سه قه تی، نوسخه یه کی سکانکراوی نه م کهشکۆنه م له ماموستا نه نومر سوئتان ومرگرتووه به سوپاس و پیزانینه وه.. زۆریش نامۆزگاری کردم.
- ۱۳- کهشکۆلی مه محوود پاشای جاف، له ماموستا (موحه ممهه دی مهلا کهریم) م ومرگرتووه....
- ۱۴- کهشکۆلی مه ولانا حه مزه، وینهی نه م دهستخه ته م له ماموستا موحه ممهه عه لی قهره داغی ومرگرتووه به سوپاسه وه.
- ۱۵- کهشکۆلی موحه ممهه سادق، وینهی نه م دهستخه ته شم له ماموستا قهره داغی ومرگرت، نه ویش له بنه مائهی سه یید تایه ری هاشمی ومرگرتووه و هونراوهی زۆنه یخا و خانای قویادی تیدا بوو.

- ۱۶- کەشکۆنی سەنسی، ئە مامۆستا موحەممەد قەرەداغی و مرگراوە. ھەرۆھا دەستنووسی ئەو شیعراھی تریش کە ئە کەشکۆنە شیعرییەکانیدا بلاوی کردوونەتەو.
- ۱۷- کەشکۆنەکانی مامۆستا حەکیمی مەلا سائج، نزیکە (۴۲) دەستنووس بوو و تەواوی ئەوانەمان دیو و کۆمەنیک شیعری بلاونەکراوی تیندا بوو.
- ۱۸- کەشکۆنی عەزیزی تورکشاوەند، ئە مامۆستا موحەممەدی شاسەنەم و مرگرتوو ئە شاری بۆکان.
- ۱۹- کەشکۆنەکانی کتیبخانە ی بەرئین.
- ۲۰- نوسخە ی چەند بەنگە نامە یەکی قویادییەکان ئە لای مامۆستا موئینی یەزدانبەخش ئە شاری پاو.
- ۲۱- نوسخە ی دوو: داستانی سوئتان نیبراھیم و نۆش نافەرین. ئە کاک غەفار نیبراھیمی سارۆم و مرگرتوو بە سوپاسەو.
- ۲۲- ھۆنراوی عەبدوڵا تەرەزە ئە کەشکۆنی مەلا محی الدینی سائج، ئە کاک غەفار نیبراھیمی سارۆم و مرگرتوو.

گۆشار و پۆژنامەکان:

- ۱- دیلی خانای قویادی- وتار: محەممەد عەلی قەرەداغی- پۆژنامە ی ھاوکاری، ژمارە (۴۱۲)- دووشەممە، ۶-۲-۱۹۷۸.
- ۲- پۆژنامە ی کوردستانی سالانی سەردەمی شای ئێران، ئە بنکە ی ژینم و مرگرتوو، ئەوانیش بە ھەمەناھەنگی ئەگەڵ ئە کادیما ی کورددا نامادە ی چاپیان کردوو، بە سوپاسەو.
- ۳- گۆشاری ژین: بنکە ی ژین، ژمارە (۵) ی دیسەمبەری ۲۰۱۳.
- ۴- کوواری دەنگی گیتی تازە- خوولی یەکەم- بەرگی سینیەم: ژمارە ۱- ۶، تشرینی یەکەمی ۱۹۴۴- مارتی ۱۹۴۵ نامادە کردنی: سدیق سائج و رەفیق سائج و عەبدوڵا زەنگەنە- پڕۆژە ی ھاوبەشی بنکە ی ژین و دەرگای ناراس- ھەولێر، ۲۰۱۰.
- ۵- گۆشاری بەیان: ژمارە (۲۸) ی نابی ۱۹۷۵.
- ۶- گۆشاری بەیان: ژمارە (۷۰) ی ئاداری سانی ۱۹۸۱.

- ۷- گۆقاری بهیان: ژماره (۱۰۹) ی ته مووزی سائی ۱۹۸۵.
- ۸- گۆقاری رۆشنبیری نوی: ژماره (۷۶) ی نه یلوونی سائی ۱۹۷۹.
- ۹- نه شیعره کانی خانای قویادی: که مال نووری مه عرووف- رۆژنامه ی هاوکاری، ژماره (۴۲۵)-
دووشه ممه، ریکه وتی ۸-۵-۱۹۷۸.
- ۱۰- مذهب فردوسی: مهدوی دامغانی، احمد، مجله ایران شناسی، شماره (۱۷) ی بهار (۱۳۷۲).
- ۱۱- نکته ای درباره مذهب فردوسی: حسن انصاری قمی، پایگاه اطلاع رسانی حلقه کاتبان.
- ۱۲- نقش ایدئولوژیک نسخه بدلها: محمد شفیع کدکنی، نامه ی بهارستان، سال پنجم، شماره
(اول- دوم، بهار- زمستان)، ۱۳۸۳، دفتر (۹-۱۰).

جهينت نازهين

جهينت نازهين لاديو، چهتم پهتهان نهبو شهلا
 نهگر گانيو جه چه دور بو، جه دل نسيان نهبو شهلا
 جه دل پيكان تير و تو نهگر وچان بهرناوهرديش
 نيلاهي گاه نه دل گيرو جه دل پيكان نهبو شهلا
 زهين و ديده، دنيا و دين، مقام و مهسكه توبو
 ناوا بو جهتههين نهوجا ههني ويران نهبو شهلا
 به نهوحه نهوجا هيجرانم، جه كهشته دل مهشو يروون
 جه ديدهم سهيل توفانم، مهگر توفان نهبو شهلا
 دلهي پر درد و گريانم زهريو بي وهسل تو شادهن
 نهگر وهسلت نهبو حاسل دلم خندان نهبو شهلا
 جگر سفتهي دهروون رفته، بهدهن خهستهي زوبان بهسته
 به جهستهي من فهلك نيشو، نهويچ گهردان نهبو شهلا
 دلم سوزان و گريانم به نايير فيراق تو
 جه عالم گشت به وينهي من، دهروون بريان نهبو شهلا
 بهدهن زووخين چهني زامان، تن نوقاده نه رووي خاكي
 نامين چون تو نه خاك و خوون كهسي خهلتان نهبو شهلا

